கணபதி துணை.

பத்துப்பாட்டு மூலமும்

மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருரையும்.

இவை

கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பரிசோதித்து

சிவகங்கை ஸப்டிவிஷன்

இருவயல் ஜமீந்தாரவர்களாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ

முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்களுடைய பெருதவியால்

சென்னை

ந. கோவிந்த ஆசாரியாரது

திராவிடரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டு நிறைவேறின

1889

[Copyright Registered]

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்

முகவுரை

பத்துப்பாட்டு —

௧. திருமுருகாற்றுப்படை ௧

௨. பொருநராற்றுப்படை ... ... ௪௧.

௩. சிறுபாணாற்றுப்படை ... ... ௬௭.

௪. பெரும்பாணாற்றுப்படை .. .. ௯௫.

௫. முல்லைப்பாட்டு ... . ௧௪௫.

௬. மதுரைக்காஞ்சி ... ... ௧௫௯.

௭. நெடுநல்வாடை ... ... ௨௪௧.

௮. குறிஞ்சிப்பாட்டு ... ... ௨௬௧.

௯. பட்டினப்பாலை ... ... ௨௮௯.

௧௦. மலைபடுகடாம் ... ... ௩௧௭.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம் ... ... ௩௭௩.

அரும்பதவிளக்கம் ௩௭௫

அருந்தொடர்விளக்கம்... ... ... ௪௦௩.

பிழைதிருத்தம் ... ... ௪௨௧.

உ

கணபதிதுணை.

முகவுரை.

அண்டர்க ளுறுகண் விண்டிட முந்நீர்
அலைகடல் குடித்தும் மலைநில மழுத்தியுந்
தென்றிசை யுயர்ந்த தொய்ம்மை போக
அப்பணி சடையார் கொப்பவீற் றிருந்தும்
பண்ணு வலர்புகழ் தென்னு டாண்ட
இராவணன் றனையவ ணிராவணம் போக்கியும்
இலங்குறு பொதியில் விலங்கல்வாழ் பெருந்தவத்
தகத்தியன் புரந்தருண் மகத்துவ மிகுந்த
அமிழ்தினிற் சிறந்த தமிழெனு மடந்தை
கந்தரத் தணிமணிக் கலனாச் சொன்ன
உத்தமர் புகழுமிப் *பத்துப் பாட்டும்

பாண்டிவளநாட்டில் மதுரைப்பதியில் அங்கயற்கண்ணம்மையோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளருளிய சங்கப்பலகையில் அக்கடவுளோடு ஒப்பவீற்றிருந்து தமிழாராய்ந்த மகிமைபொருந்திய நக்கீரனார்முதலிய நல்லிசைப்புலவர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்டு அச்சான்றோராலேயே தொகுக்கப்பட்டவை

"முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து"

என்னுஞ்செய்யுளாற் பத்துப்பாட்டுக்கள் இவையென்பதும், அவ்வப்பாட்டுக்களுடைய உரையினீற்றில் எழுதப்பட்டுள்ள தொடர்களால் இவற்றை அருளிச்செய்தோர் நக்கீரனார்முதலியோரென்பதும், பத்தாவது மலைபடுகடாத்தில் "தீயி னன்ன வொண்செங் காந்தள்" என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதிய விசேடவுரையால் இவற்றைத்தொகுத்தோர் சங்கப்புலவர்களே யென்பதும் நன்குவிளங்குகின்றன. இவை பழைய இலக்கியவுரைகளிலும் இலக்கணவுரைகளிலும் உரையாசிரியர்களால் உதாரணமாக

* பத்துப்பாட்டின் இலக்கணமுதலியவற்றை வருஞ்சூத்திரங்களாலுணர்க:—
"நூறடிச் சிறுமை நூற்றுப்பத் தளவே, யேறிய வடியி னீரைம் பாட்டுத், தொடுப்பது பத்துப் பாட்டெனப் படுமே. உ. அதுவே, அகவலின் வருமென வறைகுநர் புலவர். ௩. புரவலன் பரிசு கொண்டு மீண்ட, விரவல னெவ்வெறு மிருங்கா னத்திடை, வறுமை யுடன்வரூஉம் புலவர் பாணர், பொருநர் விறலியர் கூத்தர்க் கந்தப், புரவல னுயர்பெயர் கொடைபரா அய், யாங்குநீ செல்கென விடுப்பதாற் றுப்படை. ௪. ஓங்கிய வது தா னகவலின் வருமே" இவை பன்னிருபாட்டியல்.

எடுத்துக்காட்டப்படும் பிரமாணநூல்கள். தமிழுக்கேயுரிய ஒழுக்கமுதலியவற்றை இனிது புலப்படுத்துவதோடு மலை கடல் நாடு நகர் சிறுபொழுது பெரும்பொழுது முதலியவற்றை உள்ளவண்ணமேகூறி இன்பம்பயக்கும் நன்னெறியுடையவை. இக்காலத்து வேறொருவாற்றானும் விளங்காதனவாகிய அக்காலத்திருந்த தமிழ்நாட்டரசர்களிற் சிலருடையசரித்திரங்களும் அக்காலத்துமாந்தருடைய நடைமுதலியனவும் பிறவும் இவற்றால் நன்குவிளங்கும். பிற்காலத்து அரியபெரிய நூல்களியற்றிய ஆன்றோர்பலரும் "முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும் - பொன்னே போற் போற்றுவம்" என்பதற்கிணங்க, இவற்றின் பொருள்களையன்றிச் சொற்றொடர்களையும் தத்தம நூல்களுள்ளே ஆங்காங்கு இன்சுவைபெருக இயைத்துக்கூறினர். உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்துள், "ஆன்றோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து, சான்றோருரைத்த தண்டமிழ்த்தெரிய, லொருபது பாட்டும்" என்று சிறப்பித்துப் பாராட்டிக் கூறிய ஆன்றோர் திருவாக்கே இவற்றின் அருமைபெருமைகளை நன்குபுலப்படுத்தும் இவற்றுள்,—

க - வது திருமுருகாற்றுப்படை — இது ருகஎ - அடிகளையுடையது, வீடுபெறுதற்குச்சமைந்த ஓர் இரவலனை வீடுபெற்றானொருவன் முருகக்கடவுளிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அம்முருகக்கடவுளை மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடியது. இப்பாட்டு முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுட்சிறந்த திருப்பரங்குன்றம் திருச்சீரலைவாய் திருவாவினன்குடி திருவேரகம் குன்றுதோறாடல் பழமுதிர்சோலை யென்னும் ஆறுபடைவீட்டிலும் அவர் எழுந்தருளியிருத்தலைப் பாராட்டிக்கூறும். ஒருமலைக்குகையில் முன்னமே அடைக்கப்பட்டிருந்த தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதின்மரோடு சேர்த்துண்ணக்கருதித் தம்மையும் அக்குகையில் அடைத்துவிட்டு உண்ணுதற்கு நீராடப்போன ஒரு கொடியபூதத்தை வெல்லக்கருதி நக்கீரனார் முருகக்கடவுளைக்குறித்து இத்திருமுருகாற்றுப்படையைப்பாடி அப்பூதத்தினின்றும் விடுதல்பெற்றனரென்பர். இவ்வரலாற்றின்விரிவு, சீகாளத்திபுராணத்துள்ள நக்கீரச்சருக்கத்தால் விளங்கும். முருகக்கடவுள் நக்கீரனாரைச் சிறைமீட்டருளிய இந்தலீலை, ஒவ்வொருவருடத்தும் திருப்பரங்குன்றத்திற் பங்குனிமீ நடக்கும் உற்சவகாலத்து நான்காந்திருநாளில் நடைபெற்றுவருகின்றது முருகக்கடவுளுடைய திருவருளைப்பெற விரும்புவோர் இந்தத்திருமுருகாற்றுப்படையை நியமமாக அன்புடன் பாராயணம்பண்ணுதல் நலமென்று பெரியோர்கூறுவர்.

உ - வது. பொருநராற்றுப்படை — இது உசஅ - அடிகளையுடையது, பரிசில் பெறக்கருதிய ஓர்பொருநனைப் பரிசில்பெற்றானொருவன் இளஞ்சேட்சென்னி புதல்வனாகிய சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அக்கரிகாற்பெருவளவனை முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடியது [பொருநர் - ஏர்க்களம்பாடுவோர், போர்க்களம்பாடுவோர், பரணிபாடுவோரெனப் பலர், அவருள் இப்பொருநன் போர்க்களம்பாடுவோன்.] இது கரிகாற்பெருவளவன் கொடையையும், அவன் வீரத்தையும், அவனுடைய சோழநாட்டின்வளத்தையும், காவிரிநதி பயன்படுதலையும் நன்றாகக்கூறும்

ங - வது. சிறுபாணாற்றுப்படை — இது உசுக - அடிகளையுடையது, பரிசில் பெறக்கருதிய பாணனொருவனைப் பரிசில்பெற்றானொருவன் ஏறுமாநாட்டு நல்லியக் கோடனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர்நத்தத்தனார் பாடியது. [பாணர் - பாடுவோர்; இவர் இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும், மண்டைப்பாணருமெனப் பலர்] இது நல்லியக்கோடனது வள்ளன்மை

யையும், அவனுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆமூர் முதலியவற்றி னியல்பையும், அவற்றிலுள்ளாருடைய நற்குணநற்செய்கைகளையும், அவனது அரண்மனையின் சிறப்பையும், பலதிறத்தினரும் ஏத்தும்படி பலகுணவிசேடத்தோடு அவன்வீற்றிருத்தலையுங் கூறுவதன்றித் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருடைய இராசதானிக ளாகிய மதுரை வஞ்சி உறந்தையென்னும் மூன்றுநகரங்களின் நிலைமையையும், பேகன் பாரி காரி ஆய் அதிகன் நள்ளி ஓரியென்னும் வள்ளல்களெழுவரும் இன்ன இன்னகொடையாற் பெயர்பெற்றாரென்பதையுங் கூறும்.

௪ - வது **பெரும்பாணாற்றுப்படை** —இது ருoo - அடிகளையுடையது. பரிசில் பெறுதற்கெண்ணிய பாணனொருவனை அதுபெற்றானொருவன் தொண்டைமானிளந் திரையனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாகக் அவ்விளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத் திரங்கண்ணனார் பாடியது. [இளந்திரையனென்பான் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரரசன் நாகபட்டினத்துச்சோழன் பிலத்துவாரத்தால் நாகலோகத்தேசென்று நாக கன்னிகையைப்புணர்ந்தகாலத்து அவள் யான்பெற்றபுதல்வனை என்செய்வேனென்ற பொழுது தொண்டையை (தொண்டை - ஓர்கொடி) அடையாளமாகக்கட்டிக் கடலிலேவிட அவன்வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசவுரிமையை எய்துவித்து நாடாட்சிகொடுப்பலென்று அவன்கூற அவளும் அங்ஙனம்வரவிட்ட திரைதருதலின், திரையனென்பது இவனுக்குப்பெயராயிற்று, ஒ௪னை கககம்பக்கத்திற் காண்க.] இப்பாட்டு அவனதுநாட்டிலுள்ள குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்திணைப்பகுதிகளினியல்பையும், அவற்றில்வாழ்வாருடைய தொழில் ஊண் ஒப்புரவு முதலியவற்றையும், அவன் காஞ்சிநகரத்து மிக்கசிறப்போடு வீற்றிருத்தலையும், அவனவள்ளன்மையையுங் கூறும். இதிற் காஞ்சிநகரத்துள்ள திருவெஃகாவென்னும் திருப்பதி கூறப்பட்டுள்ளது. மேலைப்பாட்டும் இதுவும் பாணராற்றுப்படையாயிருப்பினும் அடிவரையறையிற் சிறிதும் பெரிதுமாயிருத்தலைப்பற்றி அது சிறுபாணாற்றுப்படையெனவும் இது பெரும்பாணாற்றுப்படையெனவும் பெயர்பெற்றன.

ரு - வது **முல்லைப்பாட்டு** —இது கoங - அடிகளையுடையது, பகைமேற்சென்ற தலைவன்வருமளவும் தலைவி ஆற்றியிருத்தல்பட்டதை அவன்வந்ததனைக்கண்டு தோழிமுதலியோராகிய வாயில்கள் தம்முட்கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார்மகனார் நப்பூதனார் பாடியது. இது தலைவனைப்பிரிந்து தனித்திருக்கும் தலைவியியல்பையும், கார்காலத்தின் தன்மையையும், படைவீட்டிற் பகைவர் துயரத்தோடிருத்தலையும், தலைவனது சௌரியத்தையும் விளங்கக்கூறும்.

சு - வது **மதுரைக்காஞ்சி** —இது எஅஉ - அடிகளையுடையது, தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபேறுநிமித்தம் நிலையாமையைச் செவியறிவுறுத்தி மாங்குடிமருதனார் பாடியது. இது அப்பாண்டியனுடைய முன்னோர்களின்பெருமையையும், பாண்டிநாட்டின் ஐந்திணைவளங்களையும், மதுரையின்வனப்பையும், அப்பாண்டியனது வீரமுதலியவற்றையும் கூறும். இதிற் சேரனது நாளோலக்கச்சிறப்பும் பலசிற்றரசர்களுடைய பெருமைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

எ - வது. **நெடுநல்வாடை** —இது கஅஅ - அடிகளையுடையது, பகைமேற்சென்றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பிரிந்துவருந்துந்தலைவிக்கு அவ்வருத்தந்தீரும்படி அவன் பகையைவென்று விரைவில்வருவானாகவென்று கொற்றவையைப்பரவுவாள் கூறியதாக அவனை நக்கீரனார்பாடியது. இஃது ஐப்பசி கார்த்திகைமாதங்களாகிய

கூடிர்க்காலத்தினியல்பையும் தனித்திருக்கும் தலைவியது வருத்தமிகுதியையும், பகை வீட்டில் தலைவனிருக்கும்வண்ணத்தையும் விளங்கக்கூறும்.

அ - வது குறிஞ்சிப்பாட்டு:—இது உசுக - அடிகளையுடையது; தலைவியினது வேற்றுமைகண்டு வருந்திய செவிலிக்கு அறத்தொடுநிற்கும் பாங்கிகூற்றாக * ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக் கபிலர்பாடியது. இது மலைவளங்களையும், இல்லறமுறைமையையும், தலைவனுந்தலைவியும் தம்முள்வைக்கத்தகும் அன்புடைமையையும், கற்பின் இன்றியமையாமையையுங்கூறும் இதிற் பல மலர்விசேடங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன இதனைப் பெருங்குறிஞ்சியென்றும் வழங்குவர்.

௯ - வது. பட்டினப்பாலை —இது ௩௦௧ - அடிகளையுடையது, வேற்றுநாட்டிற்குச் செல்லத்தொடங்கிய தலைவன் தனதுநெஞ்சைநோக்கித் தலைவியைப்பிரிந்துவாரேனென்று செலவழுங்கிக்கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையும், சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானது பராக்கிரமத்தையும், அவனதுசெங்கோலையும் பேரழகுபயப்பச் சிறப்பித்துக் கடியலூருருத்திரங்கண்ணனார்பாடியது இதிற் சோழநாடும் காவிரிநதியும் மிகச்சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்க்குப் பதினாறுநூறாயிரம்பொன் பரிசளித்து இப்பாட்டைக் கரிகாற்பெருவளவன் கொண்டானென்பர், இதனை, † "தழுவு செந்தமிழ்ப் பரிசில் வாணர்பொன், பத்தொடாறுநூறாயிரம்பெறப், பண்டு பட்டினப் பாலை கொண்டதும்" எனபதனானுணர்க

௧௦ - வது. மலைபடுகடாம்—இது ௫௮௩ - அடிகளையுடையது, இதற்குக் கூத்தராற்றுப்படையெனவும் பெயருண்டு, பரிசில்பெறச்சமைந்த கூத்தரொருவனைப் பரிசில்பெற்றானொருவன் பலகுன்றக்கோட்டத்துச் செங்கணமாத்துவேள் நன்னன் சேய்நன்னனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நன்னனை இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் பாடியது [கூத்தர் - ஆடன்மாக்கள் இவருக்குச் சாதிவரையறையில்லை இவர்கள் எண்வகைச்சுவையும் மனத்தின்கட்பட்ட குறிப்புக்களும் புறத்துப்போந்து புலப்பட ஆடுவோர்] இஃது அவனிடத்துச்செலலும் வழியின்றன்மையையும், ஆங்காங்குள்ள உணவின் வகைகளையும், அவனது மலை சோலை காடுகளின் வளங்களையும், அவனது வள்ளன்மையையும், ஆற்றலையும், அவனது சுற்றத்தொழுக்கங்களையும், அவனது நாளோலக்க இருப்பையும், அவனது நவிரமென்னுமலையிற் காரியுண்டிக்கடவுளென்னுந் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானது மகிமையையும், அவனுடையமுன்னோர் பெருமையையும், அவனூரினியல்பையும், அவனது சேயாறென்னும் ஆறுமுதலியவற்றின் வளங்களையும் விளங்கக்கூறும். மலைக்கு யானையை உவமித்து அதனகட்பிறந்த ஓசையைக் கடாமெனச் சிறப்பித்தவதனால் இப்பாட்டு மலைபடுகடாமென்று பெயர்பெற்றது இதனை ௬௫௯-ம் பக்கத்திற்காண்க.

இப்பெருஞ்சிறப்பினவாகிய பாட்டுக்கள் பத்தையும் உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியருரையுடன் படித்துப் பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு நன்றாகப் பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நேர்ந்த வழுக்களைமாற்றிப் பலர்க்கும் எளிதிற்பயன்படும் வண்ணம் அச்சிற் பதிப்பிக்கவெண்ணிச் சென்ற பார்த்திவஹு மார்கழிமீ முதல் பிரதிகள்பெறுதற்கு முயன்றுவருகையில், திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாவித்வானும் எமது தமிழாசிரியருமாகிய திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரதியொ

* பிரத்தனென்றும், பிரமதத்தனென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு

† கலிங்கத்துப்பரணி, இராசபாரம்பரியம் உஉ.

ன்றுகிடைத்தது அதனைவைத்துப் படித்துவருங்காலத்து, வேலூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, குமாரசாமிஐயர் ஒருபிரதிகொடுத்தார். அவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று மிகவேறு பாடுற்றிருந்தமையால், பலபிரதிகள் பெறுதற்கெண்ணி இத்தமிழ்நாட்டில் ஆங்காங்குள்ள எனது நண்பர்களாகிய தமிழ்வித்துவான்கள் பலருக்கும் பிரபுக்கள் பலருக்கும் நான் அடிக்கடி கடிதமெழுதியும் தக்கவர்களைக்கொண்டு எழுதுவித்தும் எனக்குக் கிடைக்கும் விடுமுறைநாட்களில் பலஇடங்களுக்குப் போய்வந்தும் எனது அன்பர்களை ஆங்காங்கு அனுப்பியும் மிக்க முயற்சிசெய்துவந்தேன்.

அப்பொழுது திருவாவடுதுறையாதீனத்துத் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்கள், ஆறுமுகமங்கலத்தில் முன்னமிருந்தவரும் பல பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களை மிகமுயன்று தேடித் தமது கையாலேயே அவற்றை எழுதித்தொகுத்தவருமாகிய குமாரசாமிபிள்ளையவர்களுடைய பிரதியை வருவித்துக்கொடுத்துப் பேருதவிசெய்தார்கள். அப்பால், திருநெல்வேலி ம-ா-ா-ஸ்ரீ * கவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளையவர்களும், * கவிராஜ ஈசுவரமூர்த்திபிள்ளையவர்களும், தங்கள் வீட்டிலிருந்தபிரதியை உதவியதன்றி வண்ணார்பேட்டையில் முன்னமிருந்த திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்கள் பிரதியையும், ஷையார் பேரராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்களிடத்திருந்து வாங்கித்தந்தார்கள். பின்பு ஸ்ரீவைகுண்டத்திருக்கும் (ஸ்கூல்ஸப்அஸிஸ்டண்டு இன்ஸ்பெக்டர்) ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஆர். சிவராமஐயரவர்கள், ஆழ்வார்திருநகரி (ஸப்ரிஜிஸ்ட்ரார்) ம-ா-ா ஸ்ரீ சீ. இராமஸ்வாமிஐயரவர்கள், ஸ்ரீவைகுண்டம் (வக்கீல்) ம-ா-ா-ஸ்ரீ சுப்பராயமுதலியாரவர்கள் முதலியோருடைய சகாயத்தால் பலவிடத்துஞ்சென்று பார்த்தபொழுது ஆழ்வார்திருநகரியிலுள்ள தீராதவினைதீர்த்த திருமேனிகவிராயரவர்கள் பரம்பரையோராகிய தேவர்பிரான் கவிராயரவர்கள்பிரதியொன்று கிடைத்தது. இந்தப்பிரதிகளைப் பெறுவதற்குத் திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களில் யான் சஞ்சாரஞ்செய்தபொழுது திருக்குற்றாலத்தைச்சார்ந்த மேலகரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ திரிகூடராசப்பகவிராயரவர்கள் கூடவே சிலநாளிருந்து எனக்குச் செய்த உதவிகள் பல. அதன்பின்னர், பலவிடத்துஞ்சென்று தமது அரும்பொருளைச் செலவுசெய்து பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களைத் தேடித் தொகுத்தவரும் அவற்றைப்படித்துக் காலங்கழித்தலையே பெரும்பயனாக எண்ணியவருமாகிய பொள்ளாச்சிவித்துவான் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சிவன்பிள்ளையவர்கள் எனமுயற்சிக்கிரங்கித் தமதுபிரதியை அனுப்பினார்கள்.

அப்பால், தருமபுரஆதீன மடத்துப் புத்தகசாலையிலிருந்து மிகப்பழமையான பிரதியொன்று கிடைத்தது. அதற்குமேல், சற்றேறக்குறைய ௫0-வருடங்களுக்கு முன்பு சென்னையைச்சார்ந்த திருமயிலையிலிருந்த திருநெல்வேலி வித்துவசிரோமணியாகிய † திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்களுடைய புத்தகங்களியாவும் ஷை திருமயிலை அண்ணுசாமியுபாத்தியாயர்வீட்டில் உள்ளனவென்றுதெரிந்து இப்பொழுது திருவல்லிக்கேணியிலிருக்கும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வை விசுவநாத சாஸ்திரிகளுடைய சகாயத்தாற் சென்று பார்த்தபொழுது ஒருபிரதிகிடைத்தது. அதன்பின், பழைய தமிழ் நூலாராய்ச்சியையே இடைவிடாது செய்தொழுகுகின்றவராகிய (தபால்

* இவர்களிருவரும், திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்களுக்கும் திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்களுக்கும் ஆசிரியராகிய அம்பலவாணகவிராயரவர்களுடைய வ[illegible]கள்.

† இவர் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களுடைய ஆசிரியர்

முகவுரை.

ஸூபரின்டெண்டன்ட் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வி கனகசபைபிள்ளையவர்கள் தமது பிரதியை அன்போடு உதவினார்கள்.

இப்பிரதிகளுள் பூர்த்தியாக இல்லாதன சில.

ஆறுமுகமங்கலத்துப் பிரதியில்மட்டும் திருமுருகாற்றுப்படைமூலமும் பொருநராற்றுப்படைமூலமுமிருந்தன; மற்றைச் சிறுபாணாற்றுப்படைமுதலிய எட்டிற்கும் மேற்கூறியபிரதிகளில் ஒன்றிலேனும் மூலம் தனித்துக்கிடையாமையின், உரைக்குமுன்னம் சிறிதுசிறிது ஒருமொழியுந்தொடர்மொழியுமாக எழுதப்பட்டுள்ள மூலபதங்களையேயிணைத்து எனது சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டும் அடிவரையறைசெய்து சிறுபாணாற்றுப்படைமுதலிய பாட்டுக்களெட்டையும் தனித்தனியே எழுதிக்கொண்டேன் உரையாசிரியர்களால் இவற்றிலிருந்து பழைய இலக்கிய இலக்கணவுரைகளில் உதாரணமாக எழுதப்பட்டவற்றுள் கிடைத்த சில, இவற்றின் மூலங்களை இணைக்குங்காலத்து எனக்குப் பேருதவியாகஇருந்தன

பின்பு சென்னைச் சருவகலாசாலையைச் சார்ந்த கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில் இந்தப் பத்துப்பாட்டுப்பிரதி யிருப்பதுதெரிந்து அதனோடு எனதுபிரதியை ஒத்திட்டுவருகையில் அப்புத்தகத்திற் பெரும்பாணாற்றுப்படைமூலமும் முல்லைப்பாட்டு மூலமுமிருப்பக்கண்டு அவற்றோடு நான் எழுதிவைத்துக்கொண்டிருந்த அப் பாட்டுக்களின்மூலங்களை ஒப்புநோக்கிக்கொண்டேன் அந்தப்பிரதியில்

"முருகாறு பொருநாறு சிறு பாணாறு முல்லைபெரும் பாணாறு மதுரைக் காஞ்சி
பரிதாய பொருடழுவா நெடுநல் வாடை பட்டினப்பா லைகுறிஞ்சி மலைக டாமு
மருவாரும் பொழில்புடைசூழ் களந்தை மூதூர் வருசிவப்ப பூபனருள் வேல பூபன்
உரையோடு மெழுதினனு தவினு லனனு னேங்குபெருஞ் செல்வமிசை யுற்று வாழி"

என்னும் பாடலொன்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

மேற்கூறிய பிரதிகளெவ்வொன்றும் ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாதனவாயிருந்தாலும் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரதியும், வண்ணாரப்பேட்டைப்பிரதியும், ஆழ்வார்திருநகரிப்பிரதியும், தருமபுரவாதீனத்துப்பிரதியும் மிகப்பயன்பட்டன. இப்பிரதிகளியாவற்றுள்ளும் சிறியதொடர்கள்சிலவற்றிற்கு ஒன்றிலேனும் உரைகிடைக்கவில்லை.

*"புகழ்தரு மறைக்கு மேலோன் புடாசகுன புரத்தின் மேன்மை
நிகழ்தர நிகழ்த்த வல்லே நீகொலென் றெனது நெஞ்சே
யிகழ்தர வெழுந்த நாணு மிச்சையுந் தினமபோ ராடி
யகழ்தர நாணந் தோற்ற தாசையே வென்ற தம்மா"

என ஆன்றோர்கூறியவாறே, வித்துவசிரோமணிகளாற் பரிசோதித்தற்குரிய இப்பாட்டுக்களையும் இவ்வுரையையும் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தலில் மிக்கநாணமுடையனேனும் இவற்றை யாவருக்கும் எளிதிற்பயன்படும்படி செய்யவேண்டுமென்று வரம்புகடந்தெழுந்த ஆசைமேலீட்டால் அந்நாணத்தையிழந்து அச்சிற்பதிப்பிக்கத்துணிந்தேன்.

இப்பத்துப்பாட்டுரையைப் பரிசோதிக்கத் தொடங்கிய நாண்முதல் எனக்கு மனத்தளர்ச்சியுண்டாகாதபடி அடிக்கடி ஊக்கமளித்து வந்த திருப்பாதிரிப்புலியூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஸாது - சேஷையரவர்கள் இவற்றின் அருமைபெருமைகளைப் பல

---

* திருக்குற்றாலப்புராணம், அவையடக்கம்

ருமறியும்படி செய்ததன்றித் தாம் முந்திக் கையொப்பமிட்டுப் பொருளுதவியுஞ்செய் தார்கள்.

அதன்பின்பு, செந்தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீமுஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்களும், மதுரை (டிபடிகலெக்டர்) ம-ள-ள-ஸ்ரீ ம. தில்லைநாயகம்பிள்ளையவர்களும், தஞ்சாவூர் (ஜில்லாக்கோர்ட்டுவக்கீல்) ம-ள-ள-ஸ்ரீ கே. சி. சீநிவாசபிள்ளையவர்களும், சிவகங்கை (ஸப்டிவிஷன்சிறுவயல் ஜமீந்தாரவர்களாகிய) ம-ள-ள-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்களும், சோழன்மாளிகை (மிராசு) ம-ள-ள-ஸ்ரீ இரத்தினம்பிள்ளையவர்களும் அன்புடன் கையொப்பமிட்டு மிக்கபொருளுதவிசெய் தார்கள். இவர்களுள் ம-ள-ள-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்கள் என்னை முன்னம் அறியாதவர்களாயிருந்தும் இவற்றைநன்குமதித்து நல்லசமயத்துச்செய்த பேருதவி யாலேயே இவை விரைவில் அச்சிடப்பட்டுநிறைவேறின. மேற்கூறியஇவ்வண்மை யாளர்களுடைய பெருந்தகைமையையும், இப்பதிப்பின்பொருட்டுத் தத்தமக்கியன்ற அளவு கையொப்பஞ்செய்து முற்பணமுதவியவர்களாகிய கும்பகோணம் சென்னை மதுரை இராமநாதபுரம் திருவநந்தபுரம் முதலிய இடங்களிலுள்ள கனவான்களுடைய பெருந்தகைமையையும் நான்மிகப்பாராட்டுகின்றேன்.

இவ்வுரையைப் பதிப்பிக்குங்காலத்து இடம் விளங்காமேற்கோள்களுள் இடம் விளங்கியவை:—

பக்கம்.	வரி		நூல்.
௧௨	௩	"மாயோ னன்ன மாலவரைக் கவாஅன்"	நற்றிணை, ௩௨.
௨௭௧	௩௩	"சேஎன் மாட்டிய நறும்புகை ஞெகிழி"	குறுந்தொகை, ௧௫௦.

நச்சினார்க்கினியர் இப்பத்துப்பாட்டுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட் டியநூல்களுள் விளங்கிய நூல்களின் பெயரகராதி —

௧.	அகநானூறு	௧௧	நற்றிணை.
௨	ஆசாரக்கோவை	௧௨	நாலடியார்
௩	கலித்தொகை	*௧௩	நெடுநல்வாடை
௪	குறுந்தொகை	௧௪	பதிற்றுப்பத்து
௫	சிலப்பதிகாரம்	௧௫	பரிபாடல்.
*௬	சிறுபாணாற்றுப்படை	௧௬	பழமொழி.
௭		௧௭	புறநானூறு
௮		*௧௮	பெரும்பாணாற்றுப்படை
௯	திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்	*௧௯	மதுரைக்காஞ்சி
௧௦	திருவாசகம்		

அடியிற்குறித்தசொற்கள் தத்தம் நேரேயுள்ள வடிவங்களாகப் பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளிலிருந்தன. இன்னும் இவ்வாறிருந்த சொற்கள் சில

௧.	அடம்பு—அடும்பு.	௭	கொடிஞ்சி—கொடுஞ்சி
௨	அணிமை—அணுமை.	௮	சந்தி—சந்து.
௩.	கண்டசருக்கரை—கண்டுசருக்கரை	௯	ஞெமிர்ந்து—ஞெமர்ந்து.
௪	கலுழ்தல்—கலிழ்தல்	௧௦.	தொடங்கல்—துடங்கல்.
௫	குரிசில்—குருசில்	௧௧	பரிதி—பருதி.
௬.	குறிஞ்சி—குறுஞ்சி.	௧௨.	முகூர்த்தம்—முகிழ்த்தம்.

* இவ்வடையாளமுள்ளவை (பத்துப்பாட்டினுட்பட்டவையே.

இப்பத்துப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியருரையை எனது சிற்றறிவிற்கெட்டியமட்டுமேபரிசோதித்துப்பதிப்பித்தேனாதலின், இப்பதிப்பில் ஆங்காங்குக்காணப்படும் பிழைகளையும் அவற்றின் திருத்தங்களையும் தயைசெய்து விவேகிகள் தெரிவிப்பின் அவ்வுதவியை நான் ஒருபொழுதும்மறவேன்

இவற்றைப் பரிசோதித்துவந்தகாலத்தும் அச்சிட்டுவந்தகாலத்தும் எனது கூடவேயிருந்து உதவிபுரிந்துவந்த திருமானூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ கிருஷ்ணையருடைய நன்றி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று

இக்காலத்து மிக அருகிவழங்குகின்ற பழையநூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்துபதிப்பித்தலில் மிக்கவிருப்பமுடையனேனும், சீவகசிந்தாமணி அச்சிடப்பட்டு நிறைவேறியகாலந்தொடங்கி, கொழும்புநகரத்துப் பிரபுசிகாமணியும் செந்தமிழ்ப்பாஷாபிமானியுமாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ பொ-குமாரசாமிமுதலியாரவர்கள், ஐந்துகாப்பியத்துள் இரண்டாவதாகிய சிலப்பதிகாரத்தை அடியார்க்குநல்லாருரையுடன் பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் அந்தச்செலவைத் தாம் கொடுப்பதாகவும் அடிக்கடி அன்போடு எழுதியனுப்புதலால், முந்தி அந்நூலை அவ்வுரையுடன் பதிப்பிக்க நிச்சயித்திருக்கிறேன்.

இப்பத்துப்பாட்டைப்போலவே நான்பதிப்பிக்கக்கருதிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் கருதியவண்ணம் நிறைவேற்றுதற்பொருட்டும், இம்முயற்சிக்குப் பொருட்கொடையினாலும் மனம் வாக்குக் காயங்களின் முயற்சிகளினாலும் உதவிசெய்துவருவோர் பெருவாழ்வடையும்பொருட்டும் திருவருள்சுரக்கும்படி, சங்கப்புலவர்களின் நடுநாயகமாகவீற்றிருந்து விளங்கிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசருடைய திருவடிகளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்

[தமிழ்த்தெய்வம்]

"மறைமுதற் கிளந்த வாயான் மதிமுகிழ் முடித்த வேணி
யிறைவர்தம் பெயரை நாட்டி யிலக்கணஞ் செய்யப் பெற்றே
யறைகடல் வரைப்பிற் பாடை யனைத்தும்வென் றாரி யத்தோ
டுறழ்தரு தமிழ்த்தெய் வத்தை யுள்ளினைந் தேத்தல் செய்வாம்"

[சங்கப்புலவர்]

* "தடவரை முனிவ னீன்ற தமிழ்க்கொழுங் குழவி தன்னைப்
படாவெயி லுமிழுஞ் சங்கப் பலகையாந் தொட்டி லேற்றி
நடைவர வளர்த்து ஞால நனந்தலை மறுகில் விட்ட
மடங்கறு புலமை யோரை மனத்தியா னினைத்து மன்றே."

[நச்சினார்க்கினியர்.]

வெஞ்சில வாயிடைவந் தமுதவா யடையனென வியம்பப் பெற்றோன்
எவன்பண்டைப் பனுவல்பல விறவாது நிலவவுரை யெழுதி யீந்தோன்
எவன்பரம வுபகாரி யெவனச்சி னார்க்கினிய னெனும்பே ராளன்
அவன்பாத விருபோது மெப்போது மலர்கவென தகத்து மன்னே

கும்பகோணம்
விரோதிஸு
ஆனிமீ

இங்ஙனம்,
உத்தமதானபுரம்
வே. சாமிநாதையன்.

* சீகாளத்திபுராணம், பாயிரம்.

கணபதி துணை.

பத்துப்பாட்டு

நச்சினார்க்கினியருரை.

முதலாவது

திருமுருகாற்றுப்படை.

[க.—திருப்பரங்குன்றம்]

உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
யுறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாட்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்
கார்கோள் முகந்த கமஞ்சூன் மாமழை
வாள்போழ் விசும்பில் வள்ளுறை சிதறித்
தலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் கானத்
திருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்
துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பிற்
கிண்கிணி கவைஇய வொண்செஞ் சீறடிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோட்
கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகிற்
பல்காசு நிரைத்த சில்கா ழல்குற்
கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பி
னைவளொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழைச்
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சீறித ழிடையிடுபு

பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்
தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதன்
மகரப் பகுவாய் தாழமண் ணுறுத்துத்
துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்
டுளைப்பூ மருதி னொள்ளிண ரட்டிக்
கிளைக்கவின் றெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்
பிணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்
நுண்பூ ணாகந் திளைப்பத் திண்காழ்
நறுங்குற டுரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகி ழிளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
வேங்கை நுண்டா தப்பிக் காண்வர
வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
கோழி யோங்கிய *வென்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலருடன்
சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
சூர மகளி ராடுஞ் சோலை
மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்
சூர்முத றடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்
உலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசுங்கட் சூர்த்த நோக்கிற்
கழல்கட் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பிணர்மோட்
டுருகெழு செலவி னஞ்சுவரு பேய்மகள்
குருதி யாடிய கூருகிர்க் கொடுவிரற்
கண்டொட் டுண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
யொண்டொடித் தடக்கையி னேந்தி வெருவர
*வென்றடு விறற்களம் பாடித் தோள்பெயரா
நிணந்தின் வாய டுணங்கை தூங்க
விருபே ருருவி னொருபே ரியாக்கை

* வென்றடு விறலென்றும் பாடம்.

யறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி
யவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழிணர்
மாமுத றடிந்த மறுவில் கொற்றத்
தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்
சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் * புலம்பிரிந் துறையுஞ்
செலவுநீ நயந்தனை யாயிற் பலவுட
னன்னர் நெஞ்சத்த † தின்னசை வாய்ப்ப
வின்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே
செருப்புகன் றெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போரரு வாயிற்
றிருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து
மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயி
னிருஞ்சேற் றகல்வயல் விரிந்துவா யவிழ்ந்த
முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கட்கமழ் நெய்த லூதி யெற்படக்
கண்போன் மலர்ந்த காமர் சுனைமல
ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங்
குன்றமர்ந் துறைதலு முரிய னதாஅன்று

[௨.—திருச்சீரலைவாய்.]

வைந்நுதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வரப்
படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுநடைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்
கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்
டைவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்னுற ழிமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப
நகைதாழ்பு துயல்வரூஉம் வகையமை பொலங்குழை
சேண்விளங் கியற்கை வாண்மதி கவைஇ
யகலா மீனி னவிர்வன விமைப்பத்
தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்
மனனேர் பெழுதரு வாணிற முகனே
மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்

* புலம்பிரிந் துறையுமென்றும் பாடம்.

† இன்னிசை யென்றும் பாடம்.

பல்கதிர் விரிந்தன் றொருமுக மொருமுக்
மார்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தொழுகிக்
காதலி னுவந்து வரங்கொடுத் தன்றே யொருமுக
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
அந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுக
மெஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே யொருமுகஞ்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே யொருமுகங்
குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசுப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே யாங்கம்
மூவிரு முகனு முறைநவின் றொழுகலி
னாரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள
விண்செலன் மரபி னையர்க் கேந்திய தொருகை
யுக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யசைஇய தொருகை
யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை
யையிரு வட்டமொ டெஃகுவலந் திரிப்ப வொருகை
மார்பொடு விளங்க வொருகை
தாரொடு பொலிய வொருகை
கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை
பாடின் படுமணி யிரட்ட வொருகை
நீனிற விசும்பின் மலிதுளி பொழிய வொருகை
வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட வாங்கப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
யந்தரப் பல்லியங் கறங்கத் திண்காழ்
வயிரெழுந் திசைப்ப வால்வளை ஞரல
வுரந்தலைக் கொண்ட வுருமிடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ
விசும்பா றாக விரைசெலன் முன்னி
யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீ
ரலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே யதாஅன்று

[௩.—திருவாவினன்குடி]

சீரை தைஇய வுடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்

மாசற விமைக்கு முருவினர் மானி
னுரிவை தைஇய வூன்கெடு மார்பி
னென்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் நன்பகற்
பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகலொடு
செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்
கற்றோ ரறியா வறிவினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமமொடு
கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
யாவது மறியா வியல்பினர் மேவரத்
துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகைமுகந் தன்ன மாசி றூவுடை
முகைவா யவிழ்ந்த தகைசூ ழாகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவி
னல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளர
நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவி
னவிர்தளிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொறும்
பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப்
பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்
மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்
கடுவோ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்
றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற்
பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
ளுமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்
மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனு
நூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்
வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத்
தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்
தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
யெருத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வனு
நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய
வுலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர்புகழ் மூவருந் தலைவ ராக
வேமுறு ஞாலந் தன்னிற் றோன்றித்
தாமரை பயந்த தாவி லூழி

நான்முக வொருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
பகலிற் றோன்று மிகலில் காட்சி
நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரோ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
தீயெழுந் தன்ன திறலினர் தீப்பட
வுருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
வுறுகுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்மா
ரந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காணத்
தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னா
ளாவி னன்குடி யசைதலு முரிய னதாஅன்

[௪.—திருவேரகம்]

இருமூன் றெய்திய வியல்பினின் வழாஅ
திருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
யறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியாண்
டாறினிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்
திருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல
வொன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ஞாண்
புலராக் காழகம் புலர வுடீஇ
யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்
தாறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி
விரையுறு நறுமல ரேந்திப் பெரிதுவந்
தேரகத் துறைதலு முரிய னதாஅன்று

[௫.—குன்றுதோறாடல்.]

பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
னம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கூ தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
னறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்
கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
நீடமை விளைந்த தேக்கட் டேறற்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர
விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்
குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி

யிணைத்த கோதை யணைத்த கூந்தன்
முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்பூச்
செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு
சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
திருந்துகா ழல்குற் றிளைப்ப வுடீஇ
மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு
செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறும்பல் லியத்தன்
தகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவலங்
கொடிய னெடியன் றொடியணி தோளன்
நரம்பார்த் தன்ன வின்குரற் றொகுதியொடு
குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன்
மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்
முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து
குன்றுதோ றாடலு நின்றதன் பண்பே யதாஅன்று

[௩.—பழமுதிர்சோலை.]

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறியறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்படை நிறீஇ
யூரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினு
மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் றைஇய வெறியயர் களனுங்
காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புஞ்
சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர
நெய்யோ டையவி யப்பி யைதுரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
முரண்கொ ளுருவி னிரண்டுட னுடீஇச்
செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
குருதியொடு விரைஇய தூவெள் ளரிசி
சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇச்
சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்

பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணையற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
யிமிழிசை யருவியோ டின்னியங் கறங்க
வுருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகண்
முருகிய நிறுத்து முரணின ருட்க
முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியனக
ராடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
வாண்டாண் டுறைதலு மறிந்த வாறே
யாண்டாண் டாயினு மாகக் காண்டக
முந்துநீ கண்டுழி *முகனமர்ந் தேத்திக்
கைதொழூஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி
நெடும்பெருஞ் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை
யைவரு ளொருவ னங்கை யேற்ப
வறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
வாலகெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
விழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி
வானோர் வணங்குவிற் றானைத் தலைவ
மாலை மார்ப நூலறி புலவ
செருவி லொருவ பொருவிறன் மள்ள
வந்தணர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை
மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே
யரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
வலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய்

* முகமலர்ந் தேத்தி யென்றும் பாடம்.

மண்டமர் கடந்தநின் வென்று டகலத்துப்
பரிசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேளி
பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்
சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி
போர்மிகு பொருந குரிசி லெனப்பல
யானறி யளவையி னேத்தி யானாது
நின்னளந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமையி
னின்னடி யுள்ளி வந்தனெ னின்னொடு
புரையுந ரில்லாப் புலமை யோயெனக்
குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
வேறுபல் லுருவிற் குறும்பல் கூளியர்
சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
யளியன் றானே முதுவா யிரவலன்
வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்
தெய்வஞ் சான்ற திறலவிளங் குருவின்
வான்றோய் நிவப்பிற் றான்வந் தெய்தி
யணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி
யஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென
வன்புடை நன்மொழி யளைஇ விளிவின்
றிருண்ட முந்நீர் வளைஇய வுலகத்
*தொருநீ யாகித் தோன்ற விழுமிய
பெறலரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்
வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி யகில்சுமந்
தார முழுமுத லுருட்டி வேரற்
பூவுடை யலங்குசினை புலம்ப வேர்கீண்டு
விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றொடுத்த
தண்கம ழலரிறால் சிதைய நன்பல
வாசினி முதுசுளை கலாவ மீமிசை
நாக நறுமல ருதிர யூகமொடு
மாமுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூநுதல்
இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று
நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப் பொன்கொழியா
வாழை முழுமுத றுமியத் தாழை

* ஒருநீ யாகவென்றும் பாடம்.

யிளநீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்
கோழி வயப்பெடை யிரியக் கேழலொ
டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
குரூஉமயி ரியாக்கைக் குடாவடி யுளியம்
பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்
டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்
றிழுமென விழிதரு மருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

க.—திருப்பரங்குன்றம்

உலகம் என்பதுமுதற் கணவன் (அ) * என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்

உலகம் உவப்ப—சீவான்மாக்கள் உவப்ப,

உலகமென்பது பலபொருளொருசொல்லாய் நிலத்தையும், உயிர்களையும், ஒழுக்கத்தையும் உணர்த்திநிற்குமேனும் ஈண்டு உவப்பவென்றதனான், மண்ணிடத்து வாழுஞ் சீவான்மாக்களை யுணர்த்திற்று

[வலனேர்பு திரிதரு:] ஏர்பு வலன் திரிதரு—எழுந்து மகாமேருவை வலமாகத் திரிதலைச்செய்யும்,

பலர் புகழ் ஞாயிறு—எல்லாச்சமயத்தாரும் புகழும் ஞாயிற்றை,

கடற் கண்டாங்கு—கடலிடத்தே கண்டாற்போல,

இது வினையெச்சவுவமம்; † "விரவியும் வரூஉ மரபின வென்ப" என்பதனால், தொழிலுவமமும், வண்ணவுவமமும் பற்றிவந்தது; என்னை? ஞாயிறு இருளைக்கெடுக்குமாறுபோலத் தன்னை மனத்தால் நோக்குவார்க்கு மாயையைக் கெடுத்தலிற் றொழிலுவமமும், தன்னைக் கட்புலனால் நோக்குவார்க்குக் கடலிற்பசுமையும் ஞாயிற்றின் செம்மையும்போல மயிலிற் பசுமையும் திருமேனிச்செம்மையுந் தோன்றலின் வண்ணவுவமமும் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

[ஓவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி.]

ஓ அற இமைக்கும் அவிர் ஒளி—இருவகை யிந்திரியங்களும் தாம் செல்லுதற்குரிய பொருள்கண்மேற் சென்றுதங்குதல் இல்லையாக இமைத்துப் பார்த்தற்குக் காரணமாகும் விளங்குகின்ற ஒளி,

ஓ என்பது ஓரெழுத்தொருமொழியாகிய தொழிற்பெயர். இமைத்தல் - கண்களின் இதழ்களிரண்டினையும் குவித்தல்; அது ‡ "நுதல திமையா நாட்டம்" என்பதனானுணர்க.

---

* இந்த இயைபிலிசைக்குறிக் குட்பட்ட எண்ணும், இப்படியே பின்னர் ஆங்காங்குப் பதிப்பிக்கப்படும் எண்களும் தத்தம் முன்புள்ள மொழிகளையேனும், அம்மொழிகளைப்பொருளாகப்பெற்ற மொழிகளையேனு முடைய (மூலத்தின்) வரியைப் புலப்படுத்தும்.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், உ.

‡ அகநானூறு, "கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்த், தாரன் மா

சேண் விளங்கு ஒளி—கட்புலனுல்நோக்குவார் கண்ணிடங்க ளெல்லாவற்றி னும் சென்றுவிளங்குகின்ற ஒளியினையும்,

உவப்ப எழுந்து திரியும் ஞாயிற்றைக் கடற்கண்டாங்கு அவிர்கின்ற ஒளியெனத் தொழிலுவமங் கொள்ளுங்கால் வினைமுடிக்க. இனி உவப்ப எழுந்து திரியுஞாயிற் றைக் கடற்கண்டாங்குச் சேணவிளங்கொளியென்ன வண்ணவுவமங் கொள்ளுங் கால் வினைமுடிக்க.

உறுநர்த் தாங்கிய மதன் உடை நோன் தாள்—தன்னைச்சேர்ந்தவர்கள் தீவினை யைப்போக்கி அவரைத்தாங்கிய, அறியாமையை உடைத்தற்குக் காரணமாகிய வலி யினையுடைய தாளினையும்,

செறுநர்த் தேய்த்த செல் உறழ் தடக் கை—அழித்தற்குரியாரை அழித்த இடி யைமாறுபட்ட பெருமையினையுடைய கையினையும்,

மறு இல் கறபின் வாள் நுதல் கணவன்—மறகற்பில்லாத * அறக்கற்பினையும் ஒளிபொருந்திய நுதலினையுமுடைய இந்திரன்மகள் தெய்வயானையார் கணவன்.

இப்பெயரை முற்கூறினர், படைத்தற்கும் காத்தற்கும் உரிமைதோன்ற

ஒளியினையும் (ரு), தாளினையும் (சு), கையினையும் (எ) உடைய கணவனென முடிக்க.

கணவனென்பது ஈண்டு முருகனென்னுந் துணையாய் நின்றது.

கார்கோள் என்பதுமுதல மார்பினன் (கக) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்

கார்கோள் முகந்த கமஞ் சூல் மா மழை—கடலிலே முகந்ததனாலுண்டாகிய நிறைவினையுடைத்தாகிய சூலினையுடைய பெருமையையுடைய மழை,

கார் முகக்கப்படுதலிற் கடல் கார்கோளென்று பெயர்பெற்றது, ஆகுபெயர்.

வாள் போழ் விசும்பில் வள் உறை சிதறி—திங்களும் ஞாயிறும் இருளை நீக்கும் ஆகாயத்தே பெருமையையுடைய துளியை முற்படச்சிதறி,

வாள் - ஆகுபெயர்.

தலைப்பெயல் தலைஇய தண் நறுங் கானத்து—கார்காலத்து முதற்பெயலைச் செ ரிந்த தண்ணிய நறிய காட்டிடத்து,

இருள் படப் பொதுளிய பராரை மரா அத்து—இருட்சியுண்டாகத் தழைத்த பரிய அடியினையுடைய †செங்கடம்பினது,

பராரை - பண்புத்தொகைச்சந்திமுடிபு வேற்றுமையென்றுணர்க

உருள் பூந் தண் தார் புரளும் மார்பினன்—‡ தேருருள்போலும் பூவாற்செய்யப் பட்ட குளிர்ந்த மாலையசையு மார்பினையுடையவன்,

---

லையன் மலைந்த கண்ணியன், மார்பி னஃதே மையி லுணரா, னுதல தீமையா நாட்ட மிகலட்டுக், கையது கணிச்சியொடு மழுவே மூவாய், வேலு முண்டத் தோலா தோ ழுகே, யூர்ந்த தேறே சேர்ந்தோ ளுமையே, செவ்வா னன்ன மேனி யவ்வா, னில ஙகுபிறை யன்ன விளங்குவால் வையெயிற், றெரியகைந் தன்ன வவிர்ந்துவிளங்கு புரிசடை, முதிராத் திங்களொடு சுடருஞ் சென்னி, மூவா வமரரு முனிவரும் பிறரு, மியாவரு மறியாத் தொன்முறை மரபின், வரிகிளர் வயமா னுரிவை தைஇய, யாழ் கெழு மணிமிடற் றந்தணன், றாவி றாணிழற் றவிர்ந்தன்ற வுலகே'' கடவுள் வாழ்த்து; பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனார்

* அருட்கற்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

† வெண்கடம்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

‡ "உருளிணர்க் கடம்பி னெலிதார் ரோயே" என்றார் பரிபாடலிலும்.

உருள்பூ உவமத்தொகையாகலின், உருள்பூ உருட்பூவென உறழ்ச்சிமுடிபெய்தும். இனி உருளும்பூ உருண்டபூவென வினைத்தொகையுமாம்

மழை சிதறித் தலைஇய கானத்து மராஅத்துத தார் புரளும் மார்பினனென முடிக்க.

இது போகத்திற்குரிய தார்; இதனை முற்கூறினார், வாணுதல்கணவனென்றதனைநோக்கி.

மால்வரை என்பதுமுதற சென்னியன் (சச) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்.

மால் வரை நிவந்த சேண உயர் வெற்பில—பெருமையையுடைய மூங்கில்வளர்ந்த தேவருலகளவாகச செல்லவுயாநத மலையில்,

வரைகளை யுடைமையின், வரையாயிற்று, இஃது ஆகுபெயர்; * "பெரிய வரை வயிரங் கொண்டு" என்றார் பிறரும் இனித திருமாலபோலும் குவடுகளோங்கிய வெற்பென்றுமாம்; "மாயோ னன்ன மால்வரைக கவாஅன்" என்றார்பிறரும.

கிண்கிணி கவைஇய ஒண் செஞ் சீறடி—சிறுசதங்கைசூழ்ந்த ஒள்ளிதாகிய சிவந்த சிறிய அடியினையும்,

கணைக் கால்—திரண்ட காலினையும்,

வாங்கிய நுசுப்பின்—வளைந்துநுடங்கிய இடையினையும்,

பணைத் தோள—பெருமையையுடைய தோளினையும,

மூங்கில்போலுந் தோளென்றுமாம்

கோபத்து அன்ன தோயாப் பூந் துகில்—இந்திரகோபத்தையொத்த நிறம்பிடியாத இயல்பான சிவப்பாகிய பூததொழிலினையுடைய துகிலினையும,

தெய்வத்தின் ஆணையாற் றானே சிவநதிருத்தலிற் றோயாத்துகிலெனறார.

பல்காசு நிரைத்த சில் காழ அல்குல்—பலமணிகள்கோத்த ஏழுவடமாகிய மேகலையையணிந்த அல்குலினையும்,

அஃது, † "எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலை - பண்கொள் கலாபம் பதினறு - கண்கொள் - பருமம் பதினெட்டு முப்பத திரணடு - விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று." என்பதனானுணர்க

கை புனைந்து இயற்றாக் கவின் பெறு வனபபின்—ஒருவர் கையாற சிறப்பிதது பிறப்பியாத அழகைத் தமககு இயலபாகப்பெறுகின்ற அழகினையும்,

என்றது: மானிடமகளிர்ககுத் தாயாபலருங கைசெயது பிறப்பிக்கும் அழகன்றி இவர் தெய்வத்தன்மையான் இயல்பாகப்பெற்ற அழகினையுடையரென்றவாறு

நாவலொடு பெயரிய பொலம் புனை அவிர் இழை—சாமபூநதமென்று நாவலோடடுத்துப் பெயர்பெற்ற பொன்னாலே நிருமிததது விளஙகுகினற பூணினையும்,

பொலம - ‡ "பொன்னென் கிளவி" என்பதனான்முடிகக.

சேண இகநது விளங்கும் செயிர் தீர மேனி—சேயநிலததைக் கடந்து விளங்குகின்ற குற்றநதீர்ந்த நிறததினையுமுடைய சூரரமகளிர (சக) என்க

---

* வெண்பா. "அரிய வரைகீண்டு காட்டுவார் யாரோ - பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு - தெரியிற - கரிய வரைநிலையார் காயந்தாலென் செயவார் - பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு"

† "எண்கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை - பண்கொள் கலாபமிரு பத்தொன்று - கண்கொள் - பருமம் பதினான்கு முப்பத் திரண்டு - விரிசிகை யென்றுரைரற் பாற்று" எனவும் பாடம்.

‡ தொல்காப்பியம, எழுததநிகாரம், புள்ளிமயங்கியல், சுக.

துணையோர் ஆய்ந்த இணை ஈர் ஓதி—ஆய்ந்தார் நன்றென்றுராய்ந்த கடையொத்த நெய்ப்பினையுடைய மயிரிலே,

[செங்கால் வெட்சிச் சீறித ழிடையிடுபு, பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளி:] செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் இடைப் பைந்தாட் குவளைத் தூ இதழ கிள்ளி இடுபு—சிவந்தகாலையுடைய வெட்சியுடைய சிறிய பூக்களை விடுபூவாகத்தூவி அதற்குநடுவே பசுத்த தண்டினையுடைய குவளையினது தூய இதழ்களைக் கிள்ளியிட்டு,

தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின் வைத்து—சீதேவியென்னுந் தலைக்கோலத்துடனே வலம்புரிவடிவாகச்செய்த தலைக்கோலத்தையும் வைத்தற்குரிய இடத்தே வைத்து,

திலகம் தைஇய தேம் கமழ் திரு நுதல் மகரப் பகு வாய் தாழ மண்ணுறுத்து—திலகமிட்ட மணநாறுகின்ற அழகினையுடைய நெற்றியின்கண்ணே சுறாவினது அங்காந்த வாயாகப்பண்ணின தலைக்கோலந் தங்கப்பண்ணி,

மகரப்பகுவாய் - ஆகுபெயர். மண்ணுறுத்தலை, *" ஆவுதி மண்ணி" என்றாற்போலக்கொள்க. இனி மண்ணுறுத்துத் துவரமுடித்தவென மேலேகூட்டிக் கழுவி முடித்தவென்றுமாம்.

துவர முடித்த துகள் அறும் முச்சிப் பெருந் தண் சண்பகம் செரீஇ—வேண்டுவனகூட்டி முற்றமுடித்த குற்றமறுகின்ற கொண்டையிலே பெரிய குளிர்ந்த சண்பகப்பூவைச் செருகி,

கருந் தகட்டு உளைப் பூ மருதின் ஒள் இணர் அட்டி—கரிய புறவிதழினையும் மேலிற் றுய்யினையுமுடைய பூக்களையுடைய மருதினது ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்களை அதன் மேலேயிட்டு,

இது முதலாகிய பொருட்கேற்ற அடையடுத்துநின்றது.

கிளைக் கவின்று எழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்பு இணைப்புறு பிணையல் வளைஇ—பசுசென்ற அரும்புகளினின்றும் மேலேபோந்து அழகுபெற்றுத் தோன்றுகின்ற நீர்க்கீழ் நின்ற சிவந்த அரும்பைக் கட்டுதலுறுகின்ற மாலையை வளையவைத்து,

கவினென்னும் பண்படியாகக் கவினறென்னுந் தொழில் பிறந்தது. கீழ்நீர்-நீர்க்கீழென்னும் இலக்கணத்தோடு பொருந்திய மரூஉ. அது மிகச்சிவத்தலின், ஒப்பனைக்குக் கொள்வர்.

[துணைத்தக, வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர், நுண்பூ ணாகந் திளைப்ப] வண் காது துணைத் தக நிறைந்த பிண்டி ஒண் தளிர் நுண் பூண் ஆகம் திளைப்ப—வளவிய காதிலே தம்மில் ஒத்தற்குப் பொருந்த இட்டு நிறைந்த பிண்டியினது ஒள்ளிய தளிர் நுண்ணிய பூணையுடைய மார்பிடத்தே அசையாநிற்க,

திண் காழ் நறுங் குறடு உரிஞ்சிய பூங் கேழ்த் தேய்வை தேங்கமழ் மருது இணர் கடுப்பக் கோங்கின் குவி முகிழ் இளமுலைக் கொட்டி—திண்ணிய வயிரத்தையுடைய நறிய சந்தனத்தையுரைத்த பொலிவினையுடைய நிறத்தையுடைத்தாகிய குழம்பை மணநாறுகின்ற மருதம்பூவை அப்பினாலொப்பக் கோங்கினது குவிந்த அரும்பை யொத்த இளமுலையிலே யப்பி,

மருதிணர் - நிறத்திற்குவமம்.

விரி மலர் வேங்கை நுண் தாது அப்பி—அவ்வீரம்புலர்வதற்கு முன்னே விரிந்த மலரையுடைய வேங்கைப்பூவினது நுண்ணிய தாதையும் அதன்மேலே யப்பி,

* மதுரைக்காஞ்சி: " ஆவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்து - மாவிசும்பு வழங்கும் பெரியோர் போல"

[காண்வர, வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியா:] வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு காண் வரத் தெறியா—விளவினது சிறிய தளிரைக்கிள்ளி அழகுவர ஒருவர்மேல்ஒரு வர் தெறித்துத் தப்பாமற பட்டபொழுது,

[கோழி யோங்கிய வென்றடு விறறகொடி, வாழிய பெரிதென் றேத்தி] வென்று அடு விறல கோழி ஓங்கிய கொடி பெரிது வாழிய என்று ஏத்தி—வஞ்சி யாது எதிர்நின்று அடுகின்ற வெற்றியையுடைய கோழி மேலாய்நின்ற கொடி நெடுங் காலம் வாழ்வதாக வென்று வாழ்த்தி,

[பலருடன், சீர்திகழ சிலமபகஞ் சிலமபப் பாடிச, சூரர மகளி ராடுஞ் சோலை.] சூர் அரமகளிர பலருடன் சீர திகழ் சிலம்பகம சிலமபப் பாடி ஆடும் சோலை—கொடுமையையுடைய தெய்வமகளிர பலருங் கூடிச் சீர்மை விளங்குகின்ற மலையிட மெல் லாம் ஆரவாரிக்கப் பாடி ஆடுஞ் சோலையினையுடைய,

மந்தியும் அறியா மரன் பயில அடுக்கத்து—மரமேறுதற்றொழிலிற் சிறப்புடைய மந்திகளும் மரஙகளினீட்டததால் ஏறியறியாத மரநெருங்கின பக்கமலையிடத்து நின்ற,

உம்மை - சிறப்பும்மை.

சுரும்பும் மூசாச் சுடரப் பூவ காந்தட் பெருந தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன் — தான் விரும்புதலிற சுரும்பினமும மொய்யாத நெருப்புப்போலும் பூவினையுடைய செங்காந்தளினது பெரிய குளிர்ந்த கண்ணியைச் சூடிய திருமுடியையுடையவன்,

அடியினையும் (கரு) காலினையும நுசுப்பினையும் தோளினையும் (கசு) துகிலினை யும் (கடு) அல்குலினையும (கசு) வனபபினையும (கஎ) இழையினையும் (கஅ) மேனி யினையும் (கக) உடைய சூரரமகளிர (சுக) பலருநகூடி (௩க) இடையிட்டு (உக) வை த்துத் (உரு) தாழப்பட்டணணிச் (உடு) செரீஇ (உஎ) இணரட்டி (உஅ) வளைஇத (௩0) கிளையாரிறகக் (௩உ) கொட்டி (௩டு) அபபித் (௩சு)) தெறித்து (௩எ) ஏத்திப்(௩கு)பாடி (சு0) ஆடுஞ்சோலையையுடைய (சுக) வெற்பில் (கஉ) அடுக்கத்துக் (சுஉ) காந்தட் கண்ணிமிலைந்த சென்னியனென முடிக்க.

இதனன் அடையாளப்பூக் கூறினர். இது *"வெறியாட் டயாந்த காந்தளும்" எ ன்பதனனுணர்க.

† "அகன்றுபொருள கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருண முடியத் தந்தன ருணர்த்தன், மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்" என்னும் மாட்டில க்கணத்தான், இப்பாட்டுக்கள்பத்துஞ் செயதார்களாதலின், இவ்வாறே மாட்டிமுடித் தல் யாண்டும் வருமென்றுணர்க

பார் என்பதுமுதற சேய் (சுக) எனனுநதுணையுமொருதொடர.

‡ பார் முதிர பனிக் கடல் கலங்க உள் புக்கு—பாராகிய நிலம முற்றுப் பெற்ற தளிர்ச்சியையுடைய கடல தன் நிலைகுலையும்படி உள்ளேசென்று,

பார - பாறை மண்ணிடத்தே முதிர்ந்த கடலென்றுமாம்.

சூர் முதல தடிந்த சுடர இலை நெடு வேல்—சூரபன்மாவாகிய தலைவனைக்கொன்ற எரிகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடிய வேலாலே,

உலறிய கதுப்பின்—காய்ந்த மயிரினையும,

பிறழ்பல்—நிரை யொவ்வாத பல்லினையும்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறததிணையியல், ரு.

† செய்யுளியல், உகக.

‡ "பாயிரும் பனிக்கடல் பார்துகள் படப்புக்கு" என்றார் பரிபாடலிலும்

பேழ் வாய்—பெருமையையுடைய வாயினையும்,
சுழல் விழிப் பசுங் கண—கோபத்தாற் சுழலும் விழியையுடைய பசிய கண்ணி

னூர்த்த நோக்கின்—கொடுமைசெய்த பார்வையினையும்,
கழல் கண் கூகையொடு கடும் பாம்பு தூங்கப் பெரு முலை அலைக்கும் காதின்—பிதுங்கிய கண்ணையுடைய கூகையோடே கடிய பாம்பு தூங்குகையினாலே பெரிய முலையை வருத்துகின்ற காதினையும்,
பிணா மோட்டு—சருச்சரையையுடைய பெரிய உடலினையும்,
மோடு - வயிறுமாம்.
உரு கெழு செலவின்—கண்டார் உட்குதல பொருந்தும் நடையினையுமுடைய,
அஞ்சு வரு பேய மகள்—கண்டார்க்கு அச்சந்தோன்றுகின்ற பேயாகியமகள்,
குருதி ஆடிய கூர் உகிர் கொடு விரல கண தொட்டு உண்ட கழி முடைக் கருந் தலை—உதிரத்தையளைந்த கூரிய உகிரினையுடைய கொடியவிரலாலே கண்களைத் தோண்டி யுண்ணப்பட்ட மிகக முடைநாற்றத்தையுடைய கரிய தலையை,
இனித தொட்டென்பதனை வினையெச்சமாக்காது தொழிற்பெயராக்கிக் கண் தோண்டுதலுண்டவென்று கூறுதலுமாம
ஒண தொடித் தடக கையின ஏந்தி—ஒளளிய தொடியினையுடைய பெருமையை யுடைய கையிலே எடுத்து,
வெருவர வென்று அடு விறற களம் பாடி—அவுணர்க்கு அச்சந்தோன்ற வஞ்சி யாது எதிர்நின்று கொல்கின்ற வெற்றிக்களத்தைப பாடி,
தோள் பெயரா—தோளையசைத்து,
நிணம் தின் வாயள்—நிணத்தைத் தின்கின்ற வாயினையுடையளாய்,
வாயள் - வினையெச்சமுற்று
துணங்கை தூங்க—துணங்கைக்கூத்தாட,
* "பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத, துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்"
கதுப்பு (சஎ) முதலியவற்றையுடைய பேய்மகள் (ருக) தலையை (ருஉ) யேந்தி (ருச) வாயளாயப் (ருஙு) பாடித (ருரு) தூங்க வென முடிக்க
இரு பேர் உருவின் ஒரு பேர் யாக்கை—மக்கள்வடிவும் விலங்கின்வடிவுமாகிய † இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய உடல,
அறு வேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி—ஆறாகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே அச்சந்தோன்ற மிகச்சென்று,
என்றதனுன், இறைவன உமையை வதுவைசெய்துகொண்டநாளிலே இந்திரன் சென்று நீ புணர்ச்சிதவிரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அவனும் அதற்குடம் பட்டு அது தப்பானதுகிப புணர்ச்சிதவிர்ந்து கருப்பத்தை இந்திரன்கையிற் கொடுப்ப

---

* "முடக்கிய விருகை பழுப்புடை யொற்றத் - துடக்கிய நடையது துணங் கை யாகும்" எனவும் பாடம்.

† இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய வுடலென்றது, முகம் குதிரைமுகமும், உடல் மக்களுடலுமாகிய சூரபன்மாவினது உடலத்தை. இத னைக் கலித்தொகையில், "வண்டுதுசாந்தம்" என்னும மருதக்கலியில் "ஈரணிக் கேற்றவொடியாப படிவத்துச், சூர" என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரை யானுணர்க.

அதனை இருடிகளுணர்ந்து அவன்பக்கனின்றும் வாங்கித் தமக்குத்தரித்தல் அரிதாகையினாலே இறைவன்கூறாகிய முத்தீக்கட்பெய்து அதனைத் தம்மனைவியர்கையிற் கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக்கொண்டு விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பயந்தாராக, ஆறுகூறாகி வளாநின்றகாலத்து இந்திரன் தான் இருடிகளுக்குக் கொடுத்தநிலையை மறந்து ஆண்டுவந்து வச்சிரத்தான் எறிய அவ்வாறுவடிவுமொன்றாய அவனுடனே பொருது அவனைக்கெடுத்துப் பின் சூரபன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ்வடிவம் ஆறாகிய வேறுபட்ட கூறாலே மண்டிச்சென்றதென்று புராணங்கூறிற்று. இதனைப் *"பாயிரும் பனிக்கடல்" என்னும் பரிபாடற்பாட்டானுணர்க. இவ்வாறன்றி வேறு வேறு புராணங் கூறுவாருமுளர்.

இனி அவனுடல் அற்று வேறு வேறாம் வகையாலென்றுமாம.

அவுணர் நல்வலம் அடங்க—அவனையொழிந்த அவுணருடைய நல்லவெற்றி இல்லையாம்படி,

அடங்க என்றது "களமடங்க" என்றாற்போலக் கொள்க.

கவிழ் இணர் மா முதல் தடிந்த—கீழ்நோக்கின பூங்கொத்துக்களையுடைய †மாமரத்தை வெட்டின,

என்றது - அவுணரெல்லாரும் தம்முடனே எதிர்ந்தார்வலியிலே பாதி தங்கள் வலியிலே கூடும்படி மந்திரங்கொண்டிருந்து சாதித்ததொரு மாவைவெட்டினனென்றவாறு.

மறு இல் கொற்றத்து—குற்றமில்லாத வெற்றியினையும்,

எய்யா நல்லிசை—ஒருவரானும் அளந்தறியவொண்ணாத நல்ல புகழினையுமுடைய,

செவ்வேற் சேஎய்—செய்ய வேலையுடைய சேய்,

எக்காலும் போர்செய்தலிற் செவ்வேலென்றார் செய்யவனென்பது சேயென விகாரத்தால் நீண்டதென்றுமாம

கடல்கலங்க உள்புக்குச் (௪௫) சூர்முதலுடைய ஒருபேரியாக்கை (௫௭) அறுவேறுவகையின் அஞ்சுவர மண்டிச்சென்று (௫௮) பேய்மகள் (௫௧) துணங்கைதூங்கும்படியாக (௫௬) அசுரர்முதறடிந்த வேலானே (௪௬) பின்னும் அவுணர்நல்வலமடங்க (௫௯) மாமுதறடிந்த கொற்றத்தினையும் (௬௦) நல்லிசையினையுமுடைய சேயென முடிக்க.

கணவன் (௬) மார்பினன் (௧௧) சென்னியனாகிய (௪௪) சேயென ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயராய் நின்றன.

[சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு, நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந் துறையும்:]

புலம் பிரிந்து உறையும் அடி—மெய்ஞ்ஞானத்தான் அறிதலைக் கைவிட்டுத் தங்குந் திருவடி,

---

* பரிபாடல், ௫.

† "உயிர்புகுஞ் சட்டக முழிதொறு முழிதொறும், பழவினை புகுந்த பாடகப் போல, முதிர்புயல் குளிறு மெழுமலை புக்க, கட்டுடைச் சூருடல் காமங் கொண்டு பற்றியுட் புகுந்து பசுங்கடல் கண்டு, மாவோடுங் கொன்ற மணிநெடுந் திருவேற் சேவலங் கொடியோன்" என்றார் கல்லாடத்திலும்.

திருவடியே வீடாயிருக்குமென்றா, அது *"தென்னன் பெருந்துறையான் - காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித் - தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி" என்பதனானும், பிறருந் திருவடியைக் கூறுமாற்றானு முணர்க.

சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு—அத் திருவடியிற் செல்லுதற்குக் காரணமான நல்வினைகளைப் பலபிறப்புக்களிலும் விரும்பிநிகழ்த்தின கோட்பாட்டானே தலைமையினையுடைத்தாகிய உள்ளத்தோடே,

செலவு நீ நயந்தனையாயின்—செல்லுஞ்செலவை நீ விரும்பியேவிட்டாயாயின்,

[பலவுடன், னன்னா நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப, வின்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே:] நீ முன்னிய வினை பலவுடன் நன்னா நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப இன்னே பெறுதி—நீ முற்பிறப்பிற் கருதிச்செய்த நல்வினையாலே வீடுபெறுவார்க்கு உரியனவாகக்கூறிய நற்குணங்கள் பலவுஞ்சேர நன்றாகிய நெஞ்சத்திலுண்டாகிய இனிய வீடுபேற்றைத் தப்பாமல் இப்பொழுதே பெறுவை,

செருப் புகன்று எடுத்த சேணுயர் நெடுங் கொடி—போரைவென்று விரும்பிக் கட்டின சேய்நிலத்தே சென்றுயர்ந்த நெடியகொடிக்கருகே,

வரிப் புனை பந்தொடு பாவை தூங்க—நூலால் வரிந்துபுனையப்பட்ட பந்தும் பாவையும் அறுப்பாரின்மையிற் றூங்கியேவிடும்படி,

† என்றது பகைவரை மகளிராக்கி அவர் கொண்டுவிளையாடுதற்குத் தூக்கின வென்றவாறு.

பொருநர்த் தேய்த்த போர் அரு வாயில்—பொருவாரை இல்லையாக்குகையினாலே எக்காலமும் போர்த்தொழிலரிதாகிய வாயிலினையும்,

திரு வீற்றிருந்த தீது தீர் நியமத்து—திருமகள் வருத்தமின்றியிருந்த குற்றந்தீர்ந்த அங்காடித்தெருவினையும்,

மாடம் மலி மறுகிற் கூடற் குடவயின்—மாடங்களமிக்க ஏனைத்தெருக்களையுமுடைய மதுரையின் மேற்றிசையிடத்து,

அம் சிறை வண்டின் அரிக் கணம் (எ௬)—அழகினையுடைத்தாகிய சிறகையுடைய வண்டினுடைய அழகினையுடைய திரள்,

இருஞ் சேற்று அகல் வயல் விரிந்து வாய் அவிழ்ந்த — கரிய சேற்றினையுடைய அகன்றவயலிலே முறுக்குநெகிழ்ந்து பின்பு தாதும் அல்லியுந் தோன்றமலர்ந்த,

முள் தாள் தாமரைத் துஞ்சி—முள்ளையுடைத்தாகிய தாளையுடைய தாமரைப்பூவிலே இராப்பொழுது துயில்கொண்டு,

வைகறைக் கள் கமழ் நெய்தல் ஊதி—விடியற்காலத்தே தேன் நாறுகின்ற நெய்

எற்படு—ஞாயிறு தோன்றின காலத்தே,

[கண்போன் மலர்ந்த காமர் சுனைமலர், அஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங், குன்றமர்ந் துறைதலு முரியன்]

அஞ்சிறைவண்டி னரிக்கணமென்பது முன்னேகூட்டிற்று.

* திருவாசகம், திருவம்மானை, ௬ "கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன் - நீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான் - காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித் - தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி - நாட்டார் நகைசெய்ய நாமேலை வீடெய்த - ஆட்டாண்டுகொண்ட வாபாடுதுங்கா ணம்மானாய்"

கண் போல் மலர்ந்த காமர் சுனை மலர் ஒலிக்கும் குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன்—கண்ணையொக்க விரிந்த விருப்பமருவின சுனைப்பூக்களிலே சென்று ஆரவாரிக்குந் திருப்பரங்குன்றிலே நெஞ்சமர்ந்திருத்தலு முரியன்;

உம்மை - எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை கூடற்குடவயிற குன்று, வண்டி னரிக்கணம் துஞ்சி ஊதி ஒலிக்குங் குன்று.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

அதாஅன்றென அகரமிட்டெழுதுக. இதனை *"அன்றுவரு காலை" என்ப தனுனும், †"இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி" என்பதனுள் "தொன்றியன் மருங்கின்" என்பதனுனு முடிக்க

உ.—திருச்சீரலைவாய்

வைந்நுதி யென்பது முதல அலைவாய்ச்சேறல (கஉரு) என்னுந்துணையுமொரு தொடர்.

வை நுதி பொருத வடு ஆழ வரி நுதல்—கூர்மையையுடைத்தாகிய தோட்டிவெட்டின வடுவழுந்தின புகரையுடைய மத்தகத்தே,

வைந்நுதி - ஆகுபெயர்

வாடா மாலை ஓடையொடு துயல்வர—பொன்னரிமாலை பட்டத்தோடேகிடந்து அசைய,

படும் மணி இரட்டும் மருங்கின—தாழ்கின்ற மணி மாறியொலிக்கின்ற பக்கத்தினையும்,

கடு நடை—கடிய நடையினையும்,

கூற்றத்து அன்ன மாற்றரு மொய்ம்பின்—கூற்றுவனையொத்த பிறரால் தடுத்தற்கரிய வலியினையுமுடைய,

கால் கிளர்ந்தன்ன வேழம் மேல்கொண்டு—ஓடுங்காற் காற்றெழுந்தாலொத்த களிற்றை யேறி,

மருங்கு முதலியவற்றையுடைய வேழத்தை நுதலிலே மாலை பட்டத்தோடே யசைய ஏறியெனமுடிக்க

ஐ வேறு உருவின் செய் வினை முற்றிய முடியொடு விளங்கிய முரண மிகு திருமணி—ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினையுடைய (முடிக்குச்)செய்யுந் தொழிலெல்லாம் முற்றுப்பெற்ற முடியோடேகூடிவிளங்கிய ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுமிகும் அழகினையுடைய மணி,

ஐவேறுருவு "தாம முகுடம் பதுமங் கிம்புரி, கோடக மிவைமுடிக் கைவே றுருவே"

மின் உறழ் இமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப—மின்னோடே மாறுபடுகின்ற விளக்கத்தோடே முடியிலே பொலிவுபெற,

நகை தாழ்பு துயல்வரூஉம் வகை அமை பொலங் குழை—ஒளி தங்கியசையும் தொழிற்கூறமைந்த பொன்னாற்செய்த மகரக்குழை,

சேண் விளங்கு இயற்கை வாள் மதி கவைஇ அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்ப—சேய்நிலத்தேசென்று விளங்கும் இயல்பினையுடைய ஒளியையுடைய மதியைச் சூழ்ந்து நீங்காத மீன்கள்போல விளங்குவனவாய் ஒளியைச்சால,

மீன் - உரோகிணிமுதலியன, வியாழமும் வெள்ளியுமாம்.

---

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், ருக

† " " " கூரு

தா இல் கொள்கைத் தந் தொழில் முடிமார்—வருத்தமில்லாத விரதங்களையுடைய தவத்தொழிலை முடிப்பாருடைய,

மனன் நேர்பு எழுதரு வாள் நிற முகன்—மனத்திலே பொருந்தித் தோன்றுகின்ற ஒளியையுடைய நிறத்தையுடைய முகங்களிலே,

பொறப்ப (அரு) இமைப்ப (அஅ) எழுதருமுகனென்க.

முகனென்றது ஆறற்கும் பொது.

[மாயிருண் ஞாலம் மறுவின்றி விளங்கப், பலகதிர் விரிந்தன் றொருமுகம்] ஒருமுகம் மா இருள் ஞாலம் மறு இன்றி விளங்கப் பலகதிர் விரிந்தன்று—ஒருமுகம் பெருமையையுடைத்தாகிய இருட்சியையுடைய உலகம் குற்றமின்றாய் விளங்கும்படி பலகிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது,

ஒருமுகமென்று முன்னே கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

ஒருமுகம் ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக் காதலின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்று—ஒருமுகம் தன்மேல் அன்புசெய்தவர்கள் துதிக்க அதற்குப் பொருந்தி அவர்க்கினிதாக நடந்து அவர்மேற்சென்ற காதலாலே மகிழ்ந்து வேண்டும்பொருள்களை முடித்துக் கொடுத்தது,

ஒருமுகம் மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்—ஒருமுகம் மந்திரத்தையுடைய வேதத்திற்கூறிய முறைமையிடத்துத் தப்பாத அந்தணருடைய யாகங்களில் தீங்குவாராதபடி நினையாநிற்கும்,

அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர். என்றது-வேதாந்தத்தையே நோக்குவாரென்றவாறு

[ஒருமுகம், எஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித், திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே.] ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை நாடி ஏம உறத் திங்கள் போலத் திசை விளக்கும்—ஒருமுகம் ஈண்டு வழங்காத வேதங்களினும் நூல்களினுமுள்ள பொருள்களையாராய்ந்து இருடிகளேமுறும்படி உணர்த்தித் திங்கள்போலத் திசைகளெல்லாம் விளக்குவிக்கும்,

ஏமம் - இரட்சை கலைநிறைதலிற் றிங்கள் உவமையாயிற்று

[ஒருமுகஞ், செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக், கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே.] ஒருமுகம் செல் சமம் முருக்கிக் கறுவு கொள் நெஞ்சமொடு செறுநர்த் தேய்த்துக் களம் வேட்டன்று—ஒருமுகம் திருவுள்ளத்துச் செல்கின்ற நடுவுநிலைமையைக் கெடுத்து இவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்று கறுவுதல் கொண்ட திருவுள்ளத்தோடே செறப்படும் அசுரர் முதலியோரைப் பொன்றக் கெடுத்துக் களவேள்வியை வேட்டது,

சமம் - நடுவுநிலைமை அதனைக் கெடுத்தலாவது - தேவரையும் அசுரரையும் ஒப்பக்கருதாது தேவர்க்காகத் அசுரரையழித்தல்

[ஒருமுகங், குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசுப்பின், மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே.]

ஒருமுகம் குறவர் மடமகள் கொடி போல நுசுப்பின் வள்ளியொடு நகை அமர்ந்தன்று—ஒருமுகம் குறவருடைய மடப்பத்தையுடைய மகளாகிய வல்லிபோலும் இடையினையுடைய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று;

மடவரல் நகையெனக் கூட்டித் தனக்கு ஓரறியாமைதோன்றுந் தன்மையுடைத்தாகிய நகையென்று கூறுக.

அவளொடு *நகையமர்தலின் அறியாமை கூறினார். காமநுகர்ச்சி யில்லாத இறைவன் இங்ஙனம் நகையமர்ந்தான், உலகில் இல்வாழ்க்கை நடத்தற்கென்றுணர்க. அது † "தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்" என்பதனுட் "பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர் - விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ" என்பதனானுணர்க.

விரிந்தன்று (கூஉ), கொடுத்தன்று (கூச), வேட்டன்று (க00), நகையமர்ந்தன்று (க0உ), ஓக்கும் (கூகூ), விளக்கும் (கூஅ) என்பன முற்றுச்சொல்

[ஆங்கம், மூவிரு முகனு முறைநவின் றொழுகலின]

அம் மூவிரு முகனும் — அவ்வாறுமுகமும்,

ஆங்கு முறை நவின்று ஒழுகலின்—அத்தொழில்களிடத்துச் செய்யும் முறைமைகளைப் பயின்று நடத்துகையினாலே அம்முகங்களுக்குப் பொருந்த,

[ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு, வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்]

ஆரம் தாழ்ந்த அம் பகட்டு மார்பிற் செம்பொறி வாங்கிய தோள்—பொன்னாற் செய்த ஆரந்தங்கிய அழகையுடைத்தாகிய பெருமையை யுடைய மார்பிற்கிடக்கின்ற உத்தம இலக்கணமாகிய சிவந்த மூன்றுவரியினையும் தன்னிடத்தே வந்து விழும்படி வாங்கிக்கொண்ட தோள்,

வாங்கிய வென்றார், அவ்வரி தோளளவும் வந்துகிடந்தமை தோன்ற, ‡ "வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள" என்றார் பிறரும்.

மொய்ம்பினூஉ வண் புகழ் நிறைந்து—தம்முடைய வலியினாலே பெரிய புகழ் நிறையப்பட்டு,

§ சுடர் விடுபு வசிந்து வாங்கு தோள்—சுடரையுடைய படைக்கலங்களை யெறிந்து பகைவர்மார்பைப் பிளந்து அவற்றை வாங்குந்தோள்,

சுடரையுடைய படைக்கலங்களைச் சுடரென்றார், அஃது ஆகுபெயர்

நிமிர் தோள் — பெருகு தோள்,

நிறைந்து நிமிருந் தோளெனக

‖ வசிந்தென்பது பிளந்தென்னும் பொருட்டாதலிற், செய்வதன் றொழிற்கும் செய்விப்பதன் றொழிற்கும் பொது அசுரர் முதலியோரை அழிக்குங் காலத்துப் பன்னிருகையினும் படைக்கலமேந்துவ னென்றுணர்க, அஃது அறுவேறு வகையினஞ்சுவர மண்டி (ருஅ) என்றதனானுணர்க

இனி மொய்ம்பினையுடைத்தாய் ஒளிவிட்டு நிறைந்து வளையவேண்டுமிடம் வளைந்து நிமிரவேண்டுமிடம் நிமிருந் தோளென்றுமாம். இதற்கு வசிந்தென்பதனைத் தொடியொடுதொட்ப (ககச) மணிமிரட்டவென (உகரு) மேலே கூட்டுக. வசிந்து பகைவர்மார்பைப் பிளந்தென்க வசிந்தென்பதற்குப் படைக்கலங்களால் வடுப்பட்டென்று பொருளுரைத்தல் இறைவனாதலிற் பொருந்தாது.

* நகையமர்தல் இன்றியமையாமையெனவும் பிரதிபேதமுண்டு

† திருவாசகம், திருச்சாழல், கூ: "தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன் - பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடீ - பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர் - விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ."

‡ சீவகசிந்தாமணி, நேமசரியாரிலம்பகம், ருக: "வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள - புரைதபு பொன்புரை நாவு முள்ளுடைத் - தருவரைத் தோள்களு மமரர் கோன்களிற் - றுருவுகொ டடக்கையின் வடிவு கொண்டவே"

இனி அவை போர்செய்யாக்காலத்து இங்ஙனமிருக்குமென்று அவற்றினியல்பு கூறுகின்றார்.

அத்தோள்களில் ஒருகை யென்க

[விண்செலல் மரபினையர்க் கேந்திய தொருகை] ஒருகை விண் செலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது—ஒருகை எக்காலமும் ஆகாயத்தே இயங்குந்தன் முறைமையினையுடைய தெய்வவிருடிகளுக்குப் பாதுகாவலாக எடுத்தது,

[உக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை] ஒருகை உக்கம் சேர்த்தியது—ஏந்தியகைக்கு இணைந்தகை மருங்கிலேவைத்தது;

என்றது - ஞாயிற்றின்வெம்மையைப் பலவுயிரும் பொறுத்தலாற்றாவென்று கருதித் தமதருளினாற் சுடரொடுதிரிந்து அவ்வெம்மையைப்பொறுக்கின்ற முனிவரைப் பாதுகாக்கவே உலகத்தைத் தாங்கிக்காத்ததாயிற்று இதனானேஇக்கை மாயிருண்ஞாலமறுவின்றி விளங்கப் பலகதிர்விரிந்த முகத்திற்கேற்ற தொழில் செய்ததாயிற்று. இது * "நிலமிசை வாழ்நர லமர றீரத், தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக், காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கு, மவிர்சடை முனிவரு மருள" என்ற புறப்பாட்டானுணர்க. மனமும் முகமும் கையும் ஒருதொழிலைச் செய்தலின், ஏனைக்கை தொழிலின்றி மருங்கிலே கிடந்தது

[நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின் மிசை யசைஇய தொருகை,யங்குசங் கடாவ வொருகை] ஒருகை அங்குசம் கடாவ ஒருகை நலம் பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின் மிசை அசைஇயது—ஒருகை தோட்டியைச் செலுத்தாநிற்க மற்றைக்கை செம்மை நிறம்பெற்ற ஆடையையுடைத்தாகிய துடையின்மேலே கிடந்தது, •

இஃது யானையேறுவார்க்கு இயல்பென்று கூறினார் தன்னை வழிபடுவாரிடத்து வருங்கால யானைமேலவந்து அருள்செய்தல் இயல்பாகலின், இக்கைகள் காதலினுவந்து வரங்கொடுத்த முகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க

இருகை ஐ இரு வட்டமொடு எஃகு வலம் திரிப்ப—இரண்டு கைகள் வியப்பையும் கருமையையுமுடைய பரிசையுடனே வேலையும் வலமாகச் சுழற்ற,

* புறநானூறு, சங — "நிலமிசை வாழ்நர லமர றீரத், தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக், காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கு, மவிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சிறைச, கூருகிர பருந்தி னேறுகுறித் தொரீஇத், தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின, றபுதி யஞ்சிச் சிறை புகக, வாரா வீகை யுரவோன் மருக, நேரார் கடந்த முரணமைகு திருவிற், றேர்வண் கிள்ளி தம்பி வார்கோற், கொடுமர மறவர் பெரும கடமான, கைவண் டோன்ற லைய முடையே, னாபுனை தெரியனின் முன்னோ ரெல்லாம, பார்ப்பார் நோவன செய்யார் மற்றிது, நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி, நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினு, நீபிழைத் தாயபோ னனிநா ணினையே, தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்மல், விக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமெனக், காண்டகு மொய்ம்ப காட்டினை யாகலின், யானே பிழைத்தனென் சிறக்கநின் னாயுண், மிக்கு வருநீர்க் காவிரி, யெக்க ரிட்ட மணலினும் பலவே"

திணை - வாகை. துறை - அரசவாகை சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பி மாவளத்தானும், தாமப்பல்கண்ணனும் வட்டுப்பொருவுழிக் கைகரப்ப' வெகுண்டு வட்டுக் கொண்டெறிந்தானைச் சோழன்மகனல்லையென நாணியிருந்தானைத் தாமப்பல் கண்ணனார்.

இதனானே, அசுரர்வந்து வேள்வியைக் கெடாமல் அவரையோட்டுதற்கு இவற் றைச் சுழற்றுதலில் வேள்வியோர்க்கு முகத்திற்கு இக்கைகள் ஏற்றவாறுணர்க.

ஒருகை மார்பொடு விளங்க ஒருகை தாரொடு பொலிய—முனிவர்க்குத் தத்துவ ங்களைக்கூறி உரையிறந்தபொருளை யுணர்த்துங் காலத்து ஒருகை மார்போடே விளங் காநிற்க, ஒருகை மார்பின் மாலை தாழ்ந்ததனோடேசேர்ந்து அழகுபெற,

இறைவன் மோனமுத்திரையைத்தனையத் தானேயேயிருந்து காட்ட ஊமைத்தசும் புள் நீர்நிறைந்தாற்போல ஆனந்தமயமானவொளி மாணாக்கர்க்கு நிறைதலின், அதற்கு ரிய மோனமுத்திரைகூறிற்று "தன்னை யுன்னி யென்னை யாக்கிய போழ்தே யான வ னாயினேன்" என்பதனானுணர்க.

இக்கைகள் எஞ்சியபொருள்களை விளக்குமுகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க

[ஒருகை, கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை, பாடின் படு மணி யிரட்ட:] ஒருகை தொடியொடு மீமிசைக் கொட்பக் கீழ் வீழ் ஒருகை பாடு இன் படு மணி இரட்ட—ஒருகை தொடியொடு மேலேசுழன்று களவேள்விக்கு முத் திரைகொடுப்பக் கீழேவீழ்ந்த மற்றைக்கை ஓசையினிதாகிய ஒலிக்கின்றமணியை மாறியொலிக்கப்பண்ண,

இக்கை களவேள்வி வேட்கின்ற முகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க.

ஒருகை நீனிற விசும்பின் மலி துளி பொழிய ஒருகை வான் அரமகளிர்க்கு வது வை சூட்ட—ஒருகை நீலநிறத்தையுடைய மேகத்தாலே மிக்கமழையைப் பெய்வியா நிற்க, ஒருகை தெய்வமகளிர்க்கு மணமாலையைச் சூட்ட,

என்றது வள்ளியொடு நகையமர்ந்தமுகம் உலகிற்கு இல்வாழ்க்கை நிகழ்த்துவித் ததாகலின், அவ்வில்வாழ்க்கை நிகழ்த்துதற்கு மழையைப் பெய்வித்தது ஒருகை, ஒருகை இல்வாழ்க்கை நிகழ்த்தற் பொருட்டு மணமாலையைச் சூட்டிற்றென்றவாறு.

ஆங்கு அப் பன்னிருகையும் பாற்பட இயற்றி—அப்படியே அந்தப்பன்னிரண் டுகையும் முகத்தின் பகுதியிலேபடும்படி தொழில்செய்து,

முகங்களில் ஒருமுகம் ஓர்க்கும் (௯௬) ஒருமுகம் விளக்கும் (௯௮) ஒருமுகம் வே ட்டன்று (௧௦௦) ஒருமுகம் ஆர்ந்தன்று (௧௦௨) ஒருமுகம் விரிந்தன்று (௯௨) ஒருமுகம் கொடுத்தன்று (௯௪) அம்மூவிருமுகனும் அத்தொழில்களிடத்துச்செய்யும் முறைமை களைப் பயின்றுநடத்துகையினாலே (௧௦௩) அம்முகங்களுக்குப்பொருந்தத் தோள்க ளில் (௧௦௬) இருகை (௧௧௦) திரிப்ப (௧௧௧) ஒருகை விளங்க (௧௧௨) ஒருகை பொலிய (௧௧௩) ஒருகை கொட்ப (௧௧௪) ஒருகை யிரட்ட (௧௧௫) ஒருகை பொழிய (௧௧௬) ஒரு கை சூட்ட (௧௧௭) ஒருகை ஐயற்கேந்தியது (௧௦௭) ஒருகை உக்கஞ் சேர்த்தியது (௧௦௮) ஒருகை கடாவ (௧௧௦) ஒருகை அசைந்தது (௧௦௯) அப்படியே பன்னிருகை யும் முகத்தின்பகுதியிலே படும்படி தொழில்செய்தென இச்சொன்முடிபுக்கேற்பக் கைகளையும் முகங்களையும் மாட்டாக்முடிக்க. திரிப்பவென்பதுமுதலிய நிகழ்கால்ச் செயவெனெச்சங்கள் ஏந்தியது சேர்த்தியதென முற்றுவினைகொண்டு முடிந்தன.

அந்தரப் பல்லியம் கறங்க—ஆகாயத்துணது துந்துமி யொலிப்ப,

திண் காழ் வயிர் எழுந்து இசைப்ப—திண்ணிய வயிரத்தையுடைய கொம்பு மிக் கொலிப்ப,

வால் வளை ஞரல—வெள்ளிய சங்கு முழங்க,

உரம் தலைக் கொண்ட உரும் இடி முரசமொடு—வலியைத் தன்னிடத்தேகொ ண்ட உருமேற்றினது இடிப்புப்போலும் ஓசையையுடைய முரசுடனே,

பல் பொறி மஞ்ஞை வெல் கொடி அகவ—பலபொறியையுடைய மயில் அவனுணை யினாலே வென்றெடுத்த கொடியிலேயிருந்து ஒலியாநிற்க,

பொறி - ஆகுபெயர்.

விசும்பு ஆறாக—ஆகாயமே வழியாக

விரை செலல் முன்னி—விரைந்த செலவினை மேற்கொண்டு,

[உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீர்] ஓங்கு உலகம் புகழ்ந்த உயர் விழுச் சீர்—நன்மையோங்கும் நன்மக்கள்புகழ்ந்த உயருஞ்சீரினையுடைய புகழினையுடைய,

அலைவாய்ச் சேறலும் நிலைஇய பண்பு—திருச்சீரலைவாயென்னும் திருப்பதியேற எழுந்தருளுதலும் அவற்கு நிலைபெற்றகுணம்,

குன்றமர்ந்துறைதலுமுரியன், அதுவன்றி (எஎ) வேழமேல்கொண்டு (அஉ) இயற்றிக (ககஅ) கறங்க (ககக) இசைப்ப ஞரல (கஉ0) அகவ (கஉஉ) முன்னி(கஉஙு) அலைவாய்ச்சேறலும நிலைஇய பண்பென முடிக்க.

அதாஅன்று— அதுவன்றி,

ஙு.—திருவாவினன்குடி.

சீரைதைஇய வென்பதுமுதல முனிவாமுற்புக (கஙுஎ) வென்னுந்துணையுமொருதொடர்.

சீரை தைஇய உடுக்கையர—மரவுரியை உடையாகச்செய்த உடையினையுடையர்,

இதற்குக் கற்றோய்த்தன்முதலியன செய்த உடுக்கையென்பாருமுளர்.

சீரொடு வலம்புரி புரையும் வால் நரை முடியினர்—அழகோடு வடிவாலும் நிறத்தாலும் வலம்புரிச்சங்கினையொக்கும் வெள்ளிய நரைமுடியினையுடையர்,

மாசு அற இமைக்கும் உருவினர்—எக்காலத்தும் நீராடுதலின் அழுக்கறவிளங்கும் வடிவினையுடையர்,

மானின் உரிவை தைஇய ஊன் கெடு மார்பின் என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர்—இருட்டிஞ்சினம் போராதத விரதங்களாலவிட்ட பட்டினியால் தசைகெடுகின்ற மார்பினெலும்புகள் கோவைதோன்றி உலவும் உடம்பினையுடையர்,

தைஇய மார்பென்க.

நன் பகற் பல உடன் கழிந்த உண்டியர்—எப்பொருளுநுகாதற்கு நன்றாகிய பகற்பொழுதுகள் பலவும் சேரக்கழிந்த உணவினையுடையர்,

இது மாதோபவாசங் கூறிற்று

இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர்—மாறுபாட்டோடே நெடுங்கால நிற்கும் செற்றத்தினையும் போக்கிய மனத்தினையுடையர்,

பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது செற்றம்.

[யாவதுங், கற்றோ ரறியா வறிவினர்] கற்றோர் யாவதும் அறியா அறிவினர்—பலவற்றையும் கற்றோர் சிறிதுமறியப்படாத இயல்பான அறிவினையுடையர்,

கற்றோர்க்குத் தாம் வரம்பாகிய தலைமையர்—பலவற்றையுங் கற்றோர்க்குத்தாம் எல்லையாகிய தலைமையையுடையர்,

என்றது - கலவியைக் கரைகண்டா ரென்றவாறு.

காமமொடு கடுஞ் சினம் கடிந்த காட்சியர்—ஆசையோடே கடிய சினத்தையும் போக்கின அறிவினையுடையர்,

கோபத்தின்பின் வருகைச் சிறிதுபொழுதுநிற்பது சினம்

இடும்பையாவதும் அறியா இயல்பினர்—தவத்தான் மெய்வருத்தம் உளவேனும் மனத்தான் வருத்தம் சிறிதுமறியப்படாத இயல்பினையுடையர்,

மேவர—திருவுள்ளம் பொருந்துதல் வர,

துனி இல் காட்சி முனிவர் முற்புக—ஒருவருடனும் வெறுப்பில்லாத நல்லஅறிவினையுடைய முனிவர் முன்னே செல்ல,

உடுக்கையர் முடியினா உருவினர் யாக்கையா உண்டியர் மனத்தினர் அறிவினர் தலைமையர் காட்சியா இயல்பினராகிய முனிவா மேவர முற்புகவெனமுடிக்க.

புகைமுகந்தன்ன என்பதுமுதல் மேவலா (கசஉ) என்னுந்துணையும் பாடுவொரைக் கூறிற்று

புகை முகந்தன்ன மாசு இல் தூ உடை—புகையை முகந்தாலொத்த தெய்வத்தன்மையால் அழுக்கேறாத தூய உடையினையும்,

முகை வாய் அவிழ்ந்த தகை சூழ் ஆகத்து—முகைவாய்நெகிழ்ந்த மாலைசூழ்ந்த மார்பினையும்,

கட்டுதலிற் றகையென்றா, மாலையை, ஆகுபெயர்.

செவி நோபு வைத்த செய்வு உறு திவவின் நல் யாழ் நவின்ற—எஃகுசெவியாலே சுருதியையளந்து நரம்பைககட்டின சுற்றுதலுறும் வாாககட்டினையுடைய நன்றாகிய யாழினிசையிலே பயின்ற,

நயன் உடை நெஞ்சின் மென்மொழி மேவலர் இன் நரம்பு உளர—ஈரமுடைய நெஞ்சாலே எக்காலமும் மெல்லிய வாாதைைசொல்லுதலைப் பொருந்திய கந்தருவா இனியநரம்பை வாசிக்க,

நவின்ற நயனென்க

நோயின்றென்பது முதல் மகளிா (கசஎ) என்னுநதுணையும் பாடுமகளிரைக கூறிற்று.

நோய் இன்று இயன்ற யாககையா—மககளுககுரியநோய் இல்லையாக நிருமிதத உடம்பினையுடையராய்,

மாவின் அவிா தளிா புரையும் மேனியா—மாவினது விளஙகுகின்ற தளிரை யொக்கும் நிறத்தினையுடையராய்,

அவிாதொறும் பொன் உரை கடுககும திதலையா—விளங்குந்தோறும பொன்னுரை விளங்கினறபோலுந் தித்தியினையுடையராய,

இன் நகைப் பருமம் தாங்கிய பணிந்து ஏந்து அலகுல் மாசு இல் மகளிரொடு—கட்டினிய ஒளியினையுடைய பதினெணகோவையாகிய மேகலையணிந்த தாழவேண்டியவிடம் தாழ்ந்து உயரவேணடியவிடம் உயாந்த அல்குலையுடைய குற்றமில்லாத கந்தருவமகளிரோடே,

மறு இன்றி விளஙக—குற்றமின்றாய் விளஙகாநிற்க,

உடையினையும (கஙஅ) ஆகததினையுமுடைய (கஙக) மென்மொழிமேவலர் (கசஉ) யாககை (கசங) முதலியவற்றையுடையராய், மாசிலலாத மகளிரோடே மறுவின்றிவிளங்க (கசஎ) இன்னரம்புளர (கசஉ) வெனமுடிகக.

கடுவோடு ஒடுங்கிய தூமபுடை வால் எயிறு—நஞ்சுடனே உறைக்குஞ்சேர்கிடந்த துளையினையுடைய வெள்ளிய எயிற்றினையும்,

மிடற்றினஞசு தன்னிடத்தேதோன்றுதலின், நஞ்சேயெடென்றா எயிறு. காளி, காளாத்திரி, யமன, யமதூதியென நான்காம்

அழலென உயிர்க்கும் அஞ்சு வரு கடுந் திறல்—நெருப்பென்னும்படி நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளும் கண்டார்க்கு அச்சநதோன்றும் கடிய வலியினையுமுடைய,

பாமபு படப் புடைக்கும்—பாம்பு படும்படி அடிக்கும்,

பல் வரிக் கொடுஞ் சிறைப் புள் அணி நீள் கொடிச் செல்வனும்—பல வரியினையுடைத்தாகிய வளைந்த சிறகினையுடைய கருடனையணிந்த நீண்ட கொடியினையுடைய திருமாலும்,

[வெள்ளேறு, வலவயி னுயரிய பலர்புகழ திணிதோ, ளுமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண், மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்:]

வலவயின் வெள்ளேறு உயரிய செல்வன்—வெற்றிக்களத்தே வெள்ளிய ஏற்றினை வெறறிக்கொடியாக வெடுதத உருத்திரன்,

உமை அமர்ந்து விளங்கும் செல்வன்—இறைவி ஒருபாகத்தே பொருந்தி விளங்குஞ் செல்வன்,

பலா புகழ திணி தோள்—பலரும் புகழ்கின்ற சிக்கென்ற தோளினையும்,

இமையா முககண் செல்வன்—இதழ் குவியாத மூன்றுகண்ணினையுடைய செல்வன்,

மூ எயில் முருககிய முரண மிகு செல்வனும்—முப்புரத்தையெரித்த மாறுபாடு மிக்க செல்வனும்,

நூற்றுப்பத்து அடுககிய நாட்டதது—நூற்றைப்பத்தாகவடுக்கிய கண்ணினையும்,

என்றது ஆயிரஙகண் ணென்றவாறு.

நூறு பல் வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொற்றத்து — நூறென்னு மெண்ணுகிய பலவேள்விகளை வேட்டுமுடித்ததனாற்பெறற பகைவரை வென்றுகொல்கின்ற வெற்றியினையும்,

[ஈரிரண் டேந்திய மருப்பின்·] ஏந்திய ஈரிரண்டு மருப்பின்—தலைகள் ஏந்தியிருக்கின்ற நான்காகிய கொமபினையும்,

எழில் நடை—அழகினையுடைய நடையினையும்,

தாழ் பெருந் *தடக் கை—நிலத்தே கிடக்கின்ற பெரிய வளைவினையுடைய கையினையுமுடைய,

உயர்த்த யானை எருத்தம ஏறிய திருக கிளர் செல்வனும்—எல்லாரும் உயர்த்துச் சொல்லப் படுகின்ற யானையின் கழுத்திலே ஏறிய திருமகள் விளங்கும் இந்திரனும்,

உயர்ந்த உயாததவென விகாரமுமாம.

நாட்டத்தினையும் (கருரு), கொற்றத்தினையுமுடைய (கருசு) செல்வனென்க.

மருப்பு (கருஎ) முதலியவற்றையுடைய யானையென்க.

நாற் பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய உலகம் காக்கும் ஒன்று புரி கொள்கை—நான்காகிய பெரிய தெய்வத்தையுடைய நன்றாகிய ஊர்கள் நிலைபெற்ற உலகத்தைக் காக்கும் ஒருதொழிலையே விரும்பிய கோட்பாட்டையுடைய செல்வன் (கருக) என முன்னேகூட்டித் திருமாலுககடையாக்குக.

* "தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்." என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், உகூ - வது சூத்திரம்.

நாற்பெருந்தெய்வமாவன: இந்திரன், யமன், வருணன், சோமனென்னுந் தெய்வங்கள்.

பலர் புகழ் மூவரும் தலைவராக—பலரும் புகழ்கின்ற அயன் அரி அரனென்னு மூவருந் தத்தமக்குரிய தொழில்களை முன்புபோலே நிகழ்த்தித் தலைவராகவேண்டி,

என்றது - பிள்ளையார் அயனைச்சபித்தலின், அயன் படைத்தற்றொழிலைத் தவிரவே ஏனையிருவர்க்கும் காத்தற்றொழிலும் அழித்தற்றொழிலும் இன்றாமாகலின், மூவருந் தத்தமக்குரிய தொழில்களைப்பெறுத் தலைவராகவென்றார்

[ஏமுறு ஞாலந் தன்னிற் றோன்றித், தாமரை பயந்த தாவி லூழி, நான்முக வொருவற் சுட்டி]

ஞாலந்தன்னில் தோன்றி ஏமுறு நான்முக ஒருவற சுட்டி—பிள்ளையார் சபித்தலாலே மண்ணிடத்தே தோன்றி மயக்கமுறுகின்ற நான்குமுகத்தையுடைய அயனைப் பழையநிலையிலே நிறுத்தக கருதி,

தாமரை பயந்த ஊழி தா இல் ஒருவன்—திருமாலுடைய திருவுந்தித்தாமரை பெற்ற ஊழிகடோறும் தன்படைத்தற்றொழிலில் வருத்தமில்லாத ஒருவன் (கசுரு)

இனித் தாமரையென்னும் எண்ணைத்தந்த அழிவில்லாத ஊழிககாலத்தையுடைய அயனுமாம்

பயந்த ஒருவனென்க.

சாபமென்றது பிள்ளையார் அசுரரையழித்துத் தேவரைக் காத்ததற்கு இந்திரன் மகள் தெய்வயானையாரை அவர்க்குக் கொடுத்தவிடத்தே, பிள்ளையார் தம் கையில் வேலைநோக்கி, "நமக்கு எல்லாந்தந்தது இவ்வேல்" என்ன, அருகிருந்தஅயன் "இவ்வேலிற்கு இந்நிலை என்னால் வந்ததன்றோ" என்றாராக, நம் கையில் வேலுக்கு நீகொடுப்பதொரு சத்தியுண்டோவென்று கோபித்து, "இங்ஙனம் கூறிய நீ மண்ணிடைச்செல்வாய்" என்ற சாபத்தை.

காணவர—அழகு தோன்ற

பகலில தோன்றும் இகல இல் காட்சி—ஒருபொருளை பலவாமாறு பகுத்துக்காண்டற்கண் வேறுபடத் தோன்றும தம்முள் மாறுபாடில்லாத அறிவினையுடைய,

நால் வேறு இயற்கைப பதினொரு மூவரொடு—நான்காகிய வேறுபட்ட இயல்பினையுடைய முப்பத்துமூவரும,

என்றது: ஆதித்தன், உருத்திரன, வசு, மருததுவனென்னும ஒரோவோர்பொருள்கள் பலவாகப பகுக்குங்காற் பன்னிருவர் பதினொருவர் எண்மர் இருவராகப பகுக்க நான்குகூறாய் முப்பத்துமூவராயினொன்றவாறு பதினொருவராகிய மூவரென்க. அவர் ஆதித்தர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும, வசுக்கள் எண்மரும், மருததுவர் இருவருமாம. ஒடு - எண்ணொடு.

ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர் நிலை பெறீஇயர்—பதினெணவகையாகிய உயர்ந்தநிலையைப் பெற்றவரும்,

என்றது - பதினெண்கணங்களை. அவர் தேவரும, அசுரரும், தைத்தியரும், கருடரும், கின்னரரும, கிம்புருடரும, இயக்கரும், விஞ்சையரும, இராக்கதரும், கந்தருவரும், சித்தரும், சாரணரும், பூதரும, பைசாசகணமும, தாராகணமும், நாகரும், ஆகாயவாசிகளும், போகபூமியோரும் எனவிவர். இவர்க்குப் பிறவாறுமுரைப்பர். பெறீஇயர் - தொழிற்பெயர்.

மீன் பூத்தன்ன தோன்றலர்—உடுக்கள் பொலிவுபெற்றுத் தோன்றினுலொத்த தோற்றத்தையுடையராய்,

மீன் சேர்பு வளி கிளர்ந்தன்ன செலவினர்—மீன்களுலாவுகின்றவிடத்தே சேர்ந்து காறறு எழுந்தாலொத்த செலவினையுடையராய்,

வளி இடைத் தீ எழுந்தன்ன திறலினா—காற றிடத்தே நெருப்பெழுந்தாலொ த்த வலியினையுடையராய,

தீப் பட உரும் இடித்தன்ன குரலினா—நெருப்புபபிறககு உருமேறு இடித்தாற் போன்ற குரலினையுடையராய்,

இவை வினையெச்சமுறறு

[விழுமிய, வுறுகுறை மருஙகிற்றம் பெறுமுறை கொணமா·] தம விழுமிய பெறுமுறை குறை உறு மருஙகிற் கொணமாா—தம்முடைய சீரிய படைத்தல்காத்தல் அழித்தலென்னுநதொழிலகளைப பண்டுபோலப் பெறுமுறைமையினைக் குறைவேண் டிநின்று பெறுஙகூற்ருலே முடித்துக்கோடறகு,

அந்தரக் கொட்பினர்—ஆகாயத்தே சுழற்சியினையுடையராய்,

[வந்துடன் காண·—] உடன் வந்து காண—சேரவந்து காணும்படியாக,

தா இல் கொள்கை மடந்தையொடு—வருத்தமில்லாத அருட்கறபினையுடைய தெய்வயானையாருடன்,

[சின்னுள், ஆவினனகுடி யசைதலும உரியன்] ஆவினன்குடி சின்னுள் அசை தலும் உரியன்—ஆவினனகுடியென்னும ஊரிலே சிலநாள் இருததலுமுரியன்;

பலர்புகழ்மூவருந் தலைவராகவேணடி (கசுஉ) அதற்குக் குறைபாடுண்டாக்கின நான்முகவொருவனைக்கருதி (கசுரு) ஒன்றுபுரிகொள்கைப் (கசுக) புள்ளணி நீள்கொடிச்செல்வனும் (கருக), முரணமிகு செல்வனும் (கருச), யானையெருத்தமேறிய செல்வனும் (கருகூ), முப்பத்துமூவரும் (கசுஎ), பதினெணகணங்களும் (கசுஅ) தோன்றலர் (கசுகூ) செலவினர் (கஎ௦) திறலினா (கஎக) குரலினா (கஎஉ) கொட்பினராய் உடன்வந்து (கஎச) தம் விழுமிய (கஎஉ) பெறுமுறை குறையுறுமருங்கின் முடித்துக் கோடற்கு (கஎரு) மென்மொழிமேவலா இன்னரம்புளரா (கசஉ) முனிவா (கஙஎ) மேவர(கஙசு) முற்புகக் (கஙஎ) காணத் (கஎச) தான் ஆவினன்குடியிலே காண்வர (கசுரு) அசைதலுமுரியனென முடிக்க.

கந்தருவர் - பாட்டான் முனிவுதீாப்பார் முனிவா தம்மை மருமைபற்றி முன் னேசென்ருா.

இனிச் சித்தன்வாழ்வென்று சொல்லுகின்றவூர் முற்காலத்து ஆவினன்குடியென்று பெயர்பெற்றதென்றுமாம். அது "நல்லம்பா நல்ல குடியுடைத்துச் சித்தன் வாழ் - வில்லந் தொறுமூன்றெரியுடைதது - நல்லரவப் - பாட்டுடைத்துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியநின - நாட்டுடைத்து நலல தமிழ்" என்று ஔவையார் கூறியத ஞனுணாக *சித்தனென்பது பிள்ளையாருககுத் திருநாமம.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

ச.—திருவேரகம்.

இருமூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது—ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல்

* இது முருகக்கடவுள் ஆயிரநாமத்துள் ஒன்று.

வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றலென்னும் ஆறுகிய நன்மைபொருந்திய இலக்கணத்தில் வழுவாமல்,

வழாமல், வழுவாமலெனத் திரிக்க.

இருவர்ச் சுட்டிய பல் வேறு தொல் குடி—தாயுந் தந்தையுமாகிய இருவர்குலத்தையும் உலகத்தார் நன்றென்றுமதித்த பலவாய்வேறுபட்ட பழைய குடியிற்பிறந்த இருபிறப்பாளர் (கஅஉ)

குடி - *குண்டினர், காசிபர் என்றாற்போல்வன

[அறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியாண், டாறினிற் கழிப்பிய] அறுநான்கு இரட்டி ஆண்டு நல்லிளமை ஆறினிற் கழிப்பிய — இருபத்துநான்கின் இரட்டியாகிய நாற்பத்தெட்டியாண்டு நல்லிளமையை வேதங்கூறியநெறியிலே போக்கிய இருபிறப்பாளர் (கஅஉ)

பிரமசரியங்காத்த அந்தணர்.

அறன் நவில் கொள்கை—அறத்தை எப்பொழுதுங் கூறுகின்ற கோட்பாட்டினையும்,

மூன்று வகைக் குறித்த முத்தீச் செலவத்து—நாற்சதுரமும் முச்சதுரமும் வில்வடிவுமாகிய †மூன்றுவகையைக் கருதின ஆகவனீயம் தக்கிணாக்கினி காருகபத்தியம் என்னும் மூன்றுதீயானுண்டாகிய செல்வத்தினையுமுடைய,

இருபிறப்பாளர்—உபநயனத்துக்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒருபிறப்புமாகிய இருபிறப்பினையுமுடைய அந்தணர்,

பொழுது அறிந்து நுவல—தாங்கள் வழிபடுங்காலமறிந்து தோத்திரங்களைக் கூற,

ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரி நுண் ஞாண—மூந்நூறகொணடு முப்புரியாக்குதலின், ஒன்பதாகியநூலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட ஒருபுரி மூன்றாகிய நுண்ணிய பூணுநூலையும்,

ஞாணினையும் (கஅரு) கொள்கையினையும் (கஅ0)செலவத்தினையுமுடைய(கஅக) இருபிறப்பாளரென்க.

புலராக் காழகம் புலர உடீஇ—நீராடுங்கால் தோய்க்கப்பட்ட கலிங்கம உடம்பிலே கிடந்துபுலர உடுத்து,

என்றது - ஈரத்துடனேயிருந்து வழிபடுதல் கூறிற்று.

உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து—தலைமேலே வைத்த கையினையுடையராய்த் தன்னைத்துதித்து,

ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி—ஆறெழுத்தினைத் தன்னிடத்தே அடக்கியிருக்கின்ற கேட்டற்கரிய, மறையவுச்சரிக்கப்படும் மந்திரத்தை,

அது "நமக்குமாராய" என்பதாம்.

நா இயல் மருங்கில் நவிலப் பாடி—நாப் புடைபெயரும் அளவிலே பயில உச்சரித்து,

---

* குண்டலரென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு

† இவற்றுட் பின்னைய இரண்டன் வகையும் இக்காலத்து வழங்குவனவற்றிற்கு வேறுபட்டிருத்தலின், இம்மூன்று வகையும் சாகாபேதமாக இருத்தல்வேண்டுமெனக் கூறுகின்றனர்.

விரை உறு நறு மலர் ஏந்தி—மணமிக்க நறியபூவை எடுத்து,

பெரிது உவந்து ஏரகத்து உறைதலும் உரியன்—பெரிதுமகிழ்ந்து ஏரகமென்கி ,ன்றவூரிலே இருத்தலுமுரியன்;

இருபிறப்பாளர் (கஅஉ) புலரவுடீஇத் (கஅ௯) தற்புகழ்ந்து (கஅ௫) நறுமலரேந் திக் (கஅஅ) கூப்பியகையராய் (கஅ௫) நவிலப்பாடிப் (கஅ௯) பொழுதறிந்து நுவல (கஅஉ) அதற்குப் பெரிதுமகிழ்ந்து ஏரகத்துறைதலும் உரியனெனமுடிக்க.

ஏரகம் - மலைநாட்டகத் தொருதிருப்பதி

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

௫—குன்றுதோறாடல்.

பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடியாலே,

எல்லாவுறுப்பினும் பசுததிருத்தலிற். பச்சிலையென்று பெயர்பெற்றது. பச்சிலை யென்றது சினைவினைமுதன்மேலேற்றிப் பைங்கொடியென்றார்

நறைக்காய—நறுநாற்றத்தையுடைய காயை,

அது சாதிக்காய்

இடைஇடுபு—நடுவேயிட்டு,

வேலன்—படிமத்தான,

அம் பொதிப் புட்டில்—அழகினையுடைத்தாகிய பொதிதலையுடைய தக்கோலமெ ன்னும் முதலின்காய,

அது புட்டில்போறலிற் புட்டிலென்றா

விரைஇ—கலந்து,

குளவியொடு—காட்டுமல்லிகையுட்னே,

வெண் கூதாளம் தொடுத்த கண்ணியன்—வெண்டாளியையும் கட்டின் கண்ணி யையுடையனாய்,

நறுஞ் சாந்து அணிந்த கேழ் கிளர் மார்பின்—நறிய சந்தனத்தைப்பூசிய நிறம் விளங்கும் மார்பினையுடைய வேலன் (ககூ0),

வேலன் பைங்கொடியாலே (ககூ0) புட்டில்விரைஇ (ககூக) நறைக்காய்இடை யிடுபு (ககூ0) குளவியொடு (ககூக) கூதாளத்தையுங் கட்டிய கண்ணியனாய் (ககூஉ),

கண்ணியன் - வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று.

கொடுந் தொழில் வல் வில் கொலைஇய கானவர்—கொடிய தொழிலையுடைய வலியவில்லாற் கொல்லுதலைச்செய்த குறவர்,

"குலைஇய" என்ற பாடத்திற்கு வில்லைவளைத்தகானவரென்க எனவே கோ றல் பெற்றாம்.

நீடு அமை விளைந்த தேக் கள் தேறல்—நெடுகின மூங்கிலிலே யிருந்து முற்றின தேனாற்செய்த கட்டெளிவை,

குன்றகச் சிறு குடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து—மலையிடத்துச் சிறியவூரிலே இருக்கி ன்ற சுற்றத்தோடே உண்டுமகிழ்ந்து,

தொண்டகச் சிறு பறைக் குரவை அயர—அந்நிலத்துக்குரிய தொண்டகமாகிய சிறுபறையினது தாளத்திற்குக் குரவையாட,

கானவர் (ககூச) தேறலைமகிழ்ந்து குரவையாடவென்க.

[விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற், குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி:]

விரல் உளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங் கான் கண்ணி—விரலதலைப்பாலே வலி ய வலர்த்தவலர்ந்த பூவாகலின் வேறுபடுகின்ற நறியமணத்தினையுடைய தலையிற் சூடும் மாலையினையும்,

குண்டு சுனை பூத்த வண்டு படு கண்ணி—அதுதான் ஆழ்ந்த சுனையிற்பூத்த பூவாற் செய்த வண்டுவீழ்கின்ற கண்ணி.

இஃது ஒற்றுமை நயம்பற்றிச் செயப்படு பொருண்மேல் நின்றது. காக் குண் டுசுனை யென்று பாடமாயின, கரிய ஆழ்ந்த சுனையென்க.

இணைதத கோதை—இதழ்பறித்துக்கட்டின மாலையினையும,

அணைதத கூந்தல்—சோத்தின கூந்தலினையும்,

முடித்த குல்லை—இலையைத் தலையிலே யணிநத கஞசங்குல்லையினையும்,

இலை உடை நறும பூ—இலையையுடைய நறிய பூங்கொத்துக்களையும்,

செங் கால் மராஅத்த வால் இணர் இடை இடுபு சுரும்பு உணத் தொடுத்த பெ ருந் தண் மாத் தழை—செவ்விய காலினையுடைய மராத்திடத்தனவாகிய வெள்ளிய கொத்துக்களை நடுவேவைத்துச் சுரும்பு தேனையுண்ணும்படி தொடுதத பெரிய குளிர் ந்த அழகினையுடைய தழையை,

குல்லையையும் பூவையும் வாலிணர் இடையிட்டுத தொடுதத தழை யென்க.

[திருந்துகா ழல்கு றிளைப்ப வுடீஇ:] காழ் திருந்து அல்குல் திளைபபு உடீஇ—வட ங்கள் திருந்தும் அல்குலிடத்தேஅசையுமபடி உடுத்து,

அல் குற்றிளைப்பவென்னும் வல்லொற்று விகாரமாயிற்று.

[மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு:]

மயில் கண்டுஅன்ன மகளிரொடு—சாயலுடைமையான் மயிலைக கண்டாறபோ ன்ற மகளிரொடு,

மடநடை மகளிர—மடப்பம்பொருநதிய ஒழுக்கததினையு முடைய மகளிர,

தழையை யுடுத்து மயில்கணடன்ன மகளிரென்க.

உடுத்தென்னும வினையெச்சம அன்னவென்னும் பெயரெச்சமாகிய உவமவுரு போடு முடிந்தது.

கண்ணியினையும் கோதையினையுஞ் சோத்தின கூந்தலினையும, மடநடையினையு முடைய மகளிரென்க.

இம் மகளிர் தன்னைச் சேவிக்கு மகளிர

செய்யன் — சிவந்தவன்,

சிவந்த ஆடையன் செவ்வரைச செயலைத் தண் தளிர் துயல்வரும் காதினன்—சிவந்த ஆடையுடுததுச் சிவந்த அரையினையுடைய அசோகிற குளிர்ந்த தளிர் அசையு ங்காது பொருந்தி,

கச்சினன் கழலினன் செச்சைக கண்ணியன்—கசசைக் கட்டிக் கழலையணிந்து வெட்சிமாலையைச் சூடி,

குழலன் கோட்டன் குறும் பல்லியத்தன்—குழலை யூதிக கொம்பைக் குறித்துச் சிறிய பல்லியங்களை எழுப்பி,

தகரன் மஞ்ஞையன் புகா இல் சேவலங்கொடியன — கிடாயைப் பின்னிட்டு மயிலையேறிக் குற்றமில்லாத கோழிக்கொடியை உயர்த்து,

நெடியன்—தான் வேண்டிய வடிவுகோடலிற் பிள்ளையாயிராது நெடுகவளர்ந்து,

தொடி அணி தோளன—தோளிலே தொடியையணிந்து,

நரம்பு ஆர்த்து அன்ன இன் குரல் தொகுதியொடு—நரம்பு ஆரவாரித்தாலொத்த இனிய மிடற்றோசையுடைய பாடுமகளிரோடே,

இவர்கள் தன்னைச் சேவித்துப்பாடுமகளிர்

[குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன், மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்:]

மருங்கிற் கட்டிய குறும்பொறிக் கொண்ட—இடையிலே இறுகக்கட்டிய உதரபந்தத்தின்மேலே உடுப்பதாக வுட்கொண்ட,

நிலன் சேர்பு நறுந் தண் சாயல் துகிலினன் — நாலவிட்டமையால் நிலத்தைப் பொருந்தி நறிய குளிர்ந்த மென்மையை உடைத்தாகிய துகிலையுடுத்து,

[முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி, மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து']

மென்றோட் பல பிணை இயல—மெல்லிய தோளினையுடைய பலவாகிய மான்பிணைபோலும் மகளிர் குரவையாடி அசைய,

இவர்கள் மெய்தீண்டி விளையாடுதற்குரிய மகளிர்

முழவு உறழ தடக் கையின் தழீஇ ஏந்தித் தலைத் தந்து—தன்னுடைய முழவையொத்த பெருமையையுடைய கையினாலே அவர்கள்கையினைத் தழீஇ எடுத்துக்கொண்டு முதற்கைகொடுத்து,

[குன்றுதோ றாடலு நின்றதன் பண்பே] குன்றுதோறு ஆடலும் தன் நின்ற பண்பு—மலைகடோறுஞ்சென்று விளையாடுதலும் தனக்கு நிலைநின்ற குணம்;

கண்ணியன் ஆடையனென்பனமுதலியன வினையெச்சவினைக் குறிப்பு முற்று; *"முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், செய்தெனெச்சப்பொருளையுணர்த்தின

கானவர் (௧௯௪) குரவையயர (௧௯௭), அதனைக்கண்டு மென்றோட் பல்பிணை (௨௧௬) குரவையாடியசைய (௨௧௫), அதனைப்பொறாதே செய்யன் (௨௦௬) வேலன் (௧௯௦) தொடுத்த கண்ணியைச்சூடி (௧௯௨) உடுத்துப் (௨௦௬) பொருந்திக் (௨௦௭) கட்டி அணிந்து சூடி (௨௦௮) ஊதிக குறித்து எழுப்பிப (௨௦௯) பினனிட்டு ஏறி (௨௧௦) உயர்த்து வளர்ந்து தொடியையணிந்து (௨௧௧) துகிலையுடுத்துத் (௨௧௪) தொகுதியுடனே (௨௧௨) மகளிரோடே (௨௦௫) மலைகடோறுஞ்சென்று (௨௧௭) தழீஇ (௨௧௬) ஏந்தித் (௨௧௫) தலைத்தந்து (௨௧௬) ஆடலும் நின்றதன்பண்பென வினைமுடிக்க

"குரவை யெனபது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்த காமமும் வென்றியு, மெய்தக் கூறு மியலபிற் றாகும்" எனவரும.

அதா அன்று—அதுவன்றி,

௬.—பழமுதிர்சோலை.

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறி அறுத்து—சிறிய தினையரிசியைப் பூக்களோடே கலந்து பிரப்பரிசியாகவைத்து மறியையறுத்து,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௬.

வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ—கோழிக்கொடியோடே தான் அவ்வி டத்தே நிற்கும்படி நிறுத்தி,

ஊர் ஊர் கொண்ட சீர் கெழு விழவினும்—ஊர்தோறும் ஊர்தோறும் எடுத்துக் கொண்ட தலைமைபொருந்தின விழாவின்கண்ணும்,

ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும் — தன்மேல் அன்புடையார் ஏத்துதலாலே தன்மனம் பொருந்துதல்வருகின்ற இடத்தினும்,

வேலன் தைஇய வெறி அயர் களனும்.—படிமத்தான் இழைத்த வெறியாடு களத்தினும்,

பிள்ளையாரவேலைத் தனக்கு அடையாளமாகக் கொண்டு திரிதலின், வேலனென் றார்; இது*" வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்" எனப் புறத்திற்குங் கூறியது.

காடும் காவும் கவின் பெறு துருத்தியும் —காட்டினும் பொழிலினும் அழகுபெ றுகின்ற ஆற்றிடைக்குறையினும்,

யாறும் குளனும் — ஆறுகளினுங் குளங்களினும்,

வேறு பல் வைப்பும் — முற்கூறிய ஊர்களன்றி வேறுபட்ட பலவாகிய ஊர்க ளினும்,

சதுக்கமும் — நாற்சந்தியினும்,

சந்தியும் — முச்சந்தியினும் ஐஞ்சந்தியினும்,

புதுப் பூங் கடம்பும்—புதிய பூக்களையுடைய கடம்பினும்,

மன்றமும்—ஊர்க்குநடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியினும்,

பொதியிலும்—அம்பலத்தினும்,

கந்து உடை நிலையினும்—ஆதீண்டு குற்றியையுடைய இடத்தினும்,

[மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர] மாண் தலைக் கொடியொடு உரு கெழு வியனகர் (உசச) அமைவர மண்ணி—மாட்சிமைப்பட்ட தலைமையினை யுடையகோழிக்கொடியோடே உருகெழுவியனகரை அமைவரப்பண்ணி,

ஓடு - வேறுவினை யொடு.

இனி ஆண்டலைக்கொடியென்று பாடமாயின், பேய்முதலியன பலியை நுகரா மற் றலை ஆணமகன்றலையும், உடல் புள்ளின்வடிவுமாக எழுதின கொடியென்க.

நெய்யோடு ஐயவி அப்பி—நெய்யோடே வெண்சிறுகடுகையும் அப்பி,

ஐது உரைத்து—தான் வழிபடுதற்குரிய மந்திரத்தைத் தோன்றுமலுச்சரித்து,

குடந்தம்பட்டு—வழிபட்டு,

வணக்கம்பட்டென்றும் உரைப்பர், குடவென்பது தடவென்பதுபோல வளைவை யுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லாதலின், அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமாம்.

கொழு மலர் சிதறி—அழகிய மலர்களைத் தூவி,

முரண் கொள் உருவின் இரண்டு உடன் உடீஇ—தம்மிற் பகைத்தல் கொண்ட வடிவினையுடைய இரண்டாடையை உள்ளொன்றும் புறம்பொன்றுமாக வுடுத்து,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ரு

† இதன்பின்னே, குடந்தமாவது - " நால்விரன் முடக்கிப் பெருவிர னிறுத்தி - நெஞ்சிடை வைப்பது குடந்த மாகும்" என்று ஓர் பிரதியிலுள்ளது.

சொநூல் யாத்து—சிவந்தநூலைக் கையிலே காப்புககட்டி,
நூலொழுக்கி எல்லைபபடுத தென்றுமாம்.
வெண் பொரி சிதறி—வெள்ளிய பொரியைத் தூவி,
மத வலி நிலைஇய மாத தாள் கொழு விடை—மிகுதியையுடைய வலி நிலைபெற்ற பெருமையையுடைத்தாகிய காலையுடைய கொழுவிய கிடாயினது,
குருதியொடு விரைஇய தூ வெள் அரிசி—உதிரத்தோடே பிசைந்த தூய வெள்ளரிசியை,
சில் பலிச செயது—சிறுபலியாக இட்டு,
பல பிரபபு இரீஇ—பலபிரபபும வைததது,
இனிப பிரப்புக்கூடையெனபாருமுளா
சிறு பசுமஞ்சளொடு நறு விரை தெளிதது—சிறிய பசுமஞ்சளோடே நறிய சந்தனமுதலியவறறையுந் தெளிதது,
இனிச சிறுபசுமஞ்சள மஞ்சளில ஒரு சாதிவிசேடமுமாம். விரை - ஆகுபெயர்.
[பெருநதண கணவீர நறுந்தண் மாலை துணையற வறுத்துத தூஙக நாறறி·]
பெருந் தண கணவீர மாலை—பெரிய குளிர்ந்த செவ்வலரிமாலையையும்,
நறுந் தண மாலை — ஒழிந்த நறிய குளிாநத மாலைகளையும்,
அறுத்து — தலையொக்க அறுதது,
துணை அறத தூஙக நாறறி — தமககு ஒபபிலலாதபடி அசையத்தூக்கி,
இனித தமமில் இணையொதத அறுபபாக அறுததென்றுமாம்.
நளி மலைச சிலம்பில் நல் நகர் வாழத்தி — செறிந்த மலைப்பக்கத்திலுள்ள நல்லூாகளைப பசியும் பிணியும் பகையும நீங்குகவென்று வாழ்த்தி,
நகர் - பிள்ளையாா கோயிலென்றுமாம
நறும் புகை எடுதது — நறிய தூபங்கொடுதது,
குறிஞ்சி பாடி — அந்நிலத்திற்கடைத்த குறிஞ்சிபபணணைப பாடி,
இமிழ் இசை அருவியோடு இன் இயம் கறஙக — முழங்குகின்ற ஓசையினையுடைய அருவியோடே இனிய பல்லியஙகளும் ஒலியாநிறக,
உருவப பல பூத தூஉய் வெரூ வரக குருதிச் செந் தினை பரப்பி—சிவந்த நிறத்தினையுடைய பலபூக்களையுந் தூவி அச்சம்வருமபடி உதிரமளந்த சிவந்த தினையினையும் பரப்பி,

குறமகள் முருகு இயம் நிறுதது முரணினா உட்க முருகு ஆற்றுப்படுத்த உருகெழு வியன் நகா—குறசசாதியாகிய மகள முருகனுவக்கும் வாசசியங்களை வாசிக்கப்பணணித் தெய்வமின்றென்பாா அஞ்சும்படியாகப பிள்ளையார்வரும்படி வழிப்படுத்தின் அச்சம்பொருநதின அகற்சியையுடைய நகரின்கண்ணே,

"வேலன் வெறியாட் டயாதத" என்புழிச சிறுபான்மை யேனையோரும் ஆடுவாரென்றலிற், குறமகள் வெறியாட்டுக கூறினா

குறமகள (உசஉ) மணணி(உஉஎ)அபபி உரைத்துப்(உஉஅ)பட்டுச சிதறி உடஇ பாத்துச், சிதறிச் செய்து இரீஇத் தெளித்து நாறறி வாழ்த்தி எடுத்துப பாடிக் கறஙகாநிற்கத் தூஉய்ப பரபபி நிறுத்து ஆறறுபபடுதத நகரென வினைமுடிக்க.
சாந்திசெய்ய ஆறறுபபடுததாள்.

தொல்காபபியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௫.

ஆடு களம் சிலம்பப் பாடி— அவ்வெறியாடுகின்ற களம் ஆரவாரிப்ப அதற்கேற் பனவற்றைப் பாடி,

[பலவுடன்,கோடுவாய வைதது.] கோடு பல உடன் வாய் வைத்து—கொம்புகள் பலவற்றையுஞ் சேரவூதி,

கொடு மணி இயக்கி—கொடிய மணியையும் ஒலிப்பித்து,

ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி—கெடாத வலியினையுடைய *பிணிமுக மென்னும் பட்டத்தினையுடைய யானையை வாழ்த்தி,

பிணிமுகம-மயிலுமாம்

வேண்டுநா வேண்டியாங்கு எய்தினா வழிபட—காரியங்களை விரும்புவோா தாங்கள் விரும்பினகாரியங்களை விரும்பினாறபோலப் பெறறுநின்று வழிபட,

நகரிலே (௨௪௪) பாடி வைத்து இயக்கி வாழ்த்தி வழிபட உறைதலுமுரியன (௧௮௯) என்க.

விழவின்கண்ணும் (௨௨௦) நிலையினகண்ணும (௨௨௧) கநதுடைநிலையின்கண ணும் (௨௨௬) உறைதலுமுரியன (௧௮௯) எனக.

ஆணடாண்டுறைதலும்—களனும (௨௨௨)காடுமெ காவும துருததியுமயாறும் குளனும வைபபும் சதுக்கமுஞ் சந்தியும கடம்பும மன்றமும பொதியிலுமாகிய அவவவ் விடஙகளிலே உறைதலுமுரியனெனக.

அறிந்தவாறே—யான் அறிந்தபடியே கூறினேன,

ஆண்டு ஆணடு ஆயினும் ஆக — யான முறகூறிய அவவவவிடஙகளிலேயாயினுமாக பிறவிடஙகளிலே யாயினுமாக,

உம்மை-ஐயவும்மை

[காணடக,முந்துநீ கணடுழி முகனமாந தேததி] முநது நீ கணடுழிக் காண தக முகன் அமர்ந்து ஏத்தி — முநபட நீ கணடபொழுது அழகு தகஙிருககும்படி முகம்விரும்பித் துதித்து,

முகனமாந்தென்றா, அவன தெயவததனமையைக கணடபொழுது அசசம்பிறவாது நிற்கவேணடுமென்றறகு

கை தொழூஉப பரவி—முனனாக கையைத தலைமேலேவைதது வாழ்த்தி,

கால் உற வணஙகி—பினனாக திருவடி தலையிலேயுறுமபடி தண்டனிட்டு,

நெடும் பெருஞ் சிமயதது † நீலப் பைஞசுனை—நெடிய பெரிய இமவானுசசியிற றருப்பைவளர்ந்த பசிய சுனையிடத்தே,

நீலமென்றா, அதினின்ற நீலநிறததையுடைய தருபபையை அஃது ஆகுபெயர், என்றது சரவணபபொயகையென்றவாறு.

ஐவருள் ஒருவன் அஙகை ஏற்ப — விசும்பும வளியும தீயும் நீரும நிலனுமாகிய ஐவருள் நீத தனனங்கையிலே ஏறப,

சதாசிவனும மயேசுரனும உருத்திரனும அரியும் அயனும் பூதங்கட்குத் தெய்வமாகலின், ஐவரொனறா; ஐவருளொருவனென்றது உருததிரன றெய்வமாகிய தீயை

* பிணிமுகம் - முருகற்குரிய யானையென்பதை, "பாயிரும் பனிகடல்"என்னும் பரிபாடலிற் "சேயயாபிணிமுக மூர்நதம ருழுகெ" என்பதனுரையானுணர்க.

† "நிவந்தோங் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை" என்றார் பரிபாடலிலும்.

அவன் அங்கையேற்பவென்றது· இறைவனிடத்தினின்றும் இந்திரன்வாங்கிய கருப்பத்தினை முனிவர் வாங்கித் தமக்குத் தரிக்கலாகாமையின் இறைவன்கூறிய முத்தீகளுண்டத் திட்டதனைக் கூறிறறு.

அறுவா பயந்த ஆறு அமர் செல்வ — அருந்ததியொழிந்த அறுவராலே பெறப்பட்ட ஆறுவடிவுபொருந்திய செல்வ,

என்றது: அஙஙனம் அங்கியின்கணிட்டுச சததிருறைநத கருபபத்தை முனிவரெழுவரும் வாங்கித தம்மனைவியாககுக கொடுபப அருந்ததியொழிந்தோர் விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து, சரவணபபொயகையிற் பதுமபபாயலிலே பெற ஆறு வடிவாக வளாந்தமை கூறிற்று

ஏறகையினுலே அறுவராற பைஞ்சுனையிலே பயககபபட்ட செல்வவென்க; இது பரிபாடலிற * "பாயிரும் பனிககடல்"என்னும பாட்டானுணாக.

ஆல் கெழு கடவுட் புதலவ — கல்லாலின் கீழிருநத கடவுளினுடைய புதல்வ,

கடவுளரென உயர்திணையாய் நில்லாது கடவுளென்பது தெயவமென்னும் பொருட்டாய் அஃறிணைமுடிபுகொள்ளும் உயாதிணையாய் நிற்றலின், அஃறிணைப்பாற்பட்டு †"உணரக்கூறிய" என்னும் புறனடையான் முடிநதது

மால் வரை மலை மகள் மகனே — பெருமையையுடைய மலையாகிய மலையரையன் மகளுடைய மகனே,

வரை - மூஙகிலுமாம

மாறறோா கூற்றே — பகைவாககுக் கூற்றுவனே,

[வெற்றி வெலபோாக கொறறவை சிறுவ]

வெறறிக் கொறறவை சிறுவ — வெறறியை உலகததிறகுக கொடுககும் வனதுாக்கையினுடைய புதலவ,

வெல போாக கொறறவை — தான் வெல்லும்போரைச செயயுங கொற்றவை,

என்றது மகிடனைச செறறதனை

இழை அணி சிறபபிற பழையோள் குழவி— பூணணிந்த தலைமையினையுடைய காடுகாளுடைய குழவி,

காடு கிழாளெனபது இககாலததுக் காடுகாளென மருவிறறு. அவளும் இறைவனுடைய சத்தியாகலின், அவளுடைய குழவியெனறாா

[வானோா வணஙகுவிற றானைத தலைவ]

வானோா தானைத தலைவ—தேவாகள் படைத்தலைவ,

என்றது தேவசேனுபதி எனறதாம்

வணங்கு வில—வளையும வில்லையும,

விலலையும், தேவராகிய தானையையுமுடைய தலைவவென்க.

மாலை மாாப—இன்பத்திற்குரிய மாலையணிந்த மாாப,

நூல அறி புலவ—எலலா நூலகளையும் அறியும் புலவ,

புலவன-அறிவுடையவன.

செருவில் ஒருவ—போாததொழிலில ஒருவனுகி நிற்பாய,

பொரு விறல் மளள—பொருகினற வெற்றியினையுடைய மளள,

மள்ளன-இளமைபபகுதித திருநாமததோன்.

அந்தணா வெறுககை—அந்தணருடைய செல்வமாயிருப்பாய்,

* பரிபாடல், ரு. ௫

† தொல்காபபியம், எழுத்ததிகாரம, புள்ளிமயஙகியல, ககO.

அறிந்தோர் சொல் மலை—சான்றோர் புகழ்ந்து சொல்லப்படும் சொற்களின் கூட்டமாயிருப்பாய்,

மங்கையர் கணவ—தெய்வயானையாரும், வள்ளிநாச்சியாருமாகிய மகளிர்க்குக் கணவ,

மைந்தர் ஏறே—வீரர்களிற் சிங்கமே,

வேல் கெழு தடக் கைச் சால் பெருஞ் செல்வ—வேல்பொருந்தின பெருமையையுடைய கையானமைந்த பெரிய செல்வ,

என்றது: வேலால் வெற்றியாற்பெற்ற அச்செல்வத்தை

[குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து, விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ]

குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்துக் கிழவ—குருகென்ற பெயர்பெற்ற மலையைப்பிளந்த குறையாத வெற்றியையுடைய கிழவ,

விண் பொரு நெடு வரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ—தேவருலகைத் தீண்டும் நெடிய வரைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்துக்கு உரிமையுடையாய்,

அதற்குரியனாதல் *"சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்" என்பதனானுணர்க.

பலர் புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே—பலரும் புகழ்ந்துசொல்லும் நன்றாகிய சொற்களையுடைய பரசமயத்தினுள்ளார்க்கு ஏற்றின்றன்மையை உடையவனே,

என்றது. கலவிமதத்தையுடைய யானைபோல்வார்க்குச் சிங்கவேறு போல்வாயென்றதாம்.

[அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக] பெறல் அரு மரபின் பெரும் பெயர் முருக—பிறர்க்குப் பெறலரிய முறைமையினையுடைய பெரும்பொருளையுடைய முருக,

பெயர் - பொருள். † "பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய" எனவும், ‡ "சொற்பெயர் நாட்டம்" எனவும்வரும் பெரும்பொருளென்றது - வீட்டினை.

[நசையுநர்க் காத்த மிசைபே ராள] நசையுநர்க்கு ஆர்த்தும் பேர் இசை ஆளா—அவ்வீட்டைப் பெறவேண்டுமென்று நச்சிவந்தார்க்கு அதனை நுகர்விக்கும் பெரியபுகழை ஆளுதலையுடையாய்,

பேரிசை யென்று மாறுக

[அலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய், மண்டமர் கடந்தநின் வென்றாடு அகலத்து.]

அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் சேஎய்—பிறரால் இடுக்கட்படுவந்தோர்க்கு அருள் பண்ணும் சேய்,

மண்டு அமர் கடந்த வென்று ஆடு நின் அகலத்துப் பொலம் பூண் சேஎய்—மிக்குச்செல்கின்ற போர்களைமுடித்த வென்றடுகின்ற நினதுமார்பிடத்தே பொன்னாற் செய்த பேரணிகலங்களையணிந்த சேயென்க

பரிசிலர்த் தாங்கும் உரு கெழு நெடு வேள்—இரந்துவந்தோரை வேண்டுவன கொடுத்துப் பாதுகாக்கும் உட்குதல்பொருந்திய நெடியவேளே,

பெரியோர் ஏத்தும் பெரும் பெயர் இயவுள்—தேவரும் முனிவரும் ஏத்தும் பெரிய திருநாமத்தையுடைய தலைவனே,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௫.

† பதிற்றுப்பத்து, ஒன்பதாம்பத்து, ௯0.

‡ ,, மூன்றாம்பத்து, ௧.

இயவுள்—கடவுளுமாம்.

[சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி, போர்மிகு] போர் மிகு மொய்ம்பிற் சூர் மருங்கு அறுத்த மதவலி—போர்த்தொழிலிலே மிகுகின்ற மொய்ம்பாலே சூரபன்மாவின்குலத்தை இல்லையாக்கின மதவலியென்னும் பெயரையுடையாய்,

பொருந—உவமிக்கப்படுவாய்,

பொருவப்படுமவன், பொருநனென நின்றது.

குரிசில்—தலைவன்,

[எனப்பல, யானறி யளவையி னேத்தி யானாது] என யான் அறி அளவையின் ஆனாது பல ஏத்தி—என்று யானறிந்து நினக்குக்கூறிய அளவாலே நீயும் அமையாதே பலவற்றையும் கூறிப் புகழ்ந்து,

நின் அளந்து அறிதல் மன் உயிர்க்கு அருமையின்—நின்தன்மையெல்லாம் முற்ற அளவிட்டறிதல் பல்லுயிர்க்கு அரிதாகையினாலே,

நின் அடி உள்ளி வந்தனென்—நின் திருவடியைப் பெறவேண்டுமென்று நினைந்து வந்தேன்,

நின்னொடு புரையுநர் இல்லாப் புலமையோய்—நின்னோடு ஒப்பாரில்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தை உடையோய்,

எனக் குறித்தது மொழியா அளவையில்—என்றுசொல்லி நீகருதிய வீடுபேற்றினை விண்ணப்பஞ்செய்வதற்கு முன்னே,

முந்துநீகண்டுழி முகனமர்ந்து (௨௫௧), மகனே, கூற்றே (௨௫௭), குழவி(௨௫௯), வெறுக்கை,சொன்மலையாயிருப்பாய (௨௬௫),மைந்தரேறே(௨௬௪),புலவரேறே(௨௬௮), சேயே (௨௭௧), வேளே (௨௭௩), இயவுளே (௨௭௪), மதவலி (௨௭௫), புலமையோய் (௨௮௦) என்றுமுன்னர் எதிர்முகமாக்கி,ஏத்தி(௨௫௧) யென அண்மைவிளி யல்லாதனவற்றை முன்னாகக்கூட்டி முடிக்க. அங்ஙனம் எதிர்முகமாக்கி யேத்திப் பின்னர்ப் பரவி வணங்கிச் (௨௫௨) செல்வ (௨௫௫), புதல்வ (௨௫௬), சிறுவ (௨௫௮), தலைவ (௨௬௦), மார்ப, புலவ (௨௬௧), ஒருவ, மள்ள (௨௬௨), கணவ (௨௬௪), செல்வ (௨௬௫), கிழவ (௨௬௭), முருக (௨௬௯), இசைபேராள (௨௭௦), பொருந (௨௭௬) என்றுஅண்மையாகவிளித்து, மன்னுயிர்க்கருமையின் (௨௭௮) யானறியளவையினேத்தி (௨௭௭) நின்னடியுள்ளிவந்தனென் (௨௭௯) என்று நீ குறித்தது மொழியாவளவையினென முடிக்க.

[குறித்துடன, வேறுபல் லுருவிற் குறும்பல் கூளியர்.] வேறு பல உருவிற் குறும் பல கூளியர் உடன் குறித்து—வேறுவேறாகிய பலவடிவினையுடைய சிறிய பலராகிய சேவித்துநிற்பார் சேரக்கருதி,

* "நின் கூர்நல்லி லமைபிற கொடுவிற் கூளியர்" என்றார் பிறரும

சாறு அயர் களத்து வீறு பெறத் தோன்றி—விழாவெடுத்தகளத்தே தாங்கள் பொலிவுபெறத் தோன்றி,

[அளியன் றானே முதுவா யிரவலன] முது வாய இரவலன தான் அளியன்—அறிவுமுதிர்ந்த வாய்மையையுடைய புலவன்றான் அளிக்கத்தக்கான்;

[வந்தோன் பெருமநின வண்புகழ் நயந்தென,வினியவு நல்லவு நனிபலவேத்தி:] பெரும நின வண் புகழ் நயந்து இனியவும நல்லவும் நனி பல ஏத்தி வந்தோன் என—பெரும, நினது வளவிய புகழினைக்கூறவிரும்பிக் கேட்டோர்க்கு இனியனவும் உறுதிபயப்பனவுமாக மிக்க பலவற்றை வாழ்த்தி வந்தோனென்றுகூற,

* புறநானூறு, ௨௩.

கூளியர் (உ௮உ) குறித்துத் (உ௮௧) தோன்றி (உ௮௩) அளியன் (உ௮௪) பெரும நின் வண்புகழைக் கூறநயந்து (உ௮௫) இனியவும் நலலவுமாக எத்தி (உ௮௬) வந்தோன் (உ௮௫) என்று கூறவென முடிக்க.

தெய்வம் சான்ற திறல் விளங்கு உருவின்—தெய்வத்தன்மையமைந்த வலிவிளங்கும் வடிவினையும்,

வான் தோய் நிவபபின் தான் வந்து எயதி—வானைத்தீண்டும் வளாச்சியினையுமுடைய தான் அவையை வந்தணுகி,

அணங்கு சால உயா நிலை தழீஇ—வருத்தமமைந்த தெய்வததன்மையை உள்ளடக்கிக்கொண்டு,

[பண்டைததன், மணங்கமழ் தெயவத் திளநலங் காட்டி] மணம் கமழ் தெய்வத்துப் பண்டைத் தன் இளநலம் காட்டி—மணம் நாறுகின்ற தெயவத்தன்மையையுடைய முன்புண்டாகிய தன் இளையவடிவைக காட்டி,

[அஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென] நின் வரவு அறிவல் அஞ்சல் ஓம்புமதி என—நீ வீடுபெற நினைததுவநத வரவை யான முன்னேயறிவேன்; அது நினக்கு எய்துதலரிதென்று அஞ்சுதலைப பரிகரியென்று,

அன்புடை நன்மொழி அளைஇ—நின்மேல் அன்புடைத்தாகிய நல்ல வார்த்தைகளைப பலகாலும் அருளிசசெய்து,

[விளிவின்று, இருணிற முந்நீா வளைஇய வுலகத, தொருநீ யாகித் தோன்ற] இருள் நிற முந்நீா வளைஇய உலகததது ஒரு நீயாகி விளிவு இன்று தோன்ற—இருண்ட நிறத்தையுடைய கடல்சூழ்ந்த உலகத்திடததே நீ யொருவனுமே பிறாககு வீடளித்தற்குரியையாயக கேடின்றித தோன்றுமபடி,

விழுமிய பெறல் அரும பரிசில நல்குமதி—சீரிய பிறராற் பெறுதற்கரிய வீடுபேற்றினைத் தருவன்,

"இருமுஞ் சின்னு மேனை யிடததொடுந், தகுநிலை யுடைய வென்மனாா புலவர்." என்றதனானுதல † "அவவச சொல்லிறகு" என்னும் புறனடையதனானுதன் மதி புடாக்கைககணவருதல கொள்க

இனி மதிபலவுடனெனக கூட்டி, அறிவுகள் பலவுடனே பரிசில் நலகுமென்று கூறுவாருமுளர்.

[பலவுடன், வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி] வேறு பல் துகிலிற பல உடன் நுடங்கி—வேறுபட்ட பலவாகிய துகிற்கொடிகளைபபோலத தாம பலவுங கூடவசைநது,

அகில் சுமந்து ஆரம முழுமுதல் உருட்டி—அகிலை மேறகொணடு சந்தனமாகிய பெரிய மரத்தைத் தள்ளி,

வேரற் பூ உடை அலஙகு சினை புலம்ப வோ கீணடு—சிறுமூஙகிலினது பூவுடைத்தான அசைகின்ற கொம்பு தனிபப வேரைபபிளநது,

விண் பொரு நெடு வரைப் பரிதியின் தொடுதத தண் கமழ் அலா இறால் சிதைய— தேவருலகததைத் தீண்டுகின்ற நெடிய மலையிடத்தே ஞாயிற்றின்மணடிலத்தைப்போல * வைக்கப்பட்ட தண்ணியவாய் மணககின்ற விரிந்த தேன்கூடு கெட,

நன் பல ஆசினி முது சுளை கலாவ—நன்றாகிய பல ஆசினிகளினுடைய முற்றிய சுளை தன்னிடத்தே கலகக,

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், உஎ.

† ,, ,, ,, சஎ

மீமிசை நாக நறுமலர் உதிர—மலையினுச்சியிலுண்டான சுரபுன்னையின் நறிய மலர்கள் உதிர,

யூகமொடு மா முக முசுக்கலை பனிப்ப—கருங்குரங்கோடே கரிய முகத்தையுடைய முசுக்கலைகளும் நடுங்க,

* "கலையென் காட்சி யுழைககு முரித்தே." † "கிலேயிற் றப்பெயர் முசுவின்" என்றார்

பூ நுதல் இரும் பிடி குளிர்ப்ப வீசி—புகரையணிந்த மத்தகத்தையுடைய பெரிய பிடி குளிரும்படி வீசி,

பெருங் களிறறு முத்து உடை வான் கோடு தழீஇ—பெரிய யானையினுடைய முத்தையுடைத்தாகிய வெள்ளிய கொம்புகளை உள்ளடக்கி,

[தத்துற்று, நன்பொன் மணிநிறங் கிளர] நன் பொன் மணி நிறம் கிளரத் தத்துற்று—நல்ல பொன்னும் மணியும் நிறம்விளங்கும்படி மேலே கொண்டுகுதித்து,

தத்துறறு- தத்துதலையுறறு

பொன் கொழியா—பொடியான பொன்னைத் தெள்ளி,

வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கி—வாழையினது பெரிய முதல் துணியத் தெங்கினது இளநீரையுடைய சீரியகுலை உதிர அவ்விரண்டினையும் மோதி,

கறிக் கொடிக் கருந் துணர் சாய—மிளகினதுகொடியின் கரிய கொத்துக்கள் சாய,

[பொறிப்புற, மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக், கோழி வயப்பெடை யிரிய] பொறிப் புற மட நடை மஞ்ஞை கோழி வயப் பெடை வெரீஇப் பலவுடன் இரிய—பீலியையுடைத்தாகிய இடத்தினையும் மடப்பத்தையுடைத்தாகிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மயில்களோடே கோழியினுடைய வலியையுடைய பெடை வெருவிப் பலவுஞ் சேரக்கெட,

[கேழலொ, டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன, குரூஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி யுளியம், பெருங்கல் விடரளைச் செறிய] கேழலொடு வெளிற்றின் இரும் பனைப் புன் சாய அன்ன குரூஉ மயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம் பெருங் கல் விடர் அளைச் செறிய— ஆண்பன்றியுடனே உள்ளே வெளிற்றினையுடைத்தாகிய கரிய பனையினது புல்லிய செறும்பையொத்த கரியநிறத்தையுடைத்தாகிய மயிரினையுடைய உடம்பினையும், வளைந்த அடியினையுமுடைய கரடி பெரிய கல்விண்ட முழைஞ்சிலே சேர,

கருங் கோட்டு ஆமா நல் ஏறு சிலைப்ப—கரிய கொம்பினையுடைய ஆமாவினுடைய நன்றாகிய ஏறுகள் முழங்க,

சேண் நின்று இழுமென இழிதரும் அருவி—மலையின் உச்சியினின்றும் இழுமென்னும் ஓசைபடக் குதிக்கும் அருவியையுடைய,

பழம் முதிர் சோலை மலை கிழவோனே—பழம் முற்றின சோலைகளையுடைய மலைக்கு உரிமையையுடையோனே,

நுடங்கிச் சுமந்து உருட்டிக் கீண்டு சிதையக் கலாவ உதிரப் பனிப்ப வீசித் தழீஇத் தத்துறறுக் கொழியாத் துமிய உதிரத்தாக்கிச் சாய இரியச் செறியச் சிலைப்ப இழிதரும் அருவியென முடிக்க

கிழவோனென்றபெயர் உடம்பொடுபுணர்த்தலாற் கொள்க

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௫௬.

† " " " ௫௯.

கணவன் (௬) மார்பினன் (௧௧) சென்னியனாகிய (௪௪) சேயுடைய (௬௧) சேவடி படரும் உள்ளத்தோடே (௬௨) செல்லுஞ்செலவை நீநயந்தனையாயின் (௬௪), நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசைவாய்ப்ப இன்னேபெறுதி (௬௬), அதுபெறுதற்கு அவன்யாண்டுறையுமென்னிற் குன்றமர்ந்துறைதலுமுரியன்; அதுவன்றி (௭௭) அலைவாய்ச்சேறலும் நிலைஇயபண்பு; அதுவன்றி (௧௨௫) ஆவினன்குடி அசைதலுமுரியன்; அதுவன்றி (௧௭௬) ஏரகத்துறைதலுமுரியன்; அதுவன்றிக் (௧௮௯) குன்றுதோறாடலும் நின்றதன்பண்பு, அதுவன்றி (௨௧௭) விழவினகண்ணும் (௨௨௦) நிலையின்கண்ணும் (௨௨௧) கந்துடைநிலையின்கண்ணும் (௨௨௬) உறைதலுமுரியன் (௧௮௯), களனுங் (௨௨௨) காடு (௨௨௩) முதலியன ஆண்டாண்டுறைதலும் (௨௪௯) உரியன் (௧௮௯); நகரிலே (௨௪௪) பாடி (௨௪௫) வைத்துஇயக்கி (௨௪௬) வாழ்த்தி (௨௪௭) வழிபட (௨௪௮) உறைதலுமுரியன்; (௧௮௯) இஃதியானறிந்தபடியே கூறினேன் (௨௪௯), இனி ஆண்டாண்டாயினுமாகப் பிறவிடங்களிலேயாயினுமாக (௨௫௦), முந்துநீகண்டுழிமுகனமர்ந்துமுன்னரெதிர்முகமாக்கிஏத்திப் (௨௫௧) பரவி வணங்கி (௨௫௨) அண்மையாகவிளித்து யானறியளவையினேத்தி (௨௭௭) நின்னடி யுள்ளிவந்தேனென்று (௨௭௯) நீகுறித்தது மொழிவதற்குமுன்னே (௨௮௧) கூளியர் (௨௮௨) குறித்ததுத் (௨௮௩) தோன்றிப் (௨௮௫) பெரும (௨௮௫) இரவலன் நீஅளிக்கத்தக்கான் (௨௮௪) வந்தோனென்றுகூற (௨௮௫) மலைகிழவோனாகிய (௩௧௭) குரிசிலும் (௨௭௬) தான்வந்தெய்தித் (௨௮௮) தழீஇக் (௨௮௯) காட்டி (௨௯௦) அஞ்சலோம்புமதியென்று (௨௯௧) அன்புடை நன்மொழியளைஇ (௨௯௨) ஒருநீயாகித்தோன்றும்படி (௨௯௪) பெறலரும்பரிசில் நல்குவனென (௨௯௫) வீடுபெறக் கருதியஇரவலனைநோக்கி வீடுபெற்றானொருவன் ஆற்றுப்படுத்ததாக வினைமுடிக்க.

இது, புறத்திணையியலுள் * "தாவினல்லிசை" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் "ஆற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப், பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச், சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்" எனபதனான் முற்கூறிய கந்தழியைப் பெற்றானொருவன் அதனைப் பெறாதானொருவனுக்குப் பெறுமாறு கூறி அவனை வழிப்படுத்துக்கூறுவானென்பது பற்றிச் செய்யுள் செய்தாராயிற்று.

கந்தழியாவது ஒருபற்றுமற்று அருவாய்த் தானேநிற்குந் தத்துவங்கடந்த பொருள்; அது † "சார்பினாற் றோன்றாது தானருவாய் * * மைதீர் சுடர்" என்பதாம்; இதனை ‡ "உற்றவாக்கையி னுறுபொரு ணறுமல ரெழுதரு நாற்றம்போற்-பற்றலாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள்" என அதனை உணர்ந்தோர் கூறியவாற்றானுணர்க.

முருகாற்றுப்படை யென்றதற்கு வீடுபெறுதற்குச் சமைந்தானோர் இரவலனை வீடுபெற்றானொருவன் முருகனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்ததென்று பொருள்கூறுக.

குமரவேளை மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்பாடிய திருமுருகாற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௩௬.

† வெண்பா. "சார்பினாற் றோன்றாது தானருவா யெப்பொருட்குஞ் - சார்பெனநின் றெஞ்ஞான்று மின்பந் தகைத்தரோ - வாய்மொழியான் மெய்யான் மனத்தா னறிவிறந்த - தூய்மையதா மைதீர் சுடர்"

‡ திருவாசகம், அதிசயப்பத்து, ௯.

வேலும்மயிலுந்துணை.

அடியிலுள்ள பாடல்கள், பத்துப்பாட்டுமூலத்தோடுள்ள பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளிலில்லாமல் திருமுருகாற்றுப்படை மட்டுமுள்ள புதிய ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் அச்சுப் பிரதிகளிலும் இருந்தமையால் தனியே பதிப்பிக்கப்பட்டன.

நேரிசைவெண்பா.

௧ குன்றெறிந்தாய் குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருபடையாய்—என்றும்
இளையா யழகியா யேறூர்ந்தா னேறே
உளையாயென் னுள்ளத் துறை.

௨ குன்றமெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவும்—இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

௩ வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்புங் குன்றுந்
துளைத்தவே லுண்டே துணை.

௪ இன்னமொருகா லெனதிடும்பைக் குன்றுக்குங்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா—முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்.

௫ உன்னை யொழிய வொருவரையு நம்புகிலேன்
பின்னை யொருவரையான் பின்செல்லேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.

௬ அஞ்சு முகந்தோன்றி னாறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்சமரி லஞ்சலென வேறோன்றும்—நெஞ்சில்
ஒருகா னினைக்கி னிருகாலுந் தோன்றும்
முருகாவென் றோதுவார் முன்.

௭ முருகனே செந்தில் முதல்வனே மாயோன்
மருகனே யீசன் மகனே—யொருகைமுகன்
றம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவே னான்.

அ. காக்கக் கடவியநீ காவா திருந்தக்கா
லாக்குப வரைமற் றறுமுகவா—பூக்குங
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
விடங்கா ணிரங்கா யினி.

கூ. பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்றன் பாதங
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு—சுருங்காம
லாசையா னெஞ்சே யணிமுருகாற றுப்படையைப்
பூசையாக கொண்டே புகல

கo. நககீரா தாமுரைதத நன்முருகாற றுபபடையைத
தறகோல நாடோறுஞ சாறறினால—முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்ததருளித
தானினைதத வெலலாந தரும

இரண்டாவது

பொருநராற்றுப்படை.

அறாஅ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்ச்
சாறுகழி வழிநாட் சோறுநசை யுறாது
வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந
குளப்புவழி யன்ன கவடுபடு பத்தல்
விளக்கழ லுருவின் விசியுறு பச்சை
யெய்யா விளஞ்சூற் செய்யோ ளவ்வயிற்
றைதுமயிர் *ஒழுகிய தோற்றம் போலப்
பொல்லம் பொத்திய பொதியுறு போர்வை
யளைவா ழலவன் கண்கண் டன்ன
துளைவாய் தூர்ந்த துரப்பமை யாணி
யெண்ணாட் டிங்கள் வடிவிற் றாகி
யண்ணா வில்லா வமைவரு வறுவாய்ப்
பாம்பணந் தன்ன வோங்கிரு மருப்பின்
மாயோண் முன்கை யாய்தொடி கடுக்குங்
கண்கூ டிருக்கைத் திண்பிணித் திவவி
னாய்தினை யரிசி யவைய லன்ன
வேய்வை போகிய விரலுளர் நரம்பிற்
கேள்வி போகிய நீள்விசித் தொடையல்
மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யன்ன
வணங்குமெய்ந் நின்ற வமைவரு காட்சி
யாறலை கள்வர் படைவிட வருளின்
மாறுதலை பெயர்க்கு மருவின் பாலை
வாரியும் வடித்து முந்தியு முறழ்ந்துஞ்
சீருடை நன்மொழி நீரொடு சிதறி
யறல்போற் கூந்தற் பிறைபோற் றிருநுதற்
கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை மழைக்க
ணிலவிதழ்ப் புரையு மின்மொழித் துவர்வாய்ப்
பலவுறு முத்திற் பழிதீர் வெண்பல்

* ஒழுங்கிய வென்றும் பாடம்.

மயிர்க்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன
பூங்குழை யூசற் பொறைசால் காதி
னாணடச் சாய்ந்த நலங்கிள ரொருத்தி
னாடமைப் பணைத்தோ ளரிமயிர் முன்கை
நெடுவரை மிசைஇய காந்தண் மெல்விரற்
கிளிவா யொப்பி னொளிவிடு வள்ளுகி
ரணங்கென வுருத்த சுணங்கணி யாகத்
தீர்க்கிடை போகா வேரிள வனமுலை
நீர்ப்பெயர்ச் சுழியி னிறைந்த கொப்பூ
ழுண்டென வுணரா வுயவு நடுவின்
வண்டிருப் பன்ன பல்கா ழல்குல்
இரும்பிடித் தடக்கையிற் செறிந்துதிரள் குறங்கிற்
பொருந்துமயி ரொழுகிய திருந்துதாட் கொப்பம்
வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி
யரக்குருக் கன்ன செந்நில னொதுங்கலிற்
பரற்பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி
மரற்பழுத் தன்ன மறுகுநீர் மொக்கு
ணன்பக லந்தி நடையிடை விலங்கலிற்
பெடைமயி லுருவிற் பெருந்தகு பாடினி
பாடின பாணிக் கேற்ப நாடொறுங்
களிறு வழங்கதர்க் கானத் தல்கி
யிலையின் மராத்த வெவ்வந் தாங்கி
வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கிற்
காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பிய பின்றைப்
பீடுகெழு திருவிற் பெரும்பெயர் நோன்றாண்
முரசுமுழங்கு தானை மூவருங் கூடி
யரசவை யிருந்த தோற்றம் போலப்
பாடல் பற்றிய பயனுடை யெழாஅற்
கோடியர் தலைவ கொண்ட தறிந
வறியா மையி னெறிதிரிந் தொராஅ
தாற்றெதிர்ப் படுதலு நோற்றதன் பயனே
போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந
வாடுபசி யுழந்தநின் னிரும்பே ரொக்கலொடு
நீடுபசி யொராஅல் வேண்டி னீடின்
றெழுமதி வாழி யேழின் கிழவ
பழுமர முள்ளிய பறவையின் யானுமவ
னிழுமென் சும்மை யிடனுடை வரைப்பி

னசையுநர்த் தடையா நன்பெரு வாயி
லிசையேன் புக்கென் னிடும்பை தீர
வெய்த்த மெய்யே னெய்யே னாகிப்
பைத்த பாம்பின் றுத்தி யேய்ப்பக்
கைக்கச டிருந்தவென் கண்ணகன் றடாரி
யிருசீர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிர்
வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடிய
லொன்றியான் பெட்டா வளவையி னொன்றிய
கேளிர் போலக் கேள்கொளல் வேண்டி
வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறிக்
கண்ணிற் காண நண்ணுவழி யிரீஇப்
பருகு வன்ன வருகா நோக்கமோ
டுருகு பவைபோ லென்பு குளிர்கொளீஇ
யீரும் பேனு *மிருந்திறை கூடி
வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த
துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி
நோக்கு †நுழை கல்லா நுண்மைய பூக்கனிந்
தரவுரி யன்ன வறுவை நல்கி
மழையென மருளு மகிழ்செய் மாடத்
திழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்
போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால்
வாக்குபு தரத்தர வருத்தம் வீட
வார வுண்டு பேரஞர் போக்கிச்
செருக்கொடு நின்ற காலை மற்றவன்
றிருக்கிளர் கோயி லொருசிறைத் தங்கித்
தவஞ்செய் மாக்க டம்முடம் பிடாஅ
ததன்பய மெய்திய வளமை மான
வாறுசெல் வருத்த மகல நீக்கி
யனந்தர் நடுக்க மல்லது யாவது
மனக்கவ லின்றி மாழாந் தெழுந்து
மாலை யன்னதோர் புன்மையுங் காலைக்
கண்டோர் மருளும் வண்டுசூழ் நிலையுங்
கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்ப
வல்லஞர் பொத்திய மனமகிழ் சிறப்பக்
கல்லா விளைஞர் சொல்லிக் காட்டக்

* இமிர்ந் தென்றும் பாடம்.

† நுழைவேலா வென்றும் பாடம்.

கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉ
யதன்முறை கழிப்பிய பின்றைப் பதனறிந்து
துராஅய் துற்றிய துருவையம் புழுக்கின்
பராரை வேவை பருகெனத் தண்டிக்
காழிற் சுட்ட கோழூன் கொழுங்குறை
யூழி னூழின் வாய்வெய் தொற்றி
யவையவை முனிகுவ மெனினே சுவைய
வேறுபல் லுருவின் விரகு தந்திரீஇ
மண்ணமை முழவின் பண்ணமை சீறியா
ழொண்ணுதல் விறலியர் பாணி தூங்க
மகிழ்ப்பதம் பன்னாட் கழிப்பி யொருநா
ளவிழ்ப்பதங் கொள்கென் றிரப்ப முகிழ்த்தகை
முரவை போகிய முரியா வரிசி
விரலென நிமிர்ந்த நிரலமை புழுக்கல
பால்வறைக் கருனை காடியின் மிதப்ப
வயின்ற காலைப் பயின்றினி திருந்து
கொல்லை யுழுகொழு வேய்ப்பப் பல்லே
யெல்லையு மிரவு மூன்றின்று மழுங்கி
யுயிர்ப்பிடம் பெறாஅ தூண்முனிந் தொருநாட்
செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய
செல்வ சேறுமெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கிளந்தன மாக வல்லே
யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச்
சிரறியவன் போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு
துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு
பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கெனத்
தன்னறி யளவையிற் றரத்தர யானு
மென்னறி யளவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்
டின்மை தீர வந்தனென் வென்வே
லுருவப் பஃறே ரிளையோன் சிறுவன
முருகற் சீற்றத் துருகெழு குரிசி
றாய்வயிற் றிருந்து தாய மெய்தி
யெய்யாத் தெவ்வ ரேவல் கேட்பச்
செய்யார் தேஎந் தெருமரல் கலிப்பப்
பவ்வ மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி
வெவ்வெஞ் செல்வன் விசும்புபடர்ந் தாங்குப்
பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டுச் சிறந்தநன்

ஞாடுசெகிற் கொண்டு நாடொறும் வளர்ப்ப
வாளி நன்மா னணங்குடைக் குருளை
மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி
முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை ஞெரேரெனத்
தலைக்கோள் வேட்டங் களிறட் டாஅங்
கிரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை
யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு
மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த
விருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய
வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றாட்
கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்
றாணிழன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித்
தொழுதுமுன் னிற்குவி ராயிற் பழுதின்
றீற்றா விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கிநுங்
*கையது கேளா வளவை யொய்யெனப்
பாசி வேரின் †மாசொடு குறைந்த
துன்னற் சிதாஅர் நீக்கித் தூய
கொட்டைக் கரைய பட்டுடை நல்கிப்
பெறலருங் கலத்திற் பெட்டாங் குண்கெனப்
பூக்கமழ் தேறல் வாக்குபு தரத்தர
வைகல் வைகல் கைகவி பருகி
யெரியகைந் தன்ன வேடிற் றாமரை
சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி
நூலின் வலவா நுணங்கரின் மாலை
வாலொளி முத்தமொடு பாடினி யணியக்
கோட்டிற் செய்த கொடிஞ்சி நெடுந்தே
ரூட்டுளை துயல்வர வோரி நுடங்கப்
பால்புரை புரவி நால்குடன் பூட்டிக்
காலி னேழடிப் பின்சென்று கோலின்
றாறுகளைந் தேறென றேற்றி வீறுபெறு
போயாழ் முறையுளிக் கழிப்பி நீர்வாய்த்
தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கை
நன்பல் லூர நாட்டொடு நன்பல
வெரூஉப்பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை
வெருவருஞ் செலவின் வெகுளி வேழந்

* கையது கொள்ளா வென்றும் பாடம்.
† மாசொடு மிடைந்த வென்றும் பாடம்

தாவிடைத் தங்கலோ விலனே வரவிடைப்
பெற்றவை பிறர்பிறர்க் கார்த்தித் தெற்றெனச்
செலவுகடைக் கூட்டுதி ராயிற் பலபுலந்து
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கிச்
செல்கென விடுக்குவ னல்ல னொல்லெனத்
திரைபிறழிய விரும்பௌவத்துக்
கரைசூழ்ந்த வகன்கிடக்கை
மாமாவின் வயின்வயினெற்
றூழ்த்தாழைத் தண்டண்டலைக்
கூடுகெழீஇய குடிவயினாற்
செஞ்சோற்ற பலிமாந்திய
கருங்காக்கை கவவுமுனையின்
மனைநொச்சி நிழலாங்க
ணீற்றி யாமை தன்பார்ப் போம்பவு
மிளையோர் வண்ட லயர்வு முதியோ
ரவைபுகு பொழுதிற் றம்பகைமுரண் செலவு
முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின்
மடக்கண்ண மயிலாலப்
பைம்பாகற் பழந்துணரிய
செஞ்சுளைய கனிமாந்தி
யறைக்கரும்பி னரிநெல்லி
னினக்களம ரிசைபெருக
வறளடும்பி னிவர்பகன்றைத்
தளிர்ப்புன்கின் றாழ்காவி
னனைஞாழலொடு மரங்குழீஇய
வவண்முனையி னகன்றுமாறி
யவிழ்தளவி னகன்றோன்றி
நகுமுல்லை யுகுதேறுவீப்
பொற்கொன்றை மணிக்காயா
நற்புறவி னடைமுனையிற்
சுறவழங்கு மிரும்பௌவத்
திறவருந்திய வினநாரை
பூம்புன்னைச் சினைச்சேப்பி
னோங்குதிரை யொலிவெரீஇத்
தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவுங்
கோட்டெங்கின் குலைவாழைக்
கொழுங்காந்தண் மலர்நாகத்துத்

துடிக்குடி ஞைக் குடிபபாக்கத்
தியாழ்வணடின் கொளைகேறபக்
கலவமவிரிதத மடமஞைஞை
நிலவெககாப பலபெயரந
தேனெயயொடு கிழஙகுமாறியோர்
மீனெய்யொடு நறவுமறுகவுந
தீஙகருமபோ டவலவகுததோா
மான்குறையொடு மதுமறுகவுங
குறிஞசி பரதவர் பாட நெய்தந
ணறுமபூங கண்ணி குறவா சூடக
கானவா மருதம பாட வகவா
நீனிற முல்லைப பஃறிணை நுவலக
கானககோழி கதிாகுதத
மனைககோழி தினைககவா
வரைமநதி கழிமூழ்கக
கழிநாரை வரையிறுபபத
தண்வைபபினு * ணடுகெழீஇ
மண்மருஙகினுன மறுவின்றி
யொருகுடையா னொனறுகூறப
பெரிதாணட பெருஙகேணமை
யறனொடு புணாநத திறனறி செங்கோ
லன்னோன் வாழி வெலவேற குரிசின
மனனா நடுஙகத தோனறிப பன்மா
ணெலலை தருநன பலகதிா பரபபிக
குலலை கரியவுங கோடெரி நைபபவு
மருவி மாமலை நிழததவு மறறக
கருவி வானங கடறகோண மறபபவும
பெருவற ணாகிய பணபில காலையு
நறையு நாநதமு மகிலு மாரமுந
துறைதுறை தோறும பொறையுயிாத தொழுகி
நுரைததலைக குரைபுனல வரைபபகம புகுதொறும
புனலாடு மகளிா கதுமெனக குடையக
கூனிக குயததின வாயநெல லரிநது
சூடுகோ டாகப பிறஙகி நாடொறுங
குனறெனக குவைஇய குன்றாக் குப்பை
கடுநதெறறு மூடை யினிடஙகெட கிடக்குஞ

* நாடுகெழீஇ யென்றும் பாடம்.

சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி
யாயிரம் விளையுட் டாகக
காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

அரூஅ யாணா அகன் தலைப் பேர் ஊர—இடையறாத செல்வவருவாயினையு டைய அகன்ற இடத்தையுடைய பெரிய ஊர்களிடத்து,

சாறு கழி வழிநாட் சோறு நசை உறாது—விழாக்கழிந்த பின்னாளில் ஆண்டுப் பெறுகின்ற சோற்றை விரும்புதல்செய்யாது,

வேறு புலம் முன்னிய விரகு அறி பொருந—விழாக்கொண்டாடும் வேறொருபு லத்தைக் கருதிய *விரகையறிந்த பொருந,

இஃது அணமைவிளி·

குளப்பு வழி அன்ன கவடு படு பத்தல—மான்குளம்பழுத்திய இடத்தையொ த்த இரண்டருகுந்தாழ்ந்த நடுவுயர்ந்த பத்தலினையும்,

விளக்கு அழல் உருவின் விசி உறு பசசை—விளக்கினது எரிகின்ற நிறத்தை யுடைய விசித்துப் போர்த்தலுற்ற தோல்,

எய்யா இளஞ் சூற் செய்யோள அவவயிறறு—மிக அறியப்படாத இளைய சூலையு டைய சிவந்த நிறத்தையுடையோளது அழகினையுடைய வயிற்றின்,

செய்யோளென்றார், மயிரொழுங்கு விளங்கித் தோற்றுதற்கு

ஐது மயிர் ஒழுகிய தோற்றம் போல—ஐதாகிய மயிர் ஒழுங்குபடக்கிடந்த தோ ற்றரவுபோல,

`பொல்லம் பொத்திய பொதி உறு போர்வை—இரண்டுதலையுங் கூட்டித்தைத்த மரத்தைப்பொதிதலுறும் போர்வையினையும,

அளை வாழ் அலவன் கண் கணடு அன்ன துளை வாய தூர்ந்த துரப்பு அமை ஆணி—முழையிலேவாழ்கின்ற ஞெண்டின்கண்ணைக் கண்டாலொத்த பத்தலிரண்டு ஞ்சேரததறகுத் திறந்த துளைகளின் வாய மறைதற்குக்காரணமாகிய முடுக்குதலமை ந்த ஆணியினையும்,

தோல் நெகிழாமல் முடுக்கின ஆணியென்றுமுரைப்பர். அன்ன ஆணியென்க.

எண்ணாள் திங்கள் வடிவிற்று ஆகி அண்ணா இல்லா அமை வரு வறு வாய—உவா விறகு எட்டாநாளிற் றிங்களின்வடிவை உடைத்தாய் உண்ணாக்கில்லாத பொருந்துத ல்வந்த வறிய வாயினையும,

பாம்பு அணந்து அன்ன ஓங்கு இரு மருப்பின்—பாமபு தலையெடுத்தாலொத்த ஓங்கின கரிய தண்டினையும்,

மாயோள முன்கை ஆய் தொடி கடுக்கும திவவின் (கரு)—கரியநிறத்தை யுடையோளுடைய முன்கையில் அழகினையுடைய நேர்ந்த தொடியையொக்கும் வா ர்க்கட்டினையும்,

கண்கூடு இருக்கைத் திணை பிணித திவவு—ஒன்றோடொன்று நெருங்கின இருப்பையுடைததாகிய திணபிணிப்பினையுடைய திவவு,

இது நரம்புதுவக்கப்படுவது

---

* விரகு-உபாயம்

ஆய் தினை அரிசி அவையல் அன்ன வேய்வை போகிய விரல் உளா நரம்பின் கேள்வி போகிய நீள் விசித் தொடையல்—அழகினையுடைய தினையரிசியிற குத்தலரிசியையொத்த குற்றம்போகிய விரலாலசைககும் நரமபினையுடைய இசைமுற்றுப் பெற்ற நீணட விசிததலையுடைய தொடாச்சியினையும்,

மணங கமழ் மாதரா மணணி அன்ன காட்சி (உ0) - கலியாணஞசெயததமை தோறறுகின்ற மாதரை ஒப்பிததாலொதத அழகினையுமுடைய,

அணஙகு மெயந் நினற அமை வரு காடசி—யாழிறகுரியதெயவம தன்னிடதத நின்ற இலககணம் அமைதலவரும் அழகு

ஆறு அலை கள்வா *படை இட—வழியையலைக்கின்ற கள்வா தஙகையிற படைக் கலஙகளைக் கைவிடும்படி,

அருளின் மாறு தலை பெயாககும மருவு இன பாலை—அருளினது மாறுகிய மறத்தினை யவாகளிடததுநின்று பெயாககும் மருவுதலினிய பாலையாழை,

பாலை - ஆகுபெயா. "கோடே பதத ராணி நரம்பே - மாடக மெனவரும் வகையின தாகும" என்றதனுல, மாடகமொழிநதன கூறினா.

பததலினையும் (ச), பொலலமபொததிய (அ) பச்சையாகிய (கு) போாவையினையும் (அ), ஆணியினையும (க0), வறுவாயினையும (கஉ), மருபபினையும் (கரு), வார்ககட்டினையும் (கரு), நரம்பினதொடாச்சியினையும் (கஅ), காடசியினையும் (உ0) உடைய பாலையாழென முடிகக

"கொனறை கருஙகாலி குமிழ்முருககுத தணககே" எனபதனுல, கோட்டிற்கு மரம கொனறையுங கருஙகாலியுமாம, குமிழும, முருககும, தணககும பத்தறகு மரம

வாரியும—நரமபுகளைககூட்ட தழுவியும,

வடிததும- -உருவியும,

உநதியும—தெறிததும,

உறழநதும—ஒனறைவிடடு ஒனறைததெறிததும,

வடித்தல - நரம்பெறிதலெனறுமுரைபபா

சீா உடை நனமொழி நீரொடு சிதறி—சீாையுடைததாகிய தேவபாணிகளை நீாமையுடன் பரககபபாடி,

சீரெனவே பாணியுந் தூககும் உளவாயின

அறலபோறகூந்தல—ஆறறலபோலும் கூநதலினையும,

பிறை போற திரு நுதல—பிறைபோல அழகினையுடைய நுதலினையும,

கொலை விற புருவதது—கொலைததொழிலையுடைய விறபோலும புருவததினையும,

கொழுங கடை மழைக கண—அழகிய கடையினையுடைய குளிாசசியையுடைய

இலவு இதழ புரையும இன மொழித துவா வாய்—இலவினது இதழையொககும் இனியசொலலையுடைய செமமையுடைததாகிய வாயினையும்,

பல உறு முத்திற் பழி தீா வெண பல்—பலவுஞசோநத முத்துக்களபோற் குற்றந்தீர்ந்த வெளளிய பலலினையும,

* படை விடவென்றும் பாடம.

பலமுத்தென்றார், ஒருகோவையாயிருத்தலின். இனிப் பலவிலையுற்ற முத்தென்றுமாம்.

[மயிர்குறை கருவி மாணகடை யன்ன, பூங்குழை யூசற பொறைசால் காதின்:]

மயிர் குறை கருவி மாண கடை அன்ன காதின்—மயிர்வெட்டுகின்ற கத்திரிகையினுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குழைச்சையொத்த காதினையும்,

பூங்குழை ஊசற பொறை சால் காது—பொலிவினையுடைய மகரக்குழையினுடைய அசைவினைப பொறுத்தலமைந்த காது.

நாண் அடச் சாயந்த நலங கிளர எருத்தின—நாணம் வருத்தலாற பிறரைநோக்காதுகவிழ்ந்த நன்மைவிளங்குகின்ற கழுத்தினையும,

ஆடு அமைப் பணைத தோள்—அசைகின்ற மூங்கில்போலும பெருத்தலையுடைய தோளினையும்,

அரி மயிர் முன்கை—ஐம்மையமயிரினையுடைய முன்கையினையும,

நெடு வரை மிசைஇய காந்தள் மெல விரல்—நெடிய மலையின உச்சியிடத்தனவாகிய காந்தள்போலும் மெலலிதாகிய விரலினையும்,

கிளி வாய ஒப்பின் ஒளி விடு வள உகிர—கிளியினது வாயோடொப்பினையுடைய ஒளிவிடுகின்ற பெருமையையுடைத்தாகிய உகிரினையும,

அணங்கு என உருத்த சுணங்கு அணி ஆகத்து முலை (௩௬)—பிறாக்கு வருத்தமெனத் தோற்றின சுணங்கணிந்த மார்பிடத்து முலையினையும,

ஈர்க்கு இடை போகா ஏர் இள வனம் முலை—ஈர்க்கும நடுவேபோகாத எழுச்சியையுடைய இளைய அழகினையுடைய முலை

நீர்ப் பெயர்ச் சுழியின் நிறைந்த கொப்பூழ்—நீரிடத்துப பெயாதலையுடைய சுழிபோல உத்தமவிலக்கணங்கள் நிறைந்த கொப்பூழினையும்,

உண்டென உணரா உயவும் நடுவின்—உண்டென்று பிறருணரப்படாத வருந்துமிடையினையும,

உயவினென்று பாடமாயின், வருந்துதலையுடையவென்க

வண்டு இருப்பு அன்ன பல காழ அலகுல்—பல வண்டினங்களின் இருப்பையொத்த பலமணிகோத்த வடங்களையுடைய மேகலையணிந்த அலகுலையும்,

காழ்-ஆகுபெயா.

இரும் பிடித் தடக் கையிற் செறிந்து திரள் குறங்கின—பெரிய பிடியினுடைய பெருமையையுடைய கைபோல ஒழுகவந்து மெல்லிதாகத் தமமிலநெருங்கி ஒனறித் திரண்ட குறங்கினையும்,

பொருந்து மயிர் ஒழுகிய திருந்து தாட்கு ஒபப—கணைககாறகு இலககணமெனறுக்குப் பொருந்தின மயிா ஒழுங்குபட்ட ஏனையிலககணங்களதிருந்தின கணைககாலுககுப் பொருந்த,

[வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி]

வருந்து நாய் நாவிற சீறடி—ஓடியிளைத்த நாயினது நாப்போலச சிறிய அடி

தாட்கொப்பப் பெருந் தகு அடி—தாளுக்குப்பொருந்தப் பெருமை தக்கிருக்குமடியென்க

பெருவென்னுமுதனிலை பெருமையையுணர்த்திநின்றது.

அரக்கு உருக்கு அன்ன செந்நிலன் ஒதுங்கலின்—சாதிலிங்கத்தை உருக்கின தன்மையொத்த செய்யநிலத்தே நடக்கையினாலே,

பரற் பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி—சுக்கான்கல்லாகிய பகையாலே வருந்தின நோயோடேபொருந்தி,

மரற பழுத்தன்ன மறுகு நீர் மொக்குள்—மரறபழுத்தாறபோன்ற சுழலுமபுனீரையுடைய கொப்புளம்,

நன் பகல் அந்தி நடை இடை விலங்கலில—நன்றாகிய உச்சிக்காலமான சந்தியிலே நடத்தலை நடுவே தவிர்தலாலே,

பெடை மயில் உருவிற் பெருந் தகு பாடினி—பெடைமயிலருகுநின்ற மயில்போலும் சாயலினையுமுடைய கலவிப்பெருமை தகவிருக்கின்ற பாடினி,

கூந்தலினையும், நுதலினையும் (௨௫), புருவத்தினையும, கண்ணினையும் (௨௬), வாயினையும் (௨௭), பல்லினையும் (௨௮), காதினையும் (௩0), எருத்தினையும் (௩௧), தோளினையும், கையினையும் (௩௨), விரலினையும் (௩௩), உகிரினையும் (௩௪), முலையினையும் (௩௬), கொப்பூழினையும (௩௭), நடுவினையும் (௩௮), அல்குலினையும் (௩௯), குறங்கினையும் (௪0), சீறடியினையும் (௪௨), உருவினையுமுடைய பாடினியென்க

இங்ஙனம சீறடியுங்கூட்டி எண்ணுகைகால தலைமுதல் அடியீறின்றாகக் கூறிற்றும

பாடின பாணிக்கு ஏறப—பாடின தாளத்திற்குப் பொருந்த,

நாடொறுங் களிறு வழங்கு அதாக கானத்து அல்கி—நாடோறும யானையுலாவரும் வழியையுடைய காட்டிடத்தே தங்கி,

[இலையின மராஅத்த வெவ்வந் தாங்கி, வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கின்:]

இலை இல மராஅத்த வலை வலந்தனன மெல நிழல மருங்கில—இலையில்லாத மராத்திடத்தனவாகிய வலையை மேலேகட்டினாலொத்த மெல்லியநிழலினிடத்தே,

எவ்வம் தாங்கி—கொப்புளாலவந்த வருத்தந்தாங்கி,

இனி ஞாயிற்றின வெம்மையால தனக்குவந்த எவ்வத்தைத்தாங்கி இலையில்லாத மராமரமென மராமரத்தினமேலேறறுதலுமாம

காடு உறை கடவுட் கடன கழிபபிய பினறை—காட்டின்கண்ணே தங்குகின்ற தெய்வத்திற்கு மனமகிழச்சியாகச்செய்யும முறைமைகளைச் செயதுவிட்டபின்பு,

பொருந (௩), பாடினி (௪௭) செந்நிலனொருங்கலின (௪௩), அவளடிகள் (௪௨), பரறபகையுழந்த நோயொடுசிவணித (௪௪) நமமிடத்தேகொண்ட மொக்குளால்(௪௫) தனக்குவந்த வருத்தத்தைத் தாங்கித (௫0) தான் நடையைத்தவிர்தலாலே (௪௬) கானத்தின (௪௯) மென்னிழன மருங்கிற (௫௧) றங்கிப (௪௯) பாலையாழை (௨௨) வாரியும் வடித்தும் உந்தியும் உறழ்ந்தும (௨௩) வாசித்து, பாடின பாணிக்கேறபச் (௪௮) சீருடைநன்மொழி நீரொடுசிதறிக (௨௪) காடுறைகடவுட்கடன் கழிப்பியபின்றையெனமுடிக்க

கடன்கழித்தல் - படாரியைவாசித்தல.

பீடு கெழு திருவிற பெரும் பெயா நோன தாள் முரசு முழங்கு தானை மூவருங் கூடி—பெருமைபொருந்தின செல்வத்தையும பெரிய பெயர்களையும் வலியையு

டைய முயற்சியையும் வெற்றிமுரசுமுழங்கும படையினையுமுடைய சேரசோழபாண்டியர் தம்மிற் பகைமைநீங்கிச் சேர்ந்து,

அரசவை யிருந்த தோற்றம் போல—செல்வக்குறைபாடின்றி அரசிருத்தற்குரிய அவையாகவிருந்த தோற்றவுபோல,

தோற்றமபோல இனமைதீரவநதனென் (கஉக) என மேலேகூட்டுக

இனி அரசவையிருந்த தோற்றம்போல வலிவும மெலிவுஞ சமனுமாகப்பாடுதலைப்பற்றியவென்று பாட்டினமேலேற்றிப பொருள்கூறின், குலமுஞ்செலவமும் வீரமுமுதலியவற்றாற் றம்மிலஒத்தாரை உவமித்தலின், அவர்கட்கும் வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னுங்குணங்கள் எய்துமாதலின், அங்ஙனங்கூறல பொருந்தாமையுணாக அன்றியும பயனே ஈணடு உவமையென்றுமுணாக

இனிப பாட்டு நிருத்தகீதவாசசியத்தை யுடைமையின, அரசரோடு உவமித்தாரென்பாருமுளா

பாடல பற்றிய பயன் உடை யெழாஅற கோடியா தலைவ—மிடறறுபபாடலைத தொடங்கி எழுந்திருந்த பயனகளைத தன்னிடததேயுடைத்தாகிய யாழையுடைய கூத

இவன் போர்க்களம்பாடும் பொருநனாதலானும், கூத்தரில இவனிற்சிறந்த கூத்தா இன்மையானும் இங்ஙனங் கூறினா

கொண்டது அறிந—பிறா மனததுககொணடதனைக் குறிப்பால அறியவலலாய,

அறியாமையின் நெறி திரிநது ஒராஅது—வழியறியாமையினாலே இவவழியைத்தப்பி வேறொருவழியிற போகாதே,

ஆற்று எதிரப படுதலும் நோற்றதன பயனே—இவவழியிலே என்னைக்காணடலும் நீமுற்பிறப்பிற்செய்த நலவினைப்பயன,

[போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம படுந] புகழ் மேமபடுந போற்றிக் கேண்மதி—புறத்தார்புகழை அரசவைகளிலே மேம்படுத்தவலலாய, யான்கூறுகின்றவற்றை விரும்பிக்கேட்பாயாக,

ஆடு பசி உழந்த நின் இரும் பேர் ஒக்கலொடு நீடு பசி ஒராஅல வேணடின—அடுகின்ற பசியாலேவருந்தின நினனுடைய கரிய பெரியசுற்றத்தோடே தொன்றுதொட்டுவந்தபசி நின்னைக் கைவிடுதல விரும்புவையாயின,

நீடு இன்று எழுமதி—நீட்டித்தலின்றி எழுந்திருப்பாயாக,

வாழி—நீவாழ்வாயாக,

ஏழின் கிழவ—குரல துத்தம் கைக்கிளை உழை இளி விளரி தாரமென்னு நரம்பு ஏழின்கண் உரிமையுடையாய,

[பழுமரம் உள்ளிய பறவையின யானும] யானும பழுமரம் உள்ளிய பறவையின்—செலவமெய்தியயானும் முன்பு பழுத்தமரத்தை நினைத்துச்செலகின்ற புட்போல,

அவன் இழுமென சுமமை யிடன உடை வரைப்பின்—அவனுடைய இழுமெனறெழும் ஓசையினையுடைய அகலமுடைத்தாகிய மதிலில்,

நசையுநர்த் தடையா நன பெரு வாயில—நசைவோராகருத் தடையிலலாத நன்றாகிய பெரிய கோபுரவாயிலின் கணணே,

இசையேன் புக்கு—வாயிலோனுக்குக கூறுமறபுகுநது,

என் இடும்பை தீர—என்னுடைய மிடி தீாதல காரணமாக,

எய்தத மெய்யேன் எய்யேனுகி—முன்பு இளைததஉடம்பையுடைய யான் அவ் வாயிற்குள்ளேசென்ற உவகையாலே பின்பு இளைப்புததீர்ந்து,

பைதத பாம்பின் துததி ஏயபபக கைக கசடு இருநத என் கண் அகன் தடாரி—படமவிரிதத பாமபினது பொறியையொபபக கையினது வடுப பட்டுக்கிடந்த எனது கண்ணகனற உடுக்கையிற ருேற்றுவிதத,

[இருசீர்ப் பாணிக கேற்ப விரிகதிர், வெள்ளி முளைநத நள்ளிருள் விடிய, லொன்றியான் பெட்டா வளவையின்·]

இரு சீர்ப் பாணிககு ஏற்ப ஒன்று யான் பெட்டா அளவையின்—இரட்டைததாளத்திறகுப் பொருநத ஒருபாட்டினை யான பேணிப்பாடுவதறகு முன்னே,

விரி கதிர் வெள்ளி முளைதத நள் இருள விடியல்—விரிகின்ற கிரணங்களையுடைய வெள்ளியெழுநத செறிநத இருளையுடைய விடியறகாலததே,

ஒன்றிய கேளிா போலக கேள் கொளல வேணடி—முன்பே தன்னேடுபொருந்திய நட்டாரைபபோல எனனுடன உறவுகொள்ளுதலைவிருமபி,

வேளாண வாயில வேட்பக கூறி—தான உபகரிததறகு வழியாகியஇரபபினையே யானஎபபொழுதும விருமபுமபடி உபசாரஙகளைககூறி,

கணணிற காண நணணு வழி யிரீஇ—தனககணணிலேகாணுமபடி தனககுஅணணிதானஇடததிலே எனனைஇருததி,

பருகு அனன அருகா நோககமோடு—தனனைக கணணுறபருகுந தனமையையொதத கெடாத பாாவையாலே,

[உருகு பவைபோ லெனபு குளிாகொளீஇ] எனபு உருகுபவைபோற குளிா கொளீஇ—எனபை உருகும் மெழுகுமுதலியனபோல நெகிழுமபடி குளிாசசியைக கொளுததி,

நோக்கததாலே (எள) கொளுததியெனக

ஈரும் பேனும இருநது இறைகூடி—ஈருமபேனுங கூடியிருநது அரசாணடு,

[வேரொடு நனைநது வேறறிழை நுழைநத, துனனற சிதாஅா துவர நீககி]

வேரொடு நனைநது வேறறிழை நுழைநத துனனற சிதாஅா நீககி—வோபபாலேநனைந்து சறடுகள உளளேயோடுதறகுக காரணமாகிய தைததறறுழிலையுடையனவாகிய சீலையை எனனிடததினினறும் போககி,

நோககு நுழைகல்லா நுணமைய பூககனிநது அரவு உரி அனன அறுவை துவர (அக) நலகி—கணணிற்பாாவை இஃது இழைபோனவழியெனறு அறிநதுபபாாக்கவாராத நுண்மையையுடையவாய்ப பூததொழின முற்றுபபெறறதனமையாற பாம்பினது தோலையொதத துகிலை மிகநலகி,

துவரவெனபதனைஇதனேடுகூட்டுக

[மழையென மருளுமம மகிழுசெய மாடத திழையணி வனபபி னினனகை மகளிா.]·

இழை அணி வனபபின இனனகை மகளிா—இழைகளையணிநத அழகினையுடைய பாட்டாலுமகூததாலுமவாாததையாலும அரசனுககு இனியமகிழ்ச்சியைச செய்யுமகளிா,

இதனை "இன்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி" என்றார், சிறுபாணாற்றிலும்

[போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால், வாக்குபு தரத்தர:]

மருளச் செய்யும் மகிழ் மழையென மாட்டுப் பலகால் வாக்குபு தரத்தர—உண்டார் மயங்குதலைச்செய்யுங் கள்ளை மழையென்னும்படி மாட்டத்திட்டதே பல்காலும் வார்த்துத் தரத்தர,

மகிழ் - ஆகுபெயர்

போக்கு இல் பொலங் கலம் நிறையத் தரத்தர—ஓட்டையற்ற பொன்னாற்செய்த வட்டில்நிறையத் தரத்தர,

வருத்தம் வீட ஆர உண்டு பேர் அஞர் போக்கி—வழிபோனவருத்தம் போம்படி நிறையவுண்டு களனுணப்பெறுகிலேமென்று நெஞ்சிற்கிடந்த பெரிய வருத்தத்தையும்போக்கி,

செருக்கொடு நின்ற காலை—மகிழ்ச்சியுடனே நான்நின்ற அந்திக்காலத்தே,

மற்றவன் திருக்கிளர் கோயில் ஒருசிறைத் தங்கி—இங்ஙன மிடிதீர்ந்தபின்பு அவனுடைய செல்வம்விளங்குகின்ற கோயிலில் ஒருபக்கத்தே கிடந்து,

அவனைச் சேவித்துநிற்கின்ற நங்குலத்திலுள்ள மகளிர் (௮௫) பொலங்கலநிறைய (௮௬) மகிழ்மழை (௮௪) வார்த்துத் தரத்தர (௮௭) உண்டு போக்கிக் (௮௮) கோயிலில் ஒருசிறைத் தங்கியென முடிக்க.

தவஞ் செய் மாக்கள் தம் உடம்பு இடாஅது அதன் பயம் எய்திய அளவை மான—மிக்க தவத்தைச்செய்கின்ற மாக்கள் தம்முடைய தவஞ்செய்தஉடம்பைப் போகடாதேயிருந்து அத்தவத்தாற்பெறும் பயனைப்பெற்ற தன்மையையொப்ப,

மக்களென்னாது மாக்களென்றார், வீடுபேறு குறியாது செல்வத்தைக் குறித்தலின்.

ஆறு செல் வருத்தம் அகல நீக்கி—வழிபோனவருத்தத்தை என்னிடத்துச் சிறிதும் இல்லாமற்போக்கி,

[அனந்தர் நடுக்க மல்லது யாவது, மனங்கவல் பின்றி மாழாந் தெழுந்து:]

அனந்தர் நடுக்கம் அல்லது மனம் கவல்பு யாவதும் இன்றி எழுந்து—கள்ளின் செருக்காலுண்டான மெய்ந்நடுக்கமல்லது வேறுமனக்கவற்சி சிறிதுமின்றித் துயிலுணர்ந்து,

கவல்பு - கவற்சியென்பப் பெயராய் நின்றது

மாலை அன்னதோர் புன்மையும்—யான் அவனைக் காண்பதற்கு முன்னாளின் மாலைக்காலத்தில் என்னிடத்திலநின்ற சொல்லிற்கெட்டாத மிடியையும்,

அன்னது - நெஞ்சறிசுட்டு

காலைக் கண்டோர் மருளும் வண்டு சூழ் நிலையும் மாழாந்து (௯௫)—அவனைக்கண்ட மற்றைநாட்காலத்தில் என்னைக்கண்டவர் நெருநல்வந்தவனல்லனென்று மருளுதற்குக் காரணமான வண்டுகள் இடையறாதுமொய்க்கின்ற தன்மையையும் யான்கண்டு மயங்கி,

மாழாந்தென்பதனை இதனொடு கூட்டுக.

பல நறுநாற்றங்களும் தானுடைமையின், வண்டுசூழ் நிலையென்றான்.

கனவென மருண்ட என் நெஞ்சு ஏமாப்ப—இது கனவாயிருக்குமென்று கலங்கிய என்னுடையநெஞ்சு நனவென்று துணிய,

வல் அஞர் பொத்திய மனம் மகிழ் சிறப்ப—வலிய மிடியானுண்டாகிய வருத்தம்பொதிந்த கூட்டத்தார் மனம் மகிழ்ச்சி மிக,

கல்லா இளைஞர் சொலலிக் காட்ட—அவற்குரியபுகழ்களைத் தாங்கள் முறறக் கற்று என்பின்னின்ற இளையவர் அவற்றைச் சொலலிக் காட்ட,

கல்லாவென்பது - செய்யாவென்னுமெச்சம். இனித் தத்தஞ் சிறுதொழிலன்றி வேறொன்றுங்கல்லாத இளைஞர் நெருநலவந்தவன் இவனென்று அரசனுக்குச் சொல்லிக்காட்டவென்றுமாம் என்றது - இவனை வேறுபாடுகூறிற்றாம்

கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉய்—அதுகேட்டு அவர்களைக் கடுகவழைத்து வாருமென்று வாயிலோர்க்குக்கூறி யாங்கள்சென்றபின் தான் அணுகவாருமென்றுஅழைக்கையினாலே,

*"ஏனோருந் தம்மென" என்புழித் தம்மென்பது தாருமெனவினைமுற்றுப்போல வம்மென்பது வாருமென்னும் பொருட்டாய்நின்றது

அதன் முறை கழிப்பிய பின்றை—அக்காட்சியிடத்துச் செய்யுமுறைமைகளை யாங்கள் செய்துமுடித்தபின்பு,

பதன் அறிந்து—காலமறிந்து,

துராஅய் துற்றிய துருவை அம் புழுக்கின் பராரை வேவை பருகெனத் தண்டி—அறுகம்புல்லாற்றிரித்த பழுதைதின்ற செம்மறிக்கிடாயினது அழகினையுடைய புழுக்கினதிற பரிய மேறகுறங்கு நெகிழவெந்ததனை விழுங்கென்று பலகாலலைத்து,

[காழிற் சுட்ட கோழூன் கொழுங்குறை, யூழி னூழின் வாயவெய் தொற்றி:] காழிற கோழூன் சுட்ட கொழுங் குறை வெய்து வாய ஊழின் ஊழின ஒற்றி—இருப்புநாராசத்தே கொழுத்த இறைச்சிகளைக் கோத்துச் சுட்ட கொழுவிய பெரியத்தசைகளின் வெம்மையை வாயிடத்தே இடத்தினும்வலத்தினுஞ்சோத்தி ஆறறித்தின்று,

அவை அவை முனிகுவம் எனினே—புழுக்கின இறைச்சியையும், சூட்டிறைச்சியையும் யாங்கள் இனி வேண்டேமென்கையினாலே,

சுவைய வேறு பல் உருவின் விரகு தந்து இரீஇ—இனிமையுடையவாய் வெவ்வேறாகிய பலவடிவினையுடைய †பணணியாரங் கொணடுவந்து அவற்றைத் தின்னும்படி உபாயங்களாற் பண்ணுதலின், விரகென்றார், ஆகுபெயர்

[மணணமை முழவின பணணமை சீறியா, ழொண்ணுதல விறலியர் பாணி தூங்க] பண் அமை சீறியாழ் ஒண்ணுதல் விறலியர் மண அமை முழவின் பாணி தூஙக—பணகுறைவற்ற சிறிய யாழையுடைய ஒள்ளிய நுதலினையுடைய விறல்படப்பாடியாடுவார் மார்ச்சனையமைந்த முழவினது தாளததிறகு ஆடும்படி,

மகிழ்ப் பதம் பன்னாள் கழிப்பி—மகிழ்ச்சியையுடைய கள்ளுண்டலிலே பலநாள்போக்கி,

ிப் பதம - காலமுமாம.

* மதுரைக்காஞ்சி "யாவரும வருக வேனோருந் தம்மென, வரையா வாயிற் செறாஅ திருந்து, பாணர் வருக பாட்டியர் வருக, யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென"

† பண்ணிகாரமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஒருநாள் அவிழ்ப் பதங் கொள்க என்று இரப்ப—ஒருநாள் சோறாகிய உணவை யுங் கொள்வாயாகவென்று வேண்டிக்கொள்கையினாலே,

முகிழ்த் தகை முரவை போகிய முரியா அரிசி விரலென நிமிர்ந்த நிரல் அமை புழுக்கல்—முல்லைமுகையின் தகைமையினையுடைய வரியற்ற இடைமுறியாத அரிசி விரலென்னும்படி நெடியவாய் ஒன்றோடொன்றுசேராத சோற்றையும்,

பழுத்தவரிசியை ஆக்கினமைதோன்ற நிரலமை புழுக்கலென்றார்

பால் வரைக் கருனை காடியின் மிதப்ப அயின்ற காலை—பாலைப் பொரித்ததனோடேகூடிய பொரிக்கறிகளையும் கழுத்திடத்தேவந்து நிரம்பும்படி விழுங்கினகாலத்தே,

இனிக் காடியைப் புளிங்கறியாக்கிப் புளிங்கறியோடே நிரம்ப விழுங்கினகாலையென்றுமுரைப்பர்

பயின்று இனிது இருந்து—அவனைவிடாதே இனிதாகவிருந்து,

[கொல்லை யுழுகொழு வேயப்பப் பலலே, யெல்லையு மிரவு மூனறினறு மழுங்கி·]

பல்லே கொல்லை உழு கொழு ஏயப்ப எல்லையும் இரவும் ஊன் தின்று மழுங்கி—எம்முடையபற்கள் கொல்லைநிலத்தேயுழுத கொழுவையொப்பப் பகலும்இரவும் இறைச்சியைத்தின்று முனைமழுங்கி,

உயிர்ப்பு இடம் பெறாஅது ஊண் முனிந்து—இளைப்பாற இடம்பெறாதே இவ்வுணவுகளை வெறுத்து,

முற்கூறியனவெல்லாம் உண்டற்றொழிற்கு உரிமையுடைமையின், ஊண்முனிந்தென்றார்

[ஒருநாட், செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய/செலவசேறுமெந் தொலபதிப பெயாந்தென, மெலலெனக கிளந்தன மாக]

'செயிர்த்து எழு தெவ்வர் திறை துறை போகிய செலவ—குற்றத்தைச்செய்தெழுந்த பகைவரைத் திறைகொள்ளும் கூறுபாடுகளெல்லாம் முடியப்போன செல்வா,

பெயர்ந்து எம தொல் பதிச் சேறுமென மெல்லென ஒருநாள் கிளந்தனமாக—இனி மீண்டு எம்முடைய பழைய ஊரிடத்தே செல்வேமென்று மெத்தென ஒருநாளிலேசொன்னேமாக,

தொல்பதியென்றார், இதுவுந் தமக்குப்பதியெனபது தோன்ற.

[வல்லே, யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச், சிறறிய வன்போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு·] சிறறியவன் போல் செயிர்த்த நோக்கமொடு எம் ஆயம்விட்டு வல்லே அகறிரோ என—அதுகேட்டுக் கோபித்தான்போல எமக்குவருத்தத்தைச்செய்த பார்வையுடனே எந்திரளைக் கைவிட்டு விரைந்துபோகின்றீரோவெனச் சொல்லி,

[துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு, பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கென]

பிடி புணர் வேழம் அடி துடி அன்ன தூங்கு நடைக் குழவியொடு கொள்க என—பிடியொடுபுணர்ந்த களிறுகளைத் தம்மடிகள் துடியின்கண்ணையொத்த அசைந்த நடையினையுடைய கன்றுகளுடனே கைக்கொள்வாயாகவென்று சொல்லி,

[தன்னறி அளவையிற் றரத்தர·] பெட்டவை (௧௨௬) தன் அறி அளவையில் தரத்தர—பின்னுந் தான்விரும்பியிருந்த ஊர்திகள் ஆடைகள் அணிகலங்கள் முதலியவற்றைத்தான் அறிந்தஅளவாலே மேன்மேலேதர,

யானும் என் அறி அளவையின வேண்டுவ முகந்துகொண்டு—யானும் என்னுடையகுறைகளை யானறிந்த அளவாலேவேண்டுவனவற்றை வாரிக்கொண்டு,

இன்மை தீர வந்தனென்—மிடி எக்காலமும் இல்லையாம்படி வந்தேன்;

யானும் அவன் (கூசு) வரைப்பின் (கூரு) வாயிற்கண்ணே (கூகூ) புக்கு என் இடும்பைதீர்தல் காரணமாக (கூஎ) எய்யேனாகி (கூஅ) விடியற்காலத்தே (எ௦) ஒன்று யான்பெட்டாவளவையிற் (எக) கொளல்வேண்டிக் (எசு) கூறி (எரு) இருத்தி (எசு) நோக்கத்தாலே (எஎ) குளிர்கொளுத்திச் (எஅ) சிதாரீக்கித் துவர (அக) நல்கி (அரு) மகளிர் (அரு) மசிழை (அசு) வார்த்துத்தரத்தர (அஎ) உண்டு போக்கி (அஅ) நின்றகாலைத் (அகூ) தங்கி (கூ௦) நீக்கி (கூரு) எழுந்து (கூரு) ஏமாப்பச் (கூஅ) சொல்லிக்காட்டக (க௦௦) கூவுகையினாலே (க௦க) கழிப்பியபின்னரைத் (க௦உ) தண்டி (க௦ச) ஒறுதி (க௦ரு) வேண்டேமென்கையினாலே (க௦எ) இரீஇத் (க௦அ) தூங்கக (கக௦) கழிப்பி (ககக) இரப்ப (ககஉ) அயின்றகாலத்திலே இருந்து (கககூ) மழுங்கி (ககஅ) முனிந்து (கககூ) சேறுமென (கஉக) ஒருநாட் (கககூ) கிளந்தனமாக (கஉஉ) அகறிரோவெனச் சொல்லித் (கஉரு) தரத்தர யானும் (கஉஎ) தவஞ்செய்மாக்கள் (கூக) அதன் பயமெய்திய அளவைமான (கூஉ) வேண்டுவ முகந்துகொண்டு (கஉஅ) அரசவையிருந்த தோற்றம்போல (ருரு) இன்மைதீர வந்தனென் (கஉகூ) என வினை முடிக்க.

வெல் வேல உருவப பஃறேரிளையோன சிறுவன—வென்ற வேலினையுடைய அழகினையுடைத்தாகிய பலதேரினையுடைய இளஞ்சேட்சென்னியுடைய புதல்வன்,

வென்ற வேறபுதல்வன்

முருகற் சீற்றத்து உருகெழு குரிசில—முருகனது சீற்றம்போலும் சீற்றத்தையுடைய உட்குதலபொருந்திய தலைவன்,

தாய் வயிற்று இருந்து தாயம எய்திப பிறந்து (கூஎ)— தாயுடைய வயிற்றிலேயிருந்து அரசவுரிமையைப்பெற்றுப பிறந்து,

தான் பிறக்கின்றகாலத்துப பிறவாதே நல்லமுகூர்த்தம் வருமளவுந் தாயுடைய வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கையினாலே அரசவுரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்தென்றரா

எய்யாத் தெவ்வர் ஏவல் கேட்ப—முன்பு தன்வலியறியாத பகைவர் பின்பு தன்வலியினையறிந்து ஏவினதொழிலைச் செய்ய,

செய்யார் தேஎந் தெருமரல் கலிப்ப— ஏவல்செய்யாத பகைவர்தேசம் மனக்கவற்சி பெருக,

[பௌவ மீமிசைப பகற்கதிர் பரப்பி, வெவ்வெஞ் செல்வன விசும்புபடர்ந் தாங்கு] வெவ் வெஞ் செலவன் பௌவம் மீமிசைப பகறகதிர் பரப்பி விசும்பு படர்ந் தாங்கு — வெம்மையையுடைய எல்லாரும்விரும்பப்படும் இளஞாயிறு கடலின்மீதே பகற்பொழுதைச்செய்யுங் கிரணங்களைப்பரப்பிப பின்னர் விசும்பிலே மெத்தெனச்சென்றாறபோல,

[பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டு]

தவழ் கற்றதற் றொட்டு—தவழ்தலைக் கற்றநாள தொடங்கி,

பிறந்து முன்னேகூட்டிற்று

[சிறந்தநன, நாடுசெகிற் கொண்டு நாடொறும வளர்ப்ப, வாளி நன்மா னணங்குடைக் குருளை, மீளி மொய்ம்பின மிகுவலி செருக்கி.]

மீளி மொய்ம்பின மிகு வலி செருக்கி— கூற்றுவனுடைய வலியிற்காட்டின் மிகுகின்றவலியாலே கலித்து,

செல்வன் விசும்புபடர்ந்தாங்குத (௬௬) தவழ்கற்றதற்றொட்டு (௬௭) மிகுகின்றவலியென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சிபெற்றானாதலின், தவழகறறதற்றொட்டு நாடுசெகிற்கொண்டானென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

சிறந்த நன்னாடு செகிற் கொண்டு நாள தொறும் வளர்ப்ப — ஏனையோர்நாட்டிற் சிறந்த நன்னாட்டைத் தோளிலேவைததுககொண்டு நாடோறும் வளர்த்தல்காரணமாக,

தோள்வலியாலே பகைவென்று நாடுகோததமைபறறி, நாடுசெகிறகொணடென்றார்.

[மூலைககோள் விடாஅ மாததிரை·] ஆளி நன் மான் அணங்கு உடைக குருளை (௬௬) மூலைக் கோள் விடாஅ மாததிரை—ஆளியாகிய நல்ல மாளினது வருத்துதலையுடைய குருளை மூலையையுண்டலைக் கைவிடாத இளையபருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்றார், * "கடிசொ லில்லை" என்பதனான் † "நாயே பனறி" என்னுஞ் சூத்திரத்து 'ஆயுங்காலை' என்பதனாற குருளையென்பது முடிததாம்

ஞெரோரென—கடுக,

தலைக் கோள் வேட்டங் களிறு அட்டாங்கு—முறபட இரையைக கோடறகுக காரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக கொன்றாற்போல,

இரும் பனமபோந்தைத் தோடும்—கரிய பனங்குருத்தில் அலர்ந்த வலப்பககததுாலையும்,

‡ "தோடேமடலே" என்னுஞ் சூததிரததுப 'பிறவும்' என்றதனாற போநதை முடித்தாம் அதனிடத்தினின்றும் போந்ததனாற போந்தையென்றார் "இரும்பனைக கொண்டு கடைகழுமிய வடங்குசிறை வலஞகலதது' என்றாபிறரும

[கருஞ்சினை, யரவாய வேம்பி னங்குழைத தெரியலும்] கருஞ் சினை வேம்பின் அரவாய அம் குழைத் தெரியலும்—கரிய கொமபினையுடைய வேம்பினுடைய வாளரத்தின் வாய்போலும விளிம்பினையுடைய அழகிய தளிராறசெயத மாலையும,

ஓங்கு இருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த இரு பெரு வேந்தரும ஒருகளதது அவிய — நறிய மாலைகளில மேலாதற்குக் காரணமான பெரியதலையிலே ஏனையோர் சூடும் அடையாளப்பூககளிற் சிறப்ப அவறறைசசூடிய சேரனும பாணடியனும் ஒருகளததே படும்படி,

வெண்ணில் தாககிய வெரு வரு நோன தாட் கண ஆர் கணணிக கரிகால வளவன்—வெணணியெலன்கினற ஊரிடததேபொருத அசசநதோன்றுகின்ற வலியையுடைய முயற்சியையும் கணணுக்கு அழகுநிறைந்த ஆத்திமாலையினையுமுடைய கரிகாற்சோழன்,

¶ "முச்சக கரமும" எனனுங கவியானே கரிகாலாதலுணாக

தாயமெய்திப் (௬௨) பிறநது (௬௭) மிகுவலிசெருக்கித் (௧௪0) தெவவா ஏவல்

* தொல்காபபியம், சொலலதிகாரம, எசசவியல, ௫௬

† „ பொருளதிகாரம, மரபியல, அ.

‡ „ „ „ அ௬.

¶ வெண்பா: முசசக கரமு மளபபதறகு நீட்டியகா, லிச்சக கரமே யளந்ததாற, செய்ச்செ, யரிகானமேற றேன்றொடுகளு மாயபுனனீர் நாடன், கரிகாலன் காலொருப் புறறு

கேட்பச் (கருரு) செயயார்தேஎம் தெருமரல்கலிப்ப (கருசு) நாடுசெகிற்கொண்டு நாடோறும்வளாத்தல்காரணமாகக (கருஅ) குருளை (கருகூ) களிறட்டாங்கு (கசஉ) இரு பெருவேந்தரும் அவியத் (கசசு) தாக்கிய (கசஎ) கரிகால் வளவனெனமுடிக்க.

[தாணிழன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித், தொழுது] நிழல் மருங்கின் தாள் அணுகுபு குறுகித் தொழுது—அருளைத் தன்னிடத்திலேயுடைய திருவடிகளை அண்ணிதாக நின்றுசேர்ந்து வணங்கி,

முன் நிறகுவிராயின்—நும்முடைய வறுமைதோன்ற முன்னே நிற்பீராயின்,

[பழுதின், றீறறு விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கி] ஈற்று ஆ விருப்பிற பழுதின்று போற்றுபு நோக்கி—ஈற்றுத்தொழிலையுடைய பசுத் தனதுகன்றுக்குப் பால்சுரந்து கொடுக்கவேண்டுமெனனும் விருப்பம்போல நும்மிடத்துநிறகின்ற மிடியின்றும்படி பேணிப்பாாத்து,

நுங் கையது கேளா அளவை—நுமமிடததுள்ள கலையைத தான்கேட்பதற்கு முன்னே,

ஒயயென—கடுக,

பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த துன்னற சிதாஅா நீககி—கொட்டைப்பாசியினது வோபோலே அழுககோடேகுறைந்த தையலையுடைய துணிகளைப்போககி,

தூய கொட்டைக கரைய பட்டுடை நலகி—தூயவாகிய திரளமுடிந்தமுடிகளைக் கரையிலேயுடைய பட்டாகிய உடைகளைத தந்து,

கொட்டை - துமபுமாம

பெறல அருங கலத்திற பெட்டாஙகு உணக என—பெறுதறகரிய பொறகலத்தே விரும்பினபடியே உணபாயாகவெனறுசொலலி,

[பூககமழ் தேறல வாககுபு தரததர, வைகல் வைகல கைககவி பருகி] பூக் கமழ் கை கவி தேறல வாககுபு தரத தர வைகல வைகல பருகி—தீம்பூ நாறுகினற தன்கடுமையாற சிறிதமையுமெனறு கைகவிததறகுககாரணமான கட்டெளிவை மேன்மேலே வாாததுத தரததர நாடோறுமநாடோறும் பருகி,

"தேட்கடுப பன்ன நாட்படு தேறல" என்றாபிறரும

எரி அகைநதன்ன ஏடில தாமரை—நெருபபுத தழைத்தாலொதத ஒருவனசெய்ததன்றித தனக்கென இதழில்லாத தாமரையை,

எனவே பொறறாமரைககு வெளிபபடைகூறினா *"தோடே மடலே" என்னுஞ் சூததிரததேகூறினா.

சுரி இரும் பித்தை பொலியச சூட்டி—கடைகுழன்ற கரியமயிரிலே பொலிவுபெறச்சூட்டி,

நூலின் வலவா நுணஙகு அரில மாலை வால ஒளி முத்தமொடு பாடினி அணிய—நூலாறகட்டாத நுணமையையும் பிணககததையுமுடைய பொன்னரிமாலையை வெள்ளிதாகிய ஒளியையுடைய முததததோடே பாடினிசூட,

கோட்டிற செயத கொடிஞ்சி நெடுந தோ—யானைககொம்பாற செய்த தாமரைமுகையினையுடைய நெடிய தேரிலே,

ஊட்டு உளை துயல்வர ஓரி நுடஙக—சாதிலிங்கமூட்டின தலையாட்டம்பொஙககழுத்தின்மயிரசைய,

பால் புரை புரவி நாலகு உடன பூட்டி — பாலையொத்த நிறத்தினையுடைய குதிரைகள் நான்கினைச் சேரபபூட்டி,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல். அசு.

நான்கு - நால்கெனப் பெயர்திரிசொல்.

காலின் ஏழடிப் பின் சென்று—தான் காலாலே ஏழடிப் பின்னே வந்து,

ஏழடிவருதல் ஓர்மரபு, ஏழிசைக்கும் வழிபாடுசெய்தானுக்கக் கருதுதலின் *"செலவினும்வரவினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துப் பொதுவிதியாற் சென்றென்பது வந்தென்னும்பொருட்டாய் நின்றது.

[கோலின், றுறு கவர்ந்து·] இன் தாறுகோல் கவர்ந்து—செலுத்துதற்கினிதாகிய செலவுமுடுக்குங்கோலைப் போக்கி,

என்றதனுற் கடுவிசைக்கு இவாஇருத்தலாற்றுமென்று கருதி இயற்கையிற்சேறல் அமையுமென்றார்.

ஏறென்று ஏற்றி—இங்ஙனம் ஏறென்று ஏறவிட்டு,

வீறு பெறு பேர் யாழ் முறையுளிக் கழிப்பி—வினையாழ்களின் வீறுபெற்ற யாழ்ப் பாணர்க்குக் கொடுக்குமுறைமைகளை நினக்குத் தந்துவிட்டு,

நீர் வாய்த் தண்பணை தழீஇய தளரா இருக்கை நன பல ஊர நாட்டொடு—நீரை எப்பொழுதுந் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய தண்ணிய மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்பினையுடைய நன்றான பலவூர்களையுடைய நாடுகளுடனே,

[நனபல, வெரூப்பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவருஞ் செலவின் வெகுளி வேழம்·]

பறை வெரூஉ நுவலும் வேழம்—பறை எல்லார்க்கும் அச்சத்தைச்சாற்றுதற்குக் காரணமாகிய யானை,

பரூஉப் பெருந் தடக்கை வெரு வரும் செலவின் வெகுளி நன்பல வேழம்—பருத்த பெரியவளைவினையுடைய கையினையும் அச்சந்தோன்றும் ஓட்டத்தினையும் கோபத்தினையுமுடைய நன்றாகிய பலயானைகள்,

தரவு இடைத் தங்கல் ஓவிலன—தருதற்றொழிலிடத்தே நிலைபெறுதலை ஒழிதலிலன்;

இனித் தரவிடத்துத் தாழ்த்தலிலனென்றுமாம்.

வரவிடைப் பெற்றவை பிறர்பிறர்க்கு ஆர்த்தி—வருதலிடத்துப் பெற்றபொருள்களைப் பிறர்க்குப்பிறர்க்குக் கொடுத்து,

தெற்றெனச் செலவு கடைக்கூட்டுதிர் ஆயின்—கடுக அவனிடத்துநின்றும் போகின்றபோக்கை முடிவுபோக்குவீராயின்,

பல புலந்து—அதுபொருமற் பலகாலும்வெறுத்து,

நில்லா உலகத்து நிலைமை தூக்கி—செலவமும் யாக்கையுமுதலியன நிலைநில்லாத உலகத்துப் புகழைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து;

நிலைபெறுந் தகைமையுடைத்தாகலிற் புகழை நிலைமையென்றார், ஆகுபெயர்.

செல்க என—இங்ஙனம்போகெனக்கூறி,

விடுக்குவன் அல்லன்—நும்மைக் கடுக விடுவானல்லன்,

தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (௧௬0) நோக்கி (௧௫௧) நல்கிப் (௧௫௫) பாடினி அணியாநிற்கச் (௧௬௨) சூட்டிப் (௧௬0) வாகுப்பு தரத்தரப் (௧௫௭) பருகித் (௧௫௮) தெற்றெனச் (௧௭௪) செலவுகடைக்கூட்டுதிராயின் அதற்குப் பலபுலந்து (௧௭௫) தேரிலே

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், உ௮.

(௧௬௩) குதிரையைப்பூட்டி (௧௬௫) ஏறறி (௧௬௭) முறையுள்கழிபபி (௧௬௮) விடுக்குவனல்லன் (௧௭௭), பின்னா நின்னைநோககி நில்லாவுலகத்து நிலைமையைச சிாதூககி (௧௭௬) வரவிடைப (௧௭௩) பெறறவை பிறாபிறாககாததி (௧௭௪) இஙஙனஞ் செல்வா யாகவெனககூறி (௧௭௭) அஙஙனம நீபோதறகு நாடடோடு (௧௭௦) வேழம் (௧௭௨) தர விடைததஙகல் ஓவிலன் (௧௭௩) எனமுடிகக

நிலலாவுலகத்து நிலைமைதூக்கிப பலபுலநது செலகென விடுககுவனலலனென் பாருமுளா

ஒல்லெனத திரை பிறழிய இரும்பெளவததுக கரை சூழநத அகன் கிடககை மண மருங்கினுன் (௨௨௭) நாடு (௨௪௮)—ஒல்லெனனும ஓசைபடத திரைமுறிந்த கரியகடலினது கரைசூழந்த அகன்ற பரபபினையுடைய இவவுலகததது ஒருகூறறின்கண உளதாகிய சோழநாடு,

[மாமாவின வயினவயினெற, ஞழதாழைத தணடணடலைக, கூடுகெழீஇய குடிவயினுன]

மா மாவின் வயின வயின நெற்கூடு கெழீஇய நாடு(௨௪௮)—ஒருமாநிலத்தில ஒரு மாநிலத்திற றிடாதோறும் திடாதோறும் நெறகூடுகளபொருந்தின சோழநாடு,

தாழ் தாழைத தண தணடலைக குடி வயினுன்—தாழ்ந்த தெஙகினையுடைய குளிர்ந்த மரசசோலைகளிலிருககினற குடிமககளிடததில,

செஞ சோறற பலி மாந்திய கருங காககை—உதிரததாற சிவந்தசோறறை யுடையவாகியபலியை விழுஙகின கரியகாககை,

[கவவுமுனையின, மனைநொசசி நிழலாஙக, ணீறறி யாமை தனபாாப் போமபவும்]
மனை நொசசி நிழல் ஆஙகண ஈறறு யாமை தன பாாபபு கவவு முனையின் ஓமபவும்—மனையைச்சூழ்ந்த நொசசியினது நிழலிடததுககிடந்த ஈறறுததொழிலையுடைததாகிய யாமை தன்னுடையபாாபபைத தானறினறலை வெறுததததாயின், அதனைபபினபு பசித்தகாலத்துததின்பதாகப பாதுகாததுவைபபவும,

எனவே மருதநிலததிலிருககுஙகாக்கை நெயதனிலததுபபாாபபைத தின்னு மென்முா் *"தவழ்பவை தாமு மவறறொ ரன்ன" என்பதனுற பாா்பபென்முா.

இளையோா வணடல் அயரவும்—அவ்வுழவா்மகளிா நெய்தனிலததின் மணற குன்றிலே வண்டலிழைத்து விளையாடவும்,

[முதியோா, அவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண செலவும்] பகை முதியோா அவை புகு பொழுதில் தம முரண் செலவும பெரிதாணட (௨௨௬)—பகைமைமுதிர்ந்தோா தனது அரசவையிறசெனறு புகுஙகாலததுத தமமாறுபாட்டைப போககு ம்படியாகவும் பெரிதாணடவென மேலேகூட்டுக

• எனறது வழககுமாறுபட்டு வந்தோா்கு அவ்வழககு வீடறுபபனென்றவாறு.
† "உரைமுடிவு காணுன" எனனும் பழமொழி கூறினா

* தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம, மரபியல, ௫

† பழமொழி, ௨௧—உரைமுடிவு காணு னிளமையோ னென்ற, நரைமுது மக்க ளுவப்ப, நரைமுடித்துச, சொல்லான் முறைசெயதான் சோழன் குலவிச்சை, கல்லாமற பாகம் படும். என்பது. தம்முள் மறுதலையாயினாிருவா தமககு முறைமை செயவேண்டிவந்து சிலசொன்ஞல்அச்சொன்முடிவுகணடே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவுநிரம்பாத இளமைப்பருவத்தா னென்றிகழ்ந்த நரைமுதுமக்க ளுவக்கும்வகை

[முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின்,மடக்கண்ண மயிலாலப்,பைம்பாகற் பழந்துணரிய, செஞ்சுளைய கனிமாந்தி·] பைம்பாகற் பழம் செஞ் சுளைய துணரிய கனி மாந்தி முடக் காஞ்சிச் செம்மருதின் மடக் கண்ண மயில ஆல—பசிய பாகற்பழத்தையும் சிவந்த சுளையையுடையவாகிய குலைகொண்ட பலாப்பழத்தையுந்தின்று வளைவையுடைய காஞ்சிமரத்திலும் செவ்விய மருதிலுமிருந்த மடப்பத்தைத் தம்மிடத்தேயுடையவாகிய பெடைமயில்கள் ஆரவாரித்தழைக்கும்படி அங்குநின்றும்போந்து,

[அறைக்கரும்பி னரிநெல்வி, னினக்களம ரிசைபெருக, வறளடும்பி னிவர்பகன் றைத், தளிர்ப்புன்கின் றாழ்காவின், னனைஞாழலொடு மரங்குழீஇய, வவண்முனையி னகன்றுமாறி, யவிழ்தளவி னகன்றோன்றி, நகுமுல்லை யுகுதேறுவீப், பொற்கொன் றை மணிக்காயா, நற்புறவி னடைமுனையிற், சுறவழங்கு மிரும்பௌவத், திறவருந் திய வினநாரை, பூம்புன்னைச் சினைச்சேப்பி, னோங்குதிரை யொலிவெரீஇத், தீம் பெண்ணை மடற்சேப்பவுங், கோட்டெங்கின் குலைவாழைக், கொழுங்காந்தண் மலர்நா கத்துத, துடிக்குடிஞைக் குடிப்பாக்கத், தியாழ்வண்டின் கொளைக்கேற்பக், கலவம் விரித்த மடமஞ்ஞை, நிலவெக்காப் பலபெயர]

யாழ் வண்டின கொளைக்கு ஏற்பக் கலவம் விரித்த மடமஞ்ஞை நிலவு எக்காப் பல பெயர—யாழோசைபோலும் வண்டினது பாட்டினைக்கேட்டு அதற்குப்பொருந் தத் தோகையைவிரித்த அறியாமையையுடைய மயில் நிலவுபோலும் இடுமணலிலே பலபகுதிப்பட ஆடவும்,

பெடை நுங்குகின்ற மருதநிலத்தைவிட்டுப் பாட்டைக்கேட்டு நெய்தனிலத்தே போந்தமைபற்றி மடமஞ்ஞையென்றார்

அகவா (உ௨0) அறைக் கரும்பின் அரி நெல்லின் இனக் களமர் இசைபெருக வறள் அடும்பின் இவர் பகன்றைத் தளிர்ப் புன்கின் தாழ் காவின் நனை ஞாழலொடு மரம் குழீஇய அவண் முனையின் அகன்று மாறி நீல நிற முல்லைப் பல் திணை நுவல (உ௨௧)—நாட்டில்வாழ்வார் அறுத்தலைச்செய்யும் கரும்பினகண்ணும்அரிகின்ற நெல்லினகண்ணுமெழுப்பின திரண்ட களமருடைய ஓசைமிகுகையினாலே நீர்அற்றஇடத்திலெழுந்த அடும்பினையும் படர்கின்ற பகன்றையினையும் தளிரையுடைத்தாகிய புன்கினையும் தாழ்ந்தசோலைகளையுமுடையதாய் அரும்பின ஞாழலோடே ஏனைமரங்களுந்திரண்ட அந்நாட்டை வெறுத்தார்களாயின் அவ்விடத்தைநீங்கி நெஞ்சாலேகைவிட்டு நீலநிறத்தையுடைய முல்லைக்கொடிபடர்ந்த பலகாட்டுநிலத்தேசென்று அந்நிலத்தைக்கொண்டாடவும்,

அகவா இசைபெருக முனையின அகன்று மாறிப் பஃறிணை நுவலவென முடிக்க

கானவா (உ௨0) அவிழ் தளவின் அகன் தோன்றி நகு முல்லை வீ உகுதேறு பொற் கொன்றை மணிக்காயா நற் புறவின் நடைமுனையின் மருதம் பாட (உ௨0)—முல்லைநிலத்துவாழ்வார் அவிழ்கின்றதளவினையும் பரந்ததோன்றியினையும் அலர்கின்றமுல்லையினையும் பூ உகுகின்ற தேற்றாவினையும் பொன்போலும் பூவினையுடைய கொன்றையினையும் நீலமணிபோலும் பூவினையுடைய காயாவினையுமுடைய நல்லகாட்

னைமுடித்துப்பின்பு முறைவேண்டிவந்த இருதிறத்தாருஞ் சொல்லிய சொற்கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான் கரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞ்சோழன், ஆதலால், தத்தங் குலத்துக்குத்தக்கவிச்சைகள் கற்பதற்குமுன்னே செம்பாகமுளவாமென்றவாறு.

டில் உறைகின்றஒழுக்கத்தை வெறுக்கின் மருதநிலத்தேசென்று அவ்வொழுக்கத்தைப் புகழவும்,

தளவு - முல்லைவிசேடம்.

சுற வழங்கும் இரும் பௌவதது இறவு அருந்திய இன நாரை பூம் புன்னைச் சினைச் சேப்பின் ஓங்கு திரை ஒலி வெரீஇத தீம்பெணணை மடற்சேபபவும்—சுறாத்திரி யுங கரியகடலின்கண இறவைத்தின்ற திரணடநாரைகள் பூக்களையுடைய புன்னைக் கோட்டிலே தஙகின் அதன்மேலேமுரிகின்ற உயாந்ததிரையினது ஆரவாரத்திற்கு வெருவி மருதநிலத்தில் இனியபனையினது மடலிலேதஙகவும்,

கோள் தெங்கின் குலை வாழை கொழுங காந்தள் மலா நாகததுத் துடிக்குடிஞைக் குடிப பாக்கத்துப பரதவா (உகஅ) அவணமுனையின் (ககஅ) குறிஞ்சி பாட (உகஅ)—கு லைகொண்ட தெஙகினையும் குலையினையுடைய வாழையினையும கொழுவிய காந்தளினையு ம் மலர்ந்த சுரபுன்னையினையும் துடியோசைபோலும் ஓசையினையுடைய பேராந்தை யினையுமுடைய குடியிருப்பையுடைத்தாகிய பாககத்திலவாழும பரதவர் அவ்விடத் தைவெறுப்பின் குறிஞ்சிநிலததேசென்று அவ்விடததைப் புகழவும்,

தேன் நெய்யொடு கிழங்கு மாறியோர் மீன் நெயயொடு நறவு மறுகவும்—தேனு கியநெயயோடே கிழஙகையும் விறறவாகள மீனினதுநெய்யோடே நறவையுங கொ ண்டுபோகவும்,

தீங் கரும்போடு அவல வகுததோா மான் குறையொடு மது மறுகவும்—இனிய கரும்போடே அவலைக கூறுபடுததி விறறவாகள் மானினதுதசையோடே கள்ளையுங் கொண்டுபோகவும்,

[குறிஞ்சி பரதவா பாட நெய்த, னறும்பூங கண்ணி குறவாசூட]

குறவா நெய்த ல்நறும் பூஙகணணி சூட—குறவர் அந்நிலததுப பூக்களைவெறுக் கின் நெய்தலினது நறிய பூவாறசெய்த கணணியைசசூடவும்,

[கானவா மருதம் பாட வகவா, நீனிற முலலைப பஃறிணை நுவலக,கானக்கோழி கதிர்குத்த:]

கானக் கோழி கதிர் குதத—காட்டிடததுக் கோழிகள் நெறகதிரைத் தின்னவும்,

மனைக் கோழி தினைக கவர— மருதநிலததின் மனையிறகோழிகள் தினையைத் தின்னவும்,

வரை மந்தி கழி மூழக—மலையிடததிறகுரியமநதிகள் கழியிலேமூழகவும்,

கழி நாரை வரை யிறுபப—கழியிறறிரியும்நாரைகள் மலையிலேகிடக்கவும்,

தண வைப்பின் நால நாடு குழீஇ—குளிாந்த வைப்புககளையுடைய நானகுகூ றுகிய நாடுகள் திரணடு,

நால் நாடென்றுா, * "நடுவ ணைநதிணை நடுவண தொழிய" எனனுஞசூத்திரத் தால.

பாாப்போம்பவும் (கஅசு) அயரவும (கஅஎ) மயிலால (ககம0) மடமஞ்ஞை (உகஉ) பலபெயரவும (உகங) நாரை (உ0ச) சேப்பவும் (உ0எ) அகவா (உஉ0) அகன் றுமாறிப (ககஅ) பஃறிணை நுவலவும (உஉக) கானவா (உஉ0) நடைமுனையின் (உ0உ) மருதம்பாடவும் (உஉ0) பாககததுப (உக0) பரதவா குறிஞ்சிபாடவும (உகஅ) கிழஙகு மாறியோா (உகச) நறவுமறுகவும (உகரு) அவல்வகுத்தோா (உகசு) மதுமறுகவும் (உகஎ) குறவா கணணிசூடவும (உகக) கோழி கதிருத்தவும் (உஉஉ) மனைக்கோழி

* தொலகாப்பியம, பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், உ.

திணைக்கவரவும் (உஉ௩) மந்தி சூழ்கவும் (உஉ௪) நாரை வரையிறுப்பவும் (உஉ௫) நாறுடு குழீஇ (உஉ௬) மாமாவின் வயின்வயின் நெற் (௧௮0) கூடுசெழீஇய (௧௮௨) நாடு (உ௪௮) எனவினைமுடிக்க

குழீஇயென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டது, * "அம்முக் கிளவியும்" என்னுஞ்சூத்திரவிதியால்.

[மண்மருங்கினுன் மறுவின்றி, யொருகுடையா னென்றுகூறப், பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை, யறனொடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோ, லன்னோன் வாழி வெல்வேற் குரிசில்:]

மறுவின்றி அறனொடு புணர்ந்த திறன் அறி செஙகோல் ஒரு குடையான் ஒன்று கூற முதியோர (௧௮எ) முரண் செலப (௧௮௮) பெருஙகேணமை பெரிது ஆண்ட வெல் வேற குரிசில்—குற்றமின்றித தருமத்தோடுகூடிய வழியை உலகம் அறிதற்குக காரணமாகிய செவ்வியகோலாலும் தணணளிசெயதறகெடுத்த ஒருகுடையாலும் தனதுஆணையே யுலகஙகூறும்படியாகவும் முதியோர முரணசெலலுமபடியாகவும் பெரியநட்புடனே நெடுஙகாலம் உலகையாணட வெலகினற வேலையுடைய தலைவன்,

ஒருகுடை என்றதனானும, ஒன்றுகூற என்றதனானும் இவன மணமுழுதும ஆணடானென்றார

அன்னோன்—யான்கூறிய அததனமைகளையுடையோன,

வாழி—வாழ்வாயாக,

இறுதி யுகரஙகெட்டுநினறது·

[மன்னாநடுஙகத் தோனறிப பன்மா, ணெல்லை தருநன பல்கதிர பரப்பி]

மன்னா நடுங்கத தோன்றி—பகையரசா நடுஙகுமபடி விளஙகி,

பன் மாண எல்லை தருநன பலகதிா பரபபி—பலவுயிாகளும் மாட்சிமைபபடுதறகு காரணமாகிய பகற்பொழுதைததருங் கதிரோன் தன்னிலையைவிட்டுப பலகிரணங்களைப் பரபபுகையினாலே,

குல்லை கரியவும்—கஞசங்குல்லைதீயவும,

கோடு எரி நைபபவும்—மரங்களினுடைய கொமபுகளை நெருபபுததின்னவும்,

[அருவி மா மலை நிழத்தவும்] மா மலை அருவி † நிழததவும்—பெருமையையுடையமலை தன்னிடததருவிகளை இல்லையாககவும்,

மற்றக கருவி வானங் கடற் கோண் மறபபவும்—இவையொழிந்ததொகுதியையுடைய மேகம் கடலிடத்துமுகத்தலை மறப்பவும்,

பெரு வறன் ஆகிய பண்பு இல் காலையும்—பெரிய வறகடமுணடாகிய நற்குணமில்லாத காலத்தும்,

கரியவும் நைபபவும (உ௩௪) நிழத்தவும் (உ௩௫) மறப்பவும் (உ௩௬) வறனாகிய காலையுமெனமுடிக்க

[நறையு நரந்தமு மகிலு மாரமுந், துறைதுறை தோறும்பொறையுயிர்த தொழுகி·] நறையும் நரந்தமும அகிலும் ஆரமும் பொறை துறை துறை தோறும் உயிர்த்து ஒழுகி—நறைககொடியும் நரந்தபபுல்லும் அகிலும் சந்தனமுமாகிய சுமையைத் துறைதோறும் துறைதோறும்இளைபபாறததளளிப் போய,

* தொலகாபபியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல, ௩௪

† "ஒய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ, யாவயி னன்கு முள்ளத னுணுக்கம்." என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம். உரியியல், ௩௪.

நுரைத் தலைக் குரைப புனல்—நுரையைத் தலையிலேயுடைய ஆரவாரத்தையுடைய நீர்,

வரைபபு அகம் புகுதொறும—குளததிலுங கோட்டத்திலும் புகுந்தோறும், வரைக்கப்படுதலின், வரைப்பு ஆகுபெயர்

புனல ஆடும் மகளிர கதுமெனக குடைய—நீராடுமகளிர கடுகக் குடைந்துவிளையாட,

புனல ஒழுகிப் புகுதொறும மகளிர குடையவெனக.

கூனிக் குயததின் வாய நெல அரிநது—வளைந்துநின்ற அரிவாளின் வாயாலே நெலலையறுத்து,

நெல்லு மிககாயததுத தரையிலேவிழுதலின, வளைநதுநிறகவேண்டுமென்றா

சூடு கோடாகப பிறசகி—சூட்டை மலையாகவடுசகி,

நாடொறும குனறெனக குவைஇய குன்றுக குபபை—நாடோறுங கடாவிட்டு மேருவென்னுமபடி திரட்டின தொலையாத நெறபொலி,

[கடுந்தெறறு மூடையி னிடங்கெடக் கிடக்குஞ், சாலி நெலலின் சிறைகொள வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாகக, காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே:]

கடுந் தெறறு மூடையின இடம் கெடக் கிடக்கும் விளையுட்டாக—நெருங்கத் தெறறின குதிரின்கண்ணே வெறறிடம் இலலையாம்படி கிடத்தற்குக்காரணமான விளைதலை யுடைததாக,

கடுந்தெற்றுமூடை-கோட்டையுமாம

சிறை கொள் வேலி ஆயிரம் சாலி நெலலின விளையுட்டாக—வரம்புகட்டின வேலிநிலம் ஆயிரககலமாகிய செந்நெல்லின் விளையுட்டாக,

காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோன்—காவிரி பாதுகாக்கும் நாடு தனக்கே உரித்தாந் தன்மையுடையோன்

வறணிய காலையும் (உசுஎ) புனல் (உசo) ஒழுகிப (உசுக) புகுதொறும் (உசo) மகளிர குடைந்து விளையாடக் (உசக) கூனி அரிந்து (உசஉ) பிறக்கிக் (உசரு) குவை இய குப்பை (உசச) கிடத்தற்குக்காரணமான (உசரு) விளையுட்டாகக் (உசஎ) காவிரி புரககு நாடு (உசஅ) எனவினைமுடிக்க

பொருந (ரு), கோடியாதலைவ, கொணடதறிந (ருஎ), புகழ்மேமபடுந (சுo), எழின்கிழவ (சுரு), காடுறை கடவுட்கடன் கழிபபியபின்றை (ருஉ) நெறிதிரிந்தொராஅது (ருஅ) ஆறறெதிர்பபடுதலும நோறறதன்பயனே (ருக), போற்றிககேண்மதி (சுo), நின்னிரும்பேரொக்கலொடு (சுக) பசியொராஅலவேணடின், நீடின்று (சுஉ) எழுமதி (சுரு), யானும் (சுச) இன்மைதீர வந்தனென (கஉக), உருகெழுகுரிசிலாகிய (கஙக) உருவபபஃறே ரிளையோன்சிறுவன் (கஙo), கரிகாலவளவன் (கசஅ), நாடுகிழவோன் (உசஅ), குரிசில, அனறேன (உஙக) தாணிழன்மருங்கிற் குறுகி (கசக) மன்னர்நடுங்கத்தோன்றி (உஙஉ), வாழியெனத (உஙக) தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (கருo), காட்டொடு (கஎo) வேழங் (கஎஉ) தரவிடைத தஙகலோவிலன் (கஎங) எனககூட்டி வினைமுடிவுசெய்க

*"முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி**வேண்டும்" என்பதனான், இங்ஙனமுடிந்தது.

† "கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியு, மாறறிடைக காட்சி யுறழத் தோன்றிப், பெற்ற பெருவளம பெறூஅக் கறிவுறீஇச், சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமும்" என்பது இதற்குவிதி.

‡"ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி" என்பதனற, பின்னர் வஞ்சி மிகவும்வந்தன வென்றுணர்க

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானை முடத்தாமக்கண்ணியார்பாடிய பொருநராற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்த வுரை முற்றிற்று

வெணபா

௧. ஏரியு மேறறததி னுும பிறநாடடு
வாரி சுரக்கும வளனெல்லாந் தேரி
னரிகாவின் கீழுகூஉ மங்கெல்லே சாலுங
நரிகாலன் காவிரிசூழ் நாடு

௨. அரிமா சுமந்த வமளிமே லானைத
திருமால் வளவனெனத தேறேன் திருமாபின்
மானமா லென்றே தொழுதேன் றெழுதகைப
போனவா பெய்த வளை

௩. முச்சக் காமு மளபபதறகு நீட்டியகா
லிச்சக் கரமே யளந்ததாற் செய்சசெ
யரிகான்மேற றேனறெுடுக்கு மாயபுனனீா நாடன
கரிகாலன் கானெருப புறறு

* "முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக கிளவி, பனமையொடு முடியினும வரைநிலை யின்றே, யாற்றுப்படை மருங்கிற போற்றல வேண்டும்" என்பது தொலகாப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௬

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறததிணையியல், ௩௬
செய்யுளியல, ௧௦௮.

மூன்றாவது

சிறுபாணாற்றுப்படை.

மணிமலைப் பணைத்தோண் மாநில மடந்தை
யணிமுலைத் துயல்வரூஉ மாரம் போலச்
செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்றுக்
கொல்கரை நறும்பொழிற் குயில்குடைந் துதிர்த்த
புதுப்பூஞ் செம்மல் சூடிப் புடைநெறித்துக்
கதுப்புவிரித் தன்ன காழக நுணங்கற
*லயிலுருப் பனைய வாகி யைதுநடந்து
வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப
வேனி னின்ற வெம்பத வழிநாட்
காலை ஞாயிற்றுக் கதிர்கடா வுறுப்பப்
பாலை நின்ற பாலை நெடுவழிச்
சுரன்முதன் மராஅத்த வரிநிழ லசைஇ
யைதுவீ ழிருப்பைய லழருகொண் டருளி
நெய்கனிந் திருளிய கதுப்பிற் கதுப்பென
மணிவயிற் கலாபம் பரப்பிப் பலவுடன்
மயின்மயிற் குளிக்குஞ் சாயற் சாஅ
யுயங்குநாய் நாவி னல்லெழி லசைஇ
வயங்கிழை யுலறிய வடியி னடிதொடர்ந்
தீர்ந்துநிலந் தோயு மிரும்பிடித் தடக்கையிற்
சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறங்கென
மால்வரை யொழுகிய வாழை வாழைப்
பூவெனப் பொலிந்த வோதி யோதி
நளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சிக்
களிச்சுரும் பரற்றுஞ் சுணங்கிற் சுணங்குபிதிர்ந்
தியாணர்க் கோங்கி னவிர்முகை யெள்ளிப்
பூணகத் தொடுங்கிய வெம்முலை முலையென
வண்கோட் பெண்ணை வளர்த்த நுங்கி
னின்செறி நீர்தரு மெயிற்றி னெயிற்றெனக்
குல்லையம் புறவிற் குவிமுகை யவிழ்ந்த

---

* அயிலுருக்கனையவாகியென்றும், அயிலுருத்தனையவாகி யென்றும் பாட.

முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியன்
மடமா னோக்கின் வாணுதல் விறலியர்
நடைமெலிந் தசைஇய நன்மென் சீறடி
கல்லா விளையர் மெல்லத் தைவரப்
பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பி
னின்குரற் சீறியா ழிடவயிற் றழீஇ
நைவளம் பழுநிய நயந்தெரி பாலை
கைவல் பாண்மகன் கடனறிந் தியக்க
வியங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇத்
துனிகூ ரெவ்வமொடு துயராற்றுப் படுப்ப
முனிவிகந் திருந்த முதுவா யிரவல
கொழுமீன் குறைய வொதுங்கி வள்ளிதழ்க்
கழுநீர் மேய்ந்த கயவா யெருமை
பைங்கறி நிவந்த பலவி னீழன்
மஞ்சண் மெல்லிலை மயிர்ப்புறந் தைவர
விளையா விளங்க ணாற மெல்குபு பெயராக்
குளவிப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளுங்
குடபுலங் காவலர் மருமா னொன்னா
வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த
வெழுவுறழ் திணிதோ ளியறேர்க் குட்டுவன்
வருபுனல் வாயில் வஞ்சியும் வறிதே யதாஅன்று
நறவுவா யுறைக்கு நாகுமுதிர் நுணவத்
தறைவாய்க் குறுந்துணி யயிலுளி பொருத
கைபுனை செப்பங் கடைந்த மார்பிற்
செய்பூங் கண்ணி செவிமுதற் றிருத்தி
நோன்பகட் டுமண ரொழுகையொடு வந்த
மகாஅ ரன்ன மந்தி மடவோர்
*நகாஅ ரன்ன நளிநீர் முத்தம்
வாள்வா யெருந்தின் வயிற்றகத் தடக்கித்
தோள்புறம் மறைக்கு நல்கூர் நுசுப்பி
னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய ரீன்ற
கிளர்பூட் புதல்வரொடு கிலுகிலி யாடுந்
தத்துநீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்
றென்புலங் காவலர் மருமா னொன்னா
மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக்
கண்ணார் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்

* நகாஅவன்னவென்றும் பாடம்

றமிழ்நிலை பெறற தாங்கரு மரபின்
மகிழ்நனை மறுகின மதுரையும வறிதே யதாஅன்று
நறுநீர்ப பொயகை யடைகரை நிவந்த
துறுநீர்க் கடமபின றுணையார் கோதை
யோவத தன்ன வுண்டுறை மருங்கிற்
கோவத் தனன கொஙகுசேர் புறைததலின்
வருமுலை யன்ன வண்முகை யுடைந்து
திருமுக மவிழ்ந்த தெயவத தாமரை
யாசி லங்கை யரககுததோயந் தன்ன
சேயிதழ் பொதிந்த செமபொற கொடடை
யேம வின்றுணை தழீஇயிற குளர்ந்து
காமா துமபி காமரஞ் செபபுந
தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கைக
குணபுலங காவலர் மருமா னொனனு
ரோங்கெயிற கதவ முருமுசசுவல சொறியுந
தூங்கெயி லெறிநத தொடிவிளங்கு தடக்கை
நாடா நலவிசை நற்றேர்ச செமபிய
னோடாப பூட்கை யுறநதையும வறிதே யதாஅனறு
வானம் வாயதத வளமலைக கவாஅற
கான மஞஞைககுக கலிஙக நலகிய
வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன
பெருங்க னாடன் பேகனுஞ சுருமபுண
நறுவீ யுறைககு நாக நெடுவழிச
சிறுவீ முலலைககுப பெருநதேர் நலகிய
பிறங்குவெள ளருவி வீழுஞ சாரற்
பறமபிற கோமான் பாரியுங கறங்குமணி
வாலுளைப புரவியொடு வையக மருள
வீர நனமொழி யிரவலாக கீந்த
வழறிகழ்ந் திமைககு மஞ்சுவரு நெடுவேற
கழறொடித தடககைக காரியு நிழறிகழ்
நீல நாக நலகிய கலிங்க
மாலமா செலவற கமாநதனன் கொடுதத
சாவந் தாங்கிய சாநதுபுலர் திணிதோ
ளார்வ நனமொழி யாயு மாலவரைக
கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெலலி
யமிழ்துவிளை தீங்கனி யெளவைக் கீந்த
வுரவுச்சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே

லாவகக் கடற் றானை யதிகனுங் கரவாது
நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி காரம்
முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத்
துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு
நளிமலை நாட னள்ளியு நளிசினை
நறும்போது கஞலிய நாகுமுதிர் நாகத்துக்
குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த
காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த
வோரிக் குதிரை யோரியு மெனவாங்
கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ
ளெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்நுகம்
விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க
வொருதா னாங்கிய வுரனுடை நோன்றா
ணறுவீ நாகமு மகிலு மாரமுந்
துறையாடு மகளிர்க்குத் தோட்புணை யாகிய
பொருபுன றரூஉம் போக்கரு மரபிற்
றொன்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய
நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளு
மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில் வாய்வா
ளுறுபுலித் துப்பி னோவியர் பெருமகன்
களிறுறுத் தழும்பிருந்த கழறயங்கு திருந்தடிப்
பிடிக்கணஞ் சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கைப்
பல்லியக் கோடியர் புரவலன் பேரிசை
நல்லியக் கோடனை நயந்த கொள்கையொடு
தாங்கரு மரபிற் றன்னுந் தந்தை
வான்பொரு நெடுவரை வளனும் பாடி
முன்னாட் சென்றன மாக வினநா
டிறவாக் கண்ண சாய்செவிக் குருளை
கறவாப் பான்முலை கவர்தனோ னாது
புனிற்றுநாய் குரைக்கும் புல்லெ னட்டிற்
காழ்சோர் முதுசுவர்க் கணச்சித லரித்த
பூழி பூத்த புழற்கா ளாம்பி
யொல்குபசி யுழந்த வொடுங்குநுண் மருங்குல்
வளைக்கைக் கிணைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைத்த
குப்பை வேளை யுப்பிலி வெந்ததை
மடவோர் காட்சி நாணிக் கடையடைத்
திரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குடன் மிசையு

மழிபசி வருத்தம் வீடப் பொழிகவுட்
டறுகட் பூட்கைத் தயங்குமணி மருங்கிற்
சிறுகண் யானையொடு பெருந்தே ரெய்தி
யாமவ ணின்றும் வருது நீயிரு
மிவணயந் திருந்த விரும்பே ரொக்கற்
செம்ம லுள்ளமொடு செல்குவி ராயி
னலைநீர்த் தாழை யன்னம் பூப்பவுந்
தலைநாட் செருந்தி தமனிய மருட்டவுங்
கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவு
நெடுங்காற் புன்னை நித்தில வைப்பவுங்
கானல் வெண்மணல் கடலுலாய் நிமிர்தரப்
பாடல் சான்ற நெய்த னெடுவழி
மணிநீர் வைப்பு மதிலொடு பெயரிய
பனிநீர்ப் படுவிற் பட்டினம் படரி
னோங்குநிலை யொட்டகந் துயின்மடிந் தன்ன
வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமர விறகிற்
கரும்புகைச் செந்தீ மாட்டிப் பெருந்தோண்
மதியேக் கறூஉ மாசறு திருமுகத்து
நுதிவே னோக்கி னுளைமக ளரித்த
பழம்படு தேறல் பரதவர் மடுப்பக்
கிளைமலர்ப் படப்பைக் கிடங்கிற் கோமா
னளையவிழ் தெரியற் றகையோற் பாடி
யறற்குழற் பாணி தூங்கி யவரொடு
வறற்குழற் சூட்டின் வயின்வயிற் பெறுகுவிர்
பைந்நனை யவரை பவழங் கோப்பவுங்
கருநனைக் காயாக் கணமயி லவிழவுங்
கொழுங்கொடி முசுண்டை கொட்டங் கொள்ளவுஞ்
செழுங்குலைக் காந்தள் கைவிரல் பூப்பவுங்
கொல்லை நெடுவழிக் கோப மூரவு
முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்
விடர்கா லருவி வியன்மலை மூழ்கிச்
சுடர்கான் மாறிய செவ்வி நோக்கித்
திறல்வே னுதியிற் பூத்த கேணி
விறல்வேல் வென்றி வேலூ ரெய்தி
னுறுவெயிற் குலைஇய வுருப்பவிர் குரம்பை
யெயிற்றிய லட்டை யின்புளி வெஞ்சோறு
தேமா மேனிச் சில்வளை யாயமொ

டாமான் சூட்டி னமைவரப் பெறுகுவிர்
நறும்பூங் கோதை தொடுத்த நாட்சினைக்
குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்ப ரேறி
நிலையருங் குட்ட நோக்கி நெடிதிருந்து
*புலவுக்கய லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்
வள்ளுகிர் கிழித்த வடுவாழ் பாசடை
முள்ளரைத் தாமரை முகிழ்விரி நாட்போது
கொங்குகவர் நீலச் செங்கட் சேவல்
மதிசே ரரவின் மானத் தோன்றும்
மருதஞ் சான்ற மருதத் தண்பணை
யந்தண ரருகா வருங்கடி வியனக
ரந்தண் கிடங்கி னவ்வூ ரெய்தின்
வலம்பட நடக்கும் வலிபுண ரெருத்தி
னுரன்கெழு நோன்பகட் டுழவர் தங்கை
பிடிக்கை யன்ன பின்னுவீழ் சிறுபுறத்துத்
தொடிக்கை மகடூஉ மகமுறை தடுப்ப
விருங்கா ழுலக்கை யிருப்புமுகந் தேய்த்த
வவைப்பு மாணரிசி யமலைவெண் சோறு
கவைத்தா ளலவன் கலவையொடு பெறுகுவி
ரெரிமறிந் தன்ன நாவி னிலங்கெயிற்றுக்
கருமறிக் காதிற் கவையடிப் பேய்மக
ளிணனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப்
பிணனுகைத்துச் சிவந்த பேருகிர்ப் பணைத்தா
ளண்ணல் யானை யருவிதுக ளவிப்ப
நீறடங்கு தெருவினவன் சாறயா மூதூர்
சேய்த்து மன்று சிறிதுநணி யதுவே
பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு
மருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினுங்
கடவுண் மால்வரை கண்விடுத் தன்ன
வடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகிச்
செய்ந்நன்றி யறிதலுஞ் சிற்றின மின்மையு
மின்முக முடைமையு மினிய னாதலுஞ்
செறிந்துவிளங்கு சிறப்பி னறிந்தோ ரேத்த
வஞ்சினர்க் களித்தலும் வெஞ்சின மின்மையு
மாணணி புகுதலு மழிபடை தாங்கலும்
வாண்மீக் கூற்றத்து வயவ ரேத்தக்

---

* புலவுக்கய லெறிந்த வென்றும் பாடம்.

கருதியது முடித்தலுங் காமுறப் படுதலு
மொருவழிப் படாமையு * மோடிய துணர்தலு
மரியே றுண்க ணரிவைய ரேத்த
வறிவுமடம் படுதலு மறிவுநன் குடைமையும்
வரிசை யறிதலும் வரையாது கொடுத்தலும்
பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசில ரேத்தப்
பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல
வின்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகிப்
பைங்க ணூகம் பாம்புபிடித் தன்ன
வங்கோட்டுச் செறிந்த வவிழ்ந்துவீங்கு திவவின்
மணிநிரைத் தன்ன வனப்பின் வாயமைத்து
வயிறுசேர் பொழுகிய வகையமை யகளத்துக்
கானக் குமிழின் கனிநிறங் கடுப்பப்
புகழ்வினைப் பொலிந்த பச்சையொடு தேம்பெய்
தமிழ்துபொதிந் திலிற்று மடங்குபுரி நரம்பிற்
பாடுதுறை முற்றிய பயன்றெரி கேள்விக்
கூடுகொ ளின்னியங் குரல்குர லாக
நூனெறி மரபிற் பண்ணி யானாது
முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை யெனவு
மிளையோர்க்கு மலர்ந்த மார்பினை யெனவு
மேரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை யெனவுந்
தேரோர்க் கழன்ற வேலினை யெனவு
நீசில மொழியா வளவை மாசில
காம்புசொலித் தன்ன வறுவை யுடீஇப்
பாம்புவெகுண் டன்ன தேறற னல்கிக்
காவெரி யூட்டிய கவர்கணைத் தூணிப்
பூவிரி கச்சைப் புகழோன் றன்முன்
பனிவரை மார்பன் பயந்த நுண்பொருட்
பனுவலின் வழாஅப் பல்வேறு றடிசில்
வாணிற விசும்பிற் கோண்மீன் சூழ்ந்த
விளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து
விளங்குபொற் கலத்தில் விரும்புவன பேணி
யானா விருப்பிற் றானின் றூட்டித்
திறல்சால் வென்றியொடு தெவ்வுப்புல மகற்றி
விறல்வேன் மன்னர் மன்னெயின் முருக்கி

* ஊடிய துணர்தலுமென்றும்பாடம்.

நயவர் பாணர் புன்கண் டீர்த்தபின்
வயவர் தந்த வான்கேழ் நிதியமொடு
பருவ வானத்துப் பாற்கதிர் பரப்பி
யுருவ வான்மதி யூர்கொண் டாங்குக்
கூருளி பொருத வடுவாழ் நோன்குறட்
டாரஞ் சூழ்ந்த வயில்வாய் நேமியொடு
சிதர்நனை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத்
ததர்பிணி யவிழ்ந்த தோற்றம் போல
வுள்ளரக் கெறிந்த வுருக்குறு போர்வைக்
கருந்தொழில் வினைஞர் கைவினை முற்றி
யூர்ந்துபெயர் பெற்ற வெழில்நடைப் பாகரொடு
மாசெல வொழிக்கு மதனுடை நோன்றாள்
வாண்முகப் பாண்டில் வலவனொடு தரீஇ
யன்றே விடுக்குமவன் பரிசின் மென்றோட்
டுகிலணி யல்குல் துளங்கியன் மகளி
ரகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தலின்
மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பித்
துணிமழை தவழுந் துயல்கழை நெடுங்கோட்
டெறிந்துரு மிறந்த வேற்றருஞ் சென்னிக்
குறிஞ்சிக் கோமான் கொய்தளிர்க் கண்ணிச்
செல்லிசை நிலைஇய பண்பி
னல்லியக் கோடனை நயந்தனிர் செலினே

இதன்பொருள்.

[மணிமலைப் பணைத்தோண் மாநில மடந்தை, யணிமுலைத் துயல்வரூஉ மாரம் போல:] பணைத் தோள் மா நில மடந்தை மணி மலை அணி முலைத் துயல்வரூஉம் ஆரம் போல—மூங்கிலாகிய தோளையுடைய பெருமையினையுடைய மணமகளுடைய மணிகள்தங்கின மலையாகிய அழகினையுடைய முலையிற் கிடந்தசையும் முத்துவடம்போல,

[செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்றுக், கொல்கரை நறும்பொழில:] சேய் வரல் கரை கொல் கான்யாற்றுச் செல் புனல் உழந்த நறும் பொழில்—மலைத்தலையினின்றும் வருதலையுடைய கரையைக் குத்துகின்ற காட்டாற்றிடத்து ஓடுகின்ற புனலாலே வருந்தின நறிய பொழிலிடத்து,

இரண்டும்மலையினின்றும் வீழ்ந்து இரண்டும் ஆற்றிடைக்குறையைச் சூழ்வந்து பின்னர்க் கூடுதலின், முத்துவடம் உவமையாயிற்று; இது மெய்யுவமம். பெருக்காற் கோடுகள் வருந்துதலின், உழந்தவென்றார். இதனாற்பயன் ஆற்றிடைக்குறையில் நின்றமரம் இளவேனிற்காலத்து மிகவும் பூத்ததாயிற்று.

[குயில்குடைந் துதிர்த்த, புதுப்பூஞ் செம்மல் சூடிப் புடைநெறித்துக், கதுப்பு விரித் தன்ன காழக நுணங்கற, லயிலுருப் பனைய வாகி யைதுநடந்து, வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப]

காழ் அகம் நுணங்கு அறல் குயில் குடைந்து உதிர்த்த புதுப் பூஞ் செம்மல் சூடிப் புடை நெறித்துக் கதுப்பு விரிததன்ன வேனில் நின்ற (௬)—கருமையை இடத்தேயுடைய நுண்மையையுடைய அறல் குயில்கள் சிறகாலுளர்ந்து உதிர்த்த புதிய பூக்களாகிய வாடலைச்சூடித தம்மிடமெல்லாம் ஆறல்பட்டு மயிரை விரிததாலொத்த தன்மையவாக இளவேனிலநின்றவெனக

பொழிலிடத்தறலென்க

வெயில் உருப்பு உற்ற வெம் பரல— வெயிலால் வெம்மையுறற வெவ்விய பருக்கை,

அயில் உருப்பு அனையவாகிக கிழிபபச சுரன மராத்த வரி நிழல் முதல் அசைஇ (௧௨) ஐது நடந்து—வேல காய்ந்த தன்மையவாய் அடியைக் கிழிக்கையிலுலே அருஙகானகத்துநின்ற கடம்பினுடைய செறியாத நிழலைஉடைத்தாகிய அடியிலே இளைப்பாறிப் பினபு போகவேணடுதலின், மெத்தென நடந்து,

[வேனி னின்ற வெம்பத வழிநாட், காலைஞா யிற்றுக கதிகடா வுறுப்பப், பாலை நின்ற பாலை நெடுவழி.] வேனில நினற காலை வழிநாள் ஞாயிறறுக் கதி கடாவுறுப்ப வெம்பதப் பாலை நின்ற பாலை நெடுவழி—இளவேனில் நிலைபெற்ற காலததிற்குப பின்னுகிய நாளிலே ஞாயிறறினுடைய கதி வெமமையைச செலுத்தலைச செய்கையினுலே வெய்ய செவ்வியையுடைய பாலைததன்மை நிலைபெற்றமையாற பிறந்த பாலைநிலமாகிய தொலையாத வழியினையுடைய சுரனெனக. (௧௨)

*"நடுவுநிலைததிணையே" என்னுஞ் சூததிரததுரையாற பாலைத்தன்மை கூறினும்; அதுகொணடு உணாக. பாலைநினற பாலைவழி - "ஆறுசென்றவியா" போல

[சுரனமுதன மராஅத்த வரிநிழ லசைஇ] எனபதனை முன்னேகூட்டுக.

[ஐதுவீ ழிருபெய லழகுகொண டருளி, நெயகனிந் திருளிய கதுப்பின்:] அருளி ஐது வீழ் இரு பெயல அழகு கொணடு நெய கனிந்து இருளிய கதுப்பின்—உலகிற்கு அருளுதலைசசெயது மெலலிதாய் வீழநது தாழகின்ற மழையினது அழகைத் தன்னிடததே கொண்டு எணணெயிலே முறறுப்பெறறு இருண்ட மயிரினையும்,

[கதுபபென, மணிவயிற் கலாபம் பரபபிப் பலவுடன், மயின்மயிற் குளிக்குஞ் சாயல்·] மயில பலவுடன் மணி வயிற கலாபங கதுபபெனப பரப்பி மயிற் குளிக்குஞ் சாயல்—மயிலகள் பலவுங்கூடி நீலமணிபோலுங் கணணினையுடைய தோகைகளை மகளிர் மயிரைவிரிததாற்போல விரித்துப்பாரத்து இவாகள்சாயறகு ஒவ்வேமென்று பேட்டிற்குள்ளே சென்று மறைதறகுக் காரணமாகிய கட்புலனுகிய மென்மையினையும்,

சாஅய் உயஙகு நாய் நாவின நல்லெழில் அசைஇ வயஙகு இழை உலறிய அடியின்—ஓடியிளைதது வருந்துகின்ற நாயினது நாக்கினுடைய நல்ல அழகைவருத்தி வறுமையாலே விளஙகுகின்ற சிலம்புமுதலியனவின்றிப பொலிவழிந்த அடியினையும்,

[அடிதொடாங், நிரநதுநிலந் தோயு மிரும்பிடித தடகையின்:] ஈர்ந்து நிலம் தோயும் இரும் பிடித் தட கையின அடி தொடாந்து—இழுக்கப்பட்டு நிலத்தேசெறியும கரிய பிடியினது பெருமையையுடைய கைபோலத் தாழும் அடியோடே தொடாபுபட்டு முறையாற் பருத்து,

[சோர்துடன் செறிந்த குறஙகிற் குறஙகென, மால்வரை யொழுகிய வாழை:]

தொல்காபபியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௬.

மால் வரை ஒழுகிய வாழையெனச் சேர்ந்து—பெருமையையுடைய மலையிலே ஒழுங்குபட வளர்ந்த வாழையெனத் திரண்டு,

சேரென்னு முரிச்சொல் முதனிலையாகச் சேர்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வந்தது.

குறங்குடன் செறிந்த குறங்கின்—ஒருகுறங்குடனே ஒருகுறங்கு நெருங்கியிருக்கின்ற குறங்கினையும்,

வாழைப் பூவெனப் பொலிந்த ஓதி—வாழையினது பூவென்னும்படி அழகு பெற்ற பனிச்சையினையும்,

[ஓதி, நளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சிக், களிச்சுரும் பரற்றுஞ் சுணங்கிற் சுணங்குபிதிர்ந்து] களிச் சுரும்பு நளிச் சினை வேங்கை நாள் மலர் நச்சி ஓதி அரற்றும் சுணங்கிற் சுணங்கு பிதிர்ந்து—களிப்பினையுடைய சுரும்புகள் செறிவினையுடைத்தாகிய கொம்பினையுடைய வேங்கையினது நாட்காலத்து மலரென்று விரும்பிப் பாடி ஆரவாரிக்கும் ஓரிடத்திற்றோன்றிய சுணங்குடனே ஓரிடத்திற்றோன்றிய சுணங்குபிதிர்பட்டு,

யாணர்க் கோங்கின் அவிர் முகை எள்ளிப் பூண் அகத்து ஒடுங்கிய வெம் முலை—புதிதாகப் பூத்தலையுடைய கோங்கினது விளங்குகின்ற முகையை இகழ்ந்து மெல்லிய பணிகள் இடையிலேகிடக்கின்ற விருப்பத்தையுடைய முலையினையும்,

[முலையென, வண்கோட் பெண்ணை வளர்த்த நுங்கின், இன்செறி நீர்தரு மெயிற்றின்:] வன் கோட் பெண்ணை முலையென வளர்த்த நுங்கின் இன் செறி நீர் தரும் எயிற்றின்—பெரிய குலையினையுடைய பனை முலையென்னும்படி வளர்த்த நுங்கினது இனிய செறிந்த நீர் தன்னீர்மையாற் றரும் எயிற்றினையும்,

[எயிறெனக, குல்லையம் புறவிற் குவிமுகை யவிழ்ந்த, முல்லை சான்ற கற்பின்:] குல்லை அம் புறவிற் குவி முகை எயிறென அவிழ்ந்த முல்லை சான்ற கற்பின்—கஞ்சங்குல்லையையுடைய அழகிய காட்டகத்தே குவிந்த அரும்பு எயிறென்னும்படி நெகிழ்ந்த முல்லைகூடுதறகமைந்த கற்பினையும்,

கற்பின் மிகுதிதோன்ற முலலைகூடுதல்இயல்பு கதுப்பிற் கதுபபென்பது முதல் இத்துணையும் இயைபுத்தொடை கிரிந்து வந்ததென்றறிக. * "இறுவாயொன்றல்" என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கூறினும

மெல்லியல் மடமான் நோக்கின வாள் நுதல் விறலியா—மெல்லிய இயல்பினையும், மடப்பத்தினையுடைய மான்போலும் பார்வையினையும், ஒளியையுடைத்தாகிய நுதலினையுமுடைய விறலபட ஆடுமகளிர,

கதுப்பினையும (கச), ஓதியினையும் (உஉ), நுதலினையும், நோக்கினையும் (௩௧), எயிற்றினையும் (உஅ), முலையினையும் (உசு), குறங்கினையும (உ0), அடியினையும் (கஅ), சாயலினையும் (கசு), மெல்லிய இயல்பினையும, கறபினையு (௩0) முடைய விறலியரென்க.

நடை மெலிந்து அசைஇய நன் மென் சீறடி கல்லா இளையா மெல்லத் தைவர—நடையால் இளைத்து ஓய்ந்த நன்மையையுடைய மெலலிய சிறிய அடியைத் தந்தொழிலையொழிய வேறுகல்லாத இளையா மெத்தென்று வருட,

பொன் வார்ந்தன்ன புரி அடங்கு நரம்பின் இன் குரல் சீறியாழ் இடவயின்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௬௬.

தழீஇ— பொற்கம்பியினையொத்த முறுக்கடங்கின நரம்பினது இனிய ஓசையையுடைய சிறிய யாழை இடப்பக்கத்தே தழுவி,

நைவளம் பழுநிய நயம் தெரி பாலை கை வல் பாணமகன் கடன் அறிந்து இயக்க—நட்டபாடையென்னும் பண முற்றுப்பெற்ற, இனிமை தெரிகின்ற பாலையாழை வாசித்தலைவல்ல பாணனாகியமகன் வாசிக்குமுறைமையை அறிந்து வாசிக்க,

இயங்கா வையத்து வள்ளியோா நசைஇ—வள்ளியோரின்மையின் பரிசிலா செல்லாத உலகத்தே பரிசில்தருவாரை விரும்பி,

இனி இயங்கும்வையம சகடமாகலின், உலகத்திறகு இயஙகாவையமென வெளிப்படை கூறிற்றுமாம்.

துனி கூர் எவ்வமொடு துயா ஆற்றுப்படுப்ப—தனனை வெறுததன்மிகக வருத்தத்தோடேகூடின வறுமை நின்னைக் கொண்டுபோகையினாலே,

முனிவு இகந்து இருந்த முது வாய் இரவல—வழிவருததந் தீாந்திருநத பேரறிவு வாய்த்தறறொழிலையுடையையாய இரவல,

துயர் ஆறறுப்படுக்கையினாலே போந்து (௩௧) விறலியர் தம்முடைய (௩௧) சீறடியை (௩௨) வெம்பரல (௮) அயிலுருபபனையவாகிக (எ) கிழிககையினாலே (௮) வரிநிழலசைஇப (௩௨) பின்னும் ஆறறுநதகைபெற ஐதுநடந்து (எ) அந்நடையால் இளைத்து ஓயந்த அடியை (௩௨) இளையா தைவரப (௩௩) பாண்மகன் (௩௭) பாலையை (௩௬) பியக்க (௩௭) வள்ளியோா நசைஇச் (௩௮) சீறி யாழ இடவயிறறழீஇ (௩௫) முனிவிகந்திருந்த இரவலவென முடிக்க

கொழு மீன் குறைய ஒதுங்கி வள் இதழ கழுநீர் மேய்ந்த கயவாய் எருமை—கொழுவிய மீன் துணியநடந்து வளவிய இதழையுடைததாகிய செஙகழுநீாப் பூவைத் தின்ற பெரிய வாயையுடைய எருமை,

பைஙகறி நிவநத பலவின நீழல மஞசள் மெலவிலை மயிாப் புறம் தைவர—பசிய மிளகுகொடிபடாநத பலாவினீழலிலே மஞ்சளினது மெல்லியவிலை தனது மயிரையுடைய முதுகைத்தடவ,

விளையா இளஙகள் நாற மெல்குபு பெயரா—முறறாத இளையதேன் நாறமென்று அசையிட்டு,

குளவிப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளும—காட்டுமல்லிகையாகிய படுக்கையிலே துயில்கொள்ளும்,

குடபுலம் காவலா மருமான—மேற்றிசைக்கணுள்ள நிலததைக காததறொழிலையுடைய சோா குடியிலுள்ளோன,

எருமை, நீழலிலே தைவரப பெயராக கொள்ளும குடபுலமென முடிகக

ஒன்னா வடபுல இமயதது வாங்கு வில் பொறித்த எழு உறழ திணி தோள் இயல் தோ்க குட்டுவன்—பகைவருடைய வடககின்கண உளளதாகிய நிலததிடத்தே நிற்கும் இமவானினகணனே வளையும் விலலைவைதத கணையத்தைமாறுபடுந் திணிந்த தோளினையும் நடக்கின்ற தோினையுமுடைய குட்டநாட்டை யுடையோன்,

வரு புனல் வாயில வஞ்சியும வறிது—பெருகுகின்றநீரையும், கோபுரவாயிலையுமுடைய வஞ்சியென்னுமூரும் தரும்பரிசில் சிறிதாயிருககும்.

மருமான் (௪௭) குட்டுவன் (௪௯) அவனுடைய வஞ்சியும் வறிதெனமுடிக்க

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

நறவு வாய் உறைக்கும் நாகு முதிர் நுணவத்து அறை வாய்க் குறுந்துணி—தேனைப் பூக்கள் தம்மிடத்தினின்று துளிக்கும் இளமைமுதிர்ந்த நுணாமரத்தினது வெட்டின வாயையுடைய குறியகுறட்டை,

[அயிலுளி பொருத, கைபுனை செப்பங் கடைந்த மார்பின்:] அயில் உளி கடைந்த கை புனை செப்பம் பொருத மார்பின் மந்தி (௫௬)—கூர்மையையுடைய உளிகள் உள்ளேசென்றுகடைந்த சாதிலிங்கந் தோய்ந்த சேப்புச்சேர்ந்த மார்பின்மந்தி,

செய் பூங் கண்ணி செவி முதல் திருத்தி—இடேச்சையாற்செய்த பூவினையுடைய மாலையைச் செவியடியிலே நெற்றிமாலையாகக் கட்டி,

நோன் பகட்டு உமணர் ஒழுகையொடு வந்த மந்தி (௫௬)—வலியினையுடைத்தாகிய எருத்தினையுடைய உப்புவாணிகருடைய சகடவொழுங்கோடே கூடவந்த மந்தி,

மகாஅர் அன்ன மந்தி—அவர்கள் வளர்த்தலின் அவர்கள் பிள்ளைகளை யொத்த மந்தி,

மடவோர் நகாஅர் அன்ன நளி நீர் முத்தம் வாள் வாய் எருந்தின் வயிற்றகத்து அடக்கி—அவ்விடத்து மடப்பத்தையுடைய மகளிருடைய எயிற்றையொத்த செறிந்த நீர்மையையுடைய முத்தை வாள்வாயபோலும் வாயையுடைய கிளிஞ்சிலின் வயிற்றிடத்தே இட்டுப் பொதிந்து,

[தோள்புற மறைக்கு நல்கூர் நுசுப்பி, னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய ரீன்ற:]

நுசுப்பின் நல்கூர் புறம் தோள் மறைக்கும் உமட்டியர்—நுசுப்பினது நல்கூர்ந்த புறத்தைத் தோள் மறைக்கும் உமட்டியர்,

என்றது:—இடை தனது நுண்மையால் நெகிழுமுயங்குங்காலத்து ஊற்றின்பம் பெறாது மிடிப்பட்ட புறத்தினைத் தோள் இறுகமுயங்கி அவ்வின்பத்தைக்கொடுத்தற்குக் காரணமான உமட்டியரென்றவாறு

ஊற்றின்பம் பெறாறியாதெனனும் புறங்கூறறை யென்றுமாம்.

உளர் இயல் ஐம்பால் உமட்டியர் ஈன்ற—அசைகின்ற இயல்பினையுடைய ஐந்துபகுதியாகிய மயிரினையுடைய உப்புவாணிகத்தியர்பெற்ற,

கிளர் பூண் புதல்வரொடு கிலுகிலி ஆடும்—விளங்குகின்ற பூணையுடைய பிள்ளைகளுடனே தானும் கிலுகிலுப்பை கொண்டு விளையாடும்,

தத்து நீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்—முறிகின்ற நீரைத் தனக்கு எல்லையாகவுடைய கொற்கையெனனும் ஊர்க்கரசன்,

மந்தி முத்தையடக்கி உமட்டியரீன்ற புதல்வரோடே ஆடுங் கொற்கை யென முடிக்க.

தென் புலம் காவலர் மருமான்—தெற்கின்கண்ணதாகியநிலத்தைக் காத்தற்றொழிலையுடையார் குடியிலுள்ளோன்,

[ஒன்னார், மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக், கண்ணார் கண்ணிக் கடுந் தேர்ச் செழியன்.]

ஒன்னார் மண் மாறு கொண்ட செழியன்—பகைவர்நிலத்தை மாறுபாட்டாலே கைக்கொண்ட பாண்டியன்,

மாலை வெண்குடைக் கண்ணார் கண்ணிக் கடுந் தேர்ச்செழியன்—முத்தமாலையையுடைய கொற்றக்குடையினையும் கண்ணிறகு அழகுநிறைந்த கண்ணியினையும் கடிய தேரினையுமுடைய செழியன்,

[தமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின், மகிழ்நனைமறுகின் மதுரையும் வறிதே:] நனை மகிழ் தாங்கரு*மரபின் தமிழ் நிலைபெற்ற மறுகின் மதுரையும் வறிது—தன்னிடத்துத் தோன்றிய மனமகிழ்ச்சி பொறுத்தற்கரிய முறைமையினையுடைய தமிழ் வீற்றிருந்த தெருவினையுடைய மதுரையும் வறிது,

நனைமகிழ்—வினைத்தொகை

கோமான் (சு௨) மருமான் (சு௩) செழியன் (சுரு) அவனுடைய மதுரையும் தரும் பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

[நறுநீர்ப் பொய்கை யடைகரை நிவந்த:] பொய்கை நறு நீர் அடைகரை நிவந்த—பொய்கையிடத்து நறிய நீரடைகரையிலே நின்று வளர்ந்த,

துறுநீக் கடம்பின் துணை ஆர் கோதை—நெருங்குகின்ற தன்மையையுடைய கடம்பினுடைய இணைதனிறைந்த மாலை,

கோதைபோலப் பூத்தலிற் கோதையென்றார்.

[ஓவத் தன்ன வுண்டுறை மருங்கிற், கோவத் தன்ன கொங்குசோ புறைத்தலின்:] கோவத்து அன்ன கொங்கு உறைத்தலிற் சோபு ஓவத்து அன்ன உண் துறை மருங்கின்—தன்னிடத்து இந்திரகோபத்தையொத்த தாதையுதிர்த்தலின் அத்தாதுசேர்ந்து சித்திரத்தையொத்த உண்ணும்துறையிடத்தே நின்ற,

வரு முலை அன்ன வண முகை உடைந்து திருமுகம் அவிழ்ந்த தெய்வத் தாமரை—எழுகின்ற பெரியமுலையையொத்த பெரிய முகைநெகிழ்ந்து அழகினையுடைய முகம்போல மலர்ந்த தெய்வத்தன்மையையுடைய தாமரையிடத்து,

† "பொருளே யுவமஞ் செய்தனர்" என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பொருளை யுவமஞ் செய்தார்.

ஆசு இல அங்கை அரக்குத் தோயந்தன்ன சேயிதழ் பொதிந்த செம் பொன் கொட்டை ஏம இன் துணை தழீஇ—குற்றமில்லாத அங்கையைச் சாதிலிங்கந்தோய்ந்தாலொத்த சிவந்த இதழ்சூழ்ந்த செம்பொன்னாற் செய்தாலொத்த பீடத்திலேதன்னுயிர்க்குக் காவலாகிய இனிய பெடையைத் தழுவித் துயில்கொண்டு,

இறகு உளர்ந்து காமர் தும்பி காமரம்செப்பும் தணபணை தழீஇய தளரா இருக்கை—அத்துயிலெழுந்து விருப்பமருவின தும்பி சீகாமரமெனனும் பண்ணைப்பாடும் மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்பினையுடைய,

குணபுலம் காவலர் மருமான்—கிழக்கின்கண்ணதாகிய நிலத்தைக் காத்தற்றொழிலையுடையார் குடியிலுள்ளோன்,

[ஒன்னார் ஓங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந், தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை] கதவம் ஓங்கு எயில உருமுச சுவல் சொறியும் ஒன்னார் தூங்கு எயில் எறிந்த தொடி விளங்கு தடக்கை—கதவத்தையுடைய உயர்ந்த மதிற்றலையிலே உருமேறு தன்கழுத்தைத் தினவாற்றேய்க்கும் பகைவர் தூங்கெயிலை அழித்த தொடிவிளங்கும் பெருமையையுடைய கையினையும்,

---

* "கடம்பு சூடிய கன்னி மாலைபோல்" என்றார் சிந்தாமணியிலும்; குணமாலையாரிலம்பகம், கசு௦.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், ௩.

நாடா நல் இசை நற்றோச் செம்பியன்—ஐயுறறு ஆராயபபடாத உலகறிந்த நல்லபுகழினையும் நல்லதேரினையுமுடைய சோழனது,

ஓடாப் பூட்கை உறந்தையும் வறிது—தன்னிடத்திருந்தோர் ஓடாமைக்குக் காரணமாகிய மேற்கோளினையுடைய உறந்தையென்னும் ஊரும் தரும்பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்,

அது *"முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய - புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனர் புரிந்தென" என்பதனானுணர்க

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

வானம் வாயதத வளமலைக கவாஅன் கான மஞ்ஞைககுக கலிங்கம நல்கிய—மழை பருவம்பொய்யாமற பெய்கையினாலே உணடான செல்வததையுடைய மலைப் பக்கத்திற காட்டிடததேதிரியுமயில் கூவியதற்குக் குளிர்ந்துகூவிற்றென்று அருண் மிகுதியாற போர்வையைககொடுதத,

அருந திறல அணஙகின ஆவியர் பெருமகன்— பெறுதற்கரிய வலியையுடைததாகிய வடிவினையுடைய ஆவியாகுடியிற பிறந்த பெரியமகன்,

†பெருங கல் நாடன பேகனும்—பெரிய மலைநாட்டையுடைய பேகனென்னும் வள்ளலும்,

ல்கிய பெருமகனாகிய பேகனுமெனமுடிகக

சுரும்பு உண நறு வீ உறைககும நாக நெடுவழி — சுரும்புணணும்படிநறியபூததேனைத்துளிககும் சுரபுன்னையையுடைத்தாகிய நெடிய வழியினின்ற,

சிறுவீ முல்லைககுப் பெருந் தேர் நல்கிய— சிறிய பூக்களையுடைய முல்லைககொடி தடுத்தறகு அது வேணடிற்றாககருதிப் பெரிய ‡தேரைககொடுத்த,

பிறஙகு வெள் அருவி வீழும் சாரற பறம்பிற கோமான் பாரியும்—மிகுகின்ற வெளளிய அருவிகுதிககும் பககத்தினையுடைய பறம்பென்னும் மலைக்கரசனாகிய பாரியென்னும் வள்ளலும்,

கறங்கும மணி வால உளைப புரவியொடு வையகம் ஈர நன்மொழி மருள இரவலாக்கு ஈந்த காரி (கூடு)— ஒலிககும் மணியினையும வெள்ளிய தலையாட்டத்தினையுமுடைய குதிரையோடேதனதுநாட்டினையும, அருளினையுடையநன்றாகிய மொழியினையும் ஏனையோர்கேட்டுவியக்கும்படி யிரவலாககுக் கொடுத்த காரி,

ஈரநன்மொழிமருளவென்றுமாறுக

அழல் திகழ்ந்திமைககும் அஞ்சுவரு நெடு வேல கழல தொடித தடக்கைக காரியும்—தன்னிடததுறையுங கொறறவையுடைய கோபததின்மிகுதியினாலே தான் விளஙகும் அச்சந்தோன்றும் நெடியவேலினையும் உழலுந்தொடியினையணிந்த பெருமையையுடைய கையினையுமுடைய காரியென்னும்வளளலும்,

[நிழறிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த.] நாகம் நல்கிய நிழல் திகழ் நீலக் கலிஙகம் ஆல அமா செலவறகு அமாந்தனன் கொ

---

* சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை,

† சிலபிரதிகளில், பெருங்கடனாடனென மூலத்தும் பெரிய கடனாடனென உரையிலும் வேறுபாடுணடு

‡ "முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையு, மெல்லைநீ ஞாலத் திசைவிளங்கத் தொல்லை - யிரவாம லீந்த விறைவர்போ னீயுங் - கரவாம லீகை கடன்" என்பது வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், கூ

கொடுத்த ஆய (கக)— பாம்பு ஈன்றுகொடுத்த ஒளிவிளங்கும் நீலநிறத்தையுடைய உடையினை ஆலின்கீழிருந்த இறைவனுக்கு நெஞ்சுபொருந்திக் கொடுத்தஆய்,

ஈரவந் தாங்கிய சாந்து புலர் திணி தோள் ஆர்வ நன் மொழி ஆயும்—வில்லையெழுத சந்தனம் பூசிப்புலரும் திண்ணிய தோளினையும் கேட்டோர்க்கு விருப்பத்தைச்செய்யும் நன்றாகிய சொல்லினையுமுடைய ஆயெனனும் வள்ளலும்,

மால் வரைக் கமழ் பூஞ்சாரல் கவினிய நெல்லி அமிழ்து விளை தீங்கனி * ஔவைக்கு ஈந்தஅதிகன் (கoரு)—பெருமையையுடைய மலையிற் கமழும்பூக்களையுடைய பக்கமலையிலேநின்று அழகுபெற்ற கருநெல்லியினது அமிழ்தின்தன்மை தனனிடத்தேயுண்டான இனிய பழத்தைத் தான நுகராது உடம்புபெறுதே ஔவைக்குக் கொடுத்த அதிகன்,

உரவுச் சினம கனலும் ஒளி திகழ் நெடு வேல அரவக் கடல தானை அதிகனும்—தன்னிடத்துறையும கொற்றவையது வலியினையுடைய சினம் நினறெரியும ஒளிவிளங்கும நெடிய வேலினையும் ஆரவாரத்தையுடைய கடலபோலும் படையினையுமுடைய அதிகமானெனனும வள்ளலும,

கரவாது நட்டோர உவப்ப நடைப பரிகாரம முட்டாது கொடுத்த நள்ளியும் (கoஎ)—தனமனத்து நிகழ்கினறனவற்றை மறையாதுகூறி நட்புச்செய்தோர் மனமகிழும்படி அவர்கள இலலறம நடத்துதற்கு வேண்டும்பொருள்களை நாடோறும் கொடுத்தநள்ளியும்,

முனை விளங்கு தடக் கைத் துளி மழை பொழியும வளி துஞ்சு நெடுங் கோட்டு நளி மலைநாடன நள்ளியும்— பகைப்புலத்தே கொலைத்தொழிலான் விளங்கும்பெருமையையுடைய கையினையுடைய துளியையுடையமழை பருவம்பொய்யாதுபெய்யும் உயர்ச்சியாற காற்றுத்தங்கும் நெடிய சிகரங்களையுடைய செறிந்த மலைநாட்டையுடையனாகிய நள்ளியென்னும வள்ளலும்,

நளி சினை நறும போது கஞலிய நாகு முதிர நாகத்துக் குறும் பொறை நன்னாடு கோடியர்க்கு ஈந்த ஓரி (ககக)—செறிந்த கொம்புகளிடத்தே நறிய பூக்கணெருங்கின இளமையையுடைய முதிர்ந்த சுரபுன்னையையும், குறிய மலைகளையுமுடைய நன்றாகிய நாடுகளைக் கூத்தாடுவோர்க்குக்கொடுத்த ஓரி,

காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த ஓரிக் குதிரை ஓரியும்—காரியென்னும் பெயரையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய காரியென்னும் பெயரையுடையவனுடனே போர்செய்த ஓரியெனனும பெயரையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய ஓரியென்னும் வள்ளலும,

* ஔவை அதிகமானிடத்து நெல்லிக்கனி பெற்றமையைப் பின்வருஞ் செய்யுளானுமுணர்க புறநானூறு, கூo "வலம்படு வாய்வா ளேந்தி யொன்னார், களம்படக் கடந்த கழறொடித் தடக்கை, யார்கலி நறவி னதியர் கோமான், போரடு திருவிற் பொலந்தார் அஞ்சி, பால்புரை பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி, நீல மணிமிடற் றொருவன் போல, மன்னுக பெரும நீயே தொன்னிலைப், பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொண்ட, சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியா, தாதல் நின்னகத் தடக்கிச், சாத னீங்க வெமக்கீத் தனையே"

திணை பாடாண்டிணை துறை வாழ்த்தியல். அதிகமானெடுமான்வஞ்சியை ஔவையார் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

காரி கரியகுதிரையென்றும், ஓரி பிடரிமயிரென்றுங் கூறுவாருமுளர்.

[எனவாங், கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ, ளெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்நுகம்.] .

என எழுவர் ஆருகுப பூண்ட ஈகைச செந்நுகம்—என்றுசொல்லப்பட்ட எழுவரும் அக்காலத்தே மேற்கொண்ட கொடையாகிய செவ்விய பாரத்தை,

எழு சமம் கடந்த எழு உறழ் திணி தோள எழுவர்—தமமேலே வருகின்ற போர்களைக்கடந்த கணையத்தோடு மாறுபடுகின்ற திணிந்த தோளினையுடைய எழுவர்,

[விரிகடல வேலி வியலகம விளங்க, வொருதான ருங்கிய வுரனுடை நோன்ரு, ணறுவீ நாகமு மகிலு மாரமுந், துறையாடு மகளிர்க்குத் தோட்புணை யாகிய, பொருபுன றரூஉம் போக்கரு மரபிற, றொன்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளும, மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில வாயவா, ளுறுபுலித் துப்பி னோவியர் பெருமகன, களிற்றுத தழும்பிருந்த கழறயங்கு திருந்தடிப, பிடிக்கணஞ் சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கைப, பல்லியக் கோடியர் புரவலன பேரிசை, நல்லியக் கோடனை நயந்த கொள்கையொடு]

விரி கடல் வேலி வியலகம விளங்க ஒரு தான தாங்கிய நல்லியக்கோடனை நயந்தனிர்செலின (உஙகூ)— பரந்த கடலாகிய வேலியையுடைய உலகமெல்லாம விளங்கும்படி ஒருவனாகிய தானே பொறுத்த நல்லியக்கோடனை விரும்பிச செலலின்,

மறு இன்றி விளங்கிய உரன உடை நோன தாள் வடு இல வாய வாள் உறு புலித் துப்பின ஓவியர் பெருமகன— குற்றமின்றி விளங்கிய அறிவையுடைத்தாகிய வலியையுடைய முயற்சியினையும் பகைவர்முகத்திலும மார்பிலும வெட்டின வாயத்த வாளையும் மிக்க புலிபோலும வலியினையுமுடைய ஓவியருடைய குடியிலுள்ளோன,

நறு வீ நாகமும் அகிலும ஆரமும் துறை ஆடும் மகளிர்க்குத் தோட் புணை ஆகிய பொரு புனல் தரூஉம் இலங்கை— நரிய பூக்களையுடைய சுரபுன்னையையும் அகிலையும் சந்தனத்தையும் குளிக்குந்துறையிலே புனலாடுமகளிருடைய தோள்களுக்குத் தெப்பமாகக் கரையைக்குத்துகின்ற நீர்தருமிலங்கை,

கருவொடு போக்கரு மரபின் இலங்கை— கருப்பத்திற முகூர்த்தத்தாலே ஒருவராலும் அழித்தற்கரிய முறைமையினையுடைய இலங்கை,

தொன் மா இலங்கைப் பெயரிய நன் மா இலங்கை—பழையதாகிய பெருமையினையுடைய இலங்கையினது பெயரைப்பெற்ற நன்றாகிய பெருமையையுடைய இலங்கை,

மன்னருள்ளும ஓவியர் பெருமகன— அவ்விலங்கைக்குரிய அரசர் பலருள்ளும் ஓவியர்குடியிற பிறந்தோன்,

களிற்றுத தழும்பு இருந்த கழல் தயங்கு திருந்துஅடி— யானையைச்செலுத்துதலாலுளதாகிய தழும்புகிடந்த வீரக்கழல கிடந்தசையும பிறக்கிடாத அடியினையும,

பிடிக் கணம சிதறுங் கை— பிடித்திரளைப பலர்க்குங் கொடுக்குங்கை,

பெயல் மழைத் தடக்கை—பெய்தற்றொழிலையுடைய மழைபோன்ற பயனையுடைய பெரியகையினையுமுடைய,

பல்லியக் கோடியர் புரவலன— பல வாச்சியங்களையுடைய கூத்தரைப் புரத்தல வல்லவன்,

பேர் இசை நல்லியக்கோடனை நயந்த கொள்கையொடு— பெரிய புகழையுடைய நல்லியக்கோடனைக் காண்டற்குவிரும்பிய கோட்பாட்டுடனே,

பெருமகன் புரவலனாகிய நல்லியக்கோடனெனமுடிக்க,

தாங்கரு மரபின் தன்னும்— பிறரால் பொறுத்தற்கரிய குடிப்பிறந்தோர்க்குரிய முறைமைகளையுடைய தன்னையும்,

தந்தை வான் பொரு நெடு வரை வளனும் பாடி— அவன்றந்தையுடைய தேவருலகத்தைத்தீண்டும் நெடிய மலையிற் செல்வத்தையும்பாடி,

முன் நாள் சென்றனமாக—நாலுபத்துநாளைக்குமுன்னே போனேமாக,

இந்நாள்— இற்றைநாள்,

திறவாக் கண்ண சாய் செவிக் குருளை—விழியாத கண்ணையுடையவாகிய வளைந்த செவியினையுடையகுட்டி,

* “நாயே பன்றி புலிமுய னான்கு, மாயுங் காலைக் குருளை யென்ப.”

கறவாப் பால் முலை கவர்தல் நோனாது— பிறரால் கறக்கப்படாத பாலினையுடைய முலையையுண்ணுதலைத் தன்பசிமிகுதியாற் பொறுத்தலாற்றாது,

புனிற்று நாய் குரைக்கும் புல்லென் அட்டில்— ஈன்றணிமையையுடைய நாய் கூப்பிடும் பொலிவழிந்த அடுக்களையில்,

காழ் சோர் அட்டில் (கஙஉ)— கழிகள் ஆக்கையற்று விழுகின்ற அட்டில்,

முது சுவர்க் கணச் சிதல் அரித்த அட்டில் (கஙஉ) — பழைய சுவரிடத்தெழுந்த திரண்ட கறையான்றின்ற அட்டில்,

[பூழி பூத்த புழற்காளாம்பி] பூழி புழல் காளாம்பி பூத்த அட்டில்—(கஙஉ) நனைந்தபுழுதியிடத்தே பொய்யாகிய காளானைப் பூத்த அட்டில்,

[ஒல்குபசி யுழந்த வொடுங்குநுண் மருங்குல், வளைக்கைக் கிணைமகள்] ஒடுங்கு பசி உழந்த ஒல்கு நுண் மருங்குல் வளைக் கைக் கிணை மகள்— ஒடுங்குதற்குக் காரணமான பசியாலே வருந்திய நுடங்கும் நுண்ணிய இடையினையும் வளையலையணிந்த கையினையுமுடைய கிணைவனுடையமகள்,

வள் உகிர்க் குறைத்த குப்பை வேளை உப்பிலி வெந்ததை— பெரிய உகிராற்கிள்ளின குப்பையினின்ற வேளை உப்பின்றிய அட்டிலிலே (கஙஉ) வெந்தவதனை,

மடவோர் காட்சி நாணிக் கடை அடைத்து இரும் பேர் ஒக்கலொடு ஒருங்கு உடன் மிசையும்— வறுமையுறுதலும் இயல்பென்றறியாது புறங்கூறுவோர் காண்டற்கு நாணித் தலைவாசலையடைத்து மிடியாற் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே கூடவிருந்து அடையத்தினனும்,

அழி பசி வருத்தம் வீட— அறிவுமுதலியன அழிதற்குக் காரணமான பசியானுளதாகிய வருத்தங்கள் விட்டுப் போம்படி,

பொழி கவுள் தறுகண் பூட்கை மணி தயங்கும் மருங்கிற் சிறுகண் யானையொடு பெருந்தேர் எய்தி யாம் அவணின்றும் வருதும்— மதம் வீழ்கின்ற கதுப்பினையும் கடுக்க கொல்லுதலாகிய மேற்கோளினையும் மணியசையும் பக்கத்தினையும் சிறியகண்ணையுமுடைய யானையுடனே பெரியதேரையும் பெற்று யாம் அவனிடத்துநின்றும் வாராநின்றேம்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், அ.

இது நிகழ்காலத்து வருதல், * "உம்மொடு வரூஉங் கடதற" என்புழிக்கூறி னும்

நீயிரும் நயந்து இவண இருந்த இரும் போ ஒக்கல் செம்மல உள்ளமொடு செல்குவிராயின்— நீங்களும் மூவேந்தாபாறபெறும் பரிசிலவிரும்பி இவ்விடத்திருந்த வறுமையாற கரியவாகிய பெரிய சுறறததினது தலைமையையுடைததாகிய நெஞ்சுடனே அவனிடத்தே போவீராயின்,

[அலைநீர்த தாழை யன்னம் பூபபவுந், தலைநாட் செருநதி தமனிய மருட்டவுங, கடுஞ்சூன முணடகங கதிாமணி கழாஅலவு, நெடுங்கால புன்னை நித்திலம் வைப்பவுங, கானல வெணமணல கடலுலாய் நிமிர்தர]

கடல உலாய் நிமிர்தர அலைநீக் கானல் வெணமணல— கடல்பரநது எறறிப பொருதலாலே அலையுநீரையுடைய கரையில வெள்ளிய மணலிடத்துநின்ற,

தாழை அன்னம் பூபபவும்— தாழை அன்னம்போலப் பூககையினுலும்,

தலை நாள் செருந்தி தமனியம் மருட்டவும்— இளவேனிறகாலந தொடஙகுகின்ற நாளிலே செருந்தி தன்னைககண்டாரைப பொனனெனறு மருளபபணணுகையினுலும்,

கடுஞ் சூல் முண்டகம கதிர் மணி கழாஅலவும்— முதற சூலையுடைய கழிமுள்ளி ஒளியையுடைய நீலமணிபோலப் பூககையினுலும்,

கண்ணியாய்நின்று அரும்புதலிற கடுஞ்சூல்

கழாஅல— கழற்ற,

நெடுங் கால புன்னை நித்திலம் வைப்பவும— நெடிய தாளினையுடைய புன்னை நித்திலமபோல அருமபுகையினுலும்,

பாடல் சான்ற நெயதல் நெடுவழிப பட்டினம (௧௫௩)—புகழ்தலமைந்த நெயதனிலததது நெடியவழியிற பட்டினம்,

மணிநீா வைபபுப பட்டினம் (௧௫௩)—நீலமணிபோலும் கழிசூழ்ந்த ஊாகளையுடைய பட்டினம்,

மதிலொடு பெயரிய பட்டினம (௧௫௩)—மதிலோடே பெயா பெறற பட்டினம்,

என்றது எயிற்பட்டின மென்றதாம்

பனி நீாப் படுவிற பட்டினம் படரின்— குளிாசசியையுடைய குளஙகளையுடைத்தாகிய எயிற்பட்டினததே செல்வீராயின்,

படு - மடுவமாம.

ஓங்கு நிலை ஒட்டகம் துயில மடிந்தன்ன— உயாந்த தனமையையுடைய ஒட்டகம் உறக்கத்தே கிடந்தாலொதத,

வீஙகு திரை கொணாந்த விரை மர விறகின்—மிகுகின்ற திரைகொண்டுவநத மணத்தையுடைய அகிலாகிய விறகாலே,

கரும் புகைச் செந்தீ மாட்டி— கரிய புகையையுடைய சிவந்த நெருபபை யெரித்து,

பெருந் தோள் மதி ஏக்கறூஉம மாசு அறு திரு முகத்து நுதி வேல் நோக்கின் நுளைமகள் அரித்த— பெரிய தோளினையும் மதி இததன்மை பெற்றிலேமேயென்று

* தொல்காபபியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல, ௫.

விரும்புதற்குக் காரணமான மறுவறுகின்ற அமைதியினையுடைய முகத்தினையும் முனையினையுடைத்தாகிய வேல்போலும் பார்வையினையுமுடைய நுளைச்சாதியிற்பிறந்த மகள் அரிக்கப்பட்ட,

பழம் படு தேறல் பரதவர் மடுப்ப— பழைதாகிய களிப்புமிகுகின்ற கட்டெளிவைப் பரதவர் எடுத்துவந்து வாயிடத்தே வைக்க,

கிளை மலர்ப் படப்பைக் கிடங்கில் கோமான் தளை அவிழ் தெரியல் தகையோன் பாடி— கொத்திலெழுந்த பூக்களையுடையவாகிய தோட்டங்களையுடைய கிடங்கிலென்னும் ஊர்க்கரசனாகிய அரும்புநெகிழ்ந்த மாலையினையுடைய அழகையுடையோனைப் பாடி,

அறல் குழல் பாணி தூங்கியவரொடு—தாளவறுதியையுடைய குழலோசையின் தாளத்திற்கொப்ப ஆடின மகளிரோடே,

வறல் குழல் சூட்டின— உலர்தலையுடைய குழனமீனைச் சுட்டதனோடே,

வயின் வயின் பெறுகுவிர்- - மனைதோறும் மனைதோறும் பெறுகுவிர்,

பட்டினம் படரின் (௧௫௩) கிடங்கிற்கோமானாகிய (௧௬௦) தகையோனைப்பாடி (௧௬௧) ஆடினமகளிரோடே (௧௬௨) நீங்களும் சூட்டோடே (௧௬௩) தேறலைப் பரதவர்மடுப்ப (௧௫௮) அவற்றை வயின்வயின் பெறுகுவிரென முடிக்க.

பைந் நனை அவரை பவழம் கோப்பவும்— பசுத்த அரும்புகளையுடைய அவரை பவழம்போலப் பூக்களை முறையே தொடாநிற்கவும்,

கரு நனைக் காயாக் கணம் மயில் அவிழவும்— கரிய அரும்பினையுடைய காயாக்கள் திரண்ட மயிலின் கழுத்துப்போலப் பூவாநிற்கவும்,

கொழுங் கொடி முசுண்டை கொட்டம்கொள்ளவும்—கொழுவிய கொடியினையுடைய முசுண்டை கொட்டம்போலும் பூவைத் தன்னிடத்தே கொள்ளாநிற்கவும்,

கொட்டை - நூற்கின்ற கொட்டையுமாம்

செழுங் குலைக் காந்தள் கைவிரல் பூப்பவும்— வளவிய குலையினையுடைய காந்தள் கைவிரல்போலப் பூவாநிற்கவும்,

கொல்லை நெடுவழிக் கோபம் ஊரவும்— கொல்லையிடத்து நெடியவழிகளிலே இந்திரகோபம் ஊராநிற்கவும்,

இச் செயவெனெச்சமெல்லாம் ஈண்டு நிகழ்கால முணர்த்தியே நின்றன; ஞாயிறுபட வந்தானென்றாற்போல

முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்— இவைகாலமுணர்த்தி இங்ஙனம் நிகழ்த்தாநிற்கவும் கணவன் கூறிய சொற்பிழையாது இல்லிருந்து நல்லறஞ்செய்து ஆற்றியிருந்த தன்மையமைந்த முல்லைக்கொடிபடர்ந்த அழகினையுடைய காட்டிடத்து,

இது, * "மாயோன் மேய" என்னும் சூத்திரத்தானுணர்க.

விடர் கால் அருவி வியல் மலை மூழ்கிச் சுடர் கான்மாறிய செவ்வி நோக்கி— முழைஞ்சுகளிலே குதிக்கும் அருவியினையுடைய பெரிய அத்தகிரியிலே ஞாயிறு மறைந்து அவன்கிரணங்கள்போன அந்திக்காலத்தைப் பார்த்து,

[திறல்வே னுதியிற் பூத்த கேணி, விறல்வேல் வென்றி வேலூ ரெய்தின்:] திறல் வேல் நுதியிற் கேணி பூத்த விறல் வேல் வென்றி வேலூர் எய்தின்— முருகன்கை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ரு

யில் வலியினையுடைத்தாகிய வேலினுதிபோலே கேணிப் பூக்கப்பட்ட வெற்றியையுடைய வேலாலே வெற்றியையுடைய வேலூரைச் சேரின,

என்றது நல்லியக்கோடன் தன்பகைமிகுதிக்கஞ்சி முருகனைவழிபட்டவழி அவன் இக்கேணியிற்பூவைவாங்கிப் பகைவரை யெறியென்று கனவிற்கூறி அதிற் பூவைத் தன்வேலாக நிருமித்ததோர் சரிதைகூறிற்று இதனானே வேலூரென்று பெயராயிற்று

உறு வெயிற்கு உலைஇய உருப்பு அவிர் குரம்பை— மிகுகின்ற வெயிலுக்கு உள்ளுறைகின்றோர் வருந்தப்பட்ட வெப்பம் விளங்குகின்ற குடிலிலிருக்கின்ற,

எயிற்றியர் அட்ட இன் புளி வெஞ் சோறு— எயினக்குலத்தின் மகளிராலே அடப்பட்ட இனிய புளிங்கறியிடப்பட்ட வெவ்வியசோற்றை,

புளி - தித்திப்புமாம்

தேமா மேனிச் சிலவளை ஆயமொடு— தேமாவின் தளிர்போலும் மேனியையும் சிலவாகிய வளையினையுமுடைய நும்மகளிருடைய திரளுடனே,

ஆமான் சூட்டின்— ஆமானினது சூட்டிறைச்சியை யுடைய,

அமைவரப் பெறுகுவிர்— பசிகெடப் பெறுகுவிர்,

வேலூரெய்தின் (௧௭௩) சூட்டினையுடைய (௧௭௭) சோற்றை (௧௭௫) ஆயத்தோடே (௧௭௬) அமைவரப் பெறுகுவிரென்முடிக்க

முல்லையுங் குறிஞ்சியுஞ் சேர்ந்திருந்தலிற் சேரக்கூறினார், இரண்டுங்கூடியல்லது பாலைத்தன்மை பிறவாமையின்

[நறும்பூங் கோதை தொடுத்த நாட்சினைக், குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்பர் ஏறி]

நாட் கோதை தொடுத்த நறும் பூஞ் சினைக் குறுங் காற் காஞ்சிக் கொம்பர் ஏறி— நாட்காலத்து மாலைகட்டினாற்போல அடையமலர்ந்த நறிய பூக்களையுடைய சிறிய கொம்புகளையும் குறிய தாளினையுமுடைய காஞ்சிமரத்திற் பெரியகொம்பரிலே யேறி,

நிலை அருங் குட்டம் நோக்கி நெடிது இருந்து— ஒருகாலத்தும் நிலைப்படுதல் அரிதாகிய ஆழத்திற்றிரிகின்ற மீன்களை யெடுக்குங் காலத்தைக்கருதி நெடும்பொழு திருந்து,

புலவுக் கயல் எடுத்த பொன் வாய் மணிச் சிரல் வள் உகிர் கிழித்த வடு ஆழ் பாசடை— புலானாற்றத்தையுடைய கயலை முழுகியெடுத்த பொன்னிறம்போலும் வாயையுடைய நீலமணிபோன்ற சிச்சிலியினது பெரிய உகிர்கிழிந்த வடுவழுந்தின பசிய இலையினையுடைய,

முள் அரைத் தாமரை முகிழ் விரி நாட்போது— முள்ளையுடைத்தாகிய தண்டினையுடைய வெண்டாமரையினது அரும்புவிரிந்த நாட்காலத்திற் பூவை,

கொங்கு கவர் நீலச் செங்கட் சேவல்— தேனை நுகர்கின்ற நீலநிறத்தினையும் சிவந்த கண்ணினையுமுடைய வண்டொழுங்கு,

பூவைத் தேனையென்றது, *“தெளிர்து” என்றதனுன்முடிக்க

மதி சேர் அரவின் மானத் தோன்றும்— திங்களைச் சேர்கின்ற கரும்பாம்பை யொப்பத் தோன்றும்,

---

* “முதன்முனை வரிற் கண்ணென் வேற்றுமை, சினைமுன் வருதல் தெள்ளி தென்ப” என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், ரு

மருதம் சான்ற மருதத் தண் பணை—கூடியுங்கூடியும் போகநுகரும் தன்மைய மைந்த மருதநிலத்திற் குளிர்ந்த வயலிடத்து,

[அந்தண் அருகா வருநசைவியன்கா, அந்தண் கிடங்கினவ் வாமூர் செய்தின்]

அம் தண் கிடங்கின் அருநசைவியன்கா அந்தணர் அருகா அவ்வெழில் வாமூர்—அழகினையுடைய குளிர்ந்த கிடங்கினையும் அரியகாவலையும் ஆசையையுடைய அகன்ற காவினையுமுடைய அந்தணர் சுருங்காத அழகினையுடைய ஆமூரைச் சேர்வீராயின்,

[வலம்பட நடக்கும் வலிபுணர் எருத்தி, னுரன்கெழு நோன்பகட்டுழவர் தங்கை]

வலி புணர் எருத்தின் வலம் பட நடக்கும் நோன் பகட்டு உரன் கெழுமு உழவர் தங்கை—இழுத்தற்குரிய வலிபொருந்தின கழுத்தினாலே வெற்றிபுண்டாக நடக்கும் மெய்வலியினையுடைத்தாகிய எருத்தினையுடைய அறிவுபொருந்தின உழவருடைய தங்கையாகிய,

உரன் - அறிவு, *"உரவோரெனினு மடவோரெனினும்" என்றாற்போல

பிடிக் கை அன்ன பின்னு வீழ் சிறுபுறத்துத் தொடிக் கை மகடூஉ—பிடியினது கையை யொத்த பின்னின மயிர் வீழ்ந்து கிடக்கின்ற சிறிய முதுகினையும் தொடியணிந்த கையினையுமுடைய மகள்,

மக முறை தடுப்ப—உழவர் தங்கையாகிய (கக௦) மகடூஉத் (ககஉ) தான் உள்ளேயிருந்து தன்பிள்ளைகளைக்கொண்டு நும்மை அடைவே எல்லாரையும் போகாது விலக்குகையினாலே,

இனிய பிள்ளைகளை உபசரிக்குமாறுபோல உபசரித்து விலக்கவென்றுமாம்.

இருங் காழ் உலக்கை இரும்பு முகம் தேய்த்த அவைப்பு மாண் அரிசி அமலை வெண் சோறு—கரிய வயிரத்தையுடைய உலக்கையினது பூணினையுடைய முகத்தைத் தேயப்பண்ணின குத்துதலமாட்சிமைப்பட்ட அரிசியாலாக்கின கட்டியாகிய வெள்ளியசோற்றை,

கவைத் தாள் அலவன் கலவையொடு பெறுகுவிர்—கவைத்த காலினையுடைய ஞெண்டும் பீர்க்கங்காயுங்கலந்த கலப்புடனே பெறுகுவிர்,

தண்பணையின் (கஅ௬) ஆமூரெய்தின் (கஅஅ), உழவர் தங்கையாகிய (கக௦) மகடூஉத் தடுக்கையினாலே (ககஉ) சோற்றைக் (கக௬) கலவையொடு பெறுகுவிரென முடிக்க

[எரிமறிந் தன்ன நாவி னிலங்கெயிற்றுக், கருமறிக் காதிற் கவையடிப்பேய்மக, ணிணனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப், பிணனுகைத்துச் சிவந்த பேருகிர்ப் பணைத்தாள், அண்ணல் யானை யருவிதுகளவிப்ப, நீரடங்கு தெருவினவன் சாறயர் மூதூர்]

எரி மறிந்து அன்ன நாவின்—மேனோக்கியெரிகின்ற நெருப்புச் சாய்ந்தாலொத்த நாவினையும்,

கரு மறிக் காதின் - வெள்யாட்டுமறிகளை அணிந்த காதினையும்,

† கவை அடிப் பேய் மகள்—கவைத்த அடியினையுமுடைய பேய்மகள்,

நிணன் உண்டு சிரித்த இலங்கு எயிற்றுத் தோற்றம் போல—நிணத்தைத்தின்று சிரித்த விளங்குகின்ற எயிற்றினது தோற்றரவு போல,

* பதிற்றுப்பத்து, எட்டாம்பத்து,

† "இரும்பே ருவகையி னெழுந்தோர் பேய்மகள், *** கண்டொட் டுண்டு கவையடி பெயர்த்துத், தண்டாக் களிப்பி னாடுங் கூத்துக், கண்டனன்" என்றார் மணிமேகலையிலும், ௬ - வது சக்கரவாளக்கோட்டம்புக்ககாதை.

பிணன் உகைத்துச் சிவந்த பேர் உகிர்ப பணைததாள் அண்ணல் யானை அருவி துகள் அவிப்ப நீறு அடங்கு தெருவின் ஊர்—தாங்கொன்ற பிணங்களின்றலைகளைக் காலாலேதள்ளிச் சிவந்த பெரிய உகிரினையும் பெருமையையுடைய கால்களையுமுடைய தலைமையையுடையவாகிய யானைகளின மதவருவி எழுந்ததுகளை அவிக்கையினாலே புழுதியடங்கின தெருவினையுடைய ஊர்,

அவன் சாறு அயர் மூதூர்—அவனுடைய விழாநடக்கின்ற பழைய ஊர்,

சேய்த்தும அன்று சிறிது நணியதுவே—தூரிய இடத்ததுமன்று; சிறிதாக அண்ணிய இடத்ததே

மூதூர் நணியதென்க.

[பொருநாக காயினும புலவாக காயினு, மருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினுங், கடவுண் மாலவரை கணவிடுத தனன, வடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகி.]

பொருநாக்கு அடையாவாயினும் புலவாக்கு அடையாவாயினும் அரு மறை நாவின் அந்தணாககு அடையாவாயினும அருங் கடை வாயில குறுகி—கிணைப்பாணாககு அடைககபபடாவாயினும, அறிவுடையோாககு அடைககப்படாவாயினும், அரிய வேதததையுடைத்தாகிய நாவினையுடைய அநதணாககு அடைககபபடாவாயினும் ஏனையோாக்கு உளளே சேறறகரிய தலைவாயிலையணுகி,

அடையாவெனறபன்மை நானகுவாயிலையுங்கருதி

கடவுள மால வரை கண விடுததன்ன அவன வாயில—அதுதான் தெய்வங்களிருககினற பெருமையையுடைய மேரு ஒருகண்ணை விழித்துப்பாாததாலொதத அவனுடைய கோபுரவாசல,

அனறிப பொருநாக்காயினும புலவாக்காயினும் அருமறைநாவி னந்தணாக்காயினும் அடையாவாயிலெனறுற பொருளினமையணர்க.

செய நனறி அறிதலும—பிறா தனக்குச்செய்த நன்றியை யறிநது அவாக்குத் தானும் நன்மைசெய்தலையும்,

சிறறினம் இனமையும—அறிவும் ஒழுககமுமிலலாத மாககடிரள் தனக்கில்லாமையையும,

இன முகம உடைமையும—நோககினாககு இனியமுகததை எக்காலமும் உடையனுதலையும,

இனியன் ஆதலும—*முகததினினிய நகாஅ அகதது இன்னாதவனாகாமல் நெஞ்சுமுகத்திறகேறப இனியனுதலையும்,

செறிந்து விளங்கு சிறப்பின் அறிந்தோா ஏதத—எககாலமுந தன்னுடனே செறிநது விளங்குகினற தலைமையினையுடைய பலகலைகளையுணாந்தோர் புகழ,

அஞசினாககு அளித்தலும்—தன்வீரததைசகணடு அஞ்சிவந்து அடிவீழ்ந்தார்கரு அருள்செய்தலையும,

வெஞ்சினம இனமையும்—கொடிய சினமிலலாமையையும்,

கோபம் நீட்டித்து நிறகின்றது சினம்.

ஆண அாள் புகுதலும்—வீரரணி நின்ற அணியிலேசென்று அவ்வணியைக் குலைத்தலையும்,

* திருக்குறள், கூடாநட்பு, ௪. "முகததி னினிய நகாஅ வகத்தின்னு, வஞ்சரை யஞ்சப் படும்'

* "ஆணபா லெலலா மாணெனற குரிய" என்றுகூறிய †"பெண்ணு மாணும் பிள்ளையு மவையே" எனறதனுல ஆணெனறது ஆண்பாலையே யுணாத்துமேனும் அணி புகுதலென்றதனுல் ஈணடு வீரனை யுணாததிறறு.

அழி படை தாஙகலும—தனது கெட்ட படையிடததே தான்சென்று பகைவரைப பொறுததலையும,

வாள மீக கூறறதது வயவா ஏதத—வாளவலியாலே மேலாகிய சொல்லையுடைய வீரா புகழ,

கருதியது முடிததலும் — தனனெஞ்சுகருதிய புணாசசியைக குறைகிடவாமல முடிககவலல தனமையையும,

நுகர்தற்குரிய மகளிரை நுகாநது பறறுககாற பிறபபறுமையிற கருதியதுமுடிககவேணடு மென்றா.

காமுறப படுதலும—அஙஙனந தானே யினபமுறுதே அமமகளிருந் தம்மாலே மிககவின்பததைபபெறும் தனனை விருமபபபட்டிருததலையும்,

ஒருவழிப படாமையும—அவாகள அஙஙனம விருமபினாகளெனறு அவாகள் வசததனுகாமையையும்,

ஒடியது உணாதலும்—தான அவாவசததனுகாமையின அவா வருநதியதன்மையையுணர்நது அவரைபபாதுகாததலையும்,

இனி அவர்கள் நெஞ்சில நிகழநததனையுணாநது அவா குறைமுடித்தலென்றுமாம

அரி ஏா உண கண அரிவையா ஏதத—செவவரிபொருந்தின மையுண [illegible] ணையுடைய மகளிாபுகழ,

அறிவு மடம படுதலும் -- தானகூறுகினறவறறையுணரும அறிவிலலாதாாமாட்டுத தான அறியாமைபபட்டிருததலையும,

அறிவு நன்கு உடைமையும—தன்னைபபோல அறிவுடையாாமாட்டு நன்றாக அறிவுடையனுயிருததலையும்,

‡ "ஒளியாாமு னொள்ளிய ராதல வெளியாாமுன - வானசுதை வணணங கொளல" எனறாாபிறரும

வரிசை அறிதலும—பரிசிலருடைய தரமறிநது அவாபெறுமுறைமையே கொடு

கொடுததல இதறகுங கூடடுக

வரையாது கொடுததலும—அஙஙனம கலவிமிகுதியிலலாத பரிசிலாககுக கொடாதிருத்தலை மேறகொளளாதே அவாகளளவிற்குத தககனவற்றைக கொடுத்தலையும்,

இனித் தனககென ஒன்றும் வரைநதுவையாமற் கொடுத்தலென்றுமாம்

பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசிலா ஏதத—பிறாகையிலேற்ற பொருளால் இலவாழ்க்கை நடததுதலையுடைய பாணா கூததா முதலியோா புகழ,

பன்மீன நடுவட் பானமதி போல—பலமீனகளுககு நடுவிருந்த பால்போலும் ஒளியையுடைய கலைநிறைந்த மதிபோல,

இன்னகை ஆயமோடு இருநதோற குறுகி—இயலிசைநாடகத்தாலும், இனிய மொழிகளாலும் இனியமகிழ்ச்சியைச செயயும் திரளோடே இருந்தவனையு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௫௦

† " " " ௬௪.

‡ திருக்குறள், அவையறிதல், ௪.

கலைகள் நிறைந்திருந்தமைபற்றித தலைவறகு ஈணடு மதி உவமையாயிறறு

பைஙகண ஊகம் பாம்பு பிடித்தன்ன அம் கோட்டுச் செறிந்த அவிழ்ந்து வீங்கு திவவின்—பசியகண்களையுடைய கரியகுரஙகு பாம்பின்றலையைப பிடித்தகாலத்து அப்பாம்பு ஒருகாலிறுகவும் ஒருகால் நெகிழவும் அதன்கையைச் சுற்றுமாறுபோன்ற அழகினையுடைய தண்டிடத்தே செறியச் சுற்றின நெகிழவேணடுமிடத்து நெகிழந் தும் இறுகவேண்டுமிடத்து இறுகும் நரம்புதுவககும் வாரககட்டினையும,

[மணிநிரைத் தன்ன வனப்பின்வா யமைதது]

மணி நிரைத்து அன்ன வனப்பின்—இரணடுவிளிம்புஞ் சேரததைத்து முடுக் கின ஆணிகளாலே மணியை நிரைததுவைத்தாலொத்த அழகினையும்,

வாயமைத்து—பொருந்தப்பண்ணி,

வயிறு சேர்பு ஒழுகிய வகை அமை அகளத்து—வயிறுசோந்து ஒழுஙகுபட்ட தொழில்வகை யமைந்த பத்தரினையும்,

வயிறு - பத்தரினடுவு தாழிபோலப புடைபட்டிருத்தலின், அகளமென்றார்

கானக் குமிழின் கனி நிறங் கடுப்பப புகழ வினைப் பொலிந்த பசசையொடு—கா ட்டிடத்துக் குமிழினுடைய பழத்தினது நிறத்தையொபபப புகழப்படுந் துவரூட் டின கைத்தொழிலாற் பொலிவுபெறற போரவையோடே,

[தேம்பெய், தமிழதுபொதிந் திலிற்று மடஙகுபுரி நரம்பின்.]

தேம் பெய்து புரி அடஙகு நரமபின்—தேனொழுகுகின்ற தனமையைத தனனி டத்தே பெய்துகொண்டு முறுககடஙகின நரம்பினையுமுடைய,

அமிழது பொதிந்து இலிற்றும் நரம்பு—அமிழ்ததைத தனனிடத்தே பொதி ந்து துளிககும் நரம்பு,

இஃது ஓசையினிமைக்குக கூறிறறு *"தீநதே - னணிபெற வொழுகி யன்ன வமிழ்துறழ் நரம்பி னல்யாழ்" எனறார பிறரும்

பாடுதுறை முற்றிய—நீர் பாடுந்துறைகளெலலாம் முடியபபாடுதறகு,

முற்றிய - செய்யியவென்னும வினையெசசம

பயன் தெரி கேள்வி கூடுகொள் இனனியம—தனது பயனவிளஙகுகினற இசைகளைத் தான் கூடுதலகொணட இனியயாழை,

பச்சையோடே (உஉ௬) வாயமைககபபட்டு வனபபினையும (உஉ௫), திவவினை யும் (உஉஉ), அகளத்தினையும் (உஉ௪), நரம்பினையுமுடைய (உஉ௭) இன்னியமெண முடிக்க

[குரலகுர லாக, நூனெறி மரபிற பணணி.] நூல நெறி மரபிற குரல குரலாகப பண்ணி—இசைநூல் கூறுகின்ற முறைமையாலே செம்பாலையாக வாசிததது,

பாடுதுறை முறறுதற்கு இன்னியத்தைக குரல குரலாகப் பணணியெனமுடிகக.

[ஆறுது, முதுவோர்க்கு முகிழதத கையினை யெனவும்] முதுவோாககு ஆறுது

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௨௬0: "பணிவரும் பை ம்பொற பத்தா பல்வினைப பவள வாணி, மணிகடை மருபபின் வாளரா மாடக வயிர த்தீந்தே, னணிபெற வொழுகி யன்ன வமிழதுறழ் நரம்பி னல்யாழ, கணிபுகழ் காளை கொண்டு கடலகம் வணகக லுறறான."

முகிழ்த்த கையினை எனவும்—* அரசன் உவாத்தியாயன் தாய தந்தை தமமுன்முத லியோர்க்குப், பலகாலுங் குவித்த கைகளையுடையையென்றும்,

இளையோர்க்கு மலர்ந்த மார்பினை எனவும—வீரரெறிதற்கு மனமகிழ்ந்து கொடுத்த மார்பினையுடையையென்றும்,

† "வணங்குசிலை பொருதநின மணங்கம ழகல - மகளிர்க் கல்லது மலைப்பறி யலையே" ‡"மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர் - மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப" §"விருந்தாயினை யெறிநீயென விரைமார்பகங் கொடுத்தாற் - கரும்பூணற வெறிந்தாங்கவ னினதூழினி யெனவே" என்றார் பிறரும்.

மகளிருமாம்

ஏரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை எனவும—ஏரினையுடைய குடிமக்களுக்கு நிழல் செய்த செங்கோலையுடையையென்றும,

தேரோர்க்கு அழன்ற வேலினை எனவும்—தேரினையுடைய அரசர்க்கு வெம்மை செய்த வேலையுடையை யென்றும்,

நீ சில மொழியா அளவை—நீ சிலபுகழினைக் கூறுதற்கு முன்னே,

[மாசில, காம்புசொலித் தன்ன வறுவை யுடீஇ] காம்பு சொலித்தது அன்ன மாசு இல் அறுவை உடீஇ—மூங்கில் ஆடையையுரித்தாலொத்த மாசில்லாத உடையினை உடுக்கப்பண்ணி,

இனி மூங்கின்முளையிற் பட்டையுமாம்.

பாம்பு வெகுண்டு அன்ன தேறல் நல்கி—பாம்புபெறி மயக்கினாற்போல மயக்கின கட்டெளிவைத் தந்து,

[காவெரி யூட்டிய கவர்கணைத் தூணிப், பூவிரி கச்சைப் புகழோன் றன்முன்,

---

* ஆசாரக்கோவை, கஎ—"அரசனு வாத்தியாயன் றாய்தந்தை தம்மு, ணிக ரில் குரவ ரிவரிவரைத், தேவரைப் போலத் தொழுதெழுக வென்பதே, யாவருங் கண்ட நெறி"

† பதிற்றுப்பத்து, ஏழாம்பத்து, ௩—"பாரப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே, பணியா வுள்ளமொ டணிவரக் கெழீஇ, நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே, வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கம ழகல, மகளிர்க் கல்லது மலைப்பறி யலையே, நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினுங், கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே"

‡ புறநானூறு, க0—"வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே, பிறர்பழி கூறுவோர் மொழிதே றலையே, நீமெய் கண்ட தீமை காணி, னொப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தி, வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற, றண்டமுந் தணிதிநீ பண்டையிற் பெரிதே, யமிழ்தட் டானாக் கமழ்குய் யடிசில, வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை, மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப, செய்திரங் காவினைச் சேணவிளங் குமபுகழ, நெய்தலங் கான னெடியோ, யெய்தவந் தனம்யா மேதது கம் பலவே."

திணை - பாடாணடிணை. துறை - இயன்மொழி சோழன் நெய்தலங் கானல் இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதி பசுங்குடையார் பாடியது.

§ சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், ௪௯௪:—"விருந்தாயினை யெறிநீ யென விரைமார்பகங் கொடுத்தாற், கரும்பூணற வெறிந்தாங்கவ னினதூழினி யெனவே, யெரிந்தாரயி லிடைபோழ்ந்தமை யுணராதவ னின்றான், சொரிந்தார்மல ரமரங் கையர் தொழுதார்விசும் படைந்தான்."

பனிவரை மார்பன் பயந்த:] கா எரி ஊட்டிய கணைகவா தூணிப் பூ விரி கச்சைப் புகழோன் தன்முன் பயந்த பனிவரை மார்பன்— காண்டாவனத்தை நெருப்புண்ணும்படி யெய்த கணையை உள்ளடக்கின ஆவநாழிகையினையும் பூத்தொழில் பரந்த கச்சையினையுமுடைய அருச்சுனற்றமையனாகிய வீமசேனன்கண்ட இமவான்போலு மார்பன்,

நுண் பொருட் பனுவலின் வழாஅப் பல வேறு அடிசில்— கூரியபொருளையுடைய மடைநூனெறியிற் றப்பாத பலவேறுபாட்டையுடைய அடிசிலை,

[வாணிற விசும்பிற் கோண்மீன் சூழ்ந்த, விளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து, விளங்குபொற் கலத்தில.] விசும்பில் வாள் நிறக் கோள் மீன் சூழ்ந்த இளங் கதிர் ஞாயிறு எள்ளும் தோற்றத்து விளங்கு பொற் கலத்தில்—ஆகாயத்தில் ஒளியையுடைத்தாகிய நிறத்தினையுடைய கோளாகிய மீன்கள்சூழ்ந்த இளைய கிரணங்களையுடைய ஞாயிற்றை இகழுந் தோற்றரவையுடைய விளங்குகின்ற பொற்கலத்திடத்தே,

விரும்புவன பேணி— நீவிரும்புவனவற்றை விரும்பி உட்கொண்டு,

ஆனு விருப்பின் தான நின்று ஊட்டி— நம்மிடத்து மிகுகின்ற விருப்பத்தாலே தான் நின்று உண்ணப்பண்ணுவித்து,

ஆனுமரபினென்றும் பாடம்

நீ சிலமொழியாவளவை (உகூ) விரும்புவன பேணி(உசச) உடீஇ (உகூசு) நல்கி (உகூஎ) அடிசிலைக் (உசக) கலத்தேயிட்டுத் (உசச) தான்நின்று ஊட்டியென்க

திறல் சால் வென்றியொடு தெவ்வுப் புலம் அகற்றி— வலியமைந்த வெற்றியோடே பகைவயது தத்தநிலத்தைக் கைவிட்டுப் போகப்பண்ணி,

விறல் வேல மன்னர் மன் எயில முருக்கி — வெற்றியையுடைத்தாகிய வேலினையுடைய முடிவேந்தர்மனனும அரணகளை யழித்து,

நயவர் பாணர் புன்கண தீர்த்தபின்—அவ்விடங்களிற்பெற்ற பொருளாலே விரும்பிவந்தவர் புன்கணமையையும், பாணர் புன்கணமையையும் போக்கினபின்பு,

வயவர் தந்த வான் கேழ நிதியமொடு— தன்படைத்தலைவர் மிக்கனவாயக் கொண்டுவந்துதந்த நன்றாகிய நிறத்தினையுடைய பொருட்டிரளுடனே,

தன்படைத்தலைவர் குறுநிலமன்னரையும, அரசரையுமழித்து, நயவர்க்கும பாணர்க்குங்கொடுத்து, மிக்குககொண்டுவந்த நிதியமென்க

[பருவ வானத்துப் பாற்கதிர் பரப்பி, யுருவ வான்மதி யூர்கொண் டாங்கு.] பருவ வானத்து உருவ வான் மதி பாற கதிர் பரப்பி ஊர் கொண்டாங்கு— கூதிர்க்காலத்தையுடைய வானிடத்தே வடிவுநிறைதலையுடைய வெள்ளிய மதி பாலபோலுங் கிரணங்களைப் பரப்பிப் பரத்தலைக் கொண்டாற்போல,

கூர் உளி பொருத வடு ஆழ் நோன குறட்டு ஆரம் சூழ்ந்த அயிலவாய் நேமியொடு — கூரிய சிற்றுளிகள் சென்று செத்தின உருக்களழுந்தின வலியினையுடைய குறட்டிடத்திற்றைத்த ஆர்களைச்சூழ்ந்த சூட்டினையுடைய உருளையோடே,

குறடு - அச்சுக்கோக்குமிடம். அயில்வாய - கூரியவாய்; என்றது சூட்டிற்கு ஆகுபெயர்.

[சிதாநனை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத், ததர்பிணி யவிழ்ந்த தோற்றம் போல:] முருக்கின் சேண் ஓங்கு நெடுஞ்சினைத் ததர் நனை சிதர் பிணி அவிழ்ந்த தோற்றம் போல—முருக்கினுடைய விசும்பிலே செல்லவளர்ந்த நெடிய கொம்பிற்செறிந்த அரும்புகள் வண்டிற்குப் பிணியவிழ்ந்த தோற்றரவுபோல,

ததர் - கொத்துமாம் சிதர் - சிந்துதலுமாம், சிச்சிலியுமாம்.

[உள்ளரக் கெறிந்த வுருக்குறு போாவைக், கருந்தொழில் வினைஞா கைவினை முற்றி, யூர்ந்துபெயர் பெற்ற வெழினடைப பாகரொடு.]

கருந்தொழில் வினைஞா கை வினை முறறி உருககுறு அரககு உள் எறிந்த போாவைப் பாகா— வலிய தொழிலைசசெயயுந் தசசருடைய கையாறசெயயும் உருக்களெல்லாம முற்றுபபெற்று உருககபபடுஞ் சாதிலிஙகம உள்ளேளிரமபவழிதத பலகையையுடைய பாகா,

தேர்த்தட்டுவெளி மறையப பாவின பலகையைப போாவையெனறா. அதன மேலே சுற்றுசசுவராகப பலகையாறசெய்த சுவரைப் பாகரென்றா பாகரையுடைய தேரைப்பாகரென்றா, ஆகுபெயரால

ஊர்ந்து பெயா பெறற எழில் நடைப பாகரொடு— ஏறிபபாாதது உணமையாக ஓட்டமுணடென்று பெயாபெறற அழகினையுடைத்தாகிய நடையினையுடைய தேரோடே,

நேமியோடே (உ௱௩) போாவையையுடைய (உ௱௪) பாகரெனமுடிகக

மா செலவு ஒழிககும் மதன் உடை நோன் தாள் வாள் முகப் பாணடில— தன் கடுமையாற குதிரையின்செலவைப பின்னேநிறுததும் வனபபுடைததாகிய வலியினையுடைய தாளினையும, ஒளியினையுடைததாகிய முகததினையுமுடைய நாரையெருதையும்,

வலவனொடு— அதனைச செலுததும் பாகனொடு,

[தரீஇ, யனறே விடுகருமவன் பரிசில] பரிசில தரீஇ அவன அனறே விடுககும —யானை குதிரை அணிகலமுதலியபரிசிலகளையுந்தநது அவன் அன்றேவிடுக்கும்

நிதியத்தோடே (உ௪௩) பாகரோடே (உ௱௮) வலவனோடே பாண்டிலையும்(உ௬௦) பரிசிலையுந் (உ௬௧) தரீஇ (உ௬௦) அவன் அன்றேவிடுக்குமெனா முடிகக

மென் தோள் துகில அணி அல்குல துளங்கு இயல் மகளிர் அகில் உண விரிதத அம் மென் கூந்தலின் —மெலலிய தோளினையும், துகில்சூழ்ந்த அலகுலினையும், அசைந்த இயலபினையுமுடைய மகளிர் அகிற்புகையை உணணுமபடியாக விரித்த அழகையுடைய மெல்லிய கூந்தலபோலே,

[மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப பரபபித, துணிமழை தவழுந துயல்கழை நெடுங கோட்டு:]

துணி மழை மணி மயில கலாபம் இடை மஞ்சு பரபபித தவழும் கோடு—தெளிந்தமேகம நீலமணிபோலும் மயிலினுடைய விரிந்த தோகைககு நடுவே தனது மஞசைபபரபபித தவழுமலை,

சிறிதுநீா உட்கொணடு பககம வெளளியமாசாயிருததலின, மேகம மஞ்சைபபரப்பியென்றா

இனி 'மணிமயில கலாபம' என்று பாடமாயின, மயில் தனகலாபததை மஞ்சிடையிலே பரப்புதலைச்செயது துயல்கோடெனக. துயலல் - ஆடுதல்

துயல் கழை நெடுங கோடடு— அசைகின்ற மூஙகிலையுடைய நெடிய மலையிடத்தையுடைய குறிஞ்சி (உ௬௭)

[எறிந்துரு மிறந்த வேற்றருஞ் சென்னி·]ஏறறரும் உரும் எறிந்து இறந்த சென்னிக் கோடு (உ௬௫)—ஏறுதறகுரிய அரிதாகிய உருமேறு தான்ஏறுதற்காக இடித்து வழியாக்கிப்போன சிகரத்தையுடையமலை

இக்குதிரையேற்றரிதென்ப.

குறிஞ்சிக கோமான்— குறிஞ்சியாகிய ஒழுக்கத்தையுடைய நிலத்திற்கரசன்,

கொய் தளிர்க் கண்ணிச் செல் இசை நிலைஇய பண்பின் நல்லியக்கோடனை— கொய்யப்பட்ட தளிர்விரவின மாலையினையும், பிறரிடத்து நில்லாமற் போகின்றபுகழ் தன்னிடத்தே நிற்றற்குக் காரணமான குணத்தினையுமுடைய நல்லியக்கோடனை

நயந்தனிர் செலின்— விரும்பிச்செல்லின்,

முதுவாயிரவல (௪௦) பெருமகன் (கஉஉ) புரவலனாகிய (கஉ௫) நல்லியக்கோடனை நயந்தகொள்கையோடே (கஉசு) முன்னாட்சென்றனமாக, இந்நாள் (கஉ௬), அழிபசிவருத்தம்வீட (க௪௦) யானையோடே தேரெய்தி (க௪உ) யாம் அவணின்றும்வருகின்றேம்; இனி நீயிரும் (க௪௩) மூவேந்தரிடத்துச் செல்குவிராயின் (க௪௫), வஞ்சியும் வறிது, அதுவன்றி (௫௦) மதுரையும்வறிது, அதுவன்றி (சுஎ) உறந்தையும் வறிது; அதுவன்றி (அ௩) எழுவர்பூண்ட ஈகைச்செந்நுகம் (கக௩) ஒருதான்றாங்கிய (கக௫) குறிஞ்சிக் கோமானாகிய (உசுஎ) நல்லியக்கோடனை நயந்தனிர்செலின் (உசுக), வழியிற் பெறும்வறறை யாங்கூறக்கேண்மின், பட்டினம்படரின் (க௫௩), வயின் வயிற பெறுகுவிர் (கசு௩); அதன்பின்னர் வேலூரெய்தின் (கஎ௩) அமைவரப் பெறுகுவிர் (கஎஎ); அதன்பின்னர் அவன ஆமூரெய்திற் (கஅஅ) கலவையொடுபெறுகுவிர் (கக௫), அவற்றைப்பெற்றபின், அவன் மூதூர் (உ0க) சேய்த்துமன்று; சிறிது நணியதுவேயாயிருக்கும் (உ0உ), ஆண்டுச்சென்று முன்னர் அவன கடைவாயிலைகுறுகிப (உ0சு) பின் அறிந்தோரேத்த (உ0கூ) வயவரேத்த (உகஉ) அரிவையரேத்தப் (உக௫) பரிசிலரேத்த (உகஅ) இருநதோளையணுகிப (உஉ0) பாடுதுறைமுற்றுதற்கு (உஉஅ) இன்னியத்தைப (உஉகூ) பண்ணிக (உ௩0) கையினையென்றும் (உ௩க), மார்பினையென்றும் (உ௩உ), கோலினையென்றும (உ௩௩), வேலினையென்றும் (உ௩௪) நீசிலமொழியா அளவை (உ௩௫) அவன் நீவிருமபுவனபேணி (உ௪௪) உடீஇ (உ௩சு) நல்கி (உ௩எ) அடிசிலைக்(உ௪க) கலத்தேயிட்டுத (உ௪௪) தான்நின்றூட்டி (உ௪௫) நிதியத்தோடே (உ௪கூ) பாகரோடே (உ௫அ) வலவனோடே பாணடிலையும் (உசு0) பரிசிலையும் (உசுக) தரீஇ (உசு0) அவன் அன்றேவிடுக்கும (உசுக) என வினைமுடிவுசெய்க.

ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார்பாடிய சிறுபாணாற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

வெண்பா

௧ அணியிழையாாக காரணங காகிமற றந்நோய
தணிமருநதுந தாமேயா மென்ப—மணிமிடைபூ
ணிமமென முழவி னெயிற்பட டினநாடன்
செமமல சிலைபொருந தோள்.

௨ நெடுவரைச சந்தன நெஞசங குளிர்பபப
படுமேம் பாம்போ மருங்கு—விடுகொடி
யோடிய மாாப னுயாநல் லியககோடன்
சூடிய கண்ணி சுடும.

நான்காவது

பெரும்பாணாற்றுப்படை.

அகலிரு விசும்பிற பாயிருள பருகிப
பகலகான றெழுதரு பலகதிரப பரிதி
காய்சினந திருகிய கடுநதிறல வேனிற
பாசிலை யொழித்த பராஅரைப பாதிரி
வளளிதழ் மாமலா வயிற றிடை * வகுத்தத
னுளளகம புரையு மூட்டுறு பசசைப
பரியரைக் கமுகின பாளையம பசும்பூக
கருவிருந தனன கணகூடு செறிதுளை
யுருககி யன்ன பொருததுறு போாவைச
சுனைவறந தனன விருடீங்கு வறுவாயப
பிறைபிறந தனன பின்னேந்து கவைககடை
நெடும்பணைத திரடோண மடந்தை முனகைக
குறுந்தொடி யேயக்கு மெலிந்துவீங்கு திவவின
மணிவாரந தனன மாயிரு மருப்பிற
பொன்வாரந தனன புரியடங்கு நரம்பின
றொடையமை கேள்வி யிடவயிற றழீஇ
வெந்தெறற கனலியொடு மதிவலந் திரிதருந
தண்கடல் வரைப்பிற றாங்குநாப பெறாது
பொழிமழை துறந்த புகைவேய குன்றததுப
பழுமரந் தேரும பறவை போலக
கல்லென் சுற்றமொடு காலகிளர்ந்து திரிதரும
புல்லென யாக்கைப புலவுவாயப பாண
பெருவறங் கூர்நத கானங் கலலெனக
கருவி வானந் துளிசொரிந் தாங்குப
பழமபசி கூர்நதவெம மிருமபே ரொககலொடு
வழங்கத தவாஅப் பெருவள னெய்தி
வாலுளைப் புரவியொடு வயககளிறு முகந்துகொண
டியாமவ ணின்றும வருது நீயிரு
மிருநிலங கடந்த திருமறு மாாபின
முந்நீர் வண்ணன் புறங்கடை யந்நீரத

* வகிர்க்கவென்றும் பாடம்

திரைதரு மரபி னுரவோ னும்பல்
மலர்தலை யுலகத்து மன்னுயிர் காக்கு
முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளு
மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும்
வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பி
னல்லது கடிந்த வறம்புரி செங்கோற்
பல்வேற் றிரையற் படர்குவி ராயிற்
கேளவ னிலையே கெடுகநின் னவல
மத்தஞ் செல்வோ ரலறத் தாக்கிக்
கைப்பொருள் வௌவுங் களவேர் வாழ்க்கைக்
கொடியோ ரின்றவன் கடியுடை வியன்புல
முருமு முரறா தரவுந் தப்பா
காட்டுமாவு முறுகண் செய்யா வேட்டாங்
கசைவுழி யசைஇ நசைவுழித் தங்கிச்
சென்மோ விரவல சிறக்கநின் னுள்ளங்
கொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து
முழவி னன்ன முழுமர வுருளி
யெழூஉப் புணர்ந் தன்ன பரூஉக்கை நோன்பார்
மாரிக் குன்ற மழைசுமந் தன்ன
வாரை வேய்ந்த வறைவாய்ச் சகட
மேழங் காவலர் குரம்பை யேய்ப்பக்
கோழி சேக்குங் கூடுடைப் புதவின்
முளையெயிற் றிரும்பிடி முழந்தா ளேய்க்குந்
துளையரைச் சீறூர றூங்கத் தூக்கி
நாடக மகளி ராடுகளத் தெடுத்த
விசிவீங் கின்னியங் கடுப்பக் கயிறுபிணித்துக்
காடி வைத்த கலனுடை மூக்கின்
மகவுடை மகடூஉப் பகடுபுறந் துரப்பக்
கோட்டிணர் வேம்பி னேட்டிலை மிடைந்த
படலைக் கண்ணிப் பரேரெறுழ்த் திணிதோண்
முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
சிறுதுளைக் கொடுநுக நெறிபட நிரைத்த
பெருங்கயிற் றொழுகை மருங்கிற் காப்பச்
சிலைப்பத வுணவின் கொள்ளை சாற்றிப்
பல்லெருத் துமணர் பதிபோகு நெடுநெறி
யெல்லிடைக் கழியுநர்க் கேம மாக
மலையவுங் கடலவு மாண்பயந் தரூஉ

மரும்பொரு ளருத்துந் திருந்துதொடை நோன்ஞா
ணடிபுதை யரண மெய்திப் படம்புக்குப்
பொருகணை தொலைச்சிய புண்டேர் மார்பின்
விரவுவரிக் கச்சின் வெண்கை யொள்வாள்
வரையூர் பாம்பிற் பூண்டுபுடை தூங்கச்
சுரிகை நுழைந்த சுற்றுவீங்கு செறிவுடைக்
கருவி லோச்சிய கண்ணக னெறுழ்த்தோட்
கடம்பமர் நெடுவே ளன்ன மீளி
யுடம்பிடித் தடக்கை யோடா வம்பலர்
தடவுநிலைப் பலவின் முழுமுதற் கொண்ட
சிறுசுளைப் பெரும்பழங் கடுப்ப மிரியற்
புணர்ப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத்
தணர்ச்செவிக் கழுதைச் சாத்தொடு வழங்கு
முல்குடைப் பெருவழிக் கவலை காக்கும்
வில்லுடை வைப்பின் வியன்காட் டியவி
னீளரை யிலவத் தலங்குசினை பயந்த
பூளையம் பசுங்காய் புடைவிரிந் தன்ன
வரிப்புற வணிலொடு கருப்பை யாடா
தியாற்றறல் புரையும் வெரிநுடைக் கொழுமடல்
வேற்றலை யன்ன வைந்நுதி *நெடுந்தக
ரீத்திலை வேய்ந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை
மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி
யீன்பிண வொழியப் போகி நோன்கா
ழிரும்புதலை யாத்த திருந்துகணை விழுக்கோ
லுளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி
யிருநிலக் கரம்பைப் படுநீ றாடி
நுண்புல் லடக்கிய வெண்பல் லெயிற்றியர்
பார்வை யாத்த பறைதாள் விளவி
னீழன் முன்றி னிலவுரற் பெய்து
குறுங்கா ழுலக்கை யோச்சி நெடுங்கிணற்று
வல்லூற் றுவரி தோண்டித் தொல்லை
முரவுவாய்க் குழிசி முரியடுப் பேற்றி
வாரா தட்ட வாடூன் புழுக்கல்
வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமக
னோடாத் தானை யொண்டொழிற் கழற்காற்
செவ்வரை நாடன் சென்னிய மெனினே

* நெடுந்திடரென்றும் பாடம்.

தெய்வ மடையிற் றேக்கிலைக் குவைஇநும்
பைதீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவிர்
மானடி பொறித்த மயங்கதர் மருங்கின்
வானமடி பொழுதி னீர்நசைஇக் குழித்த
வகழ்சூழ் பயம்பி னகத்தொளித் தொடுங்கிப
புகழா வாகைப் பூவி னன்ன
வளைமருப் பேனம் வரவுபார்த் திருக்கு
மனைநாள் வேட்ட மழுங்கிற பகனுட்
பருவாய் ஞமலியொடு பைம்புத லெருக்கித
தொகுவாய வேலித தொடர்வலை மாட்டி
முள்ளரைத் தாமரைப புலவிதழ் புரையு
நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்கற வளைஇக்
கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட் டுண்ணு
மருஞ்சுர மிறந்த வம்பர்ப பருந்துபட
வொன்னாத் தெவ்வா நடுங்க வோச்சி
வைந்நுதி மழுங்கிய புலவுவா யெஃகம
வடிமணிப் பலகையொடு நிரைஇ முடிநாட்
சாபஞ் சாத்திய கணைதுஞ்சு வியனக
ரூகம் வேய்ந்த வுயர்நிலை வரைப்பின்
வரைத்தேன் புரையுங் கவைக்கடைப் புதையொடு
கடுந்துடி தூங்குங் கணைக்காற் பந்தர்த
தொடர்நா யாத்த துன்னருங் கடிநகர்
வாழ்முள் வேலிச் சூழ்மிளைப் படப்பைக
கொடுநுகந் தழீஇய புதவிற் செந்நிலை
நெடுநுதி வயக்கழு நிரைதத வாயிற்
கொடுவி லெயினர் குறும்பிற சேப்பிற
களர்வள ரீந்தின் காழ்கண் டன்ன
சுவல்விளை நெல்லின் செவ்வவிழ்ச் சொன்றி
ஞமலி தந்த மனவுச்சூ லுடும்பின்
வறைகால் யாத்தது வயின்றொறும பெறுகுவிர்
யானை தாக்கினு மரவுமேற் செலினு
நீணிற விசும்பின் வல்லேறு சிலைப்பினுஞ்
சூன்மகண் மாறா மறம்பூண் வாழ்க்கை
வலிக்கூட் டுணவின் வாட்குடிப் பிறந்த
புலிப்போத் தன்ன * புல்லணற் காளைச்
செந்நா யன்ன கருவிற் சுற்றமொடு

* புல்லணர்க் காளையென்றும் பாடம்

கேளா மன்னர் கடிபுலம் புக்கு
நாளா தந்து நறவுநொடை தொலைச்சி
யில்லடு கள்ளின் இருப்பி பருகி
மல்லன் மன்றத்து * மதவிடை கெண்டி
மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்பச்
சிலைநவி லெறுழ்த்தோ ளோச்சி வலன்வளையூஉப்
பகன்மகிழ் தூங்குந் தூங்கா விருக்கை
†முரண்டலை கழிந்த பின்றை மறிய
குளகரை யாத்த குறுங்கா றுரமைச்
செற்றை வாயிற் செறிகழிக் கதவிற்
கற்றை வேய்ந்த கழித்தலைச் சாம்பி
னதளோன் றுஞ்சுங் காப்பி னுதள
நெடுந்தாம்பு தொடுத்த குறுந்தறி முன்றிற்
கொடுமுகத் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கு
மிடுமுள் வேலி யெருப்படு வரைப்பி
னள்ளிருள் விடியற் புள்ளெழப் போகிப்
புலிக்குரன் மத்த மொலிப்ப வாங்கி
யாம்பி வான்முகி ழன்ன கூம்புமுகை
யுறையமை தீந்தயிர் கலக்கி நுரைதெரிந்து
புகர்வாய்க் குழிசி பூஞ்சுமட் டிரீஇ
நாண்மோர் மாறு நன்மா மேனிச்
சிறுகுழை துயல்வருங் காதிற் பணைத்தோட்
குறுநெறிக் கொண்ட கூந்த லாய்மக
ளளைவிலை யுணவிற் கிளையுட னருத்தி
நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளா
ளெருமை நல்லான் கருநாகு பெறூஉ
மடிவாய்க் கோவலர் குடிவயிற் சேப்பி
னிருங்கிளை ஞெண்டின் சிறுபார்ப் பன்ன
பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்
தொடுதோன் மரீஇய வடுவாழ் நோனடி
விழுத்தண் டூன்றிய மழுத்தின வன்கை
யுறிக்கா வூர்ந்த மறுப்படு மயிர்ச்சுவ
னேம்பா லுரைத்த வோரி யோங்குமிசைக்
கோட்டவுங் கொடியவும் விரைஇக் காட்

---

* மதவிடைதெண்டியென்றும் பாடம்

† முனைதலையிருக்கையென்றும் பாடம்.

*பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி
யொன்றமை ருடுக்கைக் கூழா ரிடையன்
கன்றமர் நிரையொடு கானத் தல்கி
யந்நு ணவிர்புகை † கமழக் கைமுயன்று
ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறன் ஞெகிழிச்
செந்தீத் தொட்ட கருந்துளைக் குழலி
னின்றீம் பாலை முனையிற் குமிழின்
புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மரற்புரி நரம்பின்
வில்யா ழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சிப்
பல்காற் பறவை கிளைசெத் தோர்க்கும்
புல்லார் வியன்புலம் போகி முள்ளுடுத்
தெழுகா டோங்கிய தொழுவுடை வரைப்பிற்
பிடிக்கணத் தன்ன குதிருடை முன்றிற்
களிற்றுத்தாள் புரையுந் திரிமரப் பந்தர்க்
குறுஞ்சாட் டுருளையொடு கலப்பை சார்த்தி
நெடுஞ்சுவர் பறைந்த புகைசூழ் கொட்டிற்
பருவ வானத்துப் ‡ பாமழை கடுப்பக்
கருவை வேய்ந்த கவின்குடிச் சீறூர்
நெடுங்குரற் பூளைப் பூவி னன்ன
குறுந்தாள் வரகின் குறளவிழ்ச் சொன்றி
புகரிணர் வேங்கை வீகண் டன்ன
வவரை வான்புழுக் கட்டிப் பயிலுறு
தின்சுவை மூரற் பெறுகுவிர் ஞாங்கர்க்
குடிநிறை வல்சிச் செஞ்சா லுழவர்
நடைநவில் பெரும்பகடு புதவிற் பூட்டிப்
பிடிவா யன்ன மடிவாய் நாஞ்சி
லுடுப்புமுக முழுக்கொழு மூழ்க வூன்றித்
தொடுப்பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை
யரிபுகு பொழுதி னிரியல் போகி
வண்ணக் கடம்பி னறுமல ரன்ன
வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற்
கறையணற் குறும்பூழ்க் கட்சி சேக்கும்
வன்புல மிறந்த பின்றை மென்றோன்
மிதியுலைக் கொல்லன் முறிகொடிற் றன்ன

* பன்மல ரடுக்கிய வென்றும், பன்மலர் மிடைந்த வென்றும் பாடம்.
† பிறப்பகை முயன்றென்றும் பாடம்.
‡ பாய்மழையென்றும் பாடம்.

கவைத்தா ளலவ னளற்றளை சிதையப்
பைஞ்சாய் கொன்ற மண்படு மருப்பிற
காரே றுபொருத கண்ணகன் செறுவி
னுழாஅ நுண்டொளி நிரவிய வினைஞர்
முடிநா றழுத்திய நெடுநீர்ச் செறுவிற்
களைஞர் தந்த கணைகா னெய்தற்
கட்கமழ் புதுப்பூ முனையின முட்சினை
முகைசூழ் தகட்ட பிறழ்வாய முள்ளிக்
கொடுங்கான் மாமலர் கொய்து கொண்டவண்
பஞ்சாய்க் கோரை பல்லிற் சவட்டிப்
புணர்நார்ப் பெய்த புனைவின கண்ணி
யீருடை யிருந்தலை யாரச் சூடிப்
பொன்காண் கட்டளை கடுப்பச் சண்பின்
புன்காய்ச் சுண்ணம் புடைத்த மார்பி
னிரும்புவடித் தன்ன மடியா மென்றோற்
கருங்கை வினைஞர் காதலஞ் சிறாஅர்
பழஞ்சோற் றமலை முனைஇ வரம்பிற்
புதுவை வேய்ந்த கவிகுடின் முன்றி
லவலெறி யுலக்கைப் பாடுவிறந் தயல
கொடுவாய்க் கிள்ளை படுபகை வெரூஉ
நீங்கா யாணர் வாங்குகதிர்க் கழனிக்
கடுப்புடைப் பறவைச் சாதி யன்ன
பைதற விளைந்த பெருஞ்செந் நெல்லின்
றூம்புடைத் திரடா டுமித்த வினைஞர்
பாம்புறை மருதி னோங்குசினை நீழற்
பலிபெறு வியன்கள மலிய வேற்றிக்
கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந்
துணங்கையம் பூதந் துகிலுடுத் தவைபோற்
சிலம்பி வானூல் வலந்த மருங்கிற்
குழுமுநிலைப் போரின் முழுமுதற் றொலைச்சிப்
பகடூ பிழிந்த பின்றைத் துகடப
வையுந் துரும்பு நீக்கிப் பைதறக்
குடகாற் றெறிந்த குப்பை வடபாற்
செம்பொன் மலையிற் சிறப்பத் தோன்றுந்
தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கைப்
பகட்டா வீன்ற கொடுநடைக் குழவிக்
கவைத்தாம்பு தொடுத்த காழூன் றல்கு

லேணி யெய்தா நீணெடு மார்பின்
முகடுதுமித்த தடக்கிய பழம்பல் லுணவிற்
குமரி மூத்த கூடோங்கு நல்லிற்
றச்சச் சிறாஅர் நச்சப் புனைந்த
வூரா நற்றே ருருட்டிய புதல்வர்
தளர்நடை வருத்தம் வீட வலர்முலைச்
செவிலியம் பெண்டிர்த் தழீஇப் பாலார்ந்
தமளித் துஞ்சு மழகுடை நல்லிற்
றொல்பசி யறியாத் துளங்கா விருக்கை
மல்லற் பேரூர் மடியின் மடியா
வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வல்சி
மனைவா ழளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர்
மழைவிளை யாடுங் கழைவள ரடுக்கத்
தணங்குடை யாளி தாக்கலிற் பலவுடன்
கணஞ்சால் வேழங் கதழ்வுற் றாஅங்
கெந்திரஞ் சிலைக்குந் துஞ்சாக் கம்பலை
விசய மடூஉம் புகைசூ ழாலைதொறுங்
கரும்பின் றீஞ்சாறு விரும்பினிர் மிசைமின்
வேழ நிரைத்து வெண்கோடு விரைஇத்
தாழை முடித்துத் தருப்பை வேய்ந்த
குறியிறைக் குரம்பைப் பறியுடை முன்றிற்
கொடுங்காற் புன்னைக் கோடுதுமித் தியற்றிய
பைங்காய் தூங்கும் பாய்மணற் பந்த
ரிளையரு முதியருங் கிளையுடன் றுவன்றிப்
புலவுநுனைப் பகழியுஞ் சிலையு மானச்
செவ்வரிக் கயலொடு பச்சிறாப் பிறழு
மையிருங் குட்டத்து மகவொடு வழங்கிக்
கோடை நீடினுங் குறைபட லறியாத்
தோடாழ் குளத்த கோடுகாத் திருக்குங்
கொடுமுடி வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பி
னவையா வரிசி யங்களித் துழவை
மலர்வாய்ப் பிழாவிற் புலர வாற்றிப்
பாம்புறை புற்றிற் குரும்பி யேய்க்கும்
பூம்புற நல்லடை யளைஇத் தேம்பட
வெல்லையு மிரவு மிருமுறை கழிப்பி
வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சற விளைந்த
வெந்நீ ரரியல் விரலலை நறும்பிழி

தண்மீன் சூட்டொடு தளாதலும் பெறுகுவிர்
பச்சூன் பெய்த சுவல்பிணி பைந்தோற
கோள்வல பாண்மகன் றலைவலித் தியாதத
நெடுஙகழைத் தூண்டி னடுஙக நாண்கொளீஇக
கொடுவா யிருமபின் மடிதலை புலமபப
பொதியிரை கதுவிய போழவாய வாளை
நீர்நணிப பிரமபி னடுஙகுநிழல வெரூஉ
நீததுடை நெடுஙகயந தீபபட மலாநத
கடவு ளொண்பூ வடைகர லோமபி
யுறைகான் மாறிய வோஙகுயர் நனாநதலை
யகலிரு வானததுக குறைவி லேயபப
வரககிதழ்க குவளையொடு நீல நீடி
முரட்பூ மலிநத முதுநீரப பொயகைக
குறுந ரிடட கூமபுவிடு பன்மலா
பெருநா ளமயததுப பிணையினிர கழிமின
செழுஙகன் றியாதத சிறுதாட் பநதாப
பைஞசேறு மெழுகிய படிவ நன்னகா
மனையுறை கோழியொடு ஞமலிதுன் ஞது
வளைவாயக் கிளளை மறைவிளி பயிறறு
மறைகாப பாள ருறைபதிச சேபபிற
பெருநல வானதது வடவயின் விளஙகுஞ
சிறுமீன புரையுங கறபி னறுநுதல
வளைககை மகடூஉ வயினறிந தட்ட
சுடர்க்கடைப பறவைப பெயாபபடு வததஞ
சேதா நறுமோா வெண்ணெயின மாதுளத
துருப்புறு பசுங்காயப போழொடு கறிகலநது
கஞசக நறுமுறி யளைஇப பைநதுணா
நெடுமரக் கொககி னறுவடி விதிர்தத
தகைமாண் காடியின் வகைபடப பெறுகுவிா
வண்ட லாயமொ டுண்டுறைத தலைஇப
புனலாடு மகளி ரிட்ட பொலங்குழை
யிரைதேர் மணிசசிர விரைசெத தெறிந்தெனப
புள்ளார் பெண்ணைப புலமபுமடற செலலாது
கேள்வி யந்தண ரருங்கட னிறுதத
வேள்விக் தூணத் தசைஇ யவனா
ரோதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட
வைகுறு மீனிற் பையத தோன்று

*நீர்ப்பெயற றெல்லைப் போகிப் பாற்கேழ்
வாலுளைப் புரவியொடு வடவளந் தரூஉ
நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படப்பை
மாட மோங்கிய மணன்மலி மறுகிற்
பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவிற்
சிலதர் காக்குஞ் சேணுயர் வரைப்பி
னெல்லுழு பகட்டொடு கறவை துன்னா
மேழகத தகரோ டெகினங கொட்குங்
கூழுடை நலவிற் கொடும்பூண் மகளிர்
கொன்றை மென்சினைப பனிதவழ் பவைபோற்
பைஙகா ழலகு றுண்டுகி லுடங்க
மால்வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந் தாலும
பீலி மஞ்ஞையி னியலிக கால
தமனியப பொறசிலம் பொலிப்ப வுயர்நிலை
வான்றோய மாடதது வரிபபந் தசைஇக்
கைபுனை குறுந்தொடி தததப பைபபய
முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும
பட்டின மருஙகி னசையின் முட்டில
பைங்கொடி நுடங்கும பலர்புகு வாயிற
செமபூத தூய செதுககுடை முன்றிற்
கள்ளடு மகளிர் வளள நுடககிய
வாரநதுகு சின்னீர வழிந்த குழமபி
னீருஞசே றாடிய விருமபல குட்டிப
பன்மயிர்ப பிணவொடு பாயமபோ காது
நென்மா வலசி தீறறிப பன்னாட்
குழிநிறுத தோமபிய குறுந்தா ளேறறைக்
கொழுநிணத் தடியொடு கூரநறாப் பெறுகுவிர்
வான மூன்றிய மதலை போல
வேணி சாத்திய வேற்றருஞ சென்னி
விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத
திரவின் மாட்டிய விலங்குசுடர் ஞெகிழி
யுரவுநீ ரழுவத் தோடுகலங் கரையுந்
துறைபிறக் கொழியப் போகிக் கறையடிக்
குன்றுறழ் யானை மருங்கு லேய்க்கும்
வண்டோட்டுத் தெங்கின் வாடுமடல் வேய்ந்த

* நீர்ப்பெயாத்தென்றும் பாடம்.

மஞசண முனறின மணநாறு படபபைத
தண்டலை யுழவர தனிமனைச சேபபிற
றாழ்கோட் பலவின் சூழ்சுளைப பெருமபழம
வீழி றாழைக் குழவித தீநீரக
கவைமுலை யிருமபிடிக கவுணமருப பேயககும
குலைமுதிர வாழைக கூனி வெணபழந
திரளரைப பெண்ணை நுஙகொடு பிறவுந
தீமபஃ றார முனையிற சேமபின
முளைபபுற முதிரகிழங கார்குவிர பகறபெயன
மழைவீழ்ந தன்ன மாததாட் கமுகின்
புடைசூழ் தெஙகின முபபுடைத திரளகா
யாறுசெல வமபலர காயபசி தீரச
சோறடு குழிசி யிளக விழூஉம
வீயா யாணர வளஙகெழு பாக்கததுப
பன்மா நீளிடைப போகி நன்னகர
விணடோய மாடதது விளஙகுசுவ ருடுதத
வாடா வளளியின வளமபல தருஉ
நாடுபல கழிந்த பினறை நீடுகுலைக
காநதளஞ சிலமபிற களிறுபடிந தாஙகுப
பாமபணைப பளளி யமாநதோ ளுஙகண
வெயினுழை பறியாக குயினுழை பொதுமபாக
குறுஙகாற காஞசி சுறறிய நெடுஙகொடிப
பாசிலைக குருகின புனபுற வரிபபூக
காரகற கூவியன பாகொடு பிடிதத
விழைசூழ வடடம பாலகலந தவைபோ
னிழறாழ் வாரமண னீரமுகத துறைபபப
புனலகால கழீஇய பொழிலொறுந திரளகாற
சோலைக கமுகின சூலவயிற றனன
நீலப பைஙகுடந தொலைசசி நாளும
பெருமகி ழிருககை மரீஇச சிறுகோடடுக
குழவித திஙகட கோணேரந தாஙகுச
சுறவுவா யமைதத சுருமபுசூழ் சுடரநுத
னறவுபெயரத தமைதத நலலெழின மழைக்கண
மடவரன மகளிரொடு பகலவிளை யாடிப
பெறறகருந தொலசீரத துறகக மேயககும
பொயயா மரபிற பூமலி பெருநதுறைச
செவ்விகொள பவரோ டசைஇ யவவயி

னருந்திறற் கடவுள் வாழ்த்திச் சிறிதுநுங்
கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின்
காழோ ரிகழ்பத நோக்கிக் கீழ
நெடுங்கை யானை நெய்ம்மிதி கவளங்
கடுஞ்சூன் மந்தி கவருங் காவிற்
களிறுகத னடக்கிய வெளிறில் கந்திற்
றிண்டேர் குழித்த குண்டுநெடுந் தெருவிற்
படைதொலை பறியா மைந்துமலி பெரும்புகழ்க்
கடைகால் யாத்த பலகுடி கெழீஇக்
கொடையுங் கோளும் வழங்குநர்த் தடுத்த
வடையா வாயின் மிளைசூழ் படப்பை
நீனிற வுருவி னெடியோன் கொப்பூழ்
நான்முக வொருவற் பயந்த பல்விதழ்த்
தாமரைப் பொகுட்டிற் காண்வரத் தோன்றிச்
சுடுமண் ணோங்கிய * நெடுநகர் வரைப்பி
னிழுமென் புள்ளி னீண்டுகிளைத் தொழுதிக்
கொழுமென் சினைஇய கோளி யுள்ளும்
பழமீக் கூறும் பலாஅப் போலப்
புலவுக் கடலுடுத்த வானஞ் சூடிய
மலர்தலை யுலகத் துள்ளும் பலர்தொழ
விழவுமேம் பட்ட பழவிறன் மூதூ
ரவ்வாய் வளர்பிறை சூடிச் செவ்வா
யந்தி வானத் தாடுமழை கடுப்ப
வெண்கோட் டிரும்பிணங் குருதி யீர்ப்ப
வீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தவியப்
பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தே
ராராச் செருவி னைவர் போல
வடங்காத் தானையோ டன்றுமேல் வந்த
வொன்னாத் தெவ்வ ருலைவிடத் தார்த்துக்
கச்சி யோனே கைவண் டோன்றல்
னச்சிச் சென்றோர்க் † கேம மாகிய
வளியுந் தெறலு மெளிய வாகலின்
மலைந்தோர் தேஎ மன்றம் பாழ்பட
நயந்தோர் தேஎ நன்பொன் பூப்ப
நட்புக்கொளல் வேண்டி நயந்திசி னோருந்

---

* நெடுமதில் வரைப்பென்றும் பாடம்.

† ஏமமாக வென்றும் பாடம்.

துப்புக்கொளல் வேண்டிய துணையி லோருங்
கலவீ ழருவி கடற்படர்ந் தாங்குப்
பல்வேறு வகையிற் பணிந்த மன்ன
ரிமையோ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை
வெண்டிரை கிழித்த விளங்குசுடர் நெடுங்கோட்டுப்
பொன்கொழித் திழிதரும் போக்கருங் கங்கைப்
பெருநீர்ப் போகு மிரியன் மாக்க
ளொருமரப் பாணியிற் றூங்கி யாங்குத்
தொய்யா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழீஇச்
செவ்வி பார்க்குஞ் செழுநகர் முற்றத்துப்
பெருங்கை யானைக் கொடுந்தொடி படுக்குங்
கருங்கைக் கொல்ல னிரும்புவிசைத் தெறிந்த
கூடத் திண்ணிசை வெரீஇ மாடத்
திறையுறை புறவின் செங்காற் சேவ
லின்றுயி லிரியும் பொன்றுஞ்சு வியனகர்க்
குணகடல் வரைப்பின் முந்நீர் நாப்பட்
பகல்செய் மண்டிலம் பாரித் தாங்கு
முறைவேண்டு நர்க்குங் குறைவேண்டு நர்க்கும்
வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி
யிடைதெரிந் துணரு மிருடீர் காட்சிக்
கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுள்ளத்
துருப்பில சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுகிப்
பொறிவரிப் புகர்முகந் தாக்கிய வயமான்
கொடுவரிக் குருளை கொளவேட் டாங்குப்
புலவர் பூண்கட னாற்றிப் பகைவர்
கடிமதி லெறிந்து குடுமி கொள்ளு
வென்றி யல்லது வினையுடம் படினு
மொன்றல் செல்லா வுரவுவாட் டடக்கைக்
கொண்டி யுண்டித் தொண்டையோர் மருக
மள்ளர் மள்ள மறவர் மறவ
செல்வர் செல்வ செருமேம் படுந
வெண்டிரைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்ற
பைம்பூட் சேஎய் பயந்தமா மோட்டுத்
துணங்கையஞ் செல்விக் கணங்குநொடித் தாங்குத்
தண்டா வீகைநின் பெரும்பெய ரேத்தி
வந்தேன் பெரும வாழிய நெடிதென
விடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பிக

கடனறி மரபிற் கைதொழூஉப் பழிச்சி
நின்னிலை தெரியா வளவை யந்நிலை
நாவலந் தண்பொழில் வீவின்று விளங்க
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கி
யந்நிலை யணுகல் வேண்டி நின்னரைப்
பாசி யன்ன சிதர்வை நீக்கி
யாவி யன்ன வவிர்நூற் கலிங்க
மிரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குட னுடீஇக்
கொடுவாள் கதுவிய வடுவாழ் நோன்கை
வல்லோ னட்ட பல்லூன் கொழுங்குறை
யரிசெத் துணங்கிய பெருஞ்செந் நெல்லின்
றெரிகொ ளரிசித் திரணெடும் புழுக்க
லருங்கடித் தீஞ்சுவை * யமுதொடு பிறவும்
விருப்புடை மரபிற் கரப்புடை யடிசின்
மீன்பூத் தன்ன வான்கலம் பரப்பி
மகமுறை மகமுறை நோக்கி முகனமர்ந்
தானா விருப்பிற் றானின் றூட்டி
மங்குல் வானத்துத் திங்க ளேய்க்கு
மாடுவண் டிமிரா வழலவிர் தாமரை
நீடிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி
†யுரவுக்கடன் முகந்த பருவ வானத்துப்
பகற்பெய றுளியின் மின்னுநிமிர்ந் தாஅங்குப்
புனையிருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின்
றொடையமை மாலை விறலியர் மலைய
நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய மால்கடல்
வளைகண் டன்ன வாலுளைப் புரவி
துணைபுணர் தொழில நால்குடன் பூட்டி
யரிதேர் நல்கியு மமையான் செருத்தொலைத்
தொன்னார் தெவ்வர் தலைவிடத் தொழித்த
விசும்புசெ லிவுளியொடு பசும்படை தரீஇ
யன்றே விடுக்குமவன் பரிசின் மென்சீக்
கின்னா முழவு மணந்தடைச் சாரன்
மஞ்ஞை யாலு மரம்பயி லிறும்பிற்
கலைபாய்ந் துதிர்த்த மலரிழ் புறவின்
மந்தி சீக்கு மாதுஞ்சு முன்றிற்

* அயிரொடு பிறவுமென்றும் பாடம்.
† பல்வைக்கடன்முகந்த வென்றும்பாடம்.

செந்தீப் பேணிய முனிவர்வெண் கோட்டொடு
களிறுதரு விறகின் வேட்கு
மொளிறிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே

இதன்பொருள்.

அகல் இரு விசும்பிற் பாய் இருள் பருகி—தன்னையொழிந்த நான்குபூதமுந் தன்னிடத்தே அகன்று விரிதற்குக் காரணமாகிய பெரிய ஆகாயத்திடத்தே தோன்றிப் பரந்த இருளை விழுங்காநின்று,

அகலிருவிசும்பென்பது, *"நோய்தீருமருந்து" போனின்றது. பருகியெனனுஞ் செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலம் உணர்த்திநின்றது.

பகல் கான்று எழுதரு பல் கதிர்ப் பரிதி—மறைந்த பகற்பொழுதை உலகத்தே தோற்றுவித்து எழுதலைச்செய்யும் பலகிரணங்களையுடைய கனலி,

காய் சினந் திருகிய கடுந் திறல் வேனில்—கோபிக்கின்ற சினமுறுகிய கடிய வலியையுடைய முதுவேனிற்காலத்தே,

பாசிலை யொழித்த பராரைப் பாதிரி—பின்பனிக்காலத்தே பசிய இலைகளையுதிர்த்த பரிய தாளினையுடைய பாதிரியினது,

வள் இதழ் மா மலர் வயிற்றிடை வகுத்ததன் உள்ளகம் புரையும் ஊட்டுறு பச்சை—பெருமையையுடைய இதழையுடைத்தாகிய வனப்பையுடைய பூவினுடைய வயிற்றிடத்தைப்பிளந்த † புலாலினுடைய உள்ளிடத்தையொக்கும் நிறமூட்டுதலுற்ற தோல்,

பரியரைக் கமுகின் பாளை அம் பசும் பூக் கரு இருந்தன்ன கண் கூடு செறி துளை—பரிய தாளினையுடைய கமுகினது [illegible] பூவினையுடைய பசியபூ விரியாமற் கருவாயிருந்தாலொத்த இரண்டுகண்ணுங் கூடின செறிந்த துளை,

உருக்கி அன்ன பொருத்துறு போர்வை—உருக்கி ஒன்றாக்கவார்த்தாற்போன்ற தோல்களின் வேறுபாடுதெரியாமல் இசைத்தலுற்ற போர்வையினையும்,

பச்சைப்போர்வை, பொருத்துறுபோர்வை, துளையினையுடையபோர்வை.

சுனை வறந்தன்ன இருள் தூங்கு வறு வாய்—சுனை வற்றி உள்ளிருண்டாலொத்த இருள்செறிந்த உண்ணாக்கினையில்லாத வாயினையும்,

பிறை பிறந்தன்ன பின் ஏந்து கவைக் கடை—முதற்பிறை பிறந்து ஏந்தியிருந்தாற்போன்ற பின்பு ஏந்தியிருக்கின்ற கவைத்தலையுடைய கடையினையும்,

நெடும் பணைத் திரள் தோள் மடந்தை முன் கைக் குறுந் தொடி ஏய்க்கும் மெலிந்து வீங்கு திவவின்—நெடிய மூங்கிலையொத்த திரண்ட தோளினையுடைய மகளுடைய முன்கையிற் குறிய தொடியையொக்கும் நெகிழவேண்டியவழிநெகிழ்ந்து இறுகவேண்டியவழியிறுகும் வார்க்கட்டினையும்,

மணி வார்ந்தன்ன மா இரு மருப்பின்—நீலமணி ஒழுகினாலொத்த கருமைநிறத்தையுடைய பெரிய தண்டினையுமுடைய,

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுகுறிஞ்சிக்கலி, ௨௪. "அலாமுலை யாயிழை நல்லாய் கதுமெனப், பேரம ருண்கணென் றோழி யுறீஇய, வாரஞ ரெவ்வ முயிரா வதுகு, மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடீஇ"

† பூவினுடையவென்றும்பாடபேதமுண்டு.

பொன் வார்ந்து அன்ன புரி அடங்கு நரம்பின் தொடை அமை கேள்வி— பொன் கம்பியாய் ஒழுகினாலொத்த முறுக்கடங்கின நரம்பின்கட்டமைந்த யாழை,

கேள்வி - ஆகுபெயர்

போர்வையினையும் (க), வாயினையும் (க0), கடையினையும் (கக), இவளினையும் (கரு), மருப்பினையுமுடைய யாழையெனமுடிக்க.

இடவயின் தழீஇ—இடத்தோட்பக்கத்தே அணைத்து,

வெந் தெறற் கனலியொடு மதி வலம் திரிதரும்—வெய்ய தெறுதற்றொழிலையுடைய ஞாயிற்றோடே திங்களும் மேருவை வலமாகத் திரிதலைச்செய்யும்,

தண் கடல் வரைப்பில் தாங்குநாப் பெறாது— குளிர்ந்த கடல்சூழ்ந்த உலகில் நின்னைப் புரப்பாரைப் பெறாமல்,

பொழி மழை துறந்த புகை வேய் குன்றதது—பெய்கின்ற மழைதுறத்தலால் நிலத்தின்கணெழுந்த ஆவிசூழ்ந்த மலையிடத்தே,

பழு மரம் தேரும் பறவை போல— பழுத்த மரத்தைத் தேடித்திரியும் பறவைகளைப்போல,

கல்லென் சுற்றமொடு கால கிளாந்து திரிதரும— பசிமிகுதியால் அழுகின்ற சுற்றத்தாருடனே ஓரிடத்திராமற் பயனின்றி ஓடித் திரிதலைச்செய்யும,

புல்லென் யாக்கைப் புலவு வாய்ப் பாண— பொலிவழிந்த வடிவினையும் கற்ற கல்வியை வெறுத்துக்கூறுகின்ற வாயினையுமுடைய பாண,

"சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்து" என்றாரபிறரும். புலால்நாறுகின்றவாயுமாம்.

கேள்வியைத்தழீஇத (கங) தாங்குநர்பபெறாது (கஅ) குன்றத்தே (ககூ) கடுந்திறல் வேனிற்காலத்தே (ரு) பறவைபோலத் (உ0) திரிதரும் பாணவெனமுடிக்க

பெரு வறம் கூர்ந்த கானம கல்லெனக கருவி வானந துளி சொரிந்தாங்கு— பெரிய * வற்கடமிக்க காடு உழவுத்தொழில் முதலியவற்றால் ஆரவாரமிகும்படி தொகுதியையுடைய மேகம துளியைச் சொரிந்தாற்போல,

பழம் பசி கூர்ந்த எம் இரும் பேர் ஒக்கலொடு வழங்கத் தவாஅப் பெரு வளன் எய்தி— தொன்றுதொட்ட பசிமிக்க எம்முடைய கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே யாங்கள் பிறர்க்குககொடுக்கவும் மாளாத பெரிய செல்வத்தைப்பெறறு,

வால் உளைப் புரவியொடு வயக களிறு முகந்துகொணடு யாம் அவணின்றும் வருதும்— வெள்ளிய தலையாட்டத்தையுடைய குதிரையோடே வலியினையுடைய யானைகளையும வாரிக்கொண்டு யாம் அவனூரினின்றும் வாராநின்றேம்,

நீயிரும்— நீங்களும,

[இருநிலங் கடநத திருமறு மார்பின், முந்நீர் வண்ணன் புறங்கடை யந்நீர்த், திரைதரு மரபி னுரவோ னும்பல், மலர்தலை யுலகதது மன்னுயிர் காக்கு, முரசு முழக்குதானை மூவ ருள்ளு, மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும், வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பி, னல்லது கடிநத வறமபுரி செங்கோற், பல்வேற் றிரையற படர்குவி ராயின்]

மலர் தலை உலகதது மன உயிர காககும் முரசு முழங்கு தானை மூவருள்

* வறட்காலமிக்கவென்றும பிரதிபேதமுண்டு

ளும்—அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்தில் நிலைபெற்ற உயிர்களைப்புரக்கும் முரசுமுழங்குகின்ற நாற்படையினையுமுடைய சேரசோழபாண்டியரென்னுமூவரினும்,

இலங்கு நீரப் பரப்பின் வளை மீக்கூறும் வலம்புரி அன்ன வசை நீங்கு சிறப்பின் — விளங்குகின்ற நீரையுடைய கடலிடத்துப்பிறந்த சங்கில் மேலாக உலகங்கூறும் வலம்புரிச்சங்கையொத்த குற்றநீங்குந் தலைமையினையும்,

அல்லது கடிந்த அறம் புரி செங்கோல—மறத்தைப்போக்கின அறத்தைவிரும்பின செங்கோலினையுமுடைய,

இரு நிலம் கடந்த திரு மறு மார்பின் முந்நீர வண்ணன் புறங்கடை உரவோன் உம்பல்— பெரிய நிலத்தையளந்த திருவாகிய மறுவையணிந்த மார்பினையுடைய கடல்போலுநிறத்தையுடையவன் பின்னிடத்தோன்றிய சோழன்குடியிற்பிறந்தோன்,

மூவருள்ளுஞ் சிறப்பினையுஞ் செங்கோலினையுமுடைய உரவோனென்க.

திருமால்குடியிற்றோன்றிய உரவோன.

அந்நீர்த் திரை தரும் மரபின பல வேல் திரையன்— அக்கடலின திரைகொண்டுவந்து ஏறவிட்டமரபாற் பலவேறபடையினையுடைய திரையனென்னும் பெயரையுடையவன்,

என்றதனுல, நாகபட்டினததுச சோழன் பிலததுவாரததால நாகலோகததேசென்று நாககன்னியைப்புணாநதகாலதது அவள யான்பெற்றபுதல்வனை என்செய்வேனென்றபொழுது, தொண்டையை அடையாளமாகககட்டிக் கடலிலேவிட அவன்வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசவுரிமையை எய்துவிதது நாடாட்சி கொடுப்பலென்று அவன்கூற, அவளும் புதல்வனை அங்ஙனம வரவிடத திரைதருதலின், திரையனென்று பெயாபெறறகதை கூறினார்

திரையற் படர்குவிராயின் நின உள்ளஞ் சிறகக— திரையனை நினைப்பீரா யின் அவனைநினைததலின், நின் நெஞ்சு சிறபபுக்களைப்பெறுக,

சிறக்கநின்னுள்ள (சுடு) மெனமேலவருவதனை இதனேடுங்கூட்டுக.

[கேளவ னிலையே கெடுகநின னவலம]

நின் அவலம கெடுக— நினது மிடி கெடுவதாக,

அவன் நிலை கேள்—அங்ஙனம அவனை நினைத்துபோகின்றநீ அவன்றன்மையைக் கேட்பாயாக;

[அததஞ செலவோ ரலறத தாககிக, கைபபொருள வெளவுங் களவோ வாழ்க கைக, கொடியோ ரின்றவன கடியுடை வியன்புலம்] அவன் கடி உடை வியன் புலம் அத்தஞ் செலவோா அலறத தாககிக் கைபபொருள வெளவும் களவு ஏர் வாழக்கைக் கொடியோர் இன்று— அவனுடைய காவலையுடைததாகிய அகலததையுடையநிலம், வழிபோவாரைக் கூபபிடும்படி வெட்டி அவாகள கையிலுள்ள பொருள்களைக் கைக் கொள்ளும் களவே உழவுபோலும் இலவாழககைப்பொருளாகவுடைய கொடுமை யையுடையோரில்லை,

உருமும் உரறுது அரவுந் தபபா காட்டு மாவும உறுகண் செயயா— உருமேறும் இடியாது; பாம்புகளுங் கொலலுதலைசசெய்யா, காட்டிடத்துப புலிமுதலியனவும் வருத்தஞ்செய்யா; ஆகலின்,

[வேட்டாங, கசைவழி யசைஇ நசைவழித தசகிச, சென்மோ:]

ஆயங்கு அசைவுழி அசைஇ— அக்காட்டின்கண் இளைத்தவிடத்தே இளைப்பாறி,

நசைவுழி வேட்டுத் தங்கிச் சென்மோ— எங்களிடத்தே நீ தங்கிப்போக வேண்டு மென்று நச்சினவிடத்தே நீயும் அதற்கு விரும்பித் தங்கிச் செல்வாயாக.

இரவல— இரத்தற்றொழிலைவல்லோய்,

[சிறக்கன்றின் னுள்ளம, கொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து, முழவி னன்ன முழுமர வுருளி]

முழவின் அன்ன முழுமரம் திருந்து நிலை ஆரத்துக் கொழுஞ் சூட்டு அருந்திய உருளி— மத்தளத்தையொத்த குறட்டிடத்தேதைத்த சிக்கென்றதன்மையையுடைய ஆரிடத்தே நன்றாகிய வளைந்த மரஞ் சூழ்ந்து கிடக்கப்பட்ட உருளையையும்,

அச்சுக்கோக்கின்ற இடமுமாம் அக்குறட்டிலே தைத்துக்கிடக்கின்றது ஆர சூட்டு - விளிம்பிலவைத்த வளைந்தமரம்

எழூஉப் புணர்ந்தன்ன பரூஉக் கை நோன் பார்— கணையமரம் இரண்டுசேர ந்தாலொத்த பருத்தகைகளையுடைய வலிய பாரையுமுடைய,

அச்சுமரத்தினமேலே செறியவாய் இரண்டுபக்கத்தும் நெடுகக்கிடக்கின்ற பருமரங்களைப் பரூஉக்கையென்றார் அம்மரங்களிரண்டினையும்நெருங்கத் துளைத்துக் குறுக்கே ஏணிபோலக் கோத்தனைப் பாரென்றார்

[மாரிக் குன்ற மழைசுமந் தன்ன, வாரை வேய்ந்த வறைவாய்ச் சகடம]

குன்றம் மாரி மழை சுமந்தன்ன ஆரை வேய்ந்த அறை வாய்ச் சகடம்— மலை மாரிக்காலத்து மேகத்தைச் சுமந்தாற்போன்ற தோற்றத்தினையுடைத்தாய்ப் பாயாலேவேய்ந்த ஒலிக்கின்ற வாயினையுடைய சகடம்,

ஆர்வை வேய்ந்த வென்றுபாடமாயின், நிறைந்த வரகுவைக்கோலாலே வேய ந்தவென்க

அந்த இரண்டுமரத்திலுங் கால்களை நட்டுக் குடிலாகக்கட்டி மேலே வசம்புமுத லியனவற்றைக் கயிற்றாலேகோத்த பாயை எடுத்தலைக்கூறினார்

உருளையையும், பாரையுமுடைய சகடமென்க

வேழம் காவலர் குரம்பை ஏய்ப்பக் கோழி சேக்கும் கூடு உடைப் புதவின்— யானையைப் புனத்திற்றின்னாமற் காக்கின்ற தொழிலையுடையார் இதணமேலேகட் டின குடிலையொப்பச் சிறுகக்கட்டின கோழிகிடக்கும் கூட்டையுடைத்தாகிய குடி லின்வாசலிலே,

முளை எயிற்று இரும் பிடி முழந்தாள் ஏய்க்கும் துளை அரைச் சிறு உரல் தூங்கத் தூக்கி— மூங்கின்முளைபோலுங் கொம்பினையுடைய கரிய பிடியினது முழந்தாளையொ க்கும் துளையைத் தன்னிடத்தேயுடைய சிறிய உரலை அசையும்படி தூக்கி,

கோத்துநாற்றுதற்குத் துளையிடுதலின், துளையரைச் சிறுரலென்றார்.

நாடகம் மகளிர் ஆடு களத்து எடுத்த விசி வீங்கு இன்னியம் கடுப்ப—நாடகமா மகளிர் ஆடுகளத்தே கொண்டுவந்த வாராற்பிணித்தலிறுகின இனிய முழவை யொப்ப,

கயிறு பிணித்துக் காடி வைத்த கலன் உடை மூக்கின்— தகராதபடி கயிற் றாலே வரிந்து காடிவைத்த மிடாவையுடைய அப்பாரிற்றலையிலே,

புளியங்காய் நெல்லிக்காய்முதலியன ஊறவிட்டு வைத்ததனைக் காடியென்றார். இனிக் காடி நெய்யென்பாருமுளர்.

இனிப் பாரிற் கழுத்தானவிடத்தேவைத்த மிடாவென்றுமாம்.

மக உடை மகவேப் பகடு புறந் தூரப்ப—குழவியைக கைககொண்ட மகளிரு பூண்ட எருத்தை முதுகிலேயடிப்ப,

சகடத்து (௫௦) புதவின் (௫௨) மூக்கினகண்ணே (௫௭) வேபபிலேமிடைந்த (௫௯) மகவே இருந்து தூரப்பவெனமுடிக்க

கோட்டு இணா வேம்பின் ஏட்டிலே மிடைந்த மகவே (௫௮) — கொம்பிடத்தே பூங்கொத்தையுடைய வேம்பினுடைய மென்மையையுடைய இலையைப் பிள்ளைக்குக் காவலாககொண்டிருககின்ற மகவே,

படலைக் கண்ணி—தழைவிரவின மாலையையும்,

பரேர் எறுழ்த் திணி தோள்—பரிய அழகினையும் வலியினையுமுடைய இறுகின தோளினையும,

முடலே யாககை—முறுககுண்ட உடம்பினையும,

முழு வலி மாக்கள்—நிரம்பிய மெய்வலியினையுமுடையோர,

[சிறுதுளைக் கொடுநுக நெறிபட நிரைதத, பெருங்கயிற ழொழுகை] சிறு துளைக கொடுநுகம் பெருங கயிறு நெறிபட நிரைதத ஒழுகை— சிறிய துளையினையுடைய கொடிய நுகததினகணணே பெரியகயிற்றாலே எருதுகளை ஒருவழிப்பட நிரைத்துக் கட்டின சகடவொழுஙகினை,

துளைகளிற செருகினகழிகள கழுததசையப பட்டுநிற்றலின, கொடுநுகமென ரூா ஒருசகடததிற பலபூட்டுதல கூறினா.

மருஙகிற காபப— எருதுகள்திருகாமல அசசுமுறியாமற பககததே காத்துசசெல்ல,

சில பத உணவின— இடபபடும பொருள்களுககுச சிறியவாக இடப்படுமுணவினது,

என்றது உபபை பதம் - பககுவம

கொளளை சாறறி— விலேசொலலி,

பல எருதது உமணா பதி போகு நெடு நெறி— இளைததாற பூட்டுதற்குப பல வெருதகையுமடிததுககொண்டுபோம் உப்புவாணிகா ஊர்கள்தோறும் செல்லும் நெடிய வழியினையும,

பதிபோலப போகுமெனறுமாம.

மகவேததூரபப மாககளகாபபச சாறறிபபோம நெடுநெறியையுமெனக

எல இடைக கழியுநாககு ஏமமாக—பகறபொழுதுபோவாாக்கு இளைப்புத்தீர,

[மலையவுங கடலவு மாணபயன் றரூஉ, மருமபொருளருததுந் திருந்துதொடை நோன்ரூ, ளடிபுதை யரண மெய்திப படமபுககுப், பொருகணை தொலைச்சிய புணர்மார்பின், விரவுவரிக கசசினை வெண்கை யொள்வாள், வரையூர் பாம்பிற் பூண்டுபுடை தூஙகச, சுரிகை நுழைநத சுற்றுவீஙகு செறிவுடைக, கருவி லோச்சிய கணணக னெறுழ்ததோட், கடமபமா நெடுவே ளன்ன மீளி, யுடம்பிடித் தடக்கை யோடா வம்பலா.]

மலையவும கடலவும் மாண பயன தரூஉம் அரும பொருள அருததும் ஓடா வம் பலர்—மலையிலுள்ளனவும் கடலிலுள்ளனவுமாகிய மாட்சிமையையுடைய பயனைக்

கொடுக்கும் பெறுதற்கரிய பொருள்களை உலகத்தோரெல்லாரையும் நுகரப்பண்ணும் பிறக்கிடாத புதியோர்,

என்றது - மாணிக்கமும், முத்தும், சந்தனமுமுதலியன கொண்டுபோய் விற்றுத் திரிவாரைக்கூறிற்று.

பொரு கணை தொலைச்சிய புண் தீர் மார்பின்—பொருகின்ற அம்புகளை தசையை ப்போக்கின புண்கள்தீர்ந்த மார்பினையும்,

சுரிகை நுழைந்த சுற்று வீங்கு செறிவுடை—பத்திரம் செருகப்பட்ட கட்டுதலுறும் சேலையினையும்,

கரு வில் திருந்து தொடை ஓச்சிய கண அகன் எறுழ்த் தோள—கொடியவில்லைத் தப்பாததொடையிலே நிரம்பவாங்கின இடமகன்ற வலியினையுடைத்தாகிய தோளினையுமுடைய,

கடம்பு அமர் நெடு வேள் அன்ன வம்பலர்— கடம்பிடத்தேயிருந்த நெடிய முருகனையொத்த வம்பலர்,

மீளி உடம்பிடித் தடக் கை ஓடா வம்பலர்— கூற்றுவனையொத்த வேலைப் பெருமையையுடைய கையிலேயுடைய பிறக்கிடாதவம்பலர்,

மார்பினையும், உடையினையும், தோளினையுமுடைய வம்பலர்

வரை ஊர் பாம்பின் வெண் கை ஒள் வாள் விரவு வரிக் கச்சிற் பூண்டு புடை தூங்க— மலையிடத்தே யூர்கின்ற பாம்புபோலே யானைக்கொம்பாற் கடைந்திட்ட வெள்ளிய பிடியினையுடைய ஒளியவாள் தன்னிடத்திலவிரவின வரியையுடைய கச்சினாலே தோளிலேகோக்கப்பட்டு ஒருபக்கத்தே தூங்காநிற்க,

கோண் தாள் அடிபுதை அரணம் எய்தி—நடந்து வலியையுடையவாகிய காலில அடியைமறைக்கின்ற செருப்பைக்கோத்து,

படம் புக்கு—சட்டையிட்டு,

வம்பலர் தூங்க எய்திப் புக்கு வழங்கும் (அ0) பெரியவழி (அக) யென்க.

தடவு நிலைப் பலவின் முழுமுதற் கொண்ட சிறு சுளைப் பெரும் பழம் கடுப்ப—பெருமையையுடைய நிலையினையுடைய பலாவினடியிலே குலைகொண்ட சிறியவாகிய சுளையினையுடைய பெரிய பழத்தையொப்ப,

நல்லபழம் சுளைமிக இராதென்றுரா.

[நெரியற், புணாப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத்த, அணர்ச்செவிக் கழுதை:]

நெரியற் புணாப் பொறை தாங்கிய கழுதை—மிளகினது ஒத்தகனமாகச்சேர்த்த பாரத்தைத் தாங்கிய கழுதை,

வடு ஆழ் நோன் புறத்து அணர்ச் செவிக் கழுதை—வடுவழுந்தின வலியினையுடைய முதுகினையும் எடுத்தசெவியினையுமுடைய கழுதை,

கழுதைச் சாத்தொடு வழங்கும் உல்குடைப் பெரு வழிக் கவலை காக்கும்—கழுதையிலே மிளகெடுத்துக் கொண்டுபோகின்ற திரளோடே வம்பலர் (எசு) வழங்கும் பெரியவழியில கவர்த்தவழிகளையும் காத்திருக்கும்,

உல்கு - சுங்கம்.

வப்பின்— விற்படையிருக்கின்ற வூர்களில்,

வியன் காட்டு இயவின்— அகன்ற காட்டுவழிகளில,

நீள் அரை இலவத்து அலங்கு சினை பயந்த பூளை அம் பசுங்காய் புடை விரிந்தன்ன வரிப் புற அணிலொடு— நீண்ட தாளினையுடைய இலவத்தினது அசைகின்ற கொம்பு காய்த்த பஞ்சியினையுடைய அழகினையுடைத்தாகிய பசிய காயினது முதுகு விரிந்து பஞ்சுதோன்றினாலொத்த வரியைமுதுகிலேயுடைய அணிலோடே,

கருப்பை ஆடாது— எலியுந் திரியாதபடி,

[யாற்றறல் புரையும் வெரிநுடைக் கொழுமடல, வேற்றலை யன்ன வைந்நுதி நெடுந்தக, ரீத்திலை வேய்ந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை]

யாறு அறல புரையும் வெரிந் கொழு மடல் உடை நெடுந தகா ஈந்து— யாற்றினது அறலையொக்கும் முதுகினையும் கொழுவிய மடலினையுமுடைய நெடிய மேட்டு நிலத்தினின்றவீந்து,

மடலினடி தன்னிடத்தேநிறக மேலறுப்புண்டஈந்து அறல்போன்றிருக்குமாறு உணர்க

வேல் தலை அன்ன வை நுதி ஈந்து இலை வேய்ந்த எய்ப் புறக் குரம்பை—வேலின்முனையையொத்த கூர்மையினையுடைய முனையினையுடைய ஈந்தினுடைய இலையாலேவேய்ந்த எய்ப்பன்றிமுதுகுபோலும் புறத்தினையுடைய குடிலில,

[மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி, யீனபிணை வொழியப் போகி.] ஈன் பிணவு மான் தோல பள்ளி மகவொடு முடங்கி ஒழியப போகி—பிள்ளைப்பெற்றஎயிற்றி மான்றோலாகிய படுக்கையிலே அப்பிள்ளையோடே முடங்கிக்கிடக்க ஒழிந்தோர் போய்,

* "பெண்ணும பிணவு மககட் குரிய" என்பதனால வந்தபிணவென்னும் ஆகார வீறு அல்வழிககண வன்கணமன்மையிற † குறியதன் இறுதிச்சினைகெட்டு உகரம் பெறாநின்றது.

[நோன்காழ, இருமபுதலை யாத்த திருநதுகணை விழுக்கோ, லுளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி:] இரும்பு தலை யாத்த திருந்து கணை நோன்காழ் விழுக் கோல் உளி வாய்ச சுரையின் மிளிர மிணடி—பூண தலையிலேயழுத்தின நன்றாகிய திரட்சியையும் வலியையுமுடைததாகிய வயிரத்தினையுமுடைய சீரிய கோல்செருகின உளி போலும் வாயினையுடைய பாரைகளாலே கட்டிகள் கீழமேலாகக் குத்துகையினாலே,

கோல்செருகபபடுகின்ற சுரையையுடைமையிற சுரையென்றார்; ஆகுபெயர். சுரை - குழைச்சு

இரு நிலக் கரம்பைப படு நீறு ஆடி—கருநிலமாகிய கரம்பை நிலத்திலுண்டாகிய புழுதியைஅளைந்து,

நுண் புல அடக்கிய வெண் பல் எயிறறியர்—மெல்லிய புல்லரிசியை வாரியெடுத்துக்கொண்ட வெள்ளிய பல்லையுடைய எயிற்குடியிற்பிறந்தமகளிர,

போய் மிண்டுகையினாலே ஆடி அடக்கிய எயிறறியரென்க

மிகவிளைந்துதிர்ந்தபுல்லை எறும்பிழுத்துச் சேரவிட்டுவைத்த இடமறிந்தெடுத்தல் அந்நிலப்பண்பு.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சுக.

† " எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், கூஉ.

பார்வை யாத்த பறைத் தாள் விளவின் நீழல் முன்றில் நிலவுரற் பெய்து—பார்வைமான்கட்டிநின்ற தேய்ந்ததாளினையுடைய விளவினது நிழலையுடைய முற்றத்திடத்துத் தோண்டின நிலவுரலிலே அப்புல்லரிசியைச சொரிந்து,

குறுங் காழ் உலக்கை ஒச்சி—குறிய வயிரமாகிய உலக்கையாலேகுத்தி,

நெடுங் கிணற்று வல்லூற்று உவரி தோண்டி—ஆழ்ந்த கிணற்றிற் சில்லூறலாகிய உவரிநீரை முகந்துகொண்டு,

தொல்லை முரவு வாய்க் குழிசி முரி அடுப்பு ஏற்றி—பழைய ஒறுவாயபோன பானையிலே வார்த்தவுலையை முரிந்த அடுப்பிலேவைத்து,

[வாரா தட்ட வாடூன் புழுக்கல்]

வாராது அட்ட புழுக்கல்—அரியாதாக்கின சோற்றை,

எயிற்றியர் பெய்து ஒசித்த தோண்டி ஏற்றி அட்ட புழுக்கலெனமுடிக்க

வாடூன்—உப்புக்கண்டத்தோடே,

[வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமகன், ஓடாத் தானை] ஓடாத் தானை வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமகன்—முதுகிடாதபடையினையுடைய கெடாத தும்பைசூடின போரைவல்ல வீரருடைய தலைவனாகிய,

ஓங்கு தொழிற் கழற் காற் செவ் வரைநாடன் சென்னியம் எனின — ஒள்ளிய தொழில்களையுடைத்தாகிய வீரககழலணிந்த காலினையுடைய செவ்விய மலைநாட்டையுடையவனுடைய பாணச்சாதியேமென்று கூறுவீராயின்,

தெய்வ மடையின் தேக்கிலைக் குவைஇ—தெய்வங்களுக்குச் சோறிட்டுவைத்த பலிபோலே புழுக்கலையும் வாடூனையும (கபௗ) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே,

[நும், பைதீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவிர்] பதம் நும பைதீர் கடும்பொடு மிகப் பெறுகுவிர்—அவ்வுணவை நும்முடைய பசுமைதீர்ந்த சுற்றத்தோடே மிகப்பெறுகுவிர்;

வியன்காட்டியவுகளில் (அஉ) உலகுடைத்தாகிய (அக) நெடுநெறியையும் (கூகு) வம்பலர் (எகூ) சுழுதைச்சாத்தொடுவழங்கும் (அ௦) உலகுடைப்பெருவழிக்கவலையையுங் காத்திருக்கும் (அக) விலலுடைவைப்பின (அஉ) குரம்பையில (அஅ) எயிற்றியா (கூ௦) தாங்களட்டபுழுக்கலையுமவாடூனையும் (க௦௦) எல்விடைககழியுநாககேமமாகத் (கூகூ) தேககிலையிலே குவிக்கையினாலே (க௦௪) அப்பத்தைப் (கௗ) பெருமகனாகிய (க௦க) வரைநாடன் சென்னியமெனின் (க௦கூ) நும (கௌ) கடும்பொடு மிகப்பெறுகுவிர (க௦௫) எனமுடிக்க

உல்கு-இரணடுவழிக்குங்கொள்க குவைஇ யென்னும செயதெனெச்சம காரணகாரியப்பொருட்டு

[மானடிபொறித்த மயங்கதர் மருங்கின்] மயங்கு மான் அடி பொறித்த அதர் மருங்கின்—நீரின்மையின மயங்கித்திரியும் மானடி அழுந்திக்கிடக்கின்ற வழியிடத்திலே,

வானம் மடி பொழுதில் நீர் நசைஇக் குழித்த அகழ—மழை பெய்தலைத்தவிர்ந்த காலத்தே நீர்சிறக்வேண்டுமென்று நச்சுதலாலே குழித்தகுளம்,

அகழப்படுதலின், அகமென்றது ஆகுபெயர்

சூழ் பயம்பின் அகத்து ஒளித்து ஒடுங்கி—அதனைச் சூழப்பறித்துக்கிடக்கின்ற மட்டுக்குழிகளினுள்ளே மறைந்தொதுங்கி,

தண்ணீர்குடிக்கவருமென்று குளத்தைசசூழப்பறித்தகுழி

புகழா வாகைப் பூவின்அன்ன வளை மருப்பு ஏனம் வரவு பார்த்து இருக்கும்—அகத்திப்பூவினையொத்த வளைந்த கொம்பினையுடைய பன்றியினது நீருண்ணவரும் வரவைப்பார்த்திருக்கும்,

அரைநாள் வேட்டம் அழுங்கின்—நடுவியாமத்து வேட்டை ஒழிந்தார்களாயின்,

பகல் நாள்—அதன் பிறறைநாளிலே,

[பகுவாய் ஞமலியொடு பைம்புதல் லெருக்கித், தொகுவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி, முள்ளரைத் தாமரைப் புல்லிதழ் புரையும், நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்கற வளைஇ]

முள் அரைத் தாமரைப் புல் இதழ் புரையும் நெடுஞ் செவிக் குறு முயல் போக்கு அற—முள்ளைத் தண்டிலேயுடைய தாமரையினது புறவிதழையொக்கும் நெடிய செவியினையுடைய குறிய முயலை ஓரிடத்தும்போகவில்லாதபடி,

தொகு வாய வேலித் தொடர் வலை மாட்டி வளைஇ—குவிந்த இடத்தையுடைய வேலியிடத்தே ஒன்றோடொன்றுபிணைத்த வலைகளை * மாட்டிவளைத்து,

பகு வாய் ஞமலியொடு பைம்புதல் எருக்கி—அங்காந்த வாயையுடைய நாயுடனேசென்று பசியதூறுகளையடித்து அவற்றிற்கிடவாமலோட்டி,

[கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட் டுண்ணும், அருஞ்சுரம்]

கடறு கூட்டுண்ணும் அருஞ் சுரம்—காட்டிலுள்ளமுயல்களைக் கொள்ளைகொண்டுண்ணும் அரிய பாலைநிலம்,

கடுங்கட் கானவர்—தறுகண்மையையுடைய கானவர்,

கானவர் (கக௬) பயம்பின் ஒடுங்கிப் (க0அ) பார்த்திருக்கும் (கக0) இராவேட்டமழுங்கிற பகனாளிலே (கக௧) முயலைப் போக்கறவளைத்து (கக௫) எருக்கிக் (கக௨) கூட்டுண்ணும் (கக௬) அருஞ்சுரமெனமுடிக்க

அருஞ் சுரம் இறந்த அம்பர்க் குறும்பிற் சேப்பின்—இவ்வரியநிலத்தைக் கைவிட்ட மற்றைநிலத்திற் குறும்பிற்றங்கில,

குறும்பிற்சேப்பின் (க௨௬) என்பதனை இவ்விடத்துக்கூட்டுக.

இதனால் நண்பகலும் வேனிலுமாகிய பாலைநிலங்கூறி அதனைக் கலந்தநிலமுங் கூறினார்.

இனி நீங்கள் அருஞ்சுரத்தைக்கடந்தபின்னரென்றுமுரைப்பர்.

[பருந்துபட, வொன்னாத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி] ஒன்னாத் தெவ்வர் நடுங்கப் பருந்து பட ஓச்சி—பொருந்தாதபகைவர் அஞ்சப் பருந்துகள்படியக் குத்தி,

வை நுதி மழுங்கிய புலவு வாய் எஃகம் வடி மணிப் பலகையொடு நிரைஇ—கூர்மையையுடைய முனைமழுங்கின புலானாறும் வாயையுடையவேலை வடித்த மணிகட்டின பலகைகளோடே நிரைத்துவைத்து,

முடி நாண் சாபஞ் சாத்திய கணை துஞ்சு வியன் நகர்—தலையிலே முடிந்தநாணையுடைய வில்லைச்சாத்திவைத்த அம்புதங்கும் அகற்சியையுடைய வீடுகளையும்,

ஊகம் வேய்ந்த உயர் நிலை வரைப்பின்—ஊகம்புல்லாலேவேய்ந்த உயர்ந்த நிலைமையினையுடைய மதிலையும்,

* மாட்டிவளைத்தென்றும் சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

வளைத் தேன் புரையுங் கவைக் கடைப் புதையொடு கடுந் துடி தூங்குங் கணைக் கால் பந்தர்—மலையிற் றேனிறாலையொக்கும் குதையினையுடைத்தாகிய அடியினையுடைய அம்புக்கட்டுக்களுடனே ஓசைகடிய துடியுந்தூங்குந் திரண்ட காலையுடைய பந்தரினையும்,

தொடர் நாய் யாத்த துன்னருங் கடி நகர்—சங்கிலிகளாலே நாய்களைக்கட்டிவை த்த கிட்டுதற்கரிய காவலையுடைய வீட்டினையும்,

[வாழ்முள் வேலிச் சூழ்மிளைப் படப்பை] முள் வாழ் வேலிச் சூழ் மிளைப் படப் பை—முள்ளையுடைய வாழ்வேலியினையும் அதனைச்சூழ்ந்த காவற்காட்டினையுடைத் தாகிய பக்கத்தினையும்,

கொடு நுகந் தழீஇய புதவின்—கொடிய கணையமரம் ஏறட்ட உட்கதவையு டைய வாயிலினையும்,

செந்நிலை நெடு நுதி வயக் கழு நிரைத்த வாயில்—செவ்விய நிலையினையும் நெடிய முனையினையுமுடைய வலியையுடைய கழுக்கள் நிரைத்த ஊர்வாசலினையுமுடைய,

பகைவரைக்குத்துதற்குக்கழுவைத்தார்

கொடு வில் எயினர் குறும்பிற் சேப்பின்—கொடிய வில்லையுடைய எயினச்சாதி யிலுள்ளாருடைய அரணிலேதங்கின்,

கணைதுஞ்சுவியனகர் (கஉக) முதலியவற்றையுடைய குறும்பென்க

களர் வளர் ஈந்தின் காழ் கண்டன்ன சுவல விளை நெல்லின் செவ்வவிழ்ச் சொ ன்றி—களர்நிலத்தேவளர்ந்த ஈந்தினதுவிதையைக் கண்டாற்போன்ற மேட்டுநிலத் தேவிளைந்த நெல்லினது சிவந்த அவிழாகியசோற்றை,

ஞமலி தந்த மனவுச் சூல் உடும்பின் வறை கலியாத்தது வயின்றொறும் பெறு குவிர்—நாய்கடித்துக்கொண்டுவந்த அக்குமணிபோலும் முட்டைகளையுடைய உடும் பினது பொரியலாலே மறைத்ததனை மனைகடோறும்பெறுகுவிர்;

சேப்பிற் பெறுகுவிரென்க

யானை தாக்கினும் அரவு மேற் செலினும் நீல நிற விசும்பின் வல்லேறு சிலைப் பினும் சூல் மகள் மாறா மறம் பூண் வாழ்க்கை—யானை தன்னெதிரே செல்லினும் பாம்பு தனமேலே செல்லினும் நீலநிறத்தையுடைய மேகத்திடத்தே வலிய உருமேறு இடிப்பினும் சூற்கொண்டமகள் அவையிற்றிற்கஞ்சி மீளா மறத்தைப்பூண்ட வாழ் வினையும்,

வலிக் கூட்டுணவின் வாட் குடிப் பிறந்த—தமது வலியாற் கொள்ளைகொண்டு ண்ணும் உணவினையுடைய வாட்டொழிலேசெய்யுங் குடியிற்பிறந்த,

புலிப் போத்தன்ன புல் அணர்க் காளை—புலியினது போத்தையொத்த புல்லெ ன்ற தாடியையுடைய அங்கிலத்துத்தலைவன்,

செல் நாய் அன்ன கரு விற் சுற்றமொடு கேளா மன்னர் கடி புலம் புக்கு—தான் குறித்தவிலங்கின்மேலே செல்கின்றநாய் அதனைத் தப்பாமற் கொள்ளுமாறுபோன்ற கொடியவில்லையெடுத்த காவலாளருடனே தன்வார்த்தைகேளாத பகைவருடைய காவலையுடைய நிலத்தேசென்று,

நாள் ஆ தந்து நறவு நொடை தொலைச்சி—விடியற்காலையிலே அவர்களுபசுக் களைஅடித்துக்கொண்டுபோந்து அவற்றைக் கள்ளுக்கு விலையாகப்போக்கி,

இல் அடு கள் இன் தொப்பி பருகி—அதற்குப் பின்பாகத் தமதில்லிலே சமைத்த கள்ளுக்களில் இனிதாகிய நெல்லாற்செய்த கள்ளையுண்டு,

மல்லல் மன்றத்து மத விடை கெண்டி—வளப்பத்தினையுடைய மன்றிலே வலியையுடைய ஏற்றை அறுத்துத்தின்று,

மடி வாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்ப—தோலை மடித்துப்போர்த்த வாயையுடைய மத்தளந் தங்களுக்குநடுவே முழங்காநிற்ப,

[சிலைநவி லெறுழ்த்தோ ளோச்சிவலன் வளையூஉப், பகன்மகிழ் தூங்குந் தூங்கா விருக்கை, முரண்டலை கழிந்த பின்றை] சிலை நவில எறுழ்த் தோள் ஓச்சி வலன் வளையூஉப் பகல் மகிழ் தூங்கும் தூங்கா முரண் தலை இருக்கை கழிந்த பின்றை—வில் லூப்பயின்ற வலியையுடைய இடத்தோளையெடுத்து வலப்பக்கத்திலேவளைந்து பகற்பொழுதிலே மகிழ்ச்சியுடனேயாடும் அசையாப்பொருதலையுடைய குடியிருப்பினைக் கடந்தபின்பு,

இதனாற் குறிஞ்சிநிலம் முற்கூறி அதன்பகைப்புலமும் பிற்கூறினார்

மறிய குளகு அரை யாத்த குறுங்கால்— ஆட்டுமறிகள் நின்றுதின்னுந் தன்மையையுடைய தழைகளைத் தம்மிடத்தேகட்டின குறிய கால்களையும்,

[குரம்பைச், செற்றை வாயில்]

செற்றை வாயில்—சிறுதூறுறையுடைய வாயிலினையும்,

குரம்பை— குரம்பையினையும்,

செறி கழிக் கதவின்— கழிகளாற் கட்டப்பட்ட கதவினையும்,

[கற்றை வேய்ந்த கழித்தலைச் சாம்பின்] கழித் தலைக் கற்றை வேய்ந்த சாம்பின்— வரிந்த கழிகளிடத்தே வரகுகற்றைகளாலே வேய்ந்த சேக்கையையும்,

[அதளோன் றுஞ்சுங் காப்பி னுதள] உதள அதளோன் துஞ்சும் காப்பின்—கிடாயினுடைய தோலகளைப் பாயலாகவுடைய முதியோன் துயில்கொள்ளுங் காவலையுமுடைய,

"ஒமாத்தையுந் தகரு முதளு மப்பரும், யாத்த வென்ப யாட்டின் கண்ணே" என்றாமரபியலில்

காலினையும் (கசஅ) வாயிலினையும் கதவினையும் (கசகூ) சாம்பினையும் (கடுo) காப்பினைய (கடுக) முடைய குரம்பை (கசஅ) யெனக

நெடுந் தாம்பு தொடுத்த குறுந் தறி முன்றில்—தாமணிதொடுத்த நெடிய தாம்புகள்கட்டின குறியமுளைகளையுடைய முற்றத்தினையும்,

கொடு முகத் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கும் இடு முள் வேலி எருப் படு வரைப்பின்—வளைந்த முகத்தினையுடைய செம்மறியாட்டுடனே வெள்ளாடுங்கிடக்குங் கட்டுமுள்ளாகிய வேலியினையுமுடைய எருமிகுகின்ற ஊரிடத்து,

குரம்பையினையும் (கசஅ) முற்றத்தினையும் (கடுஉ) வேலியினையுமுடைய வரைப்பெனக.

[நள்ளிருள் விடியற் புள்ளெழப் போகி]

நள் இருள் விடியல் புள் எழ—செறிந்த இருள்போகின்றகாலத்தே பறவைகள் துயிலெழாநிற்க,

போகியென்பதனைமேலேகூட்டுக.

புலிக் குரல் மத்தம் ஒலிப்ப வாங்கி—புலியினது முழக்கம்போலும் முழக்கத்தையுடைய மத்தை ஆரவாரிக்கும்படி கயிற்றைவலித்து,

ஆம்பி வால் முகிழ் அன்ன கூம்பு முகை உறை அமை தீந்தயிர் கலக்கி—குடைக்காளானுடைய வெள்ளிய முகைகளையொத்த குவிந்த முகிழ்களையுடைய உறையாலே இறுகத்தோய்ந்த இனியதயிரைக்கடைந்து,

முகை - மொட்டு முகிழ - ஆடையின்மேற புடைத்துநின்றது

நுரை தெரிந்து—வெண்ணெயையெடுத்து,

புகா வாய்க் குழிசி பூஞ்சுமட்டு இரீஇப் போகி (கருகு)—தயிர் புள்ளியாகத்தெறித்த வாயையுடைய மோரப்பானையைப் பூவாறசெய்த சுமட்டைத்தலையிலேவைத்து முற்கூறிய குறிஞ்சிநிலத்தேறப்போய்,

நாள் மோர் மாறும்—காலையிலே மோரைவிறகும்,

நல மா மேனி—நன்றாகிய மாமையாகிய நிறத்தினையும்,

சிறுகுழை துயல்வருங் காதின்—தாளுருவியசையுங் காதினையும,

பணைத் தோள—மூங்கில்போலுந் தோளினையும்,

குறு நெறிக கொண்ட கூந்தல்—குறிதாகிய அறலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட மயிரினையுமுடைய,

ஆய்மகள்—ஆய்ச்சாதியிறபிறந்தமகள,

மேனிமுதலியவற்றையுடையமகள

அளை விலை உணவிற் கிளை உடன அருத்தி—மோரவிற்றதனாலுண்டாகிய நென்முதலியவற்றாலே சுறறத்தாரெல்லாரையும் உண்ணப்பண்ணி,

நெய் விலைக் கட்டிப் பசும் பொன் கொள்ளாள்—பின்பு தான் நெய்யைவிறகின்றவிலைக்குக் கட்டியாகப் பசும்பொனை வாங்காளாய்,

எருமை நலலான் கரு நாகு பெறூஉம் குடி (கசுசு)—பாலெருமையையும், நல்லபசுவையும், கரிய எருமைநாகினையும் நெய்க்கொடுபபாகச்சொல்லி வாங்குங்குடி,

அட்டியென்றுபாடமோதி வாரதென்றுகூறுதலுமாம

குறிஞ்சிநிலததே நெய்யைவிறறுஅவர்கள் அடிததுக்கொண்ட எருமைமுதலாயவற்றை விலையாகவாங்கினளென்க

மடி வாய்க் கோவலர்—சீழ்க்கைபிடித்தலாலே மடித்தவாயையுடைய இடையர்,

குடி வயிற் சேப்பின்—குடியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

[இருங்கிளை ஞெண்டின் சிறுபார்ப்பு அன்ன, பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்:] ஞெண்டின் இருங் கிளைச் சிறுபார்ப்பு அன்ன பசுந் தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்—நண்டினது பெரிய சுற்றமாகிய சிறிய பார்ப்பையொத்த செவ்வித்தினையரிசியாலாக்கின சிலுத்தசோற்றைப் பாலுடனேபெறுகுவிர்;

புள்ளொழாநிற்க (கருகு) வாங்கிக் (கருசு) கலக்கித் தெரிந்து (கருஅ) இரீஇப் (கககெ) போகி (கருகு) மாறும் (கசுo) ஆய்மகள் (கசுஉ) என்க.

மடிவாய்க்கோவலர் (கசுசு) வரைப்பிடத்து (கருச) ஆய்மகள் (கசுஉ) அருத்திக் (கசுக) கொள்ளாளாய்ப் (கசுச) பெறூஉங் (கசுரு) குடிவயிற்சேப்பின் (கசுசு) மூரல் பாலொடும்பெறுகுவிரெனமுடிக்க.

தொடு தோல் மரீஇய வடு ஆழ் நோன் அடி—செருப்புவிடாமற்கிடந்த வடுவழுந்தின வலியையுடைய அடியினையும்,

விழுத் தண்டு ஊன்றிய கை—பசுக்களுக்கு வருத்தஞ்செய்யும தடியையூன்றின கை,

மழுத் தின் வன் கை—மரங்களை ஒடியெறிந்துகொடுக்கும் கோடாரியாற் றழும்பிருந்த வலியகையினையும்,

உறிக் கா ஊர்ந்த மறுப் படு மயிர்ச் சுவல—இரண்டுதலையினும உறியினையுடைய காக்கள் மேலேயிருந்ததனால் உண்டாகிய தழும்புமிக்க மயிரொழிந்த தோட்கட்டினையும்,

மேம் பால் உரைத்த ஓரி—எல்லாமணமும் பொருந்தும பசுக்கறந்த பாற்கையைத் தடவின மயிரையும்,

[ஓங்குமிசைக், கோட்டவுங் கொடியவும விரைஇக் காட்ட, பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி:] காட்ட ஓங்கு மிசைக் கோட்டவும் கொடியவும் பல பூ விரைஇ மிடைந்த படலைக் கண்ணி— காட்டிடத்தனவாகிய உயர்கின்றஉச்சியினையுடைய கொம்புகளிலுள்ளவும் கொடிகளிலுள்ளவுமாகிய பலபூக்கள் கலந்துநெருங்கிய கலம்பகமாகிய மாலையினையும்,

ஒன்று அமர் உடுக்கை—ஒன்றாயபபொருந்திய உடையினையுமுடைய,

கூழ் ஆர் இடையன்—பாற்சோற்றையுண்கின்ற இடையன்,

அடிமுதலியவற்றையுடையஇடையன

கன்று அமர் நிரையொடு கானத்து அல்கி—கன்றுகள்பொருந்தின பசுத்திரளோடே காட்டிலேதங்கி,

[அந்நுணவிர்புகை கமழக் கைம்முயன்று, ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறன் ஞெகிழிச், செந்தீத் தொட்ட கருந்துளைக் குழலின்]

ஞெலிகோல அம் நுண் அவிர் புகை கமழக் கை முயன்று கொண்ட செந் தீ ஞெகிழி தொட்ட கருந் துளைக் குழலின—தீக்கடைகோலாலே அழகிய நுண்ணிய தாய்விளங்கும் புகைமுற்படபபிறக்கும்படி கையாலேகடைந்துகொண்ட சிவந்த நெருப்பினையுடைய கடைக்கொள்ளியாற்றுளையிட்ட கரிய துளையினையுடைய குழலாலெழுப்பின,

பெருவிறலெனபதனை இடையனெனபதனொடு முன்னேகூட்டியெணணுக

இனி ஞெலிகோல் - படுத்தகோல், ஞெகிழி - கடைகின்றகோலென்றுமுரைப்பா

இன் தீம் பாலை முனையின்—மிகவுமினிய பாலையெனகின்றபணணைத தான் வெறுக்கில்,

[குமிழின், புழற்கோட்டுத தொடுத்த மரற்புரி நரமபின், வில்யா ழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சி:] குமிழின் புழற் கோட்டுத் தொடுத்த மரற் புரி விரல் எறி நரம்பின் வில் யாழ் இசைகுகு குறிஞ்சி— குமிழினது உட்பொய்யாகிய கொம்பிடத்தே வலித்துக்கட்டின மரற்கயிறாகிய விரலாலேதெறிததுவாசிக்கும் நரம்பினையுடைய வில்லாகிய யாழொலிக்கும் குறிஞ்சியென்கின்றபண்ணை,

பல் கால் பறவை கிளை செத்து ஓர்க்கும்— பலகாலினையுடைய வண்டுகள் தஞ் சுற்றத்திரைசையாகக்கருதிச் செவிகொடுத்துக்கேட்கும்,

* "நிலங்தீதுமபியும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் செவிப்பொறியான் இவையுணர்தல்கூறினும்.

புல் ஆர் வியன் புலம் போகி— புல்லுநிறைந்த அகற்சியையுடைய நிலத்தைக்கடந்துபோய்,

முன்னர் இடையர்குடியிருப்புக்கூறிப் பின்னர் அவர்பசுக்கள்முதலியன நிற்கின்ற முல்லைநிலமுங்கூறினர்.

முள் உடுத்து எழு காடு ஓங்கிய தொழு உடை வரைப்பின்— முள்ளுத் தன்னிடத்தேசூழ்ந்து எழுகின்ற விடத்தேதொடரி முதலிய காடுகள்சூழவளர்ந்த தொழுக்களையுடையவூர்களில்,

இது, பசுக்கள்முதலியனமேயாமற் காக்கின்ற இளங்காட்டையுடைய படைத்தலைவரிருப்புக்கூறிற்று.

பிடிக் கணத்து அன்ன குதிர் உடை முன்றில்— பிடித்திரளினையொத்தபோன்ற வரகுமுதலியனநிறைக்கும் குதிர்களையுடைய முன்றிலினையும்,

களிற்றுத் தாள் புரையுந் திரி மரப் பந்தர்— யானையினது காலையொக்கும் வரகுதிரிகை நட்டுநிற்கும் பந்தரினையும்,

குறுஞ் சாட்டு உருளையொடு கலப்பை சார்த்தி நெடுஞ் சுவர் பறைந்த புகை சூழ் கொட்டில்— குறிய சகடத்தினுருளைகளோடே கலப்பையையும் சார்த்திவைக்கையினாலே நெடிய சுவரிடத்திற்றேய்ந்த புகைசூழ்ந்த கொட்டிலினையுமுடைய,

நெடுக்கக்கட்டி ஒருபக்கத்திலே அடுப்பெரித்து ஒருபக்கத்திலே தொழிலொழிந்த நாளில் சகடையினுருளையையும் கலப்பையையுஞ்சார்த்தி எருதுகளுங் கட்டிநிற்றலிற் கொட்டிலென்றார்.

பருவ வானத்துப் பா மழை கடுப்பக் கருவை வேய்ந்த கவின் குடிச் சீறூர்— மாரிக்காலத்தையுடைய விசும்பிடத்தே பரந்த மேகத்தையொப்ப வரகுவைக்கோலாலேவேய்ந்த அழகினையுடைய குடியிருப்பினையுடைய சிறியவூர்களிலே,

சீறூர்— அம்முல்லைநிலத்து உழுதுண்பாரிருப்பு.

நெடுங் குரற் பூளைப் பூவின் அன்ன குறுந் தாள் வரகின் குறள் அவிழச் சொன்றி— நெடிய கொத்தினையுடைய சிறுபூளையினது பூவையொத்த குறிய தாளினையுடைய வரகினது சிறிய அவிழ்களாகிய சோற்றை,

புகர் இணர் வேங்கை வீ கண்டன்ன அவரை வான் புழுக்கு அட்டி— நிறத்தையுடைய கொத்தினையுடைய வேங்கைப்பூவைக் கண்டாலொத்த அவரைவிதையினது நன்றாகியபருப்பை மிகவிட்டு,

வேங்கைப்பூ-வரிசையுடைய விதைக்கு உவமை புழுக்கு - புழுங்கவெந்தது, கும்மாயமுமாம் பருப்புச்சோறுமெனப

† [பயில்வுற், றின்சுவை மூரற் பெறுகுவிர்.]

இடையன் (௧௭௫) அல்கிப (௧௭௬) பாலையைத்தான்முனையின் (௧௮௦) அதனைக் கைவிட்டு விரலாலே வாசிக்குங்குறிஞ்சியைப் (௧௮௨) பறவையோர்க்கும் (௧௮௩) புல

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௬௪

† இதற்கு ஒருபிரதியிலும் உரைகிடைத்திலது. கலத்தலினாலே இனிய சுவையினையுடைத்தாகிய மூரலோடே பெறுகுவிரென்க.

த்தைப் போய் (௧௮௪) வரைப்புக்களின் (௧௮௫) முன்றின் (௧௮௬) முதலியவற்றையு டைய சீறூர்களிலே (௧௯௧) வரகின்சொன்றியைப் (௧௯௫) புழுக்கையட்டி (௧௯௬) ஊரோடேபெறுகுவிரெனமுடிக்க.

ஞாங்கா— அந்நிலத்திறகுமேல,

குடி நிறை வல்சிச செஞ் சால உழவா— அககுடியிருப்புநிறைந்த உணவினை யுடைய செவ்விய சாலாகவுழுகின்ற உழவுத்தொழிலையுடையோர்,

ஒருசால இருசாலெனறல உழவுததொழிற்குமரபு

நடை நவில் பெரும் பகடு புதவிற் பூட்டி—உழவுததொழிலிலேபயின்ற பெரிய எருதுகளை வாயிலிலே நுகததைப பூட்டிக கொணடுசென்று,

பிடி வாய அன்ன மடி வாய நாஞசில் உடுபபு முக முழுககொழு மூழக ஊன்றி —பிடியினது வாயையொதத வளைந்தவாயையுடைய கலபபையினுடைய உடும்பி னது முகததையொதத பெருங்கொழு மறைய அமுககி,

தொடுப்பு எறிநது உழுத துளா படு துடவை—முற்பட வளையவுழுது விதைத்த பின்னா இடையே உழுத களைகளைக கொட்டுசெசெததிய தோட்டததை,

அரி புகு பொழுதின— அறுககுமபருவம் வருஙகாலததே,

[இரியல போகி, வணணக் கடமபி னறுமல ரன்ன, வளாிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற, கறையணற குறும்பூழ கட்சி சேக்கும]

குறுங காற் கறை அணற குறும்பூழ் — அதன்கட்டஙகுங குறுஙகாலினையும் கருமையையுடையகழுததினையுமுடைய குறும்பூழ,

வணணக கடம்பின் நறு மலா அன்ன வளா இளம் பிள்ளை தழீஇ— வெள்ளியு நிறத்தையுடைய கடமபினது நறுநாறறததினையுடைய பூவையொதத வளருகின்ற இளையபிள்ளைகள மிகவும் பறததலாறறாதனவற்றையும கூட்டிககொணடு,

* "பாாப்பும் பிள்ளையும் பறபபவற றிளமை" என்றார்

இரியல போகிக கட்சி சேககும் — அவாகளாரவாரத்திறகஞ்சிக் கெடுதற்றன் மையையுடையவாய் ஆணடுநின்றுங் காட்டிலேதங்கும்,

வன்புலம் இறந்த பின்றை— முல்லைநிலத்தைப் போனபின்பு,

முற்றுங்குடிச்சீறூருழவரால் உழுதற்குரிய முல்லைநிலமுமங்கூறினார். இது மரு தநிலததைச்சேர்ந்த முல்லைநிலம்.

உழவா பூட்டி ஊன்றி உழுததுடவை அரிபுகுபொழுதில் குறும்பூழ் பிள்ளைதழீ இப் போகிச் சேககும் வன்புலமென்க

மென்தோல் மிதி உலைக் கொலலன முறி கொடிறு அன்ன — மெத்தென்றதுருத் தியை அமுக்கியூதுகினற உலையிற் கொற்றொழில்செய்கின்றவனுடைய முறிந்த கொ டிற்றையொத்த,

கவைத் தாள் அலவன் அளற்று அளை சிதைய— கப்பித்தகாலையுடைய ஞெண் டினது சேற்றின்கணணுணடாகிய முழைகெடும்படி,

பைஞ் சாய் கொன்ற மண் படு மருப்பிற் காா எறு பொருத கண் அகன் செறு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௪.

வின்— பசியகோரையை அடியிலே குத்தியெடுத்த மண்கிடக்கின்ற கொம்பையுடைய கரிய கடாக்கள் தம்மிற்பொருத இடமகன்ற செய்யின்கண்,

உழாஅது நுண் தொளி நிரவிய வினைஞர் — தாம் உழப்படாத அந்த நுண்ணிய சேற்றை ஒக்கமிதித்தஉழவர்,

முடி நாறு அழுத்திய நெடு நீர்ச் செறுவில்— முடியாகக்கிடக்கின்ற நாற்றைநட்ட நெடியநீரையுடைய செய்களில்,

சிதையக் கொன்ற மருப்பின் ஏறுபொருத செறுவிற ளொளியைநிரவிய வினைஞர் நாற்றையழுத்திய செறுவென்க.

களைஞர் தந்த கணைக் கால் நெய்தற் கட் கமழ் புதுப் பூ முனையின்—அச்செய்யில் களைகளைப்பறிப்பார் பறித்து ஏறட்ட திரண்டதாளினையுடைய நெய்தலினது தேறுகின்ற புதியபூவை வெறுத்தாயின்,

[முட்சினை, முகைசூழ் தகட்ட பிறழுவாய முளளிக், கொடுங்கான் மாமலர் கொய்து கொண்டு:] முகை சூழ் முள் சினை முள்ளித தகட்ட கொடுங் கால பிறழ் வாய மா மலர் கொய்து கொண்டு—அரும்புகள் சூழ்ந்த முள்ளையுடைய கொம்புகளையுடைய முள்ளியின் இதழையுடையவாகிய வளைந்த காலையும் மறிந்தவாயையும் கருமையையுமுடைய பூவைபபறித்துககொண்டு,

அவண பஞ்சாய்க் கோரை பலலிற சவட்டிப புணா நாாப பெய்த புனைவு இனகணணி— அந்நிலத்திலுணடாகிய தண்டாஞகிய கோரையைப பல்லாலே மென்று மென்றுகிழித்து முடிந்த நாராற்கட்டின புனைதற்கினியமாலையை,

ஈா உடை இருந் தலை ஆா சூடி —ஈருடைத்தாகிய கரிய தலைநிறையும்படி சூடி,

பொன் காண் கட்டளை கடுப்ப சண்பின்—பொன்னையுரைதது மாறறுக்காணும் உரைகல்லையொப்பச் சண்பினது,

புன் காய்ச் சுணணம் புடைதத மாாபின — புல்லிய காயிறறுணறினதாதை அக்கதிரைமுறித்து அடிததுக்கொணட மாாபினையும்,

தாதுநீளக்கிடந்தது உரைத்தாற்போன்றது.

இருமபு வடித்தன்ன மடியா மெனதோல்— இரும்பைத தகடாககினுலொதத திரையாத மெல்லிய தோலினையுமுடைய,

கருங் கை வினைஞர் காதல அம சிறாஅா — வலிய கையாற ளொழிலசெய்வாருடைய விருபபதகையுடைய அழகிய சிறுபிள்ளைகள்,

பழஞ்சோறறு அமலை முனைஇ—பழைய சோறறினது கட்டியைவெறுதது,

வரம்பிற் புது வை வேய்ந்த கவி குடில் முனறில அவல் எறி உலகைப் பாடுவிறந்து — வரம்பிடத்துப் புதிய வைககோலாலேவேயநத கவிந்த குடிலினுடைய முற்றத்தே அவலையிடிக்கும் உலக்கையினது ஓசைசெறிகையினுலே,

குடில்கள-பன்றிமுதலியனவறறைக் காத்தறகுக் கட்டினவை.

அயல கொடு வாய்க் கிள்ளை படு பகை வெரூஉம — அதற்கு அயலிடத்தனவாகிய வளைந்த வாயையுடைய கிளிகள் தமக்குணடாகின்ற பகையாக நினைத்தஞ்சும்,

நீங்கா யாணர் வாங்கு கதிர கழனி — இடையறாத புதுவருவாயினையுடைய வளையுங்கதிரினையுடைத்தாகிய கழனியிடதது,

கடுப்புஉடைப் பறவைச் சாதி அன்ன — எறியப்பட்டார்க்குக் கடுக்குந்தன்மையைக் கொடுத்தலை யுடைத்தாகிய குளவித்திரளையொத்த,

பைதற விளைந்த பெருஞ் செந் நெல்லின் — பசுமையறும்படி முற்றின பெரிய செந்நெல்லினுடைய,

தூம்பு உடைத் திரள் தாள் துமித்த வினைஞர்—உள்ளுப்பொய்யையுடைத்தாகிய திரண்டதாளையறுத்த தொழில்செய்வார்,

பாம்பு உறை மருதின் ஓங்கு சினை நீழல்— பாம்புகிடக்கின்ற மருதின் உயர்ந்த கொம்பாலுண்டாகிய நிழலிலே,

பழையமரமாதலிற் பாம்புகிடக்குமென்றார்

பலி பெறு வியன் களம் மலிய ஏற்றி— ஆண்டுறையுந்தெய்வங்கள் பலிபெறுகின்ற அகன்ற களங்களிலே மிகவுநிறையப் போராகவிட்டு,

[கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந், துணங்கையம் பூதந் துகிலுடுத்த வைபோல்:] கணங் கொள் சுற்றமொடு கை புணர்ந்து துணங்கை ஆடும் அம் பூதந் துகில் உடுத்தவைபோல்—திரட்சிகொண்ட தம்முடைய சுற்றத்தோடே ஒழுங்காகச்செறிந்து நின்று துணங்கைக்கூத்தாடுகின்ற அழகினையுடையபூதங்கள் வெள்ளிய துகிலையுடுத்துநின்றவைபோல,

என்றது - தம்மில் விளையாடுவதற்குத்திரண்ட பூதமென்றவாறு.

சிலம்பி வால நூல வலந்த மருங்கிற் குழூஉ நிலைப் போரின் முழு முதல் தொலைச்சி—சிலந்தியினது வெள்ளியநூல்சூழ்ந்த பக்கத்தினையுடைய பலவாகத்திரண்ட தன்மையினையுடைய போர்களினுடைய பெரிய அடியை வாங்கிவிரித்து,

பகடு ஊர்பு இழிந்த பின்றை—ஏர்கள் கடாவிட்டுப் போனபின்பு,

துகள் தப வையுந் துரும்பு நீக்கி—குற்றமறும்படி வைக்கோலையுங் கூளத்தையும் அதனிடத்துநின்றுநீக்கி,

பைதற—ஈரம் உலராநிற்க,

குடகாற்று எறிந்த குப்பை—மேலகாற்றிலே கையாலே தூவித்தூற்றின பொலி,

வடபாற் செம்பொன் மலையிற் சிறப்பத் தோன்றும்—வடதிசைக்கணுள்ளதாகிய மேருவாகிய மலைபோலே மிகும்படி தோன்றும், 2

தண் பணை தழீஇய தளரா இருக்கை—மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்புக்களில்,

மார்பினையும் (௨௨௧) தோளினையுமுடைய (௨௨௨) வினைஞர்சிறார் (௨௨௩) முனைஇ (௨௨௪) அவலெறியுலக்கைப்பாடுவிறக்கையாலே (௨௨௫) கிள்ளைவெரூஉம் (௨௨௭) கழனிகளில் (௨௨௮) விளைந்த நெல்லினை (௨௩௦) துமித்தவினைஞர் (௨௩௧) ஏற்றித் (௨௩௩) தொலைச்சி (௨௩௭) நீக்கி (௨௩௯) எறிந்தகுப்பை (௨௪௦) தோன்றும் இருக்கை யெனக்கூட்டுக

பகட்டு ஆ ஈன்ற கொடு நடைக் குழவிக் கவைத் தாம்பு தொடுத்த காழ் ஊன்று அல்குல் —பெருமையையுடைய பசுக்களீன்ற வளைந்த அடியையுடைய கன்றுகளைக் கட்டின தாமணியையுடைய நெடியதாம்புகள் கட்டிக்கிடக்கின்ற தறிகள்நட்ட பக்கத்தினையும,

* "முழுவலி துஞ்சும நோய்தபு நோன்றொடை, நுணகொடி யுழிஞை வெல் போ ரறுகை" என்றார்பிறரும் கவை-ஆகுபெயா

* பதிற்றுப்பத்து, ஐந்தாம்பத்து, ௫: "முழுவலி துஞ்சு நோய்தபு நோன்றொடை, நுண்கொடி யுழிஞை வெல்போ ரறுகை, சேணனாயினுங் கேளென மொழிந்து". அறுகையென்பான் ஓர்குறுநிலமன்னன்.

[ஏணி யெய்தா நீணெடு மார்பின்:] நீள் ஏணி எய்தா நெடு மார்பின்—நீண்ட ஏணிக்கெட்டாத நெடிய வடிவினையும்,

முகடு துமித்து அடுக்கிய பழம் பல் உணவின் — தலையைத்திறந்து உள்ளே சொரியப்பட்ட பழையவாகிய பல நெல்லினையுமுடைய,

பல்லுணவென்றார், செந்நென்முதலிய சாதிப்பன்மைகருதி.

குமரி மூத்த கூடு ஓங்கு நல்லில்—அழியாத்தன்மையவாய் முதிர்ந்த கூடுகள் வளர்ந்த நல்ல இல்லினையும்,

அல்குலினையும், மார்பினையும, உணவினையுமுடைய கூடென்க.

தச்சச் சிறாஅர் நச்சப் புனைந்த ஊரா நற்றேர் உருட்டிய புதல்வர்—தச்சசாதியி ற்பிறந்த தொழில்செய்தற்குரிய சிறியோர் பிறர்விரும்பும்படி பண்ணின பிறராலே ஏறப்படாத நல்ல சிறுதேரை உருட்டிக்கொண்டுதிரிந்த பிள்ளைகள்,

தளர் நடை வருத்தம் வீட—தமது தளர்நடையாலுண்டானவருத்தந் தம்மைவி ட்டு நீங்கும்படி,

அலர் முலைச் செவிலி அம் பெண்டிர் தழீஇப் பால் ஆர்ந்து அமளித் துஞ்சும அழகு உடை நல்லில்—பால்சுரந்த முலையினையுடைய செவிலித்தாயராகிய அழகினை யுடைய மகளிரைத் தழுவிக்கொண்டு அம்முலையிற் பாலை நிறையவுண்டு தமதுபடுக் கையிலே துயில்கொள்ளும் அழகையுடைத்தாகிய நல்ல இல்லினையும்,

செவிலியம் பெண்டிரென்பது ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்

தொல் பசி அறியாத் துளங்கா இருக்கை மல்லற் பேர் ஊர் மடியின்—ஏனைநா ட்டிற்குஇயல்பாகிய பழையமிடியையறியாத அசையாத குடியிருப்பினையுமுடைய வளப்பத்தையுடைத்தாகிய பெரிய ஊரின்கண்ணே தங்கின்,

மடியா வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வல்சி மனை வாழ் அளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர்—தொழிலொழிந்திராத தொழில்செய்வார் கொண்டுவந்த வெள்ளிய நெ ற்சோற்றை மனையின்கண்ணேவாழும் கோழிப்பெடையின்றற சமைத்த பொரிய லோடு பெறுகுவிர்;

* "கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை, சூழுங் காலை யளகெண லமையா" என்றார்.

செறுவிற் (௨௪௨) புதுப்பூமனையின் (௨௪௪) மாமலர் கொய்துகொண்டு (௨௪௬) சவட்டிப் (௨௪௭) பெய்தகண்ணியைச் (௨௪௮) சூடித் (௨௪௯) தளராவிருக்கைகளிற் (௨௫௨) கூடோங்கு நல்லஇல்லையும் (௨௫௭) அழகினையுடைய நல்லவில்லையும (௨௬௨) துளங்காவிருக்கை யினையுமுடைய (௨௬௩) பேரூரிலே தங்குவீராயின் (௨௬௪) வல்சி யை (௨௬௬) வாட்டொடும்பெறுகுவிரெனக் கூட்டுக

[மழை விளையாடுங் கழைவள ரடுக்கத், தணங்குடை யாளி தாக்கலிற் பலவுடன், கணஞ்சால் வேழங் கதழ்வுற் றாஅங்கு:] மழை விளையாடும கழைவளர் அடுக்கத்து அணங்கு உடை யாளி தாக்கலிற கணஞ் சால் வேழம பலஉடன் கதழ்வு உற்று ஆங்கு —மேகங்கள் விளையாடித்திரியும் மூங்கில்வளர்கின்ற பக்கமலையிலே தம்மைவருத்து தலையுடைய யாளிபாய்கையினாலே திரட்சியமைந்த யானைபலவுங்கூடிக் கலங்கிக் கூப்பிட்டாற்போல,

எந்திரம் சிலைக்கும் துஞ்சாக் கம்பலை விசயம் அடூஉம் புகை சூழ் ஆலைதொ

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௬௯.

றும்—ஆலையாரவாரிக்கும் மாறாத ஓசையையுடைய கருப்பஞ்சாறனைக் கட்டியாகக காய்ச்சும் புகைசூழ்ந்த கொட்டில்கடோறும்,

ஆலை - ஆகுபெயா

கரும்பு இன் தீஞ்சாறு விருமபினிா மிசைமின்—கருமபினது இனிய சாறனை முற்படககுடித்துப பின்னா அககரும்பின்கட்டியைத் தின்பீராக

* "மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும்பிடி," †"வீழ்களிறு மிசையாப புலியி னும்" என மிசைதல தின்றறபொருழின மேனின்றது

[வேழ நிரைதது வெண்கோடு விரைஇத், தாழை முடிதநுத் தருபபை வேயநத, குறியிறைக் குரம்பை:] வெணகோடு விரைஇ வேழம் நிரைததுத் தாழை முடித்துத்தரு ப்பை வேய்நத குறியிறைக குரம்பை—வஞ்சிமரமும் காஞ்சிமரமுமாகிய வெள்ளிய கொம்புகளைக் கைகளுககுகடுவே கலந்துநாறறி வேழக்கோலை வரிசசாகநிரைததுத் தாழைநாரராறகட்டித் தருப்பைபபுலலாலே வேயபபட்ட குறியவிறப்பையுடைய குடிலினையும்,

முடிந்து - முடிதகெனவிகாரம குறியிறை - பணபுதகொகையாதலின், மரு வின்பாததியதாய் நினறது

பறி உடை முன்றில*— மீனைவாரியெடுக்கும பறிகளையுடைய முறறததினையு முடைய,

கொடுங் காற புன்னைக கோடு துமிதது இயறறிய பைஙகாய தூங்கும பாய் மணற பந்தா—வளைநத காலையுடைய புன்னைகளினது கொம்புகளை வெட்டியிட்ட பசியகாய்கள்நாலும் பரந்த மணலையுடைய பந்தரிலே,

பைஙகாய - சுரைக்காயமுதலியன, புனனைஙகாயுமாம

இளையரும முதியரும் கிளையுடன துவன்றி—இளையவாகளும் முதிாநதவாகளும சுற்றத்துடனே நிறைந்திருந்து பின்பு,

புலவு நுனைப் பகழியும் சிலையும மானச செவ்வரிக கயலொடு பச்சிறாப் பிறழும் மை இருங் குட்டதது மகவொடு வழஙகி — புலாலநாறுமுனையினையுடைய அம்பை யும்வில்லையுமொப்பச சிவநதவரியினையுடைய கயல்களோடே பசியஇறாப் பிறழும் கருமையையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த குளஙகளைப பிள்ளைகளோடேயுலாவி மீனைப் பிடித்து,

கோடை நீடினுங் குறைபடல் அறியாத தோளா தாழ குளத்த கோடு காத்திருக் கும்—கோடைககாலம் நீட்டித்துநினறதாயினும வற்றுதலையறியாத கையை மேலே கூப்பிமுழுகி நீரநிலைகாட்டுங்காலததுக் கையமிழந்துவ குளஙகளினுடைய கரை யைக்காத்திருககும்,

---

* கலித்தொகை, இரண்டாவது குறிஞ்சி, கச:—"வாங்குகோ னெல்லொடு வாங்கிவரு வைகன், மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும்பிடி, தூங்கிலை வாழை கனி புக்கு ஞாங்கா, வருடை மடமறி யூாவிடைத துஞ்சு, மிருஙேகு சோலை யிலங்குநீா வெறப".

† அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, உகூ:—"தொடங்குவினை தவிரா வசை யி னுனெ்றாட், கிடந்துயிா மறுகுவ தாயினு மிடம்படின்—வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினுஞ் சிறந்த—தாழ்வி லுள்ளந் தலைத் தலைச் சிறப்ப"

* "வெளிற்றுடற் குருதிவெள்ள நிலையிது வென்பவேபோற், களிற்றுகிர்ப் பிறழ்பற் பேய்கள் கைகளை யுச்சிக் கூப்பி, யளித்தவை பாடியாட" என்றார்பிறரும்.

கொடு முடி வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பின்—வளைந்த முடியினையுடைய வலையை வீசுவாருடைய குடியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

பந்தரிலே (உகுள) துவன்றி (உகுஅ) வழங்கிக் (உஎக) காத்திருக்கும் (உஎரு) வலைஞரெனமுடிக்க.

குரம்பையினையும், முன்றிலினையு (உகுகு) முடைய குடி (உஎச) யென்க

அவைப்பு ஆர் அரிசி அம் களித் துழவை—குத்தாத கொழியலரிசியை அழகினையு டைய களியாகத் துழாவி யட்ட கூழை,

மலர் வாய்ப் பிழாவிற் புலர ஆற்றி—அகன்ற வாயையுடைய தட்டுப்பிழாவிலே உலரவாற்றி,

பாம்பு உறை புற்றின் குரும்பி எய்க்கும் பூம்புறம் நல்லடை அளைஇ—பாம்புகி டக்கின்ற புற்றின்கட்கிடக்கும் புற்றாம்பழஞ்சோற்றையொக்கும் பொலிவுபெற்ற புற த்தினையுடைய நல்ல முளையையிடித்துச் சேர அதனை அதிலேகலந்து,

நெல்லடையும் பாடம்

[தேம்பட, எல்லையும இரவும் இருமுறை கழிப்பி] தேம் பட இரு எல்லையும் இரு இரவும் முறை கழிப்பி—இனிமைபிறக்கும்படி இரண்டுபகலும் இரண்டிரவும் அரியாமல் வைத்து,

[வல்வாய்ச் சாடியின வழைச்சற விளைந்த, வெந்நீ ரரியல் விரலலை நறும்பிழி:]

வல் வாய்ச் சாடியின் வழைச்சு அற விளைந்த—வலியவாயினையுடைய சாடியின் கண்ணே யிளமையறும்படி முற்றின,

விரல் அலை அரியல் வெந்நீர் நறும்பிழி—விரலாலே அலைத்து அரிக்குந்தன்மை யை யுடைத்தாகிய வெவ்விய நீர்மையையுடைய நறியகள்ளை,

தண்மீன் சூட்டொடு தளர்தலும் பெறுகுவிர்—மிகவும் உலராத மீனைச் சுட்டத னோடே இளைத்தவளவிலே பெறுகுவிர்;

ஆற்றி (உஎரு) அளைஇக் (உஎஅ) கழிப்பி (உஎக) விளைந்த (உஅ0) பிழியென்க குடிவயிற் சேப்பின் (உஎச) பிழியைப் பெறுகுவிரெனமுடிக்க

பசூஉன் பெய்த சுவல் பிணி பைந்தோல—செவ்வியான இறைச்சி யிட்டுவைத்த தோளிடத்தே கோத்து நாற்றின பசியதோலினையுடைய,

என்றது - தூணடிவிற்கோக்கும் இறையிட்டுவைக்குந் தோற்பையை

கோள் வல் பாண மகன்—மீனைத் தப்பாமற்பிடிக்கவல்ல பாண்சாதியிற்பிறந் தவன்.

தலைவலித் தியாத்த, நெடுங்கழைத் தூண்டி னடுங்க நாணகொளீஇக், கொடுவா யிரும்பின் மடிதலை புலம்பப், பொதியிரை கதுவிய போழ்வாய் வாளை:

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ருகஉ:— "வெளிற்று டற் குருதி வெள்ள நிலையிது வென்ப வேபோற், களிற்றுகிர்ப் பிறழுபற் பேய்கள் கைகளை யுச்சிக் கூப்பி, யளித்தவை பாடி யாடக் குறுநரி நக்கு வேழம், விளித்தன ழுேம் பாறும் விலாவிறுக் கிடந்த வன்றே"

நெடுங் கழை தலை வலித்து யாத்த நாண தூண்டில் கொளீஇப் பொதி இரை—நெடிய மூங்கிற்கோலைத் தலையிலேவலித்துக்கட்டின கயிற்றிடத்தே தூண்டிலைக் கொளுத்தி அதனைமறையப் பொதிந்த இரையை,

கொடு வாய இரும்பின் மடி தலை புலம்ப நடுங்கக் கதுவிய பிழ் வாய் வாளை—வளைந்த வாயினையுடைய தூண்டிலினது மடித்ததலை இரையின்றித் தனிக்கும்படியாகக் கயிறுநடுங்கக் கௌவி அகப்படாதுபோன அங்காந்தவாயையுடையவாளைமீன்,

நீர் நணிப பிரமபின் நடுஙகு நிழல வெரூஉம் நீதது உடை நெடுங்கயம் — நீர்க்கு அணித்தாய்நின்ற பிரம்பினது காற்றலசையுநிழலை நீரிற்கண்டஞ்சும் பெருக்கினையுடைய நெடியகுளத்திலே,

தீப் பட மலாநத கடவுள் ஒண்பூ அடைதல ஓமபி— நெருப்பின்றன்மை நீரிலேயுண்டாகப்பூத்த கடவுள்சூடுதற்குரிய ஒள்ளிய தாமரைப்பூவைப் பறித்துமுடித்தலைப் பரிகரித்து,

[உறைகான் மாறிய வோஙகுயா் நனந்தலை, யகலிரு வானத்துக குறைவி லேய்பப]

ஓங்கு உறை கானமாறிய உயா அகல இரு வானததுக குறைவில் ஏயப்ப—ஓஙகுகின்ற துளி காலவிழுதலதவிர்ந்த உயாசசியையுடைய அகன்ற பெரிய வானத்திடததுக் குறைவில்லாகிய இந்திரவில்லையொபப,

[அரககிதழக குவளையொடு நீல நீடி, முரட்பூ மலிந்த முதுநீர்ப் பொய்கை:] அரககு இதழ்க் குவளையொடு நீலம் நீடி முரண பூ மலிந்த முதுநீா நனந்தலைப் (உகக) பொயகை— சாதிலிஙகம்போன்ற இதழையுடைய குவளையோடே நீலப்பூவும்வளர்ந்து ஒன்றறகொன்று நிறம மாறுபடுதலையுடைய ஏனைப்பூக்களுமிகக முதிய நீரையுடைததாகிய அகன்றவிடததையுடைய பொய்கைகளிடததே,

குறுநா இட்ட கூமபு விடு பல மலா பெரு நாள் அமயத்துப் பிணையினிர் கழிமின— பறிபபாா நுஙகளுககிட்ட குவிதலநெகிழ்ந்த பலபூககளைப பெரிதாகிய நாட்காலததேசூடிப போமின,

வாளை (உஅஎ) வெரூஉங (உஅஅ) கயததிலே மலாந்த (உஅக) பூவை ஓம்பிக் (உகூ0) குறைவிலேயபபப் (உகூஉ) பூமலிந்த பொயகைகளிடததே (உகூச) குறுநரிட்டமலரைப (உகூரு) பிணையினிகழிமினென முடிகக.

செழுங கனறு யாதத சிறு தாள பநதா—வளவிய கன்றைக்கடடின சிறியகால்களையுடைய பநதரினையும்,

[பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நனனகா.]

பைஞசேறு மெழுகிய நனனகா—ஆப்பியான் மெழுகிய நன்றாகிய அகங்களையும்,

படிவம்—தாம வழிபடுந்தெயவஙகளையுமுடைய உறைபதி (கூ0க) யென்க.

மனை உறை கோழியொடு ஞமலி துன்னாது — மனைகளிலேதஙகுங்கோழிகளுடனே நாயுஞசேராமல,

வளை வாயக் கிளளை மறை விளி பயிற்றும — வளைநதவாயினையுடைய கிளிக்கு வேததத்தின் ஓசையைக் கறபிககும்,

மறை காப்பாளர் உறை பதிச் சேப்பின்—வேததததைக் காத்தற்றொழிலைச் செய்வாா இருக்கின்ற ஊரிடததே தஙகுவீராயின்,

துன்னாமல் (உகூகூ) உறையும்பதியென்க.

பெரு நல் வானத்து வடவயின் விளங்கும்— பெரிய நன்றாகிய விசும்பிடத்து வடதிசைக்கண்ணே நின்றுவிளங்கும்,

சிறுமீன் புரையும் கற்பின்—அருந்ததியையொக்குங் கற்பினையும்,

நறு நுதல்— நறிய நுதலினையுமுடைய,

வளைக் கை மகடூஉ வயின் அறிந்து அட்ட— வளையையுடையவாகியகையையுடைய பார்ப்பினி பதமறிந்தட்டனவற்றை,

என்றது - பாற்சோறு பருப்புச்சோறுமுதலியவற்றை

சுடர்க் கடை— ஞாயிறுபட்ட காலத்தே,

பறவைப் பெயர்ப்படு வத்தம—பறவையினது பெயரைப்பெறுநெலலு,

என்றது-இராசான்னமெனனும் பெயர்பெறுகின்ற நெலலென்றவாறு ஆகுதி பண்ணுதற்கு இந்தநெல்லுச்சோறே சிறந்ததென்று இதனைக்கூறினார் இனி மின்மினி நெல்லென்பாருமுளர், இப்பெயர் வழக்கினமையும், ஆகுதிக்குச் சிறவாமையு முணர்க.

[சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின மாதுளத், துருப்புறு பசுங்காயப் போழொடு கறிகலந்து, கஞ்சக நறுமுறி யளைஇ] மாதுளத்துப் பசுங்காய் கறி கலந்து கஞ்சக நறு முறி அளைஇச் சேதா நறு மோர் வெண்ணெயின் உருப்பு உறு போழொடு— கொம்மட்டிமாதுளையினுடைய பசியகாய மிளகுபொடிகலக்கப்பட்டுக் கருவேம்பினது நறியஇலையளாவப்பட்டுச் சிவந்தபசுவினது நறியமோரிற்கடைந்த வெண்ணெயின்கணணேகிடந்து வேகலின் வெம்மையுறுகின்ற வகிரோடே,

[பைந்துணர், நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த, தகைமாண் காடியின்] நெடுமரக் கொக்கின் பைந்துணர் நறு வடி விதிர்த்த தகை மாண் காடியின்—நெடிய மரமாகிய மாவினது பசியகொத்திடத்து நறிய வடுவினைப் பலவாகப்போகட்ட அழகுமாட்சிமைப்பட்ட ஊறுகறியோடே,

வகைபடப் பெறுகுவிர்—சோற்றின்கூறுகளுண்டாகப் பெறுகுவிர்,

சேப்பின் (கூ௦௧) மகடூஉ (கூ௦௪) வத்தத்தானுண்டான அரிசியை (கூ௦௫) அட்டனவற்றைச் (கூ௦௪) சுடர்க்கடையிலே (கூ௦௫) போழோடே (கூ௦௭) காடியோடே பெறுகுவிரென்க.

வண்டல் ஆயமொடு உண்டுறைத் தலைஇப் புனல் ஆடும் மகளிர் இட்ட பொலங்குழை — விளையாட்டினையுடைய திரள்களோடே நீருண்ணுந்துறையிலேகூடி நீராடுகின்றமகளிர் போகட்டுப்போன பொன்னாற்செய்த மகரக்குழையினை,

இரை தேர் மணிச் சிரல் இரை செத்து எறிந்தென — இரையைத்தேடுகின்ற நீலமணிபோலுஞ்சிச்சிலி தனக்கு இரையாகத்துணிந்தெடுத்ததாக,

புள் ஆர் பெண்ணைப் புலம்பு மடற் செல்லாத —பறவைகள் நிறைந்திருக்கின்ற பனையில் தனித்தமடலிற்போகாமல்,

கேள்வி அந்தணர் அருங்கடன் இறுத்த வேள்வித் தூணத்து அசைஇ-தூற் கேள்வியையுடைய அந்தணர் செய்தற்கரிய கடனைச் செய்துமுடித்த யாகசாலையிடத்துநட்ட யூபத்தின்மேலேயிருந்து,

[யவன, ரோதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட] யவனர் உயர் மிசைக் கொண்ட ஓதிம விளக்கின்— சோனகர் கூம்பின்மேலிட்ட அன்னவிளக்குப்போல,

ஈண்டுக் காரன்னமென்றுணர்க.

வைகுறும் மீனின்— இராககாலம் விடிதற்குக்காரணமான * வெள்ளியாகிய மீன்போல,

பையத் தோன்றும்—ஒளி விட்டுவிளங்காது தோன்றும்,

நீர்ப்பெயற்று எல்லைபபோகி—நீர்பபெயற்றென்னும் ஊரினெல்லையிலேபோய்,

அசைஇ விளக்கின மீனிற்றோன்றும் நீர்பபெயற்றென்க.

பாற கேழ் வால உளைப புரவியொடு வடவளந் தரூஉம் நாவாய் சூழ்ந்த நளி நீர்ப படப்பை — பாலபோலும் வெள்ளியநிறத்தினையும் வெள்ளிதாகிய தலையாட்டத்தினையுமுடைய மேற்றிசைக்கணுள்வாகிய குதிரைகளுடனே வடதிசைக்கணுள்வாகிய நுகரப்படும்பொருள்களைக் கொண்டுவந்துதரும் மரக்கலங்கள்சூழ்ந்துகிடக்கப்பட்ட பெருமையையுடைய கடற்பக்கத்தினையும்,

[மாட மோங்கிய மணனமலி மறுகிற், பரதர் மலிந்த பலவேறு தெருவிற், சிலதர் காக்குஞ் சேணுயர் வரைப்பின்]

மணல மலி மறுகின் சிலதர் காககும சேண உயர் வரைப்பின் — மணல்மிக்க தெருவுகளில தொழிலசெய்வார்காக்கப்படும் மிகவுமுயர்ந்த பண்டசாலைகளையும்,

தொழிலசெய்வார - கரமகாரர.

பரதர் மலிந்த மாடம ஓங்கிய பல வேறு தெருவின—பரதவர்மிக்க மாடங்களுயர்ந்த பலவாயவேறுபட்ட தெருக்களையும்,

நெல உழு பகடொடு சுறவை துன்று மேழகத் தகரோடு எகினங் கொட்குங் கூழுடை நலலில்—நெல்லினைப பெறுதற்குழுகின்ற எருதுகளுடனே பசுக்கள்நெருங்காவாய மேழகக்கிடாயோடே நாயுஞ்சுழன்றுதிரியும் சோறுடைய நன்றானஅகங்களையுமுடைய பட்டினம (௩௩௬)

இது திமிலாமுதலியோரிருப்புக்கூறிற்று

[கொடும்பூண மகளிர்]

உயர் நிலை (௩௩௨) வான் தோய் மாடத்துக (௩௩௩) கொடும்பூண் மகளிர்—உயர்ந்தநிலைமையையுடைய தேவருலகத்தைத்தீண்டும மாடத்துறையும் வளைந்த பேரணிகலங்களையுடைய மகளிர,

கொன்றை மென் சினைப் பனி தவழ்பவைபோற பைங்காழ அலகுல நுண்டுகில் நுடங்க—கொன்றையிடத்து அரும்புகளையுடைய மெல்லிய கொம்புகளிலே பனிமாசுகிடந்து தவழ்கின்றவைபோலப் பசிய மணிகள்கோத்த வடங்களையுடைய அல்குலிற் கிடக்கின்ற மெல்லியதுகிலசைய,

மால் வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந்து ஆலும் பீலி மஞ்ஞையின் இயலி—பெருமையையுடைய பக்கமலையிலே மனவெழுச்சிமிக்கு ஆரவாரிக்கும் தோகையையுடையமயில்போலே உலாவி,

[கால, தமனியப பொற்சிலம் பொலிப்ப வுயர்நிலை, வான்றோய மாடத்து வரிப்பந் தசைஇ:]

தமனியக் கால பொன் சிலம்பு ஒலிப்ப வரிப பந்து அசைஇ — பொற்பூண்களையுடைய கால்களிடத்தனவாகிய பொன்னாற்செய்த சிலம்புகளாரவாரிப்ப நூலால் வரிதலையுடைய பந்தையடித்து இளைத்து,

* வெள்ளிதாகிய மீனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

[கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைப்பய, முதத வார்மணற் பொற்கழங் காடும்:] முத்த வார் மணற் பைப்பயக் கை புனை குறுந் தொடி தததப் பொற கழங்கு ஆடும்—முத்தையொத்த வார்ந்தமணலிலே மெத்தென மெத்தெனக் கையிற்புனைந்த குறுந்தொடியலசையப் பொன்னுறசெய்த கழலைகொணடு விளையாடும,

மாடத்து (௬௬௬) மகளிா (௬௨எ) நுடஙக (௬௨௧) இயலி (௬௬௧) ஒலிபப (௬௬௨) அசைஇப் (௬௬௬) பின்னாக கழங்காடும் (௬௬௫) பட்டின (௬௬௯) மென்க

இது வணிகரிருப்பைக்கூறிற்று.

படப்பையினையும் (௬௨௧) வரைபபினையும் (௬௨௪) தெருவினையும் (௬௨௬) இல்லினையு (௬௨எ) முடையபட்டின (௬௬௯) மென்க

பட்டினமருங்கின் அசையின்—பட்டினத்திடததே இளைப்பாறுவீராயின்,

முட்டில்—முட்டிலலையாகப பெறுகுவி (௬௪௫) ரெனமேலே கூட்டுக

பைங்கொடி நுடஙகும் பலர் புகு வாயில — பசியகொடிகளசையும களளுணபார்பலரும் புகுகின்ற வாயிலிடதது,

[செம்பூத் தூய செதுக்குடை முன்றில] தூய செமபூச செதுககு உடை முன்றில்— தெய்வத்திறத்துத்தூவின செய்யபூவாடலையுடைய முறறததில,

கள் அடு மகளிர் வள்ளம நுடககிய வாாநது உகு சின்னீா வழிந்த குழம்பின—கள்ளைச்சமைககின்றமகளிர் வட்டிலகழுவின வடிநதுசிந்தும் சிலநீா பலகால்வடிதலின் நிறைந்துவழிந்த குழமபிடதது,

ஈர்ஞ்சேறு ஆடிய இரும் பல குட்டிப பன்மயிாப பிணவொடு—ஈரததையுடைய சேற்றையளைந்த கரிய பலவாகிய குட்டிகளையுடைய பலவாகிய மயிாகளையுடைய பெண்பன்றிகளுடனே,

[பாயும் போகாது—புணாசசியைக கருதுஙகருததாற போகாமல,

என்றது-புணரிற கொழுப்பின்றுமென்றவாறு.

நெல்மா வல்சி தீற்றி— நெல்லையிடிதத மாவாகிய உணவைத தின்னபபணணி,

பன்னாள் குழி நிறுத்து ஓம்பிய குறுாதாள் ஏறறைக கொழு நிணத் தடியொடு—பலநாள் குழியிலேநிறுத்திப் பாதுகாதத குறிய காலையுடைய ஆணபனறியிற கொழுவிய நிணததையுடைய தசையோடே,

* "ஆற்றலொடு புணாநத வாணபால" ஆதலின ஏறறையெனறா

கூர் நறாப் பெறுகுவிா—களிப்புமிகக களளைப பெறுகுவிா,

வாயிலிடத்து (௬௬எ) முறறத்துக் (௬௬அ) குழமபிடததுச (௬௪௦) சேறு (௬௪௧) என்க.

போகாமற (௬௪௨) குழிநிறுத்து (௬௪௪) என்க

அசையிற் (௬௬௯) பெறுகுவிரென்க.

[வான மூன்றிய மதலை போல, வேணி சாததிய வேறறருஞ சென்னி, விண்பொா நிவந்த வேயா மாடத்து]

வானம் ஊன்றிய மதலை போல விண பொா நிவந்த மாடம்— ஆகாயத்தேதிரி

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சக "ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாற் கெல்லா, மேற்றைக் கிளவி யுரித்தென மொழிப"

கின்ற தேவருலகுக்கு முட்டுக்காலாக ஊன்றிவைத்த ஒருபற்றுக்கோடுபோல விண்ணைத்தீண்டுமெபடி யோங்கின மாடம்,

சாத்திய வணி ஏறற்கருஞ் சென்னி மாடம்— தன்னிடத்துச்சாத்திய வணியால் ஏறுதற்கரிய தலையினையுடையமாடம்,

வேயா மாடத்து — கற்றைமுதலியவற்றால் வேயாது சாந்திட்ட மாடத்திடத்தே,

இரவில் மாட்டிய இலங்கு சுடர்—இராக்காலத்தே கொளுத்தின விளங்குகின்ற விளக்கு,

[ஞெகிழி யுரவுநீ ரழுவத் தோடுகலங் கரையுந் துறை] உரவு நீர் அழுவத்து ஞெகிழி ஓடு கலம் கரையும் துறை — உலாவுகின்ற கடற்பரப்பிலேவந்து நாமசேரும் துறையன்றென்று நெகிழ்ந்து வேறோர் துறைக்கண் ஓடுங்கலங்களை இது நந்துறையென்றழைக்குந்துறை,

இனி ஞெகிழியைக் கடைக்கொள்ளியாக்கி அதனையெரித்துக்கொளுத்தின இலங்குசுடரென்றுமுரைப்பர்.

பிறக்கு ஒழியப் போகி—பின்னேகிடக்கப்போய்,

[கறையடிக், குன்றுறழ் யானை மருங்குலே யேய்க்கும், வண்டோட்டுத் தெங்கின]

குன்று உறழ கறை அடி யானை மருங்குல் ஏய்க்கும் தெங்கின — மலையோடு மாறுபடுகின்ற உரல்போன்ற அடியினையுடைய யானையினுடம்பையொக்கும் சருச்சரையையுடைத்தாகிய தெங்கினுடைய,

[வாடுமடல் வேய்ந்த]

வண்டோட்டு (௩௫௩) வாடு மடல் வேய்ந்த—வளவிய இலையினையுடைய உலர்ந்த பழுத்தலை முடைந்துவேய்ந்த தனிமனை (௩௫௫) யெனக்

மஞ்சள் முன்றில்— மஞ்சளையுடைய முற்றத்தினையும்,

மணம் நாறு படப்பை — மணநாறுகின்ற பூந்தோட்டங்களையுமுடைய,

தண்டலை உழவர் தனி மனைச் சேப்பின்—தோப்புக்குடிகளுடைய ஒப்பில்லாத மனைகளிலே தங்கின,

[தாழகோட் பலவின் சூழசுளைப் பெரும்பழம்]

தாழ கோள் பலவின் பழம்—தாழ்ந்த குலைகளையுடைய பலாவினதுபழம்,

சூழ் சுளைப் பெரும் பழம்— தின்பார் விரும்பிச்சூழும் சுளையையுடைய பெரிய பழத்தையும்,

வீழ் இல் தாழைக் குழவித் தீநீர்— வீழுதில்லாத தாழையாகிய தெங்கின் இளைதாய இனியநீரையும்,

* "பிள்ளை குழவி கன்றே போத்தெனக், கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்கே" என்றதனாற் குழவித்தீநீரென்றார்

கவை முலை இரும்பிடிக் கவுள மருப்பு ஏய்க்கும்— கவைத்த முலையையுடைய பெரிய பிடியினுடைய கவுளிடத்துக் கொம்புகளையொக்கும்,

[குலைமுதிர் வாழைக் கூனி வெண்பழம்] குலை கூனி முதிர் வாழை வெண்பழம்— குலைகள் தம்பெருமையாலே நிலத்தே தாழவளைந்து முற்றின வாழையினது வெள்ளிய பழத்தையும்,

திரள் அரைப் பெண்ணை நுங்கொடு பிறவுந் தீம் பல்தாரம் முனையின்— திர

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், உச.

ண்ட அடியையுடைய பனையினது நுங்கோடே வேறும் இனியபலபண்டங்களையும் வெறுக்கின்,

[சேம்பின், முளைபபுறம்] முளைபபுறச சேம்பின்—முளையை இடத்தேயுடைய சேமபினது இலையோடே,

முதிர் கிழங்கு ஆருவிர்—முற்றின வள்ளிமுதலியன கிழங்குகளைத் தின்பீர்; சேப்பிற் (கூருரு) பழததையும் (கூருசு) நீரையும் (கூருஎ) பழததையும் (கூருகூ) நுங் கோடே (கூசுo) பலபண்டங்களையுமுனையிற் (கூசுக) கிழங்கார்குவிரென்க.

பகற் பெயல் மழை வீழநதனன மாத நாட் கமுகின் புடை சூழ் தெங்கின்—பகற்பொழுதிலே பெய்தலையுடைய மழை காலவிழுந்தாலொத்த பெரிய தண்டினை யுடைய கமுகுகளின் பக்கததேசூழ்ந்த தெங்கினுடைய,

[மூப் புடைத் திரள காய் — மூன்றுபுடைபபினையுடைய திரண்டகாய்,

பழுத்தால அடி மூன்றுகபபுடைத்தல் அதறகியல்பு. இனி மூப்புடைததிரள் காயும் பாடம்

ஆறு செல வம்பலா காய பசி தீரச சோறு அடு குழிசி இளக விழூஉம்— வழிச் செல்கின்றபுதியோர தமது மிக்கபசிதீரும்படி சோறறையாக்குகின்றபானை அடுப்பி னின்றும் அசைந்துவிழும்படி நிலதமிதவிழும,

வீயா யாணா வளங கெழு பாக்கத்து — வீடாத புதுவருவாயினையுடைய செல் வமபொருந்தின பாக்கததிடதது,

பன்மரம் நீளிடைப போகி—பல மரங்கள்வளர்ந்த இடத்திலேபோய்,

[நன்னகா, விண்டோய மாடதது விளங்குசுவ ருடுத்த.] விளங்கு சுவர் உடுத்த விண் தோய் மாடதது நனனகா — விளங்குகின்ற மதில்சூழ்ந்த விண்ணைத்தீண்டும் மாடங்களையுடைய நன்றாகிய ஊர்களிலே,

[வாடா வள்ளியின வளம பல தரூஉம நாடு பல கழிந்த பின்றை — வாடுங்கொ டியினையுடைய வளளியலலாத வள்ளிககூத்தின் வளப்பமபலவறறையுந் தருதறகு க்காரணமாகிய புறநாடுபலவறறையும் போனபினபு,

வளமபலவென்றா, இக்கூத்து ஆணபாறகும்பெணபாறகும் பொதுவாய் வருதலின்

என்றது-சிறப்புடையநாடுகளைபபாடித தாழ்சசிபெறற இழிகுலத்தோருறையும் புறநாடுகளைப பாடாமறசெருககின்றா, அவைபுறநாடெனபதுதோன்ற அவர்கள் காண்டற்குரிய வள்ளிக்கூததினைககூறி அதனைவெளிபபடுத்தினா இது, புறததிணை யியலில் *"வெறியறிசிறபபு" எனனுஞ்சூத்திரத்து 'வாடாவள்ளி' எனபதனாலும், † "மண்டம ரட்ட மறவர் குழாததிடை" என்னு முதாரணத்தானும் உணர்க.

நீடு குலைக் காந்தள் அம் சிமைபிற் களிறு படிந்தாஙகு — நீணட பூங்கொத்துக் களையுடைய காந்தளையுடைய அழகிய பக்கமலையிலே யானை கிடந்தாறபோல,

பாம்பு அணைப் பள்ளி அமர்ந்தோன் ஆஙகண்— பாம்பணையாகிய படுக்கை யிலே துயில்கொண்டோனுடைய ‡ திருவெஃகாவிடத்து,

---

* தொல்காபபியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ரு.

† "மண்டம ரட்ட மறவா குழாததிடைக் - கண்ட முருகனுங் கண்களி த்தான் - பணடே - குறமகள் வளளிதன் கோலஙகொண் டாடப் - பிறமகள் தோ ற்றுள் பெரிது."

‡ திருவெஃகாவென்பது திருமாலினுடைய நூற்றெட்டுத் திருபபதியுளொன் று. இது காஞ்சிப்பதியிலுள்ளது.

காந்தளென்றதற்கேற்பப் பாம்பணையென மெலிததா.

[வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பா]

வெயில் நுழைபு அறியாப் பொதும்பா— ஞாயிற்றின்கதிர் தோன்றியகாலத்தும் படுகின்றகாலத்துமுட்படச் சிறிதுஞ் செலவுதலறியாத பொதும்பா,

குயில் நுழை பொதும்பா — இலைநெருக்கத்தாலே குயில்கள் நுழைந்துசெல்லும் இளமரக்காவில,

குறுங் கால காஞ்சி சுற்றிய நெடுங் கொடிப் பாசிலைக் குருகின் புன் புற வரிப் பூ—குறிய காலினையுடைய காஞ்சிமரத்தைச்சூழ்ந்த நெடியகொடியினையும் பசிய இலையினையுமுடைய குருக்கத்தியினுடைய புறக்கெனறபுறத்தினையும் வரிகளையுமுடைய பூக்கள் உறைப்ப (௬௪௬) வெனக.

கார் அகல் கூவியன் பாகொடு பிடித்த இழை சூழ் வட்டம் பால கலந்தவை போல — கரிதாகியசட்டியிலே அப்பவாணிகன பாகுடனே வேண்டுவனகூட்டிச் சோக்கப்பட்ட நூலபோலச் சூழ்ந்துகிடக்கின்ற அப்பம் பாலிலே கிடந்தவைபோல,

சட்டியிலே கிடந்த அப்பம் பின்பு பாலிலேகிடந்தவைபோலவென்க

பிடித்தவட்டமென்க

நிழல் தாழ் வார மணல நீர முகத்து உறைப்ப—நிறங்கிளர்கின்ற வார்ந்த மணலிடத்துக் குழிகளினின்ற நீரிடத்தே மிகவிழும்படி,

உறைப்பவென்றதனைத் துளிப்பவெனறால ஈண்டு ஒப்பன்மையான "உப்புறைப்ப" என்றாற்போலக்கொள்க.

புனல் கால் கழீஇய பொழில்தொறும்—நீர் பெருகியகாலத்தே ஏறிய விடத்தைத் தூய்தாக்கிப்போன பொழில்கடோறும்,

என்பதனால், முன்பு நீர்நின்றுபோகலிற பூத்தவென்றா

திரள் கால் சோலைக் கமுகின் சூல வயிறறன்ன நீலப் பைங்குடத் தொலைச்சி—திரண்ட தண்டினையுடைய சோலையிடத்துநிற்கும் கமுகினுடைய சூற்கொண்ட வயிற்றையொத்த பச்சைக்குப்பிகளையுண்டு போக்கி,

நாளும் பெருமகிழ இருக்கை மரீஇ—நாடோறும் பெரிய மகிழ்ச்சியையுடைய இருப்பைமருவி,

சிறு கோட்டுக் குழவித் திங்கட் கோள் நேர்ந்தாங்கு—சிறிய கோட்டையுடைய இளைதாகிய பிறையைச் செம்பாம்பு தீண்டினாற்போல,

இஃது இல்பொருளுவமை

சுறவுவாய் அமைத்த சுரும்பு சூழ் சுடர் நுதல—மகரவாயாகிய தலைக்கோலத்தைச் சேர்த்தின சுரும்புகள்சூழும் ஒளியையுடைய நுதலினையும்,

நறவு பெயர்த்து அமைத்த நலலெழில மழைக் கண—கள்ளினை உண்டுபொருந்திய நன்றாகிய அழகினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைத்தாகியகண்ணையுமுடைய,

வள்ளத்தி னறவைத் தமமுள்ளேயாக்கினமையிற பெயர்த்தென்றா.

மடவரல் மகளிரொடு பகல் விளையாடி—மடப்பம்தோற்றுதலையுடைய மகளிரோடே பகற்பொழுது விளையாடி,

பெறற்கு அருந் தொல் சீர்த் துறக்கம் எய்க்கும் பொய்யா மரபிற் பூ மலி பெருந் துறை — பெறுதற்கரிய பழமையையுடைத்தாகிய புகழினையுடைய துறக்கத்தை

யொக்குந் தப்பாமல் நீர்வருமுறைமையினையுடைய பூமிகுகின்ற பெரிய துறைகட் டத்தே.

துறை, நுகாபொருள்குறைவினமையிற றுறக்கமேயக்குமென்ருா.

செவ்வி கொள்டவரோடு அசைஇ—இளவேனிறசெவ்வியை நுகாவாரோடு இளைப்பாறி,

அவ்வயின் அருா திறற கடவுள் வாழ்த்தி—அததிருவெஃகாவணையில அரியதிற லினையுடைய திருமாலைவாழ்ததி,

[சிறிதுநுங, கருஙகோட் டின்னிய மியக்கினிாகழிமின் | நும் கருங கோட்டு இன்னியம் சிறிது இயக்கினிா கழிமின—நுமமுடைய கரிய தணடினையுடைய இனியயாழைச சிறிதுவாசித்து அவ்விடததுநின்றும் போமின்,

ஆங்கட் (௬௭௬) பொதும்பாக (௬௭௪) குருகின்பூ (௬௭௬) உறைப்பக (௬௭௭) கழிஇயபொழிறொறும் (௬௮௦) மகளிரோடேபகலவிளையாடிப (௬௮௭) பெருநதுறைச் (௬௮௯) செவ்விகொள்பவரோடசைஇ (௬௯௦) நீலபபைங்குடந தொலைசசி (௬௮௨) மரீஇக் (௬௮௬) கடவுள்வாழ்ததி (௬௯௧) இயககினிாகழிமினெனமுடிகக.

[காழோா ரிகழ்பத நோககிக கீழ, நெடுஙகை யானை நெயமிதி கவளங், கடுஞ்சூன் மந்தி கவருங காவிற, களிறுகத னடககிய வெளிறில கந்தின்]

*வெளிறு இல கந்திற கதன அடககிய களிறு கீழ நெடுஙகையானை—*** கருந்தின்கின்ற

நெய் மிதி கவளம்— நெய்யைவாாதது மிதிததகவளங்களை,

கடுஞ் சூல் மந்தி காழோா இகழ பதம் நோககிக கவரும காவின்— முற்பட்ட சூலையுடைய மந்தி பரிக்கோலையுடையோா நெகிழ்நதசெவ்வியைபபார்த்து எடுத்துக கொணடுபோய்த்தின்னுஞ் சோலையினையும,

திணடோா குழிதத குணடு நெடுா தெருவின்— திணணியதோகள் பலகால் ஓடிக குழித்த தாழசசியையுடைய நெடியதெருவினையும,

[படைதொலை பறியா மைநதுமலி பெருமபுகழ்க், கடைகால் யாத்த பலகுடி கெழீஇக, கொடையுங கோளும்]

தொலைபு அறியா மைந்து மலி பெரும்புகழ்ப படை— கெடுதலறியாத வலிமிகுகின்ற பெரிய புகழினையுடைய படையினையும,

கொடையும் கோளும் கெழீஇக காலயாதத பலகுடிக கடை— பணடங்களைவிற்றலும் கொள்ளலும்பொருந்தி அவ்விடதது நெருஙகின பலகுடிகளையுடைய கடையினையுமுடைய மூதூா (௪கக)

வழங்குநாத் தடுதத அடையா வாயில— உலகததுக கொடுபபாரைக் கொடாமற் றடுதத பரிசிலாககடையாத வாசலினையும்,

இவன் கொடைபபெருமையாற பிறாதவிாந்தாரெனருா.

மிளை சூழ படப்பை— காவறகாடுசூழநத பககத்தினையும,

[நீனிற வுருவி னெடியோன கொபபூழ், நான்முக வொருவற பயநத பல்விதழத, தாமரைப் பொகுட்டிற காண்வரத தோன்றி] நான்முக ஒருவற பயந்த நீனிற

* இந்தபபாகத்துககு எந்தபபிரதிகளிலும் உரைகிடைத்திலது. வயிரமுள்ள கந்திற் கோபத்தையடக்கிய ஆண்யானைகளும், கீழேதாழ்ந்த நெடியகையையுடைய பெண்யானைகளுந தின்கின்றவென்க.

உருவின் நெடியோன் கொப்பூழ்ப் பல் இதழ்த் தாமரைப் பொகுட்டிற் காணவரத் தோன்றி—நான்குமுகத்தையுடைய ஒருவனைபெற்ற நீலநிறத்தையுடைத்தாகிய வடிவினையுடைய திருமாலுடைய திருவுந்தியாகிய பலஇதழையுடைய தாமரையினது கொட்டைபோலே அழகுவிளங்கத்தோன்றி,

இதனற * பழமையுஞ் சிறப்புந் தூய்மையுங் கூறினா

சுடுமண் ஓங்கிய நெடுநகா வரைப்பின்—செங்கலாறசெய்யப்பட்டு உயர்ந்த புறப்படைவீட்டைசசூழ்ந்த மதிலினையும,

[இமூமென் புள்ளி னீண்டுகிளைத தொழுதிக், கொழுமென் சினைய கோளியுள்ளும்.] கொழு மென்சினைய இமூமென் புள்ளின் ஈண்டு கிளைத தொழுதிக கோளியுள்ளும்— கொழுவிய மெல்லிய கொம்புகளிடததனவாகிய இமூமென்னும் ஓசையையுடைய புறவினுடைய திரளுகின்ற சுறறததிரட்சியையுடைய பூவாமற் காய்க்கு மரஙகளில் விசேடிததும,

பழம் மீககூறும பலாஅப போல— பழததின இனிமையான் மேலாகச்சொல்லும பலாமரததையொகக,

புலவுக கடல உடுதத வானஞ் சூடிய மலா தலை உலகததுள்ளும — புலால்நாறறத்தையுடைய கடல்சூழ்ந்த ஆகாயஙகவிந்த அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்து நகரில் விசேடிததும்,

பலர் தொழ விழவு மேமபட்ட பழவிறல மூதூா — பலசமயத்தாருந் தொழும் படி எடுதத விழாக்களாலே ஏனைநகரிகளின் மேலான பழைய வெற்றியினையுடைய பழையவூராகிய,

அவ்வாய வளா பிறை சூடிச செவ்வானதது அந்திவாய ஆடுமழை கடுபப— அழகிய இடததையுடைய வளரும்பிறையைத தன்மேலேசூடிச் செக்காவானமாகிய அந்திககாலததேயுலாவுகின்ற மேகத்தையொபப,

கொமபும யானையும் குருதியும உவமிககபபடும்பொருள்,

[வெணகோட் டிரும்பிணங குருதி யீாப்ப, வீாைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தவியப், பேரமாக கடந்த கொடுஞ்சி நெடுநதே, ராராச செருவி னைவர் போல:]

வெண்கோடு இரும்பிணம் குருதி ஈாப்பப் பொருது — வெள்ளிய கொம்பினையுடைய கரியயானைப்பிணத்தைக குருதியாகிய ஆறு இழுத்துக்கொண்டுபோம்படி பொருது,

ஈா ஐம்பதின்மரும் களததது அவியப போா அமாக கடந்த ஐவாபோல—துரியோதனன் முதலிய நூற்றுவரும களததிலேபடும்படி பெரியபோரைவென்ற தருமன் முதலியோரைபபோல,

'கொடுஞசி நெடுநதோ ஆராச செருவின் ஐவா— முன்னே தாமரைமுகையினையுடைய நெடியதேரினையும தொலையாத போரினையுமுடைய ஐவர்

அடஙகாத தானையோடு உடன்று மேல வந்த — ஒரொண்ணின்கண் அடங்காத படையுடனே கோபிததுத தன்மேல்வந்த,

ஒன்னுத தெவவா உலைவிடத்து ஆாதது— தன்னைவலைப் பொருந்தாத பகைவா தோறறவிடததே வெற்றிககளிப்புத்தோன்ற ஆரவாரித்து,

[கச்சி யோனே கைவண டோன்ற, னச்சிச சென்றோாக் கேம மாகிய.] கை

---

* பெருமையுமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வண் தோன்றல் நச்சிச் சென்றோர்க்கு ஏமம் ஆகிய கச்சியோனே — கைவளப்பத்தையுடைய தலைவன் தன்பரிசிலைவிரும்பித் தன்பாற் சென்றோர்க்குப பாதுகாவலாகிய காஞ்சிபுரத்தேயிருக்கின்றோன,

படப்பையினொடும் (௪0௧), காவினையும (ஙஞ்டு), வரைப்பினையும (௪0டு), அடையாவாயிலினையும் (௪0௧), தெருவினையும் (ஙகஎ), கடையினையும (ஙகக), படையினையு (ஙகஅ) முடைய மூதூர (௪கக) என்க

காண்வரத்தோன்றிப் (௪௰௪) பலாஅப்போல (௪0அ) விழவுமேம்பட்ட (௪கக) மூதூரென்க

கைவண்டோன்றல (௪உ0) ஐவாபோலக (௪கஎ) குருதியீரபபப (௪க௪) பொருது (௪கடு) ஆர்த்து (௪கக) ஏமமாகிய (௪உக) மூதூராகிய (௪கக) கச்சியிடத்தேயிருக்கின்றோனெனக

[அளியுந் தெறலு மெளிய வாகலின், மலைநதோா தேள மன்றம் பாழபட.]

மலைந்தோர் தேளம் மன்றம் பாழ்படத தெறலும் — தனனுடனே பொருதாா தேயத்திலூாகளின்மன்றுகள் மக்களின்றியப் பாழாயபடி அழித்தலும்,

[நயந்தோா தேள நன்பொன பூப்ப] நயநதோர் தேளம் நன பொன பூபப அளியும்— தன்னை விரும்பியிருநதோா தேயம் திரமடந்தைபொலிவுபெறறிருப்ப அளித்தலும்,

எளிய ஆகலின— தனக்கு எளியவாய நடக்கையினாலே,

நட்புக கொளல வேணடி நயந்திசி னோரும — மலையலாகாதெனறு உறவுகொள்ளுதலைவேணடி அவன்றனைவிரும்பினவாகளும,

துப்புக் கொளல வேணடிய துணையிலோரும — அவன் பகையைததெறும் வலியைத தமக்குப்பெறவேணடின வேறோருதவியிலலாதவாகளுமாய,

கல் வீழ் அருவி கடற படாந்தாஙகு— மலையினின்றுமவிழுகின்ற அருவி அம் மலையிலுள்ளபண்டஙகளை வாங்கிக்கொணடு கடலுக்குச்கொடுப்பதாகச் சென்றாற்போல,

பல் வேறு வகைய திற பணிந்த மன்னா — பலவாகிய வேறுபட்ட திறைகளின் கூறுபாட்டோடே சென்று வணஙகின அரசா,

[இமையோ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை, வெணடிரை கிழித்த விளஙகுசுடா நெடுஙகோட்டுப், பொனகொழித் திழிதரும் போககருங் கஙகை]

இமையோா உறையும் சிமையச் செவ்வரை விளங்கு சுடா நெடுஙகோட்டு — தேவர்களிருக்கும் உச்சியையுடைய சிவந்த மேருவினது விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய நெடிய சிகரத்தினின்றும்,

பொன் கொழித்து இழிதரும போககு அருங கஙகை—பொனனைககொழித்துக் குதிக்கும மாக்கடலுக்க கடததலரிதாகிய கஙகையாகிய ஆற்றிலே,

வெணடிரை கிழித்த கஙகை—கடலிடத்து வெள்ளியதிரையைக கிழித்துச்சென்ற கஙகை

பெருநீர போகும இரியலை மாக்கள— பெரிய நீரைக்கடந்துபோம் கெடுதலையுடையமாக்கள,

கெடுபட்டுப்போவாா ஒருவர்க்குமுன்னே ஒருவர் விரைந்துபோதலைக கருதுவா.

ஒருமரப் பாணியில் தூங்கியாங்கு— விடுகின்ற தோணியாகையினாலே அது வருங்காலம் பார்த்திருந்து தூங்கினாற்போல,

தொய்யா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழீஇச் செவ்வி பார்க்குஞ் செழுநகர் முற்றத்து — கெடாத யானைமுதலிய செல்வங்களோடே நெருங்கிநின்று திரண்டு காலம்பார்த்திருக்கும் வளவிய நகரின்முற்றத்தினையுடைய வியனகர் (௪௪0)

எளியவாகலின் (௪௨௨), நயந்திசினோரும் (௪௨௫) துணையிலோருமாய்ப் (௪௨௬) பணிந்தமன்னர் (௪௨௮) தூங்கியாங்குச் (௪௩௩) செவ்விபார்க்கு முற்றமென்க.

பெருங்கை யானைக் கொடுந்தொடி படுக்கும் கருங்கைக் கொல்லன் — பெரிய கையினையுடைய யானைக்கு வளைந்துகிடக்கும் பூணைச்சேர்க்கும் வலியகையினையுடைய கொல்லன்,

இரும்பு விசைத்து எறிந்த கூடத் திண்ணிசை வெரீஇ — இருமபைக் கையை யுரத்துக்கொட்டின கூடத்தெழுந்த திண்ணிய ஓசையை வெருவி,

[மாடத், திறையுறை புறவின் செங்காற் சேவ, லின்றுயி லிரியும் பொன்றுஞ்சு வியனகர்:]

மாடத்துப் புறவின் செங்காற் சேவல் இன்றுயில் இரியும் நகர் — மாடத்திடத்துப் புறவினுடைய சிவந்த காலையுடையசேவல் இனிய துயிலை நீங்குநகர்,

இறை உறை நகர் — இறைவனிருக்கு நகர்,

பொன் துஞ்சு வியன் நகர்—திருத்தங்குகின்ற அகலத்தையுடைய கோயிற்கண்ணே இருந்தோன் (௪௪௭)

குணகடல் வரைப்பின் முந்நீர் நாப்பட் பகல்செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு— கீழ்கடலாகிய எல்லையிடத்து நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்றுதொழிலையுடைய நீர்க்குநடுவே பகற்பொழுதைச்செய்யுஞாயிறு தன்கிரணங் களைப்பரப்பித் தோன்றினாற்போல,

[முறைவேண் டுநர்க்குங் குறைவேண் டுநர்க்கும், வேண்டுப வேண்டுப வேண்டி னர்க் கருளி, யிடைதெரிந் துணரு மிருடீர் காட்சிக், கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுள்ளத், துருப்பில் சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுகிப், பொறிவரிப் புகர்முகந் தாக்கிய வயமான், கொடுவரிக் குருளை கொளவேட் டாங்குப், புலவர் பூண்கட னாற்றி]

இடை தெரிந்து உணரும் இருள் தீர் காட்சி—நடுவுநிலையை ஆராய்ந்தறியும் மயக்கந்தீர்ந்த அறிவாலே,

முறை வேண்டுநர்க்கும் குறை வேண்டுநர்க்கும் வேண்டுப வேண்டுப அருளி— முறைப்பாட்டைவிரும்புவார்க்கும் காரியங்களைவிரும்புவார்க்கும் அவரவர் விரும்புவனவற்றை விரும்புவனவற்றை அருளிச்செய்து,

புலவர் பூண் கடன் ஆற்றி—புலவர்க்குப் பேரணிகலங்களையும், கொடுத்தற்குரியபிறகலங்களையுங் கொடுத்து,

வேண்டினர்க்குக் கொடைக் கடன் இறுத்த கூம்பா உள்ளத்து உருப்பு இல் சுற்றமோடு இருந்தோற் குறுகி—வேண்டிவந்த பரிசிலர்க்குக் கொடையாகியகடனை முடித்த குவியாத நெஞ்சத்தோடே கொடுமையில்லாத மந்திரச்சுற்றத்தோடே இருந்தோனையணுகி,

ஞாயிறுபோல இருளைக்கடிந்து முறைவேண்டுநர்க்குங் குறைவேண்டுநர்க்கும் வேண்டுவன வேண்டுவன முடித்துக்கொடுத்தலின், அதனை உவமித்தார்.

கடல் சுற்றத்திரட்சிக்கு உவமையாகலுமொன்று

பொறி வரிப் புகர்முகம் தாக்கிய வயமான் கொடுவரிக் குருளை கொள வேட்டாங்கு—ஒளியினையும் வரியினையுமுடைய யானையைப்பாய்ந்த வலியையுடைய சிங்கத்தினுடைய வளைந்த வரியினையுடைய குருளை அவ்வியானையின் மத்தகத்தைக் கொள்ளவிரும்பினாற்போல,

பகைவர் கடி மதில் எறிந்து குடுமி கொள்ளும் வென்றி அல்லது—பகைவரது காவலையுடைய மதில்களையழித்து ஆண்டிருந்த அரசருடையமுடிக்கலமுதலியவற்றை வாங்கிக்கொண்டு வீரமுடிபுனையும் வெற்றியினை விரும்புதலல்லது,

இதனால் * "இகன்மதிற்குடுமிகொண்ட மண்ணுமங்கலம்" என்னுந்துறை கூறினார், குடுமிகொள்ளும் வென்றியெனவே மண்ணுமங்கலமாயிற்று

வினை உடம்படினும் ஒன்றல் செல்லா உரவு வாள் தடக் கைக் கொண்டி உண்டித் தொண்டையோர் மருக—அம்மதிலரசர் சந்துசெய்தற்குடம்பட்டாராயினும் அதற்கு மனம்பொருந்துதல் நிகழாமைக்குக்காரணமாகிய உலகெங்கும்பரக்கும் வாளையுடைத்தாகிய பெருமையையுடைய கையினையும் பகைப்புலத்துக் கொள்ளையாகிய உணவினையுமுடைய தொண்டையைச்சூடினோருடைய குடியிலுள்ளவனே,

மள்ளர் மள்ள—வீரர்க்கு வீரத்தைக்கொடுக்கின்றவனே,

மறவர் மறவ—கொடியோர்க்குக் கொடியவனே,

செல்வர் செல்வ—செல்வமுடையோர்க்குங் கொடுத்தலைவிரும்புபவனே,

செரு மேம்படுந—போர்த்தொழிலிலே மிக்கவனே,

பெரும (சசுக) —பெருமானே,

வெண்டிரைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்ற பைம்பூட் சேஎய் பயந்த மாமோட்டு—வெள்ளிய திரையினையுடைய கடலிலேசென்று கடியசூரனைக்கொன்ற பசிய பூணினையுடைய முருகனைப்பெற்ற பெருமையையுடைய வயிற்றினையும்,

துணங்கை அம் செல்விக்கு அணங்கு நொடித்தாங்கு—பேய்களாடுந் துணங்கைக்கூத்தினையும் அழகினையுமுடைய இறைவிக்குப் பேய்மகள் சில நொடிசொன்னாற்போல,

[தண்டா ஈகைநின் பெரும்பெய ரேத்தி, வந்தேனெ பெருமவாழிய நெடிதென]

தண்டா ஈகை நின் பெரும்பெயர் ஏத்தி வந்தேன் நெடிது வாழிய என—அமையாக்கொடையினையுடைய நின் பெரியபெயருட் சிலவற்றைச்சொல்லிப் புகழ்ந்துவந்தேன், நெடுங்காலம் வாழ்வாயாகவெனச்சொல்லி,

இடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பி—தனக்குக் கூறுகின்ற இலக்கணங்களைத் தன்னிடத்தேயுடைய பெரிய யாழை வாசிக்குமுறைமையிலே வாசித்து,

முறையுளி, உளி-பகுதிப்பொருள்விகுதி.

கடன் அறி மரபிற் கைதொழூஉப் பழிச்சி—முற்படக் கண்டக்காற் செய்யுங் கடனை அறிந்தமுறைமையோடே கையாற்றொழுது வாழ்த்தி,

நின் நிலை தெரியா அளவை—நின்னுடைய கலைகளெல்லாந் தெரிவதற்குமுன்னே,

அந் நிலை—நீநின்ற அந்த நிலைதன்னிலே,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல்,

நாவல் அம் தண் பொழில் வீவின்று விளங்க—நாவலாற பெயர்பெற்ற அழகி னையுடைய குளிர்ந்த உலகமெல்லாம கேடின்றாக விளங்கும்படி,

நில்லா உலகத்து நிலைமை தூக்கி—யாக்கையுஞ் *செல்வமுமுதலிய நிலைநில்லாத உலகத்திடத்து நிலைபெறுதலுடையபுகழை நாம்பெறுதல நன்றென்று ஆராய்ந்து,

அந்நிலை அணுகல் வேண்டி—முறபட நின்ற சேய்நிலததுநின்று தன்னை அணு குதற்கு விரும்பியழைதது,

நின் அரைப் பாசி அன்ன சிதாவை நீக்கி—நின்னுடைய அரையிறகிடந்த கொ ட்டைப்பாசியின் வேரையொத்த சிதரின சீலையைப்போக்கி,

[ஆவி யன்ன வவிர்நூற கலிங்க, மிரும்பே ரொககலொ டொருங்குட னுடீஇ:] ஆவி அன்ன அவிர் நூல் கலிஙகம் உடன் இரும பே ஒககலொடு ஒருஙகு உடீஇ— பாலாவியையொத்த விளங்குகின்ற நூலாறசெய்த துகில்களைப படிசேரக் கரிய பெ ரிய சுற்றத்தாரோடே சேர உடுககப்பண்ணி,

கொடு வாள் கதுவிய வடு ஆழ நோன் கை வலலோன் அட்ட பல்லூன் கொ ழுங்குறை—வளைந்த அரிவாளைக்கொணட வடுவழுந்தின வலியையுடைததாகிய கை யினையுடைய மடையனுககின பலஇறைச்சியிற கொழுவியதசைகளும்,

பலகாலுமறுததலால், தழும்பிருந்தகையென்றார கதுவுதல்-கைக்கொள்ளுதல்.

அரி செதது உணஙகிய பெருஞ் செநநெலலின தெரி கொள் அரிசித திரள் நெ டும் புழுக்கல்—திறததான ஞாயிற்றையொதது உலாந்த பெரிய செந்நெல்லினுடைய * பொறுக்கிக்கொண்ட அரிசியாலாககின திரணட இடைமுறியாதசோறும,

அரிசெததென்றதறகு உவமையினறாக வென்றுமாம் இனி அரிசெயதென்று பாடமாயின், அரிதலைச்செய்தென்றுகூறுக.

அருஙகடித் தீஞ்சுவை அமுதொடு—பெறுதறகரிய மிகுதியையுடைய இனியசு வையினையுடைய கணடசருககரைமுதலியவறறோடே,

பிறவும்—கூறுதொழிநதனவும,

விருபபு உடை மரபின கரபபு உடை அடிசில—விருபபமுடைத்தாகிய முறை மையினையுடைய தலையாபபுபபாததலையுடைய அடிசில,

அமுதோடே (சஎ௩) குறையும (சஎ௨) புழுககலும் (சஎ௪) பிறவுமாகிய (சஎ௫) அடிசிலைப் (சஎ௬) பரபபி (சஎ௭) ஊட்டியெனக

[மீன்பூத தனன வான்கலம பரபபி, மகமுறை மகமுறை நோககி முகனமாந, தாறு விருப்பிற றினின றூட்டி, மஙகுல வானத்துத் திஙக ளேயககும]

மங்குல் வானதது மீன பூத்தன்ன வான் கலம் திஙகள் ஏயககும் வான்கலம் மக முறை பரப்பி—திசைகளையுடைய ஆசாயத்திடததே, உடுக்கள்தோன்றினாற்போன்ற சிறிய வெள்ளிககலஙகளையும, திஙகளையொககும பெரியவெளளிக்கலஙகளையும நும் முடையபிள்ளைகளுககு இடையேபரபபி,

எனவே தலைவராயினாககுப் பொறகலம்பரபபுவரெனறா

தான் முகன் அமாந்து ஆறு விருபபின் மகமுறை நோககி நின்று ஊட்டி— தான்முகமபொருந்தி அமையாதவாசையுடனே நுமமுடைய பிள்ளைகளைபபாாத்து நின்று உண்ணப்பணணுவித்து,

ஆடு வண்டு இமிரா அழல அவிா தாமரை நீடு இரும பித்தை பொலியச் சூட்டி—

* பெறுக்கிக்கொணடவென்றும பிரதிபேதமுண்டு

உலாவும் வண்டுகள் ஒலியாத நெருப்பிடத்தே கிடந்துவிளங்கின பொற்றாமரையை நீண்ட கரிய மயிரிடத்தே அழகுபெறச் சூட்டி,

பொற்றாமரை திங்களைப்பொருமென்றல் பொருந்தாமையுணர்க

உரவுக் கடல் முகந்த பருவ வானத்துப் பகற் பெயல் துளியின் மின்னு நிமிர்ந்தாங்கு—பலவுஞ்சேரவுலாவுகின்ற கடலிடத்தேமுகந்த கூதிர்க்காலத்து மேகத்தினின்றும் பகற்காலத்தே பெய்தலையுடைத்தாகிய துளியின்கண்ணே மின்னோடினாற்போல,

புனை இருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின் தொடை அமை மாலை விறலியர் மலைய—கைசெய்த கரியமயிரிடம் அழகுபெறும்படி, பொன்னாற்செய்து சேரக்கட்டுதலமைந்த மாலையை விறல்படஆடுமகளிர் சூடாநிற்க,

[நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய மால்கடல், வளைகண் டன்ன வாலுளைப் புரவி, துணைபுணர் தொழில நால்குடன் பூட்டி.] நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய துணை புணர் தொழில மால் கடல் வளை கண்டன்ன வால் உளைப் புரவி நால்கு உடன் பூட்டி—குதிரைநூலகற்றோர்புகழ்ந்த அழகினையுடையவாய்த் தனித்தனித்தொழில்செய்யாமல் இனங்களோடேகூடுந் தொழிலையுடையவாய்க் கருமையையுடையகடலிற் சங்கைக்கண்டாற்போன்ற வெள்ளிய கழுத்தின்மயிரையுடைய குதிரைகள்நான்கைச் சேரப்பூட்டி,

நான்கு—நால்கெனப்பெயர்த்திரிசொல்

அரித் தேர் நல்கியும் அமையான்—பொன்னாற்செய்த தேரைத்தந்தும் கொடைமேல் விருப்பந்தவிரானாய்,

செருத் தொலைத்து ஒன்னாத் தெவ்வர் உலைவிடத்து ஒழிந்த விசும்பு செல் இவுளியொடு பசும்படை தரீஇ—தம்முடன்வந்து பொருதோருடைய போர்களை மாளப்பண்ணித் தன்னோடேகலைபொருந்தாத பகைவர்முதுகிட்டவிடத்து விட்டுப்போன ஆகாயத்தேசெல்கின்ற குதிரைகளுடனே பசியபொன்னாற்செய்த பக்கரைகளையுந்தந்து,

[அன்றே விடுக்குமவன் பரிசில்:] அவன் அன்றே பரிசில் விடுக்கும்—அவன் நீசென்ற அற்றைநாளே இவையொழிந்த பரிசில்களையுந்தரும்;

இன்சீர்க் கின்னரம் முரலும் அணங்குடைச் சாரல்—இனியதாளத்திலே கின்னரமென்னும் பறவைகள்பாடுந் தெய்வங்களையுடைய சாரலிடத்து,

மஞ்ஞை ஆலும் மரம் பயில் இறும்பின்—மயில்களாரவாரிக்கும் மரம்நெருங்கின இளமரக்காட்டினையுமுடைய,

கலை பாய்ந்து உதிர்த்த மலர் வீழ் புறவின்—முசுக்கலைகள்பாய்ந்துதிர்த்த மலர்கள்சிந்தின காட்டினையும்,

மந்தி சீக்கும் மா தஞ்சும் முன்றில்—மந்திகள் அவ்விடத்துக்கிடந்த துராலைவாரும் மானும்புலியுந் துயில்கொள்ளும் முற்றத்தே,

புறவினையும் (சஉஉ) இறும்பினையு (சஉ௫) முடைய சாரலிடத்து (சஉச) முன்றிலிலே (சஉஎ) வேட்கு (சஉஉ) மென்க

செந்தீப் பேணிய முனிவர்—சிவந்ததீயைக் கைவிடாமற்காத்துப்போந்த இருடிகள்,

வெண்கோட்டு களிறு தரு விறகின் வேட்கும்—வெள்ளிய கொம்பினையுடைய களிறு முறித்துக்கொண்டுவந்த சமிதையாலே வேள்வியைச்செய்யும்,

மந்திசித்தலும், மாத்துஞ்சலும, களிறு விறகுதருதலும் இருடிகளாணையால் நிழ்ந்தனவென்றுணர்க.

[ஒளிறிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே.]

ஒளிறு மலை—இவற்றான்விளங்குமலை,

இலங்கு அருவிய மலை—விளங்குகின்ற அருவிகளையுடையமலை,

மலை கிழவோன்—இச் சிறந்த மலையையாளும உரிமையையுடையோன்.

புலவுவாய்ப்பாண (௨௨), பெருவளனெய்தி (௨௬) முகந்துகொண்டு (௨௭) யாம அவனூரினின்றும் வருகின்றேம், நீயிரும் (௨௮) திரையற்படர்குவிராயின் (௩௭) நின்னுள்ளஞ்சிறக்க (௪௫); நின்னவலங்கெடுக (௩௮), இரவல (௪௫) அவனிலைகேள் (௩௮), அவன்புலம் கொடியோரின்று (௪௧); அதுவேயன்றி அப்புலத்தில் உருமும உரறாது; அரவுந் தப்பா (௪௨), மாவும உறுகண்செய்யா ஆகலின, ஆங்கு (௪௩) அசைவழி அசைஇத் தங்கிச் (௪௪) சென்மோ (௪௫), அங்ஙனஞ்செல்லுங்கால் வில்லுடைவைப்பிற (௮௨) குரம்பையில் (௮௮) எயிற்றியா (௯௪) தாங்களட்ட புழுக்கலையும் வாடூனையும (௧௦௦) எல்லிடைக்கழியுநர்க்கு ஏமமாகத (௬௬) தேக்கிலையிலேகுவிக்கையினாலே (௧௦௪) அப்பதத்தைப (௧௦௫) பெருமகனாகிய (௧௦௧) வலைநாடன் சென்னிய மெனிற் (௧௦௩) கடும்போடே மிகபபெறுகுவிர (௧௦௫), பின்னா அருஞ்சுரமிறந்த அம்பர்க (௧௧௭) குறும்பிற சேப்பின் (௧௨௯), சொன்றியை (௧௩௧) வறைகால்யாத்ததுவயின்றொறும்பெறுகுவிர (௧௩௩), பின்னாத தூங்கா (௧௪௬) முரணடலை (௧௪௭) யிருக்கை (௧௪௬) கழிந்தபின்றைக (௧௪௭) குடிவயிறசேப்பின (௧௬௬) மூரல பாலொடும்பெறுகுவிர (௧௬௮); பின்னாப பறவையோட்டும் (௧௮௩) புலத்தைபபோய்ச் (௧௮௪) சீறூர்களிலே (௧௯௧) வரகின சொனறியைப (௧௯௩) புழுக்கையட்டி (௧௯௫) மூரலோடேபெறுகுவிர் (௧௯௬), பின்னா ஞாங்கா (௧௯௬) வன்புலமிறந்தபின்றைப் (௨௦௬) மல்லறபேரூர்மடியின (௨௫௪) வலசியை (௨௫௫) வாடடொடும் பெறுகுவிர (௨௫௬), பின்னாக் கரும்பினறீஞ்சாறு விரமபினிர மிசைமின் (௨௬௨), பின்னர் வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பின் (௨௭௪), பிழியைச (௨௮௧) சூட்டொடும் பெறுகுவிர (௨௮௨), பின்னாத தீப்பட மலர்ந்த (௨௮௯) பூவையோமபிக (௨௯௦) குறுநரிட்ட மலரைப் (௨௯௫) பிணையினிர் கழிமின (௨௯௬), பின்னா மறைகாப்பாளர் உறைபதிசசேப்பின் (௩௦௧) வத்தத்தாலுண்டான வரிசியை (௩௦௫) உலைக்கைமகடூஉ வயினறிந்தட்டன வறறைச (௩௦௪) சுடர்க்கடையிலே (௩௦௫) போழொடு (௩௦௭) காடியோடே பெறுகுவிர் (௩௧௦), பின்னா நீரபபெயர்றெலலை போகிப (௩௧௯) படடினமருங்கினசையின், முட்டுப்பாடின்றாக (௩௩௬) கொழுஞ்கணைத்தடியொடு கூர்நறாபபெறுகுவிர (௩௪௫); பின்னாத் துறைபிறககொழியபபோகித (௩௫௧) தண்மனைச்சேப்பின் (௩௫௫), ஆணைடத் தீம்பலாமுனையிற சேமபிலையோடே (௩௬௧) முதிர்கிழங்கார்குவிர (௩௬௨), இவற்றை இவ்வழியின்கணே பெறறுப பின்னாப பன்மரநீளிடைப்போய் (௩௬௮) நாடுபலகழிந்தபின்றைப (௩௭௪) பள்ளியமர்ந்தோன ஆங்கட (௩௭௩) பொழிறறொறும் (௩௮௦) ஆடி (௩௮௭) அசைஇத (௩௯௦) தொலைச்சி (௩௮௨) மரீஇக (௩௮௩) கடவுள்வாழ்த்தி (௩௯௧) இயக்கினிர்கழிமின (௩௯௨), இங்ஙனஞ்சென்று கைவண்டோன்றல் (௪௨௦) இப்பொழுது ஐவர்போலக (௪௧௭) குருதியீரப்பப (௪௧௪) பொருது (௪௧௫) ஆர்த்துப் (௪௧௬) பகைமேற செல்லுதலின்றி நச்சிச்சென்றோர்க்கு ஏமமாகிய (௪௨௧) படப்பை (௪௦௧) முதலியவற்றையுடைய விழவு மேமபட்ட மூதூராகிய (௪௧௧) கச்சியிடத்தே யிருந்தோன் (௪௨௦), அவ்வூரிற் பணிந்தமன்னர் (௪௨௮) செவ்விபார்க்கும் முற்றத்தினை (௪௩௫) யுடைய பொன்றுஞ்சு வியனகர்க்கண்ணே

(௪௪௦) பகல்செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு (௪௪௨) மிக்ககாட்சியாலே (௪௪௫) அருளிப் (௪௪௪) பூண்கடனாற்றிக் (௪௫௦) கடனிறுத்த உள்ளத்தோடே (௪௪௬) சுற்றத்தோடேயிருந்தோனைக் குறுகித (௪௪௭) தொண்டையோர் மருகனே (௪௫௪), மள்ளனே, மறவனே (௪௫௫), செல்வனே, செருமேம்படுநனே (௪௫௬), பெருமானே (௪௬௧), செல்விக்கு அணங்கு நொடித்தாங்கு (௪௫௯) நின் பெயருட்சிலவற்றைச் சொல்லிப் புகழ்ந்து (௪௬௦) வந்தேன்; வாழியவெனச்சொல்லிக் (௪௬௧) கழிப்பிய (௪௬௨) பழிச்சி (௪௬௩) நின்னுடைய கலைகளெல்லாந் தனக்குத்தெரிவதற்கு முன்னே (௪௬௪) மலைகிழவோன (௫௦௦) நில்லாவுலகத்துநிலைமை தூக்கி (௪௬௬) அந்நிலையணுகல வேண்டி (௪௬௭) நிதாவைநீக்கி (௪௬௮) உடீஇ (௪௭௦) அமுதோடே (௪௭௫) குறையும் (௪௭௨) புழுக்கலும் (௪௭௪) பிறவு (௪௭௫) மாகிய அடிசிலைக (௪௭௬) கலங்களைப் பரப்பித (௪௭௭) தான் (௪௭௯) முகனமர்ந்து மகமுறைநோக்கி (௪௭௮) முன்னின்றூட்டி (௪௭௯) விறலியர் மாலைவேயாநிற்க (௪௮௬) நுமக்குத் தாமரை (௪௮௧) பொலியச்சூட்டி (௪௮௨) அரிதேர்நல்கியும் அமையானாய் (௪௯௦) இவுளியொடு பசும்படைதரீஇ (௪௯௨) அவன் அன்றே (௪௯௩) அந்நிலையிலே (௪௬௪) நாவலந்தண்பொழில் வீவின்றுவிளங்கும்படி (௪௬௫) இவையொழிந்தபரிசில் களையுந் (௪௯௩) தருமெனவினைமுடிவுசெய்க.

இப்பாட்டில ஒருமைப்பன்மை மயக்கம், "முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி * * * போற்றல் வேண்டும்" என்பதனாறகொள்க

தொண்டைமானிளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

வெண்பா

கங்குலு நண்பகலுந் துஞ்சா வியல்பிற்றாய்
மங்குல்சூழ் மாக்கட லார்ப்பதூஉம்—வெஞ்சினவேற்
கான்பயந்த கண்ணிக் கடுமான் றிரையனை
யான்பயந்தே னென்னு மெருக்கு

ஐந்தாவது

முல்லைப்பாட்டு.

நனந்தலை யுலகம் வளைஇ நேமியொடு
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்
பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகிவல னேர்பு
கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி
பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை
யருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி
யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
யரும்பவி ழலரி தூஉய்க்கை தொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி
னுறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக
ணடுங்குசுவ லசைத்த கையள் கைய
கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர
வின்னே வருகுவர் தாய ரென்போ
ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனா
னல்ல நல்லோர் வாய்ப்புட் டெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
வருத றலைவர் வாய்வது நீநின்
பருவர லெவ்வங் * களைமா யோயெனக்
காட்டவுங் காட்டவுங் காணாள் கலுழ்சிறந்து
பூப்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைப்பக்
கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
சேணாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
வேட்டுப்புழை யருப்ப மாட்டிக் காட்ட
விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி
யுவலைக் கூரை யொழுகிய தெருவிற்

* களைமாயோளெனவும் பாடம்.

கவலை முற்றங் காவ னின்ற
தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
யோங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாத்த
வயல்விளை யின்குள குண்ணாது நுதலுடைத்
தயினுனை மருப்பிற் றங் கையிடைக் கொண்டெனக்
கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்
கல்லா இளைஞர் கவளங் கைப்பக
கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ
ரோடா வல்விற் றூணி நாற்றிக்
கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கைப்
பூந்தலைக் குந்தங் குத்திக் கிடுகுநிரைத்து
வாங்குவில் லரண மரண மாக
வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேறோர்
நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலியக நேர்பு
குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தலஞ் சிறுபுறத்
திரவுபகற் செய்யுந் திண்பிடி யொள்வாள்
விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்
நெய்யுமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக்
கையமை விளக்க நந்துதொறு மாட்ட
நெடுநா வெண்மணி * நிழற்றிய நடுநா
ளதிரல் பூத்த வாடுகொடிப் படாஅர்
சிதர்வர லசைவளிக் கசைவந் தாங்குத்
துகின்முடித் துப்போர்த்த தூங்க லோங்குநடைப்
பெருமூ தாளர் ஏமஞ் சூழப்
பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்கள்
தொழுதுகாண் கையர் தோன்ற வாழ்த்தி
யெறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்நின்
குறுநீர்க் கன்ன லினைத்தென் றிசைப்ப
மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை
மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து
வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்
புலித்தொடர் விட்ட புனைமா ணல்லிற்
றிருமணி விளக்கங் காட்டித் திண்ஞா
ணெழினி வாங்கிய வீரறைப் பள்ளியு
ளுடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவிற்

* மிழற்றிய வென்றும் பாடம்.

படம்புகு * மிலேச்ச ருழைய ராக
மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅ
தெடுத்தெறி யெஃகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து
பிடிக்கண மறந்த வேழம் வேழத்துப்
பாம்புபதைப் பன்ன பரூஉக்கை துமியத்
தேம்பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச்
சோறுவாய்த் தொழிந்தோ ருள்ளியுந் தோறுமிபு
வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்
துண்ணா துயங்கு மாசிந் தித்து
மொருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை
முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி நெடிதுநினைந்து
பகைவர்ச் சுட்டிய படைகொ ணோன்விர
னகைதாழ் கண்ணி நல்வலந் திருத்தி
யரசிருந்து பனிக்கு முரசுமுழங்கு பாசறை
யின்றுயில் வதியுநற் காணா டுயருழந்து
நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவளை திருத்தியு
மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்து
மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து
பாவை விளக்கிற் பரூஉச்சுட ரழல
விடஞ்சிறந் துயரிய வெழுநிலை மாடத்து
முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திர ளருவி
யின்ப லிமிழிசை யோர்ப்பனள் கிடந்தோ
ளஞ்செவி நிறைய வாலின வென்றுபிறர்
வேண்டுபுலங் கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானையொடு
விசய வெல்கொடி யுயரிவல னேர்பு
வயிரும் வளையு மார்ப்ப வயிர
செறியிலைக் காயா வஞ்சன மலர
முறியிணர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்
கோடற் குவிமுகை யங்கை யவிழத்
தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக்
கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற்
றிரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள
வெதிர்செல வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்
முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழியத்

* மிலேச்சரென்றும் பாடம்.

1௦ 2 துனைபரி துரக்குஞ் செலவினர்
வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு முல்லையென்று பெயர்கூறினார்; முல்லைசான்ற கற்புப்பொருந்தியதனால். இல்லறநிகழ்த்துதற்குப் பிரிந்தவருந்துனையும் ஆற்றியிருவென்று கணவன் கூறிய சொல்லைப் பிழையாமல் ஆற்றியிருந்து இல்லறநிகழ்த்திய இயற்கை முல்லையாமென்றுகருதி இருத்தலென்னும்பொருட்கு முல்லையென்று இச்செய்யுட்கு நப்பூதனார் பெயர்கூறினமையிற் கணவன் வருந்துனையும் ஆற்றியிருந்தாளாகப் பொருள்கூறலே அவர்கருத்தாயிற்று. *"தானேசேறல்" என்னுமவிதியால், அரசன் தானே சென்றது இப்பாட்டு.

இது, தலைவன் வினைவயிற் பிரியககருதியதனை அவன்குறிப்பானுணர்ந்து ஆற்றாளாய தலைவியது நிலைமைகணடு அவன் வற்புறுப்பவும் உடம்படாதவளைப் பெருமுதுபெண்டிர அவன் வினைமுடித்துவருதல் வாய்வது, நீவருத்தநீஙகுவதெனக்கூற, அதுகேட்டு அவள் நீடுநினைந்து ஆறறியிருந்தவழித தலைவன் அக்காலத்தே வந்ததனைக் கண்டு வாயில்கள் தம்முட்கூறியது. இது, † "வாயி லுசாவே தம்முளு முரிய" ‡ "எல்லா வாயிலு மிருவா தேஎத்தும - புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள வென்ப" என்பனவற்றாற்கூறினா.

நனந் தலை உலகம் வளைஇ—அகலததை இடத்தேயுடைய உலகத்தை வளைத்து,

[நேமியொடு, வலம்புரி பொறித்த மாதாஙகு தடசகை]

நேமியொடு வலம்புரி தாஙகு தடக கை மால் (ரு)—சக்கரததோடே வலம்புரியைத்தாங்கும் பெரியகைகளையுடையமால்

மா § பொறித்த மால் (ரு) — திருமாாபிடததே திருமகளைவைத்த மால்,

நீா செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல — மாவலிவாரதத நீா தன்கையிலே சென்றதாக உயர்ந்த திருமாலைப்போல,

இனி, நேமியோடே வலம்புரியையுமுடைய உததம விலககணஙகளைபபெறறிருக்கின்ற திருமகளையணைத்தகையிலே நீாசெலலவெனறுமாம்

இதனானே முல்லைக்குரிய தெய்வஙகூறினார்

[பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகிவல னோபு, கோடுகொண டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி:]

பாடு இமிழ் பனிக கடல் பருகி வலன் ஏர்பு கோடு கொண்டு — ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலைக்குடித்து வலமாகவெழுந்து மலைகளை இருப்பிடமாககொண்டு,

உலகம் வளைஇ (க) எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி — பெய்யுங்காலததே உலகத்தைவளைத்தெழுந்த கடிய செலவினையுடைய மேகம்,

---

* தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், உஎ.

† ,, ,, செய்யுளியல், உ0க.

‡ ,, ,, கற்பியல், ருஎ.

§ பொறித்தல்-வைத்தல். இதனைச் சிறுபாணாற்றுப்படை (சஅ) "வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த" என்பதனுனாயானுமுணர்க

மால் நீர் செல நிமிர்ந்தாறபோல மேகமும் நீர்செலநிமிர்ந்த தென்றார்.

இனி உலகத்தைத் திருவடிகளிலே அணைததுக்கொண்டுநிமிர்ந்த மாலென்று முரைப்பர்.

பெரும்பெயல பொழிந்த சிறு புன் மாலை— பெரிய மழையைப்பெய்த சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலைககாலத்துப பாவைவிளக்கு (அடு) எனககூட்டுக.

இதனானே முல்லைககுரிய * காரும் மாலையுங கூறினா.

மால்போலெழுந்த எழிலிபொழிந்த மாலையென்க.

[அருங்கடி மூதூா மருங்கிற் போகி] அருஙகடி மூதூா மருஙகில் நல்லோர் (கஅ) போகி—அரியகாவலையுடையபழைய ஊாபபககததுப் பாக்கததே படைத்தலைவரேவலால் நறசொற கோடறகுரியோர்போய்,

[யாழிசை யினவண டாாப்ப நெலலொடு, நாழி கொணட நறுவீ முல்லை, யரும்பவி ழலரி தூஉய்க்கை தொழுது, †பெருமுது பெணடிா விரிசசி நிறப]

நறு வீ முலலை அரும்பு யாழ இசை இனவணடு ஆாபப அவிழ் அலரி நாழி கொண்ட நெலலொடு தூஉய்—நறியபூக்களையுடைய முல்லையினது அரும்புகள் யாழினது ஓசையினையுடைய இனமானவண்டுகள் ஆரவாரிக்கும்படி அவிழ்ந்தபூவை நாழியிடததே கொண்டுபோன நெல்லுடனேதூவி,

கை தொழுது விரிச்சி நிற்ப—தெய்வத்தை வணஙகி நறசொறகேட்டு நிற்க,

நல்லோா (கஅ) போகித (எ) தூஉய்த தொழுது நிறபவென்க.

என்றது:—ஒருவேந்தன் ஒருவேந்தனோடு இகலகருதினாற போாசெய்யவேண்டுதலின், அவனுட்டந்தணர்முதலியோரைத் தன்னுட்டினகணணே அழைத்தறகும், அதனையறியாத ஆவைக கொண்டுபோநது தான் காத்தறகுமாகத் தன்படைத்தலைவனை நோக்கி அரசன் நிரையடித்தறகேவியவழி, அவா அவனூரினினறும்போய் ஒருபாக்கத்துவிட்டிருந்து அரசனுக்கு மேல்வரும் ஆக்கத்தையறிதறகு விரிச்சிபோக்கல் வேணடுமென்று புறத்திணையியலுட் கூறினமையான், ஈண்டும் அவ்வாறே கூறினார். அது, ‡"வேந்துவிடு முனைஞர் வேறறுபபுலக களவி - னுதந் தோம்பன் மேவற்றாகும்." §"படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிசசி" என்னுஞ்சூததிரஙகளானும், "நிரைகவுள் வெள்வாய்த் திரிந்துவீழ தாடி - நரைமுதியோ னின்றுரைத்த நறசொ-னிரையன்றி - யெலலைநீர் வைய மிறையோற் களிக்குமால் - வல்லையே சென்மின் வழி." என்னும் உதாரணத்தானுமுணாக. இவா இதுகேட்டு நிரைகொண்டால் அரசன் வஞ்சிசூடி மண்ணைசையால் மேற்செல்வனென்பது ஆண்டு ¶"எஞ்சா மண்ணசை" என்னுஞ்சூததிரத்திற் கூறியவாறே ஈண்டுககூறினார். அதுமேல் "முனைகவர்ந்து" (கக) என்பதனானுணர்க

* "காரு மாலையு முல்லை குறிஞ்சி - கூதிர் யாம மென்மனாா புலவர்." என்பது தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், கூ

† பெருமுதுபெண்டிரென்பதறகு ஒருபிரதிகளிலும் உரையிலது பெரிய முதிர்ந்தபெண்டிரென்க.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறததிணையியல், உ

§ ,, ,, ,, ரு.

¶ ,, ,, ,, எ.

[சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி, னுறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக, ணடுங்குசுவ லசைத்த கையள் கைய, கொடுங்கோற கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர, வின்னே வருகுவர் ;ாய ரென்போ, ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனு, னல்ல நல்லோா வாய்ப்புள்:]

நன்னர் வாய்ப்புள்—அவாகேட்ட நன்றாகிய நற்சொல,

ஆய்மகள் நடுங்கு சுவல் அசைத்த கையள்—இடைச்சாதியின்மகள் குளிரால் நடுங்குகின்ற தோளினமேலே கட்டின கையளாய்நின்று,

சிறு தாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின் உறு துயர் அலமரல் நோக்கி—சிறியதாம்பாலே காலிலே கட்டபபட்ட வருத்தத்தையுடைத்தாகிய கன்றினுடைய முலையுண்ணுமலுறுகின்ற துயராலே தாய்வருமென்று சுழலுகின்ற தன்மையைபபார்த்து,

கைய கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின்று உய்த்தர—கையிடத்தனவாகிய கொடிய கோலையுடைய இடையா பின்னேநின்று செலுத்துதலைச்செய்கையினுலே,

தாயர் இன்னே வருகுவர் என்போள் நன்மொழி கேட்டனம்—நிரம்பமேய்ந்து நும்முடைய தாய்மாா இபபொழுதேவருவரென்று கூறுகின்றாளுடைய நன்றாகிய வார்த்தையாக யாஙகள்கேட்டோம்;

அதனுல்—அவளகூறிய நறசொல்லின் கருததால்,

[தெவ்வா, முனைகவாந்து கொணட திறையா வினைமுடிதது, வருத றலைவர் வாய்வது:] தலைவா தெவ்வா முனை கவாந்து கொணட திறையா வினைமுடிதது வருதல் வாய்வது—நந்தலைவர் வஞ்சிசூடிச சென்று பகைவா மண்ணைககொணடு பின்அவரிடததேவாங்கிககொண்ட திறையினையுமுடையராய் இஙஙனந் தாமெடுத்துக்கொண்ட வினையை முடித்துவருவாரென்று நாங்கருதிய தன்மையிலே அவாநிற்றலுண்மை,

நல்ல—அவா அங்ஙனம் வினைமுடித்துவருதல், நமக்கு இல்லறம் நிகழ்தற்குக்காரணமாகலின் நல்லகாரியம்,

[நீ நின், பருவர லெவ்வங் களைமா யோயென] மாயோய் நீ நின் பருவரல் எவ்வங் களை என — மாமைநிறததையுடையோளே, நீ நின் மனத்தடுமாற்றத்தான் உளதான வருததத்தைப் போககென்றுகூற, அதுகேட்டு,

செலவுககுறிப்பறிந்து வேறுபட்டதுணாநதமையின், மனததடுமாறறமென்றார்.

பெருமுதுபெணடிா (கக), நல்லோா (கஅ) போகித் (எ) தூஉய்த் தொழுது (கo) விரிச்சிநிறப (கக) அவாகேட்ட நன்னா (கஎ) வாய்ப்புள் (கஅ) ஆய் மகள் (கரு) கையளாகிக் (கச) கன்றின் (கஉ) அலமரனோககித் (கரு) தாயர்இன்னே வருகுவரென்போளுடைய (கசு) நன்மொழியாக யாஙகள் கேட்டனம், அதன்கருத்தால் (கஎ) தலைவா வருதல வாயவது (உo), நல்லகாரியம் (கஅ), மாயோய் (உக) நீ நின் (உo) பருவரலெவ்வங் களையென்று கூற (உக) அதுகேட்டு நீடுநினைந்து (அஉ) என்க.

இஙஙனம்பொருள்கூறாமல தலைவியது இரக்கமிகுதிகண்டு பெருமுதுபெண்டிர் விரிச்சிகேட்டுவந்து தலைவா வருவாராதல் வாய்வது, நின்னெவ்வங்களையென்று பல்நாலும் ஆறறுவிக்கவும் ஆறறுளாய்த துயருழந்து (அo) புலம்பொடு (அக) தேற்றியும் திருததியும் (அஉ) மையல்கொண்டும் உயிாததும் (அ௩) நடுங்கி நெகிழ்ந்து (அச) இடக்தோள் (அஅ) எனப் பொருள்கூறியக்கால் நெய்தற்குரிய இரங்கறபொருட்டன்றி முல்லைக்குரிய இருத்தற்பொருட்டாகாமை யுணர்க. அன்றியும் தலைவன் காலங்குறித்தல்லது பிரியானென்பதூஉம், அவன்குறித்தகாலங்கண்டால் தலைவிக்கு வருத்

தமிகுமென்பதூஉம், அது பாலையாமென்பதூஉம், அவ்வாறன்றுமைக்கு இரங்கல் நிக ழ்ந்தால் நெய்தலாமென்பதூஉம நூற்கருத்தாதலுணர்க.

[காட்டவுங் காட்டவுங் காணுள கலுழ்சிறந்து·] காட்டவுங காட்டவுங கலுழ்சிற ந்து காணுள்—தலைவன் புகழும் மானமும் எடுததுக்காட்டி வற்புறுத்தவும், தோன்றல் சான்ற மாற்றார் பெருமைகூறிககாட்டி வற்புறுததவும் அன்புமிகுதியாற கலக்கமி க்கு இவை அரசற்கு வேணடுமென்று மனததிற கருதாதவள்,

பூப் போல் உண் கண புலம்பு முதது உறைபப—பூபபோலும் மையுணகணகள் தாரையாகசசொரியாது தனித்துவீழ்கினற முததுபபோலுந் துளியைத துளிபப, அதுகண்டு,

கான யாறு தழீஇய அகல் நெடும புறவின—காட்டாறுசூழ்ந்த அகன்ற நெடிய காட்டிடத்தே,

சேண் நாறு பிடவமொடு பைமபுதல எருககி—தூரியநிலததே நாறுகினற பிடவ மோடே ஏனைப பசியதூறுகளையும் வெட்டி,

வேட்டுப் புழை அருபபம் மாட்டி — பகைபபுலததுககுக காவலாகவிருககும் வேட்டுவச்சாதியினுடைய அரணகளையழிதது,

[காட்ட, விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇ] காட்ட முள இடு புரிசை ஏமுற வளைஇ—காட்டினகணணவாகிய முளளாலிடுமதிலைக காவலுறுமபடி வளைதது,

[படுநீரப் புணரியிற பரந்த பாடி] புணரி படும நீரிற பரந்த பாடி—திரையொலி க்கின்ற கடல்போறபரந்த பாசறைககணணே கணபடைபெருது (கூள) எனக

புறவிடததே (உச) எருக்கி (உரு) மாடடி (உகூ) வளைஇப் (உள) பரந்த பாடி யென்க.

உவலைக் கூரை ஒழுகிய தெருவில—தழையாலேவேய்ந்த கூரை ஒழுஙகபபட்ட தெருவிடதது,

கவலை முறறங் காவல் நின்ற தேம்படு கவுள சிறுகண யானை—நாறசந்தியானமு ற்றத்தே காவலாகநின்ற மதம்பாய்கின்ற கதுப்பினையுடையவாகிய சிறியகண்ணையு டைய யானை,

[ஓங்குநிலைக கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாதத, வயல்விளை யின்குள குண்ணு து:] ஓஙகுநிலைக் கரும்பொடு வயல் விளை கதிர் மிடைநது யாத்த இன்குளகு உண்ணு து—வளாகின்ற தன்மையையுடைய கரும்புகளோடே வயலிலேவிளைந்த நெற்கதிரி டையே நெருங்கப்பட்டுக கட்டிப்போகட்ட சாலியையும் இனிய *அதிமதுரத்த ழையையுந் தின்னுமல்,

நுதல் துடைத்து அயிலநுனை மருபபில தங கையிடைக கொணடென—அவ ற்றாலே தந்நெறறியைததுடைத்துக கூர்மையையுடைய முனைகளையுடைய கொம்பி னிடத்தே ஏறட்ட தங கையிடததே கொணடுநின்றனவாக,

[கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிறறிக, கலலா விளைஞர் கவளங் கைப்ப:] கல்லா இளைஞர் வடமொழி பயிறறிக கவை முட் கருவியிற் கவளங் கைப்ப — வட மொழி அடியிலேகலலாத இளைஞர் யானைப பேசசான வடமொழிகளைக்கற்றுப்பல காற்சொல்லிக் கவைத்தமுள்ளையுடைய பரிககோலாலே கவளத்தைத் தின்னும்படி குத்த,

* அட்டிமதுரத்தழையென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

யானைக்குச்செய்யுந் தொழில்களொழிய வேறொருதொழிலைக் கல்லாத இளைஞரென்றுமாம்.

[கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான், முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ, ரோடா வல்விற் றூணி நாற்றிக், கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கை:]

கூடம் குத்திக கயிறு வாங்கு இருக்கை—கூடமாகக் கால்களைநட்டுக் கயிற்றை வலித்துககட்டின இருப்பின்கணணே,

என்றது படங்குகளை

கல் தோயததது உடுதத படிவப் பாரப்பான் முக்கோல் அசை நிலை கடுப்ப—துகிலைக காவிக்கல்லைத தோய்த்துடுத்த விரதங்களையுடைய முக்கோலந்தணன் அம்முக் கோலிலே அந்தஉடையினை இட்டுவைத்த தன்மையையொக்க,

நறபோர ஓடா வல்வில தூணி நாற்றி—அறத்தாற்பொருகின்ற போரிற்கு ஓடாமைக்குக் காரணமான வலியவில்லைச சேரவூனறி அதிலே தூணிகளைத்தூக்கி,

பூந்தலைக குந்தம குத்தி—பூத்தொழிலைத தலையிலேயுடைய எறிகோல்களையுமூன்றி,

பூந்தலை-விகாரம்

கிடுகு நிரைத்து—கிடுகுகளையும் நிரையக் குத்தி,

வாங்கு வில் அரணம் அரணமாக—இஙஙனஞ்சூழும் விற்படையாகிய அரணே தங்களுக்கரணாக, இதற்குள்ளேவிட்ட,

கயிறுவாஙகிருககைககணணே (௩0) நாற்றிக (௩௧) குத்தி நிரைத்து (௩௪) வாங்குவிலலரணமென்க.

வேறு பல பெரும்படை நாப்பண—பாடைவேறுபட்ட பலவாகிய பெரியபடைக்குநடுவே,

[வேறோர், நெடுங்காழ்க கணைடங் கோலியக நோபு]

வேறோர் அகம் நேர்பு—வேறோரிடத்தை அரசனுககுக் கோயிலாக எல்லாருமுடம்பட்டு,

நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோலி—நெடிய குத்துக்கோலுடனேபண்ணின பலநிறத்தாற் கூறுபட்ட மதிட்டிரையைவளைத்து,

கண்டம்-ஆகுபெயர்.

குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தல்அம் சிறுபுறதது மஙகையர (௪௭)—குறியதொடியையுடைய முன்கையினையும் கூந்தலசைந்துகிடக்கின்ற அழகினையுடைய சிறியமுதுகினையுமுடைய மங்கையர,

இரவு பகற்செய்யும் திண்பிடி ஒள் வாள் விரவு வரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்—இராப்பொழுதைப் பகற்பொழுதாக்குந் திண்ணிய * ஆசினையுடைய ஒள்ளியவாளை விரவினநிறததினையுடைய கச்சினாலேபூண்ட மஙகையர,

நெய் உமிழ சுரையர் நெடுந்திரிக கொளீஇக் கை அமை விளக்கம் நந்துதொறும் மாட்ட—நெய்யைககாலுகின்ற திரிக்குழாயையுடைய சிற்றூட்கள் நெடிய திரியை எங்குங்கொளுத்தி ஒழுங்காயமைந்த விளக்குக்கள் அவியுந்தோறும் தங்கையிற்பந்தத்தைக்கொளுத்த,

---

* கவிசினையுடையவென்றும், வாய்ச்சினையுடையவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

நெடுநா வெண்மணி நிழற்றிய நடுநாள்—நெடிய நாக்கினையுடைய வெள்ளியமணி எறிந்துவிட்ட நடுவியாமத்தும்,

கோயில் பணிமடங்கினால் மணியெறிந்துவிடுதல் இயல்பு.

இனி யானை குதிரைமுதலியன துயில்கோடலின், அவற்றின் மணியோசை அடங்கிய நடுநாளென்றுமாம்.

அதிரல் பூத்த ஆடு கொடிப் படாஅர் சிதா வரல் அசை வளிக்கு அசைவந்தாங்கு—புனலிபூத்த அசைகின்ற கொடியினையுடைய சிறுதூறுகள் துவலையோடே வருதலையுடைய அசைந்தகாற்றிறகு அசைந்தாறபோல,

சிதர் - மெத்தெனவுமாம்

துகில் முடித்துப் போர்த்த தூங்கல் ஓங்கு நடைப் பெரு மூதாளர் ஏமம் சூழ—மயிர்க்கட்டுக்கட்டிச சட்டையிட்ட அனந்தரினையும், பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மெய்காப்பாளா காவலாகச சூழ்ந்துதிரிய,

[பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்க, டொழுதுகாண் கையர் தோன்ற வாழ்த்தி·]

மாக்கள் பொழுது அளந்தறியும் பொய்யாக காணகையா — அறிவில்லாதோருடைய வாழ்நாளை இத்துணையென்று அளந்தறியும் பொய்யாத காட்சியையுடையார்,

தொழுது தோன்ற வாழ்த்தி— அரசனைவணங்கி விளங்க வாழத்தி,

எறி நீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்— திரையெறிகின்ற கடல்சூழ்ந்த உலகத்தே பகைவரை வெல்லுதற்குச் செல்கின்றவனே,

நின் குறுநீர்க கன்னல் இனைதது என்று இசைப்ப — கிடாரததுநீரிலேகாணகின்ற நினது நாழிகைவட்டிலிற சென்றநாழிகை இத்துணையென்று சொல்லுகையினாலே,

[மததிகை வளைஇய மறிந்துவீழ்கு செறிவுடை·]

மததிகை வளைஇய உடை—புரவியை யடிககினற சம்மட்டி வளைந்து கிடககின்ற உடை,

மறிந்து வீழ்கு செறிவு உடை—அசசம்மட்டி மறையும்படி வடிம்புதாழ்ந்து பெருக்குஞ் செறிதலையுடைய புடைவையுடையினையும்,

மெயப்பை புகக வெருவருந் தோற்றதது— சட்டையிட்ட அசசம்வருந் தோற்றரவினையும்,

வலி புணா யாககை— இயல்பான வலிகூடின மெய்யினையுமுடைய,

வன்கண யவனா— தறுகணமையினையுடைய சோனகா,

புலித் தொடா விட்ட புனை மாண நல்லில—புலிச்சங்கிலிவிடப்பட்ட கைசெய்தமாட்சிமைபபட்ட நன்றாகிய இல்லிலே,

திரு மணி விளக்கம் காட்டித் திண்ஞாண எழினி வாங்கிய ஈரறைப் பள்ளியுள்—அழகினையுடைய மாணிக்கமாகியவிளக்கை எரியவைத்துத் திண்ணிய கயிற்றிற்றிரையைவளைதத புறவறைககுள்ளறையிற் படுககைக்கணணேசென்று,

[உடம்பி னுரைககு முரையா நாவிற், படம்புகு மிலேச்ச ருழைய ராக:] உரையா நாவின் உடம்பின் உரைக்கும் படம் புகும் மிலேச்சர் உழையராக—வார்த்தை சொல்லாத நாவினையுடைய கையாலும் முகததாலும் வார்த்தைசொல்லுஞ் சட்டையிடுஞ் சரவாகிகள் பள்ளிகொள்ளுமிடத்தைச் சூழ்ந்துதிரிய,

உரையாநாவென்றார், ஊமைகளென்றற்கு

மண்டு அமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது—பகைவா மனமறியாமல் புரிக்குச்செல்கின்ற போரை நச்சுதலாலே கண்ணுறக்கம்பெறாமல,

எடுத்து எறி எஃகம பாயதலிற புண கூாந்து பிடிககணம் மறந்த வேழம் உள்ளியும் (எஉ)— ஓச்சிவெட்டுகின்ற வாளழுந்துகையினாலே புண்மிக்குப் பிடித்திரளைமறந்த வேழத்தையுள்ளியும,

[வேழத்துப, பாம்புபதைப் பன்ன பரூஉக்கை துமிய] வேழததுப பரூஉககை பாம்பு பதைப்பன்ன துமிய— யானையினுடைய பரியகைகள பாம்பினது பதைக்கின்ற தன்மையையொத்த பதைபபினையுடையவாக அற்றுவிழும்படி,

தேம பாய கண்ணி நல்வலந் திருததிச சோறு வாய்தது ஒழிநதோர் உள்ளியும —தேன்பரக்கும் வஞ்சிமாலைக்கு நன்றாகிய வெறறியை யுணடாக்கிச செஞ்சோற்றுக் கடனிறுத்துப பட்ட வீரரைநினைத்தும,

தோல் துமிபு வைநுனைப் பகழி மூழ்கலிற செவி சாயதது உண்ணாது உயங்கும் மா சிந்தித்தும—பக்கரைகளை யறுததுக கூரியமுனையினையுடைய அம்புகள் வந்து அழுந்துகையினாலே செவிசாய்த்துப் புல்லுணணாதே வருநதுங குதிரைகளை நினைத்தும்,

[ஒருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை, முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி] ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகைக கடகம முடியொடு சேரததி—ஒருகையைப் படுக்கையினமேலேவைத்து ஒருகையிற்கடகததை முடியோடேசேரவைத்து,

என்றது - கையிலே தலையைவைததென்றவாறு.

நெடிது நினைந்து— இப்படைநொநதவளவுககு நாளை எவவாறு பொருமெனறு நெடிதாகநினைந்து,

பகைவர்ச் சுட்டிய படை கொள நோன் விரல— பகைவரைக்கருதிவைதத வாளைப்பிடித்த வலியினையுடைய கையாலே வெட்டிவென்று (அக) எனக.

நகை தாழ் கணணி நல்வலம திருததி— தனககு எககாலமும விளககநதஙகும வஞ்சியை நன்றாகிய வெறறியை நிலைபெறுதத,

அரசு இருந்து பனிககும பாசறை (எகூ) — பகையரசிருநது நடுஙகுதறகுககாரணமான பாசறை,

பனிக்கும் பாசறை — *நோயதீருமருந்துபோனினறது.

முரசு முழஙகு பாசறை—வெறறிக்களிபபுததோனற முரசுமுழங்கும பாசறை,

[இன்றுயில வதியுநற காணாது யெருழந்து, நெஞ்சாறறுப படுதத நிறைதபு புலம் பொடு, நீடுநினைந்து தேறறிய மோடுவலை திருததிய, மையல் கொணடு மொயயென வுயிர்ததுர, மேவறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழுநது]

வதியுநன் இன்றுயில காணாள— தனனிடததேதங்குகின்றவனை இனியதுயில் கொள்ளுதலைக காணாளாய்,

நெஞ்சு ஆற்றுப்படுதத புலமபொடு— அவன் தன்னெஞ்சைத தான்போகின்றவழியிற் செலுததுதலால் தனக்குண்டான தனிமையாலே,

---

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுகுறிஞ்சிக்கலி, உகூ "அலர்முலை யாயிழை நல்லாய் கதுமெனப் - பேரம ருணகணென் றேழி யுதீஇய - வாராது ரெய்வ முயிர் வாங்கு - மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடீஇ"

இது * "நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும்" என்பதாம்.

நிறைதபு புலம்பு— தனதுநிறைகெடுதறதனிமை,

நீடு நினைந்து—இங்ஙனம் பிரிந்தாலன்றி இவ்வாறியல நிகழாதென்று நினைத்து,

ஒடு வளை திருத்தியும்— கழலுகின்றவளையைக கழலாமற செறித்தும்,

மையலகொணடும— மயககங்கொணடும,

ஒயயென உயிாததும்— விரைய நெட்டுயிரபபுககொணடும்,

ஏவுறு மஞஞையின நடுங்கி இழை நெகிழ்ந்து — அம்புதைத்த மயில்போல நடுங்கி அணிகலஙகள நெகிழ்நது கணபுலமபுமுததுறைப்ப (உரு) எனக் கூட்டுக.

தூயருழந்து தேறறியும்— அதனைககணடு தானும் வருததமுறறு இவள் ஆற்றியி ராளெனறு துணிநதும,

பாவை விளககிற பரூஉசசுடா அழல—பொறபாவை ஏந்திநின்ற தகளியிலே பரியவிளககு நின்றெரிய,

விளககு - ஆகுபெயா.

இடம சிறநது உயரிய எழுநிலை மாடதது — தனககுள்ள இடமெல்லாம் பொன் னுலும் மணியாலும சிறபபுபபெறறு உயாநத எழுநிலையினையுடைய மாடத்திடத்து,

முடங்கிறைச சொரிதரும மாத திரள அருவி— † மூட்டுவாய்களினின்றுஞ் சொரிதலைசசெய்யும பெருமையையுடைய திரணட அருவிகளினுடைய,

இன பல இமிழ இசை ஓாபபனள கிடநதோள் — இனிய பலவாகிய முழங்கு கின்ற ஓசைககணணே தலைவன தான்கூறிய பருவம் பொயயாமல் வருவனென்னுங் கருததினளாகலின அவன்வரவினையே கருதிககிடநதோளுடைய,

அஞ்செவி நிறைய ஆலின— அகஞ்செவி நிரம்புமபடி ஆரவாரித்தன;

[வெனறுபிறா, வேணடுபுலங கவாநத வீணடுபெருந தானையொடு, விசயம்:]

வென்று— வெட்டிவெனறு,

பிறா வேணடு புலம் கவாந்த விசயம— பகையரசர் எககாலமும விரும்பும் நில ஙகளைக கைககொணட வெறறியாலே,

ஈணடு பெருநதானையொடு— திரளுகினற பெரியபடையோடே,

அரசன் வினைமுடி நதகாலத்தே விரைந்துபோந்தானுகலின், அதுகேட்டுவருகி ன்ற படையென்டதுதோன்ற ஈண்டுபெருந்தானை யென்ருா.

வெலகொடி உயரி— எககாலமும் வென்றெடுக்கின்ற கொடியை எடுத்து,

வலனோபு வயிரும் வளையும் ஆாப்ப— வெறறிதோன்றிக் கொமபுஞ்சங்குமு ழஙக,

அயிர செறி இலைக காயா அஞ்சனம மலர— நுணமணலிடததனவாகிய நெருங் கின இலையினையுடைய காயா அஞ்சனம்போல அவிழ,

முறி இணாக கொன்றை நன்பொன் கால—தளிரினையுங கொததினையுமுடைய கொன்றை நன்ருகிய பொன்னைச்சொரிய,

கோடற்குவிமுகை அஙகை அவிழ—கோடலினது குவிந்தமுகைகள் அகங்கை போலவிரிய,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௫௬.

† கூடுவாயென்றும் பிரதிபேதபாடமுண்டு

தோடு ஆர் தோன்றி குருதி பூப்ப — இரட்சிநிறைந்த தோன்றி உதிரம்போலப் பூப்ப,

கானம் நந்திய செந்நிலப் பெருவழி — காடுதழைத்த சிவந்தநிலத்திற பெருவழியிலே,

[வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற், றிரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள, வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்]

வானம் வாய்த்த வரகு — மழைவேண்டப் பெய்தவரகு,

எதிர் செல் வெண்மழை பொழியும் திங்களில் வாங்கு கதிர் வரகின்—எதிர்காலத்துக்குப் பெய்யச்செல்கின்ற வெள்ளியமழை சிறுதுவலையைப்பொழியும முன்பனிதொடங்குந் திஙகளிலே வளைகின்ற கதிரையுடைய வரகிடத்தே,

திரி மருப்பு இரலையொடு மடமான் உகள — முறுக்குண்ட கொம்பினையுடைய புல்வாய்க்கலையோடே மடப்பத்தையுடைய மான்துள்ள,

மழையால் தண்ணீரும் புல்லும் நிறையப்பெற்றுப் புணர்ந்துதிரியுமென்ற கருப்பொருளால், அவறறைககணட அரசனுககு வேட்கை மிகுதிகூறிற்று

மலரக (கூரு) கால (கூச) அவிழப் (கூடு) பூப்ப (கூசு) உகளக (கூக) கானநந்திய பெருவழி (கூஎ) யென்க.

இவையெல்லாம் வேட்கைவிளைதற்குக் காரணமாயின.

முதிர் காய் வள்ளியங்காடு பிறக்கு ஒழிய—தன்பருவம் வந்தால் முதிருங்காயையுடைய வள்ளியங்காடு பின்னாக,

துனை பரி துரகருஞ் செலவினா — விரைந்துசெல்லும் பரியை அதனுணமையாமற் கடிதாகச்செலுத்துஞ் செலவினையுடையராய்வந்தவருடைய,

என்றது:— * "வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீணடுவரு காலை, யிடைச்சுர மருங்கிற றவிர்த லில்லை, யுள்ளம் போல வுற்றுழி யுதவும், புள்ளியற் கலிமா வுடைமை யான" என்பது தோன்றக் கூறிறறு.

வினை விளங்கு நெடுந்தோ பூண்ட மாவே— தான்எடுததுக்கொணட வினை எக்காலமுமவிளஙகும் நெடிதாகிய தேரைபபூண்டகுதிரை.

தலைவி தன்னிடத்தே வதிகின்றவனை இன்றயிலைக்காணுளாய் (அ0) நெஞ்சாற்றுபபடுத்த புலமபாலே (அக) ஓடுவளை திருத்தியும் (அஉ) மையல்கொண்டும் உயிர்த்தும் (அகூ) நடுங்கிநெகிழ்ந்து (அச) பூபபோலுணகண புலம்புமுத்துறைப்ப (உரு) அதுகண்டு துயருழந்து (அ0) தேற்றியும் (அஉ) வற்புறுததிப் பிரிதல்வேணடுமெனககருதிக் காட்டவுங காட்டவுங்காணுதவள் (உஉ) பெருமுதுபெணடிர் (கக) எவ்வங்க[illegible] யனசகூற (உக) அதுகேட்டு நீடுநினைந்து (அஉ) பெரும்பெயலபொழிந்த சிறுபு[illegible]லை[illegible]ல் (சு) இட்டசுடா அழலாகிறக (அடு) இமிழிசை ஓப்பனள சிடந்தோளு[illegible] (அஅ) அஞ்செவிநிறையப் (அக), பரந்தபாடியிலே (உஅ) அரசிருநது (எக) ஒருகைபள்ளியொறறி ஒருகை (எடு) முடியொடுசோத்தி (எக) வேழத்தை (கூக) யுள்ளியும் (எஉ) மாவைச்சிந்திததும (எச) ஒழிந்தோரை உள்ளியும் (எஉ) நினைந்து (எக) நடுங்குதற்குக்காரணமான பாசறையிற (எக) பெரும்படைநாப்பண் வேறோர் (சரு) அகம் சேர்பு கண்டங்கோலி (சச) யவனர் (சுக) புலித்தொடர்விட்ட நல்லில்லிலே (சுஉ) பொழுதளந்தறியுந (டுடு) காண்கையா (டுசு) கன்னல் இனைத்தென்றிசை

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், இரு.

க்கையினாலே (௫௮) மங்கையா (௪௭) திருமணிவிளக்கங்காட்டி (௬௫) எழினிவாங்கிய பள்ளியிலே சென்று (௬௪) இளையா கவளங்கைப்பச் (௫௬) சுரையர் (௪௮) மாட்டப் (௪௯) பெருமூதாளர் ஏமஞ்சூழ (௫௪) மிலேச்சருழையராக (௬௬) வெண்மணிநிழற்றிய நடுநாளினும் (௫௦) மண்டமர்நசையாற் கண்படைபெறாதிருந்து (௬௭) மறனைநாட் படைகொளோன்விரலாலே (௭௭) வென்று (௮௯) கண்ணிவலந்திருத்திப் (௭௮) பிறர்வேண்டு புலங்கவர்ந்த (௯௦) விசயத்தாலே வெல்கொடியுயரிக் (௯௧) காடுபிறக்கொழியப் (௧௦௧) பெருவழியிலே (௯௭) வயிரும் வளையுமார்ப்ப (௯௨) ஈண்டு பெருந்தானையோடே (௯௦) துனைபரிதுரக்குஞ் செலவினையுடையராய் வந்தவருடைய (௧௦௨) தோபூண்டமா (௧௦௩) ஆலின (௮௯) வென வினைமுடிக்க.

* "செலவிடை யழுங்கல செல்லாமை யன்றே, வன்புறை குறித்த றவிர்ச்சி யாகும்" என்பதனால் வற்புறுத்திப்பிரிதல்வேண்டுமென்றுணர்க

தொல்காப்பியனார் கருத்திற்கேற்ப நப்பூதனார் செய்யுள் செய்தாரென்றுணர்க. இவ்வாறன்றி ஏனையோர்கூறும்பொருள்கள் இலககணத்தோடு பொருந்தாமையுணர்க.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார்மகனார் நப்பூதனார் பாடிய முல்லைப்பாட்டிற்கு மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர்செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

௧ வண்டடை கணணி வளாசசி வாணெடுஙகண்
சென்றடைநத நோககு மினிபபெறுவ - தென்றுகொல
கன்றெடுத தோசசிக கனிவிளவின் காயுகுததுக்
குன்றெடுத்து நின்ற நிலை

௨ புனையும பொலமபடைப பொறகுளமான றிணடோ
துனையுந துனைபடைந துன்னார் - முனையு
ளடன்முகந்த தானை யவாவரா முன்னங
கடன்முகந்து வநதன்று கார.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௪௪.

ஆறாவது

மதுரைக்காஞ்சி

ஓங்குதிரை வியன்பரப்பி
னொலிமுந்நீர் வரம்பாகத்
தேன்றூங்கு முயர்சிமைய
மலைநாறிய வியன்ஞாலத்து
வலமாதிரத்தான் வளிகொட்ப
வியனாண்மீ னெறியொழுகப்
பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறு
மிரவுச்செய்யும் வெண்டிங்களு
மைதீர்ந்து கிளர்ந்துவிளங்க
மழைதொழி லுதவ மாதிரங் கொழுக்கத்
தொடுப்பி னாயிரம் வித்தியது விளைய
நிலனு மரனும் பயனெதிர்பு நந்த
நோயிகந்து நோக்குவிளங்க
மேதக மிகப்பொலிந்த
வோங்குநிலை வயக்களிறு
கண்டுதண்டாக் கட்கின்பத்
துண்டுதண்டா மிகுவளத்தா
னுயர்பூரிம விழுத்தெருவிற்
பொய்யறியா வாய்மொழியாற்
புகழ்நிறைந்த நன்மாந்தரொடு
நல்லூழி யடிப்படரப்
பல்வெள்ள மீக்கூற
வுலகமாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக
பிணக்கோட்ட களிற்றுக்குழும்பி
னிணம்வாய்ப்பெய்த பேய்மகளி
ரிணையொலியிமிழ் துணங்கைச்சீர்ப்
பிணையூப மெழுந்தாட
வஞ்சுவந்த போர்க்களத்தா
னாண்டலை யணங்கடுப்பின்

பூரியவிழுத்தெருவென்றும் பாடம்

வயவேந்த ரொண்குருதி
சினத்தீயிற் பெயர்புபொங்கத்
தெறலருங் கடுந்துப்பின்
விறல்விளங்கிய விழுச்சூர்ப்பிற்
றொடித்தோட்கை துடுப்பாக
வாடுற்ற வூன்சோறு
நெறியறிந்த கடிவாலுவ
னடியொதுங்கிப் பிற்பெயராப்
படையோர்க்கு முருகயர
வமர்கடக்கும் வியன்றானைத்
தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற்
றொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய
வரைத்தா ழருவிப் பொருப்பிற் பொருந
விழுச்சூழிய விளங்கோடைய
கடுஞ்சினத்த கமழ்கடாஅத்
தளறுபட்ட நறுஞ்சென்னிய
வரைமருளு முயர்தோன்றல
வினைநவின்ற பேர்யானை
சினஞ்சிறந்து களனுழக்கவு
மாவெடுத்த மலிகுரூஉத் துக
ளகல்வானத்து வெயில்கரப்பவும்
வாம்பரிய கடுந்திண்டேர்
காற்றென்னக் கடிதுகொட்பவும்
வாண்மிகு மறமைந்தர்
தோண்முறையான் வீறுமுற்றவு
மிருபெரு வேந்தரொடு வேளிர் சாயப்
பொருதவரைச் செருவென்று
மிலங்கருவிய வரைநீந்திச்
சுரம்போழ்ந்த விகலாற்ற
லுயர்ந்தோங்கிய விழுச்சிறப்பி
னிலந்தந்த பேருதவிப்
பொலந்தார் மார்பி னெடியோ னும்பன்
மரந்தின்னூஉ வரையுதிர்க்கு
நரையுருமி னேறனையை
யருங்குழுமிளைக் குண்டுகிடங்கி
னுயர்ந்தோங்கிய நிரைப்புதவி
னெடுமதி னிரைஞாயி

லமபுமி ழுயிலருபபங்
தண்டாது தலைச்சென்று
கொண்டுநீங்கிய விழுச்சிறப்பிற
றென்குமரி வடபெருங்கல
குணகுடகட லாவெல்லைத
தொன்றுமொழிந்து தொழிலகேட்ப
வெறறமொடு வெறுதொழுகிய
கொறறவாதங் கோனாகுவை
வானியைந்த விருமுநநீப
பேஎநிலைஇய விரும்பௌவததுக
கொடுமபுணரி விலங்குபோழக
கடுஙகாலொடு கரைசேர
நெடுங்கொடி மிசையிதையெடுத
தினனிசைய முரசமுழங்கப
பொன்மலிந்த விழுபபண்ட
நாடார நன்கிழிதரு
மாடியற பெருநாவாய
மழைமுற்றிய மலைபுரையத
துறைமுற்றிய துளஙகிருக்கைத
தெணகடற குணடகழிச
சீாசானற வுயாநெல்லி
னூர்கொண்ட வுயாகொறறவ
நீாததெவவு நிரைததொழுவா
பாடுசிலமபு மிசையேறறத
தோடுவழஙகு மகலாம்பியிற
கயமகைய வயனிறைக்கு
மெனறொடை வனகிழாஅ
ரதரி கொளபவா பகடுபூண் டெணமணி
யிரும்பு ளோபபு மிசையே யென்று
மணிபபூ முண்டகதது மணனமலி கானற
பரதவா மகளிா குரவையொ டொலிபப
வொருசாா, விழவுநின்ற வியலாங்கண்
முழவுத்தோண் முரட்பொருநாக்
குருகெழு பெருஞ்சிறபபி
னிருபெயாப பேராயமொ
டிலங்கு மருபபிற் களிறு கொடுத்தும
பொலந்தாமரைப் பூச்சூட்டியு

நலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறும்
பல்குட்டுவர் வெல்கோவே
கல்காயுங் கடுவேனிலொ
டிருவானம் பெயலொளிப்பினும்
வரும்வைகன் மீன்பிறழினும்
வெள்ளமாறாது விளையுள் பெருக
நெல்லி னொதை யரிநர் கம்பலை
புள்ளிமிழ்ந் தொலிக்கு மிசையே யென்றுஞ்
சலம்புகன்று சுறவுக்கலித்த
புலவுநீர் வியன்பௌவத்து
நிலவுக்கானன் முழவுத்தாழைக்
*குளிர்ப்பொதும்பர் நளித்தூவ
னிறைதிமில் வேட்டுவர் கரைசேர் கம்பலை
யிருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்புப் பகர்நரொ
டொலியோவாக் கலியாணர்
முதுவெள்ளிலை மீக்கூறும்
வியன்மேவல் விழுச்செல்வத்
திருவகையா னிசைசான்ற
சிறுகுடிப் பெருந்தொழுவர்
குடிகெழீஇய நானிலவரொடு
தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்பக்
காலென்னக் கடிதுராஅய்
‡ நாடுகெட வெரிபரப்பி
யாலங்கானத் தஞ்சுவர விறுத்
தரசுபட வமருழக்கி
முரசுகொண்டு களம்வேட்ட
வடுதிறலுயர் புகழ்வேந்தே
நட்டவர் குடியுயர்க்குவை
செற்றவ ரரசுபெயர்க்குவை
பேருலகத்து மேஎந்தோன்றிச்
சீருடைய விழுச்சிறப்பின்
விளைந்துமுதிர்ந்த விழுமுத்தி
னிலங்குவளை யிருஞ்சேரிக்
கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து
நற்கொற்கையோர் நசைப்பொருந
செற்ற தெவ்வர் கலங்கத் தலைச்சென்

* குளிர்ப்பொதும்பரென்றும் பாடம்

றஞ்சுவரத் தட்டு மண்ணகுடைத்த துப்பிற்
கோழூஉன் குறைக் கொழுவல்சிப்
புலவுவிற் பொலிகூவை
யொன்றுமொழி யொலியிருப்பிற்
றென்பரதவர் போரேறே
யரிய வெல்லா மெளிதி னிற்கொண்
டுரிய வெல்லா மோம்பாது வீசி
நனிபுகன் றுறைந்து மேனாதேற் றெழுந்து
பனிவார் சிமையக் கானம் போகி
யகநாடு புக்கவ ரருப்பம் வௌவி
யாண்டுபல கழிய வேண்டுபுலத் திறுத்து
மேம்பட மரீஇய வெல்போர்க் குரிசி
லுறுசெறுநர் புலம்புக்கவர்
கடிகாவி னிலைதொலைச்சி
யிழிபறியாப் பெருந்தண்பணை
குரூஉக்கொடிய வெரிமேய
நாடெனும்பேர் காடாக
வாசேந்தவழி மாசேப்ப
வூரிருந்தவழி பாழாக
விலங்குவளை மடமங்கையர்
துணங்கையஞ்சீர்த் தழூஉமறப்ப
வவையிருந்த பெரும்பொதியிற்
கவையடிக் கடுநோக்கத்துப்
பேய்மகளிர் பெயராட
வணங்குவழங்கு மகலாங்க
ணிலத்தாற் றுங்கு குழூஉப்புதவி
னரந்தைப் பெண்டி ரினைந்தன ரகவக்
கொழும்பதிய குடிதேம்பிச்
செழுங்கேளிர் நிழல்சேர
நெடுநகர் வீழ்ந்த கரிகுதிர்ப் பள்ளிக்
குடுமிக் கூகை குராலொடு முரலக்
கழுநீர் பொலிந்த கண்ணகன் பொய்கைக்
களிறுமாய் செருந்தியொடு கண்பமன் றூர்தர
நல்லேர் நடந்த நசைசால் விளைவயற்
பன்மயிர்ப் பிணவொடு கேழ லுகள
வாழா மையின் வழிதவக் கெட்டுப்
பாழா யினநின் பகைவர் தேஎ

மெழாஅத்தோ ளிமிழ்முழக்கின்
மாஅத்தா ளுயர்மருப்பிற்
கடுஞ்சினத்த களிறுபரப்பி
விரிகடல வியன்றானையொடு
முருகுறழ ழுத்தலைச்சென்
றகலவிசும்பி னார்ப்பிமிழப்
பெயலுறழக் கணைசிதறிப்
பலபுரவி நீறுகைப்ப
வளைநால வயிரார்ப்பப்
பீடழியக் கடந்தட்டவர்
நாடுகெட வெயில்வெளவிச்
சுற்றமொடு தூவறுத்தலிற்
செற்ற தெவ்வர் நின்வழி நடப்ப
வியன்கண் முதுபொழின் மண்டில முற்றி
யரசியல் பிழையா தறநெறி காட்டிப்
பெரியோர் சென்ற வடிவழிப் பிழையாது
குடமுதற் றோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின்
வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றங்
குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற்
றேய்வன கெடுகநின் றெவ்வ ராக்க
முயர்நிலை யுலகமமிழ்தொடு பெறினும்
பொய்ச்சேணீங்கிய வாய்நட் பினையே
முழங்குகட லேணி மலர்தலை யுலகமொ
டுயர்ந்த தேஎத்து விழுமியோர் வரினும்
பகைவர்க் கஞ்சிப் பணிந்தொழு கலையே
தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய
வாணன் வைத்த விழுநிதி பெறினும்
*பழிநமக் கொழுக வென்னாய் விழுநிதி
யீத லுள்ளமொ டிசைவேட் குவையே
யன்னாய் நின்னொடு முன்னிலை யெவனோ
கொன்னொன் றுகிளக்குவ னடுபோ ரண்ணல்
கேட்டிசின் வாழி கெடுகநின் னவலங்
கெடாது நிலைஇயர்நின் சேண்விளங்கு நல்லிசை
தவாப்பெருக்கத் தறாயாணர்
ரழித்தானாக் கொழுந்திற்றி
யிழித்தானாப் பலசொன்றி

*பழிநமக்கெழுக வென்றும்பாடம்.

யுண்டாணுக் கூர்நறவிற்
றின்முறு வினைவைக
னிலனெடுக் கலரா வொண்பல் வெறுக்கைப்
பயனற வறியா வளங்கெழு திருநகர்
நரம்பின் முரலு நயம்வரு முரற்சி
விறலியர் வறுங்கைக் குறுந்தொடி செறிப்பப்
பாண ருவப்பக் களிறு பலதரீஇக்
கலந்தோ ருவப்ப வெயிற்பல கடைஇ
மறங்கலங்கத் தலைச்சென்று
வாளுழந்ததன் றாள்வாழ்த்தி
நாளீண்டிய நல்லகவர்க்குத்
தேரோடு மாசிதறிச்
சூடுற்ற சுடர்ப்பூவின்
பாடுபுலர்ந்த நறுஞ்சாந்தின்
விழுமிய பெரியோர் சுற்ற மாகக்
கள்ளி னிரும்பைக் கலஞ்செல வுண்டு
பணிந்தோர் தேஎந் தம்வழி நடப்பப்
பணியார் தேஎம் பணித்துத்திறை கொண்மார்
பருந்துபறக் கல்லாப் பார்வற் பாசறைப்
படுகண் முரசங் காலை யியம்ப
வெடிபடக் கடந்து வேண்டுபுலத் [illegible]றுத்த
பணைகெழு பெருந்திறற் பலவேன் மன்னர்
கரைபொரு திரங்குங் கனையிரு [illegible]ந்நீர்த்
திரையிடு மணலினும் பலரே யு[illegible]ரசெல
மலர்தலை யுலக மாண்டுகழிந் தோரே
அதனால், குணகடல் கொண்டு குடகடன் முற்றி
யிரவு மெல்லையும் விளி[illegible]ட னறியா
தவலு மிசையு நீ[illegible]த்திரள் பிண்டிக்
கவலையங் குழு[illegible]ி னருவி யொலிப்பக்
கழைவளர் ச[illegible]ற களிற்றின நடுங்க
வரைமுத லி[illegible]ரங்கு மேறொடு வானஞெமிர்ந்து
சி[illegible]ாற பெரும்பெயல் சிறந்துகலிற் றுங்காது
தணகடற் கிவர்தருங் குரூஉப்புன லுந்தி
நிவந்துசெ னீத்தங் குளங்கொளச் சாற்றிக்
களிறுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி
யொளிறிலஞ்சி யடைநிவந்த
[illegible]ள சுடர்த்தாமரை

கட்கமழு நறுநெய்தல்
வள்ளிதழ் அவிழ்நீல
மெல்லிலை யரியாம்பலொடு
வண்டிறை கொண்ட கமழ்பூம் பொய்கைக்
கம்புட் சேவ லின்றுயி லிரிய
வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து
கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்
வேழப் பழனத்து நூழி லாட்டுக்
கரும்பி னெந்திரங் கட்பி னோதை
யள்ளற் றங்கிய பகடுறு விழுமங்
கள்ளார் களமர் பெயர்க்கு மார்ப்பே
யொலிந்த பகன்றை விளைந்த கழனி
வன்கை வினைஞ ரரிப்பறை யின்குரற்
றளிமழை பொழியுந் தண்பரங் குன்றிற்
கலிகொள் சுமமை யொலிகொ ளாயந்
ததைந்த கோதை தாரொடு பொலியப்
புணர்ந்துட னாடு மிசையே யனைத்து
மகலிரு வானத் திமிழ்ந்தினி திசைப்பக்
குருகுநரல மனைமரத்தான்
மீன்சீவும் பாண்சேரியொடு
மருதஞ் சான்ற தண்பணை சுற்றி யொருசார்
சிறுதினை கொய்யக் கவ்வை கறுப்பக்
கருங்கால் வரகி னிருங்குரல் புலர
வாழ்ந்த குழுமபிற் றிருமணி கிளர
வெழுந்த கடற்றி னன்பொன் கொழிப்பப்
பெருங்கவின் பெற்ற சிறுதலை நௌவி
மடக்கட் பிணையொடு மறுவந்துகளச்
சுடர்ப்பூங் கொன்றை தாஅய நீழல்
பாஅ யன்ன பாறை யணிந்து
நீலத் தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும்
வெள்ளி யன்ன வொள்வீ யுதிர்ந்து
சுரிபுகிழ் முசுண்டையொடு முல்லை தாஅய்
மணிமரு ளெய்த லுழவ காமர் ௨௧
துணிநீர் மெல்லவல் தொய்யிலொடு மலர
வல்லோன் றைஇய வெறிக்களங் கடுப்ப
முல்லை சான்ற புறவணிந் தொருசார்
நறுங்காழ் கொன்று கோட்டின் வித்திய

குறுங்கதிர்த் தோரை நெடுங்கா லையவி
யைவன வெண்ணெலொ டரில்கொள்பு நீடி
யிஞ்சி மஞ்சட் பைங்கறி பிறவும்
பலவேறு தாரமொடு கல்லகத் தீண்டித்
தினைவிளை சாரற் கிளிகடி பூசன்
மணிப்பூ வவரைக் குரூஉத்தளிர் மேயு
மாமா கடியுங் கானவர் பூசல்
சேணோ னகழ்ந்த மடிவாய்ப் பயம்பின்
வீழ்முகக் கேழ லட்ட பூசல்
கருங்கால் வேங்கை யிருஞ்சினைப் பொங்கர்
நறும்பூக் கொய்யும் பூசல் *இருங்கே
ழேறுடை யினத்த புலிப் பூசலொ டனைத்து
மிலங்குவெள் ளருவியொடு சிலம்பகத் திரட்டக்
கருங்காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பணிந்
தருங்கடி மாமலை தழீஇ யொருசா
ரிருவெதிர்ப் பைந்தூறு கூரெரி நைப்ப
நிழத்த யானை மேய்புலம் படரக்
கலித்த வியவ ரியந்தொட் டன்ன
கண்விடு புடையூஉத் தட்டை கவினழிந்
தருவி யான்ற வணியின் மாமலை
வைகண் டன்ன புன்முளி யங்காட்டுக்
கமஞ்சூழ் கோடை விடரக முகந்து
காலுறு கடலி னொலிக்குஞ் சும்மை
யிலைவேய் குரம்பை யுழையதட் பள்ளி
யுவலைக் கண்ணி வன்சொ லிளைஞர்
சிலையுடைக் கையர் கவலை காப்ப
நிழலுரு விழந்த வேனிற் குன்றத்துப்
பாலை சான்ற சுரஞ்சேர்ந் தொருசார்
முழங்குகடற் றந்த விளங்குகதிர் முத்த
மரம்போழ்ந் தறுத்த கண்ணே ரிலங்குவளைப்
பரதர் தந்த பல்வேறு கூல
மிருங்கழிச் செறுவிற் றீம்புளி வெள்ளுப்புப்
பரந்தோங்கு வரைப்பின் வன்கைத் திமிலர்
கொழுமீன் குறைஇய துடிக்கட் டுணியல்
விழுமிய நாவாய் பெருநீ ரோச்சுநர்
நனந்தலைத் தேஎத்து நன்கல னுய்ம்மார்

* இருங்கேழலென்றும் பாடம்.

புணர்ந்துடன் கொணர்ந்த புரவியொ டனைத்தும்
வைக றோறும் வழிவழிச் சிறப்ப
நெய்தல் சான்ற வளம்பல பயின்றாங்
கைம்பாற் றிணையுங் கவினி யமைவர
முழவிமிழு மகலாங்கண்
விழவுநின்ற வியன்மறுகிற்
றுணங்கையந் தழூஉவின் மணங்கமழ் சேரி
யின்கலி யாணர்க் குழூஉப்பல பயின்றாங்குப்
பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவட்
கலைதாய வுயர்சிமையத்து
மயிலகவு மலிபொங்கர்
மந்தி யாட மாவிசும் புகந்து
முழங்குகால் பொருத மரம்பயில் காவி
னியங்குபுனல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவுமணற்
கான்பொழில் றழீஇய வடைகரை தோறுந்
தாதுசூழ் கோங்கின் பூமலர் தாஅய்க்
கோதையி னொழுகும் விரிநீர் நல்வர
லவிரறல் வையைத் துறைதுறை தோறும்
பல்வேறு பூத்திரட் டண்டலை சுற்றி
யழுந்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையு
நிலனும் வளனுங் கண்டமை கல்லா
விளங்குபெருந் திருவின் * வான விறல்வே
ளழும்பி லன்ன நாடிழந் தனருங்
கொழும்பல் பதிய குடியிழந் தனருந்
தொன்றுகறுத் துறையுந் துப்புத்தர வந்த
வண்ணல் யானை யடுபோர் வேந்த
ரின்னிசை முரச மிடைப்புலத் தொழியப்
பன்மா றோட்டிப் பெயர்புறம் பெற்று
மண்ணுற வாழ்ந்த மணிநீர்க் கிடங்கின்
விண்ணுற வோங்கிய பல்படைப் புரிசைத்
தொல்வலி நிலைஇய வணங்குடை நெடுநிலை
நெய்படக் கரிந்த திண்போர்க் கதவின்
மழையாடு மலையி னிவந்த மாடமொடு
வையை யன்ன வழக்குடை வாயில்
வகைபெற வெழுந்து வான மூழ்கிச்

* மானவிறல் வேளென்றும் பாடம்.

*சில்காற் றிசைக்கும் பல்புழை நல்லில்
யாறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெருவிற்
பல்வேறு குழாஅத் திசையெழுந் தொலிப்ப
மாகா லெடுத்த முந்நீர் போல
முழங்கிசை நன்பணை யறைவனர் நுவலக்
கயங்குடைந் தன்ன வியந்தொட் டிமிழிசை
மகிழ்ந்தோ ராடுங் கலிகொள் சும்மை
யோவுக்கண் டன்ன விருபெரு நியமத்துச்
சாறயர்ந் தெடுத்த வுருவப் பல்கொடி
வேறுபல் பெயர வாரெயில் கொளக்கொள
நாடோ றெடுத்த நலம்பெறு புனைகொடி
நீரொலித் தன்ன நிலவுவேற் றானையொடு
புலவுப்படக் கொன்று மிடைதோ லோட்டிப்
புகழ்செய் தெடுத்த விறல்சா னன்கொடி
கள்ளின் களிநவில் கொடியொடு நன்பல
பலவேறு குழூஉக்கொடி பதாகை நிலைஇப்
பெருவரை மருங்கி னருவியி னுடங்கப்
பனிமீன் வழங்கும் வளைமேய் பரப்பின்
வீங்கு நோன்கயி றரீஇயிதை புடையூக்
கூம்புமுதன் முருங்க வெற்றிக் காயந் துடன்
கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொரு துரைஇ
நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல
விருதலைப் பணில மார்ப்பச் சினஞ்சிறந்து
கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி
மென்பிணி வன்றொடர் பேணாது காழ்சாய்த்துக்
கந்துநீத் துழிதருங் கடாஅ யானையு
மங்குல் விசும்பு புதைய வளிபோழ்ந்
தொண்கதிர் ஞாயிற் றூறளவாத் திரிதருஞ்
செங்கா லன்னத்துச் சேவ லன்ன
குரூஉமயிர்ப் புரவி யுராலிற் பரிநிமிர்ந்து
காலெனக் கடுக்குங் கவின்பெறு தேருங்
கொண்ட கோலன் கொள்கை நவிற்றலி
னடிபடு மண்டிலத் தாதிபோகிய
கொடிபடு சுவல விடுமயிர்ப் புரவியும்
வேழத் தன்ன வெருவரு செலவிற்
கள்ளார் களம ரிருஞ்செரு மயக்கமு

* சில்காற்றசைக்குமெனவும் பாடம்.

மரியவும் பெரியவும் வருவன பெயர்தலிற்
றீம்புழல் வல்சிக் கழற்கான் மழவர்
பூந்தலை முழவி னொன்றலை கடுப்பப்
பிடகைப் பெய்த கமழ்நறும் பூவினர்
பல்வகை விரித்த வெதிர்பூங் கோதையர்
பலர்தொகு பிடித்த தாதுகு சுண்ணத்தர்
தகைசெய் தீஞ்சேற் றின்னீர்ப் பசுங்காய்
நீடுகொடி யிலையினர் கோடுசுடு நூற்றினர்
இருதலை வந்த பகைமுனை கடுப்ப
வின்னுயி ரஞ்சி யின்னா வெய்துயிராத்
தேங்குவன ரிருந்தவை நீங்கிய பின்றைப்
பல்வேறு பண்ணியந் தழீஇத்திரி விலைஞர்
மலைபுரை மாடத்துக் கொழுநிழ லிருத்தர
விருங்கடல் வான்கோடு புரைய வாருற்றுப்
பெரும்பின் னிட்ட வானரைக் கூந்தலர்
நன்னர் நலத்தர் தொன்முது பெண்டிர்
செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை
செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றோன்றி யன்ன
செய்யர் செயிர்த்த நோக்கினர் மடக்க
ணைஇய கலுழு மாமையர் வையெயிறு
வார்ந்த வாயர் வணங்கிறைப் பணைத்தோட்
சோர்ந்துகு வன்ன வயக்குறு வந்திகைத்
தொய்யில் பொறித்த சுணங்கெதி ரிளமுலை
மையுக் கன்ன மொய்யிருங் கூந்தன்
மயிலிய லோரு மடமொழி யோருங்
*கைஇ மெல்லிதி னொதுங்கிக் கையெறிந்து
கல்லா மாந்தரொடு நகுவனர் திளைப்பப்
புடையமை பொலிந்த வகையமை செப்பிற்
காம ருருவிற் றும்வேண்டு பண்ணியங்
கமழ்நறும் பூவொடு மனைமனை மறுக
மழைகொளக் குறையாது புனல்புக மிகாது
கரைபொரு திரங்கு முந்நீர் போலக்
கொளக்கொளக் குறையாது தரத்தர மிகாது
கழுநீர் கொண்ட வெழுநா ளந்தி
யாடுதுவன் றுவிழவி னாடார்த் தன்றே
மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்

* தைஇயென்றும்பாடம்.

னாளங் காடி நனந்தலைக் கம்பலை
வெயிற்கதிர் மழுங்கிய படர்கூர் ஞாயிற்றுச்
செக்க ரன்ன சிவந்துநுணங் குருவிற்
கண்பொரு புகூஉ மொண்பூங் கலிங்கம்
பொன்புனை வாளொடு பொலியக் கட்டித்
திண்டேர்ப் பிரம்பிற் புரளுந் தானைக்
கச்சந் தின்ற கழறயங்கு திருந்தடி
மொய்ம்பிறந்து திரிதரு மொருபெருந் தெரியன்
மணிதொடர்ந் தன்ன வொண்பூங் கோதை
யணிகிளர் மார்பி னாரமொ டளைஇக்
காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇக்
காலோர் காப்பக் காலெனக் கழியும்
வான வண்கை வளங்கெழு செல்வர்
நாண்மகி ழிருக்கை காண்மார் பூணொடு
தெள்ளரிப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வொள்ளழற்
றுவற விளங்கிய வாய்பொ னவிரிழை
யணங்குவீழ் வன்ன பூந்தொடி மகளிர்
மணங்கமழ் நாற்றந் தெருவுடன் கமழ
வொண்குழை திகழு மொளிகெழு திருமுகந்
திண்கா ழேற்ற வியலிரு' விலோதந்
தெண்கடற் றிரையி னசைவளி புடைப்ப
நிரைநிலை மாடத் தரமியந் தோறு
மழைமாய் மதியிற் றோன்றுபு மறைய
நீரு நிலனுந் தீயும் வளியு
மாக விசும்போ டைந்துட னியற்றிய
மழுவா ணெடியோன் றலைவ னாக
மாசற விளங்கிய யாக்கையர் சூழ்சுடர்
வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னுருகெழு பெரியோர்க்கு
மாற்றரு மரபி னுயர்பலி கொடுமா
ரந்தி விழவிற் றூரியங் கறங்கத்
திண்கதிர் மதாணி யொண்குறு மாக்களை
யோம்பினர்த் தழீஇத் தாம்புணர்ந்து முயங்கித்
தாதணி தாமரைப் போதுபிடித் தாங்குத்
தாமு மவரு மோராங்கு விளங்கக்
காமர் கவினிய பேரிளம் பெண்டிர்
பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் பழிச்சிச்

சிறந்துபுறங் காக்குங் கடவுட் பள்ளியுஞ்
சிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி
விழுச்சீ ரெய்திய வொழுக்கமொடு புணர்ந்து
நிலமமர் வையத் * தொருதா மாகி
யுயர்நிலை யுலக மிவணின் றெய்து
மறநெறி பிழையா வன்புடை நெஞ்சிற்
பெரியோர் மேஎ யினிதி னுறையுங்
குன்றுகுயின் றன்ன வந்தணர் பள்ளியும்
வண்டுபடப் பழுநிய தேனூர் தோற்றத்துப்
பூவும் புகையுஞ் சாவகர் பழிச்சச்
சென்ற காலமும் வரூஉ மமயமு
மின்றிவட் டோன்றிய வொழுக்கமொடு நன்குணர்ந்து
வானமு நிலனுந் தாமுழு துணருஞ்
சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை
யான்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார்
கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப்
பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி நல்குவரக்
கயங்கண் டன்ன வயங்குடை நகரத்துச்
செம்பியன் றன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து
நோக்குவிசை தவிர்ப்ப மேக்குயர்ந் தோங்கி
யிறும்பூது சான்ற நறும்பூஞ் சேக்கையுங்
குன்றுபல குழீஇப் பொலிவன தோன்ற
வச்சமு மவலமு மாவமு நீக்கிச்
செற்றமு முவகையுஞ் செய்யாது காத்து
ஞெமன்கோ லன்ன செம்மைத் தாகிச்
சிறந்த கொள்கை யறங்கூ றவையமு
நறுஞ்சாந்து நீவிய கேழ்கிள ரகலத்
தாவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்து
மாவிசும்பு வழங்கும் பெரியோர் போல
நன்றுந் தீதுங் கண்டாய்ந் தடக்கி
யன்பு மறனு மொழியாது காத்துப்
பழியொரீஇ யுயர்ந்து பாய்புகழ் நிறைந்த
செம்மை சான்ற காவிதி மாக்களு
மறநெறி பிழையா தாற்றி னொழுகிக்
குறும்பல் குழுவிற் குன்றுகண் டன்ன
பருந்திருந் துகக்கும் பன்மா ணல்லிற்

* ஒருதிரமாகியென்றும் பாடம்

பல்வேறு பண்டமோ டூண்மலிந்து கவினி
மலையவு நிலத்தவு நீரவும் பிறவும்
பல்வேறு திருமணி முத்தமொடு பொன்கொண்டு
சிறந்த தேஎத்துப் பண்ணியம் பகர்நரு
மழையொழுக் கறாஅப் பிழையா விளையுட்
பழையன் மோகூ ரவையகம் விளங்க
நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன
தாமேஎந் தோன்றிய நாற்பெருங் குழுவுங்
கோடுபோழ் கடைநருந் திருமணி குயினருஞ்
சூடுறு நன்பொன் சுடரிழை புனைநரும்
பொன்னுரை காண்மருங் கலிங்கம் பகர்நருஞ்
செம்புநிறை கொண்மரும் வம்புநிறை முடிநரும்
பூவும் புகையு மாயு மாக்களு
மெண்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி
நுண்ணிதி னுணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற்
கண்ணுள் வினைஞரும் பிறருங் கூடித்
தெண்டிரை யவிரறல் கடுப்ப வொண்பல
குறியவு நெடியவு மடிதரூஉ விரித்துச்
சிறியரும் பெரியருங் கம்மியர் குழீஇ
நால்வேறு தெருவினுங் காலுற நிற்றரக்
கொடும்பறைக் கோடியர் கடும்புடன் வாழ்த்துந்
*தண்கட னாட னொண்பூங் கோதை
பெருநா ளிருக்கை விழுமியோர் குழீஇ
விழைவுகொள் கம்பலை கடுப்பப் பலவுடன்
சேறு நாற்றமும் பலவின் சுளையும்
வேறுபடக் கவினிய தேமாங் கனியும்
பல்வே றுருவிற் காயும் பழனுங்
கொண்டல் வளர்ப்பக் கொடிவிடுபு கவினி
மென்பிணி யவிழ்ந்த குறுமுறி †யடகு
மமிர்தியன் றன்ன தீஞ்சேற்றுக் கடிகையும்
புகழ்படப் பண்ணிய பேருன் சோறுங்
கீழ்செல வீழ்ந்த கிழங்கொடு பிறவு
மின்சோறு தருநர் பல்வயி னுகர
வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம்
பல்வேறு பண்ட மிழிதரும் பட்டினத்

* தெண்கடனாடனென்றும் பாடம்.
† அடருமென்றும் பாடம்.

தொல்லெ ணிமிழிசை மானக் கல்லென
நனந்தலை வினைஞர் கலங்கொண்டு மறுகப்
பெருங்கடற் குட்டத்துப் புலவுத்திரை யோத
மிருங்கழி மருவிப் பாயப் பெரிதெழுந்
துருகெழு பானாள் வருவன பெயர்தலிற்
பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுந் தற்றே
யல்லங் காடி யழிதரு கம்பலை
யொண்சுட ருருப்பொளி மழுங்கச் சினந்தணிந்து
சென்ற ஞாயிறு நன்பகற் கொண்டு
குடமுதற் குன்றஞ் சேரக் குணமுத
னாண்முதிர் மதியந் தோன்றி நிலாவிரிபு
பகலுரு வுற்ற விரவுவர நயந்தோர்
காத லின்றுணை புணர்மா ராயிதழ்த்
தண்ணறுங் கழுநீர் துணைப்ப விழைபுனைஇ
நன்னெடுங் கூந்த னறுவிரை குடைய
நரந்த மரைப்ப நறுஞ்சாந்து மறுக
மென்னூற் கலிங்கங் கமழ்புகை மடுப்ப
பெண்மகிழ் வுற்ற பிணைநோக்கு மகளிர்
நெடுஞ்சுடர் விளக்கங் கொளீஇ நெடுநக
ரெல்லை யெல்லா நோயொடு புகுந்து
கல்லென் மாலை நீங்கநா ணுக்கொள
வேழ்புணர் சிறப்பி னின்றொடைச் சீறியாழ்
*தாழ்பயற் கனைகுரல் கடுப்பப் பண்ணுப்பெயர்த்து
வீழ்துணை தழீஇ வியல்விசும்பு கமழ
நீர்திரண் டன்ன கோதை பிறக்கிட்
டாய்கோ லவிர்தொடி விளங்க வீசிப்
போதவிழ் புதுமலர் தெருவுடன் கமழ
மேதகு தகைய மிகுநல மெய்திப்
பெரும்பல் குவளைச் சுரும்புபடு பன்மலர்
திறந்துமோந் தன்ன சிறந்துகமழ் நாற்றத்துக்
கொண்டன் மலர்ப்புதன் மானப்பூ வேய்ந்து
நுண்பூ ணாகம் வடுக்கொள முயங்கி
மாயப் பொய்பல கூட்டிக் கவவுக்கரந்து
சேயரு நணியரு நலனயந்து வந்த
விளம்பல் செல்வர் வளந்தப வாங்கி
நுண்டா துண்டு வறும்பூத் துறக்கு

---

* தாழ்பெயலென்றும் பாடம்.

மென்சிறை வண்டின மானப புணர்ந்தோர்
நெஞ்சே மாப்ப வின்றுயி றுறந்து,
பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவை போலக
கொழுங்குடிச் செலவரும பிறரு மேஎய
மணம்புணர்ந் தோங்கிய வணங்குடை நலலி
லாயபொன் னவிர்தொடிப பாசிழை மகளி
ரொணசுடர் விளககத துப பலருடன றுவன்றி
நீணிற விசும்பி லமாந்தன ராடும
வானவ மகளிர் மானக கண்டோா
நெஞ்சு நடுக்குறூஉக கொண்டி மகளிா
யாம நல்யாழ் நாபப ணின்ற
முழவின் மகிழ்ந்தன ராடிக குண்டுநீா
பனித்துறைக் குவவுமணன் முனைஇ மென்றளிாக
கொழுங்கொம்பு கொழுதி நீாநனை மேவா
நெடுந்தொடாக குவளை வடிமபுற வடைச்சி
மணங்கமழ் மனைதொறும பொய்த லயாக
கணங்கொ ளவுணர்க கடநத பொலந்தாா
மாயோன மேய வோண நனனாட்
கோணந தினற வடுவாழ் முகதத
சாணந தின்ற சமநதாங்கு தடக்கை
மறங்கொள் சேரி மாறுபொரு செருவின
மாறா துற்ற வடுபபடு நெறறிச
சுரும்பார் கண்ணிப் பெருமபுகன் மறவா
கடுஙகளி றோட்டலிற காணுந ரிட்ட
நெடுஙகரைக் காழக நிலமபா லுருபபக
கடுங்கட் டேறன் மகிழ்சிறந்து திரிதரக்
கணவ ருவபபப புதலவாப பயந்து
பணைததேந் திளமுலை யமுக மூறப
புலவுபபுனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுறறமொடு
வளமனை மகளிா குளநீ ரயாத
திவவுமெய்ந் நிறுததுச செவ்வழி பண்ணிக
குரலபுணர் நலயாழ் முழவோ டொன்றி
நுண்ணீ ராகுளி யிரட்டப பலவுட
னொண்சுடர் விளகக முந்துற மடையொடு
நன்மா மயிலின் மென்மெல வியலிக்
கடுஞ்சூன் மகளிர் பேணிக்கை தொழுது
பெருந்தோட் சாலினி மடுபப வொருசா

ரருங்கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ
யரிக்கூ டின்னியங் கறங்கநேர் நிறுத்துக்
கார்மலர்க் குறிஞ்சி சூடிக் கடம்பின்
சீர்மிகு நெடுவேட் பேணித் தழூஉப்பிணையூஉ
மன்றுதொறு நின்ற குரவை சேரிதொறு
முரையும் பாட்டு மாட்டும் விரைஇ
வேறுவேறு கம்பலை வெறிகொள்பு மயங்கிப்
பேரிசை நன்னன் பெரும்பெயர் நன்னாட்
சேரி விழவி னார்ப்பெழுந் தாங்கு
முந்தை யாமஞ் சென்ற பின்றைப்
பணிலங் கலியவிந் தடங்கக் காழ்சாய்த்து
நொடைநவி னெடுங்கடை யடைத்து மடமதர்
ஒள்ளிழை மகளிர் பள்ளி யயர
நல்வரி யிறாஅல் புரையு மெல்லடை
யயிருருப் புற்ற வாடமை விசயங்
கவவொடு பிடித்த வகையமை மோதகந்
தீஞ்சேற்றுக் கூவியர் தூங்குவன ருறங்க
விழவி னாடும் வயிரியர் மடியப்
பாடான் றவிந்த பனிக்கடல் புரையப்
பாயல் வளர்வோர் கண்ணினிது படுப்பப்
பானாட் கொண்ட கங்கு லிடையது
பேயு மணங்கு முருவுகொண் டாய்கோற்
கூற்றக் கொஃறேர் கழுதொடு கொட்ப
இரும்பிடி மேஎந்தோ லன்ன விருள்சேர்பு
கல்லு மரனுந் துணிக்குங் கூர்மைத்
தொடலை வாளர் தொடுதோ லடியர்
குறங்கிடைப் பதித்த கூர்நுனைக் குறும்பிடிச்
சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கற
னிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர்
மென்னூ லேணிப் பன்மாண் சுற்றினர்
நிலனக வுளியர் கலனசைஇக் கொட்குங்
கண்மா றாடவ ரொடுக்க மொற்றி
வயக்களிறு பார்க்கும் வயப்புலி போலத்
துஞ்சாக் கண்ண ரஞ்சாக் கொள்கைய
ரறிந்தோர் புகழ்ந்த வாண்மையர் செறிந்த
நூல்வழிப் பிழையா நுணங்குநுண் டேர்ச்சி
யூர்காப் பாள ரூக்கருங் கணையினர்

தோவழங்குந் தெருவி னீர்திரண் டொழுக
மழையமைந் துற்ற வரைநா ளமயத்
தசைவில ரெழுந்து நயம்வந்து வழங்கலிற்
கடவுள் வழங்குங் கையறு கங்குல்
அச்ச மறியா தேம மாகிய
மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பிப்
போதுபிணி விட்ட கமழ்நறும் பொய்கைத்
தாதுண் டும்பி போது முரன்றாங்
கோத லந்தணர் வேதம் பாடச்
சீரினிது கொண்டு நரம்பினி தியக்கி
யாழோர் மருதம் பண்ணக் காழோர்
கடுங்களிறு கவளங் கைப்ப நெடுந்தேர்ப்
பணைநிலைப் புரவி புல்லுளை தெவிட்டப்
பல்வேறு பண்ணியக் கடைமெழுக் குறுப்பக்
கள்ளோர் களிநொடை நுவல இல்லோர்
நயந்த காதலர் கவவுப்பிணித் துஞ்சிப்
புலர்ந்துவிரி விடிய லெய்த விரும்பிக்
கண்பொரா எறிக்கு மின்னுக்கொடி புரைய
வொண்பொ னவிரிழை * தெழிப்ப வியலித்
திண்சுவர் நல்லிற் கதவங் கரைய
வுண்டுமகிழ் தட்ட மழலை நாவிற்
பழஞ்செருக் காளர் தழங்குகுரற் றோன்றச்
சூதர் வாழ்த்த மாகதர் நுவல
† வேதாளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப
விமிழ்முர சிரங்க வேறுமாறு சிலைப்பப்
பொறிமயிர் வாரணம் வைகறை யியம்பப்
யானையங் குருகின் சேவலொடு காமர்
அன்னங் கரைய வணிமயி லகவப்
பிடிபுணர் பெருங்களிறு முழங்க முழுவலிக்
கூட்டுறை வயமாப் புலியொடு குழும
வானம் நீங்கிய நீனிற விசும்பின்
மின்னுநிமிர்ந் தன்னவ ராகி நறவுமகிழ்ந்து
மாணிழை மகளிர் புலந்தனர் பரிந்த
பரூஉக்காழ் ஆரஞ் சொரிந்த முத்தமொடு
பொன்சுடு நெருப்பி னில்முக் கென்ன

* தெளிர்ப்ப வென்றும் பாடம்.
† வேதாளிய ரென்றும் பாடம்.

வம்மென் குரும்பைக் காய்படு பிறவுந்
தருமணன் முற்றத் தரிஞிமி றார்ப்ப
மென்பூஞ் செம்மலொடு நன்கலஞ் சீப்ப
விரவுத்தலைப் பெயரு மேம வைகறை
மைபடு பெருந்தோண் மழவ ரோட்டி
யிடைப்புலத் தொழிந்த வேந்துகோட் டியானை
பகைப்புலங் கவர்ந்த பாய்பரிப் புரவி
வேல்கோ லாக வாள்செல நூறிக்
காய்சின முன்பிற் கடுங்கட் கூளிய
ரூர்சுடு விளக்கிற் றந்த வாயமு
நாடுடை நல்லெயி லணங்குடைத் தோட்டி
நாடொறும் விளங்கக் கைதொழூஉப் பழிச்சி
நாடா வந்த விழுக்கல மனைத்துங்
கங்கையம் பேரியாறு கடற்படர்ந் தாஅங்
களந்துகடை யறியா வளங்கெழு தாரமொடு
புத்தே ளுலகங் கவினிக் காண்வர
மிக்குப்புக ழெய்திய பெரும்பெயர் மதுரைச்
சினைதலை மணந்த சுரும்புபடு செந்தீ
யொண்பூம் பிண்டி யவிழ்ந்த காவிற்
சுடர்பொழிந் தேறிய விளங்குகதிர் ஞாயிற்
றிலங்குகதி ரிளவெயிற் றோன்றி யன்ன
தமனியம் வளைஇய தாவில் விளங்கிழை
நிலம்விளக் குறுப்ப மேதகப் பொலிந்து
மயிலோ டன்ன சாயன் மாவின்
றளிரே ரன்ன மேனித் தளிர்ப்புறத்
தீர்க்கி னரும்பிய திதலையர் கூரெயிற்
றொண்குழை புணரிய வண்டாழ் காதிற்
கடவுட் கயத் தமன்ற சுடரிதழ்த் தாமரைத்
தாதுபடு பெரும்போது புரையும் வாண்முகத்
தாய்தொடி மகளிர் நறுந்தோள் புணர்ந்து
கோதையிற் பொலிந்த சேக்கைத் துஞ்சித்
திருந்துதுயி லெடுப்ப வினிதி னெழுந்து
திண்கா ழார நீவிக் கதிர்விடு
மொண்கா ழாரங் கவைஇய மார்பின்
வரிக்கடைப் பிரச மூசுவன மொய்ப்ப
வெருத்தத் தாழ்ந்த விரவுப்பூந் தெரியற்
பொலஞ்செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளக்கம்

வலிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு சுடர்வரச்
சோறமை வுற்ற நீருடைக் கலிங்க,
முடையணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ.
வல்லோன் றைஇய வரிப்புனை பாவை
முருகியன் றன்ன வுருவினை யாகி
வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப விடையறுத்
தொன்னா ரோட்டிய செருப்புகன் மறவர்
வாள்வலம் புணர்ந்தநின் றாள்வலம் * வாழ்த்த
விலைக் கவைஇக் கணைதாங்கு மார்பின்
மாதாங் கெறுழ்த்தோண் மறவர்த் தம்மின்
கல்லிடித் தியற்றிய விட்டுவாய்க் கிடங்கி
னல்லெயி லுழந்த செல்வர்த் தம்மின்
கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாது போர்த்த
மாக்கண் முரச மோவில கறங்க
†வெரிநிமிர்ந் தன்ன தானை நாப்பட்
பெருநல் யானை போர்க்களத் தொழிய
விழுமிய வீழ்ந்த குரிசிலர்த் தம்மின்
புரையோர்க் குத் தொடுத்த பொலம்பூந் தும்பை
நீர்யா ரென்னாது முறைகருதுபு சூட்டிக்
காழ்மண் டெஃகமொடு கணையலைக் கலங்கிப்
பிரிபிணை யரிந்த நிறஞ்சிதை கவயத்து
வானத் தன்ன வளநகர் பொற்ப
நோன்குறட் டன்ன வூன்சாய் மார்பி
னுயர்ந்த வுதவி யூக்கலர்த் தம்மி
னிவந்த யானைக் கணநிரை கவர்ந்த
புலர்ந்த சாந்தின் விரவுப்பூந் தெரியற்
பெருஞ்செ யாடவர்த் தம்மின் பிறரும்
யாவரும் வருக வேனோருந் தம்மென
வரையா வாயிற் செறாஅ திருந்து
பாணர் வருக பாட்டியர் வருக
யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென
விருங்கிளை புரக்கு மிரவலர்க் கெல்லாங்
கொடிஞ்சி நெடுந்தோ் களிறொடும் வீசிக்
களந்தோறுங் கள்ளரிப்ப
மரந்தோறு மைவீழ்ப்ப

* பழிச்ச வென்றும் பாடம்.
† எரிநிகழ்ந் தென்றும் பாடம்.

நிணவூன்சூட் டொருக்கமைய
நெய்கனிந்து வறையார்ப்பக்
குருஉக்குய்ப்புகை மழைமங்குலிற்
பரந்துதோன்றா வியனகரால்
பல்சாலை முதுகுடுமியி
னல்வேள்வித் துறைபோகிய
தொல்லாணை நல்லாசிரியர்
புணர்கூட் டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பி
னிலந்தரு திருவி னெடியோன் போல
வியப்புஞ் சால்புஞ் செம்மை சான்றோர்
பலர்வாய்ப் புகரறு சிறப்பிற் றோன்றி
யரியதந்து குடியகற்றிப்
பெரியகற் றிசைவிளக்கி
முந்நீர் நாப்பண் ஞாயிறு போலவும்
பன்மீ னடுவட் டிங்கள் போலவும்
பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்தினிது விளங்கிப்
பொய்யா நல்லிசை நிறுத்த புனைதார்ப்
பெரும்பெயர் மாறன் றலைவ னாகக்
கடந்தடு வாய்வா ளிளம்பல் கோசர்
ரியனெறி மரபினின் வாய்மொழி கேட்பப்
பொலம்பூ ணைவ ருட்படப் புகழ்ந்த
மறமிகு சிறப்பிற் குறுநில மன்ன
ரவரும் பிறருந் துவன்றிப் பொற்பு
விளங்கும் புகழவை நிற்புகழ்ந் தேத்த
விளங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நாளு.
மகிழ்ந்தினி துறைமதி பெரும
வரைந்துநீ பெற்ற நல்லூ ழியையே

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு மாங்குடிமருதனார் மதுரைக்காஞ்சியென்று மதுரைப்பெயரா ன்றித் திணைப்பெயரான் பெயர்கூறினார் இத்திணைப்பெயர் பன்னிருபடலமுதலிய ல்களாற்கூறிய திணைப்பெயரன்று; தொல்காப்பியனார்கூறிய திணைப்பெயரிற் பாருளே இப்பாட்டிற்குப் பொருளாகக் கோடலின் வஞ்சி மேற்செல்லலானும், ஞ்சி எஞ்சாதெதிர்சென்றூன்றலானும் "வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம்முண் மாறே" னப் பன்னிருபடலத்திற்கூறிய திணைப்பெயர் இப்பாட்டிற்குப் பொருளன்மையு ணர்க. அவர் முதுமொழிக்காஞ்சிமுதலியவற்றைப் பொதுவியலென்று ஓர்படல க்கிக்கூறலின், அவை திணைப்பெயராகாமையுணர்க.

இனி மதுரைக்காஞ்சியென்றதற்கு மதுரையிடத்து அரசர்க்குக் கூறிய காஞ்சியென விரிக்க இஃது உருபும்பொருளும் உடன்றொக்கது. * "காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே" என்பதனாற் காஞ்சி பெருந்திணைக்குப் புறனாயிற்று. அது † "பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் றானு - நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே." என்பதாம். இதன்பொருள் பாங்கு அருஞ்சிறப்பின் - தனக்குத் துணையில்லாத வீடுபேறு நிமித்தமாக, பல் ஆற்றானும் - அறம் பொருள் இன்பமென்னும் பொருட்பகுதியானும், அவற்றுட்பகுதியாகிய உயிரும் யாக்கையும் செல்வமும் இளமையு முதலியவற்றானும், நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்து - நிலைபேறில்லாத உலகியற்கையைப் பொருந்திய நன்னெறியினை உடைத்து அக்காஞ்சியென்றவாறு எனவே வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறுநிலையாமை சான்றோரறையுங் குறிப்பினது காஞ்சித்திணையென்பதுபொருளாயிற்று

இச்செய்யுட்புலவர் இப்பொருளேகோடலின், யாம் இப்பொருளே தர உரைகூறுகின்றாம்

[ஓங்குதிரை வியன்பரப்பி, னொலிமுந்நீர் வரம்பாக] வியன் பரப்பின் ஓங்கு திரை ஒலி முந்நீர் வரம்பாக— அகலத்தையுடைத்தாகிய நீர்ப்பரப்பின்கண்ணே ஓங்குதிரை ஒலிக்குங் கடல் எல்லையாக,

தேன் தூங்கும் உயர் சிமயம் மலை நாறிய வியன் ஞாலத்து— தேனிறாலதூங்கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய மலைகள்தோன்றிய அகலத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே,

வலம் மாதிரத்தான வளி கொட்ப— வலமாக ஆகாயத்தின்கண்ணே காற்றுச் சுழல,

வியன் நாண்மீன் நெறி ஒழுக—அகலத்தையுடைய நாண்மீன்கள் தாம் நடக்கு நெறியின்கண்ணே நடக்க,

பகற் செய்யும் செஞ்ஞாயிறும்— பகற்பொழுதை உண்டாக்குஞ் சிவந்தபகலோனும்,

இரவுச் செய்யும் வெண்டிங்களும்—இராப்பொழுதை உண்டாக்கும் வெள்ளியமதியும்,

மை தீர்ந்து கிளர்ந்து விளங்க— குற்றமற்றுத் தோன்றிவிளங்க,

மழை தொழில் உதவ — மேகம் தானே பெய்தற்றொழிலை வேண்டுங்காலத்தேதர,

உழவுத்தொழிற்கு உதவவென்றுமாம்

மாதிரம் கொழுக்க— திசைகளெல்லாந் தழைப்ப,

மலைகள் விளைந்துகொழுக்கவென்றுமாம்

[தொடுப்பி னாயிரம் வித்தியது விளைய] தொடுப்பின் வித்தியது ஆயிரம் விளைய— ஒருவிதைப்பின்கண்ணே விதைத்தவிதை ஆயிரமாகவிளைய,

நிலனும்—விளைநிலங்களும்,

மரனும்—மரங்களும்,

பயன் எதிர்பு நந்த— பல்லுயிர்க்குந் தம்பயன்கொடுத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு தழைப்ப,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உஉ

நோய் இகந்து நோக்கு விளங்க— மக்கட்குப் பசியும்பிணியுநீங்கி அழகுவிளங்க,

[மேதக மிகப்பொலிந்த, வோங்குநிலை வயக்களிறு:] மிகப் பொலிந்த ஓங்குநிலை வயக் களிறு மேதக — அறவும்பொலிவுபெற்ற உலகத்தைத்தாங்குதல் வளருந்தன்மையையுடைய வலியையுடையவாகிய திக்கயங்கள் இவர்தாங்குதலின் வருத்தமற்று மேம்பாடுதக,

சுருளும் படியுமாகப்பண்ணினவிடத்துப் பணணிநிறகும் யானையென்றுரைப்பாருமுளர்

[கண்டுதண்டாக் கட்கின்பத், துண்டுதண்டா மிகுவளத்தான்]

உண்டு தண்டா மிகு வளத்தான்— உண்டு அமையாத உணவுமிகுகின்ற செல்வத்தோடே,

கண்டு தண்டாக கட்கு இன்பத்து—நோக்கியமையாத கட்கினிமையினையும்,

உயர் பூரிம விழுத் தெருவில்—உயர்ந்த சிறகுகளையுமுடைய சீரிய தெருவிலிருக்குமாந்தர் (உ௦),

பூரிமம் - சாந்திட்ட தொட்டிகளென்பாருமுளர்.

[பொய்யறியா வாய்மொழியாற், புகழ்நிறைந்த நன்மாந்தரொடு.] வாய்மொழியாற் புகழ் நிறைந்த பொய் அறியா நன்மாந்தரொடு — மெய்ம்மொழியே எக்காலமும் கூறுதலாற்பெற்ற புகழ்நிறைந்த பொய்யைக்கேட்டறியாத நல்ல அமைச்சருடனே,

நல் ஊழி அடிப் படர — நன்றாகிய ஊழிக்காலமெல்லாந் தமக்கு அடிப்பட்டு நடக்க,

பல் வெள்ளம் மீக் கூற—பலவெள்ளமென்னும் எண்ணைப்பெற்ற காலமெல்லாம் அரசாண்டதன்மையை மேலாகச்சொல்லும்படி,

உலகம் ஆண்ட உயர்ந்தோர் மருக — உலகத்தையாண்ட உயர்ச்சிபெற்றோர் குடியிலுள்ளவனே,

மாதிரங் கொழுக்க (க௦) வித்தியதுவிளைய (கக) நிலனும் மரனும் நந்த (கஉ) வளிகொட்கையினாலே (ரு) மழைதொழிலுதவ (க௦) வெனமுடிக்க.

வியன்ஞாலத்திடத்தே (௪) மழைதொழிலுதவ (க௦) நாண்மீனெறியொழுக (சு) ஞாயிறும் (எ) திங்களும (அ) விளங்க (கூ) நோக்குவிளங்கக் (கரு) களிறு (கரு) மேதக (க௪) நன்மாந்தரோடே (உ௦) ஊழியடிப்பட்டு நடக்கும்படி (உக)மீக்கூற (உஉ) முந்நீர்வரம்பாக (உ) உலகமாண்ட உயர்ந்தோர்மருகவெனமுடிக்க.

இவர்கள் தருமத்திற் றப்பாமனடத்தவே இக்கூறியவையும் நெறிதப்பாமல் நடக்குமென்றார்

பிணக் கோட்ட களிற்றுக் குழும்பின் நிணம் வாய்ப்பெய்த பேய் மகளிர்—பிணங்களையுடைய கொம்புகளையுடையனவாய்ப் பட்ட ஆனையினுடைய திரளின் நிணத்தைத்தின்ற பேய்மகளிருடைய துணங்கை (உசு),

இணை ஒலி இமிழ் துணங்கைச் சீர்— இணைத்த ஆரவாரமுழங்குகின்ற துணங்கைக்கூத்தின் சீரக்கு,

பிணை யூபம் எழுந்து ஆட— செறிந்த குறைத்தலைப்பிணம் எழுந்துநின்று ஆடுகையினாலே,

அஞ்சுவந்த போர்க்களத்தான்— அஞ்சுதலுண்டான போர்க்களத்திடத்தே,

ஆண் தலை அணங்கு அடுப்பின் — ஆண்மக்கள்தலையாகிய நோகக்குரைவருத்தும அடுப்பின்கண்ணே,

வய வேந்தர் ஒண் குருதி சினத் தீயிற் பெயர்பு பொங்க — வலியினையுடைய வேந்தருடைய ஒள்ளிய குருதியாகிய உலை சினமாகிய தீயின் மறுகிப் பொங்குகையினாலே,

[தெறலருங் கடுந்துப்பின், விறல்விளங்கிய விழுச்சூர்ப்பிற, தொடித்தோட்கை துடுப்பாக, வாடுற்ற வூன்சோறு, நெறியறிந்த கடிவாலுவ, னடியொதுங்கிப் பிற்பெயராப், படையோர்க்கு முருகயர]

தொடித் தோள கை துடுப்பாக ஆடுற்ற ஊன் சோறு— வீரவளையையுடையவாகிய தோளையுடையகைகள் துடுப்பாகக்கொண்டு துழாவி அடுதலுற்ற ஊனுகியசோற்றை,

நெறி அறிந்த கடி வாலுவன்— இடுமுறைமையறிந்த பேயமடையன்,

தெறல் அருங் கடுந் துப்பின் விறல் விளங்கிய விழுச் சூர்ப்பின் அடி ஒதுங்கிப் பிற் பெயராப் படையோர்க்கு முருகு அயர — பகைவராற் கோபித்தற்கரிய கடிய வலியினையும் வெற்றிவிளங்கிய சீரிய கொடுந்தொழிலினையுமுடையராய் இட்டஅடி வாங்கிப் பின்போகாதவீரர்க்கு வேளவிசெய்யும்படி,

அமர் கடக்கும் வியன் தானை — போரைவெல்லும் அகலத்தையுடைய படையினையுடைய,

போர்க்களத்தே (உஅ) ஆடுற்றசோற்றை (௬௫) வாலுவன் (௬௬) அடிபெயரா (௬எ) வீரர்க்கு முருகயர (௬அ) கடக்குந்தானையென்க

[தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற, றொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய, வரைத்தா ழருவிப் பொருப்பிற் பொருந.]

வரைத் தாழ் அருவிப் பொருப்பிற் கடவுள்— பக்கமலையிலே விழுகின்ற அருவியினையுடைய பொதியின்மலையிலிருக்குங் கடவுள,

தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பின தொல் முது கடவுட் பின்னர் மேய பொருந — இராவணனைத் தமிழ்நாட்டையாளாதபடிபோக்கின கிட்டுதற்கரிய வலியினையுடைய பழமைமுதிர்ந்த அகத்தியன்பின்னே எண்ணப்பட்டுச் சான்றோனுயிருத்தற்குமேவின ஒப்பற்றவனே,

* "திசைநிலைக் கிளவியி னுஅ குநவும்" என்றதனால், இராவணன் தென்றிசையாண்டமைபற்றித் தென்னவனென்றார், இப்பெயர் பாண்டியற்குங் கூற்றுவற்கும் ஏறறுநின்றறபோல அகத்தியனைத் தென்றிசையுயாந்த நொய்ம்மைபோக இறைவனுக்குச் சீரொப்பஇருந்தானென்பதுபற்றிக் கடவுளென்றார். இராவணனுதல் பாயிரத்துச்சூத்திரத்து உரையாசிரியர்கூறிய உரையானுமுணர்க.

இனி † "முத்தோ முறுவலாய் நாமணம் * * * எக்கடவுண் மற்றக் கடவுள்" என இருடிகளையுங் கடவுளென்றுகூறியவாறறுனுங்காணக.

இதனால், அகத்தியனுடன் தலைச்சங்கத்துப் பாண்டியனிருந்து தமிழாராய்ந்த சிறப்புக்கூறினார்.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௫௬

† கலித்தொகை, மூன்றுவதுமருதம், உஅ:—"முத்தோ முறுவலாய் நாமணம் புக்கக்கா - லிபபொழுது பொழுதென் றதுவாய்ப்பக் கூறிய - வெக்கடவுண மற்றக் கடவுள்."

கூறுவனையுடைத்தகடவுளென்று இறைவனுக்கி, அவன்பின்னவொன்றது அகத்தியனையென்றுபொருள்கூறின், இறைவனுக்குத் தம்பியென்றல் சாலாமையானும், அப்பொருடருங்காலத்து * "முன்னவன் பின்னவன்", "முன்னோன் பின்னோன்" என்றல்லது அச்சொல் நில்லாமையானும அதுபொருந்தாது † "முன்னரே சாநாண் முனிதக்க மூப்புள - பின்னரும் பீடழிக்கு நோயுள" எனவும் பிறுண்டும் முன்னர் பின்னரென்பன இடமுணாத்தியேநிற்குமென்றுணாக

பொருநனென்றது தான் பிறாக்கு உவமிக்கப்படுவானென்னும் பொருட்டு.

விழுச் சூழிய—சீரியமுகபடாதத்தையுடையவாய்,

விளங்கு ஓடைய—விளங்குகின்ற பட்டத்தையுடையவாய்,

கடுஞ்சினத்த — கடிய சினத்தையுடையவாய்,

கமழ் கடாத்து அளறு பட்ட நறுஞ் சென்னிய —கமழுகின்றமதத்தாலேசேறுண்டான நறியதலையினையுடையவாய்,

வரை மருளும் உயர் தோன்றல—வரையென்றுமருளும் உயர்ந்த தோற்றத்தினையுடையவாய்,

வினை நவின்ற போ யானை—போர்த்தொழிலிலேபயின்ற பெரியயானை,

இச் செய்தெனெச்சக்குறிப்பாகிய வினையெச்சமுற்றுக்கள் அடுக்கிவந்தனவற்றை நவின்றவென்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிக்க.

சினஞ் சிறந்து களன் உழக்கவும் — சினமிக்குக் களத்துவீரரைக் கொன்றுதிரியவும்,

மா எடுத்த மலி குரூஉத் துகள் அகல் வானத்து வெயில் கரப்பவும்—குதிரைத்திரள் பகைவர்மேற்செல்லுதலாலுண்டான மிக்கநிறத்தையுடையவாகியதூளி அகலுதற்குக் காரணமான ஆகாயத்திடத்தே வெயிலைமறைக்கவும்,

வாம் பரிய கடுந் திண்டேர் காற்று எனனக் கடிது கொட்பவும்—தாவுங்குதிரைகளையுடைய செலவுகடிய திண்ணியதேர் காற்றுச்சுற்றியடித்ததென்னக் கடிதாகச் சுழலவும்,

[வாண்மிகு மறமைந்தா, தோண்முறையான் வீறுமுற்றவும்] வாள் மிகு மறம் மைந்தர் தோள் வீறு முறையான் முற்றவும்—வாட்போரான்மிகுகின்ற மறத்தையுடைய வீரருடையதோள் வெற்றிமுறையாகவெட்டுதலான் முற்றுப்பெறவும்,

‡ "விருந்தாயினை யெறிநீயென விரைமார்பகங் கொடுத்தாற், கரும்பூணற வெறிந்தாங்கவ னினதூழினி யெனவே" என்றார் பிறரும்

---

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௬௪௨ — "மூப்பா னிளையவன் முன்னவன் பின்னவன் முப்புரங்கள் - வீப்பான் வியனதில்லை யானரு ளால்விரி நீருலகங்-காப்பான் பிரியக் கருதுகின் றாநமர் காக்கபறகட்-பூப்பா னலமொளி ரும்புரி தாழ்குழற் பூங்கொடியே"

† நாலடியார், ௯௨, ௨:—"முன்னரே சாநாண் முனிதக்க மூப்புள - பின்னரும் பீடழிக்கு நோயுள - கொன்னே - பரவன்மின் பற்றன்மின் பாத்துண்மின் யாதுங - கரவன்மின் கைத்துண்டாம போழ்து."

‡ சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், ௧௬௪ — "விருந்தாயினை யெறிநீயென விரைமாாபகங் கொடுத்தார்-கரும்பூணற வெறிந்தாங்கவ னினதூழினி யெனவே - யெரிந்தாரயி லிடைபோழ்ந்தமை யுணராதவ னின்றான் - சொரிந்தார்மல ரமங்கையா கொரமகாாவிசும் படைந்தான்."

இரு பெரு வேந்தரொடு வேளிர் சாய பொருது அவரைச் செரு வென்றும்—சேரன்சோழனாகிய இருவராகிய பெரியஅரசருடனே குறுநிலமன்னருமிளைக்கும்படி பொருது அவரைப் போரைவென்றும் அமையாமல்,

உம்மை - சிறப்பும்மை

[இலங்கருவிய வரைநீந்திச், சுரம்போழ்ந்த விகலாற்ற, லுயர்ந்தோங்கிய விழுச்சிறப்பின்]

உயர்ந்து இலங்கு அருவிய வரை நீந்தி ஓங்கிய விழுச் சிறப்பின் — உயர்ந்துவிளங்குகின்ற அருவிகளையுடைய மலையிற குறிஞ்சிநிலமன்னரையெல்லாம்வென்று உயர்ந்த சீரிய தலைமையினாலே,

இகல் ஆற்றற் சுரம் போழ்ந்த சிறப்பின்—மாறுபாட்டைநடத்துந்தலையுடைய கடும்பகைவர்காடுகளைப் பலவழியாகப்பிளந்த சிறப்பினாலே,

நிலம் தந்த பேர் உதவி—நாட்டிலிருக்கின்ற அரசர்நிலங்களையெல்லாம்கொண்ட பெரியஉதவியையும்,

மலையும் காடும் அரணாகஇருந்தஅரசரை அழித்தவலியாலே நாட்டிலிருக்கின்ற அரசர் தத்தம்நாடுகளைவிட்டாரென்றதாம்

பொலந்தார் மார்பின் நெடியோன் உம்பல்—பொன்னாற்செய்த தாரையணிந்த மார்பினையுமுடைய வடிம்பலம்பநின்றபாண்டியன் வழியிலுள்ளோனே,

யானை (௬௭) களனுழக்கவும் (௬௮) துகள் (௬௯) வெயில்கரப்பவும் (௫0) தேர் (௫௧) கொட்பவும் (௫௨) மைந்தர் (௫௩) முற்றவும் (௫௪) பொருதுசெருவென்றும் அமையாமல் (௫௫) விழுச்சிறப்பின் (௫௬) நிலந்தந்தஉதவியினையும் (௬0) மார்பினையுமுடையநெடியோனெனக

மரம் தின்னூஉ வரை உதிர்க்கும் நரை உருமின் ஏறு அனையை — மரங்களைச் சுட்டு மலைகளைநீருக்கும் பெருமையினையுடைய உருமேற்றையொப்பை,

"கருநரைநலலேறு" என்றார்பிறரும் இன் - அசை

அருங் குழு மிளை—பகைவர்சேர்தற்கரிய திரட்சியையுடைய காவற்காட்டினையும்,

குண்டு கிடங்கின்—ஆழத்தினையுடையகிடங்கினையும்,

உயர்ந்து ஓங்கிய நிரைப் புதவின்—உயர்ந்துவளர்ந்த கோபுரங்களிடத்து வாயில்களையும்,

நிரை - ஆகுபெயர் உயர்ச்சி ஓங்குதலைவிசேடித்துநின்றது.

நெடுமதில—நெடியமதிலினையும்,

நிரைஞாயில—நிரைத்த சூட்டினையுமுடைய,

அஃது எய்தாலமறைத்தற்கு உயரப்படுப்பது

[அம்புமிழ் புயிலருப்பம்] அயில அம்பு உமிழ் அருப்பம்—கூர்மையையுடைய அம்புகளையுமிழும் அரண்களை,

மிளை (௬௪) முதலியவற்றையுடைய அருப்பமென்க.

தண்டாது தலைச் சென்று கொண்டு நீங்கிய விழுச் சிறப்பின்—அமையாமல் அவ்விடங்களிலேசென்று கைக்கொண்டு அவ்விடங்களினின்றும்போன சீரிய தலைமையினையுடைய கொற்றவர் (௭௪),

[தென்குமரி வடபெருங்கல், குணகுடகட லாவெல்லை:] தென் குமரி எல்லை ஆ வட பெருங்கல் எல்லை ஆக் குண குட கடல் எல்லை ஆ—தென்றிசைக்குக்குமரி எல்லையாக வடதிசைக்குப் பெரியமேரு எல்லையாகக் கீழ்த்திசைக்கும் மேற்றிசைக்கும் கடல் எல்லையாக இடையில்வாழுவோரெல்லாம்,

தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்ப—தம்முடன் பழமையைச்சொல்லி ஏவல் கேட்கும்படி,

வெற்றமொடு வெறுத்து ஒழுகிய—வெற்றியோடே செறிந்துநடந்த,

கொற்றவர்தங் கோன் ஆகுவை — வெற்றியுடையோர்தம்முடைய தலைவனுந் தன்மையையுடையை,

வான் இயைந்த இருமுந்நீர்ப் பேஎம் நிலைஇய விரும் பௌவத்து—மேகம்படிந்த பெரிதாகிய மூன்றுநீர்மையையுடைய அச்சம்நிலைபெற்ற கரியகடலிடத்து,

[கொடும்புணரி விலங்குபோழக், கடுங்காலொடு கரைசேர, நெடுங்கொடிமிசை யிதையெடுத்து]

கடுங்காலொடு கொடும்புணரி விலங்கு போழ இதை எடுத்து — கடியகாற்றாலே கடுவேகின்ற திரையைக் குறுக்கே பிளந்தோடும்படி பாய்விரிக்கப்பட்டு,

இன்னிசைய முரசம் முழங்க—இனிய ஓசையையுடைய முரசமுழங்காநிற்க,

பொன் மலிந்த விழுப் பண்டம் நாடு ஆர—பொன்மிகுதற்குக்காரணமாகிய சீரிய சரக்குக்களை நாட்டிலுள்ளார்நுகருமபடியாக,

[நன்கிழிதரும] கரை சேர (எஅ) நன்கு இழிதரும—கரையைச்சேர வாணிகம் வாய்த்துவந்து இழிதலைசெய்யும்,

[ஆடியற் பெருநாவாய] நெடுங்கொடி மிசை (எகூ) ஆடு இயற் பெரு நாவாய்—நெடியகொடி பாய்மரத்தின்மேலேயாடும் இயல்பினையுடையபெரியமரக்கலம்,

இதைஎடுத்து (எகூ) முழங்க (அ0) ஆர இழிதரு (அஉ) நாவாயென்க

மழை முற்றிய மலை புரையத் துறை முற்றிய துளங்கு இருக்கை — கருமேகஞ்சூழ்ந்த மலைபோலக் கடல்சூழ்ந்த அசைகின்றஇருப்பினையும்,

துறை - ஆகுபெயர். சரக்குப்பறித்தற்குக் கடலினின்றமரக்கலங்கள் அக்கடல் சூழநின்றதற்கு மழைமுற்றியமலை உவமமாயிற்று.

நாவாய் துளங்கிருக்கையென்க

தெண்கடற் குண்டு அகழி—தெளிந்த கடலாகிய ஆழத்தையுடைய கிடங்கினையுமுடைய,

சீர் சான்ற உயர் நெல்லின் ஊர் கொண்ட உயர் கொற்றவ — தலைமையமைந்த உயர்ந்த நெல்லின்பயனைப்பெற்ற சாலியூரைக்கொண்ட உயர்ந்த வெற்றியையுடையவனே,

இதனாற் றனக்குநடவாத்ததா ஊர்கொண்டானென்றார்

இன்னை அசையாகக் கொலவூர்ரனபாருமுள்ர்

இருக்கையினையும் (அரு) கிடங்கினையு (அசு) முடையவூர்கொண்ட

[நீர்த்தெவவு நிரைத்தொழுவர், பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத், தோடுவழங்கு மகலாம்பியிற், கயமகைய வயனிறைக்கும்]

வயல் அகைய நிறைக்கும கயம் நீர்த் தெவவும நிரைத்தொழுவர்பாடு சிலம்பும் இசை—வயல்தழைக்கும்படி நீரைநிறைத்தற்குக்காரணமான குளங்களினீரை இடாவான்முகந்துகொள்ளும் நிரையாகநின்றுதொழிலசெய்வாரிடத்தே ஒலிக்குமோசை,

ஏற்றத்தோடு வழங்கும் அகல் ஆம்பியின் இசை—ஏற்றத்துடனேயுலாவும் அகன்றபன்றிப்பத்தலின்ஓசை,

மென்றொடை வன் கிழாஅர இசை (௬௫)—மெதமெதனற கட்டுக்களையுடைய வலிய பூட்டைபபொறியினேசை,

அதரி கொள்பவர் இசை(௬௬)—கடாவிடுகின்றவரோசை, (௫)

பகடு பூண் தெண்மணி இசை(௬௭)—எருதுகள்பூண்ட தெள்ளிய மணியினேசை,

இரும்புள் ஓப்பும் இசையே — பயிர்களிற பெரியகிளிமுதலியவற்றை ஓட்டுமோசை,

ஏகாரம் - ஈற்றசை

என்றும்—எந்நாளும், ௧௦

மணிப் பூ முண்டகத்து மணல மலி கானற் பரதவா மகளிர் குரவையொடு ஒலிப்ப—நீலமணிபோலும் பூக்களையுடையவாகிய கழிமுள்ளிகளையுடைய மணற்குன்றுகணமிக்க கடற்கரையிலிருக்கும் பரதவருடைய மகளிராடுங் குரவைக்கூத்தினேசையோடேகூடி ஆரவாரியாநிற்ப,

ஒருசார விழவு நின்ற வியல ஆங்கண — ஒருபக்கம் விழாக்கொண்டாடுதலாற் ௧௫ பிறந்த ஓசைகள மாறுமனின்ற அகலத்தையுடைய ஊர்களிடத்தேயிருந்து,

பாடுசிலம்புமிசை (௬௦) முதலியன குரவையொடு (௬௭) என்றும் (௬௫) ஒலிப்ப ஒருசார விழவுநின்றஊரெனக

முழவுத தோள் முரட் பொருநாககு — முழவுபோலுந தோளினையுடையராய்க் கல்வியான்மாறுபடுதலையுடைய தடாரிப்பொருநாககு,

உரு கெழு பெருஞ்சிறப்பின் இருபெயாப பேர ஆயமொடு இலஙகு மருப்பிற் களிறு கொடுத்தும் — அச்சம்பொருந்திய பெரிய தலைமையையுடைய கன்றும்பிடியுமென்னும இரண்டுபெயரையுடைய பெரியதிரளுடனே விளங்குகின்ற கொம்பினையுடைய களிறுகளைககொடுத்தும,

இருபெயாககு ஆடும மாடுமென்பாருமுளா ௨௦

பொலந் தாமரைப பூச சூட்டியும்—பொன்னாற்செய்த தாமரைப்பூவைச் சூட்டியும்,

[நலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறும, பல்குட்டுவர் வெல்கோவே]

நலம் சான்ற கலம சிதறும் கோவே—நன்மையமைந்த பேரணிகலஙகளை எல்லார்க்குங்கொடுக்குஙகோவே,

ஊர்களிடத்தே யிருந்து (௬௮) பொருநாககுக (௬௯) கொடுத்துஞ் (௧௦௨) சூட்டி ௨௫ யும் (௧௦௩) அமையாது கலஞ்சிதறுஙகோவேயெனக

பல் குட்டுவா வெல கோவே — பலவாகிய குட்டநாட்டிலுள்ளாரை வெல்லுங கோவே,

என்பது அடை.

இதனால், தன்னுடைய ஊர்களிலிருந்து கொடுக்கின்ற சிறப்புககூறினார் ௩௦

கல் காயுங கடுவேனிலொடு—மலைகள் காய்தற்குககாரணமாகிய கடிய முதுவேனிலாலே,

இரு வானம் பெயல ஒளிப்பினும—பெரியமேகம் மழையைத் தன்னிடத்தே மறைத்துக்கொள்ளினும்,

[வருமழைவைகன் மீன்பிறழினும்:] வைகல் வரும மீன் பிறழினும்—தான் தோன்றுதற்குரிய நாளிலேதோன்றும் வெள்ளி தென்றிசையிலேஎழினும்,

வெள்ளம் மாறாது விளையுள் பெருக—யாறுகள் வெள்ளமாறாமல்வந்து விளைதல்பெருகுகையினாலே,

நெல்லின் ஓதை—முற்றினநெலலுக் காறறடித்தசைதலாலே எழுந்த ஓசை,

அரிநர் கம்பலை—அதனையறுப்பாருடையவோசை,

புள் இமிழ்ந்து ஒலிக்கும் இசை—பறவைகள்சுத்தகையினாலே ஆரவாரிக்குமாரவாரம்,

என்றும்—எந்நாளும்,

சலம் புகன்று சுறவுக் கலித்த புலவு நீர் வியன் பௌவததது—தம்முள மாறுபாட்டைவிரும்பிச் சுறாக்கள செருக்கித்திரிகின்ற புலானாற்றத்தையுடைததாகிய நீரையுடைய அகற்சியையுடைய கடலிடததுத் துவலை (௧௧௫),

நிலவுக் கானல் முழவுத் தாழைக் குளிர்ப பொதும்பா நளித தூவல—நிலாப்போலும் மணலையுடையகரையினிற குடமுழாப்போலுங் * காயையுடையதாழையை வேலியாகவுடைய குளிர்ச்சியையுடைய இளமரககாவின்கணணேவநது செறிதலையுடைய துவலையிலோசை,

நிரை திமில் வேட்டுவா கரை சோ கம்பலை—நிரைதத மீன்படகாலே வேட்டையாடுவார் வந்து கரையைசசேருமாரவாரம,

இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்புப பகாநரொடு — பெரியகழியிடதது உப்புப் பாத்தியிலே வெள்ளிய உப்பைவிறகும் அளவரொலியோடே,

[ஒலியோவாக் கலியாணா, முதுவெள்ளிலை மீககூறும், வியன்மேவல் விழுசசெல்வத், திருவகையா னிசைசான்ற, சிறுகுடிப பெருநதொழுவா, குடிகெழீஇய நானிலவரொடு, தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப]

சிறுகுடிப் பெருந்தொழுவா ஒலி ஓவாக கலி யாணர் முதுவெள்ளிலை — சிறியகுடிகளாய்ப் பெரியதொழிலகளைச் செய்வாருடைய ஆரவாரமுமொழியாத பெருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுடைய முதுவெள்ளிலையென்றூமா,

இது குறுநிலமன்னரிருப்பு

பகர்நரொலியோடே (௧௨௨) நெலலினோதை (௧௧0) முதலியஒலி என்றும் (௧௧௧) ஓவாதவெள்ளிலையென்க

மீக்கூறும் இருவகையான் வியன் மேவல் விழுச்செல்வதது இசை சான்ற குடிகெழீஇய நானிலவரொடு—உலகததுததொழிலகளின மேலாகசசொல்லும உழவு வாணிகமென்கின்ற இரணடுகூற்றாலே அகலமபொருந்துதலையுடைய சீரியசெல்வத்தாலே புகழ்நிறைந்த குடிமககள பொருந்தின நான்குநிலததுவாழ்வாருடனே,

தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்ப—பழமைகூறிநின்று ஏவலைகேட்கும்படியாக,

கால் என்னக் கடிது உராஅய் நாடு கெட எரி பரபபி ஆலங்கானத்து அஞ்சுவர இறுத்து—காற்றென்னும்படி கடிதாகப்பரந்துசென்று பகைவர்நாடுகெடும்படி நெருப்பைப்பரப்பித தலையாலங்கானமெனகின்றவூரிலே பகைவர்ககுஅசசந்தோன்றும்படிவிட்டு,

* தாளையுடையவென்றும் பிரதிபேதமுணடு.

"எரிபரந்தெடுத்தல்" என்னுந் துறைகூறிற்று.

அரசு பட அமர் உழக்கி முரசு கொண்டு களம் வேட்ட — நெடுநிலமன்னரிருவ ரும், குறுநிலமன்னரைவரும் படும்படி போரிலேவென்று அவர்முரசுகளைக்கொண் டு களவேள்விவேட்ட,

எழுவராவார்:—சேரன், செம்பியன், திதியன், எழுநி, எருமையூரன், இருங்கோ வேண்மான், பொருநன ௧௨௯

அடு திறல் உயர் புகழ் வேந்தே — கொல்லுகின்ற வலியுயர்ந்த புகழையுடைய வேந்தனே,

நானிலவரோடே (௧௨௩) முதுவெள்ளிலை (௧௧௯) தொழில கேட்ப (௧௨௪) திற லுயர்ந்தவேந்தேயென்க ௱௩௰

இது † தலையாலங்கானத்து வென்றமைகூறிற்று

நட்டவர் குடி உயர்க்குவை—நின்னுடனே நட்புக்கொண்டவருடையகுடியை உயர்த்தலைச்செய்வை,

செற்றவர் அரசு பெயர்க்குவை—நீசெறப்பட்டவர் அரசுரிமையை வாங்கிக்கோ டலைச் செய்வை, ௧௩௫

பேர் உலகத்து மேஎந் தோன்றிச் சீருடைய விழுச் சிறப்பின—பெரிய நன்மக்க ளிடத்தே மேலாய்த்தோன்றுகையினாலே புகழையுடைய விழுமியதலைமையினையும்,

விளைந்து முதிர்ந்த விழு முத்தின்—சூன்முற்றி ஒளிமுதிர்ந்த சீரியமுத்தினையும்,

இலங்கு வளை இருஞ் சேரி—விளங்குகின்ற சங்கினையுமுடைய பெரிய சங்கு குளிப்பாரிருப்பினையும், ௱௪௰

முத்தினையும் சங்கினையுமுடைய சேரியென்க.

கட்கொண்டிக் குடிப் பாக்கத்து—கள்ளாகிய உணவினையுடைத்தாகிய இழிந்த குடிகளையுடைய சீறூர்களையுமுடைய,

கொண்டி - கொள்ளப்படுதலின் உணவாயிற்று, கொள்ளையுமெனப.

நற் கொற்கையோர் நசைப் பொருந — நன்றாகிய கொற்கையென்னுமவூரிலுள் ளோர் நச்சுதலைச்செய்யும் பொருநனே, ௧௪௫

இதனாற் கொற்கைக்குரியோனென்றார்

சிறப்பினையும் (௧௩௭) சேரியினையும (௧௩௯) பாக்கத்தினையு (௧௩௭) முடைய கொற்கை

செற்ற தெவ்வர் கலங்கத் தலைச் சென்று அஞ்சுவரத் தட்கும் அணங்குடைத் துப் பின்—தாங்கள்செறப்பட்ட பகைவர்மனங்கலங்கும்படி அவர்களிடத்தேசென்று அவ ர்க்கு அச்சந்தோன்றத்தங்கும் வருத்தத்தையுடைத்தாகிய வலியினையும், ௱௫௰

கோழூன் குறைக் கொழு வல்சி — கொழுத்த இறைச்சியையுடைய கொழுத்தி ருக்கின்றசோற்றினையும,

இதனைக் கூடவிட்டாக்குதலிற் கொழுவல்சியென்றார் கொழுவல்சி - கொழு நிணலாகிய வல்சியென்றுமாம். இஃது ஆகுபெயர். ௧௫௫

புலவு வில்—எய்த அம்புதன்னை மீண்டுந்தொடுத்தலிற் புலானாற்றத்தையுடைய வில்லினையும்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், அ.

† நெடுஞ்செழியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றமையைப் புறப் ௬௰ பாட்டில் மிகவிரித்துக்கூறினார்

பொலி கூவை—பொலிந்தகூவைக்கிழங்கினையும,

கூவை - திரளுமாம.

ஒன்றுமொழி—வஞ்சினங்கூறுதலையும்,

ஒலி இருபபின—ஆரவாரதசையுடைய குடியிருபபினையுமுடைய,

தென்பரதவா போரேறே—தென்றிசைககணவாழும பரதவர்க்குப் போர்த்தொழிலைச்செயயும் ஏறுயவனே,

இதனுற பரதவரைத தனககுப படையாக அடிபபடுததினமை கூறினுர்.

துபபு (கசுo) முரலியவற்றையுடைய பரதவரென்க

பரதவர் - தென்றிசைககட்குறுநிலமன்னர் அது *"தென்பரதவா மிடல்சாய, வடவடுகர் வாளோட்டிய" என்னும் புறப்பாடடானுமுணாக.

அரிய எலலாம் எளிதினிற் கொண்டு—பிறாககரிய நுகர்பொருள்களெல்லாம் எளிதாக நின்னூரிடததேயிருந்து மனத்தாற்கைககொண்டு,

உரிய எல்லாம் ஓமபாது வீசி—அபபொருளையெல்லாம நினக்கென்று பாதுகாவாது ஊரிடத்தே யிருநது பிறர்ககுககொடுத்து,

என்றது —†"கொளளார தேஎங் குறிதத கொறறம" கூறிறறு

நனி புகன்று உறைதும் என்னுது ஏற்றெழுந்து—மிகவிரும்பி ஊரின்கண்ணேயிருந்துறையக கடவேமென்றுகருதாதே பகைவாமேறசெலலுதலை ஏறட்டுககொண்டு போக்கிலே ஒருப்பட்டு,

இது ‡ வஞசிகூறிற்று

பனி வார் சிமயக கானம போகி—பனியொழுகுகின்ற மலையிடததனவாகிய காடுகளைககடந்து,

சிமயம - ஆகுபெயர

அகநாடு புககு—அவரக ஞநாடுகளிலே புகுந்து,

இதனுல் §"தொலலெயிறகிவாதல" கூறினுர.

அவர் அருப்பம வெளவி—அபபகைவரரணகளைக கைககொண்டு அதனுலும மையாமல்,

இது குடும்கொணட மணணுமங்கலங கூறிறறு இதனுல அரசரரண்களை யழித்தமை கூறினுர

[யாண்டுபல கழிய வேணடுபுலத திறுதது] வேணடு புலததுப் பல யாணடுகழிய இறுதது — நீ அழித்தநாடுகளிற கொள்ளவேணடு நிலங்களிலே பலயாண்டுகளும் போம்படி தஙகி,

மேம்பட மரீஇய வெல் போரக குரிசில—அந்நிலஙகளை பணடையின் மேலாதறகு அடிபபடலிருநத வெல்லும்போரினையுடைய தலைவனே,

இது பகைவாநாட்டைத தனனுடாககினமைகூறிறறு.

உறு செறுநர் புலம் புககு—தொன்றுதொட்டுவந்த பகைவாநிலத்தேவிட்டு,

* புறநானூறு, ருஎஅ.

†தொல்காப்பியம, பொருளதிகாரம், புறததிணையியல், கஉ

‡ வஞ்சி - மண்ணசையான் மேறசேறல்.

§ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறததிணையியல், கஉ

அவர் கடி காவின் நிலை தொலைச்சி—அவர் காவலையுடைய பொழில்களின் நிற்கின்ற நிலைகளைக் கெடுத்து,

என்றது வெட்டியென்றவாறு

இழிபு அறியாப் பெருந் தண்பணைக் குரூஉக் கொடிய எரி மேய—வளப்பங்குன்றுதலை ஒருகாலத்துமறியாத பெரிய மருதநிலங்களை நிறத்தையுடைய ஒழுங்கினையுடைய நெருப்புண்ண,

நாடெனும்பேர் காடாக — நாடென்னும்பெயர்போய்க் காடென்னும் பெயரைப்பெற,

ஆ சேந்த வழி மா சேப்ப—பசுத்திரள் தங்கின இடமெல்லாம் புலிமுதலியன தங்க,

ஊர் இருந்த வழி பாழாக—ஊர்களாயிருந்த இடங்களெல்லாம் பாழாய்க்கிடக்க,

ஊராரிருந்த இடமென்றுமாம்

இலங்கு வளை மடமங்கையர் துணங்கை அம் சீர்த் தழூஉ மறப்ப — விளங்குகின்ற வளையினையும், மடப்பத்தினையுமுடைய மகளிர் துணங்கைக்கூத்தினையும், அழகினையுடைய தாளவறுதியையுடைய குரவைக்கூத்தினையும் மறப்ப,

தழூஉ - ஆகுபெயர்

அவை இருந்த பெரும் பொதியில் கவை அடிக் கடு நோக்கத்துப் பேய்மகளிர் பெயர்பு ஆட — சான்றோரிருந்த பெரிய அம்பலங்களிலே இரட்டையான அடிகளையும் கடியபார்வைகளையுமுடைய பேயாகிய மகளிர் உலாவியாட,

அணங்கு வழங்கும் அகல் ஆங்கண்—இல்லுறைதெய்வங்கள் உலாவும் அகன்ற ஊரிடத்து,

நிலத்த ஆற்றுக் குழூஉப் புதவின் — நிலத்திலுள்ளாரையெல்லாம் போக்கும் வாசல்காப்பாரையுடைய வாசலிடத்தேயிருந்து,

குழூஉ - ஆகுபெயர் இனிக் குழுமி தேய்ந்துபோதலின், மணலைக் கொழித்துவருமெனபாருமுளர்.

அரந்தைப் பெண்டிர் இனைந்தனர் அகவ—மனக்கவற்சியையுடைய பெண்டிர் வருந்திக்கூப்பிட,

கொழும் பதிய குடி தேம்பிச் செழுங் கேளிர் நிழல் சேர—வளவிய ஊர்களிடத்தனவாகிய குடிகளெல்லாம் பசியாலுலர்ந்து புறநாட்டிலிருக்கும் வளவிய சுற்றத்தார் தமக்குப் பாதுகாவலாகச் சென்று சேர,

நெடுநகர் வீழ்ந்த கரி குதிர் பள்ளிக் குடுமிக் கூகை குராலொடு முரல—பெரியமாளிகைகளிலே வெந்துவீழ்ந்த கரிந்த குதிரிடங்களிலே சூட்டினையுடைய கூகைச்சேவல் பேட்டுடனேயிருந்து கத்த,

கழுநீர் பொலிந்த கண் அகன் பொய்கைக் களிறு மாய் செருந்தியொடு செண்பு அமன்று ஊர்தர—செங்கழுநீர்மிக்க இடமகன்ற பொய்கைகளிடத்தே யானையினை மறையும் வாட்கோரையுடனே சண்பங்கோரையும் நெருங்கிவளர,

செருந்தி - நெட்டிக்கோரையுமாம்

நல்லேர் நடந்த நசைசால் விளைவயல் பன்மயிர்ப் பிணவொடு கேழல் உகள—

கன்றாகிய எருதுகளுழுத நச்சுதலமைந்த வளங்கின்ற வயலிடத்தே பலமயிரினை யுடைய பெணபன்றியுடனே ஆணபன்றி ஓடித்திரிய,

பிணவென்னும் அகரவீற்றுச்சொல வகரவுடம்படுமெய்பெற்றது * "பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்று-மொன்றிய வென்ப பிணவென் பெயர்க்கொடை" என்றார்.

[வாஅ ழாமையின் வழிதவக கெட்டு.] தவ வழி வாழாமையிற் கெட்டு—மிக நின் ஏவல்செய்து வாழாமையினாலே கெட்டு,

இனித தவக்கெட்டெனக் கூட்டி மிககெட்டென்றுமாம்.

பாழ ஆயின—பாழாய்விட்டன,

நின் பகைவர் தேஎம்—நின்னொடு பகைததலைசசெய்தவருடைய நாடுகள்,

[எழாஅததோ ளிமிழ்முழகக்கின், மாஅததா ளுயர்மருப்பிற், கடுஞ்சினத்த களி றுபரபபி]

இமிழ் முழகக்கின மாத் தாள் உயா மருப்பிற கடுஞ்சினத்த களிறு பரப்பி—முழங்குகின்ற ஓசையையும் பெருமையையுடைய கால்களையும் தலைகளேந்தின கொம்புகளையுமுடைய கடியசினததவாகிய யானைகளை எங்கும்பரப்பி,

[விரிகடல வியன்றானையொடு] எழாத் தோள் (களை) விரி கடல் வியன் தானை யொடு—முதுகிட்டாாமேற செல்லாத தோளினையுடைய விரிகின்ற கடல்போலும் அகற்சியையுடைய படையோடே,

முருகு உறழத தலைச சென்று — முருகன் பகைவாமேற் செல்லுமாறுபோலத தடையறப பகைவரிடததே சென்று,

முருகு - தெயவத்தன்மை, ஆகுபெயராய்நின்றது.

அகல் விசும்பின் ஆர்ப்பு இமிழ—அகன்ற ஆகாயததினகணணே படையெழுந்த ஆரவாரமொலிப்ப,

விசும்பெனவே ஆகுபெயராயத தேவருலகையுணாத்திற்று

பெயல உறழக கணை சிதறி — மழையோடே மாறுபடுமபடி அம்புகளைததூவி,

பல புரவி நீறு உகைபப — பலகுதிரைததிரள ஓடுகின்றவிசையாற் றுகள்களை எழுப்ப,

வளை நரல—சஙகமுழங்க,

வயிர் ஆர்பப—கொம்பொலிப்ப,

பீடு அழியக கடநது அடடு—பெருமைகெடுமபடி வென்று கொன்று,

அவா நாடு கெட எயில் வௌவி—அவருடைய நாடுகளழியும்படி யாக அவரிருக்கின்ற மதிலைக்கொண்டு,

சுற்றமொடு தூ அறுததலின்—அவாகளுக்கு உதவிசெய்யும் சுற்றத்தாரோடே கூட அவாகள்வலியைப போககுதலாலே,

செற்ற தெவ்வா நின்வழி நடபப—நின்னாற் சீறிதுசெறபபட்டபகைவா நின ஏவலகேட்டு நடககையினாலே,

வியன் கண் முது பொழில் மணடிலம் முற்றி—அகலததை இடததேயுடைய பழைய காவலாதிவ்வுலகினுள்வாகிய சோழமண்டலம தொண்டைமண்டல மென்கின்றமண்டலங்களை நினதாக வளைத்துககொண்டு,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல, நிஅ.

மண்டலம் மண்டிலமெனமருவிற்று.

அரசியல் பிழையாது—நூல்களிற்கூறிய அரசிலக்கணத்திற்றப்பாமல்,

[அறநெறி காட்டிப், பெரியோர் சென்ற வடிவழிப் பிழையாது·] பெரியோர் சென்ற அடிவழிப பிழையாது அறநெறி காட்டி—நின்குலத்திற பெரியோர்நடந்த அடிப்பாட்டின்வழியைத் தப்பாமல அறநெறியிருக்குமபடி இதுவென்று அவர்களுக்கு விளக்கி,

நனிபுகன்றுறைதுமென்னுது ஏறறெழுந்து (௧௪௭) களிறுபரப்பித் (௧௭௯) தானையோடே (௧௮௦) தலைச்சென்று (௧௮௧) அரசமண்டிலமுற்றிச (௧௯௦) செற்ற தெவ்வா நின்வழிநடக்கையினாலே (௧௮௯) நீ நட்டவர்குடியையுயாககுவை (௧௯௧) யாகையினாலே அவர்களுக்கு அறநெறிகாட்டிப (௧௯௧) பின்னா அம்மண்டலங்களைச் சூழவிருந்த குறுநிலமன்னா அரணகளிலுள்ளவறறை எளிதிறகொண்டு (௧௪௫) வீசிப் (௧௪௬) போகிப (௧௪௮) புக்கு அவர்ருபபங்களைவெளவிப (௧௪௯) பின்னர் உறு செறுநா (௧௫௨) நின்வழிவாழாமையினாலே (௧௭௫) அவர்புலம்புக்கு (௧௫௨) நீ நரையுருமேறனையை (௬௩) யாகையினாலே அரசியல பிழையாமல் (௧௯௧) ஆரப்பிமிழ (௧௮௨) நீறுகைபப (௧௮௪) நரல ஆரப்பக (௧௮௫) கணைசிதறித (௧௮௩) தொலைச்சி (௧௫௩) அவரைக்கடந்து அட்டு (௧௮௬) அவரெயிலைவெளவி (௧௮௭) அவரைத தாவறுததலின் (௧௮௮) அப்பகைவர்தேஎம் (௧௭௬) எரிமேயக் (௧௫௫) காடாக (௧௫௬) மாசேப்பப் (௧௫௭) பாழாக (௧௫௮) மறபப (௧௬௦) ஆட (௧௬௩) அகவச் (௧௬௪) சேர (௧௬௮) மூரல (௧௭௦) ஊாதர (௧௭௨) உகளக (௧௭௪) கெட்டுப் (௧௭௫) பாழாயின (௧௭௬), அங்ஙனம் பாழாயினபின்பு நீ செறறவரரசு பெயாககுவை (௧௯௨) யாகையினாலே வேண்டுபுலத்திறுத்து (௧௫௦) அந்நாடுகள் மேமபடுதறகுமருவின குரிசில் (௧௫௧) எனவினைமுடிக்க

[குடமுதற் றோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின், வழிவழி சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றம்] குடமுதல தோன்றிய தொன்று தொழு பிறையின் நின் வலம் படு கொற்றம் வழிவழி சிறக்க—மேற்றிசைக்கட்டோன்றிய நின்குலத்திற்குப் பழைதாகிய எல்லாருந தொழும்பிறை நாடோறுஞ்சிறக்குமாறுபோல நினனுடைய வெற்றியாலே நின்பின்னுள்ளோர்க்குண்டாங்கொற்றம அவர்களவழிவழியாக மிகுவதாக,

[குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், றேய்வன கெடுகநின் றெவ்வ ராக்கம·] குணமுதல் தோன்றிய ஆரிருள மதியின் நின்தெவ்வா ஆக்கம் தேய்வன கெடுக—கீழ்த்திசைக்கட்டோன்றிய நிறைந்த இருளைத்தருமதி நாடோறுந் தேயுமாறுபோல நினபகைவருடைய ஆக்கம் நாடோறுந் தேயவனவாயக கெடுவனவாக;

உயர் நிலை உலகம அமிழ்தொடு பெறினும் பொய சேண நீங்கிய வாய் நட்பினையே— ஒருபொய்யாலே உயர்ந்தநிலைமையையுடைய தேவருலகை அவர்நுகரும அமுதத்தோடே பெறுவையாயினும அவறறைத்தருகினற பொய் நின்னைக்கைவிட்டுநீங்க மெய்யுடனே நட்புசசெயதலையுடையை,

இனிப பொய்சே ணீங்கிய வாய்நட்பினையே யென்று பாடமாயின், மெய்யை நட்டதலைச செய்தனையென்க

முழங்கு கடல ஏணி மலா தலை உலகமொடு உயர்நத தேளதது விழுமியோர் வரினும் பகைவாகு அஞ்சிப பணிந்து ஒழுகலையே—முழங்குகடலாகிய எல்லையையுடைய அகன்றவிடத்தையுடைய உலகத்துள்ளாருடனே உயர்ந்த தேவருலகத்துத தேவரும் பகைவராய்வரினும் பகைவாககு அஞ்சித் தாழ்ந்தொழுகலைசெய்யாய்,

தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய வாணன் வைத்த விழுநிதி பெறினும் பழி நமக்கு எழுக என்னாய்—தென்றிசைநிலத்தின் மலைகளெல்லாம் நிறையும்படி வாணனென்னுஞ்சூரன் வைத்த சீரிய பொருட்டிரள்களினைப் பெறுவையாயினும் பிறர் கூறும்பழி நமக்கு வருவதாகவென்று கருதாய்,

விழுமிழ்ந்து ஈதல் உள்ளமொடு இசை வேட்குவையே—சீரிதாகிய பொருளைக் கொடுத்தலையுடைத்தாகிய நெஞ்சுடனே புகழை விரும்புவை,

அன்னாய—அத்தன்மையையுடையாய்,

[நினனொடு முன்னிலை யெவனோ] முன்னிலை நின்னொடு எவனோ—ஐம்பொறிகளுக்கும் நுகரப்படுவனவாய முன்னிற்கப்படுவனவாகிய இந்நுகர்பொருள்கட்கு நின்னோடு என்னவுறவுண்டு,

நின்னென்றது சீவான்மாவை. முன்னிலை - ஆகுபெயர்

[கொன்னொன்று கிளக்குவ லடுபோ ரண்ணல், கேட்டிசின் வாழி கெடுகநின னவலம்.]

நின் அவலம் கெடுக—நின்னிடத்துண்டாகியமாயை இனிக்கெடுவதாக,

அடு போர் அண்ணல—அம்மாயையைக்கொல்கின்ற போர்த்தொழில்வல்ல தலைவனே,

கொன் ஒன்று கிளக்குவன்—பெரிதாயிருப்பதொருபொருளை யான்கூறுவன், அஃது என்றுற்காட்டுதற்கரிது,

என்றது நந்தழியினை.

கேட்டிசின்—அதனைத் தொல்லாணை நல்லாசிரியரிடத்தே கேட்பாயாக;

வாழியென்பதனைச் சுற்றமொடுவிளங்கி (எஎ) யென்பதன்பின்னே கூட்டுக.

[கெடாது நிலைஇயர்நின சேண்விளங்கு நல்லிசை] சேண் விளங்கு நின் நல்லிசை கெடாது நிலைஇயர்—சேட்புலமெல்லாஞ் சென்றுவிளங்கும் நின்னுடைய நல்ல புகழ் ஒருகாலமுங்கெடாதே நிலைபெறுவதாக,

[தவாப்பெருக்கத் தறாயாண, ரழித்தானாக் கொழுந்திற்றி, யிழித்தானாப் பலசொன்றி, யுண்டானாக் கூர்நறவிற் றின்றானா வினவைக, னிலனெடுக கல்லா வொண்பல வெறுக்கைப், பயனற வறியா வளங்கெழு திருநகர்]

தவாப் பெருக்கத்து அறா யாணர் வளம் கெழு திரு நகர்—கெடாத பெருக்கத்தினையுடைய நீங்காத புதுவருவாயாலே செல்வம்பொருந்தின திருமகளையுடைய நகர்,

அழித்து ஆனாக் கொழுந்திற்றி தின்று—அழிக்கப்பட்டு விருப்பமையாத கொழுவிய தசையைத்தின்று,

"ஆடழிக்க" என்ப

ஆனாப் பல சொன்றி இழித்து ஆனாக் கூர் நறவின் உண்டு—விருப்பமையாத பலவகைப்பட்ட சோற்றைத் தின்றுகூறிக் கள்ளின் மயாத மிக்க கள்ளை உண்டு,

ஆனா இனப் பாணர் (உகக)—அவ்விரண்டினும் விருப்பமையாத திரட்சியையுடைய பாணரென்க.

தின்று உண்டு ஆனா இனப் பாணரென்க

வைகல்—நாடோறும்

நிலன் எடுக்கல்லா ஒண் பல வெறுக்கை—நிலஞ்சுமக்கமாட்டாத ஒள்ளிய பல வாகிய பொருட்டிரள்களையும்,

என்றது பூணகளையும், பொன்னையும

பயன் அறவு அறியா நகா—எக்காலமும பயன்கெடுதலறியாத நகா,

நரம்பின முரலும் நயம வரும முரற்சி விறலியா வறுங்கைக் குறுந்தொடி செறிபப—யாழ்வாசித்தாறபோலப பாடும நயடபாடுதோன்றும பாடடினையுடைய விறல் பட ஆடுதலையுடையாா தம்முடைய பூணணியாத கைகளிலே குறியதொடிகளையிட,

* "நரமபொடு வீணைநாவி னவினறதோ வெனறு நைந்தாா" என்றாபிறரும.

பாணாஉவப்பக் களிறு பல தரீஇ—பாணாமகிழும்படி யானைகள்பலவற்றையுங் கொடுத்து,

நகரிலே யிருந்து (௨௧௬) நாடோறும் (௨௧௪) விறலியா தொடிசெறியாநிறபப் (௨௧௮) பாணருவப்ப (௨௧௯) வெறுக்கையையும (௨௧௫) யானையையுங் கொடுத்தென்க

தரீஇ என்றதனைச † "செலவினும் வரவினும்" என்னும பொதுச்சூத்திரத்தாற்கொள்க.

கலந்தோா உவப்ப எயில பல கடைஇ—தன்னுடன நட்புக்கொணடோா மனமகிழும்படி அழித்த அரணகளிற்கொணட பலபொருள்களையும அவர்க்குச் செலுத்திக்கொடுத்து,

என்றது - அவா வேணடாவெனறுமறுக்கவும தாம் வலியப்போகவிட்டென்றவாறு

மறம கலங்கத் தலைச் சென்று—பகைவாமறம் நிலைகுலையும்படி அவாகளிடத்தே சென்று,

வாள் உழந்து அதன தாள வாழ்த்தி—அவாக்கு வாட்போரிலே வருந்தினபடியாலே அவ்வருத்தத்தினிற் பின்பும் அதனகட்பிறக்கினற முயற்சியைவாழ்த்தி,

என்றது - வாட்போரின்கட்பெறற இனிமையைப பின்னும்விரும்பி அதிலேமுயல்கின்றாரென வீரச்சிறப்புககூறிறறும்

உழந்தென்னுஞ் செயதெனனெச்சம காரணப்பொருட்டு. ‡"விழுப்புண படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள் - வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து" என்றா பிறரும். உழந்த தன்னெனப் பெயரெச்சமாயின், தன்னெனனுமொருமை மேல்வருகின்ற மன்னா (௨௩௪) என்னும் பன்மைக்காகாமையுணாக

நாள ஈண்டிய நல்லகவாக்குத் தேரோடு மாசிதறி—விடியற்காலத்தே வந்திரண்ட அரசாவிரும்பப்பட்ட சூதாக்குத் தேருடனே குதிரைகளையும பலவாகக் கொடுத்து,

---

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௧௬௬—"கருங்கொடிபுருவ மேறா கயனெடுங கண்ணு மாடா - வருங்கடி மிடறும் விமமா தணிமணி யெயிறுந் தோன்றா - விருங்கடற் பவளச் செவ்வாய் திறந்திவள் பாடி னாளோ - நரம்பொடு வீணை நாவி னவின்றதோ வென்று நைந்தார."

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம, கிளவியாக்கம், ௨௮.

‡ திருக்குறள், படைச்செருக்கு, ௬.

என்றது, * "தாவி னல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச் - சூத ரேத்திய துயிலெ டை நிலையும்" எனனும்விதியாற் சூதா இருசுடர்தொடங்கி இன்றுகாறும் வருகின்ற தங்குலத்துளளோர்புகழை அரசா கேட்டற்குவிரும்புவரென்றுகருதி விடியற்காலத் தே பாசறைக்கண்வந்து துயிலெடைபாடுவரெனபது ஈண்டுக்கூறிற்றும்.

அகவரென்றா, குலத்தோரெல்லாரையும் அழைத்துப் புகழுவரெனபது பற்றி, ஆகுபெயா, †"அகவல்" போல.

இனி வைகறைபாடும் பாணரென்பாருமுளா

வாழ்த்தித திரண்டஅகவரெனக

[கூற்றக் கூடாப்பூவின், பாடுபுலர்ந்த நறுஞ்சாந்தின, விழுமிய பெரியோர் சுற்ற மாகக, கள்ளி னிருமைபைக் கலஞ்செல வுண்டு] கள்ளின் இருமைபைகலம் செல உ ண்டு கூற்றக் கூடாப பூவின பாடு புலர்ந்த நறுஞ்சாந்தின விழுமிய பெரியோர் சுற்ற மாக—கள்ளினையுடைத்தாகிய பெருமையினையுடைய குப்பிகள் வறறும்படியாகக் கள்ளினையுண்டு சூடுதலுறற விளக்கத்தையுடைத்தாகிய வஞ்சியினையும் பூசினபடியே புலர்ந்த நறிய சாந்தினையுமுடைய, சீரியபடைத்தலைவரைத் தமக்குச் சுற்றத்தாரா கக்கொண்டு,

உண்டென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உடையவென்னும வினைக்குறிப்போடு முடி ந்தது.

பணிந்தோர் தேஎம் தம்வழி நடப்ப—தம்மைவழிபட்டோருடைய தேசங்கள் தம்மேவலைக்கேட்டு நடக்கையினாலே,

பணியார் தேஎம் பணித்துத் திறை கொண்மார்—தம்மை வழிபடாதோருடை ய தேசங்களைத் தம்மேவல் கேட்கும்படி பணணி அவர்களைத் திறைவாங்குதற்கு,

பருந்து பறக்கல்லாப் பார்வல் பாசறை—உயரப் பறக்கும் பருந்துகளும் பறத்த லாற்றாத உயர்ச்சியையுடைய அரணகளையுடைய பாசறைக்கண்ணே,

பார்வல் - ஆகுபெயா

படு கண் முரசம் காலை இயம்ப—ஒலிக்கின்ற கணணையுடைய பள்ளியெழுச்சி முரசம் நாட்காலத்தே ஒலிப்பவிருந்து,

வெடி படக் கடந்து—பகைவாபடைக்குக் கேடுண்டாக வென்று,

வெடி - ஓசையுமாம

வேண்டு புலத்து இறுத்த—பின்னும் அழிக்கவேண்டுமென்ற நிலங்களிலேசெ ன்றுவிட்ட,

பணை கெழு பெருந் திறல் பல் வேல் மன்னா—வெற்றிமுரசபொருந்தின பெரிய வலியினையும் பலவேறபடையினையுமுடைய அரசாகள,

[கரைபொரு திரங்குங் கனையிரு முந்நீர்த், திரையிடு மணலினும பலரே.] கனை இரு முந்நீர்க் கரை பொருது இரங்கும திரை இடு மணலினும பலரே—செறிதலையு டைய கரிய கடலிற் கரையைப பொருது ஒலிக்கும் திரைகுவிக்கின்ற மணலினும் பலரே

ஏகாரம - பிரிநிலை

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௩௬.

† ,, ,, செய்யுளியல், ௮௪.

உரை: செல மலர் தலை உலகம் ஆண்டு கழிந்தோர்—புகழ் எங்கும்பரக்கும்படி அகன்ற இடத்தையுடைய உலகங்களைத் தமதேவல்களை நடத்தி மக்கட்குரிய மன்னுணர்வின்மையிற் பிறப்பறமுயலாது பயனின்றி மாண்டோர்,

ஏகாரம் - ஈற்றசை * 'மக்கட் டாமே யாற்றி வுயிரோ'' என்றதனால், மன்னுணர்வின்றியென்றும்

தரீஇ (௨௧௧) கடைஇச (௨௨௦) சிதறிப (௨௨௪) பணிந்தோர்தேஎந் தமவழி நடக்கையினாலே (௨௨௩) பணியார்தேஎம் பணித்துத் திறைகொள்ளுதற்குப் (௨௩௦) பெரியோர் சுற்றமாகக்கொண்டு (௨௨௭) பாசறையிலே (௨௩௧) முரசியம்பஇருந்து (௨௩௨) கடந்துஇறுத்த (௨௩௩) மன்னர் (௨௩௪) உலகமாண்டுகழிந்தோர் (௨௩௭) திரையிடு மணலினும்பலர் (௨௩௬) என முடிக்க

இது † ''மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை'' அன்றிப் பிறவியற்முயலாமையிற் கழிந்தமை கூறிற்று

அதனால்—பயனின்மையாலே,

[குணகடல் கொண்டு குடகடன் முற்றி, யிரவு மெல்லையு ம் விளிவிட னறியா, தவலு மிசையு நீர்த்திரள் பீண்டிக், கவலையங் குழும்பி னருவி யொலிப்பக், கழைவளர் சாரற் களிற்றின நடுங்க, வரைமுத லிரங்கு மேற்றொடு வான்றொழிந்து, சிதாறப் பெரும்பெயல் சிறத்தலின்]

வான் குணகடல் கொண்டு குடகடல் வரைமுதல் முற்றி — மேகங் கீழ்த்திசைக் கடலிடத்தே நீரைமுகந்து மேற்றிசைக் கடலருகின மலையிடத்தே தங்கி,

இரவும் எல்லையும் விளிவிடன் அறியாது—இரவும்பகலும் ஒழிந்தஇடத்தை அறியாது,

அவலும் மிசையும் நீர்த் திரள்பு ஈண்டிக் கவலை அம் குழும்பின் அருவி ஒலிப்ப—பள்ளமும் மேடுமாகிய பலநிலத்துண்டாகிய நீரினாலே திரண்டு சேரக்குவிந்து கவலைக்கிழங்கு கல்லின அழகியகுழியிலேவீழ்ந்து அருவியொலிக்கும்படி,

கழை வளர் சாரற் களிற்றினம் நடுங்க இரங்கும் ஏற்றொடு தொழிந்து—மூங்கில் வளர்ந்த மலைப்பக்கத்திலே யானைத்திரள் நடுங்கும்படி ஒலிக்கும் உருமேற்றோடே பரந்து,

சிதாற பெரும்பெயல்—சிதறுதலையுடைய பெருமழை,

சிறத்தலின—மிகுகையினாலே,

வான் முற்றி தொழிந்து அருவியொலிக்கும்படி பெரும்பெயல் விளிவிடனறியாது சிறத்தலினென்முடிக்க

[தாங்காது, குணகடற் கிவாதருங் குருஉப்புன லுந்தி, நிவந்துசென் னீத்தங் குளங்கொளச் சாற்றி] தாங்காது உந்தி நிவந்து செல் நீத்தம் குளம் கொளச் சாற்றிக் குணகடற்கு இவர்தரும் குருஉப்புனல்—யாறுகள் தாங்காமல் யாற்றிடைக்குறையிலே ஓங்கிச்செல்கின்றபெருக்கைக் குளங்கள்கொள்ளும்படி நிறைத்துக் கீழ்த்திசைக் கடலுக்குப் பரந்துசெல்லும் நிறத்தையுடைய நீராலே,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௩௩

,, ,, புறத்திணையியல், ௨௪.

களிறு மாய்க்கும் கதிர்க் கழனி—யானைகள் நின்றால் அவற்றைமறைக்கும் படிவிளைந்த கதிரையுடைய கழனியிலும்,

ஒளிறு இலஞ்சி—விளங்குமடுக்களினும்,

அடை நிவந்த முள் தாள் சுடாத் தாமரை—இலைக்குமேலான முள்ளையுடைய தாள்களையுடையவாகிய ஒளியினையுடைய தாமரைப்பூவினையும்,

கள் கமழும் நறு நெய்தல—தேனாறும் நறிய நெய்தற்பூவினையும்,

வள் இதழ அவிழ் நீலம்—பெருமையையுடைய இதழ்விரிந்த நீலப்பூவினையும,

மெல்லிலை அரி ஆம்பலொடு—மெல்லிய இலையினையும் வண்டுகளையுமுடைய ஆம்பற்பூவோடே,

அரி - மென்மையுமாம

வண்டு இறைகொண்ட கமழ் பூ பொய்கை—வண்டுகள் தங்குதல்கொண்ட மணநாறும் பிறபூக்களையுமுடைய பொய்கைகளிலும்,

கம்புட் சேவல் இன்துயில் இரிய வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து—கம்புட்கோழி இனியவுறக்கங்கெடும்படி வள்ளைக்கொடிகளைத் தள்ளி வலியையுடையமீன்களை முகந்துகொண்டு,

கழனியிலும் (உ௫௭) இலஞ்சியிலும் (உ௫௮) பொய்கைகளிலும (உ௬௧) மீன்முகந்துசாற்றிய வலைஞரென்க

கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்—விலைகூறிவிற்ற கொடியமுடிகளையுடைய வலையான்மீன்பிடிப்பார்,

வேழப் பழனத்து நூழிலாட்டு ஓதை (உ௬அ)—கொறுக்கச்சியையுடைய மருதநிலத்துமீனைக் கொன்றுகுவித்தலாற பிறந்தஓசை,

கரும்பின் எந்திரம் ஓதை—கருமபிற்கிட்ட ஆலையிடத்தோசை,

கட்பின் ஓதை—களைபறிப்பிடத்தோசை,

அள்ளல் தங்கிய பகடு உறு விழுமம் கள் ஆர் களமர் பெயர்க்கும் ஆர்ப்பே—சேற்றிலான அள்ளலிலே வலியுறுத்தங்கிய எருதுற்றவருத்தத்தைக் கள்ளையுண்ணுங் களமர் பெயர்க்குமாரவாரம்,

ஒலிந்த பகன்றை விளைந்த கழனி வன்கை வினைஞர் அரிபறை—தழைத்த பகன்றையினையுடைய நெல்லுமுற்றியகழனியில அரிநெல்லை வலியகையினாலே அறுப்பாருடைய அரிதலெழுகின்ற பறையோசை,

இன்குரல் தளி மழை பொழியும் தண் பரங்குன்றில் கலிகொள் சும்மை—இனியவோசையினையுடைய துளிகளையுடைய மேகந்தங்குங் குளிர்ந்த திருப்பரங்குன்றில் விழாக்கொண்டாடுமாரவாரம்,

* "வயிரியர் முழவதிரந் தன்ன முழக்கத் தேறேறு" என்றார்பிறரும்.

ஒலி கொள் ஆயம் ததைந்த கோதை தாரொடு பொலியப் புணர்ந்து உடன் ஆடும் இசையே—புதுநீர்விழவின் ஆரவாரத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்ட மகளிர்தி

---

* அகநானூறு, நித்திலக்கோவை, ௩௨௭.—"வழையமை யடுக்கத்து வலனே ர்பு வயிரியர்-முழவதிரந் தன்ன முழக்கத் தேறேறு-ரவுப்பெயல் பொழிந்த நன்னெ ன் யாமத்-தரவின் பைந்தலை யிடறிப் பானு-மிரவின் வந்தெம் மிடைமுலை முயங்கி"

ரள் தம்மிடத்து நெருங்கினகோதை தங்கணவாமாரபின் மாலையுடனே அழகுபெறக் கூடி அவர்களுடனே நீராடுமோசை,

அணைத்தும் அகல் இரு வானதது இமிழநது இனிது இசைபபு—அவ்வோசை முழுவதூஉம் தன்னையொழிந்தபூதஙகள விரிதறகுககாரணமாகிய பெருமையையுடைய ஆகாயத்தேசென்று முழங்கி ஆண்டுவாழ்வார்க்கு இனிதாகவொலிப்ப,

குருகு நரல மனை மரத்தால மீன் சீவும் பாண் சேரியொடு— குருகென்னுமபறவைகள் கூப்பிடுமபடி மனையிடத்து மரஙகடோறும மீனைததிருத்தும் பாணர்குடியிருப்பிற் பாடலாடலால எழுந்த ஓசையோடே,

மருதம்சான்ற— ஊடலாகிய உரிபபொருளமைநத,

தண பணை சுறறி— மருதநிலஞ் சூழபபட்டு,

ஒருசார— ஒருபககம்,

ஒருசார (௨௭௦) சேரியிலோசையோடே (௨௬௧) ஓதை (௨௫௮) ஆரபபுப (௨௬௦) பறையோசை (௨௬௨) சும்மை (௨௬௪) இசையாகிய அவ்வோசைமுழுவதும (௨௬௬) இசைககும்படி (௨௬௭) தணபணை சுறறபபட்டு (௨௭௦) எனக

சிறுதினை கொய்ய— சிறியதினையையறுககு,

கவவை கறுபப— எள்ளிளஙகாய் முறற,

கருஙகால வரகின் இருஙகுரல புலர—கரியதாளினையுடைய வரகினது கரிதாகியகதிர் முற்ற,

ஆழ்ந்த குழும்பில திரு மணி கிளர—ஆழந்தகுழியிலே திருவினையுடையமணி கிடந்துவிளங்க,

[எழுந்த கடறறி னன்பொன் கொழிப்பப, பெருஙகவின் பெறற சிறுதலை நௌவி, மடக்கட் பிணையொடு மறுகுவன வுகள] பெருங் கவின் பெற்ற சிறு தலை நௌவி எழுந்த கடற்றில் நன்பொன் கொழிபப மடக கட் பிணையொடு மறுகுவன உகள—பெரிய அழகைப்பெற்ற சிறியதலையினையுடைய நௌவிமான் வளர்ந்தகாட்டில் மாற்றற்ற பொன்மேலேயாம்படி மடப்பத்தையுடைததாகிய கண்ணினையுடைய பிணையோடே சுழல்வனவாயத்துள்ள,

சுடர்ப் பூங் கொன்றை தாஅய நீழல்—ஒளியினையுடையவாகிய பூககளையுடைய கொன்றைபரந்த நிழலிடததே,

பாஅயன்ன பாறை அணிந்து— பரபபினாலொதத பாறை அழகுபெறறு,

[நீலத் தனன பைமபயிர மிசைதொறும, வெள்ளி யன்ன வொள்வீ யுதிர்ந்து, சுரிமுகிழ் முசுணடையொடு முலலை தாஅய்] நீலததனன பைம்பயிர மிசைதொறும் சுரிமுகிழ முசுணடையொடு முலலை வெள்ளி அனன ஒள்வீ உதிர்ந்து தாய்—நீலமணியையொதத பசியபயிர்களினிடஙகடோறும் முறுககுணட அரும்புகளையுடைய முசுணடையுடனே முல்லையினுடையவெளளியினிறத்தையொத்த ஒள்ளியபூக்கள் உதிர்ந்து பரந்து,

[மணிமருள னெயதல் உறழக் காமர், துணிநீர மெல்லவற றொய்யிலொடு மலர, வல்லோன் றைஇய வெறிககளங கடுபப] வலலோன தைஇய வெறிக்களம் கடுப்பக காமர் துணி நீர மெலலவல் மணி மருள நெயதல் தொய்யிலொடு உறழ மலர—இழைத்தல்வல்லவன் இழைத்த கூத்தினையுடைய களத்தையொபப விருபபத்தையுடைய

தெளிந்த நீரையுடைத்தாகிய நெகிழ்ந்த பள்ளத்திலே நீலமணியென்றுமருளும் நெய்தல் தொய்யிற்கொடியோடே மாறுபட மலர,

முல்லை சான்ற புறவு அணிந்து ஒருசார்— இருத்தலாகிய உரிப்பொருளமைந்த காடுசூழ்ந்து ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (உ௮௫) அணிந்து (உ௭௮) தாய்க (உ௮௧) கொய்யக் கறுப்பப் (உ௭௧) புலரக் (உ௭௨) கிளர (உ௭௩) உகள (உ௭௬) மலரப் (உ௮௩) புறவுசூழப்பட்டு (உ௮௫) என முடிக்க.

* "பன்முறையானும்" என்பதனாற் பலவினையெச்சம் விராய் அடுக்கி அணிந்தென்னும்வினை கொண்டன

நறுங்காழ் கொன்று கோட்டின் வித்திய குறுங்கதிர்த் தோரை— நறியஅகிலையும் சந்தனத்தையும்வெட்டி மேட்டுநிலத்தேவிதைத்த குறியகதிர்களையுடைய தோரைநெல்லும்,

நெடுங் கால் ஐயவி— நெடியதாளினையுடைய வெண்சிறுகடுகும்,

ஐவன வெண்ணெலொடு அரில் கொள்பு நீடி— ஐவனநெல்லென்னும் வெள்ளியநெல்லோடே பிணக்கங்கொண்டு வளரப்பட்டு,

இஞ்சி மஞ்சட் பைங்கறி பிறவும் பலவேறு தாரமொடு கலலகத்து ஈண்டி— இஞ்சியும் மஞ்சளும் பசுத்தமிளகுகொடியும் ஒழிந்த பலவாய்வேறுபட்டபண்டங்களும் கற்றரையிடத்தே குவியப்பட்டு,

தினை விளை சாரற் கிளி கடி பூசல்— தினையும்விளையப்படுகின்ற மலைப்பக்கத்திற் படியுங் கிளியையோட்டும் ஆரவாரம்,

நீடி ஈண்டியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் விளையுமென்னும் பிறவினைகொண்டன, † "அம்முக் கிளவி" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால்

மணிப் பூ அவரைக் குரூஉத் தளிர் மேய்ம் ஆமா கடியுங் கானவர் பூசல்—பன்மணிபோலும்பூவினையுடைய அவரையினது நிறவியதளிரைத் தின்னும் ஆமாவையோட்டுங் கானவருடைய ஆரவாரம்,

சேணோன் அகழ்ந்த மடி வாயப் பயம்பின் வீழ் முகக் கேழல் அட்ட பூசல்—மலைமிசைப்பரணுறையுங் குறவன்கல்லப்பட்ட மூடினவாயையுடைய பொய்க்குழியிலேவிழும் பகுவத்தினையுடைய ஆண்பன்றியைக் கொன்றதனாலுண்டான ஆரவாரம்,

சேணோன் - இழிகுலத்தோனாகியவன் அகழ்ந்தபயம்பென்பாருமுளர்.

கருங்கால் வேங்கை இருஞ்சினைப் பொங்கர் நறும் பூக் கொய்யுங் கானவர் (உ௬௩) பூசல்— கரியதாளினையுடைய வேங்கையினுடைத்தப் பெரியகவடுகளிற் றோன்றிய சிறியகொம்புகளிற்பூத்த நறியபூவைப்பறிக்குமகளிர் புலிபுலியென்றுகூறுமாரவாரம்,

இருங் கேழ் ஏறு அடு வயப் புலிப் பூசலொடு—கரியநிறத்தையுடைய பன்றியைக் கொல்லுகின்ற வலியினையுடைய புலியினது ஆரவாரத்தோடே,

ஏறு ‡ - ஆணேறுமாம்

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௩௬

† ,, ,, வினையியல், ௩௭

‡ ஆனையுமாமென்று சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

அனைத்தும்—முழுவதும,

[இலங்குவெள ளருவியொடு சிலம்பகத் திரட்டக், கருங்காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பணிந், தருங்கடி மாமலை தழீஇ·]

இலஙகு வெள் அருவியொடு கருஙகால வெறபு அணிந்து—விளஙகுகின்ற வெள்ளிய அருவிவீழ்கின்றவறறுலே கரிய நீரோடுங காலகளையுடைய பக்கமலைகள்சூழ்ந்து,

சிலமபகதது இரட்ட—மலையிடததே மாறிமாறியொலிப்ப,

குறிஞ்சி சான்ற— புணாச்சியாகிய உரிபபொருளமைந்த,

அருஙகடி மாமலை தழீஇ— பெறுதறகரிய சிறபபினையுடைய பெரியமலை தழுவப்பட்டு,

ஒருசார்—ஒருபக்கம,

ஒருசாா (௩௦க), அருவியாற (உகூகூ) கருஙகாலையுடையவெறபணிதலாலே (௩௦௦) நீடி (உ௮௮) ஈணடி (உகூ௦) விளையுளு சாரலிற கிளிகடிபூசல் (உகூக) கானவர்பூசல் (உகூ௩) அட்டபூசல் (உகூ௬) கொய்யுமபூசலாகிய (உகூ௭) அனைததுப்பூசலும புலிப்பூசலோடே (உகூ௮) சிலம்பகத்திரட்டக (உகூகூ) குறிஞசிசான்ற (௩௦௦) அருங்கடியினையுடையமலைதழுவபபட்டு (௩௦க) எனமுடிகக

[இருவெதிாப் பைந்தூறு கூடேரி நைபப·] இரு வெதிாக் கூா எரி பைந்தூறு நைப்ப— பெரியமூஙகிலிறபிறந்த மிககநெருபபுப பசியதூறுகளைச் சுடுகையினுலே,

* நிழத்த யானை மேயபுலம படர—ஓய்ந்தயானைகள் தமக்கு மேயலாமிடஙகளிலே போக,

கலிதத இயவா இயம தொட்டன்ன — மகிழந்த வாசசியககாரா தம்வாச்சியத்தை வாசித்தாலொதத,

கண விடுபு உடையூத் தடடை கவின அழிந்து— மூஙகிலின்கண திறக்கபபட்டு உடைந்து இயநதொட்டனன (௩௦௪) ஓசையையுடைய தடடைஅழகழிகையினுலே,

தட்டபபடுதலிற றடடையெனருா

நெருபபுநைக்கையினுலே(௩௦உ)பயிரினறித தட்டைகவினழிகையினுலே(௩௦௫) ஓய்ந்தயானை மேயபுலம படரும்படி (௩௦௩) அருவியான்ற மலை (௩௦௬) யென்க

கவினழிய வெனத திரிதது முடிததலுமாம

அருவி ஆனற அணி இல் மா மலை — அருவிகளில்லையான அழகில்லாத பெரியமலையிடதது விடரகம் (௩௦௮)

வை கண்டனன புல முளி அம் காட்டு—வைககோலைககணடாறபோனற ஊகம்புல்லுலர்ந்த அழகியகாட்டிடத்தில,

கமம் சூழகோடை விடரகம் முகந்து—நிறைவினையுடைய சூறுவளியை முழைஞ்சிடஙகண முகநதுகொள்கையினுலே,

கால் உறு கடலின் ஒலிக்கும் சுமமை— காறறுமிகுந்த கடல்போல் ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தையுடைய வேனிற்குன்றம் (௩கக)

இலை வேய குரமபை உழை அதட் பள்ளி உவலைக கணணி வன்சொல் இளைஞா—குழையாலேவேயநத குடிலிலிருக்கும் மான்றேலாகியபடுக்கையினையும், தழைவிரவினகணணியினையும், கடியசொலலினையுமுடைய இளையோா,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௩௪:—" ஓய்தலாய்தனிழத்தல் சாஅ, யாவயி னன்கு முள்ளத லுணுககம."

சிலை உடைக் கையர் கவலை காப்ப— வில்லையுடைத்தாகிய கையையுடையரா ய்ப் பலவழிகளில் ஆறலைகள்வரைக் காக்கும்படி சுரஞ்சேர்ந்து (௬௩௪) என்க.

நிழல் உரு இழந்த வேனிற் குன்றத்து—நிழல தன்வடிவையிழத்தற்குக் கார ணமான முதுவேனிற்காலத்தையுடைய மலையிடத்துச் சுரம் (௬௧௪).

பாலை சான்ற—பிரிவாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

சுரம் சேர்ந்து—அருநிலஞ் சேரப்பட்டு,

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (௬௧௪), மலை (௬0௬) விடரகம் கோடையைமுகக்கையினலே (௬0௮) கடலினொலிக்குஞ் சும்மையையுடைய (௬0௧) வேனிற்குன்றத்துப (௬௧௩) பாலைசா ன்ற சுரஞ்சேரப்பட்டு (௬௧௪) என்க

பாலைக்கு நடுவணதென்னும் பெயர்கூறியவதனல், அது நடுதமபொருளானும் *"முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து - நல்லியல் பழிந்து நடுங்குதுயருறு த்துப்-பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்." எனமுதற்பொருள்பற்றிப் பாலைநிகழ் தலானும் பாலையையும வேறோர்நிலமாககினா

முழங்கு கடல தந்த விளங்கு கதிர் முத்தம்—ஒலிக்குங்கடலதந்த விளங்குகின்ற ஒளியினையுடையமுத்து,

அரம் போழ்ந்து அறுத்த கண் நேர் இலங்கு வளை—வாளரங் கீறியறுத்த இடம நேரிதாகிய விளங்குமவளை,

நேர்ந்தவளையுமாம

பரதர் தந்த பல் வேறு கூலம்—செட்டிகள கொணடுவருதலான்மிக்க பலவாய வேறுபட்ட பண்டங்கள,

தந்ததென்றும் பாடம்

[இருங்கழிச் செறுவிற் றீம்புளி வெள்ளுப்பு]

இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்பு — கரிய கழியிடத்துப பாத்தியிலவிளைந்த வெள்ளியவுப்பு,

தீம புளி—கருப்புக்கட்டிகூட்டிப பொரிந்தபுளி,

பரந்து ஓங்கு வரைப்பில்—மணற்குன்று பரந்துயரும் கானலிடத்தே,

வன்கைத் திமிலர் கொழுமீன் குறைஇய துடிக்கண் துணியல் —வலியகையினை யுடைய திமிலர் கொழுவிய மீன்களையறுத்த துடியினகண்போலுருண்ட துணிகள்,

என்றது கருவாடுகளை.

தீமபுளியினையும, உப்பினையும், கருவாட்டினையுமேற்றின நாவா (௬௨௧) யென்க

விழுமிய நாவாய்—சீரியமரக்கலம,

பெருநீர் ஓச்சுநர்—மரக்கலமீகாமர,

நனந்தலைத் தேஎத்து—அகன்ற இடத்தையுடைய யவனமுதலிய தேயத்தினி ன்றும்,

நன்கலன் உய்ம்மார்—இவ்விடத்துண்டாகிய பேரணிகலங்களை ஆண்டுச்செலுத் துதற்கு,

* சிலப்பதிகாரம், மதுரைக்காண்டம், காடுகாண்காதை

புணர்ந்து—பலருங்கூடி,

உடன் கொணர்ந்த புரவியொடு—சேரக்கொண்டுவந்த குதிரைகளோடே,

அனைத்தும—முழுவதும்,

வைகறொறும் வழி வழிச் சிறப்ப—நாடோறும் முறைமையே முறைமையே மிகுகையினாலே வளம்பல பயின்று (௬உ௫) என்க

நெய்தல சான்ற—இரங்கலாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

வளம் பல பயின்று—பலசெல்வமும் நெருங்கப்பட்டு,

ஒருசார், பெருநீரோச்சுநர் (௬உக) கலனும்மமா தேளத்துக (௬உஉ) கொணர்ந்த புரவியோடே (௬உ௩) முத்தம (௬க௫) வளை (௬க௬) கூலமானவை (௬கஎ) யனைத்தும் (௬உ௩) வழிவழிச்சிறப்ப (௬உச) வளம்பல பயிலப்பட்டு (௬உ௫) என்க.

நெய்தல்சான்ற (௬உ௫) பரந்தோங்குவரைப்பின்கண்ணே (௬கக) வளம்பலபயிலப்பட்டெனமுடிக்க.

ஆங்கு ஐம்பால் திணையுங் கவினி—அம்மண்டலத்தின்கண்ணே ஐந்துகூற்றினையுடைய நிலங்களும் அழகுபெற்று,

அமை வர—பொருந்துதலதோன்ற,

[முழவிமிழ் மகலாங்கண், விழவுநின்ற வியன்மறுகிற]

முழவு இமிழும் விழவு நின்ற வியன் மறுகின—முழவுமுழங்குந் திருநாள்நிலைபெற்ற அகற்சியையுடைய தெருவினையும,

துணங்கை—துணங்கைக்கூத்தினையும,

அம தழூஉவின்—அழகினையுடைய குரவைக்கூத்தினையும,

மணங் கமழ சேரி—மணநாறுகின்ற பரத்தையர்சேரியினையும்,

இன கலி யாணர்—இனிய செருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுமுடைய,

அகல ஆங்கண்—அகன்ற ஊரிடத்தே,

[குழூஉப்பல பயின்று.] பல குழூஉப் பயின்று—பலகுடித்திரள் நெருங்கி,

ஆங்கு—அந்நாட்டில,

பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவண்— புலவராற பாடுதல் முற்றுப்பெற்ற நல்லநாட்டிற்கு நடுவணதாய,

ஒருசார் தண்பணை சுற்றப்பட்டு (உஎ0) ஒருசார் மலைதழுவப்பட்டு (௩0க) ஒருசார் காடுதழுவப்பட்டு (உஅ௫) ஒருசார் சுரஞ்சேரப்பட்டு (௬கச) ஒருசார் நெய்தல்சான்ற (௬உ௫) வரைப்பின்கண்ணே (௬கக) வளம்பலபயிலப்பட்டு ஆங்கு (௬உ௫) ஐம்பாற்றிணையுங்கவினி (௬உ௬) அந்நாட்டிடத்து (௬௩0) அகலாங்கட் (௬உஎ) குழூஉப்பலபயின்று (௬௩0) அமைவரப (௬உ௬) பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நடுவணதாய (௬௩க) என்க.

[கலைதாய வுயர்சிமயத்து, மயிலகவு மலிபொங்கர், மந்தியாட மாவிசும்புகந்து, முழங்குகால பொருத மரம்பயில காவி, னியங்குபுனல கொழித்த வெண்டலைக் குவவு மணற், கான்பொழில்·]

'கலை தாய மலி பொங்கர் மந்தி ஆட மரம பயில் கா—முசுக்கலைகள்தாவினமிக்க கொம்புகளிலே அவற்றின்மந்திகள விளையாடும்படி மரம்நெருங்கினசோலை,

மா விசும்பு * உகந்து—பெரிய ஆகாயத்தேசெல்ல உயர்கையினாலே,

முழங்கு கால் பொருத மரம்—முழங்குகின்ற பெருங்காற்றடித்த மரம்,

மயில் அகவும் காவின்—மயில் ஆரவாரிக்குங் காவினோடே,

உயர் சிமயத்து இயங்கு புனல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவு மணற் கான் பொழில்—உயர்ந்த மலையுச்சியிடத்துநின்றும் வீழ்ந்தோடுகின்ற நீர்கொழித்து ஏறட்ட வெள்ளிய தலையினையுடைத்தாகிய திரட்சியையுடைய மணற்குன்றிடத்து மணத்தையுடைய பொழில்,

தழீஇய அடை கரை தோறும்—காவோடே பொழில்சூழ்ந்த நீரடையுங் கரைகடோறும்,

[தாதுசூழ் கோங்கின் பூமலர் தாஅய்க, கோதையி னொழுகும் விரிநீர் நல்வரல், வவிரறல் வையைத் துறைதுறை தோறும், பல்வேறு பூத்திரட் டண்டலை சுற்றி, யழுந்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையும்:]

தாது சூழ் கோங்கின் பூ மலர் தாஅய்க் கோதையின் ஒழுகும் விரிநீர் நல் வரல் வையை—தாதுகள்சூழ்ந்த கோங்கினுடையபூவும் ஏனைமலர்களும்பரந்து மாலையொழுகின்றபோல ஓடும் பெருநீர் நன்றாகிவருதலையுடைய வையையிடத்து,

அவிர் அறல் துறை துறை தோறும் பல் வேறு பூத் திரள் தண்டலை சுற்றி அழுந்து பட்டு இருந்த பெரும்பாண் இருக்கையும்—விளங்குகின்ற அறலையுடைய துறைகடோறும் துறைகடோறும் பலவாய்வேறுபட்ட பூத்திரளையுடைய பூந்தோட்டங்கள் சூழப்பட்டு நெடுங்காலமடிப்பட்டிருந்த பெரிய பாணசாதியின் குடியிருப்பினையும்,

நிலனும் வளனுங் கெடுத்து அமைகல்லா விளங்கு பெருந்திருவின் மானவிறல்வேள் அழும்பில் அன்ன நாடு இழந்தனரும்—நிலத்தையும் அதிற்பயிர்களையும் பாழாக்கப்பார்வை மாறுதலமையாத விளங்கும் பெரியசெல்வத்தினையுடைய மானவிறல்வேளென்னுங் குறுநிலமன்னனுடைய அழும்பிலென்னும் ஊரையொத்த நாடுகளையிழந்தவர்களும்,

கொழும் பல் பதிய குடி இழந்தனரும்—செல்வத்தினையுடைய பலவூர்களிடத்தனவாகிய குடிகளையிழந்தவர்களும்,

தொன்று கறுத்து உறையும் துப்பு உதர வந்த—பழையதாய செற்றங்கொண்டு தங்கும் வலி தம்மைக்கொண்டுவருகையினாலே எதிராய்வந்த,

அண்ணல் யானை அடு போர் வேந்தர்—தலைமையினையுடைய யானையினையும் பகைவரைக்கொல்லும் போர்த்தொழிலையுமுடைய வேந்தரை,

பன்மாறு ஓட்டி (௩௫0)—பலவாய் நெஞ்சிற்கிடந்த மாறுபாடுகளை முதறப்போக்கிப் பின்னர்,

[இன்னிசை முரச மிடைப்புலத் தொழியப், பன்மா றோட்டிப் பெயர்புறம் பெற்று:]

இன்னிசை முரசம் இடைப்புலத்து ஒழிய பெயர் புறம் பெற்று—இனிய ஓசையினையுடைய முரசம் உழிஞைப்போர்க்கிடையே கிடக்கும்படி மீளுகையினாலுண்டான முதுகைப்பெற்று,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௯:— "உகப்பே யுயர்த லுவப்பே யுவகை"

என்றது: உழிஞைப்போர்செய்யவந்த அரசர் குடுமிகொண்ட மண்ணுமங்கல மெய்தாது இடையேமீளும்படி காத்தகிடங்கு (௩௫௧) என்றவாறு.

மண்ணுற ஆழ்ந்த மணி நீர கிடங்கின—மண்ணுள்ளவளவுமாழ்ந்த நீலமணி போலும் நீரையுடைய கிடங்கினையும்,

விண் உற ஓங்கிய பல படைப் புரிசை—தேவருலகிலே செல்லும்படியுயர்ந்த பல கற்படைகளையுடைய மதிலினையும்,

தொல் வலி நிலைஇய வாயில (௩௫௬)—பழைதாகிய வலி நிலைபெற்ற வாயில,

அணங்கு உடை நெடு நிலை—தெய்வத்தையுடைத்தாகிய நெடிய நிலையினையும்,

நெய் படக் கரிந்த திண் போர்க் கதவின்—நெய் பலகாலுமிடுதலாற் கருகின திண்ணிய செறிவினையுடைய கதவினையும்,

வாயிலில் தெய்வமுறையுமாகலின், அதற்கு நெய்யுமணியாம், *"ஐயவி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை" எனபதனானுணர்க

மழை ஆடும் மலையின் நிவந்த மாடமொடு—மேகமுலாவுமலைபோலே ஓங்கின மாடத்தோடே,

கோபுரமன்றி வாசலை மாடமாகவுஞ் சமைத்தலின், மாடமென்றார்

வையை அன்ன வழக்கு உடை வாயில—வையையாறு இடைவிடாது ஓடுமாறு போன்ற மாந்தரும் மாவும் இடையறாமல் வழங்குதலையுடைய வாயில,

மாடத்தோடே (௩௫௫) நிலையினையும் (௩௫௩) கதவினையும் (௩௫௪) வழக்கினையுமுடைய வாயில் (௩௫௬).

பெரும்பாணிருக்கையினையும் (௩௪௨), கிடங்கினையும் (௩௫௧) புரிசையினையும் (௩௫௨) வாயிலினையு (௩௫௬) முடைய மதுரை (௬௯௯) யென்க.

வகை பெற எழுந்து வானம் மூழ்கிச் சில்காற்று இசைக்கும் பல புழை நல் இல்—கூறுபாடாகியபெயர்களைத் தாமபெறும்படியுயர்ந்து தேவருலகிலேசென்று தென்றற்காற்று ஒலிக்கும் பலசாளரங்களையுடைய நன்றாகிய அகங்களையும்,

மண்டபம் கூடம் தாய்க்கட்டு அடுக்களையென்றாற்போலும் பெயர்களைப்பெறுத லின், வகைபெறவெழுந்தென்றார்

யாறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந் தெருவில்—யாறுகிடந்தாற்போன்ற அகன்ற நெடிய தெருக்களிலே,

இருகரையும் யாறும்போன்றன, இரண்டுபக்கத்தினமனைகளும் தெருவுகளும்.

பல் வேறு குழூஅத்து இசை எழுந்து ஒலிப்ப—நாளங்காடியிற் பண்டங்களைக் கொள்ளும் பலசாதியாகிய பாடைவேறுபாட்டையுடைய மாக்கள்திரளிடத்து ஓசைமிக்கொலிக்கும்படி இருத்தர (௬௦௬) வெனக

மா கால் எடுத்த முந்நீர் போல முழங்கு இசை நன் பணை அறைவனர் நுவல—பெருமையையுடைய காற்றெடுத்த கடலொலிபோல முழங்கும் ஓசையையுடைய நன்றாகிய முரசைச் சாற்றினராய் விழவினை நாட்டிலுள்ளார்க்குச் சொல்லுகையினாலே நாடார்த்தன்றே (௬௨௮) யெனக

அறைவன நுவலவென்றுபாடமாயின், அறையப்படுவனவாய் விழாவைச் சொல்லவென்க.

---

* நெடுநல்வாடை.

கயம் குடைந்தன்ன இயம தொட்டு இமிழ் இசை மகிழ்ந்தோர் ஆடும் கலி கொள் சும்மை—கயத்தைக கையாற்குடைந்துவிளையாடுந் தன்மையவாக வாச்சியங்களைச் சாற்றலான் முழங்கினஓசையைககேட்டு மகிழ்ந்தவாகளாடுஞ் செருக்கினைக்கொண்ட ஆரவாரத்தினையுமுடைய தெரு (கூடுக) வெனக

ஓவுக கணடனன விரு பெரு நியமதது—சித்திரததைக கணடாறபோன்ற கட்கினிமையையுடைய இரண்டாகிய பெரிய அஙகாடித்தெருவில்,

நாளஙகாடி, அல்லஙகாடியாகிய இரணடுகூறறையுடைதெதென்றார்

சாறு அயாந்து எடுத்த உருவப் பல் கொடி—கோயில்களுககு விழாக்களை நடததிக் கட்டின அழகினையுடைய பலகொடிகளும,

இதனுல் அறஙகூறிஞா.

வேறு பல் பெயர ஆா எயில கொளக் கொள நாடோறெடுத்த நலம் பெறு புனை கொடி—வேறுபட்ட பலபெயாகளையுடையவாகிய அழித்தறகரிய அரண்களைத் தணடத்தலைவா அரசனேவலாறசென்று கைககொளளக் கைககொள்ள அவாகள் அவ் வெறறிககு நாடோறுமெடுத்த நன்மையைபபெற்ற சயககொடியும்,

இதனுற புறததுழிஞைபபோாகூறிஞா.

நீா ஒலித்தன்ன நிலவு வேல தானையொடு புலவுப் படக கொனறு மிடை தோல ஓட்டிப் புகழ் செயது எடுத்த விறல சால நனகொடி—கடலொலிததாறபோன்ற நிலைபெறுதலையுடைய வேறபடையோடே சென்று பகைவரைப புலாறறமுணடாககொன்று பின்னர் அணியாய்நின்ற யானைததிரளையுங்கெடுத்துத தமககுப் புகழையுணடாககி எடுதத வெறறியமைநத நன்றாகியகொடியும்,

இது தும்பைபபோாகூறிறறு

கள்ளின் களி நவில் கொடியொடு—களளினது களிபபுமிகுதியைச சாற்றுகின்ற கொடியும்,

நன் பல பல் வேறு குழூஉக் கொடி—நன்றாகிய பலவறறினுலே பலவாய் வேறுபட்ட திரட்சியையுடைய கொடிகளும்,

நன்பலவென்றார், கலவி கொடை தவம முதலியவறறை.

பதாகை நிலைஇப் பெரு வரை மருஙகின் அருவியின் நுடஙக—பெருங்கொடிகளும் நிலைபெற்றுப் பெரிய மலையிடதது அருவியசையுமாறுபோலவசைய,

இககொடிகள் அருவியினுடஙகும்படி வகைபெறவெழுந்து (கூறிள) எனமுன்னேகூட்டுக

பனை மீன் வழங்கும் வளை மேய பரபபின்—பனைமீனென்னுஞ் சாதியுலாவுஞ் சஙகுமேய்கின்ற கடலிடததே,

வீங்கும நோன் கயிறு அரீஇ இதை புடையூக கூம்பு முதல முருங்க எற்றி—இறுகும் பிணிப்பினையுடைய வலியினையுடைய பாய்கட்டினகயிறறையறுத்துப் பாயையும்பீறிப பாய்மரம அடியிலேமுறியும்படி அடிதது,

[காய்நதுடன, கடுஙகாற றெடுபப.] கடுங்காற்று உடன காயந்து எடுப்ப—கடிய காற்று நாற்றிசையினுஞ் சேரக கோபிததெடுக்கையினுலே,

கல் பொருது உரைஇ—நங்கூரக்கல் கயிறறுடனேநின்று பொருதுஉலாவி,

நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல—நெடியசுழியிலேயகப்பட்டுச் சுழலாநின்ற மரக்கலத்தையொக்க,

இருதலைப் பணிலம் ஆர்ப்ப—முன்னும்பின்னுஞ் சங்கொலிப்ப,

யானைமீண்டாற் பின்னின்றவன் ஊதுதற்குப் பின்னுஞ் சங்குசெல்லும்

சினம் சிறந்து கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி—சினமிகுப் பரிக்கோற்காரரைக்கொன்று பாகரைவீசிப் போகட்டு,

மென் பிணி வன்றொடர் பேணாது காழ் சாய்த்து—மெல்லியபிணிப்பினையுடைய வலிய நீர்வாரியென்று காலிற்கட்டுஞ் சங்கிலியை நமக்குக்காவலென்று பேணாதே அதுகட்டின தறியைமுறித்து,

கந்து நீத்து உழிதருங் கடாஅ யானையும்—கம்பத்தைக் கைவிட்டுச்சுழலுங் கடாத்தையுடைய யானையும்,

சிறந்து (௩அ0) கொன்று வீசிச் (௩அக) சாய்த்து (௩அஉ) நீத்து (௩அ௩) ஆர்ப்ப (௩அ0) உழிதருங்கடாமெனக் கடாத்தின்றொழிலாகவுரைக்க

காற்றிற்குக் கடாம் உவமிக்கப்படும்பொருள்

அம் கண் மால் விசும்பு புதைய வளி போழ்ந்து—அழகியவிடங்களைத் தன்னிடத்தேயுடைய பெரிய ஆகாயமறையக் காற்றைப்பிளந்து,

தேவருலகமுதலியவற்றைத் தன்னிடத்தேயுடைமையின், அங்கண்மால்விசும்பென்றார்.

ஒண்கதிர் ஞாயிற்று ஊறு அளவாத் திரிதருஞ் செங்கால் அன்னத்துச் சேவல் அன்ன—ஒள்ளிய கிரணங்களையுடைய ஞாயிற்றைத் தாஞ்சோதலை நெஞ்சாலே கருதிக்கொண்டுபறக்குஞ் சிவந்தகாலையுடைய அன்னத்தினது சேவலையொத்த,

குரூஉ மயிர்ப் புரவி உராலிற் பரி நிமிர்ந்து காலெனக் கடுக்கும் கவின் பெறு தேரும்—நிறவிய பலமயிர்களையுடைய குதிரைகளோடுதலிற் செலவுமிக்குக் காற்றெனக் கடுகவோடும் அழகினைப்பெறுகின்றதேரும்,

கொண்ட கோலன் கொள்கை நவிற்றலின்—கையிலேயெடுத்த மத்திகையையுடைய வாசிவாரியன் ஐந்துகதியையும் பதினெட்டுச்சாரியையும் பயிற்றுகையினாலே,

அடி படு மண்டிலத்து ஆதி போகிய—குரங்களழுந்தின வட்டமானவிடத்திலும் ஆதியென்னுங் கதியிலும் ஓடின,

கொடி படு சுவல் விடு மயிர்ப் புரவியும்—ஒழுங்குபடுங் கேசாரியையுடையனவாகிய விட்டவாசங்களையுடைய குதிரைகளும்,

[வேழத் தன்ன வெருவரு செலவிற், கள்ளார் களமர் இருஞ்செரு மயக்கமும்.]

வெரு வரு வேழத்து அன்ன செலவின் கள் ஆர் களமர் இருஞ்செரு மயக்கமும்—அச்சந்தோன்றுகின்ற யானையையொத்த போக்கினையுடைய கள்ளினை யுண்ணும் வீரர் தம்மிற் பெரியபோரைச்செய்யும் கலக்கமும்,

களத்தேசேறலிற் களமரென்றார்

அரியவும் பெரியவும்—ஈண்டுப் பெறுதற்கரியனவுமாய் அவைதாஞ் சிறிதின்றி மிகவுள்ளனவுமாய்ப் பலவாய் வேறுபட்ட பண்ணியம் (௪0௫) என மேலேகூட்டுக

வருவன பெயர்தலின்—யானையுந் (௩அ௩) தேரும் (௩அஅ) புரவியும் (௩௯௧) களமர் செருமயக்கமும் (௩௯௩) பலகாலும் வருவனவாய் மீளுகையினாலே,

[தீம்புழல் வல்சிக் கழற்கான் மழவர், பூந்தலை முழவி னோன்றலை கடுப்ப:] தீம்புழல் வல்சிப் பூந்தலைக் கழறகால் மழவா முழவின் நோன் தலை கடுப்ப—இனிய பண்ணியாரங்களாகிய உணவினையும பொற்பூககளையுடைய தலையினையும் வீரக்கழலணிந்த காலினையுமுடைய மழவாமுன்கொட்டும வீரமததளத்தினது வலியகண்ணையொக்க உருண்ட,

தீம்புழல் - இருபபைபபூவுமாம பூததலை - விகாரம மழவா - சிலவீரர். * "உருவக் குதிரை மழவ ரோட்டி" என்றூா பிறரும் கடுப்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சவுவமவுருபிறகு உருண்டவென ஒருசொலவருவிகக

பிடகைப பெய்த கமழ நறும் பூவினா—பூந்தட்டிலேயிட்டுவைதத மிகவும்நாறுகின்ற நறிய பூவினையுடையாரும்,

பல் வகை விரிதத எதிர் பூஙகோதையா—பலவகையாக விரிததுவைத்த ஒன்றறகொன்றுமாறுபட்ட பூமாலைகளையுடையாரும்,

பலர் தொகுபு இடிதத தாது உகு சுணணததா—இடிககவல்லாா பலருந்திரண்டு இடிதத பூந்தாதுககள்போலப பரககுஞ சுண்ணததையுடையாரும்,

தாது - நீறுமாம் நவமணிகளும, பொன்னும, சநதனமும, கருப்பூரமுதலியனவும் புழுகிலும பனிநீரிலும நனையவைததிடிததலின், இடிக்கவல்லவர் பலரும்வேணடிறறு

தகை செய் தீஞ்சேறறு இன்னீாப பசுஙகாய நீடு கொடி இலையினா— உடம்பிறகு அழகைக்கொடுககும் இனிய கருஙகாலிசிவிககாயசினை களிக கலந்த இனிய நீரினையுடைய பசியபாககுடனே வளாநதகொடியினற வெறறிலையினையுடையாரும்,

† "அஙகருங காலி சிவி யூறவைத தமைககப பட்ட, செங்களி விராய காயும்" என்றூா. இளஙகளியனனம் நீராயிருததலின் இன்னீரென்றூா.

கோடு சுடு நூறறினா—சஙகுசுடுதலாலுணடான சுணணாமபையுடையாரும்,

[இருதலை வநத பகைமுனை கடுபப, வினனுயி ரஞசி யினனு வெய்துயிர்த, தேங்குவன ாிருந்தவை நீககிய பினறை]

---

* அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, ச — "வணடுபடத துதைந்த கண்ணியொணகழ, லுருவக குதிரை மழவ ரோட்டிய, முருக நறபோா நெடுவே ளாவி, யறுகோட் டியானை பொதினி யாஙகட, சிறுகா ரோடன் பயினொடு சோத்திய, கற்போற் பிரியல மென்ற சொறறூ, மறந்தனா கொல்லோ தோழி சிறந்த, வேய்மருள் பணைத்தோ ணெகிழச சேயநாட்டுப், பொலஙகல வெறுககை தருமார நிலமபக, வழல்போல் வெஙகதிர் பைதறத தெறுதலி, னிழறேய்ந் துலறிய மரதத வறைகாய், பறுநீர்ப பைஞ்சுனை யாமறப் புலாதலி, னுகுநெற் பொரியும் வெம்மை யாவரும், வழஙகுந ரின்மையின வௌவுநா மடியச, சுரமபுல லெனற வாற்ற வலங்குசினை, நாரின்முருங்கை நவ்ரல் வான்பூச், சூரலங் கடுவளி யெடுபப வாருற, றுடைதிரைப் பிதிாவிற பொஙகிமுன், கடலபோற தோன்றல காடிறந் தோரே" எ-து பிரிவிடை ஆற்றூளாயதலைமகள தோழிககுச்சொலலியது, மாமூலனூர்.

† சீவகசிந்தாமணி, இலக்கணையாரிலம்பகம், கக:—"அங்கருங் காலிசிவி யூறவைத் தமைககப் பட்ட - செங்களி விராய காயுஞ் செம்பழுக் காயுந் தீந்தேனெங்கணுங் குளிர்த்த வின்னீ ாிளம்பகங காயு மூன்றும் - தங்களி செய்யக் கூட்டித் தையலார் கைசெய் தாரே"

இருந்தலை வந்த பகை முனை கடப்ப இன்னுயிர் அஞ்சி ஏங்குவனர் இருந்து—இரண்டுபக்கத்தானும் படைவந்த பகைப்புலத்தையொக்கத் தம்முடைய இனியவுயிருக்கஞ்சி ஏங்குவாராயிருந்து,

அவை நீங்கிய பின்றை இன்று வெய்துயிர்த்து—அந்நாற்படையும் போனபின்னர் அவற்றானெய்திய பொல்லாவெப்பத்தைப்போக்கி,

எனவே அச்சத்தால் நெஞ்சிற்பிறந்த வருத்தத்தைப்போக்கியென்றார்.

பல வேறு பண்ணியம் தழீஇத் திரி விலைஞர்—பலவாய்வேறுபட்ட பண்டங்களைத் தம்மிடத்தேசேர்த்துக்கொண்டு திரிகின்ற விற்பாரும்,

கொள்ளக்கொள்ளக் குறையாமல் தரத்தரமிகாமல் (சஉகூ) அரியவும் பெரியவுமாய (௬௧௪) பலவாய வேறுபட்ட பண்ணியமெனக்கூட்டுக.

மலை புரை மாடத்துக் கொழு நிழல் இருந்தர—மலையையொக்கும் மாடங்களிடத்துக் குளிர்ந்தநிழலிலே இருந்தலைச்செய்ய,

பூவினரும் (௬௧எ) கோதையரும் (௬௧அ) சுண்ணத்தினரும் (௬௧௯) இலையினரும் நூற்றினரும் (௬0௧) பண்ணியந்தழீஇத்திரிவிலைஞரும் (௬0௬) யானையும் (௬அ௬) தேரும் (௬அஅ) புரவியும் (௬௬௧) களமாமயக்கமும் (௬௬௬) வருவனபெயர்தலிற (௬௬௪) பகைமுனைகடப்ப (௬0உ) அஞ்சி (௬0௬) ஏங்குவனரிருந்து அவைநீங்கியபின்றை (௬0௪) இன்றுவெய்துயிர்த்து (௬0௬) மாடநிழலிலே (௬0௯) இசையெழுந்தொலிப்ப (௬௯0) இருந்தர (௬0௯) வெனக்கூட்டுக

இருங் கடல் வான் கோடு புரைய—கரியகடலில் வெள்ளிய சங்கையொக்க,

[வாருறுப, பெரும்பின் னிட்ட வானரைக் கூந்தலர், நன்னர் நலத்தர் தொன்முதுபெண்டிர்]

வாருறுப பின்னிட்ட வான் பெரு நரைக் கூந்தலர் தொன் முது பெண்டிர்—கோதிப் பின்னேமுடித்துப்போகட்ட வெள்ளிய பெரிய நரைமயிரினையுடையராகிய பழமைமூத்த பெண்டிர்,

நன்னர் நலத்தர்—நன்றாகிய வனப்பினையுடையராய்,

செந்நீர பசும்பொன் புனைந்த பாவை செல்சுடர்ப் பசுவெயில் தோன்றியன்ன செய்யர்—சிவந்தநீர்மையினையுடைய கிளிச்சிறையென்னும் பொன்னாற்செய்த பாவை வீழ்கின்றகிரணங்களிடத்துப் பசியவெயிலிடத்தே தோன்றினாற்போன்ற சிவந்த நிறத்தினையுடையராய்,

[செயிர்த்த நோக்கினர் மடக்கண்:] மடக்கண் செயிர்த்த நோக்கினர்—மடப்பத்தினையுடையகண்கள் ஆடவர்க்குவருத்தத்தைச்செய்த பார்வையினையுடையராய்,

ஐஇய கலுழும் மாமையர்—வியப்பினையுடையவாய் நோக்கினோர்கலங்குதற்குக் காரணமான மாமைநிறத்தினையுடையராய்,

கலுழ்தல் - ஒழுகுதலுமாம்

[வையெயிறு, வார்ந்த வாயர் | வார்ந்த வை எயிறு வாயர்—நேரிதாகிய கூரிய எயிற்றினையுடைய வாயினையுடையராய்,

[வணங்கிறைப் பணைத்தோட், சோர்ந்துகு வன்ன வயக்குறு வந்திகைத், தொய்யில் பொறித்த சுணங்கெதி ரிளமுலை.]

வணங்கு இறைப் பணைத் தோள வயக்குறு வந்திகை—வளைந்த சந்தினையுடைய மூங்கில்போலும்தோளினையும் விளக்கமுற்றிய கைவந்தியினையும்,

தொய்யில் பொறித்த சோர்ந்து உகுவன்ன சுணங்கு எதிர் இள முலை—தொய்யி லால் வல்லியாகவெழுதின நெகிழ்ந்துசிந்துமாறுபோன்ற சுணங்குதோற்றிய இளைய முலையினையும்,

தொய்யில் - எழுதுங்குழம்பு

மை உககன்ன மொய் இருங கூந்தல—மையொழுகினாற்போன்ற செறிந்த கரிய மயிரினையுமுடைய,

மயில் இயலோரும் மடமொழியோரும— மயிலின்றன்மையையுடையோரும் மடப்பத்தையுடைய வார்த்தையினையுடையோரும்,

கைஇ மெல்லிதின் ஒதுங்கிக் கையெறிந்து—தம்மைக்கோலஞ்செய்து மெத தெனநடந்து கையைததட்டி,

கல்லா மாந்தரொடு நகுவனர் திளைப்ப—காமநுகாச்சியினையன்றி வேறொன்றை யுங்கல்லாத இளையோருடனே மகிழ்ந்தனராய்ப் புணரும்படி,

[புடையமை பொலிந்த வகையமை செப்பிற]

புடை அமை செபபில்— புடைபடுதலமைந்த செப்பிடத்தில,

பொலிந்த வகை அமை செபபில—பொலிவுபெறற கூறுபாடமைந்த செபபிட த்திற் பண்ணியம் (௪உஉ) என்க,

காமர உருவின் தாம் வேணடும் பணணியம—விருபபமருவிய வடிவினையுடைய நுகாவாாதாமவிரும்பும் நுகாபொருளகளை,

கமழ் நறும் பூவொடு மனை மனை மறுக—மிகவநாறும் நறியபூவுடனேயேந்தி மனைகடோறுமனைகடோறும் உலாவிவிற்க,

நலததராய்ச (௪௰௯) செய்யராய நோக்கினராய் (௪௧௨) மாமையராய் (௪௧௩) வா யராய்த் தோளினையும்(௪௧௪) வந்திகையினையும (௪௧௫) முலையினையும்(௪௧௬) கூந்தலி னையுமுடைய (௪௧௭) மயிலியலோரும் மடமொழியோரும (௪௧௮) கைஇ ஒதுங்கி எறி ந்து (௪௧௯) மாந்தரொடு திளைசகும்படி (௪உ௦) தொன்முதுபெணடிா (௪௦௯) பணணி யத்தைப (௪உஉ) பூவோடேஏந்தி மனைமனைமறுக (௪உ௩) வெனககூட்டுக.

மழை கொளக் குறையாது புனல புக மிகாது கரை பொருது இரங்கும் முந்நீர் போல—மே ் முகக்கக் குறைவுபடாமல யாறுகளபாய்தலின மிகுதலைச்செய்யாமற கரையைப் பொருதுஒலிக்குங கடலபோல,

கொளக் கொளக குறையாது தரத தர மிகாது— பலரும்வநது கொளளக்கொள் ளக குறையாமற பலரும் மேனமேலுங கொணடுவரக கொணடுவர மிகாமல்,

[கழுநீர கொணட வெழுநா ளந்தி, யாடுதுவனறு விழவி னுடார்த தன்றே]

கழுநீர கொணட அந்தி—தீயனையைக கழுவுதறகுக்காரணமான தீாத்தநீரைத தன்னிடத்தேகொணட அநதிககாலம,

ஆடு துவனறு விழவின எழு நாள அநதி—வேறொரிடததிலலாத வெறறிநெருங குத் திருநாளினைத் தன்னி தேயுடைய ஏழாநாளந்தியில,

கால்கொள்ளத்தொடங்கிய ஏழாநாளந்தியிலே தீாததமாடுதல மரபு,

ஈாடு— அவையுய்த்தருததிாணட காட்டி ஙுள்ளார,

ஆாத்தனம் ற—ஆாதத ஆரவாரம

அற்றேயென்பது அன்றேயென மெலிந்ததாக்கி உவமவுருபாக்கலுமொன்று.

[மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்] பிறங்கிய மாடம் மலி புகழ்க்கூடல்—பெரிய * நான்மாடத்தாலே மலிந்தபுகழைக் கூடுதலையுடைய மதுரை (௪௨௯)யென மேலேகூட்டுக.

[நாளங் காடி நனந்தலை:] நனந்தலை நாள் அங்காடி—அகற்சியையுடைத்தாகிய இடத்தினையுடைய நாட்காலத்துக்கடையில,

கம்பலை—ஆரவாரம்,

உருவப்பலகொடியும (௩௬௬) புனைகொடியும (௩௬௮) நன்கொடியும (௩௭௧) களிமயில்கொடியும் (௩௭௨) குழூஉக்கொடியும பதாகையும் நிலைஇ (௩௭௩) அருவியினுடங்கும்படி (௩௭௪) வகைபெறவெழுந்து மூழ்கி (௩௫௭) இசைக்கும் பலபுழையையுடைய நல்ல இல்லினையும (௩௫௮) சும்மையினையுமுடைய (௩௬௪) தெருவுகளில் (௩௫௯) பெருநியமத்து (௩௬௫) நாளங்காடியிலே (௪௩௦) பூவினா (௩௯௭) முதலியோர் இருத்தருகையினால (௪௦௬) மறுகுதலினால (௪௨௩) எழுந்தகம்பலை (௪௩௦) நன்டனையறைவனா நுவலுகையினாலே (௩௬௨) அதற்குத்திரண்டநாடு (௪௨௮) அந்தியில் (௪௨௭) ஆர்த்ததேயென வினைமுடிக்க.

ஆர்த்தன்றெனனுமுற்றுச்சொற் படுத்தலோசையாற் பெயர்த்தன்மையாய்த்தேற்றேகாரம் பெற்றுநின்றது

வெயிற் கதிர் மழுங்கிய படர் கூர் ஞாயிற்றுச் செக்கர் அன்ன—வெயிலையுடைய கிரணங்கள் ஒளிமழுங்கிய செலவுமிக்க ஞாயிற்றையுடைய செக்கர்வானத்தையொத்த

சிவந்து நுணங்கு உருவிற் கண் பொருபு உகூஉம் ஒண் பூங் கலிங்கம்—சிவந்து நுண்ணிதாகும் வடிவாலே கண்களை வெறியோடப்பண்ணிச் சிந்திவிழுமாறுபோன்ற ஒள்ளிய பூத்தொழிலையுடைய சேலைகளை,

பொன் புனை வாளொடு பொலியக் கட்டி—பொன்னணிந்த உடைவாளோடே அழகுபெறக் கட்டி,

[திண்டோட் பிரம்பிற் புரளுந் தானைக், கச்சந் தின்ற கழறயங்கு திருந்தடி மொய்ம்பிறந்து திரிதரு மொருபெருந் தெரியன், மணிதொடர்ந் தன்ன வொண்பூங் கோதை, யணிகிளர் மார்பி னாரமொ டளைஇக், காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇ]

புரளுந் தானை—தோளிலேகிடந்தசையு மொலியலினையும,

கச்சம் தின்ற கழல் தயங்கு திருந்து அடி—கோத்துக்கட்டிய கச்சுக்கிடந்து தழும்பிருந்த வீரக்கழலசையும் பிறக்கிடாத அடியினையும,

மொய்ம்பு இறந்து திரிதரும் ஒரு பெருந் தெரியல்—உலகத்துள்ளாரவலிகளைக் கடந்து புகழ்ச்சியால் எங்குந்திரியும் ஒன்றாகிய பெரிய வேப்பமாலையினையும்,

அணி கிளர் மார்பின் ஆரமொடு அளைஇ மணி தொடர்ந்தன்ன ஒண் பூங் கோதை—அழகுவிளங்கும மார்பிற்கிடக்கின்ற ஆரத்தோடேகலந்து மாணிக்கமொழுகினாலொத்த ஒள்ளிய செங்கழுநீர்மாலையினையுமுடையராய்,

பிரம்பின் திண்தோக கால் இயக்கன்ன கதழ பரி கடைஇ—விளிம்பிலேவைத்த பிரம்பினையுடைய திண்ணிய தேரிற்பூண்ட காற்றினுடைய செலவினையொத்த விரைந்த குதிரைகளைச் செலுத்தி,

காலோர் காப்பக் காலெனக் கழியும்—காலாட்கள் சூழ்ந்துகாப்பக் காற்றென்னும்படி கடிதிற்செல்லும்,

* நான்மாடங்களாவன:—திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூரென்பன.

[வானவண்கை வளங்கெழு செல்வர், நாண்மகி ழிருக்கை:] நாள் மகிழ் இருக்கை வான வண்கை வளங்கெழு செல்வர்—நாட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கின்ற இருப்பிலே மேகம்போலே வரையாமற்கொடுக்கும் வளவிய கையினையுடையராகிய வளப்பம்பொருந்தின செல்வர்,

தானை (சாஙு) முதலியவற்றையுடையராய்க் கட்டிக (சாஙச) கடைஇக (சசo) கழியும் (சசக) செல்வரென்க

காணமார் பூணொடு தெள்ளரிப் பொற்சிலம்பு ஒலிப்ப—விழாவைக்காணுதற்குப் பூண்களோடே தெள்ளியஉள்ளின்மணிகளையுடைய பொன்னாற்செய்த சிலம்புகளொலிக்கும்படி மேனிலத்துநின்றுமிழிதலால்,

சிலம்பொலிப்பவென்பதனால் இழிதல்பெற்றாம்

[ஒள்ளழற், றுவற விளங்கிய வாய்பொ னவிரிழை, யணங்குவீழ் வன்ன பூந்தொடி மகளிர்] அணங்கு வீழ்வு அன்ன ஒள் அழல் தா அற விளங்கிய ஆய் பொன் அவிர் இழைப் பூந்தொடி மகளிர்—வானுறைதெய்வங்களின் வீழ்ச்சியையொத்த ஒள்ளியநெருப்பிலே வலியறவிளங்கிய அழகிய பொன்னாற்செய்த விளங்கும்பூண்களையும் பூத்தொழிலையுடைய தொடியினையுமுடைய மகளிர்,

இவர் நாயன்மார் கோயில்களிற் சேவிக்குமகளிர்

மணம் கமழ நாற்றம் தெருவுடன் கமழ—புழுகுமுதலியன நாறுகின்றநாற்றம் தெருவுகளெல்லாமணக்க,

மணம் - ஆகுபெயர்

ஒண்குழை திகழும் ஒளி கெழு திருமுகம்—ஒள்ளிய மகரக்குழையை உள்ளடக்கிக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய அழகினையுடையமுகம்,

[திண்கா ழேற்ற வியலிரு விலோதந், தெண்கடற் றிரையி னசைவளி புடைப்ப:] திண் காழ் ஏற்ற வியல் இரு விலோதம் அசை வளி தெண் கடல் திரையின் புடைப்ப—திண்ணிய கொடித்தண்டுகளிலேற்ற அகலத்தினையுடைய பெருங்கொடிகளை அசைகின்ற காற்றுத் தெளிந்த கடற்றிரைபோல எழுந்துவிழும்படி அடிக்கையினாலே,

நிரை நிலை மாடத்து அரமியந்தோறும—ஒழுங்குபட்ட நிலைமையினையுடைய மாடங்களின் நிலாமுற்றங்கடோறும்,

மழை மாய் மதியின் தோன்றுபு மறைய—மஞ்சிலேமறையுந் திங்களைப்போல ஒருகாற்றோன்றி ஒருகான்மறைய,

அரமியந்தோறுமிருந்து (சஙுக) விழாக்காணுமகளிர் முகம் (சசஅ) விலோதத்தை (சசக) வளிபுடைக்கையினாலே (சஙு) தோன்றுபுமறையவென்க.

நாயன்மார் எழுந்தருளுங்காற் கொடியெடுத்தல் இயல்பு.

[நீரு நிலனுந் தீயும் வளியு, மாக விசும்போ டைந்துட னியற்றிய, மழுவா ணெடியோன் றலைவ னாக] மாக விசும்போடு வளியும் தீயும் நீரும் நிலனும் ஐந்துடன் இயற்றிய மழுவாள் நெடியோன் தலைவனாக—திக்குக்களையுடைய ஆகாயத்துடனே காற்றும் நெருப்பும் நீரும் நிலனுமாகிய ஐந்தினையும் சேரப்படைத்த மழுவாகிய வாளையுடைய பெரியோன் ஏனையோரின் முதல்வனாகக்கொண்டு,

மாசு அற விளங்கிய யாக்கையர்—தீர்த்தமாடிய வடிவினையுடையராய்,

சூழ் சுடர் வாடாப் பூவின் இமையா நாட்டத்து நாற்ற உணவின் உருகெழு பெரியோர்க்கு—தெய்வத்தன்மையாற் சூழ்ந்த ஒளியினையுடைய வாடாதபூக்களையும் இதழ்குவியாத கண்ணினையும் அவியாகிய உணவினையுமுடைய அச்சமபொருந்திய மாயோன் முருகன்முதலாகிய தெய்வங்கட்கு,

மாற்றரு மரபின் உயர் பலி கொடுமார்—விலக்குதற்கரிய முறைமையினையுடைய உயர்ந்த பலிகளைக் கொடுத்தற்கு,

அந்தி விழவில்—அந்திக்காலத்துக்கு முன்னாக எடுத்தவிழாவிலே,

தூரியம் கறங்க—வாச்சியங்களொலிப்ப,

செல்வர் (௪௪௨) மாசறவிளங்கிய யாக்கையராய்க் (௪௫௬) கமழ (௪௪௭) மறைய (௪௫௨) நெடியோன்றலைவனாகப் (௪௫௫) பெரியோர்க்குப் (௪௫௮) பலிகொடுக்கைக்கு (௪௫௧) அந்தியிற்கொண்டவிழவிலே தூரியங்கறங்கவெனக

[திண்கதிர் மதாணி யொண்குறு மாக்களை, யோம்பினர்த் தழீஇத் தாம்புணர்ந்து முயங்கித, தாதணி தாமரைப் போதுபிடித் தாங்குத, தாமு மவரு மோராங்கு விளங்கக், காமர் கவினிய பேரிளம் பெண்டிர்]

திண் கதிர் மதாணிக் காமர் கவினிய பேரிளம்பெண்டிர்—திண்ணிய ஒளியினையுடைய பேரணிகலங்களையுடையராய விருப்பம் அழகுபெற்ற பெரிய இளமையினையுடைய பெண்டிர்,

தாம் முயங்கிப் புணர்ந்து ஓம்பினர்த் தழீஇ—தாம் முயங்குதலைச்செய்து கூடிப் பாதுகாக்கும் கணவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு,

தாது அணி தாமரைப் போது பிடித்தாங்கு ஒண் குறுமாக்களைத் தழீஇ—தாதுசேர்ந்த செவ்வித் தாமரைப்பூவைப் பிடித்தாற்போல ஒள்ளிய சிறுபிள்ளைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு,

தாமும் அவரும் ஓராங்கு விளங்க—தாமுங் கணவரும் பிள்ளைகளும் சேரச் சேலத்தாலேவிளங்கும்படியாக,

[பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் பழிச்சிச், சிறந்து] பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் சிறந்து பழிச்சி—பூசைக்குவேண்டும் பூவினையுடையராய்த் தூபங்களையுடையராய் வணங்கினராய் மிகுத்துத்துதித்து,

புறங்காக்குங் கடவுட் பள்ளியும்—பாதுகாத்துநடத்தும் பௌத்தப்பள்ளியும்,

சிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி—அதாவது வேதமொழிந்த முதன்மைப்பட்ட வேதங்களைத் தமக்குப் பொருடெரியும்படி யோதி,

அதாவது தலையாயவோத்தனமை பொருளியலிற்கூறினும்

விழுச் சீர் எய்திய ஒழுக்கமொடு புணர்ந்து—விழுமிய தலைமையோடுபொருந்தின யாகங்கண்முதலிய தொழில்களோடே சிலகாலம்பொருந்தி,

நிலம் அமர் வையத்து—நால்வகைநிலங்களமர்ந்த உலகத்தே,

ஒரு தாம் ஆகி—ஒன்றாகியபிரமந் தாங்களேயாய்,

உயர் நிலை உலகம் இவணின்று எய்தும்—உயர்ந்த நிலைமையையுடைய தேவருலகத்தை இவ்வுலகிலேநின்றுசேரும்,

அறநெறி பிழையா அன்புடை நெஞ்சின்—தருமத்தின்வழி ஒருகாலுந்தப்பாத பல்லுயிர்கட்குமன்புடைத்தாகிய நெஞ்சாலே,

பெரியோர் மேஎய் — சீவன்முத்தராயிருப்பாரிடத்தே சிலகாலம் பொருந்தி நின்று,

இனிதின் உறையும்—ஆண்டுபெற்ற வீட்டின்பத்தாலே இனிதாகத்தங்கும் பள்ளி (௪௪௪),

[குன்று குயின் றன்ன வந்தணர் பள்ளியும]

குன்று குயின்றன்ன பள்ளியும்—மலையை உள்வெளியாகவாங்கி இருப்பிடமாக்கினாற்போன்ற பிரமவித்துக்களிருப்பிடமும்,

அந்தணர்— வேதாந்தத்தை எக்காலமும்பார்ப்பார்,

அந்தணர் (௪௭௪) பாடி (௪௬௮) அன்புடைநெஞ்சாலே (௪௭௨) தேவருலகத்தையெய்தும் (௪௭௧) ஒழுக்கத்தோடேசிலகாலநின்று (௪௬௯) பின்னர் வேதாந்தத்தையுணர்ந்து பெரியோரைமேஎய் (௪௭௬) வையத்தே ஒருதாமாகி (௪௭0) யுறையும் (௪௭௬) பள்ளியும் (௪௭௪) எனமுடிக்க

வண்டு படப் பழுநிய தேன் ஆர் தோற்றத்துப் பூவும் புகையுஞ் சாவகர் பழிச்ச—வண்டுகள்படியும்படி பருவமுதிர்ந்த தேனிருந்த தோற்றத்தையுடைய பூக்களையும் புகையினையுமேந்தி விரதங்கொண்டோர் துதிக்க,

[சென்ற காலமும வரூஉ மமயமு, மின்றிவட் டோன்றிய வொழுக்கமொடு நன்குணர்ந்து, வானமு நிலனுந் தாமுழு துணருஞ், சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை, யான்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார், கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப, பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி நல்குவர]

சென்ற காலமும் வரூஉம் அமயமும் இன்று இவண் தோன்றிய ஒழுக்கமொடு நன்கு உணர்ந்து நலகுவர—சென்றகாலத்தையும வருகின்றகாலத்தையும இன்று இவ்வுலகிற் றோன்றிநடக்கின்ற ஒழுக்கத்தோடே மிகவுணர்ந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லுதல்வரும்படி,

வானமும நிலனும தாம் முழுதுணரும் அறிஞர்—தேவருலகையும அதன்செய்கைகளையும எல்லாநிலங்களின்செய்திகளையும தாம் நெஞ்சாலறிதற்குக்காரணமான அறிஞர்,

இஃது எதிர்காலங்கூறிற்று

சான்ற கொள்கை—தமக்கமைந்த விரதங்களையும,

சாயா யாக்கை—அவ்விரதங்களுக்கு இளையாத மெய்யினையுமுடைய அறிஞர் (௪அக),

ஆன்று அடங்கு அறிஞர்—கலவிகளெல்லாநிறைந்து களிப்பின்றியடங்கின அறிவினையுடையார்,

செறிந்தனர்—நெருங்கினவருடைய சேக்கை (௪அ௭) யென்க

நோன்மார்—நோற்கைக்கு,

கல் பொளிந்து அன்ன இட்டு வாய்க் கரண்டைப் பல புரிச் சிமிலி நாற்றி—கல்லைப்பொளிந்தாற்போன்ற இட்டியவாயையுடைய குண்டிகையைப் பலவடங்களையுடைய றூலுறியிலே தூக்கிச் செறிந்தன (௪அக) வென்க.

கயம் கண்டன்ன—குளிர்ச்சியாற் கயத்தைக் கண்டாற்போன்ற,

வயங்குடை நகரத்து—விளங்குதலையுடைய கோயிலிடத்துச் சேக்கை (௪அ௭) யென்க.

செம்பு இயன்றன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து—செம்பாற்செய்தாலொத்த செவ்விய சுவர்களைச் சித்திரமெழுதி,

நோக்கு விசை தவிர்ப்ப மேக்கு உயர்ந்து — கண் பார்க்கும்விசையைத் தவிர்க்கும்படி மேனிலமுயர்ந்து,

[ஓங்கி, யிறும்பூது சான்ற நறும்பூஞ் சேக்கையுங், குன்றுபல குழீஇப் பொலிவன தோன்ற]

குன்று பல குழீஇப் பொலிவன தோன்ற ஓங்கி—மலைகள்பலவுந்திரண்டு பொலிவனபோலத் தோன்ற உயர்ந்து வயங்குடைநகரம் (சஅச) என்க.

இறும்பூது சான்ற நறும பூஞ் சேக்கையும்—அதிசயமமைந்த நறியபூக்களைச் சூழவுடைய அமணப்பள்ளியும்,

சேக்கப்படுமிடத்தைச் சேக்கையென்றார். இவர்கள் வருந்தாமற் பறித்துவழிபடுதற்குப் பலபூக்களைச் சூழவாக்குதலின், நறும்பூஞ்சேக்கையென்றார்.

புனைந்து (சஅடு) உயர்ந்து (சஅசு) தோன்ற (சஅஅ) ஓங்கிச் (சஅசு) சாவகர் பழிச்ச (சஎசு) வயங்குதலையுடையநகரத்திடத்துக் (சஅச) கொள்கையினையும் யாக்கையினையுமுடைய (சஅ0) அறிஞர் (சஅக) உணர்ந்து (சஎஅ) நலகுவர (சஅா) நோன்மார் (சஅக) சிமிலியிலேநாற்றிச (சஅா) செறிந்தனருடைய (சஅக) சேக்கையுமெனக்கூட்டுக.

அச்சமும்—நடுவாகக்கூறுவரோ கூறாரோவென்று அஞ்சிவந்த அச்சத்தையும்,

அவலமும்—அவர்க்குத் தோல்வியால நெஞ்சிற்றோன்றும் வருத்தத்தையும்,

ஆர்வமும் நீக்கி— அவர் தந்நெஞ்சுக்கருதின பொருள்கணமேற்றோன்றின பற்றுள்ளத்தினையும் போக்கி,

என்றது - அவர்கள் நெஞ்சுகொள்ள விளக்கியென்றவாறு

செற்றமும் உவகையும் செய்யாது காத்து—ஒருகூற்றிற் செற்றஞ்செய்யாமல் ஒருகூற்றில் உவகைசெய்யாமல் நெஞ்சினைப் பாதுகாத்து,

ஞெமன்கோல அன்ன செம்மைத்தாகி—துலாக்கோலையொத்த நடுவுநிலைமையையுடைத்தாய்,

சிறந்த கொள்கை அறம் கூறு அவையமும்—இக்குணங்களாற்சிறந்த விரதங்களையுடைய தருமநூலைச் சொல்லுந்திரளும,

நறுஞ் சாந்து நீவிய கேழ கிளர் அகலத்துப் பெரியோர் (சகரு)—நறிய சந்தனத்தைப்பூசிய நிறம்விளங்குமார்பினையுடைய பெரியோர்,

யாகத்திற்குச் சந்தனம்பூசுதல்மரபு.

[ஆவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்து, மாயிரும்பு வழங்கும் பெரியோர்போல, நன்றுந் தீதுங் கண்டாய்ந் தடக்கி, யன்பு மறனு மொழியாது காத்துப, பழியொரீஇ யுயர்ந்து பாய்புகழ் நிறைந்த]

ஆவுதி மண்ணி மாவிசும்பு வழங்கும் பெரியோர் போல—யாகங்களைப்பண்ணிப் பெரிய சுவர்க்கத்தேறப்போம அந்தணர் அரசனை அடக்குமாறுபோல,

நன்றும் தீதும் கண்டு ஆய்ந்து அடக்கி—அரசனிடத்துள்ள நன்மையும் தீமையும நெஞ்சத்தாலேகண்டு அத்தீங்குகளையாராய்ந்து அவற்றிலேயொழுகாமலடக்கி,

அன்பும் அறனும் ஒழியாது காத்து—சுற்றத்திடத்துச்செல்லுமன்பும் எவ்வுயிர்கண்ணுங்கெழுந் தருமமும் ஒருகாலமும்போகாமல் தம்மிடத்தே பரிகரித்து,

பழி ஒரீஇ உயர்ந்து—பழி தம்மிடத்துவாராமல் நீக்கி அதனானே ஏனையோரி னும் உயர்ச்சியெய்தி,

பாய் புகழ் நிறைந்த—பரந்த புகழ்நிறைந்த,

அவிர் துகில முடித்து—விளங்குகின்ற மயிரைக்கட்டுக் கட்டி,

செம்மை சான்ற காவிதிமாக்களும்—தலைமையமைந்த காவிதிப்பட்டங்கட்டின அமைச்சரும்,

அறன் நெறி பிழையாது ஆற்றின ஒழுகி—இல்லறத்திற்குக்கூறிய வழியைத்தப் பாமல இல்லறத்திலேநடந்து,

குறும் பல குழூவிற குன்று கணடனன—அண்ணிய பல திரட்சியையுடைய மலைகளைக் கண்டாற்போன்ற,

பருந்து இருந்து உககும் பன்மாண நல்லில்—பருந்து இளைப்பாறியிருந்து பின்பு உயரப்பறக்கும் பலதொழிலின்மாட்சிமைப்பட்ட நலலஇல்லில்,

பல வேறு பண்டமோடு ஊண மலிந்து கவினி—பலவாய்வேறுபட்ட பண்டங களோடே பலவுணவுகளுமிககு அழகுபெற்று,

மலையவும் நிலததவும் நீரவும பிறவும்—மலையிடததனவும் நிலத்திடததனவும் நீரி டததனவும பிறவிடததனவுமாகிய பண்ணியம் (௫0௬),

பல் வேறு திரு மணி முததமொடு பொன் கொண்டு—பலவாய வேறுபட்ட அழ கினையுடைய மணிகளையும் முத்தினையும் பொனனையும் வாங்கிககொணடு,

சிறந்த தேஎதது—மணிகளும் முத்தும் பொன்னும் பிறததறகுச சிறநத தேசத்தி னின்றும்வந்த,

பணணியம் பகாநரும்—பண்டஙகளைவிறகும் வணிகரும்,

ஊணமலிந்து கவினிக் (௫0௫) குன்றுகணடனன (௫0௧) நலலஇல்லிலே யிரு ந்து (௫0௨) ஆறறினொழுகிச் (௫00) சிறந்ததேஎத்துவந்த (௫0௬) திருமணிமுத்தமொடு பொன்கொணடு (௫0௫) பிறவுமாகிய (௫0௪) பணடஙகளை விறபாருமென்க.

[மழையொழுக் கறுஅப் பிழையா விளையுள்.] அறுஅ ஒழுக்கு மழைப பிழையா விளையுள்—இடைவிடாமற பெய்கின்ற மழையால் தவறாத விளைதலையுடையதாகிய மோகூா (௫0௮),

பழையன் மோகூர்—பழையனெனனுங் குறுநிலமன்னனுடைய மோகூரிடத்து,

அவையகம் விளஙக, நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன] அவை அகம விளங்க நாறகோசா மொழித தோன்றியன்ன — நனமக்கடிரளிடததே விளங்கும் படி அறியககூறிய நானகுவகையாகியகோசா வஞ்சினமொழியாலே விளங்கினாற் போன்ற,

தாம் மேஎந்தோன்றிய நாறபெருங்குழுவும்—தமதுமொழியால் தாம் மேலாய்வி ளங்கிய நால்வகைப்பட்ட பெரியதிரளும்,

ஐம்பெருங்குழுவில் அமைசசரைபபிறிதது முற்கூறினமையின், ஈணடு ஏனை நாற்பெருஙகுழுவையுஙகூறினா. ஐம்பெருங்குழுவாவன. “அமைச்சா புரோகிதா சேனாபதியர், தூத ரொற்ற ரிவரொன மொழிப” இளங்கோவடிகளும், * “ஐம்பெ ருங் குழுவு மெணபே ராயமும்” என்றாா

* சிலப்பதிகாரம், இந்திரன்விழவூரெடுத்தகாதை.

[கோடுபோழ் கடைநரும்] போழ் கோடு கடைநரும—அறுத்தசங்கை வளைமுத வியனவாகக கடைவாரும்,

திரு மணி குயினரும—அழகியமணிகளைத துளையிடுவாரும்,

சூடு உறு நனபொன சுடர இழை புனைநரும—சுடுதலுற்ற நன்றாகிய பொன்னை விளங்கும பணிகளாகபபணணுந தட்டாரும,

பொன உரை காணமரும— பொனனையுரைததவுரையை அறுதியிடும் பொன் வாணிகரும்,

கலிஙகம பகாநரும—புடைவைகளை விறபாரும,

செமபு நிறை கொணமரும—செமபு நிறுககபபட்டதனை வாஙகிககொள்வோரும்,

வமபு நிறை முடிநரும—கச்சுககளைத தம தொழிலமுற்றுபபட முடிவாரும்,

பூவும் புகையும ஆயும் மாககளும்—பூககளையுஞ் சாந்தையும நன்றாக ஆராய்ந்து விறபாரும்,

[எண்வகைச செயதியு முவமங காட்டி, நுணணிதி னுணாந்த] எணவகை நுண ணிதின உணாநத செய்தியும உவமம் காட்டி—பலவகைபபட்ட கூரிதாகவுணாந்த தொழிலகளையும ஒபபுககாட்டி,

சித்திரமெழுதுவாாககு வடிவினறொழிலகடோனற எழுதுதறகரிதென்பதுபற றிச செயதியுமெனறாா

நுழைநத நோககிற கணணுள் வினைஞரும—கூரிய அறிவினையுடைய சித்திரகா ரிகளும்,

நோககினாகணணிடததே தம தொழிலைநிறுததுதலிற கண்ணுள்வினைஞரெ னறாா

பிறரும் கூடி—யான கூறபபடாதோருந் திரண்டு,

தெணடிரை அவிர அறல கடுபப ஒண பல குறியவும நெடியவும மடி தரூஉ விரிதது — தெளிந்த திரையிலவிளஙகுகின்ற அறலையொபப ஒள்ளிய பலவாகிய சிறி யனவும் நெடியனவுமாகிய மடிபபுடைவைகளைக கொண்டுவந்து விரிதது,

மடிதததது அறலுக்குவமை.

சிறியரும பெரியரும கமமியா குழீஇ—சிறியோரும் பெரியோருமாகிய நெய் தறறொழிலைசசெயவாா திரணடு,

நால வேறு தெருவினும் கால உற நிறறா—நானகாய்வேறுபட்ட தெருவுகடோ றும் ஒருவாகாலோடு ஒருவர்கால் நெருங்க நிறறலைச்செயய,

கமமியா (ருஉக) விரிததுக (ருஉ0) குழீஇ (ருஉக) நிற்றலைச்செய்ய.

இஃது அந்திககடையிற்றெரு விற புடைவைவிறபாரைக் கூறிற்று

கோயிலைசசூழநத ஆடவாதெரு நான்காதலின், நால்வேறுதெருவென்றார். இ னிப பொன்னும் மணியும் புடைவைகளும் கருஞ்சரக்கும்விற்கும் நால்வகைப்பட்ட வாணிகர்தெருவெனறுமாம்.

கொடும்பறைக கோடியர் கடும்பு உடன் வாழத்துந் தண் கடல நாடன் ஒண் பூங்கோதை பெருநாள் இருக்கை—கண்கள்வளைந்தபறையினையுடைய கூத்தருடைய சுற்றம் சேரவாழ்ததுஙு குளிர்ந்த கடல்சேர்ந்த நாட்டையுடையவனுகிய ஒள்ளிய பனந்தாரையுடைய சேரனுடைய பெரிய நாளோலக்கவிருப்பிலே,

விழுமியோர் குழீஇ விழைவு கொள கம்பலை கடுப்பக் கலலென (ருகூஅ)—எல்லாக்கலைகளையுமுணாந்த சீரியோா திரண்டு அவன்கேட்பத் தருக்கங்களைக்கூறி விரும்புதல்கொணட ஆரவாரத்தையொபபக கல்லென்றவோசை நடக்க,

பலசமயத்தோருந் தம்மிற் ருாம் மாறுபட்டுக்கூறுந் தருககததைச சேரக்கூறக கேட்டிருக்கின்ற கம்பலைபோலவென்ருா.

பலவுடன—கூருதன பலவற்றுடனே,

சேறும் நாறறமும் பலவின சுளையும்— தேனும நாறறமும் உடையவாகிய பலாப்பழததின் சுளையும்,

சேறென்ருா, சுளையிலிருககினற தேனை

வேறுபடக் கவினிய தேம் மாங்கனியும்—வடிவுவேறுபட அழகுபெறற இனிய மாவிற்பழங்களையும்,

"சேறு நாறறமும் வேறுபடக கவினிய, பலவின சுளையுந் தேமாங கனியும" என்றும் பாடம்

பல் வேறு உருவிற காயும்—பலவாய் வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பாகறகாய வாழைக்காய் வழுதுணஙகாய முதலியனகாய்களையும்,

பழனும்—வாழைபபழம முந்திரிகைபபழமுதலிய பழஙகளையும,

கொணடல வளர்பபக கொடி விடுபு கவினி மென பிணி அவிழ்நத குறு முறி அடகும—மழை பருவத்தே பெயதுவளாக்கையிஞலே கொடிகளைவிட்டு அழகுபெற்று மெலலிய சுருளவிரிந்த சிறிய இலைகளையுடைய இலைககறிகளையும,

கொடியெனருா, ஒழுஙகுபட விடுகின்ற கிளைகளை

[அமிாதியன் றன்ன தீஞ்சேற்றுக கடிகையும்] தீஞசேறறு அமிாது இயன்றன்ன கடிகையும—இனிய பாகிஞறகட்டின அமிாதம தேருகநிணடாறபோனற கணடசருக்கரைததேறறையும,

புகழ் படப பணணிய பேர ஊன் சோறும—புகழசசிகள உணடாகச் சமைதத பெரிய இறைச்சிகளையுடைய சோறறையும,

கீழ்செல வீழநத கிழஙகொடு—பாரளவாகவீழ்நத கிழஙகுடனே,

[பிறவு, மினசோறு தருநா பல்வயி னுகர] பலவயின் நுகர இனசோறு பிறவும் தருநர்—பலவிடஙகளினும் அநுபவிகக இனிய பாறசோறு பானமுதலியவறறையுங கொணடுவந்திடுவாரிடதது எழுந்தவோசையும,

என்றது சோறிடுஞசாலைகளை.

[வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வஙகம, பல்வேறு பணட மிழிதரும் பட்டினத, தொல்லெ னிமிழிசை மானக கலலென, நனந்தலை வினைஞா கலஙகொணடு மறுகப், பெருங்கடற் குட்டததுப புலவுததிரை யோத, மிருஙகழி மருவப பாயப் பெரிதெழுந், துருகெழு பாஞன் வருவன பெயாதலிற, பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுந தறறே, யல்லங் காடி யழிதரு கம்பலை]

நனந் தலை வினைஞா கலம கொணடு மறுக—அகனற இடததையுடைய தேசங்களின்வாணிகா ஈண்டிசசெயத பேரணிகலஙகளைக கொணடுபோதல்காரணமாக,

வால இதை எடுத்த வளிதரு வஙகம்—நன்ருகிய பாய்விரிதத காற்றுககொண்டு வருகின்ற மாககலம்

பெருங் கடற் குட்டத்து புலவுத் திரை ஓதம் இருங் கழி மருவிப் பாயப பெரிது எழுந்து உரு கெழு பானுள் வருவன—பெரிய கடல்சூழ்ந்த இடததினின்றும் புலா லுறும் திரையையுடையஓதம கரியகழியிற புகாமுகத்தேயேறிப் பரக்கின்றவளவி லே மிகவெழுாது அச்சமபொருந்திய நடுவியாமததே வருகின்றவற்றின் பண்ட (ருகூஎ) மென்க

பெரிதெழுந்தெனருா, பாயுமவாஙகிச சரககுமபறியாமல் வருகினறமைதோன்ற ஓதமருவிபபாயவெனருா, அவ்வோதம ஏறறததிலே கழியிலேவருமென்பதுணா தற்கு

பலவேறு பண்டம இழிதரும பட்டினத்து ஒலலெனா இமிழ இசை மான—வங் கம்வருகின்றவற்றிற் பலவாய் வேறுபட்ட சரககு இறங்குதலைசெயயும் பட்டினத்து ஒலலெனமுழஙகுகின்ற ஓசையையொக்க,

மறுகுதறகுவநத வஙகம குட்டததினினறும் வருவனவறறிற பண்டமிழியும பட் டினதது ஓசைமானவெனக

பெயாதலிற பலவேறு புள்ளின இசை எழுந்தறறு—இரையை நிறையமேய்ந்து பாாபபிறகிரைகொணடு அந்திககாலததுமீளுதலிற் பலசாதியாய் வேறபட்ட பறவை களினோசை எழுநத தனமைதது,

அல அஙகாடி அழிதரு கம்பலை—அநதிக்காலத்துக கடையில மிகுதியைத்தரு கின்ற ஓசை,

கடவுட்பள்ளியிடத்தும் (சகூஎ) அந்தணாபளளியிடததும (சஎச) சேககையி டததும (சஅஎ) அவையததிடததும் (சகூஉ) காவிதிமாக்களிடததும (சகூகூ) எழு கின்றவோசை கோதை (ருஉச) யிருகைகையில் (ருஉரு) விழைவுகொள்கம்பலைகடுப்பக் (ருஉசு) கலலென (ருகூஅ) வெனமுடிகக.

பணணியம்பகாரிடத் தோசையும(ருகூ)நாறபெருங்குழுவிடத்தோசையும்(ருகo) பலவயினுகா இனசோறு (ருகூரு) பிறவும் (ருகூச) தருநரிடததெழுந்தவோசையும் (ருகூரு) கோடுபோழுகடைநா (ருசக) முதலாகக் கணணுள்வினைஞாருகவுள்ளாரும் பிறருஙகூடிக் (ருகஅ) சம்மியருஙகுழீஇ (ருஉக) நிறறா (ருஉஉ) எழுநதவோசையும் பட்டினதது (ருகூஎ) ஒலலெனிமிழிசைமானககலலென (ருகூஅ) வெனமுடிகக

இஙஙனமுடிததபின நியமதது (ருகூரு) அல்லஙகாடியில்அழிதருகம்பலை (ருசச) தூரியஙகறஙகுகையிலும் (சகூo) கமபலைகடுபபக (ருஉசு) கல்லென்கையினுலும் (ருகூஅ) ஒல்லெனிமிழிசைமானககல்லென்கையினுலும (ருகூஅ) பலவேறுபுள்ளின் இசையெழுந்தற்றே (ருசஙூ) யெனசசேர்வினைமுடிக்க.

கலலெனவென்பதனை இரணடிடததிற்குஙகூட்டுக

இவ்வோசைகளின வேறுபாடுகளைநோககிப பலவேறுபுள்ளோசைகளை உவமங கூறினார்.

[ஒணசுட ருருபபொளி மழுங்கச சினநதணிந்து, சென்ற ஞாயிறு] ஒண் சுடா உருப்பு ஒளி சினம் தணிந்து மழுஙகச் சென்ற ஞாயிறு—ஒள்ளிய கிரணங்களையுடைய வெப்பத்தையுடைய ஒளி சினமாறிக குறையுமபடி ஒழுகபபோன ஞாயிறு,

நன்பகற் கொணடு குடமுதற குன்றம் சோ—பின்னர் நன்றாகிய பகற்பொழு தைச் சேரக்கொண்டு மேறறிசையிடத்து அத்தகிரியைச் சேருகையினாலே,

குணமுதல் நாள் முதிர் மதியம் தோன்றி நிலா விரிபு பகல் உரு உறற இரா வர — கீழ்த்திசையிடத்தே பதினாலுநாட்சென்றுமுதிர்ந்த நிறைமதி எழுந்து நிலாப் பரக்கையினாலே பகலின்வடிவையொத்த இராக்காலம்வரும்படி,

நயந்தோர—கணவரைப்பிரிதலிற கூட்டத்தை விரும்பியிருந்தார்க்கு,

காதல் இனறுணை புணர்மார— தமமேற் காதலையுடைய தமக்கினிய கணவரைக் கூடுதற்கு,

ஆய் இதழத் தண் நறுங் கழுநீர் துணைப்ப—ஆராய்ந்த இதழ்களையுடைய குளிர்ந்த நறிய செங்கழுநீர்களை மாலைகட்டும்படியாக,

இழை புனையூஉ—அணிகளை யணிந்து,

நல் நெடுங்கூந்தல் நறு விரை குடைய — நன்றாகிய நெடிய மயிரிற்பூசின நறிய மயிர்ச்சந்தனத்தை அலைத்து நீக்கும்படியாக,

நரந்தம் அரைப்ப—கத்தூரியை அரைக்கும்படியாக,

நறுஞ் சாந்து மறுக—நறியசந்தனம் அரைக்கும்படியாக,

மெல் நூற கலிங்கம் கமழ புகை மடுப்ப — மெல்லிய நூலாற்செய்த கலிங்கங்களுக்கு மணக்கின்ற அகிற்புகையை ஊட்டும்படியாக,

பெண் மகிழ்வுறற பிணை நோக்கு மகளிர் நெடுஞ்சுடர் விளக்கம் கொளீஇ—குணச்சிறப்பால் உலகத்துப்பெண்சாதி விருப்பமுற்ற மானபிணைபோலும் நோக்கினையுடையமகளிர் நெடியஒளியினையுடைய விளக்கினையேற்றி,

[நெடுநக ரெல்லை யெல்லா நோயொடு புகுந்து, கல்லென மாலை நீங்க]

நெடு நகர எல்லை எல்லாம்—பெரிய ஊரினெல்லையாகிய இடமெல்லாம்,

கல்லென் மாலை நோயொடு புகுந்து நீங்க—கல்லென்னுமோசையையுடைய மாலை நயந்தோர்க்கு (௫௪௧) நோயைச்செய்யத்தொடங்கி புகுந்துபோகையினாலே முந்தையாமஞ்சென்றபினறை (௬௨0) யென்க.

நெடுநக (௫௫௬) ரெல்லையெல்லாம (௫௫௭) மகளிர (௫௫௫) விளக்கங்கொளீஇக (௫௫௬) காதலின்றுணைபுணர்தற்குப் (௫௫௦) புனையூஉத் துணைப்பக (௫௫௧) குடைய (௫௫௨) அரைப்ப மறுக (௫௫௩) மடுப்ப (௫௫௪) ஆரவுவரும்படி (௫௪௯) ஞாயிறு (௫௪௫) குன்றஞ்சேருகையினாலே (௫௪௭) மாலை (௫௫௮) நயந்தோர்க்கு (௫௪௯) நோயொடு புகுந்து (௫௫௭) பின்னர் நீங்க (௫௫௮) முந்தையாமஞ்சென்றபினறை (௬௨0) யெனக்கூட்டுக.

நாணுக் கொள—புணர்ச்சிக்கு நீங்குகைக்குத் தமக்கு உயிரினுஞ்சிறந்தநாணைத் தமமிடத்தே தடுத்துக்கொள்ள,

[ஏழ்புணர் சிறப்பி னின்றொடைச் சீறியாழ், தாழ்பயற் கனைகுரல் கடுப்பப் பண்ணுப்பெயர்த்து, வீழ்துணை தழீஇ]

ஏழ புணர சிறப்பின் இனறொடைச் சீறியாழ் பண்ணுப்பெயர்த்து—இசையேழும் தனனிடத்தேகூடின தலைமையினையுடைய இனிய நரமபினையுடைய சிறிய யாழைப் பண்களைமாறிவாசித்து,

வீழ் துணை தழீஇ— தம்மைவிரும்பின கணவரைப் புணர்ந்து நாணுக்கொள (௫௫௮),

பாட்டுக் காமத்தைவிளைவித்தலின், யாழைவாசித்து வீழ்துணைதழீஇயென்றார்.

[வியல்விசும்பு கமழ, நீர் திரண் டன்ன கோதை பிறக்கிட்டு] நீர் திரண்டன்ன கோதை வியல் விசும்பு கமழப் பிறக்கிட்டு—நீர்திரண்டாறபோன்ற வெள்ளியபூக்க

ளாற்செய்த மாலைகளை அகற்சியையுடைய விசும்பிலே சென்றுநாறும்படி கொண்டையிலே முடித்து,

ஆய் கோல அவிர் தொடி விளங்க வீசி—அழகிய திரட்சியையுடைய விளங்குகின்ற தொடி மிகவிளங்கும்படி கையைவீசி மனைதொறுஞ்சென்று பொயதலயர (௫அ௬) வென்க

போது அவிழ் புதுமலர் தெரு உடன கமழ—அலருமபருவமாக மலாநத புதிய விடுபூக்கள் தெருவுகளெங்கும நாற,

மேதகு தகைய மிகுநலம் எய்தி—முறபடப பலருடனபுணாந்த புணாச்சியாற குலைந்த ஒப்பனைகளைப் பின்னும் பெருமைதகுகின்ற அழகினையுடைய மிகுகின்ற நனமையுண்டாகவொப்பித்து,

[பெரும்பல குவளைச் சுருமபுபடு பனமலா, திறநதுமோந தனன சிறநதுகமழ் நாறறதது]

திறநது மோநது அனன சிறநது கமழ நாறறதது—அலாகினறபருவததே கையாலலாத்தி மோந்துபாாததாலொதத மிகுகுநாறுகினற நாறறததினையுடைய,

பெரும்பல குவளைச் சுருமபு படு பனமலா—பெரிய பலவாகிய செங்கழுநீரிற் சுருமபுகளுக்கலாகினற பலபூககளையும,

கொண்டல் மலாப்புதன மானபபூ வேயநது]

கொணடல மலாப புதல மான வேயநத—மழைககுமலாநத மலலையையுடைய சிறுதூறறைவொககச சூடி,

பூ—எனைபபூககளையும,

பலசிறததுபபூககளை நெருஙகபபுனைதலபறறிச சிறுதூறு உவமைகூறினா

[நுணபூ ணாகம வடுககொள முயஙகி, மாயப பொயபல கூட்டிக கவவுககரநது, சேயரு நணியரு நலனயந்து வநத, விளமபல செலவா வளநதப வாஙகி]

சேயருமநணியருமநலன நயந்து வந்த இளமபல செலவா—புறமணடலததாரும உளளூரிலுளளாருமாயத தமமுடைய வடிவழகையவருமபிவநத இளையராகிய பல செலவததையுடையாரை,

பல மாயப பொய் கூட்டி நுண பூண ஆகம வடுக கொள முயஙகி—பலவஞசனைகளையுடைய பொயவாாததைகளாலே முதறகூட்டிககொணடு அவருடைய நுணணிய பூணகளையுடைய மாாபைத தமமாாபிலே வடுபபடுமபடியாக முயஙகிப பினனா,

கவவுக கரந்து வளம் தப வாஙகி—அஙஙனம் அன்புடையாாபோலே முயஙகினமுயககத்தை அவர் பொருளதருமளவுமமைாததது அவருடைய செலவமெலலாம் கெடுமபடியாக வாங்கிககொணடு,

நுண தாது உணடு வறும பூத துறககும மெனசிறை வணடினம் மான—பூ அலருங்காலமறிநது அதன நுணணிய தாதையுணடு தாதறற வறுவியபூவைப பின்னாவினையாமறறுறந்துபோம மெலலிய சிறகையுடைய வணடின்றிரளையொபப,

இது தொழிலுவமம

புணாந்தோா நெஞ்சு ஏமாபப இனறுயில் துறந்து— தம்மை நுகாந்தோருடைய நெஞ்சு கலக்கமுறும்படி அவரிடத்து இனியகூட்டததை நோாககவைவிட்டு,

பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவை போல—பழுமரமுள்ள இடந்தேடிச்சென்று அவற்றின் பழத்தையே ஆராய்ந்து வாங்கி நுகர்தலைத் தமக்குத் தொழிலாகவுடைய புள்ளினம்போல,

தம்முயிரைப் பாதுகாக்கின்ற வாழ்க்கைத்தொழிலை வாழ்க்கையென்றார்

[கொழுங்குடிச் செல்வரும் பிறரு மேஎய, மணம்புணர்ந் தோங்கிய வணங்குடை நல்லில்]

கொழுங்குடிச் செல்வரும் பிறரும் மேஎய அணங்கு உடை நல்லில்—வளவிய குடியிற்பிறந்த செல்வரும் அவர்களாற் றோன்றிய பிறசெல்வரும் மேவப்பட்ட இல்லுறை தெய்வங்களையுடைய நன்றாகிய அகங்களில்,

குடிச்செல்வரென்றார், நான்குவருணத்தை. பிறரென்றார், அவர்களாற் றோன்றிய வீனச்சாதிகளை

மணம் புணர்ந்து ஓங்கிய ஆய பொன் அவிர் தொடிப் பாசிழை மகளிர்—வரைந்துகொள்ளப்பட்டு உயர்ச்சிபெற்ற ஓடவைத்த பொன்னாற்செய்த விளங்குகின்ற தொடியினையும் பசியபூணினையுமுடைய மகளிர்,

ஒண்சுடர் விளக்கத்து—ஒள்ளிய விளக்கினுடைய ஒளியிலே,

பலர் உடன் துவன்றி—பலருஞ் சேரநெருங்கி,

நீல நிற விசும்பில் அமர்ந்தனர் ஆடும் வானவமகளிர் மான—நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே நெஞ்சமர்ந்து விளையாடும் தெய்வமகளிர் வருந்துமாறுபோல,

கண்டோர் * நெஞ்சு நடுக்குறூஉக் கொண்டி மகளிர்—தம்மைக்கண்டோருடைய நெஞ்சை வருத்தமுறுவித்துப் பொருள்வாங்குதலையுடைய பரத்தையர்,

[யாம நல்யாழ் நாப்பணின்ற, முழவின் மகிழ்ந்தன ராடி] யாம நல்யாழ் நாப்பண் தாழ்பு அயற் கனை குரல் கடுப்ப நின்ற முழவின் மகிழ்ந்தனர் ஆடி—முதற்சாமத்தில் வாசித்தற்குரிய நன்றாகிய யாழ்களுக்குநடுவே அவற்றிற்கேற்பத் தாழ்ந்து தம்மயிற்செறிந்த ஓசையையொக்கநின்ற முழவாலே மனமகிழ்ந்தாடி,

தாழ்பெயற் கனைகுரல் கடுப்ப (ருசுo) வென்று முன்னர்வந்ததனை இவ்விடத்துக்கூட்டுக

குண்டு நீர்ப் பனித் துறைக் குவவு மணல்—ஆழ்ந்த நீரினையுடைய குளிர்ந்த துறையிடத்துக் குவிந்த மணலிலே,

முனைஇ—வெறுத்து,

[மென்றளிரக், கொழுங்கொம்பு கொழுதி] கொழுங்கொம்பு மென்றளிர் கொழுதி—கொழுவிய கொம்புகளினின்ற மெல்லியதளிர்களைப் பறித்து,

[நீர்நனை மேவர, நெடுந்தொடர்க் குவளை வடிம்புற வடைச்சி] குவளை நீர் நனை மேவர நெடுந் தொடர் வடிம்புற அடைச்சி—குவளையை நீர்க்கீழரும்புகளோடே பொருந்துதல்வரக் கட்டின நெடியதொடர்ச்சியை வடிம்பிலேவிழும்படி யுடுத்து,

மணம் கமழ் மனைதொறும் பொய்தல் அயர—மணநாறுகின்ற மனைதோறும் சென்று பொருட்டருதற்குரிய இளையரோடு விளையாடுதலைச்செய்ய,

அங்ஙனம் விளையாடிவசீகரித்து உறவுகொண்டு பொருள்வாங்குதல் அவர்களியல்பு.

வானவமகளிர்மான (ருஅஉ) நெஞ்சுநடுக்குறூஉக் கொண்டிமகளிர் (ருஅ௩) பலருடன்றுவன்றிக் (ருஅo) குவவுமணலிலே (ருஅசு) முழவின் மகிழ்ந்தனராடி (ருஅரு)

---

* நெஞ்சு நடுக்குறூஉங் கொண்டி மகளிரென்றும் பாடம்.

அதனைமுனைஇக் (௫௮௬) குவளையையடைச்சிக (௫௮௮) கோதையை (௫௬௨) விசும்பு கமழப் (௫௬௧) பிறக்கிட்டு (௫௬௨) இளமையல்செல்வரைக் (௫௭௨) கூட்டி (௫௭௦) முயங்கிப் (௫௬௯) பின்னாக்கவவுக் கரந்து (௫௭௧) வளந்தபவாங்கித் (௫௭௨) தாதுண்டுதுறக்கும் (௫௭௩) வண்டினமான (௫௭௪) இன்றுயிலதுறந்து (௫௭௫) பின்னரும் மிகுநலமெய்திச் (௫௬௫) சுரும்புபடுபன்மலரையும் (௫௬௬) ஏனைப்பூக்களையும் புதன்மானவேய்ந்து (௫௬௮) புதுமலர் தெருவுடன் கமழ்ந (௫௬௪) தொடியைவீசி (௫௬௩) மணங்கமழ் மனைதொறும் (௫௮௧) பறவைபோலச் (௫௭௬) சென்று பொய்தலயர (௫௮௧) வெனக் கூட்டுக.

செல்வரும் பிறரும் மேவப்பட்ட (௫௭௭) அணங்குடை நல்ல இல்லிலே மணம்புணர்ந்தோங்கிய (௫௭௮) பாசிழைமகளிர் (௫௭௯) ஒண்சுடர்விளக்கத்தே (௫௮௦) சீறியாழைப் (௫௫௯) பண்ணுடப்பெயர்த்து (௫௬௦) வீழ்துணைதழீஇ (௫௬௧) நாணுக்கொள (௫௫௮) வெனக்கூட்டுக

கணம்கொள் அவுணர்க் கடந்த பொலந்தார் மாயோன் மேய ஓண நன்னாள்—திரட்சியைக்கொண்ட அவுணரைவென்ற பொன்னாற்செய்த மாலையினையுடைய மாமையையுடையோன் பிறந்த ஓணமாகிய நன்னாளில் ஊரிலுள்ளார் எடுத்த விழவிடத்தே,

[கோணந் தின்ற வடுவாழ் முகத்த, சாணந் தின்ற சமந்தாங்கு தடக்கை, மறங்கொள் சேரி மாறுபொரு செருவின், மாறா துற்ற வடுப்படு நெற்றி]

மறம்கொள் சேரி மாறு பொரு செருவில் மாறாது உற்ற வடுப்படு நெற்றி—இறைநாட் போர்செய்துமென்றுகருதி மறத்தைக்கொண்டிருக்கின்ற தெருவுகளில் தமமிற்றும் மாறுபட்டுப்பொருகின்ற போரின்கண்ணே நின்ற அடிமாறுமையாற்பட்ட வடுவழுந்தின நெற்றியினையும்,

சுரும்பு ஆர் கண்ணிப் பெரும்புகல் மறவர்— சுரும்புகள்நிறைந்த போர்ப்பூவினையும் பெரியவிருப்பத்தினையுமுடைய மறவர்,

அத்திருநாளிற்பொரும் சேரிப்போர்கூறினார், அவ்வூர்க்கு இயல்பென்று

[கடுங்களிறோட்டலின] சோணம் தின்ற வடு ஆழ் முகத்த (௫௯௨) சாணம் தின்ற சமம் தாங்கு தடக் கைக (௫௯௩) கடுங்களிறு ஓட்டலின—தோட்டி வெட்டின வடுவழுந்தின முகத்தையுடையவாய்க் கொலைப்பழக்கும் போர்யானை பலகாலமெடுத்தலால் தழும்பிருந்த போரைத்தாங்கும் பெரியகையினையுடைய கடியகளிற்றை ஓட்டுகையினாலே,

[காணுநரிட்ட, நெடுங்கரைக் காழகம் நிலம்பரலுறுப்ப] காணுநர் நெடுங்கரைக் காழகம் இட்ட பரல் நிலம் உறுப்ப—அவ்வியானைக்குமுன்னேயோடி அதன்விசையைக்காணும் பரிக்காரர் அவ்வியானை பிடித்துக்கொள்ளுங்காலத்து மேல்வாராமல் அஞ்சி மீளுதற்குச் சமைப்பித்த நெடிய கரையையுடைய நீலநிறத்தையுடைய புடைவைகளிலே வைத்துச் சிந்தின கப்பணம் நிலத்தேகிடந்து கால்களைப் பொதுக்கும்படி,

நெருஞ்சிமுள்ளுப்போல முனைபட இரும்பால் திரளச்சமைத்துத் தூவற்கு யானையஞ்சுமென்று அவர்மடியிலேவைத்த கப்பணத்தைப் பரல்போறலிற் பரலென்றார். *"வேழங், காய்ந்தனன் கடுகவுந்திக் கப்பணஞ் சிதறினானே" என்றார்பிறரும்

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௨௫௬.—"ஏந்தலவே றிருந்த யானை யிரிந்தன வெரிபொற் கண்ணி - நாந்தக வுழவர் நண்ணார் கூற்றென நடுங்கி மள்ளர் - சாய்ந்தபின் றறுக ணாண்மைக் கட்டியங் காரன் வேழங் - காய்ந்தனன் கடுக வுந்திக் கப்பணஞ் சிதறி னானே"

கடுங்கள் தேறல் மகிழ்சிறந்து திரிதர—கடியகட்டெளிவையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்குத் திரிதலைச்செய்ய,

ஓண்நாளிற (௫௬௧) பொருது வடுப்பட்ட நெற்றி (௫௬௫) முதலியவற்றையுடைய மறவர் (௫௬௬) மகிழ்சிறந்து (௫௬௬) பரலுறுப்பத் (௫௬௮) திரிதர (௫௬௬) வெனக் கூட்டுக

கணவர் உவப்பப் புதல்வர்ப் பயந்து—தங்கணவர் இம்மைமறுமையிற்பெறும் பயன்பெற்றேமென்று மகிழும்படி பிள்ளைகளைப்பெற்று,

பணைத்து ஏந்து இளமுலை அமுதம் ஊற—பாலால்இடங்கொண்டேந்திய இளைய முலை பாலசுரக்கும்படி,

[புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு, வளமனை மகளிர் குளநீ ரயர]

புலவுப் புனிறு தீர்ந்து குளநீர் அயர—புலாலுற்றத்தையுடைய ஈன்றணிமைநீங்கித் தெய்வத்தினருளால் ஓரிடுக்கணுமற்றுக் குளத்துநீரிலே குளிக்கையினாலே,

கடுஞ்சூல் மகளிர் பேணி (௬௦௧)—முதற்சூல்கொண்டமகளிர் இவ்வாறே இடுக்கணின்றிப் புதல்வர்ப்பயத்தல் வேண்டுமென்று தெய்வத்தைப்பரவிக் குறைதீர்ந்தபின்,

பொலிந்த சுற்றமொடு—மிக்க சுற்றத்தாருடனே,

வளமனை மகளிர்—செல்வத்தையுடைய மனைமகளிர்,

இல்லிருக்குங் குடிப்பிறந்த மகளிர்

திவவு மெய்நிறுத்துச் செவ்வழி பண்ணி—வலிக்கட்டினை யாழிற்றண்டிலே கட்டிச் செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து,

திவவுக் கூறவே அதினரம்பு கூறிற்று

குரல் புணர் நல்யாழ் முழவோடு ஒன்றி—குரலென்னுநரம்பு கூடின வன்னம் நன்றாகிய யாழுடனே முழவும்பொருந்தி,

நுண்ணீர் ஆகுளி இரட்ட—மெல்லியநீர்மையினையுடைய சிறுபறையொலிப்ப,

பலவுடன்—பூசைக்குவேண்டும் பொருள்கள் பலவற்றுடனே,

ஒண் சுடர் விளக்கம் முந்துற—ஒள்ளிய சுடர்விளக்கம் முற்பட,

மடையொடு—பாற்சோறுமுதலிய சோறுகளை,

நல் மா மயிலின் மென்மெல இயலி—நன்றாகிய பெருமையையுடைய மயில் போலே மெத்தென மெத்தென நடந்து,

[கடுஞ்சூன் மகளிர் பேணிக் கைதொழுது]

கைதொழுது—கையாற்றொழுது,

பெருந்தோட் சாலினி மடுப்ப வொருசார]

பெருந் தோள் சாலினி மடுப்ப—பெரிய தோளினையுடைய தேவராட்டியோடே மடுப்ப,

வளமனைமகளிர் குளநீ (௬௦௬) புதல்வர்ப்பயந்து (௬௦௦) புனிறுதீர்ந்து (௬௦௨) குளநீராடுதலாலே (௬௦௬) அதுகண்டு கடுஞ்சூன்மகளிர் பேணிக் (௬௦௧) குறைதீர்ந்தபின் பொலிந்தசுற்றத்தோடே (௬௦௨) பலவுடன் (௬௦௬) சாலினியோடே (௬௧௦) பண்ணி (௬௦௪) ஒன்றி (௬௦௫) இரட்ட (௬௦௬) இயலிச்சென்று (௬௦௮) கைதொழுது (௬௦௧) மடையொடு (௬௦௭) மடுப்ப (௬௧௦) வெனக்கூட்டுக

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

அருங் கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ— அரிய அச்சத்தைச்செய்யும் வேலன் இவ்விடுக்கண் முருகனால்வந்ததெனத் தான்கூறிய சொல்லின்கண்ணே கேட்டோரை வளைத்துக்கொண்டு,

பிள்ளையாரவேலை யெடுத்தலின், வேலனென்றார் என்றது - கழங்குவைத்துப் பிள்ளையாரால்வந்ததெனை முற்கூறிய பின் வெறியாடுவெனென்று ஆடுமுறைமை கூறிற்று.

அரிக் கூடு இன்னியம் கறங்க—அரித்தெழும்ஓசையையுடைய சல்லி கரடி முதலியவற்றோடேகூடின இனிய ஏனைவாச்சியங்கள் ஒலியாநிற்க,

[நோநிறுத்துக, காரமலர்க் குறிஞ்சி சூடிக் கடம்பின், சீர்மிகு நெடுவேட் பேணி:]

கார மலாக் குறிஞ்சி சூடி—காரகாலத்தான் மலரையுடையவாகிய குறிஞ்சியைச்சூடி,

கடம்பின் சீர மிகு நெடுவேள் நோ நிறுத்துப் பேணி—கடம்புசூடுதலால் அழகுமிகுகின்ற முருகனைச் செவ்விதாகத் தன்மெய்க்கணணேநிறுத்தி வழிபடுகையினாலே,

தழூஉப பிணையூஉ—மகளிர தம்முட்டழுவிக் கைகோத்து,

மன்றுதொறும் நின்ற குரவை—மன்றுகடோறுமநின்ற குரவைக்கூத்தும்,

சேரிதொறும—சேரிகடோறுநின்ற,

உரையும்—புனைந்துரைகளும்,

பாட்டும்—பாட்டுகளும,

ஆட்டும்—பலவகைபபட்டகூத்துக்களும்,

விரைஇ—தம்மிற் கலக்கையினாலே,

வேறு வேறு கம்பலை—வேறுவேறாகிய ஆரவாரம,

வெறி கொள்பு மயங்கி—ஒழுங்குகொண்டு மயங்கப்பட்டு,

போ இசை * நன்னன் பெரும்பெயா நன்னாள்— பெரியபுகழையுடைய நன்னன்கொண்டாடுகின்ற பிறந்தநாளிடத்து,

அவன்பெயர் அந்நாள் பெறுதலின், பெரும்பெயரைப்பெற்ற நன்னாளென்றார்.

சேரி விழவின் ஆர்ப்பு எழுந்தாங்கு—சேரிகளிலுள்ளார கொண்டாடுகின்ற விழாவாலே ஆரவாரமெழுந்தாற்போல,

முந்தை யாமம் சென்ற பின்றை—முற்பட்டசாமம நடந்தபின்பு,

கொண்டிமகளிர (௫௮௩) பொய்தலயரப் (௫௮௯) பாசிழைமகளிர் (௫௭௧) வீழ்துணைதழீஇ (௫௬௧) நாணுக்கொள (௫௫௮) மறவர் (௫௯௬) மகிழ்சிறந்து திரிதரக் (௫௯௯) கடுஞ்சூலமகளிர்கைதொழுது (௬0௯) மடுபப ஒருசார் (௬௧0) நெடுவேட்பேணுகையினாலே (௬௧௪) மன்றுதொறுநின்ற குரவையும் சேரிதொறுநின்ற (௬௧௫) உரையும் பாட்டும ஆட்டும் விரவுகையினாலே (௬௧௬) வேறுவேறுபட்டகம்பலை (௬௧௭) சேரிவிழவின்ஆர்ப்பெழுந்தாங்கு (௬௧௯) வெறிகொள்புமயங்கப்பட்டு (௬௧௭) முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (௬௨0) யெனக்கூட்டுக

ஒருசார் (௬௧0) விரைஇ (௬௧௬) யென்க.

பணிலம் கலி அவிந்து அடங்க—சங்குகள் ஆரவாரமொழிந்து அடங்கிக்கிடக்க

---

* நன்னன் - ஓர்குறுநிலமன்னன்.

காழ் சாய்த்து நொடை நவில நெடுங் கடை அடைத்து— சட்டக்காலவாங்கி ப் பண்டங்களுக்கு விலைகூறும் நெடியகடையையடைத்து,

மட மதர் ஒள்ளிழை மகளிர் பள்ளியயர — மடப்பத்தினையும் செருக்கினையும் ஒள்ளிய அணிகலங்களையுமுடைய மகளிர் துயிலுதலைச்செய்ய,

[நல்வரி யிறாஅல புரையு மெல்லடை, யயிருருப புறற வாடமை விசயங, கவ வொடு பிடித்த வகையமை மோதகம]

விசயம ஆடு அமை நல வரி இறாஅல புரையும் மெலலடை—பாகிலே சமைத்த வமைந்த நலலவரிகளையுடைய தேனிறாலையொக்கும மெல்லிய அடையினையும,

கவவொடு அயிர்பிடித்த வகை அமை உருபபு உற்ற மோதகம்—பருப்புந்தேங காயுமாகிய உள்ளீடுகளோடே கண்டசருக்கரைகூட்டிப்பிடித்த வகுப்பமைந்த வெம் மைபொருந்தின அப்பஙகளையும்,

தீஞ்சேற்றுக கூவியர் தூஙகுவனர் உறஙக—இனிய பாகோடு சோற்றுக்கரை த்த மாவினையுமுடைய அப்பவாணிகரும அவற்றோடேயிருந்து தூஙகுவனராயுறஙக,

விழவின் ஆடும் வயிரியர் மடிய—திருநாளின்கண்ணே கூத்தாடுங்கூத்தர் அத னையொழிந்து துயிலகொள்ள,

பாடு ஆன்று அவிந்த பனிக கடல புரைய—ஒலிநிறைந்தடங்கின குளிர்ந்த கடலை யொக்க,

பாயல் வளர்வோர் கண் இனிது மடிப்ப— படுக்கையிலே துயிலகொள்ளுவோர் கண் இனிதாகத் துயிலகொள்ள,

[பானாட் கொண்ட கங்கு லிடையது]

பானாட் கொண்ட கஙகுல — பதினைந்நாழிகையை முடிவாகக்கொண்ட கஙகுல்,

[பேயு மணஙகு முருவுகொண் டாயகோற், கூற்றங கொல்லோ கழுதொடு கொட்ப]

பேயும் அணஙகும உருவுகொண்டு கழுதொடு கொட்ப—பேய்களும் வருத்துந் தெய்வஙகளும வடிவுகொண்டு கழுதுடனே சுழன்றுதிரிய,

கழுது - பேயிலொருசாதி

ஆய் கோற கூற்றங கொல்லோ அசசமறியாது ஏமமாகிய(கூடுஉ) மதுரை(கூகூக) யெனக்கூட்டி யாக்கைநிலையாதெனறறிந்து மறுமைககுவேணடுவன செய்துகொ ண்டமையின், அழகிய கோலையுடைய கூற்றத்தின் கொலைககஞசாமற் காவலுண் டாயிருககின்றவூரென்க

* "கரும்பாட்டிக கட்டி *** பரிவ திலர்" எனறார் பிறரு ம் கொல்லோ - கால சக்கரம்

இரும்பிடி மேளந் தோல அன்ன இருள் சேர்பு—கரியபிடியின்கண்ணேமேவின தோலையொத்த கருமை தமக்கு இயலபாகச்சேரப்பட்டு,

இருள் - கருஞ்சட்டையுமாம்

---

* நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல், ௫—"கரும்பாட்டிக கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார் - துரும்பெழுந்து வேஙகாற் றுயராண டுழவார்-வருந்தி யுடம்பின் பயன் கொண்டார் கூற்றம் - வருங்காற் பரிவ திலர்."

கல்லும் மரனும் துணிக்கும் கூர்மை நிலன் அகழ் உளியர் (௬௩௪)—கல்லையுமர த்தையுமறுக்குங் கூர்மையையுடைய நிலத்தையகழும்உளியையுடையராய்,

நிலத்தை அகழுங்காலத்து இடைப்பட்ட கற்களுக்கும் மரங்களுக்கும் வாய்மடி யாதென்றார்.

தொடலை வாளர்—தூக்கிட்ட வாளினையுடையராய,

தொடுதோல் அடியர்—செருப்புக்கோத்த அடியினையுடையராய்,

[குறங்கிடைப் பதித்த கூர்நுனைக் குறும்பிடிச், சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கறல், நிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், மென்னூ லேணிப் பன்மாண் சுற் றினர், நிலனக ழுளியர்]

சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கு அறல — மிக்ககருமையினையுடைய நுண் ணியதொழில்களையுடைய நுண்மை தன்னிடத்தே பற்றுதலையுடையது,

என்றது இறைமுடிந்தசேலையென்றவாறு, ஆகுபெயர்.

குறங்கிடைப் பதித்த கூர் நுனைக் குறும்பிடி—அச்சேலைகட்டினமருங்கிற் குறங் கிடைத் தெரியாமற்கிடக்கும்படியழுத்தின கூரிய முனையினையுடைய சிலசொட்டை,

நிறம் கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர்—பலநிறங்களைத் தன்னிடத்தேகைக்கொ ண்டு கைசெய்யப்பட்ட நீலநிறத்தையுடைய கச்சினையுடையராய்,

என்றது - கட்டினசேலையிடத்தே செருகித் துடையுடனேசேர்ந்துகிடக்குஞ் சொட்டையின்மேலேகட்டின நீலக்கச்சினையென்றவாறு அதுதெரியாமல் துடை யுடனேசேர்ந்துகிடத்தலிற் குறங்கிடைப்பதித்தவென்றார்.

மென்னூல் ஏணிப் பன்மாண் சுற்றினர்— மெல்லிய நூலாற்செய்த ஏணியை அ ரையிலே பலவாய் மாட்சிமைப்படச்சுற்றிய சுற்றினையுடையராய்,

மதிற்றலையிலே உள்ளேவிழவெறிந்தார் கைபோல மதிலைப்பிடித்துக்கொள்ளும் படி இரும்பாற்சமைத்ததனைத் தலையிலேயுடைய நூற்கயிற்றை உள்ளேவிழவெறிந்து அதனைப் புறம்பேநின்றுபிடித்துக்கொண்டு அம்மதிலை ஏறுவராகலின், ஏணியென்றார்.

கலன் நசைஇக் கொட்கும்—பேரணிகலங்களைநச்சுதலாலே அவற்றையெடுத் தற்கு இடம்பார்த்துச்சுழன்றுதிரியும்,

கண் மாறு ஆடவர் ஒடுக்கம் ஒற்றி—விழித்தகண் இமைக்குமளவிலே மறைகின்ற கள்வர் ஒதுங்கியிருக்கின்ற இடத்தைவேய்த்து,

செருப்பைத்தொட்டுக் கச்சைக்கட்டி நூலேணியைச்சுற்றி உளியையெடுத்து வாளைப்பிடித்துக் கொட்குங்கள்வரென வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச் சமாய்நிற்குமாறு, * "முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே" என்னுஞ்சூத்திரத்தா னுணர்க

வயக் களிறு பார்க்கும் வயப் புலி போல ஒற்றி (௬௩௨)—வலியகளிற்றை இரை யாகப்பார்க்கும் வலியபுலியைப்போலே வேய்க்கையினாலே,

துஞ்சாக் கண்ணர்—துயில்கொள்ளாத கண்ணையுடையராய்,

அஞ்சாக் கொள்கையர் — பேய்முதலியவற்றிற்கு அஞ்சாத கோட்பாட்டையு டையராய,

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௬.

அறிந்தோர் புகழ்ந்த ஆண்மையா—களவிற்றொழிலையறிந்தவர்களாலே புகழப்பட்ட களவிற்றொழிலை ஆளுந்தன்மையையுடையராய்,

[செறிந்த, நூல்வழிப் பிழையா நுணங்குநுண் டேர்ச்சி, யூர்காப் பாளர்:] நுணங்கு செறிந்த நூல்வழிப் பிழையா நுண்டேர்ச்சி ஊர்காப்பாளர்— நுண்மைசெறிந்த நூலின்வழியைத்தப்பாத நுணணிய ஆராய்ச்சியையுடைய ஊரைக்காத்தற்றொழிலை ஆளுதலையுடையராய்,

களவுகாண்டற்குங் காத்தற்குங்கூறிய நூல்கள்போவாவொன்றுர்

நூல்வழிப்பிழையா ஊனெனக்கூட்டி நூலிற்சொன்னபடி சமைந்தவூரென்றுமாம்.

ஊக்கருங் கணையினர்—தப்பக்கருதிமுயல்வார்க்குத் தப்புதற்கரிய அம்பினையுடையராய்,

தேர் வழங்கு தெருவில் நீர் திரண்டு ஒழுக மழை அமைந்துற்ற அரைநாள் அமயமும்—தேரோடுந்தெருவின்கண்ணே நீர்திரண்டொழுகும்படி மழை மிகப்பெய்த நடுநாளாகிய பொழுதிலும்,

அசைவிலர் எழுந்து நயம்வந்து வழங்கலின்—காவலிற் றப்பிலராய்ப்போந்து விருப்பந்தோன்றி உலாவுகையினாலே,

[கடவுள் வழங்குங் கையறு கங்குலும்] இடையது (சுகக) கடவுள் வழங்கும் கை அறு கங்குல—இரண்டாஞ்சாமத்திற்கும் நான்காஞ் சாமத்திற்கும் நடுவிட்டதாகிய தெய்வங்களுலாவுஞ்செயலற்றகங்குல்,

உம்மையை யாமமுமெனப் பின்னேகூட்டுக.

[அச்ச மறியா தேம மாகிய, மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பி]

மற்றையென்பதனை முந்தையாமஞ் சென்றபின்றை யென்பதனபின்னும் மூன்றாஞ்சாமத்தினோடு கூட்டுக.

அச்சமறியா தேமமாகிய என்றும், மற்றையென்றும் யாமமென்றும் பிரித்து முன்னே கூட்டுக.

பகல் உறக் கழிப்பி—இங்ஙனம் பகுத்தலுறும்படி போக்கி,

முந்தை யாமஞ் சென்ற பின்றை (சுஉ) மற்றைப (சுரு) பானாட்கொண்டகங்குல்(சுகக) யாமத்தையும் மற்றை (சுரு) இடையதாகிய (சுகக) கடவுள்வழங்குங் கங்குல் (சுருக) யாமத்தையும் (சுரு) கலியவிந்தடங்கப் (சுஉக) பள்ளியயர (சுஉரு) உறங்க (சுஉஎ) வயிரியாமடியப் (சுஉஅ) பேயும் அணங்குமுருவுகொண்டு (சுகூஉ) கழுதொடுகொட்ப (சுகூரு) ஊர்காப்பாளர் (சுசஎ) புலிபோலக் (சுசரு) கண்மாறுடவர் ஒடுக்கமொற்றுகையினாலே (சுசஉ) கண்ணராய்க் கொள்கையராய் (சுசச) ஆண்மையராய்க் (சுசரு) கணையராய (சுசஎ) அரைநாளமயமும (சுசக) எழுந்துநயம்வந்துவழங்கலிற (சுரு0) பனிக்கடல்புணையப் (சுஉக) பாயலினவளாவோா கணணினிதுமடுப்ப (சுகூ0) பகலுறக்கழிப்பி (சுரு) யெனமுடிக்க

இங்ஙனங் கழிகின்றது இராப்பொழுதென்றுணாக

[போதுபிணி விட்ட கமழ்நறும் பொய்கை] பிணி விட்ட போது கமழ் நறும் பொய்கை— தளையவிழ்ந்த பூக்கள்நாறும் நறிய பொய்கைகளிலே,

[தாதுண் டும்பி போதுமுரன் றாங்கு:] போது தாது உண் தும்பி முரன்றாங்கு—அப்பூக்களில் தாதையுண்ணுந்தும்பிகள் பாடினாற்போல,

[ஓத லந்தணர் வேதம் பாட:] வேதம் ஓதல அந்தணர் பாட—வேததசை முற்ற ஓதுதலையுடையஅந்தணர் வேதத்திற றெயவங்களைத்துதிததவறறைச் சொல்ல,

[சீரினிது கொண்டு நரம்பினி தியக்கி, யாழோர் மருதம் பணண.] யாழோர் சீா இனிதுகொண்டு நரம்பு இனிது இயககி மருதம் பண்ண—யாழோா தாளவறுதியை இனிதாக உட்கொண்டு நரம்பை இனிதாகத்தெறித்து மருதத்தைவாசிக்க,

காழோர் கடுங் களிறு கவளம் கைப்ப— பரிக்காரர் கடியகளிற்றைக கவளத்தைத்தீற்ற,

நெடுந்தேர்ப் பணை நிலைப் புரவி புல்லுணாத் தெவிட்ட— நெடியதேரிலேபூணும் பந்தியினிற்றலையுடைய குதிரைகள் புல்லாகிய உணவைக குதட்ட,

பல் வேறு பண்ணியக கடை மெழுககு உறுப்ப—பண்டம்விற்பார் பலவாய் வேறுபட்ட பண்டங்களையுடைய கடைகளை மெழுகுதலைச்செய்ய,

கள்ளோர் களி நொடை நுவல—கள்ளைவிறபோா களிபபினையுடைய கள்ளிற்கு விலைசொல்ல,

களி - ஆகுபெயா.

இல்லோா நயந்த காதலா கவவுப பிணித் துஞ்சி—கற்புடைமகளிா தாங்கள விரும்பின கணவருடைய முயக்கததிற்பிணிபபாலே துயில்கொண்டு,

புலாந்து விரி விடியல் எய்த விரும்பி—இருண்மாயநது கதிாவிரிகின்ற விடியற் காலத்தைப் பெறுகையினாலே அக்காலததது இல்லத்திறசெய்யததகுவனவற்றைச் செய்தற்குவிரும்பி,

கண் பொரா எறிகரும் மின்னுக்கொடி புரைய — கண்ணை வெறியோடப்பண்ணிவிளங்கும் மின்னொழுங்கை யொப்ப,

ஒண் பொன் அவிர் இழை தெழிப்ப இயலி—ஒள்ளிய பொன்னாற்செய்துவிளங்குஞ் சிலம்புமுதலியனவொலிப்பப் புறம்போதுகையினாலே,

திண்சுவர் நல்லில் கதவங் கரைய — திணணியசுவாகளையுடைய நலலவகங்களிற கதவுகளொலிப்ப,

உண்டு மகிழ் தட்ட மழலை நாவிற் பழஞ்செருககாளா தழஙகு குரல் தோன்ற— கள்ளையுண்டு களிபபினைத் தம்மிடததேதடுத்துக்கொண்ட மழலைவாாத்தையையுடைய நாவினையுடைய பழையகளிப்பினையுடையாருடைய முழங்குகின்ற குரலக டோன்ற,

சூதர் வாழ்தத மாகதா நுவல—நின்றேததுவாாவாழத்த இருந்தேத்துவாா புகழைச்சொல்ல,

வேதாளிகரொடு நாழிகை இசைபப — வைதாளிகா ஏததந துறைககுரியனவற்றை யிசைப்ப நாழிகைசொலலுவாா நாழிகைசொலல,

நாழிகை - ஆகுபெயா.

இமிழ் முரசு இரஙக—ஒலிககினற பள்ளியெழுசசிமுாசு ஒலிபப,

ஏறு மாறு சிலைப்ப—ஏறுகள் தம்முண்மாறுபட்டு முழஙக,

பொறி மயிா வாரணம் வைகறை இயம்ப—பொறியினையுடைய மயிரினையுடைய கோழிச்சேவல் விடியறகாலததை அறிந்துகூவ,

யானையங்குருகின் சேவலொடு காமர் அன்னம் கரைய— வண்டாழ்ங்குருகி னுடைய சேவல்களோடே விருப்பத்தையுடைய அன்னச்சேவல்களும் தமக்குரிய பேடைகளை யழைக்க,

அணி மயில் அகவ—அழகியமயில்கள் பேடைகளையழைக்க,

பிடி புணர் பெருங்களிறு முழங்க—பிடியோடேகூடின பெரியயானைகள் முழங்க,

[முழுவலிக், கூட்டுறை வயமாப் புலியொடு குழும:] வயமாக் கூட்டுறை முழு வலிப் புலியொடு குழும — கரடி முதலிய வலியவிலங்குகள் கூட்டிலேயுறைகின்ற மிக்கவலியையுடைய புலியுடனே முழங்க,

வானம் நீங்கிய நீனிற விசும்பின்—ஆகாயம் தனக்குவடிவின்றென்னுந் தன்மைநீங்குதற்கு மேகபடலத்தால் நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண்ணே,

இனிச் செக்கர்வானம்போன விசும்பென்பாருமுளர்.

மின்னு நிமிர்ந்தனையராகி—மின்னுநுடங்கின தன்மையினையுடையராய்,

நறவு மகிழ்ந்து— மதுவையுண்டு,

மாண் இழை மகளிர் புலந்தனர் பரிந்த பரூஉக்காழ் ஆரம் சொரிந்த முத்தமொடு— மாட்சிமைப்பட்ட பேரணிகலங்களையுடைய மகளிர் கணவரோடேபுலந்தனரா யறுத்த பருத்தலையுடைய வடமாகிய ஆரஞ்சொரிந்த முத்தத்தோடே,

மகளிர் மகிழ்ந்து புலந்தனராய்ப் பரிந்த முத்தமென்க.

[பொன்சுடு நெருப்பி னிலமுக் கென்ன.] பொன் சுடு நெருப்பு உக்க நிலம் என்ன—பொன்னையுருக்குகின்ற நெருப்புச்சிந்தின நிலம்போல,

என்றது - கரியுந் தழலும் பொன்னுஞ் சிந்திக்கிடந்தாற்போலவென்றதாம்.

[அம்மென் குரும்பைக் காய்படுபு பிறவும்]

பிறவும்—முத்தொழிந்த மாணிக்கமும் மரகதமும் பொன்னும் மணிகளும்,

அம் மென் குரும்பைக் காய் — அழகிய மெத்தென்ற இளைதாகிய பசுமைப் பாக்கும்,

படுபு—விழுந்து,

தரு மணல் முற்றத்து—கொண்டுவந்திட்ட மணலையுடைய முற்றத்தே,

அரி ஞிமிறு ஆர்ப்ப—வண்டுகளும் மிஞிறுகளும் ஆரவாரிப்ப,

மென்பூஞ் செம்மலொடு நன்கலம் சீப்ப— மெல்லிய பூவாடல்களுடனே நல்ல பூண்களையும் பெருக்கிப்போகடும்படி,

முத்தத்தோடே பிறவும் காயும் முற்றத்தேவிழுகையினாலே அவற்றையும் செம்மலோடே கலங்களையும் அரிமிஞிறார்ப்பச் சீப்பவென்க.

இரவுத் தலைப் பெயரும் ஏம வைகறை—இராக்காலம் தன்னிடத்தில்நின்றும் போகின்ற எல்லாவுயிர்க்கும் பாதுகாவலாகிய விடியற்காலத்திலே,

பாடப் (கூசு) பண்ணைக் (கூஅ) கைபபத் (கூசு) தெவிட்ட (கூகூo) உறுப்ப (கூகூக) நுவலக் (கூகூஉ) கரையத் (கூகூள) தோன்ற (கூகூகூ) வாழ்த்த நுவல (கூஎo) இசைப்ப (கூஎக) இரங்கச் சிலைப்ப (கூஎஉ) இயம்பக் (கூஎங) கரைய அகவ (கூஎசு) முழங்கக் (கூஎகூ) குழுமச் (கூஎஎ) சீப்பத் (கூஅரு) தலைப்பெயருமெனமுடிக்க.

மை படு பெருந்தோள் மழவர் ஓட்டி இடைப்புலத்து ஒழிந்த ஏந்து கோட்டு யானை—பிறர்தோள் குற்றப்படுதற்குக்காரணமான பெரியதோளையுடைய மழவரைக்

கெடுத்து அவாவிட்டுபபோகையினாலே போர்க்களததேநின்ற ஏந்தினகொம்பினை யுடைய யானைகளும்,

மழவா - சிலவீரர்

பகைப்புலங் கவாநத பாயபரிப புரவி—பகைவாநாட்டிலே கைகக்கொண்டுவந்த பாய்ந்துசெல்லும செலவினையுடைய குதிரைகளும்,

[வேல்கோ லாக வாள்செல நூறிச, காய்சின முன்பிற கடுங்கட் கூளியா, ஊா சுடு விளக்கிற றந்த வாயமும்] காய் சினம முன்பிற கடுஙகண் கூளியா ஊர் சுடு விள க்கின் ஆள் செல நூறி வேல் கோலாகத தந்த ஆயமும்—எரிகின்ற சினததையுடை த்தாகிய வலியினையும் தறுகண்மையினையுமுடைய வாயககளாயிலிருநத வேட்டுவா பகைவரூரைசசுடுகினற விளககிலே நிரைகாததிருந்தவீரரை மாளவெட்டி வேல கோலாக அடித்துக்கொண்டுவநத பசுததிரளும,

நாடு உடை நலலெயில அணஙகுடைத தோட்டி — அகநாட்டைச சூழவுடைத் தாகிய முழுவரணகளிலிட்ட வருததததையுடைய கதவுகளும,

நாடொறும விளஙகக் கைதொழூஉப பழிசசி நாள் தர வநத விழுக்கலம்—நா டொறும் தமககுசசெல்வமிகும்படியாகக கையாற்றொழுதுவாழ்ததி நாட்காலத்தே திறையாகக்கொணடுவர வநத சீரியகலஙகளும,

அனைததும—அத்தன்மையனபிறவும,

கஙகை அம பேரியாறு கடல படாந்தாஙகு அளந்து கடை அறியா மதுரை (௬௯௯)—கஙகையாகிய அழகிய பெரியயாறு ஆயிரமுகமாகக கடலிலேசென்றாற போல அளந்து முடிவறியாத மதுரை,

வளம கெழு தாரமொடு— வளபபம்பொருநதின அருமபணடஙகளோடே,

[புததே ளுலகங கவினிக காணவர] புததேள உலகம் காணவரக் கவினி— தேவருலகம்வந்து காணுதலுணடாகத தான் அழகைபபெற்று,

கூறறக கொண்டோ (௬௩௩) அசசமறியாதேமமாகிய (௬௫௨) மிககுபபுகழெய்திய மதுரையென்க.

பாடல்சானற நன்னாட்டு நடுவணதாய (௩௩௧) இருபெருநியமதது (௩௬௫) நாளங காடிக்கம்பலை (௪௩௦) நாடாததன்றேயாய (௪௨௮) அலலஙகாடியழிதருகமபலை (௫௪௪) புள்ளினிசையெழுநதறறேயாய (௫௪௩) ஞாயிறு (௫௪௬) குன்றஞ்சேருகையினாலே (௫௪௭) மாலை (௫௫௮) புகுந்து (௫௫௭) பினனாநீஙக (௫௫௮) முநதையாமஞ்சென்ற பின்றை (௬௨௦) மறறைப (௬௫௩) பாணுடகொணடககுல (௬௩௧) யாமததையும் மறறை (௬௫௩) யிடையதாகிய (௬௫௧) கடவுள் வழஙகுஙகங்குல் (௬௫௩) யாமத் தையும் பகலுறககழிபபிச (௬௮௫) சீபப (௬௮௬) இராககாலந தனனிடத்தினின் றும் போகினறவைகறையிலே (௬௮௬) வளஙகெழுதாரததோடே (௬௯௭) யானையும் (௬௮௮) புரவியும் (௬௮௯) ஆயமும் (௬௯௨) தோட்டியும் (௬௯௩) கலமும்அனைத்துங் (௬௯௫) கங்கையாறுகடறபடாநதாறபோல (௬௯௬) அளந்துமுடிவறியாத (௬௯௭) மது ரை (௬௯௯) யென்க

கவினிப (௬௯௮) பகழெயதிய (௬௯௯) பெருமபாணிருக்கை (௩௪௨) முதலியவ ற்றையுடைய மதுரை (௬௯௯) யென்க.

மிக்குப் புகழ் எய்திய பெரும்பெயா மதுரை— மிகுத்துப் புகழைப்பெற்ற பெரும்பொருளையுடைய மதுரை,

பெரும்பொருளென்றது வீட்டினை; * "பெறற்பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய" என்றார் பிறரும்.

[சினைதலை மணந்த சுரும்புபடு செந்தீ, யொண்பூம் பிண்டி யவிழ்ந்த காவில்:] சினை தலை மணந்த பிண்டிச் சுரும்பு படு செந்தீ ஒண்பூ அவிழ்ந்த காவில்—கொம்புகள் தம்மிற்றலைகூடின அசோகினுடைய சுரும்புகளுண்டாஞ் செந்தீப்போலும் ஒள்ளியபூவிரிந்த பொழிலிடத்தே,

சுடர் பொழிந்து ஏறிய விளங்கு கதிர் ஞாயிற்று இலங்கு கதிர் இளவெயில் தோன்றி யன்ன—ஒளியைச்சொரிந்து அத்தகிரியிலே போகவிளங்குகின்ற கிரணங்களையுடைய ஞாயிற்றினுடைய விளங்குங்கிரணங்களின் இளவெயில் தோன்றினாலொத்த மகளிர (௧௧௨),

என்றது-பூத்த அசோகம்பொழிலிடத்தே இளவெயில் எறித்தாற்போலப் புணர்ச்சியாற்பெற்ற நிறத்தையுடைய மகளிரென்க

[தமனியம் வளைஇய தாவில விளங்கிழை] தாவில் தமனியம் வளைஇய விளங்கிழை— ஓட்டற்ற பொன் நடுவழுத்தினமணிகளைச்சூழ்ந்த விளங்குகின்ற பேரணிகலங்களையும்,

நிலம் விளக்குறுப்ப மேதகப் பொலிந்து— நிலத்தையெல்லாம் விளக்கமுறுக்கும்படி கற்புமேம்படப் பொலிவுபெற்று,

மயிலோடு அன்ன சாயல்—மயிலோடு ஒருதன்மைத்தாகிய மென்மையினையும்,

மாவின் தளிர் ஏர் அன்ன மேனி —மாவின்தளிரினதழகையொத்த நிறத்தினையும்,

தளிர்ப் புறத்து ஈர்க்கின் அரும்பிய திதலையர்— தளிரினது புறத்தில் ஈர்க்குப்போலத் தோன்றிய திதலையையுடையராய்,

கூர் எயிறு—கூரிய எயிற்றினையும,

ஒண்குழை புணரிய வள் தாழ் காதின — ஒள்ளிய மகரக்குழைபொருந்திய வளவிய தாழ்ந்த காதினையும்,

[கடவுட்கயத் தமன்ற சுடரிதழ்த் தாமரைத், தாதுபடும் பெரும்போது புரையும் வாண் முகத்து:]கயத்து அமன்ற கடவுட் சுடர் இதழ்த் தாமரைத் தாது படும் பெரும்போது புரையும் வாள் முகத்து— குளத்திலே நெருங்கின தெய்வங்கட்குரிய நெருப்புப்போலுமிதழ்களையுடைய தாமரையினது தாதுண்டாம்பெரியபூவை ஒக்கும் ஒளியினையுடைய முகத்தினையும,

ஆய் தொடி மகளிர்—நன்றாகவாராய்ந்த தொடியினையுமுடைய மகளிருடைய,

பொலிந்து (௭0௫) திதலையராய (௭0அ) இழையினையும் (௭0௪) சாயலினையும் (௭0௬) மேனியினையும் (௭0௭) எயிற்றினையும் (௭0அ) காதினையும் (௭0௯) முகத்தினையும் (௭௧௧) தொடியினையுமுடைய மகளிர் (௭௧௨) என்க

நறுந்தோள் புணர்ந்து— நறிய தோளைமுயங்கி,

கோதையிற் பொலிந்த சேக்கைத் துஞ்சி— தூக்குமாலைகளாற் பொலிவுபெற்ற படுக்கையிலே துயில்கொண்டு,

புணர்ந்து பின்னைத் துயிலுங்காலத்துத் தனியேதுயிலுதல் இயல்பென்பதுதோன்றப் புணர்ந்துதுஞ்சியென்றார்.

* பதிற்றுப்பத்து, ஒன்பதாம்பத்து, ௧௰

* "ஐந்துமூன் றடுதத செல்வத் தமளியி னியற்றி" என்றார் பிறரும்.

திருந்து துயில் எடுப்ப இனிதின் எழுந்து — செல்வததைநினைந்தின்புறுகின்ற பறறுள்ளம் உறககத்தையுணர்த்துகையினாலே அதுநினைதது இனிதாகப் பின் எழுந்து,

என்றது - தன்செல்வம இடையறாதொழுகுதறகு வேண்டுங காரியங்களை விடியறகாலததே மனத்தானாராயவேணடுதலின், துயிலெடுப்புககு இது காரணமாயிற்று. † "வைகறை யாமங துயிலெழுந்து தானசெயயு, நல்லறனு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து" என்றார ஆசாரககோவையில

இனி நன்றாகிய துயிலென்றுமாம்

[திண்கா ழார நீவிக கதிர்விடு, மொணகா ழாரங கவைஇய மார்பின், வரிக்கடைப் பிரச மூசுவன மொய்ப்ப, வெருத்தங் தாழ்ந்த விரவுப்பூந் தெரியற், பொலஞ் செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளககம், வலிகெழு தடககைத் தொடியொடு சுடாவரச், சோறமை வுற்ற நீருடைக் கலிங்க, முடையணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ, வல்லோன் றைஇய வரிப்புனை பாவை, முருகியன் றன்ன வுருவினை யாகி]

வல்லோன தைஇய வரிப் புனை பாவை முருகு இயன்றன்ன உருவினையாகி— சித்திரகாரி பணணபபட்ட எழுதிககைசெயத பாவையிடததே தெய்வத்தன்மை நிகழ்ந்தாறபோனற வடிவினையுடையையாய,

எனறதனால, நாட்காலையில அரசாககுரிய கடன்கள்கழிததுத் தெய்வவழிபாட்டோடிருநதமை கூறினார.

திண காழ ஆரம் நீவிக கதிர விடும ஒண காழ் ஆரம் கவைஇய மார்பின்—திண்ணிய வயிரத்தையுடைய சந்தனததைபபூசி ஒளிவிடும ஒள்ளியவடமாகிய முத்துசசூழந்த மார்பிலே,

நீவியெனனுஞ் செயதெனெச்சம பிறவினைகொணடது.

வரிககடைப பிரசம மூசுவன மொய்பப—வரியையுடைத்தாகிய பின்னையுடைய தேனினமும் மறறும் மொய்ககப்படுவனவாகிய வணடுமுதலியனவும மொயபட

எருததம் தாழந்த விரவுப பூநதெரியல—கழுததிடததினினறுநதாழந்லயுடைய பூமாலையையுடைததாகிய மாரபென (எககூ) முனனேகூட்

பொலம் செயப பொலிந்த நலம் பெறு விளக்கம வலி கெழு யொடு சுடா வர — பொன்னாறசெய்கையினாலே பொலிவுபெ மோதிரம் வலிபொருநதின பெரியகையில் வீரவளையோடு வ்ளசவயை;

சோறு அமைவுற்ற நீருடைக கலிஙகம்—சோறு தன்னிடததே பொருநதுற்ற நீரையுடைய துகில,

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௩௬௩ – "ஐந்துமூன, டுத்த செல்வத தமளிமூன றியற்றிப பூம்பட் - டெந்திர வெழினி வாங்கி யிட மூ வாசச செபபுஞ் - சந்தனச சாந்தச செபபுந தண்மலர்மாலை பெய்த - விநதூர நீல செப்பு மிளையவ ரேந்தி னாரே'

† ஆசாரக்கோவை, ௫— "வைகறை யாமங் துயிலெழுநது தான்செய்யு- நலலறமு மொணபொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதில் - தந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக வென்பதே - முந்தையோர கண்ட முறை"

என்றது கஞ்சியிட்ட துகிலை

உடை அணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ — உடைக்குமேலணியும் அணிக லங்களாலே அதுபொலிவுபெறும்படி தாழ்வின்றாகவுடுத்து,

புணர்ந்து துஞ்சி எழுந்த உருவினையாகி மார்பிலே பிரசமும் மூசுவனவும் மொய்ப்ப விளக்கம் தொடியொடுசுடர்வரக் கலிங்கந்தைக்கக் கவைஇ யெனமுடிக்க.

வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப இடையறுத்து ஒன்னார் ஓட்டிய செருப்புகல் மற வர் — மிக்குவருகின்ற யாற்றுநீரிடத்துக் கல்லணைநின்று தாங்கினாற்போலத் தம்ப டையைக்கெடுத்து மிக்குவருகின்ற பகைவர்படையை நடுவேதவிர்த்து அவரைக் கெடுத்த போரைவிரும்பும் படைத்தலைவர்,

* "வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல, வொருவன் றாங்கிய பெருமை யானு ம்" என்னும் வஞ்சித்துறை கூறினார். இதுகூறவே முன்னர் மாராயம்பெற்றவர்களே இப்போரைச்செய்வரென்பது ஆண்டுப் பெற்றாமாகலின், இவர்கள் ஏனாதிப்பட்டமு தலிய சிறப்புப்பெற்ற படைத்தலைவரென்பது பெற்றாம்.

வாள் வலம் புணர்ந்த நின் தாள் வலம் வாழ்த்த — வாள்வெற்றியைப் பொருந் தின நினது முயற்சியின்வெற்றியை வாழ்த்த,

வில்லைக் கவைஇக் கணை தாங்கு மார்பின் மா தாங்கு எறுழ் தோள் மறவர்த் தம் மின் — வில்லை நிரம்பவலிக்கையினாலே தன்னுள்ளேயடக்கிக்கொண்ட அம்பின் விசையைத்தாங்கும் மார்பினையுங் குதிரையைச்செலுத்தி வேண்டுமளவிலே பிடிக்கும் வலியையுடைய தோளினையுமுடைய வீரரைக்கொணர்மின்,

தம்மின் - முன்னிலை முற்றுவினைத்திரிசொல். இது தும்பையிற் † குதிரைநிலை கூறிற்று. கணைதாங்குமார்பு கூறவே கணை துணையுறமொய்த்தலுங் கூறிற்று.

கல் இடித்து இயற்றிய இட்டு வாய்க் கிடங்கின் நல்லெயில் உழந்த செல்வர்த் தம்மின் — கற்றறையைப் பொளிந்துபண்ணின இட்டிதாகிய நீர்வரும்வாயையுடை ய கிடங்கினையுடைய முழுமுதலரணத்தேநின்று வருந்தின வீரச்செல்வத்தையுடை யாரைக் கொணர்மின்,

இஃது ‡ "ஊர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனும்" என்னும் புறத்துழிஞைத்து றை கூறிற்று.

கொல் ஏற்றுப் பைந்தோல் சீவாது போர்த்த மாக்கண் முரசம் ஓவில கறங்க — மாறுபாட்டையேற்றுக் கோறற்றொழிலையுடைய ஏற்றினது செவ்வித்தோலை மயிர் சீவாமற்போர்த்த பெரிய கண்ணையுடையமுரசம் மாறாமனின்று ஒலியாநிற்க,

எரி நிமிர்ந்தன்ன தானை நாப்பட் பெருநல் யானை போர்க்களத்து ஒழிய விழு மிய வீழ்ந்த குரிசிலர்த் தம்மின் — நெருப்புநடந்தாற்போன்ற பகைவர்படைக்குநடுவே சென்று பெரிய நல்ல யானையைப் போர்க்களத்தே படவெட்டிச் சீரிய புண்ணி னாலவீழ்ந்த தலைவரைக் கொணர்மின்,

இது § "களிறெதிர்ந் தெறிந்தோர் பாடு" என்னும் தும்பைத்துறை கூறிற்று. பாடு, பெருமையாகலின் அதுதோன்ற ஈண்டுக் குரிசிலென்றார்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௮
† ,, ,, ,, ௧௭
‡ ,, ,, ,, ௧௩
§ ,, ,, ,, ௧௭

முறை கருதுபு (எ௩அ)—முன்னுள்ளோர் காத்தமுறைமையை நாளும் உட்கொண்டு,

புரையோர்க்கு—நட்பிற் குற்றந்தீர்ந்தோர்பொருட்டு,

[தொடுத்த பொலம்பூந் தும்பை, நீயா மொன்றுது முறைகருதுபு சூட்டி]

தொடுத்த பொலம் பூந்தும்பை சூட்டி—கட்டப்பட்ட பொன்னாற்செய்த பூவினையுடைய தும்பையைச்சூட்டி ஏவுகையினாலே,

நான்காமுருபு ஈண்டு அதற்பொருட்டு

காழ் மண்டு எஃகமொடு கணை அலைக் கலங்கி—காம்பு குழைச்சினுள்ளேசெருகின வேல்களுடனே அம்புகளுஞ்சென்று நிலைகுலைத்தலின் நிலைகலங்கி,

[பிரிபிணை யரிந்த நிறஞ்சிதைக் கவயத்து, வானத் தன்ன வளநகர் பொற்ப, நோன்குறட் டன்ன வூன்சாய் மார்பி, னுயர்ந்த வுதவி யூக்கலர்த் தமரின]

பிரிப இணை அரிந்த நிறம் சிதை கவயத்து ஊன் சாய—பலவாய்ப் பிரிந்திணைந்த சந்துவாய்கள் றாப் பழைய நிறங்கெட்ட கவசத்தோடே ஊன்கெட்ட,

நோன் குறட்டன்ன மார்பின்—வலிய சகடையிற்குறட்டைப்போன்ற மார்பினையுடையராகிய ஊக்கலரொடு (எசுக)

வேலும் அம்புமபட்டு எங்கும் உருவிநிற்றலிற் குறடும் அதிற்றைத்த உருளிகளும்போன்றன மார்புகள் குறடு பட்டைமரமுமாம்

வானத்தன்ன வளநகர் பொற்ப உயர்ந்த உதவி ஊக்கலர்த் தமரின்—தேவருலகையொத்த செல்வத்தையுடைய ஊர்களை முன்புபோலே நடப்புக்கொண்ட அகத்தூழிஞையோராலும்படி உயர்ந்த உதவியைச்செய்த முயற்சியையுடையாரைக் கொண்டமின்,

என்றது—தமக்குநட்பாய் முற்றுகைப்பட்டோரை முற்றுவிடுவித்தற்குத் தாமேயுதவலின், மைந்துபொருளாகச்சென்று அமமுற்றுவிடுவித்து அவவூரை அவர்க்கு மீட்டுக்கொடுத்தமை கூறிற்று இதனானே உழிஞைப்புறத்துத் தும்பைகூறினார், என்னை? * "கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலிற், சென்ற வுயிரி னின்ற யாக்கை" கூறுதலானும் வளநகர் பெறும்படி உயர்ந்தவுதவிசெய்தமை கூறுதலானும்.

நிவந்த யானைக் கணநிரை கவர்ந்த புலர்ந்த சாந்தின் விரவுப்பூந்தெரியற் பெருஞ்செய் ஆடவர்த் தமரின—உயர்ந்த யானைத்திரளினொழுங்குகளைக் கைக்கொண்ட பூசிப்புலர்ந்தசாந்தினையும், விரவுமலர் புனை வியன்பூமாலையினையும், பெரியசெய்கைகளையுமுடைய மண்டலங்களையாளவினை வரைக் கொண்மின,

[பிறரும், யாவரும் வருக வேணோர் தம்மென, வரையா வாயிற் செறுஅது]

ஏனோரும் தம்மென வரையா—மண்டபத்தாரையும், அறங்கூறவையத்தாரையுங் கொண்மினென்ன வரைந்துகூறி,

வாயில் செறாஅது பிறரும் யாவரும் வருக என—வாயில்விடத்துத் தகையாமல் இவர்களைப்போலவாரும் படையாளர்முதலியோரும் வருவாராகவெனக் கூறி,

இருந்து—இங்ஙனம் எளியையாயிருந்து,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், கசு.

[பாணர் வருக பாட்டியர் வருக, யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென:]
யாணர்ப் புலவரொடு பாணர் வருக பாட்டியர் வருக வயிரியர் வருக என—கவியாகிய புதுவருவாயினையுடைய புலவரோடே பாணர் வருவாராக, பாணிச்சியர் வருவாராக, கூத்தர் வருவாராகவென அழைத்து,

[இருங்கிளை புரக்கு மிரவலர்க் கெல்லாங், கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் களிறொடும் வீசி]

இருங்கிளை புரக்கும் இரவலர்க்கு எல்லாம் நீர் யாரெனாது (எ௬௮) கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் களிறொடும் வீசி—அவர்கள் சுற்றத்தாராய அவர்களைப் பாதுகாக்கும் பெரிய இரவலர்க்கெல்லாம் நீர் யாவரென்று அவர்களைக் கேளாதே அவர்கள் காட்டின அளவைக்கொண்டு கொடிஞ்சியையுடைய நெடியதேர்களை யானைகளோடுங் கொடுத்து,

கொடிஞ்சி - தாமரைப்பூவாகப் பண்ணித் தேர்த்தட்டின் முன்னே நடுவது.

களந்தோறும் கள்ளரிப்ப—இடந்தோறுங் கள்ளையரிப்ப,

மரந்தோறும் மை வீழ்ப்ப—மரத்தடிகடோறும் செம்மறிக்கிடாய் படுப்ப,

நிண ஊன் சுட்டு உருக்கு அமைய—நிணத்தையுடைய தசைகள் சுடுதலாலே அந்நிணம் உருகுதல்பொருந்த,

நெய் கனிந்து வறை ஆரப்ப—நெய் நிறையப்பெற்றுப் பொரிக்கறிகள் ஆரவாரிப்ப,

குறு உக்க குய்ப் புகை மழை மங்குலிற் பரந்து தோன்ற—நிறத்தையுடைய தாளிப்பிலெழுந்த புகை மழையையுடைய திசைகள்போலே பரந்து தோன்றப்பட்டு,

வியன் நகரால்—அகற்சியையுடைய வீடுகளாலே மிக்குப் புகழெய்திய மதுரை (௬௯௯) யென முன்னே கூட்டுக

நகர் - வீடுகள்

அரிப்ப வீழ்ப்ப அமைய ஆரப்பத் தோன்றப்பட்டு அகற்சியையுடைய வென உடைமையொடு முடிக்க

[பல்சாலை முதுகுடுமியின், நல்வேள்வித் துறைபோகிய, தொல்லாணை நல்லாசிரியர், புணர்கூட் டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பின்]

நல் வேள்வித் துறை போகிய—நல்ல யாகங்கட்குக் கூறிய துறைகளெல்லாம் முன்னர் முற்றமுடித்துவிட்ட,

தொல்லாணை நல்லாசிரியர் புணர் கூட்டு உண்ட—பழைய ஆணைகளையுடைய நல்லஆசிரியர் தாங்கள் பின்புகூடின கந்தழியாகிய கொள்கையை அவரிடத்தே பெற்று அனுபவித்த,

புகழ் சால் சிறப்பிற் பல்சாலை முதுகுடுமியின—புகழ்ச்சியமைந்த தலைமையினையுடைய பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியைப்போலே நீயும் நல்லாசிரியரிடத்தே கேட்டினின (உ0அ) என முன்னே கூட்டுக

என்றது - அந்தணர்க்குக் கூறியமுறைமையே முன்னுள்ள கருமங்களை முடித்துப் பின்னர்த் தத்துவங்களையாராய்ந்து மெய்ப்பொருளுணர்ந்து வீட்டின்பமெய்திய ஆசிரியரிடத்தே தானும் அம்முறையேசென்று வீட்டின்பத்தைப்பெற்ற குடுமியென்றவாறு

நிலம் தரு திருவின் நெடியோன் போல—எல்லாநிலங்களையும் தன்னிடத்தே காட்டின பெருஞ்செல்வத்தையுடைய மாயோனைப்போலத் தொல்லாணையையுடைய நல்லாசிரியர் (எ௬௧) என முன்னே கூட்டுக

என்றது - கண்ணன் எப்பொருளும் தானாயிருக்கின்றபடியைக் காட்டி ஸ்ரீ கீதையருளிச்செய்து எல்லாரையும் போதித்தாற்போல எல்லாரையும்போதிக்கவல்லராகிய ஆசிரியரென்றவாறு

ஆணை - ஆகக்கின

[வியப்புஞ் சாலபுஞ் செம்மை சான்றோர், பலர்வாய்ப் புகாறு சிறப்பிற் றோன்றி]

வியப்பும்—நீ அவ்வாசிரியரிடத்துப்பெற்ற கல்வியின் அதிசயமும்

சால்பும்—பின்பு பெற்றமைந்த அமைதியும்,

புகர் அறு சிறப்பிற் செம்மை சான்றோர் பலர் வாய்த் தோன்றி—குற்றமற்ற சிறப்புக்களையுடைய தலைமைகளெல்லாம் அமைந்தோர்பலரும் தம்மில் இருந்து சொல்லப்பட்டு,

பலர்வாயென்பதனோடும் பின்வரும் புகாறுசிறப்பைக் கூட்டுக. புகாறுசிறப்பிற் செம்மையாவன * "நாலிரு வழக்கிற் றாபதப் பக்கமும்" எனப்புறத்திற் கூறப்பட்டவை.

அரிய தந்து—இவ்விடத்திற்கு அரியவாய் வேற்றுப்புலத்திலுள்ள பொருள்களைக் கொணர்ந்து எல்லார்க்குங்கொடுத்து,

குடி அகற்றி—நின்னாட்டிலவாழுங் குடிமக்களைப் பெருக்கி,

என்றது செல்வமுண்டாக்கியென்றதாம்

பெரிய கற்று—நற்பொருள்களை விளங்கக்கூறிய நூல்களைக் கற்று,

இசை விளக்கி—நின்புகழை எவ்வுலகத்தும் நிறுத்தி,

முந்நீர் நாப்பண் ஞாயிறு போலவும்—கடனடுவேதோன்றுகின்ற ஞாயிற்றையொக்கவும்,

பல் மீன் நடுவண் திங்கள் போலவும்—பல மீன்களுக்குநடுவே தோன்றுகின்ற நிறைமதியைப்போலவும்,

பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து இனிது விளங்கி—நீ பொலிவுபெற்ற சுற்றத்தாருடனே பொலிவுபெற்று இனிதாகவிளங்கி,

மண்டிலமாக்கள் தண்டத்தலைவர் முதலிய சுற்றத்தோர்க்குநடுவே ஞாயிறுபோலவிளங்கிப் பலகலைகளைக் கற்றோரிடத்தே மதிபோலவிளங்கியென்க

பொய்யா நல்லிசை நிறுத்த புனை தார் பெரும்பெயர் மாறன் தலைவனாக—உண்மையான நல்லபுகழை உலகிலேநிறுத்தின கைசெய்த மாலையினையும் பெரிய பெயரினையுமுடைய மாறன்முதலாக,

மாறன் - இவன்குடியிலுள்ள பாண்டியன், அன்றி ஒருகுறுநிலமன்னனென்றலுமொன்று

கடந்து அடு வாய் வாள் இளம் பல் கோசர்—பகைவரை வென்றுகொல்லுந் தப்பாதவாளினையுடைய இளைய பலராகியகோசரும்,

[இயனெறி மரபினின் வாய்மொழி கேட்பப், பொலம்பூ ணைவ ருட்படப் புகழ்ந்த, மறமிகு சிறப்பிற் குறுநில மன்னர், அவரும் பிறரும்]

புகழ்ந்த பொலம் பூண் ஐவர் உட்பட— எல்லாரும் புகழப்பட்ட பொன்னாற்செய்த பேரணிகலங்களையுடைய ஐம்பெருங்குழுவுமுட்பட,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உ௦.

மறம் மிகு சிறப்பிற் குறுநிலமன்னர் அவரும்—மறமிக்க தலைமையினையுடைய குறுநிலமன்னராகிய அவரும்,'

பிறரும்—கூறுதொழிநதோரும்,

இயல் நெறி மரபின் நின் வாய்மொழி கேட்ப—நடக்கின்ற நெறிமுறைமையிலே நினனுடைய உண்மையான மொழியைக் கேட்டு அதனவழியே நடக்க,

[துவன்றிய பொற்பு, விளங்கும் புகழவை நிற்புகழ்ந் தேத்த] பொற்பு விளங்கும் புகழ் அவை துவன்றி நிற் புகழ்ந்து ஏத்த—பொலிவுவிளங்குகின்ற புகழினையுடைய அறங்கூறவையத்தார் நெருங்கி நினனுடைய அறத்தின்றன்மையைப் புகழ்ந்து வாழ்த்த,

[விளங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய, மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நாளும், மகிழ்ந்து]

விளங்கிழை மகளிர் பொலம் கலத்து ஏந்திய மணம் கமழ் தேறல் மடுப்ப மகிழ்ந்து—விளங்குகின்ற பூணினையுடையமகளிர் பொன்னாற்செய்த வட்டில்களிலேயெடுத்த மணநாறுகின்ற காமபானத்தைத்தர அதனை யுண்டு மகிழ்ச்சியெய்தி மகளிர்தோள் புணர்ந்து (எகஉ) என முன்னேகூட்டுக

நாளுமென்பதனைப் பின்னேகூட்டுக. மணங்கமழுந் தேறலென்றது காமபானமாயிற்று

[இனி துறைமதி பெரும, வரைந்துநீ பெற்ற நல்லூழியையே] பெரும நல்லூழியை வரைந்து நீ பெற்ற நாளும் இனிது உறைமதி—பெருமானே, நன்றாகிய ஊழிக்காலத்தை இத்துணைக்காலமிருத்தியென்ப பால்வரைதெய்வத்தாலே வரையப்பட்டு நீ அறுதியிட்டுப்பெற்ற நாண்முழுதும் இனிதாக இருப்பாயெனக.

நல்லூழியென்றார், கலியூழியல்லாத ஊழியை. உரமை - முற்றுமமை

உயர்ந்தோர்மருகனே (உ௬), நெடியோனும்பலே (௬௧), பொருநனே (௬உ), கொற்றவனே (அஅ), வெலகோவே (௧0௫), புகழ்வேந்தே (௧௩0), நசைப்பொருநனே (௧௩அ), போரேறே (௧௭௭), குரிசிலே (௪௫௧), நீகொற்றவாதங்கோனுகுவை(எ௭), வாயநட்பினை (௧௧அ), பணிந்தொழுகலை (உ0௧), பழிநமக்கொழுகவென்னும் (உ0௭), இசைவேட்குவை (உ0௫), அன்னாய (உ0௬), நின்கொற்றம் (௧௩௭) பிறையிற் (௧௩௩) சிறக்க (௧௩௭), நின்றெவ்வராக்கம் (௧௩௩) மதியிற்(௧௩௫) கெடுக (௧௩௬), நின்னல்லிசை கெடாதுநிலைஇயர் (உ0௬), இனி நீ பாடல்சான்ற நன்னாட்டுநடுவணதாய (௩௩௧) இருபெருநியமத்து (௩௬௫) நாளங்காடிக்கம்பலை (௪௩௪) நாடார்ந்தன்றேயாய (௪உஅ) அல்லங்காடி அழிதருகம்பலை (௫௪௪) பள்ளினிசையெழுந்தற்றேயாய் (௫௪௩) ஞாயிறு (௫௪௬)குன்றஞ்சேருகையிற்றலே (௫௪எ) மாலை (௫௫அ) புகுந்து (௫௫எ) பின்னாநீங்க (௫௫அ) முந்தையாமஞ் சென்றபின்றை (௬உ0) மறைப்ப (௬௫௩) பாணுட்கொண்ட கங்குல (௬௩௧) யாமத்தையும் மற்றை (௬௫௩) இடையதாகிய (௬௩௧) கடவுள்வழங்குங்கங்குல (௬௫௧) யாமத்தையும் பகலுறக்கழிப்பிப் (௬௫௩) பாடப (௬௫௬) பண்ணக (௬௫அ) கைபபத (௬௬௪) தெவிட்ட (௬௩0) உறப்ப (௬௩௧) நுவலக (௬௩உ) கரையத் (௬௬எ) தோன்ற (௬௩௧) வாழ்த்த நுவல (௬எ0) இசைப்ப (௬எ௧) இரங்கச் சிலைப்ப (௬எஉ) இயம்பக (௬எ௩) கரைய அகவ (௬எ௫) முழங்கக (௬எ௬) குழும (௬எஎ) சீப்ப (௬அ௫) இராக்காலந் தனனிடத்தினின்றும்போகின்ற வைகறையிலே (௬அ௬) வளங்கெழு தாரத்தோடே (௬௬எ) யானையும்(௬அஅ) புரவியும் (௬அ௧)ஆயமும்(௬௬உ)

தோட்டியுங் (௬௯௩) கலமும்மனேந்தும் (௬௯௫) களங்கியாறுகட்டறபட்டாந்தாங்கு (௬௯௬) அளந்து கடையறியாத (௬௯௭), கவினிப் (௬௯௮) புகழெய்திய (௬௯௯), பெரும்பாணி ருக்கையினையும் (௩௪௨), கிடங்கினையும் (௩௫௧), புரிசையினையும் (௩௫௨), வாயிலினை யு (௩௫௬) முடைய நான்மாடத்தான் மலிந்தபுகழைகக்கூடுதலையுடைய (௪௨௯) மது ரையிலே (௬௯௯) மகளிர் தெற்றமடுபப (எ௮0) மகிழ்ந்து (எ௮௧) மகளிர்நறுந்தோளை ப்புணர்ந்து (எ௧௨) சேக்கைத்தகுஞ்சி (எ௧௩) யெழுந்து (எ௧௪) உருவினையாகி (எ௨௪) மார்பிலே (எ௧௬) பிரசமும் மூசுவனவுமொயப்ப (எ௧௭) விளக்கங் (எ௧௯) தொடியொ டுசூடாவரக (எ௨0) கலிங்கத்தைக (எ௨௧) கவைஇ (எ௨௨) மறவா (எ௨௬) தாள்வலம வாழ்த்த (எ௨௭) மாறனமுதலாகக (எ௭௨) கோசரும (எ௭௩) ஐவருமுட்பட்ட (எ௭௫) குறுநிலமன்னராகிய (எ௭௬) அவரும்பிறரும (எ௭௭) நினைவாயமொழிகேட்ப (எ௭௪) நிறபுகழநதேத்த (எ௭௮) மறவாததமமின (எ௨௯), செலவாததமமின (எ௩௧), குரிசில ாததம்மின் (எ௩௬), ஊககலாததமமின (எ௪௩), பெருஞ்செயாடவாததமமின் (எ௪௬), ஏறேருநதமமெனச் (எ௪௭) சிலரைவரைநதுகூறி (எ௪௮) வாயிலிடநதுத தகையாம ற(எ௪௮) பிறரும (எ௪௬) யாவருமவருகவெனப பொதுப்பட்டககூறி (எ௪௭) நாளோல ககமிருககுமண்டபத்தேயிருநது (எ௪௮) புலவரொடு (எ௫0) பாணாவருக, பாட்டிய ரவருக (எ௪௬), வயிரியா வருகவெனவழைத்து (எ௫0) அவாகாட்டின இரவலாக கெல்லாம் (எ௫௧) நீரயாரெனஞ்சே (எ௩௮) தேரைக களிறுமொடுவீசி (எ௫௨) அரி யதந்து குடியகறறிப (எ௬௬) பெரியகறறு இசைவிளககி (எ௬௭) ஞாயிறுபோலவுந் (எ௬௮) திங்கள்போலவுஞ் (எ௬௯) சுறறமொடு பொலிந்து விளங்கி (எ௭0) வாழி (உ0௮), அங்ஙனம வாழநது பிறபபற முயலாது பயனினறிக்கழிநதோர (உ௩௭)திரை யிடுமணலினும் பலரேகாண (உ௩௬), அப்பயனினமையாலே (உ௩௮) அணணலே (உ0எ) நீயும் அவ்வாறுகழியலாகாதென்று இவவாழ்விறபெரிதாயிருபபதொரு பொரு ளை யானகூறுவேன (உ0௭), அதனைக் கேட்டு என்றுறகாட்டுதலரிது, அதனை நெடியோனபோ லத (எ௬௩) தொவலாணையினையுடைய நலலாசிரியா (எ௬௧) புணாகூட்டுண்டசிறபபி னை (எ௬௨) யுடைய பலயாகசாலைமுதுகுடுமியைபபோல (எ௫௯) நலலாசிரியரிடத தே கேட்டிசின (உ0௮), கேட்டு அதனைக்கண்டவ்யபபும சாலபும (எ௬௪) புகாறுசிற ப்பிற(எ௬௫)செமமைசான்றோர (எ௬௪) பலா தமமிலிருநது சொலலபபட்டுப்(எ௬௫) பெருமானே (எ௮௧), நனறுசிய ஊழிககாலத்தை இததுணைககாலமிருந்துயெனப் பா ல்வரைதெயவததாலே வரையபபட்டு நீஅறுதியாகபபெறற (எ௮௨) நாணமுழுதும் (எ௮0) இனிதாகப பேரின்பததை நுகாநதிருபபாய (எ௮௧), அதனைநுகராது ஐம் பொறிகட்கு முன்னிறகப்படுவனவாகிய இநநுகாபொருள்கட்கு நின்னெடு என்னவு றவுணடு (உ0௬), இனி நின்னிடத்துணடாகிய மாயையைகெடுவதாக (உ0௮) வெனமாட் டுறுபபானும எசசவுறுபபானும் வினைமுடிக்க.

* "அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருள முடியத் தந்தன ருணாததன, மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின." † "சொல்லொடு ங குறிப்பொடு முடிவுகொ ளியறகை, புலவிய கிளவி யெச்ச மாகும" என்னுஞ்சூத் திரங்களாற் கூறிய இலக்கணம ‡ "நல்லிசைப புலவா செயயு ளுறுப்பு" எனத தொ ல்காப்பியனா கூறினமையின, இவரும் நலலிசைப்புலவராதலின், இங்ஙனம செயயு ள்செயதாரெனறுணாக

* தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல, உ௧௧.
† ,, ,, ,, உ0எ.
‡ ,, ,, ,, ௧

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மாங்குடிமருதனார்பாடிய மதுரைக்காஞ்சிக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

வெண்பா.

க பைஙக ணிளமபகடடின மேலானைப பானமதிபோற
றிஙக ணெடுஙகுடையின் கீழானை—யங்கிரந்து
நாமவேண்ட நனனெஞ்சே நாடுதிபோய் நாணிலததோா
தாமவேணடுங கூடற் றமிழ்

உ சொலலெனனும பூமபோது தோறறிப பொருளெனனு
நலலிருந தீநதாது நாறுதலான்—மலலிகையின
வண்டாா கமழதாம மனறே மலையாத
தணடாரான கூடற றமிழ

ஏழாவது

நெடுநல்வாடை.

வையகம் பனிப்ப வலனேர்பு வளைஇப்
பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென
வார்கலி முனைஇய கொடுங்கோற் கோவல
ரேறுடை யினநிரை வேறுபுலம் பரப்பிப்
புலம்பெயர்*புலம்பொடு கலங்கிக் கோட
னீடிதழ்க் கண்ணி நீரலைக் கலாவ
மெய்க்கொள் பெரும்பனி நலியப் பலருடன்
கைக்கொள் கொள்ளியர் கவுள்புடையூஉ நடுங்க
மாமேயன் மறப்ப மந்தி கூரப்
பறவை படிவன வீழக் கறவை
கன்றுகோ ளொழியக் கடிய வீசிக்
குன்றுகுளிர்ப் பன்ன கூதிர்ப் பானாட்
புன்கொடி முசுண்டைப் பொறிப்புற வான்பூப்
பொன்போற் பீரமொடு புதற்புதன் மலரப்
பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி
யிருங்களி பரந்த வீர வெண்மணற்
செவ்வரி நாரையோ டெவ்வாயுங் கவரக்
கயலற லெதிரக் கடும்புனற் சாஅய்ப்
†பெயலுலந் தெழுந்த பொங்கல் வெண்மழை
யகலிரு விசும்பிற் றுவலை கற்ப
வங்க ணகல்வய லார்பெயற் கலித்த
வண்டோட்டு நெல்லின் வருங்கதிர் வணங்க
முழுமுதற் கமுகின் மணியுற ழெருத்திற்
கொழுமட லவிழ்ந்த குழூஉக்கொள் பெருங்குலை
நுண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு
தெண்ணீர்ப் பசுங்காய் சேறுகொள முற்ற
நளிகொள் சிமைய விரவுமலர் வியன்காக்
குளிர்கொள் சினைய குரூஉத்துளி தூங்க
மாட மோங்கிய மல்லன் மூதூர்

---

* புலம்பினென்றும் பாடம்.

† பெயலுழந்தென்றும் பாடம்.

ராறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெருவிற்
படலைக் கண்ணிப் பரேரெறுழ்த் திணிதோண்
முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
வண்டுமூசு தேறன் மாந்தி மகிழ்சிறந்து
துவலைத் தண்டுளி பேணார் பகலிறந்
திருகோட் டறுவையர் வேண்டுவயிற் றிரிதர
வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப் பணைத்தோண்
மெத்தென் சாயன் முத்துறழ் முறுவற்
பூங்குழைக் கமர்ந்த வேந்தெழின் மழைக்கண்
மடவரன் மகளிர் பிடகைப் பெய்த
செவ்வி யரும்பின் பைங்காற் பித்திகத்
தவ்வித ழவிழ்பதங் கமழப் பொழுதறிந்
திரும்புசெய் விளக்கி னீர்ந்திரிக் கொளீஇ
நெல்லு மலருந் தூஉய்க் கைதொழுது
மல்ல லாவண மாலை யயர
மனையுறை புறவின் செங்காற் சேவ
லின்புறு பெடையொடு மன்றுதேர்ந் துண்ணா
திரவும் பகலு மயங்கிக் கையற்று
மதலைப் பள்ளி மாறுவன விருப்பக்
கடியுடை வியனகர்ச் சிறுகுறுந் தொழுவர்
கொள்ளுறழ் நறுங்கல் பலகூட்டு மறுக
வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டந்
தென்புல மருங்கிற் சாந்தொடு துறப்பக்
கூந்தன் மகளிர் கோதை புனையார்
பல்லிருங் கூந்தற் சின்மலர் பெய்ம்மார்
தண்ணறுந் தகர முளரி நெருப்பமைத்
திருங்காழ் அகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்பக்
கைவல் கம்மியன் கவின்பெறப் புனைந்த
செங்கேழ் வட்டஞ் சுருக்கிக் கொடுந்தறிச்
சிலம்பி வானூல் வலந்தன தூங்க
வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
வேனிற் பள்ளித் தென்வளி தரூஉம்
நேர்வாய்க் கட்டளை திரியாது திண்ணிலைப்
போர்வாய்க் கதவந் தாழொடு துறப்பக்
கல்லென் றுவலை தூவலின் யாவருந்
தொகுவாய்க் கன்னற் றண்ணீ ருண்ணார்
பகுவாய்த் தடவிற் செந்நெருப் புணீஇ

வாடான் மகளிர் பாடல்கொளப் புணர்மார்
*தண்மையிற் றிரிந்த வின்குர றீந்தொடை
கொம்மை வருமுலை வெம்மையிற் றடைஇக்
கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பண்ணுமுறை நிறுப்பக்
காதலர்ப் பிரிந்தோர் புலம்பப் பெயல்கனைந்து
கூதிர் நின்றன்றாற் போதே மாதிரம்
விரிகதிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டில
மிருகோற் குறிநிலை வழுக்காது குடக்கேர்
பொருதிறஞ் சாரா வரைநா ளமயத்து
நூலறி புலவர் நுண்ணிதிற் கயிறிட்டுத்
தேஎங் கொண்டு தெய்வ நோக்கிப்
பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்
தொருங்குடன் வளைஇ யோங்குநிலை வரைப்பிற்
பருவிரும்பு பிணித்துச் செவ்வரக் குரீஇத்
துணைமாண் கதவம் பொருத்தி யிணைமாண்டு
நாளொடு பெயரிய கோளமை விழுமரத்துப்
போதவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி காலமைத்துத்
தாழொடு குயின்ற போரமை புணர்ப்பிற்
கைவல் கம்மியன் முடுக்கலிற் புரைதீர்ந்
தையவி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை
வென்றெழு கொடியொடு வேழஞ் சென்றுபுகக்
குன்றுகுயின் றன்ன வோங்குநிலை வாயிற்
றிருநிலை பெற்ற தீதுதீர் சிறப்பிற்
றருமணன் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து
நெடுமயி ரெகினத் தூநிற வேற்றை
குறுங்கா லன்னமோ டுகளு முன்கடைப்
பணைநிலை முனைஇய பல்லுளைப் புரவி
புலவுணாத் தெவிட்டும் புலம்புவிடு குரலொடு
நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுவெண் முற்றத்துக்
கிம்புரிப் பகுவா யம்பண நிறையக்
கலுழ்ந்துவீ ழருவிப் பாடுவிறந் தயல
வொலிநெடும் பீலி யொல்க மெல்லியற்
†கலிமயி லகவும் வயிர்மரு ளின்னிசை
நளிமலைச் சிலம்பிற் சிலம்புங் கோயில்
யவன ரியற்றிய வினைமாண் பாவை

* தன்மையிற் றிரிந்தவென்றும் பாடம்.
† களிமயிலென்றும் பாடம்.

கையேந் தையக னிறையநெய் சொரிந்து
பரூஉத்திரி கொளீஇய குரூஉத்தலை நிமிரெரி
யறுவறு காலைதோ றமைவரப் பண்ணிப
பல்வேறு பள்ளிதொறும் பாயிரு ணீங்கப
பீடுகெழு சிறப்பிற் பெருந்தகை யல்லது
தாடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்
வரைகண் டன்ன தோன்றல வரைசேர்பு
விற்கிடந் தன்ன கொடிய பலவயின்
வெள்ளி யன்ன விளங்குஞ் சுதையுரீஇ
மணிகண் டன்ன மாத்திரட் டிண்காழ்ச்
செம்பியன் றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவ
ருருவப் பல்பூ வொருகொடி வளைஇக்
கருவொடு பெயரிய காண்பி னல்லிற்
றசநான் கெய்திய பணைமரு ணோன்றா
ளிகன்மீக் கூறு மேந்தெழில் வரிநுதற்
பொருதொழி நாக மொழியெயி றருகெறிந்து
சீருஞ் செம்மையு மொப்ப வல்லோன்
கூருளிக் குயின்ற வீரிலை யிடையிடுபு
தூங்கியன் மகளிர் வீங்குமுலை கடுப்பப்
புடைதிரண் டிருந்த குடத்த விடைதிரண்
டுள்ளி நோன்முதல் பொருந்தி யடியமைத்துப்
பேரள வெய்திய பெரும்பெயர்ப் பாண்டின்
மடைமா ணுண்ணிழை பொலியத் தொடைமாண்டு
முத்துடைச் சாலேகம் நாற்றிசைக் குத்துறுத்துப்
புலிப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துத்
தகடுகண் புதையக் கொளீஇத் துகடீர்ந்
தூட்டுறு பன்மயிர் விணைஇ வயமான்
வேட்டம் பொறித்து வியன்கட் கானத்து
முல்லைப் பல்போ துறழப் பூநிரைத்து
மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்படத்
துணைபுண ரன்னத் தூநிறத் தூவி
யிணையணை மேம்படப் பாயணை யிட்டுக்
காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத்
தோடமை தூமடி விரித்த சேக்கை
யாரந் தாங்கிய வலர்முலை யாகத்துப்
பின்னமை நெடுவீழ் தாழத் துணைதுறந்து
நன்னுத லுலறிய சின்மெல் லோதி

நெடுநீர் வார்குழை களைந்தெனக் குறுங்கண்
*வாயுறை யழுத்திய வறிதுவீழ் காதிற்
பொலந்தொடி தின்ற மயிர்வார் முன்கை
வலம்புரி வளையொடு கடிகைநூல் யாத்து
வாளைப் பகுவாய் கடுப்ப வணக்குறுத்துச்
செவ்விரல் கொளீஇய செங்கேழ் விளக்கத்துப்
பூந்துகின் மரீஇய வேந்துகோட் டல்குன்
மைமா சூர்ந்த வவிர்நூற் கலிங்கமொடு
புனையா வோவியங் கடுப்பப் புனைவில்
தளிரேர் மேனித் தாய சுணங்கி
னம்பணைத் தடைஇய மென்றோண் முகிழ்முலை
வம்புவிசித் தியாத்த வாங்குசாய் நுசுப்பின்
மெல்லியன் மகளிர் நல்லடி வருட
நறைவிர வுற்ற நறுமென் கூந்தற்
செம்முகச் செவிலியர் கைம்மிகக் குழீஇக்
குறியவு நெடியவு முரைபல பயிற்றி
யின்னே வருகுவ ரின்றுணை யோரென
முகத்தவை மொழியவு மொல்லாள் மிகக்கலுழ்ந்து
நுண்சேறு வழித்த நோனிலைத் திரள்கா
லூறா வறுமுலை கொளீஇய காறிருத்திப்
புதுவ தியன்ற மெழுகுசெய் படமிசைத்
திண்ணிலை மருப்பி னாடுதலை யாக
விண்ணூர்பு திரிதரும் வீங்குசெலன் மண்டிலத்து
முரண்மிகு சிறப்பிற் செல்வனொடு நிலைஇய
வுரோகிணி நினைவன ணோக்கி நெடிதுயிரா
மாயித ழேந்திய மலிந்துவீ ழரிப்பனி
செவ்விரல் கடைக்கண் சேர்த்திச் சிலதெறியாப்
புலம்பொடு வதியு நலங்கிள ரரிவைக்
கின்னா வரும்படர் தீர விறறந்
தின்னே முடிகதில் லம்ம மின்னவி
ரோடையொடு பொலிந்த வினைநவில் யானை
நீடிரு டடக்கை நிலமிசைப் புரளக்
களிறுகளம் படுத்த பெருஞ்செய லாடவ
ரொளிறுவாள் விழுப்புண் காணிய புறம்போந்து
வடந்தைத் தண்வளி யெறிதொறு நுடங்கித்
தெற்கேர் பிறைஞ்சிய தலைய நற்பல

* வாயறையென்றும் பாடம்.

பாண்டில் விளக்கிற் பரூஉச்சுட ரழல
வேம்புதலை யாத்த நோன்கா ழெஃகமொடு
முன்னோன் முறைமுறை காட்டப் பின்னர்
மணிபுறத் திட்ட மாத்தாட் பிடியொடு
பருமங் களையாப் பாய்பரிக் கலிமா
விருஞ்சேற்றுத் தெருவி னெறிதுளி விதிர்ப்பப்
புடைவீ ழந்துகி லிடவயிற் றழீஇ
வாட்டோட் கோத்த வன்கட் காளை
சுவன்மிசை யசைத்த கையன் முகனமர்ந்து
நூல்கால் யாத்த மாலை வெண்குடை
தவ்வென் றசைஇத் *தாதுளி மறைப்ப
நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளி கொள்ளான்
சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன்
பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழிலே

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு நெடுநல்வாடையென்று பெயர் கூறினார். இப்பெயர் நெடிதாகிய வாடையென விரிதலிற் பண்புத்தொகையாயிற்று. வாடையென வாடைக்காற்றிற் றோன்றின கூதிர்ப்பாசறையை யுணர்த்தலிற் பிறந்தவழிக்கூறலென்னும் ஆகுபெயராய் நின்றது. இப்பாட்டினுட் "கூதிர நின் றன்றாற் போதே" (எ௨) யெனவும், "கூதிர்ப் பானாள்" (க௨) எனவுங் கூறுகின்றாராதலின், இது † "வாகை தானே பாலைய்து புறனே" எனப் பாலைக்குப்புறனாகக்கூறிய வாகைத்திணையாய் அதனுள், ‡ "கூதிர் வேனி லென்றிரு பாசறைக், காதலி னொன்றிக் கண்ணிய மரபினும்" எனக்கூறிய கூதிர்ப்பாசறையேயாயிற்று. தலைவனைப் பிரிந்திருந்து வருந்துந்தலைவிக்கு ஒருபொழுது ஓரூழிபோல நெடிதாகியவாடையாய்ப் பாலையாகிய உரிப்பொருளுணர்த்திற்று. அகத்தொடுங்கிப் போகம்நுகர்வார்க்குச் சிறந்தகாலமாயினும் அரசன் போகம்வேண்டிப் பொதுச்சொற்பொருளுடைய அப் போகத்தின்மனமற்று வேற்றுப்புலத்துப்போந்திருக்கின்ற இருப்பாகலின், அவற்கு நல்லதாகிய வாடையாயிற்று. எனவே காமத்திடத்து வெற்றியெய்தலின் வாகைத்திணையாயிற்று. இப்பாட்டுச் சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளாமையின் அகப்பொருளாமேனும் "வேம்புதலை யாத்த நோன்காழெஃகம்" (கஎ௬) என அடையாளப்பூக்கூறினமையின், அகமாகாதாயிற்று.

[வையகம் பனிப்ப வலனேர்பு வளைஇப், பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென.] பொய்யா வானம் வையகம் பனிப்ப வலன் வளைஇ ஏர்பு புதுப் பெயல் பொழிந்தென—பருவம்பொய்யாதமேகம் உலகெல்லாங்குளிரும்படியாகத் தான்கிடந்தமலையை வலமாகவளைந்து எழுந்திருந்து கார்காலத்து மழையைப்பெய்ததாக,

ஆர்கலி முனைஇய கொடுங்கோற் கோவலர்—வெள்ளத்தைவெறுத்த கொடிய கோலினையுடைய இடையர்,

* பரம்புதுளி மறைப்பவென்றும் பாடம்.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், க௮

‡ ,, ,, ,, ௨௧

ஏறுடை இனம் நிரை வேறு புலம் பரப்பி—ஏற்றையுடைய இனங்களையும் பசுக்களையும் மேட்டுநிலமாகிய முல்லைநிலத்தே மேயவிட்டு,

எருமையையும் ஆட்டையும் இனமென்றார்.

புலம் பெயர் புலம்பொடு கலங்கி—தாம் பயின்ற நிலத்தைக் கைவிட்டுப்போம் தனிமையாலே வருத்தமெய்தி,

ஊர்க்கு அணித்தாயவிடத்தே மேய்த்தது ஊரிற்றங்காமையிற் புலம்பெயர் புலம் பென்றார்.

கோடல் நீடு இதழ்க்கண்ணி நீர் அலைக் கலாவ—காந்தளினது நீண்ட இதழ்களாற் கட்டின கண்ணி நீரலைத்தலிலே கலக்கமெய்த,

மெய்க் கொள் பெரும் பனி நலியப் பலருடன் கைக் கொள் கொள்ளியர் கவுள் புடையூஉ நடுங்க—தம்முடம்பிடத்தேகொண்ட பெரிய குளிர்ச்சி வருத்துகையினாலே பலருங்கூடிக் கையிடத்திலேகொண்ட நெருப்பினையுடையராய்ப் பற்பறைகொட்டி நடுங்க,

கையை நெருப்பிலே காய்த்தி அதிற்கொண்ட வெம்மையைக் கவுளிலேயடுத்தலிற் கைக்கொள்கொள்ளியரென்றார்.

கோவலர் (௩) பலருடன் (எ) பரப்பிக் (௪) கலங்கிக் (௫) கலாவக் (௬) கொள்ளியராய்க் கவுள்புடையூஉ நடுங்க (அ) வென்க.

மா மேயல் மறப்ப—விலங்குகள் மேய்தற்றொழிலை மறந்தொடுங்க,

மந்தி கூர—குரங்கு குளிர்ச்சிமிக,

குன்றுக வென்பாருமுளர்.

[பறவை படிவன வீழ] படிவன பறவை வீழ—மரங்களிலே தங்குவனவாகிய புள்ளுகள் காற்றுமிகுதியால் நிலத்தேவீழ,

[கறவை, கன்றுகோ ளொழியக் கடிய வீசி] கறவை கடிய வீசிக் கன்று கோள் ஒழிய—பசுக்கள் குளிரின் மிகுதியாற் கடியவாய் உதைத்தலிற் கன்றை ஏற்றுக்கோடலைத் தவிர,

குன்று குளிர்ப்பன்ன கூதிர்ப் பானாள்—மலையைக் குளிர்ச்செய்யுமாறு போன்ற கூதிர்க்காலத்து நடுயாமத்தே புலம்பொடுவதியுமரிவைக்கு (௧௬௬) என மேலே கூட்டுக.

புன் கொடி முசுண்டைப் பொறிப் புற வான் பூ பொன் போல் பீரமொடு புதற்புதல் மலர—புல்லிய கொடியினையுடைய முசுட்டையிற் றிரண்ட புறத்தையுடைய வெள்ளிய பூப் பொன்போன்ற நிறத்தையுடைய பீர்க்குடனே சிறுதூறுகடோறும் விரிய,

[பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி, யிருங்களி பரந்த வீர வெண்மணற், செவ்வரி நாரையோ டெவ்வாயுங் கவரக், கயலறலெதிரக் கடும்புனற் சாஅய்ப், பெயலுலந் தெழுந்த]

கடும் புனல் சாஅய்க் கயல் அறல் எதிர—கடிதாயோடின நீரினின்றும் ஒரு கால் பற்றிக் கயல்கள் அறற்நீர்க்கு எதிரேவருகையினாலே,

பெயல் உலந்து எழுந்த பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி—மழையாலேவருந்தி அதுசிறிதுவிட்டவளவிலே எழுந்த பசியகாலையுடைய கொக்கினது மெல்லிய சிறகையுடைய திரள்,

செவ்வரி நாரையோடு இருங் களி பரந்த ஈர வெண்மணல் எவ்வாயும் கவர—சிவந்த வரியினையுடைய நாரைகளோடே கரியவண்டலிட்ட சேறுபரந்த ஈரத்தினையுடைய வெள்ளிய மணலாகிய எவ்விடங்களிலுமிருந்து அக்கயலைத்தின்ன,

பொங்கல் வெண்மழை அகல் இரு விசும்பில் துவலை கற்ப—பொங்குதலையுடைய வெள்ளியமேகம் அகன்ற பெரியஆகாயத்தே சிறுதுவலையாகத்தூவ மேற் கற்கும்படியாகக் கூதிர் ஈண்டுகின்றது (எஉ) எனமேலேகூட்டுக

கற்பவெனனுஞ் செயவெனெச்சம் ஈண்டு எதிர்காலமுணர்த்திற்று.

கற்பவென்றூ, மிகப்பெய்தலே தனக்கியல்பெனபது தோன்ற.

அங்கண் அகல் வயல் ஆர் பெயற் கலித்த வண்டோட்டு நெல்லின வருங் கதிர் வணங்க—அழகியஇடத்தையுடைய அகன்ற வயனிறைந்தநீராலே மிககெழுந்த வளவிய இலையினையுடைய நெல்லினின்றும புறப்பட்ட கதிர் முற்றிவளைய,

புல்லாதலிற் றேடென்றூ.

முழுமுதற் கமுகின மணி உறழ் எருத்திற் கொழு மடல் அவிழ்ந்த குழூஉக்கொள் பெருங்குலை—பெரியஅடியினையுடைய கமுகினது நீலமணியையொத்த கழுத்திற் கொழுவிய மடலிடத்துப் பாளைவிரிந்த திரட்சியைக்கொண்ட தாறுகளில்,

[நுண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு, தெண்ணீர்ப் பசுங்காய் சேறுகொள முற்ற] தெண்ணீர்ப் பசுங்காய் நுண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு சேறுகொள முற்ற—தெளிந்தநீரை உளளேயுடைய பசியகாய் நுண்ணிய நீர்தான்றிரளும்படியாகவீங்கிப் பக்கந்திரண்டு இனிமைகொள்ளும்படி முற்ற,

[நளிகொள சிமைய விரவுமலர் வியன்கா] விரவு மலர் நளி கொள சிமைய வியன்கா—முன்புவிரவினபூக்கள்செறிதலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட உச்சியினையுடையவாகிய அகன்றபொழில்கள்,

குளிர் கொள் சினைய குரூஉத் துளி தூங்க—குளிர்ச்சியைத் தமமிடத்தேகொண்ட கொம்புகளையுடையவாகி அவற்றிலேறறுநின்ற நிறத்தையுடைய மழைத்துளி மாறுமலவீழ,

மாடம் ஓங்கிய மலலல் மூதூர் ஆறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந் தெருவில்—மாடங்களுயர்ந்த வளப்பத்தையுடைய பழையவூரில யாறுகிடந்தாற்போன்ற அகன்ற நெடியதெருவிலே திரிதர (ருகூ) வெனக.

படலைக் கண்ணிப் பரேர் எறுழ்த் திணி தோள் முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்—தழைவிரவின மாலையினையும் பருத்த அழகினையுடையவாகிய வலியினையுடைய இறுகினதோளினையும் முறுக்குண்ட உடம்பினையும் நிரம்பின மெய்வலியினையுமுடைய மிலேச்சர்,

வண்டு மூசு தேறல் மாந்தி மகிழ்சிறந்து—வண்டுகள்மொய்க்கும் கள்ளையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு,

[துவலைத் தண்டுளி பேணார் பகலிறந், திருகோட் டறுவையர் வேண்டுவயிற் றிரிதர]

துவலைத் தண் துளி பேணார் இரு கோட்டு அறுவையர் வேண்டுவயின் திரிதர—சிறுதுவலையாகிய தண்ணியதுளியை அஞ்சாராய் முன்னும்பின்னுந் தொங்கலாக நாலவிட்ட துகிலினையுடையராய்த் தமக்கு வேண்டினவிடத்தே திரிதலைச்செய்ய,

பகலிறந்ததென்பதனை மேலேகூட்டுக

[வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப் பணைத்தோள், மெத்தென்] வெள்ளி வள்ளி வீங்கு இறை மெத்தென பணைத் தோள்— வெளுக்கப்பட்டதாகிய சங்குவளையிறுகின இறையினையுடைய மெத்தெனற பணைபோலுந் தோளினையும்,

மெத்தென் சாயல்— மெய்ம்முழுதும் கட்புலனாய்த்தோன்றுகின்ற மெத்தென்ற சாயலினையும,

முத்து உறழ் முறுவல—முத்தையொத்த பல்லினையும்,

பூங் குழைக்கு அமர்ந்த ஏந்து எழில மழைக் கண—பொலிவினையுடைய மகரக் குழையிட்டஅழகிறகுப பொருந்தின உயர்ந்துதோன்றுகின்ற அழகினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும,

இனி உருபுமயக்கமாக்கிக் குழையிட்டதேசென்றமர்ந்த கணணென்றுமுரைப்ப.

மடவரன மகளிர்—உயர்ந்துதோன்றுகினற மடப்பத்தினையுடையமகளிர்,

தோளமுதலியவற்றையுடைய மகளிரெனக

[பிடகைப பெய்த, செவ்வி யரும்பின பைங்காற பித்திகத்த, தவ்வித ழவிழ்பதங் கமழ·] பிடகைப பெய்த பைங்காற பித்திகத்துச செவ்வி அரும்பின் அவ்விதழ பக விறந்து (௩௪) அவிழ் பதம கமழ—பூந்தட்டிலேயிட்டுவைத்த பசிய காலினையுடைய பிச்சியினுடைய அலருஞ்செவ்வியையுடைய அரும்பினது அழகியவிதழ்கள் பகற் பொழுதைக்கடந்துவிரியுஞ்செவ்வி மணக்கையினாலே,

செவ்வரியரும்பு பாடமாயிற சிவந்த வரியினையுடைய அரும்பெனக

பொழுது அறிந்த—அந்திக்காலமெனறறிந்து,

என்றதனாற கூதிரால இரவும்பகலுந் தெரியாவெனறா.

இருமபு செய விளக்கின் ஈர்ந்திரிக கொளீஇ—இருமபாறசெய்த தகளியிலே நெய்தோய்ந்த திரியைககொளுத்தி,

விளக்கு - ஆகுபெயா

நெலலும மலரும் தூஉயக கைதொழுது—நெலலையுமலரையுஞ்சிதறி இல்லுறை தெய்வத்தைவணங்கி,

மலலல் ஆவணம் மாலை அயர—வளப்பத்தையுடைய அங்காடித்தெருவெல்லாம் மாலைக்காலத்தைக கொண்டாட,

மகளிர் (௩௩)கமழுகையினாலே பொழுதறிந்து (௪௧) திரிககொளீஇத்(௪௨) தூவித் தொழுது (௪௩) அயரவெனக.

[மனையுறை புறவின் செங்காற சேவ, லின்புறு பெடையொடு மன்றுதேர்ந் துணணு, திரவும் பகலு மயங்கிக கையற்று, மதலைப பள்ளி மாறுவன விருப்ப]

இரவும் பகலும் மயங்கி—இராககாலமும பகறகாலமுந் தெரியாமல் மயங்குகை யினாலே,

மனை உறை புறவின் செங்கால் சேவல் இன்புறு பெடையொடு மன்று தேர்ந்து உண்ணாது — மனையின்கண்ணேயிருக்கும பேட்டினையுடைய சிவந்தகாலினையுடைய சேவல் தான் இன்பநுகரும் பெடையோடு மன்றிலேசென்று இரைதேடியுண்ணமல்,

கை அற்று மதலைப் பள்ளி மாறுவன இருப்ப—செயலறுக் கொடுங்கையைத் தாங்குதலுடைய பலகைகளிலே பறவாதிருந்து கடுத்தகால் ஆறும்படி மாறிமாறி இருக்க,

இனித் தலை மாறியிருப்பவெனப் பாருமுளர் மதலைப்பள்ளி - கபோதகத்தலை இறையுறைபுறவும் பாடம்,

கடி உடை வியன் நகர்ச் சிறு குறுந்தொழுவர் கொள் உறழ நறுங்கற் பல கூட்டு மறுக—காவலையுடைய அகன்ற மனைகளிலே சிறியராகிய குற்றேவல் வினைஞர் கருங்கொள்ளினிறத்தையொத்த நறிய சாந்தம்மியிலே கத்தூரிமுதலிய பசுங்கூட்டரைக்க,

வடவர் தந்த வான் கேழ் வட்டம் தென்புலம் மருங்கிற் சாந்தொடு துறப்ப—வடநாட்டிலுள்ளார் கொண்டுவந்த வெள்ளியநிறத்தையுடைய சிலாவட்டம் தென்றிசையிடத்திற் சந்தனத்தோடே பயன்படாமற்கிடப்ப,

[கூந்தல் மகளிர் கோதை புனையார்] மகளிர் கூந்தல் கோதை புனையார்—மகளிர் குளிர்ச்சிமிகுதியால் தம்மயிரிடத்து மாலையிட்டு முடியாராய,

பல் இருங் கூந்தற் சின்மலர் பெய்ம்மார்—தம் பலவாகிய கரிய மயிரிடத்தே மங்கலமாகச் சிலமலரிட்டு முடித்தலைவேண்டி,

தண் நறும் தகரம் முளரி நெருப்பு அமைத்து இருங்காழ் அகிலொடு வெள் அயிர் புகைப்ப—தணணிய நறிய மயிர்ச்சந்தனமாகிய விறகிலே நெருப்பையுண்டாக்கி அதிலே கரிதாகிய வயிரத்தையுடைய அகிலோடே வெள்ளிய * கண்டசருக்கரையையுங் கூட்டிப் புகைப்ப,

கை வல் கம்மியன் கவின் பெறப் புனைந்த செங்கேழ் வட்டம் சுருக்கி—கையாற்புனைதல்வல்ல உருக்குத்தொழில்செய்கின்றவனாலே அழகுபெறப்பண்ணின சிவந்தநிறத்தையுடைய ஆலவட்டம் உறையிடப்பட்டு,

[கொடுந்தறிச், சிலம்பி வானூல் வலந்தன தூங்க] சிலம்பி வால் நூல் வலந்தன கொடுந்தறி தூங்க—சிலந்தியினது வெள்ளிய நூலாற் சூழப்பட்டனவாய் வளைந்த முளைக்கோலிலே தூங்க,

வான் உறநிவந்த மேல் நிலை மருங்கின்—தேவருலகத்தைத் தீண்டும்படி உயர்ந்த மேனிலத்திடத்து,

வேனிற் பள்ளித் தென்வளி தரூஉம் நேர்வாய்க் கட்டளை திரியாது—இளவேனிற்காலத்துத் துயிலும் படுக்கைக்குத் தென்றற்காற்றைத்தரும் சாலேகத்திலே நின்று உலாவாதே,

நேர்வாய்க்கட்டளையென்றது மாடத்தின்கட்சாலேகத்தை கட்டளைதெரியாதென்றுபாடமாயின், திறவாதென்க

திண் நிலைப் போர் வாய் கதவம் தாழொடு துறப்ப—திக்கென்ற நிலையினையுடைய இரண்டுகதவும் தம்முட்பொருதலவாய்த்த கதவு தாழிட்டுக்கிடக்க,

கலலென் துவலை தூவலின் யாவரும் தொகுவாய்க் கன்னல் தண்ணீர் உண்ணார் பகுவாய்த் தடவிற் செந்நெருப்பு ஆர—கலலென்கின்ற ஓசையினையுடைய சிறு துவலையை வாடைக்காற்று எங்கும் பரப்புகையினாலே இளையோரும் முதியோரும்

* கண்டசருக்கரையெனவும் பிரதிபேதமுண்டு

குயிந்தவாயையுடைய கரகத்திற்றண்ணீரைக் குடியாராய்ப் பகுத்தாற்போன்ற வாயையுடைய இந்தளத்திலிட்ட சிவந்த நெருப்பின்வெம்மையை நுகர,

ஆடல் மகளிர் பாடல் கொளப் புணர்மார்—ஆடற்றொழிலையுடைய மகளிர் தாமபாடுகின்றபாட்டினை யாழ் தன்னிடத்தேகொள்ளும்படி நரம்பைக்கூட்டுதற்கு,

தண்மையின் திரிந்த இன்குரல் தீந்தொடை கொம்மை வருமுலை வெம்மையில் தடைஇ—குளிர்ச்சியாலே தன்னிலைகுலைந்த இனியகுரலாகிய நரம்பைப் பெரிய எழுகின்ற முலையின்வெப்பத்தே தடவி,

தீந்தொடை - ஆகுபெயர்

கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பண்ணுமுறை நிறுப்ப—கரியதண்டினையுடைய சிறியயாழைப் பண்ணை நிறக்குமுறையிலே நிறுத்த,

காதலர்ப் பிரிந்தோர் புலம்ப—கணவரைப்பிரிந்தமகளிர் வருந்த,

பெயல் கனைந்து கூதிர் நின்றன்றால்—காலமழைசெறிந்து கூதிர்க்காலமாய்நிலைபெற்றது, அவ்விடத்து,

போது—பின்னர் நிகழ்ந்தபொழுது,

வானம் காகாலத்து மழையைப் பெய்ததாக (உ) பின்னர் நிகழ்ந்தபொழுது (எஉ) கோவலர் (ங) நடுங்க (அ) மறப்பக் கூர (கூ) வீழ (க0) ஒழிய (கக) மலரக் (கச) கவரக் (சஎ) கறப்ப (உ0) வணங்க (உஉ) முற்றத் (உரு) தூங்கத் (உஅ) திரிதர (ருரு) அயர (சச) இருப்ப (சஅ) மறுகத் (ருப) துறப்ப (ருஉ) புகைப்பத (ருரு) தூங்கத் (ருகூ) துறப்ப (ருகூ) ஆர (ருரு) நிறுப்ப (எ0) புலம்பப் பெயல்செறிந்து (எக) கூதிர்க்காலமாய்நிலைபெற்றது, அவ்விடத்தெனமுடிக்க

[மாதிரம், விரிகதிர் பரப்பிய வியலவாய மண்டிலம், இருகோற் குறிநிலை வழுக்காது குடக்கோ, பொருதிறஞ் சாரா வரைநா ளமயத்து]

மாதிரம் விரி கதிர் பரப்பிய வியல் வாய மண்டிலம் குடக்கு ஏர்பு—திசைகளிலே விரிந்தகிரணங்களைப்பரப்பின அகன்ற இடத்தையுடையஞாயிறு மேற்றிசைக்கட் சேறற்கெழுந்து,

இருகோற் குறிநிலை வழுக்காது ஒருதிறம் சாரா அமயத்து அரைநாள்—இரண்டிடத்துநாட்டின இரண்டுகோலிடத்துஞ் சாயாநிழலால் தானேபோகவோடுகின்றநிலையைக் குறித்துக்கொள்ளுந்தன்மை தப்பாதபடி தான் ஒருபக்கத்தைச்சாரப்போகாத சித்திரைத்திங்களின் நடுவிற்பத்தினின்ற யாதோர்நாளிற் பதினைந்தாநாழிகையிலே அங்குரார்ப்பணம்பண்ணி,

நூல் அறி புலவர் நுண்ணிதிற் கயிறு இட்டு—சிற்பநூலையறிந்தத்தச்சர் கூரிதாக நூலை நேரேபிடித்து,

தேஎம் கொண்டு தெய்வம் நோக்கி—திசைகளைக்குறித்துக்கொண்டு அத்திசைகளில் நிற்குந் தெய்வங்களையும் குறைவறப்பார்த்து,

[பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்து, ஒருங்கு] பெரும்பெயர் மன்னர்க்கு ஒப்ப ஒருங்கு மனை வகுத்து—பெரிய பெயரினையுடைய அரசர்க்கொப்ப மனைகளையும் வாயில்களையும் மண்டபங்கள் முதலியவற்றையுங் கூறுபடுத்தி,

உடன் வளைஇ ஓங்கு நிலைவாயில்—இவ்விடங்களையெல்லாம் சேரவளைத்து உயர்ந்த மதிலின்வாயில் (அஅ) லெனக்

பரு இரும்பு பிணித்து—ஆணிகளும் பட்டங்களுமாகிய பரிய இரும்பாலேகட்டி,

செவ்வரக்கு உரீஇ—சாதிலிங்கம்வழித்து,

[துணைமாண் கதவம் பொருத்தி யிணைமாணடு, நாளொடும் பெயரிய கோளமை விழுமரத்துப், போதவிழ குவளைப புதுப்பிடி காலமைத்துத், தாழொடு குயின்ற போ ரமை புணர்ப்பிற, கைவல் கம்மியன் முடுக்கலிற புரைதீர்ந்து·]

தாழொடு குயின்ற துணை மாண கதவம் பொருத்தி—தாழோடே சேரப்பண்ணி ன இரணடாய் மாட்சிமைபபட்ட கதவைசசோததி,

இணை மாணடு புதுப் போது அவிழ் குவளைப் பிடி கால அமைத்து—இணைதல மாட்சிமைப்பட்டுப புதியபோதாயவிழ்ந்த குவளைபபூவோடே பிடிகளையும தன்னிட த்தேபணணி,

என்றது - நடுவேதிருவும் இரணடுபுறத்தும இரணடுசெங்கழுநீரபபூவும் இரணடு பிடியுமாகவகுத்த உததிரக்கறகவி.

நாளொடும் பெயரிய விழுமரததுக கோள அமை நெடுநிலை (அசு)—உததிரமெ ன்னும் நாளிற்பெயாபெறற உததிரக்கறகவியிலே செருகுதல பொருநதின நெடுநிலை யென்க

அமைததெனனுமெசசம் பெயாபெறறவென்பதனேடுமுடிந்தது.

கை வல் கம்மியன் முடுக்கலிற புரை தீரநது போர அமை புணரப்பின் நெடுநி லை (அசு)—கைத்தொழில்வலலதச்சன் கடாவுகையினாலே வெளியற்றுப் பலமரஙகளு ந்தம்மிறகிட்டுதலமைநத கூட்டத்தினையுடைய நெடுநிலையெனக.

ஐயவி அப்பிய நெய் அணி நெடுநிலை—வெண்சிறுகடுகபபிவைதத நெயயணிநத நெடியநிலையினையுடைய,

அதிறறெய்வத்திற்கு வெணசிறுகடுகும் நெயயுமணிந்தது

வென்று எழு கொடியொடு வேழம சென்று புக—வென்றிகொணடெழும் கொ டிகளோடே யானைகள் சென்றுபுகுதுமபடி யுயாநத,

குன்று குயின்றன்ன ஓங்கு நிலை வாயில்—மலையை நடுவே வெளியாகத்திறந்தாற போன்ற கோபுரவாயில்களையும,

ஓங்கின நிலையையுடைய கோபுரததை ஓங்குநிலையென்றார், ஆகுபெயா வரைபபின் (எக) வாயிலெனக

கதவுபொருத்திக கோளமைதத புணாபபினையுடைய நெடுநிலையினையுடைய வாயிலென்க

[திருநிலை பெறற தீதுதீர் சிறபபிற, றருமணன் ஞெமிரிய திருநகர் முறறத்து, நெடுமயி ரெகினத் தூநிற வேறறை, குறுங்கா லன்னமோ டுகளு முனகடை·]

நெடுமயிர் எகினத் தூ நிற ஏற்றை குறுஙகால் அனனமோடு உகளும் முன்கடை—நெடிய மயிரினையுடைய கவரிமாவில தூயநிறததையுடைய ஏற்றை குறியகாலினை யுடைய அன்னததோடே தாவித்திரியும் வாசல்முன்பினையும்,

கடைமுன் - முன்கடையென மரூஉமுடிபு அன்னமும் தாவிபபறததலின், உக ளுமென்று கவரிமாவோடே ஒருவினைகூறினாா

* தரு மணல ஞெமிரிய திரு நகர முறறதது,

* இநதப்பாகததிற்கு உரைகிடைத்திலது, கொணடுவந்திட்ட மணல் பரந்த அழகிய வீட்டின் முன்னிடததையுமெனக.

திரு நிலைபெற்ற தீது தீர் சிறப்பின்—திருமகள் நிலைபெற்ற குற்றமற்ற தலைமையினையும்,

வாயிலினையும் முன்கடையினையும் முற்றத்தினையும் சிறப்பினையுமுடைய கோயிலெனமுடிக்க

பணை நிலை முனைஇய பலவுளைப் புரவி புல் உணாத் தெவிட்டும் புலம்பு விடு குரலொடு—பந்தியிலே நிற்றலைவெறுத்த பலவாகிய கேசரியையுடைய குதிரைகள் புல்லாகிய உணவைக் குதட்டுந் தனிமைதோற்றுவிக்கின்ற குரலோடே,

நிலவுப் பயன் கொள்ளும் நெடு வெண் முற்றத்துக் கிம்புரிப் பகுவாய் அம்பணம் நிறையக் கலுழ்ந்து வீழ் அருவிப் பாடு விறந்து—நிலாவின்பயனை அரசனுகரும் நெடிய வெள்ளிய நிலாமுற்றத்திலுள்ள நீர்வந்துவீழும் மகரவாயாகப் பகுத்த வாயினையுடைய பந்தநிறைகையினாலே கலங்கிவிழுகின்ற அருவியினோசைசெறிந்து,

அயல் ஒலி நெடும்பீலி ஒல்க மெல்லியற் கலி மயில் அகவும் வயிர் மருள் இன் இசை—அதற்கு அயலிடத்தனவாகிய தழைத்த நெடிய பீலியொதுங்க மெல்லிய இயல்பினையுடைய செருக்கினமயில் ஆரவாரிக்கும் கொம்பென்று மருளும் இனியவோசை,

நளி மலைச் சிலம்பிற் சிலம்பும் கோயில்—செறிந்தமலையில் ஆரவாரம்போல ஆரவாரிக்கும் கோயில்,

புலம்புவிடுகுரலோடே அருவிப்பாடும் வயிர்மருளின்னிசையும் விறந்து மலைச் சிலம்பிற் சிலம்புங்கோயிலெனமுடிக்க.

அருவியும் மயிலும் மலைக்கும் உள்ளனவாகலின், உவமைகொண்டார். புலம்புவிடுகுரல் மழை மெதுவெனமுழங்கினாற்போன்றிருத்தலின், உவமைகொண்டார். இனி அவற்றின் எதிரொலியெழுகின்ற கோயிலென்றுமாம்.

யவனர் இயற்றிய வினை மாண் பாவை கை ஏந்து ஐ அகல் நிறைய நெய் சொரிந்து—சோனகர்பண்ணின தொழில்மாட்சிமைப்பட்ட பாவை தன்கையிலே ஏந்தியிருக்கின்ற வியப்பையுடைய தகளிநிறையும்படி நெய்வார்க்கப்பட்டு,

பரூஉத் திரி கொளீஇய குரூஉத் தலை நிமிர் எரி—பருந்திரிகளைப் பந்தங்களிலே கொளுத்திவைத்த நிறத்தையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மேனோக்கியெரிகின்ற விளக்கை,

அறுவறு காலைதோறு அமைவரப் பண்ணி—நெய்வற்றினகாலந்தோறும் ஒளிமழுங்கினகாலந்தோறும் நெய்வார்த்துத் தூண்டி,

பல் வேறு பள்ளிதொறும் பாயிருள் நீங்க—பலவாயவேறுபட்ட இடங்கடோறும் பரந்த இருள்நீங்கும்படி,

பீடு கெழு சிறப்பிற் பெருந்தகை அல்லது ஆடவர் குறுகா அருங்கடி வரைப்பின்—பெருமைபொருந்தின தலைமையினையுடைய பாண்டியனல்லது சிறுகுறுந்தொழில்செய்யும் ஆண்மக்களும் அணுகவாராத அரியகாவலையுடைய கட்டுக்களின்,

வரை கண்டன்ன தோன்றல—மலைகளைக் கண்டாற்போன்ற உயர்ச்சியையுடையவாய்,

வரை சேர்பு வில் கிடந்தன்ன கொடிய—மலைகளைச்சேர்ந்து இந்திரவிற்கிடந்தாற்போன்ற பலநிறமாய் வீழ்ந்துகிடந்த கொடிகளையுடையவாய்,

இது மேலேகட்டினகொடி

பல வயின்—பலவிடங்கடோறும்,

வெள்ளி அன்ன விளங்கும் சுதை உரீஇ—வெள்ளியையொத்த விளங்குகின்ற சாந்தை வாரி,

மணி கண்டன்ன மாத்திரள் திணை காழ—நீலமணியைக்கண்டாற்போன்ற கருமையினையும் திரட்சியினையுமுடைய திணணிய தூணகளையுடையவாய்,

செம்பு இயன்றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவர்—செம்பினாலே பண்ணினாலொத்த தொழில்கள்செய்தலுற்ற நெடியசுவரிலே,

உருவப் பல்பூ ஒருகொடி வளைஇ—வடிவழகினையுடைத்தாகிய பலபூக்களையுடைய வல்லிசாதியாகிய ஒப்பில்லாத கொடியையெழுதி,

கருவொடு பெயரிய காண்பு இன் நல்லில்—புதைத்தகருவோடே பெயர்பெற்ற காட்சிக்கினிய நன்றாகிய இல,

என்றது - கருப்பக்கிருகமென்றவாறு

திணகாழையுடையவாய்ச் (௧௧௧) செய்வுறுநெடுஞ்சுவரிலே (௧௧௨) விளங்குஞ் சுதையுரீஇப் (௧௧௦) பலவயின் (௧௦௯) ஒருகொடிவளைஇ (௧௧௩) வரைகண்டன்ன தோன்றலவாய்க் (௧௦௮) கொடியவாய்ப் (௧௦௯) பாயிருணீங்க (௧௦௬) எரி (௧௦௫) யமைவரப்பண்ணிக (௧௦௪) காட்சிக்கினியவாகிய நல்லில (௧௧௪) எனமுடிக்க

கோயில் (௧௦௦) வரைப்பில் (௧௦௭)காண்பினல்லி (௧௧௪) லெனமுடிக்க.

[தசநான் கெய்திய.] நானகு தசம எய்திய—நாற்பதிற்றியாண்டு சென்ற,

பணை மருள நோன் தாள்—முரசென்றுமருளும வலியகாலகளையும்,

[இகல்மீக் கூறு மேந்தெழில வரிநுதல]

ஏந்து எழில வரி நுதல—உயாந்த அழகினையும புகா நிறைந்த மத்தகத்தினையுமுடைய நாகம் (௧௧௭),

இகல மீக்கூறும நாகம—போரில மேலாகச்சொலலும் நாகம்,

பொருது ஒழி நாகம—பொருதுபட்ட யானையினுடைய,

[ஒழியெயி றருகெறிந்து, சீருஞ் செம்மையு மொப்ப] ஒழி எயிறு சீரும் செம்மையும் ஒப்ப அருகு எறிந்து—தானேவீழ்ந்தகொம்பைக் கனமும்செம்மையுமொப்ப இரண்டுபுறத்தையுஞ்செத்தி,

வலலோன் கூா உளி குயின்ற— தச்சன் கூரிய சிற்றுளியாலே பண்ணின,

ஈரிலை இடை இடு—பெரிய இலைத்தொழிலை இடையேஇட்டு,

[தூங்கியன் மகளிா வீங்குமுலை கடுப்பப், புடைதிரண் டிருந்த குடத்த விடைதிரண, டுள்ளி நோனமுதல பொருத்தி யடியமைத்துப், பேரள வெய்திய பெரும்பெயர்ப் பாண்டின், மடைமா ணுண்ணிழை பொலியத் தொடைமாண்டு, முத்துடைச் சாலேக நாற்றிக் குத்துறுத்துப், புலிப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துத், தகடுகெண் புதையக் கொளீஇத் துகடீா, தூட்டுறு பன்மயிர் விரைஇ வயமான், வேட்டம் பொறித்து வியன்கட் கானத்து, முல்லைப் பல்போ துறழப் பூநிரைத்து:]

ஊட்டுறு பன்மயிா விரைஇ—பலநிறமபிடித்த மயிாகளை உள்ளேவைத்து அதன் மேலே,

வயமான வேட்டம பொறித்து—சிங்கமுதலியவற்றை வேட்டையாடுகின்றதொழில்களைப் பொறித்த தகடுகளைவைத்து,

புலிமுதலியவற்றின் வரிகள்தோன்ற உளளே மயிர்விரவின

வியன் கண் கானத்து முல்லைப் போது உறழப் பல பூ நிரைத்து—அகற்சியை இடத்தேயுடைய காட்டிடத்து முல்லைப்போதுடனே மாறுபடும்படி ஏனைப் பல பூக்களையுமநிரைத்து,

சாலேகத் தகடு குத்துறுத்து—சாளரங்களாகத்திறந்த தகடுகளை ஆணிகளாலே தைத்து,

மடை மாண் பாண்டில்—மூட்டுவாய் மாட்சிமைப்பட்ட வட்டக்கட்டில்,

கொம்பைச்செத்தி உளியாறகுயினற இலையை இடையிட்டுப் பொறித்து நிரைத்துச் சாலேகத்தகடுகளைக் குத்துறுத்த மடைமாணபாண்டிலென்முடிக்க.

முத்து உடை நுண் இழை பொலிய நாற்றி த் தொடை மாண்டு பேரளவு எய்திய பாண்டில்—முத்தைத் தனனிடத்தேயுடைய மெல்லியநூல அழகுபெறும்படி கட்டிலின்கீழேவீழ நாலுபுறமும்நாற்றி அதனைத் தனனிடத்தேகட்டுதலமாட்சிமைப்பட்டுப் பெரிய எல்லையைப்பெற்ற பாண்டிலெனக்கூட்டுக

என்றதனால தந்தத்தாற்சமைத்த கட்டிலைச்சூழ முத்துவடநாற்றியெனறுா

புலிப் பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துக் கண் புதையக் கொளீஇத் துகள் தீர்ந்து பெரும்பெயர்ப் பாண்டில—புலியின்துவரியைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பொலிவுபெற்ற நிறத்தையுடைய கச்சாலே நடுவுவெளியான இடமறையும்படி கோக்கப்பட்டுக் குற்றமற்றுக் கச்சுக்கட்டிலெனனும் பெரிய பெயரையுடைய பாண்டிலெனக்கூட்டுக

தூங்கு இயல் மகளிர் வீங்கு முலை கடுப்பப் புடை திரண்டிருந்த குடத்த அடி—சூனமுற்றி அசைந்த இயலபினையுடையராகிய மகளிரது பாலகட்டிவீங்கின முலையையொப்பப் பக்கமுருண்டிருந்த குடத்தையுடையவாயஅடி,

இஃது உருட்சிக்கு உவமைகூறிற்று

இடை திரண்டு உள்ளி முதல் நோன் அடி பொருத்தி அமைத்து—குடத்திற்கு நடுவாகிய இடம ஒழுகமெல்லிதாயத்திரண்டு உள்ளிமுதல்போலும் வலியினையுடையகால்களைத் தனனிடத்தேதைத்துச்சமைத்துப் பேரளவெய்தியபாண்டிலென்க

உள்ளிப்புட்டிலபோலவதனை உள்ளிமுதலெனறுா

[மெல்லிதின விரிந்த சேக்கை மேம்பட்த், துணைபுண ரன்னத் தூநிறத் தூவி, யிணை யணை மேம்படப் பாயணை யிட்டு]

மெல்லிதின் விரிந்த இணை அணை சேக்கை--மெல்லிதாகவிரிந்த இணைதலணைந்த படுக்கையெனக.

மேம்படத் துணை புணர் அன்னத் தூநிறத் தூவி பாய்—அச்சேக்கைக்குமேலாகத் தம்பேட்டைப்புணர்ந்த அன்னச்சேவலின் தூயநிறத்தையுடைய சூட்டாகிய மயிர் பரக்கப்பட்டு,

“சிறுபூளை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண, முறுதூவி சேக்கையோ டைந்து” என்ற ஐந்தினையும்படுத்ததென்பதுதோன்ற இணையணையென்றுா. என்புருகி மிகக அன்போடுபுணர்தலிற் சூட்டிற்கு மென்மைபிறக்குமென்பதுதோன்றத் துணைபுணர்

புள்ளின்றூவியென்றார். பிறரும் இக்கருத்தைபற்றி * "ஆதரம் பெருகுகின்றவன் பிறை லன்ன மொததும" எனறா

[காடி கொண்ட ஃழுவுறு கலிங்கததுத, தோடமை தூமடி விரிதத சேக்கை:] மேமபட அணையிட்டுக (௧௩௩) காடி கொணட கழுவுறு கலிஙகததுத் தூ மடிவிரிதத தோடு அமை சேககை—அததூவிககுமேலாக அணைகளுமிட்டுவைத்துக கஞ்சியைத் தனனிடததேகொணட கழுவுதலுறறதுகிலின தூய மடிததது விரிதத செஙகழுநீாமுத லியவற்றின இதழகள்பொருநதின படுககை,

இணையணைசேககை மேம்படத தூவிபாய அததூவிககு மேம்பட அணையிட்டுத் தூமடிவிரிதத சேககையெனக

ஆரம தாஙகிய அலா முலை ஆகததுப பின அமை நெடுவீழ் தாழ—முன்பு முத தாறசெயத கசசுசசுமநத பருததமுலையினையுடைய மாாபிடததே இபபொழுது குததுதலைமநத நெடிய தாலிநாணொனறுமே தாஙக,

வீழ்நதுகிட தததலின, வீழெனறா இனிப பினனுதலைமைந்த நெடியவீழ - மயிரொன்பாருமுளா.

துணை துறநது—அரசன பிரிகையினமல,

நல நுதல உலறிய சில மெல ஓதி — நனறுகிய நுதலிடத்தே கைசெய்யாமல் உலறிக்கிடநத சிலவாகிய மெத்தெனற மயிரினையும்,

இனித் துணைதுறநதுலறியவோதியெனககூட்டிக் கூடிககிடந்த தன்மைநீஙகி உலறிய ஓதியென்றுரைபபாருமுளா.

[நெடுநீா வாாகுழை களைநதெனக குறுஙகணை, வாயுறை யழுததிய வறிதுவீழ காதின]

நெடுநீா வாா குழை களைந்தென வறிது வீழ் காதின— பெரிய ஒளியொழுகின மகரக்குழையைவாஙகிறறுகச சிறிதேதாழ்ந்த காதினையும,

நீாமை - ஒளி

குறுஙகணை வாயுறை அழுததிய காது—சிறிய இடததையுடைய தாளுருவியழுத தியகாது,

வாயுறவெனறுபாடமாயின, கடுககனைவாயுறுமபடியழுததினகாதென்க

பொலம தொடி தின்ற மயிா வாா முன்கை வலமபுரி வளையொடு கடிகைநூல யாத்து—முன்பு பொன்றைசெயத தொடிகிடந்து தழும்பிருந்த மயிா ஒழுஙகுபட்டுககிடந்த முன்கையிலே வலமபுரியையறுததுபபணணின வளையையிட்டுக காபபுநாணைககட்டி,

ஒடு - வேறுவினையொடு

வாளைப் பகு வாய கடுப்ப வணககுறுததுச செவவிரற கொளீஇய செஙகேழ் விளக்கதது—வாளையினது பகுத்தவாயையொககமுடககததையுண்டாககிச சிவந்த விரலிடத்தேயிட்ட சிவநதநிறததையுடைய முடககென்னுமோதிரத்தையும,

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௧௬௦—"காதலாற காம பூமிக கதிரொளி யவரு மொததாா - மாதருங் களிற ஞனு மாசுண மகிழசசி மன்ற - லாதரம் பெருகு கின்றவன்பிறை லன்ன மொத்தூ - தீதிலார் கிளைபபி னுமான செலவமே பெரிது மொத்தார்."

பூந்துகில மரீஇய ஏந்து கோட்டு அல்குல் அம் மாசு ஊர்ந்த அவிர் நூற் கலிங்க மொடு—முன்பு பூததொழிலையுடைய துகிலகிடந்த உயர்ந்த வளைவினையுடையவல்கு லில் இக்காலத்துடுதத அழகிய மாசேறிய விளங்குகின்ற நூலாற்செய்த புடைவை யுடனே,

[புனையா வோவியங கடுப்பப புனைவில]

புனையா ஓவியம கடுப்ப— வணணஙகளைககொண்டெழுதாத வடிவைக்கோட்டி ன சிததிரததையொபப,

புனைவில் நலலடி (கருக) யென மேல்வருவதனைக்கூட்டி, கழுவிச் செம்பஞ்சிட் டுப பூண்களணியாத நன்றாகியவடியென்க.

தளிர ஏர மேனி—மாந்தளிரையொதத நிறததினையும,

தாய சுணஙகின்—பரந்த சுணஙகினையும்,

அம் பணைத தடைஇய மென்றோள்—அழகினையுடைய மூஙகிலபோலத்திரண்ட மெல்லியதோளினையும்,

[முகிழமுலை, வம்புவிசித தியாதத] வம்பு விசித்து யாத்த முகிழ முலை—கச்சை வலித்துககட்டின தாமரைமுகைபோலும் முலையினையும்,

வாங்கு சாய நுசுப்பின்—வளையும் நுடஙகுமிடையினையும்,

மெல்லியல மகளிர—மெத்தென்ற தன்மையினையுமுடைய சேடியர,

நல் அடி வருட—துயிலுணடாகுமோவென்று அடியைத் தடவ,

மேனி (கசஅ) முதலியவறறையுடையமகளிர (கருக) புனைவில் (கசஎ) நல்லடி வருடவென்க

நறை விரவுற்ற நறு மென் கூந்தற் செம்முகச செவிலியர கைம் மிகக் குழீஇ—நறைகலததலுற்ற நறிய மெல்லியமயிரினையுடைய சிவந்தமுகததையுடைய செவிலித் தாயர இவளாறறுவொழுககமிகுகையினாலே திரணடு,

குறியவும நெடியவும் உரை பல பயிறறி—பொருளொடுபுணராப் பொய்ம்மொழி யும மெய்ம்மொழியுமாகிய உரைகள்பலவற்றையும் பலகாறசொல்லி,

* "ஒன்றே மறறுஞ் செவிலிக் குரித்தே" என்பதிலககணம்

இன்னே வருகுவர இனறுணையோர என முகததவை மொழியவும் ஒல்லாள் மிகக் கலுழ்ந்து—இப்பொழுதேவருகுவர் நினக்கினிய துணையார்தன்மையையுடை யோரொன்று அவள்மனததுககு இனியவாரததைகளைககூறவும் அதறகுப்பொருந்தா ளாய் மிகக்கலங்கி,

[நுண்சேறு வழிதத நோனிலைத் திரள்கால, ஊறறு வறுமுலை கொளீஇய:] ஊறறு வறுமுலை கொளீஇய நுண சேறு வழிதத நோன் நிலைத திரள் கால்—குடங்களைக் கடைந்துதைதத சாதிலிஙகம்பூசின வலியநிலையினையுடைய மேறகட்டியிற் றிரண்ட கால்களை,

கால் திருததி—கட்டிநகால்களுக்கு அருகாகநிறகுமபடிபண்ணி அதனிடத்தே கட்டி,

ஊறறுவறுமுலை - குடத்திறகு வெளிப்படை; முலைபோறலின் முலையென்றார்.

[புதுவ தியன்ற மெழுகுசெய் படமிசை] மெழுகு செய் படமிசைப் புதுவது இயன்ற—மெழுகுவழித்த மேறகட்டியினமேலே புதிதாகவெழுதின,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், கஎகூ.

[திண்ணிலை மருப்பி னாடுதலை யாக, விண்ணூர்பு திரிதரும்.]

விண்—ஆகாயத்திடத்தே,

திண் நிலை மருப்பின் ஆடு தலையாக ஊர்பு திரிதரும்—திண்ணியநிலையினையுடைய கொம்பினையுடைய மேடராசிமுதலாக ஏனையிராசிகளிற் சென்றுதிரியும்,

வீங்கு செலல் மண்டிலத்து முரண் மிகு சிறப்பிற் செல்வனொடு நிலைஇய—மிக்க செலவினையுடைய ஞாயிற்றோடே மாறுபாடுமிகுந்த தலைமையினையுடைய திங்களோடு * திரியாமனின்ற,

உரோகிணி நினைவனள் நோக்கி—உரோகிணியைப்போல யாமும் பிரிவின்றியிருத்தலைப் பெற்றிலேமேயென்று நினைத்து அவற்றைப்பார்த்து,

ஞாயிறு கண்டெழுந்தியதென்று திங்களிற்கு அடைகூறிற்று

நெடிதுயிரா—நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு,

[மாயித ழேந்திய மலிந்துவீ ழரிப்பனி, செவ்விரல கடைக்கண் சேர்த்திச் சில தெறியா] மா இதழ் வீழ் கண் கடை மலிந்து ஏந்திய அரிப் பனி சில செவ்விரல் சேர்த்தி தெறியா—நீலப்பூவிரும்பினக்கண் தன்கடைக்கண்ணிடத்தேவர மிக்குச் சுமந்த ஐதாகிய நீரிற்சிலவற்றைச் சிவந்த விரலைச்சேர்த்தித் தெறித்து,

என்றது - மிகவுமழாமல் மலங்கினநீரைத் தெறித்தென்றவா

புலம்பொடு வதியும் நலம் கிளர் அரிவைக்கு — தனிமையோடுகிடக்கும் அன்பு மிகுகின்ற அரிவைக்கு,

அரசன்பிரிகையினாலே நெடுவீழ்தாழ (கசுஎ) நூல்யாத்து (கசஉ) மாசூர்ந்த தகலிங்கத்தோடே (கசசு) ஓதியினையும் (கருஅ) காதினையும் (கச0) விளக்கத்தினையு (கசச) முடையளாய் மிகக்கலங்கி (கநசு) உரோகிணி நினைவனணோக்கி நெடிதுயிர்த்துத் (கசுரு) தெறித்து (கசுநு) மகளிர் நல்லடிவருட (கநக) ஓவியங்கடுப்ப (கசஎ) வதியுமரிவைக்கு (கசுசு) என வினைமுடிக்க

அரிவைக்கு இன்னா அரும்படர் தீர — அரிவைக்குத் தீதாயிருக்கின்ற ஆற்றுதற்கரிய நினைவு தீரும்படி,

பாசறைத் தொழில் (கஅஅ) விறல் தந்து இன்னே முடிக தில— வேந்தன் பாசறையிடத்திருந்து பொருகின்ற போர்த்தொழில் அவனுக்கு வெற்றியைக்கொடுத்து இப்பொழுதே முடிவதாக, இஃது எனக்குவிருப்பம் எனமுடிக்க

அம்ம— கேட்பாயாக;

இஃது இவள்வருத்தமிகுதி தீரவேண்டிக் கொற்றவையைநோக்கிப் பரவுகின்றவள்கூற்றாயிற்று. கேட்பாயாகவென்றது கொற்றவையைநோக்கி முடிகவென்ற வியங்கோள் வேண்டுகோட்பொருண்மைக்கண் வந்தது தில் - விழைவின்கண் வந்தது.

மின் அவிர் ஓடையொடு பொலிந்த வினை நவில் யானை நீள் திரள் தடக்கை நிலமிசைப் புரளக் களிறு களம்படுத்த பெருஞ்செய் ஆடவர்—ஒளிவிளங்குகின்ற பட்டத்தோடே பொலிவுபெற்ற போர்த்தொழிலைப்பயின்ற யானையினுடைய நீண்ட திரண்ட பெருமையினையுடையகை அற்று நிலத்தேபுரளும்படி யானையை முன்னாக் கொன்ற பெரியசெயலையுடைய வீரருடைய,

செயலென்னும் வினைப்பெயர் செயவென முதனிலையாய் நின்றது.

* தெரியாமனின்றவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஒளிறு வாள் விழுப் புண் காணிய புறம் போந்து— விளங்கும்வாளினாற் போழ்ந்த சீரியபுண்ணைக் கண்டுபரிகரித்தற்குத் தானிருக்கின்ற இடத்திற்குப் புறம்பேபோந்து திரிதரும்வேந்தன் (கஅஎ) என்க

வடந்தைத தண வளி—வடதிசைககணணதாகிய குளிர்ந்தகாறறு,

என்றது வாடையை

[தண்வளி யெறிதொறு நுடங்கித, தெறகோ பிறைஞ்சிய தலைய நறபல், பாண்டில விளக்கிற் பருஉசசுட ரழல] நல் பல பாணடில் விளக்கிற் பருஉச் சுடர் தண்வளி எறிதொறும நுடங்கித தெறகு ஏாபு இறைஞ்சிய தலைய அழல—நன்றாகிய பல கால் விளக்கிலெரிகின்ற பருததகொழுந்து வாடைக்காறறு அடிககுந்தோறும் அசைந்து தெறகுநோககியெழுநது சாயந்த தலையினையுடையவாயெரிய,

விளககு - ஆகுபெயா

வேம்பு தலை யாதத நோன் காழ் எஃகமொடு முன்னோன் முறைமுறை காட்ட—வேபபநதாரைத தலையிலேகட்டின வலிய காம்பினையுடைய வேலோடே முன்செல்கின்ற சேனாபதி புணபட்டவீரரை அடைவே அடைவேகாட்ட,

பின்னா மணி புறதது இட்ட மாத தாட் பிடியொடு பருமம் களையாப் பாய் பரிக கலி மா இருஞசேற்றுத தெருவின் எறிதுளி விதிாபப—பின்னாக மணிகளைத்தன்னிடததேயிட்ட பெருமையையுடைய தாளினையுடைய குசையோடே பக்கரைவாங்காத பாயந்துசெல்லுஞ செலவினையுடைய செருக்கினகுதிரைகள் கரிய சேறறையுடைய தெருவிலே தம்மேலேவீசும் துளிகளையுதற,

தாளென்றது வாய்க்கருவியிற கோததுமுடியும் குசையிற்றலையை.

புடை வீழ அம துகில இடவயின தழீஇ—இடத்தோளினின்றும் நழுவிவீழ்ந்த அழகினையுடைய ஒலியலை இடபபககததேயணைத்துக்கொணடு,

வாள் தோடகோதத வனகட காளை சுவல மிசை அமைத்த கையன்— வாளைத் தோளிலேகோதத தறுகணமையையுடைய வாளெடுபபானறோளிலே வைதத வலககையையுடையனாய்,

முகன அமாநது— புணபட்டவீராக்கு அகமலாச்சிதோன்ற முகமபொருந்தி,

நூல காலயாதத மாலை வெணகுடை — நூலாலே சட்டத்தைககட்டின முத்த மாலையினையுடைய கொறறககுடை,

தவ்வெனறு அசைஇத தா துளி மறைபப—தவ்வென்னுமோசைபட்டு அசைந்து பரககின்ற துளியைக காகக,

தாழ்துளியும்பாடம

நள்ளென் யாமததுப பளளிகொள்ளான் சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன் — நள்ளென்னுமோசையையுடைய நடுவியாமததுப பள்ளிகொளளானாய்ச் சிலவீரரோடே புண்பட்டோரைப பரிகரிததுத திரிதலைசசெய்யுமரசன்,

பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழில் — சேரன் செம்பியன்முதலிய எழுவரோடே மாறுபட்டுப பொருகின்ற பாசறையிடததுப் போர்த்தொழில்,

புண்காணிய புறம்போந்து (கஎஉ) சுடரழலக் (கஎ௫) காட்ட (கஎஎ) விதிர்ப்பத் (கஅ௦) தழீஇக (கஅக) கையனாய் அமாந்து (கஅ௩) மறைப்பப் (கஅ௫) பள்ளிகொள்ளானாய்த (கஅ௬) திரியும் வேந்தன் (கஅஎ) என்க.

அம்ம (௧௬௮), வானம் கார்காலத்து மழையைப்பெய்ததாகப் (௨) பின்னர் நிகழ்ந்தபொழுது கூதிர்க்காலமாய் நிலைபெற்றது (௭௨); அக்கூதிர்க்காலத்து நடுவியாமத்தே (௧௨) வாயிலினையும் (௮௮) முன்கடையினையும் (௯௨) முற்றத்தினையும் (௯௦) சிறப்பினையு (௮௯) முடைய கோயில் (௧௦௦) வரைப்புக்களிற் (௧௦௭) காண்பினல்லிலிற் (௧௧௪) பூணடிவிற (௧௨௫) சேக்கையிலே (௧௫௫) வதியுமரிவைக்குப் (௧௬௬) படாதீரும்படி (௧௬௭) வேந்தன் (௧௮௭) பலரொடுமுரணிய பாசறைத்தொழில் (௧௮௮) விறந்து (௧௬௭) இன்னேமுடிவதாக; இஃது எனக்கு விருப்பம் (௧௬௮) எனக் கொற்றவையைப்பரவிற்றாக வினைமுடிக்க.

இப்பாட்டுத் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் மண்ணசையாற்சென்று பொருதலின், இப்போர் வஞ்சியாகலின், வஞ்சிக்குக்கொற்றவைநிலையுண்மையின், கொற்றவையை வெற்றிப்பொருட்டுப் பரவுதல் கூறினார்; அது பாலைத்திணைக்கேற்றலின்.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்பாடிய நெடுநல்வாடைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்த உரை முற்றிற்று

வெண்பா.

வாடை நலிய வடிக்கண்ணா டோணசைஇ
யோடை மழகளிற்றா னுள்ளான்கொல்—கோடன்
முகையோ டலமர முற்றெரிபோற் பொங்கிய
பகையோடு பாசறையு ளான்

எட்டாவது

குறிஞ்சிப்பாட்டு.

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையொண் ணுத
லொலிமென் கூந்தலென் றோழி மேனி
விறலிழை நெகிழ்த்த வீவருங் கடுநோ
யகலு ளாங்க ணறியுநர் வினாயும்
பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும்
வேறுபல் லுருவிற் கடவுட் பேணி
நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுற்
றெய்யா மையலை நீயும் வருந்துதி
நற்கவின் றொலையவு நறுந்தோ ணெகிழவும்
புட்பிற ரறியவும் புலம்புவந் தலைப்பவு
முட்கரந் துறையு முய்யா வரும்படர்
செப்பல் வன்மையிற் செறித்தியான் கடவின்
முத்தினு மணியினும் பொன்னினு மத்துணை
நேர்வருங் குறைய கலங்கெடிற் புணருஞ்
சால்பும் வியப்பு மியல்புங் குன்றின்
மாசறக் கழீஇ வயங்குபுகழ் நிறுத்த
லாசறு காட்சி யையர்க்கு மந்நிலை
யெளிய வென்னார் தொன்மருங் கறிஞர்
மாதரு மடனு மோராங்குத் தணப்ப
நெடுந்தே ரெந்தை யருங்கடி நீவி
யிருவே மாய்ந்த மன்ற லிதுவென
நாமறி வுறாலிற் பழியு முண்டோ
வாற்றின * வாரா ராயினு மாற்ற
வேனையுல கத்து மியைவதா னமக்கென
மானமர் நோக்கங் கலங்கிக் கையற
றானாச் சிறுமைய ளிவளுந் தேம்பு
மிகன்மீக் கடவு மிருபெரு வேந்தர்
வினையிடை நின்ற சான்றோர் போல
விருபே ரச்சமோ டியானு மாற்றலென்
கொடுப்பினன் குடைமையுங் குடிநிர லுடைமையும்

* வாராதாயினுமென்றும் பாடம்.

வண்ணமுந் துணையும பொரீஇ யெண்ணா
தெமியேந் துணிந்த வேமஞ்சா லருவினை
நிகழ்ந்த வண்ண நீநணி யுணரச
செப்ப லான்றிசிற் சினவா தீமோ
நெறிகொ ணெடுவெதிர்க் கணந்த யானை
முத்தார் மருப்பி னிறங்குகை கடுப்பத
துய்த்தலை வாங்கிய புனிறுதீர் பெருங்குர
லுறந்தோட்ட சிறுதினைப் படுபுள் ளோப்பி
யெற்பட வருதிய ரெனநீ விடுத்தலிற
கலிகெழு மீமிசைச் சேணோ னிழைத்த
புலியஞ் சிதண மேறி யவண
சாரற் சூரற் றகைபெற வலந்த
தழலுந் தட்டையுங் குளிரும பிறவுங
கிளிகடி மரபின வூழூழ் வாங்கி
யுரவுக் கதிர்தெறூஉ முருப்பவி ரமயத்து
விசும்பாடு பறவை வீழ்பதிப் படர
நிறையிரும் பெளவங் குறைபட முகந்துகொண
டகலிரு வானத்து வீசுவளி கலாவலின்
முரசதிர்ந் தன்ன வின்குர லேற்றொடு
நிரைசெல னிவப்பிறக் கொண்மூ மயங்கி
யின்னிசை முரசிற் சுடர்ப்பூட் சேஎ
யொன்னார்க் கேந்திய விலங்கிலை யெஃகின்
மின்மயங்கு கருவிய கன்மிசைப் பொழிந்தென
வண்ண னெடுங்கோட் டிழிதரு தெண்ணீ
ரவிர்துகில் புரையு மவ்வெள் ளருவித
தவிர்வில வேட்கையேந் தண்டாது ஆடிப
பளிங்குசொரி வன்ன பாய்சுனைக் குடைவுழி
நளிபடு சிலம்பிற் பாயம் பாடிப
பொன்னெறி மணியிற் சிறுபுறந் தாழ்ந்தவெம
பின்னிருங் கூந்தல் பிழிவனந் துவரி
யுள்ளகஞ் சிவந்த கண்ணேம வள்ளித
ழொண்செங் காந்த ளாம்ப லனிச்சந
தண்கயக் குவளை குறிஞ்சி வெட்சி
செங்கொடு வேரி தேமா மணிச்சிகை
யுரிதுநா றவிழ்தொத் துந்தூழ் கூவிள
மெரிபுரை யெறுழஞ் சுள்ளி கூவிரம
வடவனம் வாகை வான்பூங் குடசம

மெருவை செருவிளை மணிபபூங் கருவிளை
பயினி வானி பலவிணர்க குரவம
பசும்பிடி வகுளம பலவிணாக காயா
விரிமல ராவிரை வேரல சூரல
குரீஇப பூளை குறுநறுங கண்ணி
குருகிலை மருதம விரிபூங கோங்கம
போங்கந திலகந தேங்கமழ பாதிரி
செருந்தி யதிரல் பெருந்தண் சணபகங
கரந்தை குளவி கடிகமழ் கலிமாந
திலலை பாலை கலலிவா முலலை
குலலை பிடவஞ சிறுமா ரோடம
வாழை வளளி நீணறு நெயத
ருழை தளவ முடடாட் டாமரை
ஞாழல் மௌவ னறுந்தண் கோகுடி
சேடல செமமல சிறுசெங குரலி
கோடல கைதை கொஙகுமுதிர நறுவழை
காஞசி மணிககுலைக் கடகமழ் நெயதல
பாங்கர மராஅம பலபூந் தணகக
ஈஙகை யிலவந் தூங்கிணாக் கொன்றை
*யடமபம ராததி நெடுஙகொடி யவரை
பகனறை பலாசம பலபூம பிணடி
வஞசி பிததிகஞ சிநது வாரந
தும்பை துழாஅய சுடரபபூந தோன்றி
நநதி நறவ நறுமபுன னாகம
பாரம பீரம பைஙகுருக கததி
யாரங காழ்வை கடியிரும புன்னை
நரநத நாக நளளிரு ணாறி
மாயிருங குருநதும வேஙகையும பிறவு
மாககுவிரித தன்ன † பரேரம புழகுடன்
மாலங குடைய மலிவன மறுகி
வான்கண் கழீஇய வகலறைக குவைஇப
புளளா ரியதத விலங்குமலைச சிலமபின்
வள்ளுயிரத தெள்விளி யிடையிடைப பயிறறிக்
கிள்ளை யோபபியுங கிளையிதழ் பரியாப
பைவிரி யலகுற் கொயதழை தைஇப

* அடும்பெனவும் பாடம்
† பாரம் பமகெனவம் பாடம்

பல்வே றுருவின் வனப்பமை கோதையெம்
மெல்லிரு முச்சிக் கவின்பெறக் கட்டி
யெரியவி ருருவி னங்குழைச் செயலைத்
தாதுபடு தண்ணிழ லிருந்தன மாக
வெண்ணெய் நீவிய சுரிவளர் நறுங்காழ்த்
தண்ணறுந் தகரங் கமழ மண்ணி
யீரம் புலர விரலுளர்ப் பவிழாக்
காழகி லம்புகை கொளீஇ யாழிசை
யணிமிகு வரிமிஞி றார்ப்பத் தேங்கலந்து
மணிநிறங் கொண்ட மாயிருங் குஞ்சியின்
மலையவு நிலத்தவுஞ் சினையவுஞ் சுனையவும்
வண்ண வண்ணத்த மலராய்பு விரைஇய
தண்ணறுந் தொடையல் வெண்போழ்க் கண்ணி
நலம்பெறு சென்னி நாமுற மிலைச்சிப்
பைங்காற் பித்திகத் தாயித ழலரி
யந்தொடை யொருகாழ் வளைஇச் செந்தீ
யொண்பூம் பிண்டி யொருகாது செரீஇ
யந்தளிர்க் குவவுமொய்ம் பலைப்பச் சாந்தருந்தி
மைந்திறை கொண்ட மலர்ந்தேந் தகலத்துத்
தொன்றுபடு நறுந்தார் பூணொடு பொலியச்
செம்பொறிக் கேற்ற வீங்கிறைத் தடக்கையின்
வண்ண வரிவில் லேந்தி யம்புதெரிந்து
நுண்வினைக் கச்சைத் தயக்கறக் கட்டி
யியலணிப் பொலிந்த வீகை வான்கழ
றுயல்வருந் தோறுந் திருந்தடிக் கலாவ
முனைபாழ் படுக்குந் துன்னருந் துப்பிற்
பகைபுறங் கண்ட பல்வே லிளைஞரி
னுரவுச்சினஞ் செருக்கித் துன்னுதொறும் வெகுளு
முளைவா ளெயிற்ற வள்ளுகி ஞமலி
திளையாக் கண்ண வளைகுபு நெரிதர
நடுங்குவன மெழுந்து நல்லடி தளர்ந்தியா
மிடும்பைகூர் மனத்தேம் மருண்டுபுலம் படர
மாறுபொரு தோட்டிய புகல்வின் வேறுபுலந்
தாகாண் விடையி னணிபெற வந்தெ
மலமர லாயிடை வெரூஉத லஞ்சி
மெல்லிய வினிய மேவரக் கிளந்தெ
மைம்பா லாயகவி னேத்தி யொண்டொடி

யசைமென் சாய லவ்வாங் குந்தி
மடமதர் மழைக்க ணிளையீ ரிறந்த
கெடுதியு முடையே னென்றன னதனெதிர்
சொல்லே மாதலி னல்லாந்து கலங்கிக்
கெடுதி யும்விடீஇ ராயி னெம்மொடு
சொல்லலும் பழியோ மெல்லிய லீரென
நைவளம் பழுநிய பாலை வல்லோன்
கைகவர் நரம்பி னிம்மென விமிரு
மாதர் வண்டொடு சுரும்புநயந் திறுத்த
தாதவி ழலரித் தாசினை பிளந்து
தாறடு களிற்றின் வீறுபெற வோச்சிக்
கல்லென் சுற்றக் கடுங்குர லவித்தெம்
சொல்லற் பாணி நின்றன னாக
விருவி வேய்ந்த குறுங்காற் குரம்பைப்
பிணையேர் நோக்கின் மனையோண் மடுப்பத்
தேம்பிழி தேறன் மாந்திமகிழ் சிறந்து
சேம மடிந்த பொழுதின் வாய்மடுத்
திரும்புனங் கிழித்தலிற் சிறுமை நோனா
தரவுறழ் அஞ்சிலை கொளீஇ நோய்மிக்
குரவுச்சின முன்பா லுடல்சினஞ் செருக்கிக்
கணைவிடு புடையூக் கானங் கல்லென
மடிவிடு வீளையர் வெடிபடுத் தெதிர்க்க
கார்ப்பெய லுருமிற் பிளிறிச் சீர்த்தக
விரும்பிணர்த் தடக்கை யிருநிலஞ் சேர்த்திச்
சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கிமரங் கொல்பு
மையல் வேழ மடங்கலி னெதிர்தர
வுய்விட மறியே மாகி யொய்யெனத்
திருந்துகோ லெல்வளை * தெழிப்ப நாணுமறந்து
விதுப்புறு மனத்தேம் விரைந்தவற் பொருந்திச்
சூருறு மஞ்ஞையி னடுங்க வார்கோ
லுடுவுறும் பகழி வாங்கிக் கடுவிசை
யண்ணல் யானை யணிமுகத் தழுத்தலிற்
புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாய்ந் திழிதரப்
புள்ளி வரிநுதல் சிதைய நில்லா
தயர்ந்து புறங்கொடுத்த பின்னர் நெடுவே
ளணங்குறு மகளி ராடுகளங் கடுப்பத்

---

* தெளிப்பவெனவும் பாடம்

திண்ணிலைக் கடம்பின் றிரளரை வளைஇய
துணையறை மாலையிற் கைபிணி விடேஎ
நுரையுடைக் கலுழி பாய்தலி னுரவுத்திரை
யருங்கரை வாழையி னடுங்கப் பெருந்தகை
யஞ்சி லோதி யசையல் யாவது
மஞ்ச லோம்புநின் னணிநல நுகர்கென
மாசறு சுடர்நுத னீவி நீடுநினைந்
தென்முக நோக்கி நக்கன னந்நிலை
நாணு முட்கு நண்ணுவழி யடைதர
வொய்யெனப் பிரியவும் விடாஅன் கவைஇ
யாக மடைய முயங்கலி னவ்வழிப்
பழுமிள குக்க பாறை நெடுஞ்சுனை
முழுமுதற் கொக்கின் றீங்கனி யுதிர்ந்தெனப்
புள்ளெறி பிரசமொ டீண்டிப் பலவின்
னெகிழ்ந்துகு நறும்பழம் விளைந்த தேறல்
னீர்செத் தயின்ற தோகை வியலூர்ச்
சாறுகொ ளாங்கண் விழவுக்கள நந்தி
யரிக்கூட் டின்னியங் கறங்க வாடுமகள்
கயிறூர் பாணியிற் றளருஞ் சாரல்
வரையர மகளிரிற் சாஅய் விழைதக
விண்பொருஉ சென்னிக் கிளைஇய காந்தட்
டண்கம ழலரி தாஅய் நன்பல
வம்புவிரி களத்திற் கவின்பெறப் பொலிந்த
குன்றுகெழு நாடனெம் விழைதரு பெருவிற
லுள்ளத் தன்மை யுள்ளினன் கொண்டு
சாறயர்ந் தன்ன மிடாஅச் சொன்றி
வருநர்க்கு வரையா வளநகர் பொற்ப
மலரத் திறந்த வாயில் பலருணப்
பைந்நிண மொழுகிய நெய்ம்மலி யடிசில்
வசையில் வான்றிணைப் புரையோர் கடும்பொடு
விருந்துண் டெஞ்சிய மிச்சில் பெருந்தகை
நின்னோ டுண்டலும் புரைவ தென்றாங்
கறம்புணை யாகத் தேற்றிப் பிறங்குமலை
மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழு
தேமுறு வஞ்சினம் வாய்மையிற் றேற்றி
யந்தீந் தெண்ணீர் குடித்தலி னெஞ்சமர்ந்
தருவிட ரமைந்த களிறுதரு புணர்ச்சி

வானுரி யுறையுள் வயங்கியோ ரவாவும்
பூமலி சோலை யப்பகல் கழிப்பி
யெல்லை செல்ல வேழூர் பிறைஞ்சிப்
பல்கதிர் மண்டிலங் கல்சேர்பு மறைய
மான்கண மரமுதற் றெவிட்ட வான்கணங்
கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதர
வேங்குவயி ரிசைய கொடுவா யன்றி
லோங்கிரும் பெண்ணை யகமட லகவப்
பாம்புமணி யுமிழப் பலவயிற் கோவல
ராம்பலந் தீங்குழற் றெள்விளி பயிற்ற
வாம்ப லாயிதழ் கூம்புவிட வளமனைப்
பூந்தொடி மகளிர் சுடர்தலைக் கொளுவி
யந்தி யந்தண ரயர கானவர்
விண்டோய் பணவை மிசைஞெகிழி பொத்த
வான மாமலை வாய்சூழ்பு கறுப்பக் கானங்
கல்லென் றிரட்டப் புள்ளின மொலிப்பச்
சினைஇய வேந்தன் செல்சமங் கடுப்பத்
துனைஇய மாலை துன்னுதல் காணூஉ
நேரிறை முன்கை பற்றி நுமர்தர
நாடறி நன்மண மயர்கஞ் சின்னாட்
கலங்க லோம்புமி னிலங்கிழை யீரென
வீர நன்மொழி தீரக் கூறித்
துணைபுண ரேற்றி னெம்மொடு வந்து
துஞ்சா முழவின் மூதூர் வாயி
லுண்டுறை நிறுத்துப் பெயர்ந்தன னதற்கொண்
டன்றை யன்ன விருப்போ டென்று
மிரவரன் மாலைய னேவரு தோறுங்
காவலர் கடுகினுங் கதநாய் குரைப்பினு
நீதுயி லெழினு நிலவுவெளிப் படினும்
வேய்புரை மென்றோ ளின்றுயி லென்றும்
பெறாஅன் பெயரினு முனிய லுறாஅ
னிளமையி னிகந்தன்று மிலனே வளமையிற்
றன்னிலை * தீர்ந்தன்று மிலனே கொன்னூர்
மாய வரவி னியல்புநினைஇத் தேற்றி
நீரெறி மலரிற் சாஅ யிதழ்சோரா
வீரிய கலுழுமிவள் பெருமதர் மழைக்க

* திரிந்தன்றுமிலனென்றும் பாடம்.

ஞாகத் தரிப்பணி யுறைப்ப நாளும்
வலைப்படு மஞ்ஞையி னலஞ்செலச் சாஅய்
நினைத்தொறுங் கலுழுமா லிவளே கங்கு
லளைச்செறி யுழுவையு மாளியு முளியமும்
புழற்கோட் டாமான் புகல்வியுங் களிறும
வலியிற் றப்பும வன்கண் வெஞ்சினத்
துருமுஞ் சூரு மிரைதேர் நாகமு
மொடுங்கிருங் குட்டத் தருஞ்சுழி வழங்கும
கொடுந்தாண் முதலையு மிடங்கரும் கராமு
நூழிலு மிழுக்கு மூழடி முட்டமும
பழுவும் பாந்தளு முளப்படப் பிறவும்
வழுவின் வழாஅ விழுமமவர்
குழுமலை விடரக முடையவா லெனவே.

இதன்பொருள்.

இதற்குக் குறிஞ்சியென்று பெயர்கூறினார்; இயற்கைப்புணர்ச்சியும் பின்னாகியமும் புணர்ச்சிகளுக்கு நிமித்தங்களும் கூறுதலின். அன்றியும் முதலானும் கருவானும் குறிஞ்சிக்குரியனவே கூறுதலானும் அப்பெயர்கூறினார். * "அறத்தொடு நிற்குங் காலத் தன்றி, யறத்தியன் மரபில டோழி யென்ப." என்பதனால், தோழி அறத்தொடு நிற்குங்காலம்வந்து செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றவழி அதற்கிலக்கணங்கூறிய † "எளித்த லேத்தல் வேட்கை யுரைத்தல், கூறுத லுசாத லேதீடு தலைப்பா, டுண்மை செப்புங் கிளவியொடு தொகைஇ, யவ்வேழ் வகைய வென்மனார் புலவர்." என்னுஞ் சூத்திரத்தேழனுள், கூறுதலுசாதலொழிந்த ஆறுங்கூறி அறத்தொடுநிற்கின்றாளென்றுணர்க

அன்னாய் வாழி—தாயே வாழ்வாயாக,

[வேண் டன்னை] அன்னை வேண்டு—தாயே யான்கூறுகின்றவார்த்தையை விரும்புவாயாக,

[ஒண்ணுதல், லொலிமென் கூந்தலென் றோழி மேனி, யிறைவிறை நெகிழ்த்த வீவருங் கடுநோ, யகலு ளாங்க ணறியுநர் வினவும், பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும், வேறுபல் லுருவிற் கடவுட் பேணி, நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுற், றெய்யா மையலை நீயும் வருந்துதி, நற்கவின் றொலையவு நறுந்தோ ணெகிழவும், புட்பிற ரறியவும் புலம்புவந் தலைப்பவு, முட்கரந் துறையு முய்யா வரும்படர், செப்பல் வன்மையிற் செறித்தியான் கடவலின]

ஒண்ணுதல் ஒலிமென் கூந்தல் விறல மேனி என தோழி உள் கரந்துறையும் உய்யா அரும்படர்—ஒள்ளிய நுதலினையும் தழைக்கும் மெல்லிய மயிரினையும் பிறர் நிறத்தினைவென்ற வெற்றியினையுடைய நிறத்தினையுமுடைய என்னுடைய தோழி தன்மனத்துள்ளே மறைத்திருக்கும் தன்னுயிரைத் தான் தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய ஆற்றுதற்கரிய நினைவு,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், கஉ.
† ,, ,, ,, கா.

இழை நெகிழ்ந்த வீவு அரு கடு நோய செப்பல் வன்மையின் யான் செறித்து—தானணிந்தகலங்களை நெகிழப்பண்ணின மருந்துகளாற கெடுத்தறகரிய கடிய நோய நினக்குச்சொல்லுதறகு எளிதன்றி வலியதன்மையையுடைமையினாலே யான் அதனை எனனுள்ளேயடககி,

நல் கவின் தொலையவும நறுநதோள் நெகிழவும் புள பிறா அறியவும் புலம்பு வநது அலைபபவும் கடவலின்—அவளுடைய நனருகிய அழகுகெடவும் நறியதோள்மெலியவும வளைகழலுதலைப் பிறரறியவும தனிமை மேன்மேலேவந்து வருத்தவும் நினககு அறிவுறுமற செலுததுகையினாலே,

நீயும் அலவுறறு அகலுள ஆஙகண அறியுநா வினாய—நீயும அலமவந்து அகன்றவிடததைதயுடைய ஊரிடததுக கட்டினானும் கழஙகினானும எணணியறிவாரைவினாவி அவா தெயவததான்வநத வருததமென்றலின,

வினாயுமெனறவ் டததும்மையைப பேணியென்பதன் பின்னே கூட்டுக.

வேறு உருவிற பல கடவுள நறையும விரையும ஓசசியும பரவியும் தொழுதும் விரவு மலா தூயும பேணியும—வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பலதெயவஙகளைத தூபஙகளும் சந்தனமுதலியனவுஙகொடுததும பரவியும் வணஙகியும் கலநதபூக்களைசசிதறியும் வழிபட்டும் அதனாறறீராமையின,

பேணியுமெனனுமும்மை சிறபபு, ஏனைய - எணணுமமை

எயயா மையலை வருநதுதி — இந்நோயையறியாத மயக்கததைதயுடையையாய் வருந்தாநின்றாய்,

என் தோழி படா இழை நெகிழ்த்த நோய நினககுச செபபல வன்மையின் யான் செறிததுத் தொலையவும் நெகிழவும அறியவும் அலைபபவும கடவலின் நீயும அலவுற்று வினாய்க கடவுளைபபேணியும எயயாமைமையாய வருந்துதியெனமுடிக்க

[முத்தினு மணியினும் பொனனினு மததுணை, நோவருங குரைய கலங்கெடிற் புணரும்.] அததுணை முததினும் மணியினும் பொன்னினும நோ வரும் கலம் கெடின் புணரும்—அவ்வளவாகிய முததானும மாணிக்கததானும் பொன்னானும் பொருநததலவரும் பூண் கெடடதாயிற பின்னும்வநதுகூடும், அதுபோலன்றி,

முததுமுதலியவற்றிற்குககூறிய இலககணஙகளை அத்துணையென்றார். குரைய- அசை

[சால்புமு வியபபு மியலபுங குன்றின், மாசறக் கழீஇ வயங்குபுகழ நிறுத்த, லா சறு காட்சி யையர்க்கு மந்நிலை, யெளிய வென்னா தொன்மருங கறிஞா]

சாலபும் வியபபும் இயல்பும் குன்றின் மாசு அறக கழீஇ வயங்கு புகழ் அந்நிலை நிறுத்தல்—தததஙகுலததிறகேறற குணஙகளினமைதியும், மேம்பாடும், ஒழுக்கமும் பழையதன்மைகெட்டாற பிறந்தவிழுககைப போம்படிகழுவி விளங்கும்புகழை முன்புபோலே நிறகுமபடிநிறுததல்,

தொல் மருஙகு அறிஞர் ஆசு அறு காட்சி ஐயாககும் எளிய என்னா—பழைதாகிய நூலையறிவாா குறறமறற அறிவினையுடைய தெய்வ இருடிகளுக்கும் எளியகாரியமென்னா,

* "ஐயா பாஙகினு மமராச சுட்டியும" எனறாராகலின், ஐயா தேவராகாா.

[மாதரு மடனு மோராஙகுத தணபப, நெடுந்தே ரெந்தை யருஙகடி நீவி]

* தொலகாபபியம, பொருளதிகாரம, கறபியல, ரு.

நெடு தேர் எந்தை அரு கடி நீவி—நெடியதேரையுடைய என் தந்தையது அரிய காவலைக் கடந்து,

மாதரும் மடனும் ஓராங்குதந் தணப்ப—இருமுதுகுரவரும் தமக்கியைந்தோர்க்குக் கொடுப்போமென்றிருக்கின்றகாதலும் எனதுமடனும் சேரப்போக,

[இருவே மாய்ந்த மன்ற லிதுவென] இது இருவேம் ஆய்ந்த மன்றல் என— இந்தமணம் தலைவனும் யானும் பெருமையும் உரனும் அச்சமும் நாணும் நுணுகியநிலையாற்பிறந்த கந்தருவமணமென்று,

நாம அறிவுறுலிற் பழியும் உண்டோ—நாம் யாயக்கு அறிவுறுத்தலான் நமக்குப புகழேயன்றி வருவதோர்பழியுமுண்டோ, அஃதில்லை,

உம்மை எச்சவும்மை ஓகாரம் எதிர்மறை; இது மறைநூல் விதித்ததாகலின்.

ஆற்றின் வாராராயினும—இங்ஙனம அறத்தொடுநின்றபின் தலைவாக்கே நமமையடைய நோநதிலராயினும்,

ஆற்ற—நாம் உயிர்போந்துணையும் இவவருத்தததைப் பொறுத்திருகக,

[ஏனை யுலகத்து மியைவதா னமக்கென:] நமக்கு ஏனை உலகத்தும் இயைவதால் என—நமககு மறுபிறபபினும் இக்கூட்டம கூடுவதொன்றாயிருந்ததெனக்கூறி,

[மானமர் நோக்கங் கலங்கிக் கையற, ருஞச சிறுமைய ளிவளுந் தேம்பும்·] ஆஞச் சிறுமையள் மான் அமா நோககம் கலங்கிக் கையற்று இவளும் தேம்பும்— ஆற்றுந்தன்மைத்தல்லாத நோயினையுடையளாய மான்நோககமமர்ந்த நோக்கமின்றி மையனுக்கங்கொண்டு வினையொழிநது அயாந்து இவளுமெலியும்,

இவளும் (உகூ), கலங்கிக (உ௫) கெடிற் புணரும் (கச); அதுபோலன்றிச் சால்புமுதலியனகுன்றின் (க௫) நிறுத்தல (கசு) எளியவென்னர் (கஅ) ஆகலின், இஃது இருவேமாயந்தமன்றலென (உக) அறிவுறுலிற பழியுமில்லை (உஉ), ஆற்றின்வாராராயினும் ஆற்ற (உக) ஏனையுலகத்தும் இயைவதாலெனககூறி (உச) மெலியு (உசு) மெனமுடிகக.

* "வளைவிடை வைத்த காலதது வருந்தினும, வளையா நாளிடை வந்தோன் முட்டினும், உளையெனத் தோழிக குளைத்தற கண்ணும், தானே கூறுங் காலமு முளவே." என்பதனுள் 'தானே கூறுங காலமு முளவே' என்றதனுல் உடையளாயெனத் தலைவிகூறறினைக் கொண்டுகூறினளென்றுணர்க † "செறிவு நிறையுஞ் செம்மையுஞ் செப்பு, மறிவு மருமையும் பெண்பா லான" என்பதனுல் மறை புலப்படுத்தலாகாதென்றாராயினும, ‡ "உறறுழி யல்லது சொல்ல லின்மையி, னப்பொருள் வேட்கை கிழவியி னுணாப" என்பதனுன் மறைபுலபபடுததலுமாமென வழுவமைத்தலின், இங்ஙனம் தலைவிகூறினுள்.

இதனல் தோழிதலைப்பாடுகூறினள.

இகல மீக் கடவும் இரு பெரு வேந்தர் வினை இடை நின்ற சான்றோர் போல— மாறுபாட்டினமிகுதியைசசெலுததும இருவராகிய பெரிய அரசரைச் சந்துசெய்விககுந் தொழிலிடத்தேநின்ற அறிவுடையோரைபபோல,

இரு போ அசசமோடு யானும் ஆறறலென — நினககும் இவள்வருத்தத்திறகு மஞ்சும இரண்டு பெரிய அசசததாலே யானும வருந்தாநின்றேன்;

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல, உக.
† ,, ,, பொருளியல, க௫.
‡ ,, ,, ,, கச.

கொடுப்பின் நன்கு உடைமையும்—கொடுத்தபின்பு எல்லாவற்றானும் நன்றாகி முடிதலையும்,

குடி நிரல் உடைமையும்—ஒருகுடியாகாமல் இரண்டுகுடியும் ஒத்தலுடைமையையும்,

வண்ணமும்—குணத்தையும்,

துணையும்—சுற்றத்துதவிகளையும்,

பொரீஇ எண்ணாது—ஒப்பித்துப்பார்த்துப் பின்னரும் பலருடன் உசாவாதே,

* "சென்துறை, வண்ணப் பகுதி வரைவின் றாங்கே" என்பதனால் வண்ணம் குணமென்றுணர்க.

எமியேம் துணிந்த ஏமம் சால் அருவினை—நும்மையின்றித் தமியேமாய் யாங்களேதுணிந்த உயிர்க்குப் பாதுகாவலமைந்த செய்தற்கரிய இக்கந்தருவமணம்,

தானும் புணர்ச்சிக்குப்பின் உடம்படுதலின், எமியேந்துணிந்தவென்றாள்

நிகழ்ந்த வண்ணம்—முன்புநடந்தபடியை,

நீ நனி உணரச் செப்பல் ஆன்றிசின்—நீ மிகவுமறியும்படி சொல்லுதலையமைந்தேன்;

சினவாதீமோ—அதுகேட்டுச் சினவாதிருப்பாயாக,

நெற் கொள் நெடு வெதிர்க்கு அணந்த யானை—நெல்லைத் தன்னிடத்தேகொண்ட நெடிய மூங்கிலைத்தின்றற்கு மேனோக்கிநின்றுவருந்தின யானை அவ்வருத்தந்தீரும்படி,

முத்து ஆர் மருப்பின் இறங்கு கை கடுப்ப—முத்துநிறைந்த கொம்பிலே ஏறட்டு நான்ற கையையொப்ப,

துய்த் தலை வாங்கிய புனிறு தீர் பெருங்குரல் நல் கோள் சிறு தினைப் படு புள் ஓப்பி—துய்யையுடைய தலைவளைந்த ஈன்றணிமைதீர்ந்த பெரிய கதிர்களை நன்றாகத் தன்னிடத்தேகொள்ளுதலையுடைய சிறிய தினையிலேவீழ்கின்ற கிளிகளையோட்டி,

துய்-இளைதானபருவத்துப் பஞ்சுநுனைபோன்றிருப்பது. கடுப்ப வளைந்தவென்க

எல் பட வருதியர் என நீ விடுத்தலின்—பகற்பொழுதுகழியாநிற்கநீர்வருவீராகவென்றுகூறி நீ போகவிடுகையினாலே யாங்களும்போய,

வருதியர் - வியங்கோண்முற்று

கலி கெழு மீமிசைச் சேணோன் இழைத்த புலி அஞ்சு இதணம—ஆரவாரம் பொருந்தின மரத்தினுச்சியிலே இராக்காலம் ஆகாயத்திருப்போன்பண்ணின புலி அஞ்சுகைக்குக்காரணமான பரண்,

"சேணோன் மாட்டிய நறும்புகை ஞெகிழி" என்றார்பிறரும.

[ஏறி யவண, சாரற் சூரற் றகைபெற வலந்த] அவண சாரல் சூரல் தகை பெற வலந்த இதணம (௬௧) ஏறி—அவ்விடத்தனவாகிய மலைப்பக்கத்துப்பிரம்பாலே அழகுபெறத் தெற்றின இதணத்தேயேறி,

இனிச் சூரலாலேபிணித்த தழலென்றுமாம சூரல் - சூரற்கொடியுமாம்

தழலும்—தழலும,

தழலாவது கையாற்சுற்றினகாலத்துத் தன்னிடத்துப் பிறக்குமோசையாற் கிளிமுதலியவற்றை ஓட்டுங்கருவி, கவணென்பாருமுளர்.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உ௭.

தட்டையும்—தட்டையும,

தட்டையாவது மூங்கிலைக் கணுக்கணுவுளளாகநறுக்கிப பலவாகப்பிளந்து ஓசையுண்டாக ஒனறிலே தட்டுவதோர கருவி

குளிரும்—குளிரும,

குளிராவது இவைபோலவதோர கிளிகடி கருவி

பிறவும்—ஏனையவும,

பிறவென்றது கவணமுதலியவறறை

கிளி கடி மரபின ஊழ் ஊழ் வாங்கி—தழலும தட்டையும் குளிரும் பிறவுமா கிய கிளியோட்டுமுறைமையினையுடையவறறை முறையேமுறையே கையிலேவாங்கி ஒட்டி,

உரவுக் கதிர தெறூஉம் உருபபு அவிர அமயதது— மிகுதலையுடைய ஞாயிறறி ன்கிரணங்கள்சுடும் வெம்மைவிளங்குகின்ற பொழுதிலே ஊழூழ்வாஙகி (௬௪) யென்க

விசும்பு ஆடு பறவை வீழ பதிப் படர—ஆகாயததேபறககும பறவைகளெல்லாம் தாமவிரும்புஞ்சேககைகளிலே செலலும்படியாக,

[நிறையிரும் பௌவங் குறைபட முகந்துகொண, டகலிரு வானத்து வீசுவளி கலாவலின, முரசதிர ந்தன்ன வின்குர லேறொடு, நிரைசெல னிவபபிற் கொண்மூ மயங்கி, யின்னிசை முரசிற சுடாபபூட சேஎ, யொன்னாக் கேந்திய விலங்கிலை யெஃகின், மின்மயஙகு கருவிய]

நிறை இரும்பௌவம குறைபட முகந்துகொணடு முரசு அதிரநது அன்ன இன் குரல் ஏறொடு நிரை செலல நிவபபிற் கொண்மூ—நிறைநத கரியகடலைக் குறையுண டாம்படிமுகந்துகொண்டு முரசு சிறிதுமுழஙகினாறபோன்ற இனியகுரலையுடைய உருமேறறோடே நிரைததுசசெலலுதலையுடைய ஓககததினையுடையமேகம்,

இன்னிசை முரசின் சுடாப பூண சேஎய ஒனனாககு ஏநதிய இலங்கு இலை எஃகின் மின் மயஙகு கருவிய—இனிய ஓசையையுடைததாகிய முரசினையும், ஒளி யினையுடைததாகிய அணிகலஙகளையுமுடையமுருகன் அசுரரைக கொல்லுமதறகெ டுதத விளஙகுகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய வேல்போல மின்னுமயஙகுகின்ற தொ குதிகளையுடையவாய்,

அகல் இரு வானதது வீசு வளி கலாவலின மயஙகி—ஏனைபபூதங்கள் விரிதற குக்காரணமான கரியஆகாயததிடததே வீசுகினற காறறுத தனனிடததே கூடுகையி னாலே நிரைததநிரைபோய்க் கலஙகி,

கல் மிசைப பொழிந்தென —மலைமேலே பெயதவாக,

கொண்மூக (௫௦) கருவியவாய் (௫௫) மயஙகிப (௫௦) பறவை பதிபபடரப் (௬௬) பொழிந்தென (௫௩) வென்க

அண்ணல் நெடுஙகோட்டு இழிதரு தெணணீர அவிர துகில புரையும அவ்வெள் அருவி தவிர்வு இல் வேட்கையேம் தணடாது ஆடி—தலைவனுடைய நெடிய மலைச்சி கரத்தினின்றுஙகுதிககின்ற தெளிநத நீரையுடைய விளஙகுகின்ற வெள்ளிய துகிலை யொககும் அழகிய வெள்ளிதாகிய அருவியிலே நீஙகுதலில்லாத விருப்பையுடையே மாய் அமையாமல் விளையாடி,

அண்ணமலையில் அருவியெனவே நிலமொன்றென்றாள்.

[பளிங்குசொரி வன்ன பாய்சுனை குடைவுழி, நளிபடு சிலம்பில்:] நளி படு சிலம்பிற் பளிங்கு சொரிவு அன்ன பாய் சுனை குடைவுழி—செறிவுண்டானமலையிடத்

துப் பளிங்கைக்கரைத்துச் சொரிந்துவைத்தாற்போன்ற பரந்தசுனையைக் குடைந்து விளையாடுகின்றவிடத்தே,

பாயம் பாடி—எங்கள்மனத்துக்கு விருப்பமானவற்றைப் பாடி,

பொன் எறி மணியின் சிறுபுறம் தாழ்ந்த எம் பின் இருங்கூந்தல் பிழிவனம் துவரி—பொன்னிலேயழுத்தின நீலமணிபோலே சிறிய முதுகிடத்தே தாழ்ந்துகிடந்த எம்முடைய பின்னுதலையுடைய கரியகூந்தலை நீரைப்பிழிந்து ஈரத்தைப்புலர்த்தி,

உள் அகம் சிவந்த கண்ணேம் — உள்ளாகிய இடமெல்லாஞ் சிவந்த கண்ணேமாய்,

வள் இதழ் ஒள் செங்காந்தள்—பெரிய இதழையுடைய ஒள்ளிய சிவந்த கோடற்பூ,

ஆம்பல் அனிச்சம்—ஆம்பற்பூ அனிச்சப்பூ,

தண் கயக் குவளை— குளிர்ந்த குளத்திற்பூத்த செங்கழுநீர்ப்பூ,

குறிஞ்சி—குறிஞ்சிப்பூ,

வெட்சி—வெட்சிப்பூ,

செங்கொடுவேரி—செங்கொடுவேரிப்பூ,

* தேமா—தேமாம்பூ,

மணிச்சிகை—செம்மணிப்பூ,

உரிது நாறு அவிழ் தொத்து உந்தூழ்—தனக்கு உரித்தாக நாறும் விரிந்த கொத்தினையுடைய பெருமூங்கிற்பூ,

கூவிளம்—வில்வப்பூ,

எரி புரை எறுழ்— நெருப்பையொத்த எறுழம்பூ,

சுள்ளி—மராமரப்பூ,

கூவிரம்—கூவிரப்பூ

வடவனம்—வடவனப்பூ

வாகை—வாகைப்பூ,

வான் பூங் குடசம்— வெள்ளிய பூவினையுடைய வெட்பாலைப்பூ,

எருவை— பஞ்சாய்க்கோரை,

கொறுக்கச்சியுமாம்

செருவிளை—வெண்காக்கணம்பூ,

மணிப் பூங் கருவிளை— நீலமணிபோலும் பூக்களையுடைய கருவிளம்பூ,

பயினி—பயினிப்பூ,

வானி —வானிப்பூ,

பல் இணர்க் குரவம்—பல இதழ்களையுடைய குரவம்பூ,

பசும்பிடி—பச்சிலைப்பூ,

வகுளம்—மகிழம்பூ,

பல் இணர்க் காயா—பல கொத்துக்களையுடைய காயாம்பூ,

விரி மலர் ஆவிரை—விரிந்த பூக்களையுடைய ஆவிரம்பூ,

வேரல்—சிறுமூங்கிற்பூ

---

* 'தேமா' என்பதுமுதல் 'பெருமூங்கிற்பூ' என்பதிறுதியாகவுள்ளவைகள் தருமபுரவாதீனமடத்திலிருந்துகிடைத்த ஒரு பழைய ஏட்டுப்புத்தகத்தில் மட்டுமே இருந்தன

சூரல்—சூரைப்பூ,

குரீஇப்பூளை—சிறுபூளை,

குறுநறுங்கண்ணி—குன்றிப்பூ,

குருகிலை—முருக்கிலை,

மருதம்—மருதப்பூ,

விரி பூங் கோங்கம்—விரிந்த பூக்களையுடைய கோங்கம்பூ,

போங்கம்—மஞ்சாடிப்பூ,

திலகம்—மஞ்சாடி மரத்தின்பூ,

தேங்கமழ் பாதிரி—தேனாறும் பாதிரிப்பூ,

செருந்தி—செருந்திப்பூ,

அதிரல்—புனலிப்பூ,

பெருந்தண் சண்பகம்—பெரிய குளிர்ந்த சண்பகப்பூ,

கரந்தை—நாறுகரந்தை,

குளவி—காட்டுமல்லிகைப்பூ,

கடி கமழ் கலி மா—விளாகமழும் தழைத்த மாம்பூ,

தில்லை—தில்லைப்பூ,

பாலை—பாலைப்பூ,

கல் இவர் முல்லை—கல்லிலேபடர்ந்த முல்லைப்பூ,

குல்லை—கஞ்சங்குல்லைப்பூ,

பிடவம்—பிடவம்பூ,

சிறுமாரோடம்—செங்கருங்காலிப் பூ,

வாழை—வாழைப்பூ,

வள்ளி—வள்ளிப்பூ,

நீள் நறு நெய்தல்—நீண்ட நறிய நெய்தற்பூ,

தாழை—தெங்கிற்பாளை,

தளவம்—செம்முல்லைப்பூ

முள் தாள் தாமரை—முள்ளையுடைத்தாகிய தாளையுடைய தாமரைப்பூ,

ஞாழல்—ஞாழற்பூ,

மௌவல்—மௌவற்பூ,

நறுந் தண் கொகுடி—நறிய குளிர்ந்த கொகுடிப்பூ,

சேடல்—பவழக்கால் மல்லிகைப்பூ,

செம்மல்—சாதிப்பூ,

சிறுசெங்குரலி—கருந்தாமக்கொடிப்பூ,

கோடல்—வெண்கோடற்பூ,

கைதை—தாழம்பூ,

கொங்கு முதிர் நறு வழை—தாதுமுதிர்ந்த நறிய சுரபுன்னைப்பூ,

காஞ்சி—காஞ்சிப்பூ,

மணிக் குலைக் கள் கமழ் நெய்தல்—நீலமணிபோலுங் கொத்துக்களையுடைய தேனாறுங் கருங்குவளை,

பாங்கர்—ஓமை,

மராஅம்—மராம்பூ,

பல பூந் தணக்கம்—பல பூக்களையுடைய தணக்கம்பூ,

ஈங்கை—இண்டம்பூ,
இலவம்—இலவம்பூ,
தூங்கு இணர்க் கொன்றை—தூங்குகின்ற பூங்கொத்தினையுடைய கொன்றைப்பூ,
அடம்பு—அடம்பம்பூ,
அமர் ஆத்தி—பொருந்தின ஆத்திப்பூ,
நெடு கொடி அவரை—நெடிய கொடியினையுடைய அவரைப்பூ,
பகன்றை—பகன்றைப்பூ,
இது சிவதை, *"பகன்றைப்பூ வுறநீண்ட பாசிலைத் தாமரை" என்புழி வெள்ளி வட்டில் உவமைகோடலின், இது கிலுகிலுப்பையன்று
பலாசம்—பலாசம்பூ,
பல் பூம் பிண்டி—பல பூக்களையுடைய அசோகம்பூ,
வஞ்சி—வஞ்சிப்பூ,
பித்திகம்—பிச்சிப்பூ,
சிந்துவாரம்—கருநொச்சிப்பூ,
தும்பை—தும்பைப்பூ,
துழாஅய—திருத்துழாய்ப்பூ,
சுடர் பூந்தோன்றி—விளக்குப்போலும் பூவினையுடைய தோன்றிப்பூ,
நந்தி—நந்தியாவட்டப்பூ,
நறவம்—நறைக்கொடி,
நறும் புன்னாகம்—இது புன்னையின்விசேடம்,
பாரம் பருத்திப்பூ,
பீரம்- பீர்க்கம்பூ,
பைங் குருக்கத்தி—பசிய குருக்கத்திப்பூ,
ஆரம்—சந்தனப்பூ,
காழ்வை—அகிற்பூ,
கடி இரும் புன்னை—மணநாறுதலையுடைய பெரிய புன்னைப்பூ,
நரந்தம்—நாரத்தம்பூ,
நாகம்—நாகப்பூ,
நள்ளிருணாறி—இருவாட்சிப்பூ,
மா இருங் குருந்தும்—கரிய பெரிய குருந்தம்பூவும்,
வேங்கையும்—வேங்கைப்பூவும்,
[பிறவு, மரக்குவிரித்த தன்ன பரேரம் புழகுடன், மாலங் குடைய] அங்கு மால் உடைய அரக்கு விரித்தன்ன பிறவும் பரேரம்புழகுடன்—அச்சாரலிடத்துத் தம்மில் மயக்கமுடையவாய்ச் சாதிலிங்கத்தைப் பரப்பினாற்போன்ற பிறபூக்களையும் பருத்த அழகினையுடைய † மலையெருக்கம்பூவுடனே,
பரேரம்புழகு - செம்பூவுமாம், புனமுருங்கையுமென்பர்
மலிவனம் மறுகி—பூக்களிடத்தே மனவேட்கைமிகுதப் பலகாலுந் திரிந்து பறித்து,
வான் கண் கழீஇய அகல் அறைக் குவைஇ — மழை பெய்து தன்னிடத்தைக் கழுவித் தூய்தாக்கின அகன்ற பாறையிலே குவித்து,

---

* கலித்தொகை, மருதம், அ.
† மலைவெருக்கம் பூவெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

கண்ணேமாய் (சுக) மலிவனமறுகிப (கூஎ) பரேரம்புழகுடனே (கூசு) ஒண்செங்காந்தள் (சுஉ) முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் (கூகு) பாறையிலேகுவித்து (கூஅ) எனமுடிக்க.

செங்காந்தள் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் இரண்டாமுருபும் உம்மையும் விரிக்க. குருந்தும், வேங்கையும், பிறவுமென்ற மூன்றற்கும் உருபுவிரிக்க

புள் ஆர் இயத்த—பறவைகளின் ஓசையாகிய நிறைந்த வாச்சியங்களையுடையவாகிய,

விலங்கு மலைச் சிலம்பின்—ஒன்றற்கொன்று குறுக்கிட்டுக்கிடக்கின்ற மலைப்பக்கத்திற்புனத்தே,

வள் உயிர்த் தெள் விளி இடையிடை பயிற்றிக் கிளி ஓப்பியும்—பெரிய ஓசையினையுடைய தெளிந்தசொற்களை நடுவேநடுவேசொல்லிக் கிளியை ஓட்டுதலைச் செய்தும் தழைதைஇ (க0உ) யெனக

சொல் – கிளியையோட்டுஞ்சொல் கிளியையுமோப்பியெனச் சிறப்பும்மை

கிளை இதழ் பறியா—புறவிதழ்களை வாங்கிப்போகட்டு,

பை விரி அல்குற் கொய் தழை தைஇ—பாம்பின்படத்தைப்போலே பரந்த அல்குலுக்குத் தழையைக்கட்டியுடுத்து,

கொய்தழை - மிக்கவிடங்களை நறுக்கின தழை.

பல் வேறு உருவின் வனப்பு அமை கோதை எம் மெல் இரு முச்சிக் கவின் பெறக் கட்டி—பலவாய் வேறுபட்ட நிறத்தையுடைய அழகமைந்த மாலைகளை எம்முடைய மெல்லிய கரியமுடியிலே அழகுபெறச்சுற்றி,

எரி அவிர் உருவின் அம் குழைச் செயலைத் தாது படு தண் நிழல் இருந்தனமாக—நெருப்புப்போலவிளங்கும் நிறத்தையுடைய அழகிய தளிரையுடைய அசோகினது தாதுவிழுகின்ற குளிர்ந்த நிழலிலே இருந்த அளவிலே,

[எண்ணெய் நீவிய சுரிவளர் நறுங்காழ்]

சுரிவளர்நறுங்காழ் - பின்னேகூட்டுதும்

எண்ணெய் நீவிய நலம்பெறு சென்னி (ககசு)—பலகாலும் எண்ணெய்வார்த்த நன்மையைப்பெற்ற தலையிற் குஞ்சி (ககஉ) யெனக

தண் நறும் தகரம் கமழ மண்ணி—குளிர்ந்த நறிய மயிர்ச்சந்தனத்தை நாறும்படியாகப்பூசி,

ஈரம் புலர விரல் உளர்ப்ப அவிழா—அந்த ஈரம்புலரும்படி விரலாலலைத்துப் புலர்த்துந்தற்றொழிலாலே பிணிப்பைவிடுத்து,

நறும் காழ்க் (க0எ) காழ் அகல் அம் புகை கொளீஇ—அதனை நறிய கரிய வயிரத்தினையுடைய அகிலினது அழகிய புகையூட்டுகையினாலே,

இதில் நறுங்காழ் கூட்டிற்று.

யாழ் இசை அணி மிகு வரி மிஞிறு ஆர்ப்பத் தேம் கலந்து—யாழோசையினது அழகுமிகுகின்ற பாட்டினையுடைய மிஞிறுகள் ஆரவாரிக்கும்படி அகிலினது நெய் கலந்து,

[மணிநிறங் கொண்ட மாயிருங் குஞ்சியின்]

மணி நிறம் கொண்ட சுரி வளர் (க0எ) மா இருங் குஞ்சியின்—நீலமணியின் க

நிறத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கடைகுழன்றுவளர்ந்த கரிய பெரிய மயிரினை கண்ணே,

இதிற சுரிவளா கூட்டிற்று

மணணி (கoஅ) அவிழாப (கoக) புகைகொளுவுகையினாலே (ககo) தேங்கலந்து (ககக) ஒருகாழ்வளைஇ (ககஅ) மணிநிறங்கொண்ட குஞ்சி (ககஉ) யென்க.

மலையவும நிலததவும சினையவும சுனையவும்—மலையிடத்தனவும் நிலததிடத்தனவும் கொம்புகளிற பூததனவும சுனைகளிறபூத்தனவுமாகிய,

வண்ண வண்ணத்த மலா—பலநிறங்களையுமுடையமலர், பலசாதிகளையுமுடையமலரென ஒன்று நிறமும ஒன்று சாதிவேறுபாடுமெ கூறினா.

ஆயபு விராஇய தண நறும தொடையல வெண போழக கண்ணி—அம்மலரை ஆராய்ந்துதொடுதத தண்ணிய நறிய தொடையலினையும வெளளிய தாழைமடலிலே யுடைததாகிய கண்ணியினையும,

[நலமபெறு சென்னி நாமுற மிலைச்சு]

நாம உற மிலைச்சி—முருகனென றச்சமுறுமபடி சூடி,

குஞ்சியினகணணே (ககஉ) மிலைச்சியென்க

நலம்பெறுசென்னி - முன்னேகூட்டிற்று

பைங்காற பிததிகததது ஆயிதழ அலரி அம தொடை ஒருகாழ வளைஇ—பசிய காமபினையுடைய பிச்சியினுடைய அழகியஇதழ்களையுடைய பூவைததொடுத்த அழகினையுடைய தொடையாகிய ஒருவடததைச் சுறறி,

இஃது அந்திககாலததுமலரும பூவாதலின, அதனைத தேஙகலந்து (ககக) ஒருகாழ்வளைஇ (ககஅ) மணிநிறஙகொணடகுஞ்சி (ககஉ) யெனக குஞசிககியலபாக்கி முன்னேகூட்டுக

[செநதீ, யொண்பூம பிணடி யொருகாது செரீஇ, யநதளிர குவவுமொயம பலைப்ப] குவவு மொய்ம்பு அலைபபச செந்தீ ஒள் பூமபிணடி அம தளிர் ஒருகாது செரீஇ—திரளுதலையுடைய தோளிலேவீழ்ந்தலைக்கும்படி சிவநத நெருபபுபபோலும் ஒளிய பூககளையுடைய அசோகினது அழகிய தளிரை ஒருகாதிலே செருகி,

சாந்து அருந்தி மைநது இறைகொண்ட மலர்நது ஏந்து அகலத்துத தொன்றுபடு பூவெணடு நறும தாா பொலிய—சந்தனததையுளளடக்கி வலிதஙகுதலகொணட அகன்றுயாநத மாாபிடததே தொனறுபடடுவருகின்ற பேரணிகலஙகளோடே நறிய மாலை பொலிவுபெற,

செம்பொறிக்கு ஏற்ற — மூன்றுவரியாகிய உததமவிலக்கணததிறகுப பொருந்தின மார்பு (கஉக) எனக

வீஙகு இறைத தடக கையின வணண வரி வில ஏநதி அம்பு தெரிநது—பூணிறுகின முன்கையையுடைய பெரியகையிலே வணணததையுடைய வரிந்த விலலையெடுதது அம்புகளைத்தெரிந்துபிடிதது,

நுண் வினைக கச்சைத தயககு அறக கட்டி—நுண்ணிய தொழிலகளையுடைய கச்சைக் கட்டினசேலை துளககமறககட்டி,

[இயலணிப பொலிந்த வீகை வான்கழ, றுயலவருந் தோறுந் திருந்தடிக கலாவ:]
ஈகை இயல் அணிப பொலிந்த வான் கழல் துயலவருந்தோறும திருநது அடிக்

தலாவ—பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பூண்களிறபொலிவுபெற்ற நன்றாகிய வீரக்கழல் பெயருமபொழுதெல்லாம் பிறகிடாத அடியிலே ஏற்றிழிவுசெய்ய,

முனை பாழ் படுக்கும துன்னருந் துப்பிற பகை புறங கண்ட பல் வேல் இளைஞரின்—பகைப்புலத்தைப பாழாக்கும் கிட்டுதற்கரிய வலியையுடைய பகைகளை முதுகு கண்ட பலவேலினையுடைய வீரரைபபோலே,

உரவுச் சினம் செருக்கித துன்னுதொறும வெகுளும முளை வாள் எயிறற வள் உகிர ஞமலி—பரக்கின்ற சினததாலே செருககித தம்மேலொன்று நெருஙகுந்தோறும் கோபிககும் மூஙகில்முளைபோலும ஒளியையுடைததாகிய பல்லினையுடையவாகிய பெரிய உகிரையுடைய நாய,

கிளையாக் கண்ண வளைகுபு நெரிதர—இமையாக்கணகளையுடையவாய எம்மை வளைத்துக்கொணடு மேலேமேலேவருகையினாலே,

[நடுஙகுவன மெழுநது நலலடி தளாநதியா, மிடும்பைகூா மனததே மருணடு புலம படர்] யாம நடுஙகுவனம் எழுநது நல்டி தளாநது இடுமபை கூா மனததேம மருண்டு புலம படர—யாஙகளஞ்சி அவ்விருபபைக்குலைந்து கடிதிற்செலலுதலாறறாது வருத்தமிக்க மனததையுடையேமாய மயஙகி வேறறுப புலததேறசசெலலாநிறக,

மாறு பொருது ஓட்டிய புகல்வின் வேறு புலதது ஆ காண விடையின் அணி பெற வநது—தனககுமாறாகிய விடைகளையெலலாம பொருதுகெடுதத மனசசெருககினையுடைய தானறியாதநிலததிற புதிய ஆவைககாணுமேறுபோலே அழகுபெற வந்து,

வேட்கைமிகுதிகூறுதறகு வேறுபுலதது ஆவெனறாா

இததுணையும் ஒக்ககூறினாா

[எம், மலமர லாயிடை வெரூஉத லஞ்சி, மெலலிய வினிய மேவரக் கிளந்து] ஆயிடை எம அலமரல வெரூஉதல அஞ்சி மெலலிய இனிய மேவரக கிளநது—யாஙகள்போகின்றபொழுது எமமனததிற சுழறசியாலே வெருவுதற்குத தானஞ்சி மெல்லியவாய் இனியவாயிருககினற சொறகளை எமககுபபொருநதுதலவரச சொல்லி,

இதனால ஏதிடுகூறினாள

எம ஐம்பால் ஆய் கவின் ஏததி—எம ஐவகைபபட்ட மயிரினையுடைய பலருமாராய்ந்த அழகைபபுகழ்நது அசைகினற (கசா) இளையீ (கசக) ரெனக

ஒண்டொடி—ஒள்ளிய தொடியினையும,

அசை - வேறுகூறிறறு

மென சாயல—மெலலிய மெனமையினையும,

அவ்வாஙகு உநதி—அழகிய வளைநத கொபபூழினையும,

மடமதா மழைக கண இளையீா—மடபபததையுடைய மதாதத குளிர்ந்த கண்ணினையுமுடைய இளையீரே,

இறந்த கெடுதியும உடையேன என்றனன—இவ்விடத்தேபோந்த கெடுதிகள பலவுமுடையேனென்றுகூறினன,

என்றது - அவை யானை கலை பன்றிமுதலியன கெடுததனாக வினையினன்

குஞ்சியின்கணணே (ககஉ) மிலைசசிச (ககசு) செரீஇப (ககக) பொலியக (கஉஉ) கலாவக (கஉஎ) கட்டி (கஉரு) ஏந்தித் தெரிநது (கஉச) விடையின் அணிபெறவந்து (கஙசு) தான்கொணடுவந்த ஞமலி (கஙக) நெரிதருகையினாலே (கஙஉ) எழுந்து தளா

ந்து (கஙா) மருண்டு வேறுபுலம்படராநிற்க (கஙச) ஆயிடை (கஙஎ) எம் (கஙசு) அலம ரல் வெரூஉதலஞசிக் (கஙஎ) கிளந்து (கஙஅ) ஏததி (கஙகூ) இளையீர், இறந்த (கசக) கெடுதியுமுடையே னென்றன (கசஉ) னெனக கூட்டுக

[அதனெதிர, சொல்லே மாதலி னல்லாநது கலஙகி] அல்லாநது அதன் எதிர் சொல்லேமாதலிற கலஙகி—அவனகூற்றிற்கு யாஙகள மகிழ்ந்து அதறகு மறுமொழி கொடேமாகையினாலே நெஞ்சழிநது,

[கெடுதி யுமவிடீ ராயி னெமமொடு, சொலலும பழியோ மெல்லிய லீரென] மெலலியலீா கெடுதியும் விடீராயின எம்மொடு சொல்லும் பழியோ என—மெலலிய இயலபினையுடையீா, கெட்டனவுங காட்டிததாரீராயின் எமமுடன் ஒருவாாத்தை சொல்லுதலும நுமக்குப பழியாமோவெனச சொல்லி,

[நைவளம் பழுநிய பாலை வல்லோன், கைகவா நரமபி னிமமென விமிரு, மாதர் வண்டொடு சுரும்புநயந் திறுதத] நைவளம பழுநிய பாலை வலலோன் கைகவா நரம் பின் இம்மென இமிரும மாதா வணடொடு நயந்து இறுதத சுரும்பு—நட்டராகம் மு ற்றுப்பெறற பாலையாழை வாசிககவலலவன் தனகையாலே வாசித்தநரம்புபோலே இம்மென்னும ஓசைபட வொலிககும் காதலையுடைய வண் டினததோடே தன்னிட த்து மணத்தைவிரும்பித்தஙகின சுருமபினஙகளை,

தாது அவிழ அலரித தா சினை பிளநது—தாதுவிரிந்த பூககளையுடைய தழைபர ந்ததோ்கொமபை முறிதது,

தாறு அடு களிறறின வீறு பெற ஓசசி—தனனைச செலுததுகின்ற பரிக்கோலைக கைகடந்த மதக்களிறபோலே வெறறியுணடாக ஓட்டி,

தனகருககாவலாகிய பெருமையினையும் உரனையும் கைகடநது வேடகைமீதூா ந்து நிறறலால் தாறடுகளிறறை உவமஙகூறினா மதககளிறறிறகு அஙஙனமோசசி நிறறல இயல்பு.

கல்லென் சுற்றக் கடுங குரல அவிதது—கலலெனனும ஓசைபடக கததும வேட் டைநாய்களுடைய கடிய குரலகளை யடிததுமாறறி,

எம் சொலலற் பாணி நினறனனாக—யாஙகள வாாததைசொலலுதலையுடைய தோா காலததைப பாாததுநினறனனாக,

கெடுதியுமுடையே னென்றனன, அதனெதிா (கசஉ) யாஙகள சொலலேமா தலிற கலஙகி (கசாகூ) மெலலியலீா, சொலலுமபழியோவெனசசொல்லி (கசாரு) ஓச்சி (கரு௦) அவிததுச (கருக) சொலலறபாணி நினறனனாக (கருஉ) வெனக கூட்டுக.

இததுணையும வேட்கைகூறினாள

இருவி வேயந்த குறுங்கால குரமபைப பிணை ஏா நோககின மனையோள் மடுப ப—இளையரிநத தாளாலேவேயந்த குறியகால்களையுடைய குடிலிலிருககும மானபி ணையை யொதத பாாவையினையுடைய மனைவி எடுததுககொடுபப,

தேம பிழி தேறல மாநதி மகிழசிறந்து சேமம மடிநத பொழுதின்—தேனாற்ச மைத்த கட்டெளிவையுணடு மகிழசசிமிக்குக காவறறொழிலை மறந்தகாலத்தே,

[வாய்மடுத, திருமபுன நிழததலிற சிறுமை நோனா, தாவுற ழுஞசிலை சொளீஇ நோய்மிககு]

இரும் புனம் வாயமடுதது நிழததலில சிறுமை நோனது நோய் மிக்கு—பெரி

யபுனத்தை வேழந்தின்று நோக்கிவிடுகையினாலே தப்பிநின்றது விளையும் சிறுமையைப்பொறாதே வருத்தமிக்கு,

[உரவுச் சினம்]

உரவுச் சின அரவு உறழ் அம் சிலை கொளீஇ—பரக்கின்றசினத்தையுடைய பாம்பையொத்த அழகினையுடைய வில்லைநாணேற்றி,

உரவுச்சின அரவுறழுஞ்சிலை கொளீஇ (கஙஅ) எனப் பின்னேகூட்டுக. பாம்பு வடிவிற்கும் கொலைத்தொழிலுக்கு முவமை.

முன்பால் உடல சினஞ் செருக்கிக் கணை விடுபு— மெய்வலியோடே கோபித்தலாற்பிறந்த சினத்தாலே மயங்கி அம்பையெய்து,

விடுபு - விகாரம்

புடையூ—தட்டையைப் புடைத்து,

கானம் கல்லென மடி விடு வீளையர் வெடிபடுத்து எதிர—காடெல்லாம் கல்லென்னுமோசை பிறக்கும்படி வாயைமடித்து விடுகின்ற சீழ்க்கையராய் மிக்கவோசையையுண்டாக்கி அக்களிற்றைப் புனத்தினின்றும் ஓட்டுகையினாலே,

ஆர்த்தெனவும் பாடம்.

[கார்ப்பெய லுருமிற் பிளிறிச் சீர்த்தக, விரும்பிணாத் தடக்கை யிருநிலஞ் சேர்த்திச், சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கி மரங்கொல்பு, மையல் வேழ மடங்கலி னெதிர்தர]

சினம் திகழ் கடாம் செருக்கி மையல் வேழம்—சினம் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய மதத்தாலே மனஞ்செருக்கி மயக்கத்தையுடைத்தாகிய யானை,

மரம் கொல்பு—மரங்களை முறித்து,

கார்ப் பெயல் உருமிற் பிளிறி—கார்காலத்துமழையின் உருமேறுபோல முழக்கத்தையுண்டாக்கி,

சீர்த்தக இரும்பிணாத் தடக் கை இரு நிலம் சேர்த்தி ஒய்யென (கஙஅ) மடங்கலின் எதிர்தர—தன்றலைமைக்குத் தக்கதாகக் கரிய சருச்சரையையுடைத்தாகிய பெரிய கையைச் சுருட்டி நிலத்தேயெறிந்து கடுகக் கூற்றுவனைப்போலே எங்கள்மேலே வருகையிலே,

[உய்விட மறியே மாகி யொய்யெனத், திருந்துகோ லெல்வளை தெழிப்ப நாணு மறந்து, விதுப்புறு மனத்தேம் விரைந்தவற் பொருந்தி]

ஒய்யென - முன்னேகூட்டிற்று.

உய்விடம் அறியேமாகி விதுப்புறு மனத்தேம்—உயிர்கொண்டு பிழைப்பதோரிடத்தை ஆண்டு வேறுணரேமாகி நடுக்கமுற்ற மனத்தையுடைய யாங்கள்,

நாணும் மறந்து திருந்து கோல எல் வளை தெழிப்ப விரைந்து அவற்பொருந்தி—உயிரினுஞ் சிறந்த நாணைக்காத்தலை மறந்து திருந்திய திரட்சியையுடைத்தாகிய ஒளியினையுடைய வளையொலிப்ப விரைந்துசென்று அவனைச்சேர்ந்து,

சூர் உறு மஞ்ஞையின் நடுங்க—தெய்வமேறின மயில்போலே நடுங்காநிற்க,

[வாள்கோ, லுடுவுறும் பகழி வாங்கிக் கடுவிசை, யண்ணல் யானை யணிமுகத் தழுத்தலின்:] வாள் கோல் உடுவுறும் கடு விசைப் பகழி வாங்கி அண்ணல் யானை அணி முகத்து அழுத்தலின்—நெடிய சோலையுடைய உடுச்சேர்ந்த கடியவிசையினையுடைய

அமைப நிரம்பவலித்துத் தலைமையினையுடைய யானையினது அழகியமுகத்தே எய்கையினாலே,

உ௫ - நாணைக்கொள்ளுமிடம்

[புண்ணுமிழ குருதி முகம்பாயந் திழிதரப, புள்ளி வரிநுதல் சிதைய நில்லா, தயாந்துபுறங் கொடுதத பின்னா நெடுவே, ளணங்குறு மகளி ராடுகளங் கடுப்ப]

புள்ளி வரி நுதல் சிதையப புண உமிழ் குருதி முகம பாயந்து நெடுவேள் அணங்கு உறு மகளிா ஆடுகளம் கடுப்ப இழிதர—புள்ளியினையும் புகரினையுமுடைய மத்தகம் அழகழியும்படி அம்புபட்டு உருவின புணகளால் உமிழப்படுங்குருதி முகத்தேபாநது முருகனால்வருத்தமுற்ற மகளிர்க்கு மறியறுத்தாடுங் களத்திற் குருதிகுதிக்கு மாறுபோலக் குதிக்கையினாலே,

அயாந்து நிலலாது புறங் கொடுதத பினனா—தனனைமறந்து ஆணடுநிறறலாறறாது முதுகிட்டுப்போன பினபு,

இதனாலும ஏதீடுகூறினாள

மகளிராடுங்களம் கடபபமாலைவளைத்தாற்போல மிகவுங் கடபபமாலை வளைதத வென்பாருமுளா

திண் நிலைக் கடம்பின் திரள் அரை வளைஇய துணை அறை மாலையிற கை பிணி விடேம—திணணிய நிலையினையுடைய கடம்பினது திரணடமுதலை நெருங்கச்சூழ்நத மகளிரொழுங்கிற்கு ஒப்புச்சாற்றுதலையுடைய மாலைபோலே கைகோத்தலை விடேமாய்,

நுரை உடைக் கலுழி பாயதலின—யாறறின நுரையையுடைய பெருக்கிலே குதிக்கையினாலே,

உரவுத் திரை அருங்கரை வாழையின நடுங்க— அதனிடத்துப் பரக்கினற திரை மோதி இடிக்கரையினினற வாழைபோலே கால்தளாநது பினனா ஒழுகினேமாக, அதுகண்டு,

[பெருந்தகை, யஞ்சி லோதி யசையல யாவது, மஞ்ச லோமபுநி னணிநல னுகாவென] பெருந்தகை அம சில ஓதி அசையல நின அணி நலன நுகாகு யாவதும் அஞ்சல் ஓமபு என—பெரிய தகுதிப்பாடுடைய அழகிய சிலவான மயிரினையுடையாய, இங்ஙனங் காறளாநதொழுகாதேயென்றெடுத்து யான நின அழகியநலத்தை நுகாவேன், நினனைநீங்குவேனெனறு சிறிதுமஞ்சுதலைப்பரிகரியெனச் சொல்லி,

மாசு அறு சுடா நுதல நீவி—குறறமறற ஒளியினையுடைய நுதலைததுடைதது,

நீடு நினைந்து என் முகம நோக்கி நககனன—நெடுநாள இக்களவொழுக்கம நிகழவேணடுமென்று நினைநது எனமுகத்தைப்பாாததுச் சிரித்தான,

[அந்நிலை, நாணு முட்கு நணணுவழி யடைதர, வொயயெனப பிரியவும் விடாஅன்:]

அந்நிலை பினனே கூட்டிறறு

நண்ணுவழி நாணும உட்கும அடைதர ஒயயெனப பிரியவும் விடான்—அங்ஙனம் அவனணுகாநினறவிடத்துத் தனக்கு இயல்பாகியநாணமும் அச்சமும் அவ்விடத்தேவந்து தோன்றுகையினாலே விரையத் தன்னிடத்து நின்றும் இவள நீங்கவும் விடானாய்,

[கவைஇ, யாக மடைய முயங்கலின்] அந்நிலை கவைஇ ஆகம் அடைய முயங்க

வின்—அங்ஙனம் நின்றநிலையிலே கையாலேயணைத்து இவள்மார்பு தன்மார்பிலே யொடுங்கும்படி தழுவுகையினாலே,

இதனால் ஏதிடும் வேட்கையுரைத்தலுங் கூறினாள்

[அவ்வழிப, பழுமிளகுக்க பாறை நெடுஞ்சுனை]

பழுமிளகு உக்க பாறை நெடுஞ்சுனை—பழுத்த மிளகுசிந்திக்கிடக்கின்ற கற்பாறையிடத்து நீண்டசுனையிலே,

முழுமுதற் கொக்கின் தீங்கனி உதிர்ந்தென—பெரிய அடியினையுடைய மாவினுடைய இனியபழங்கள் உதிர்ந்தனவாக அப்பழத்தாலும்,

[புள்ளெறி பிரசமொ டீண்டிப் பலவின், னெகிழ்ந்துகு நறும்பழம் விளைந்த தேறல்]

பலவின் நெகிழ்ந்து உகு நறும் பழம்—பலவினுடைய விரிந்து தேன்பரக்கின்ற நறியபழத்தாலும்,

விளைந்த தேறல்—உண்டான கட்டெளிவு,

புள் எறி பிரசமொடு ஈண்டி—நிரம்புதலால் தன்னை நுகர்கின்ற ஈயினைத்தள்ளியுகுத்த தேனாலே வந்துதிரளுகையினாலே,

நீர் செத்து அயின்ற தோகை—தனக்கு எளிய நீராகக்கருதி அத்தேறலையுண்ட மயில்,

[வியலூர்ச, சாறுகொ ளாங்கண் விழவுக்கள நந்தி] சாறு கொள் ஆங்கண் வியல் ஊர் விழவுக் களம் நந்தி— விழாக்கொள்ளுதற்குரிய அவ்விடங்களையுடைய அகற்சியையுடைய ஊர்களில் விழாக்கொள்ளுதலையுடைய களத்தே மிக்கு,

ஆங்கணென்றது - கோயில்களை

அரிக் கூட்டு இன்னியம் கறங்க ஆடும் மகள்—அரித்தெழுகின்ற ஓசையைக்கூட்டுதலையுடைய இனிய வாச்சியங்களொலிப்ப ஆடுகின்றமகள்,

கயிறு ஊர் பாணியின் தளரும் சாரல்—கழாயக்கயிற்றிலே ஏறியாடுகின்ற தாளத்திலே தான் ஆற்றாது தளருமாறுபோலத் தளருஞ்சாரல்,

தேறலயின்ற தோகை கூத்தாடி ஆற்றாது தளருஞ் சாரலையுடைய குன்றெனக

இதற்கு உள்ளுறையுவமங் கொள்ளுமாறு —மிளகுக்கபாறை அந்நிலத்து மாக்களுறைகின்ற ஊராகவும், நெடுஞ்சுனை தலைவன் குடியாகவும், மாம்பழத்தாலும் பலாப்பழத்தாலும் விளைந்த தேறல் தந்தையாலும் தாயாலும்முளளாகிய தலைவனாகவும், பிரசம் இவனைக்கூட்டின பாலேவனாதெய்வமாகவும், அதனையுண்டமயில் உயர்ந்த தலைவனைத் தன்குலத்திற்கு ஒத்தானாகக்கருதி நுகர்ந்ததலைவியாகவும் அதன்றாலிறப்பிறந்த களிப்புக் களவொழுக்கத்தாற்பிறந்த பேரின்பமாகவும் மயில் ஆடவாற்றாத்தன்மை வருந்திக்குறைந்த தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க

[வரையர மகளிரிற சாஅய் விழைதக, விண்பொருஞ் சென்னிக் கிளைஇய காந்தட், டண்கமழ் அலரி தாஅய] விண் பொருஞ் சென்னிக் கிளைஇய காந்தள் தண் கமழ் அலரி வரை அரமகளிரில் சாஅய் விழைதகத் தாஅய்—விண்ணைத்தீண்டுகின்ற சிகரங்களிலே கிளைத்த செங்காந்தளினுடைய குளிர்ந்த மணக்கின்ற பூக்கள் கீழே வரையரமகளிர் பறந்து விளையாடுகலிற் றங்நலம் சிறிதுகெட்டு விரும்புதல்தகும்படி கீழே வந்து பரந்து,

நன் பல வம்பு விரி களத்திற் கவின் பெறப் பொலிந்த குன்று கெழு நாடன்—நன்றாகிய பலவாகிய கச்சுப்பரந்த களம்போலே அழகுபெறப் பொலிவுபெற்ற மலை பொருந்தின நாடன்,

உயர்ந்தநிலத்தே நின்று மணக்கின்ற காந்தள் வரையரமகளிராற் கீழ்நிலத்தே பரந்து அவ்விடத்தைக் கச்சுவிரித்தாற்போல அழகுபெறுத்துமென்றதனால், நம்மினுயர்ச்சியையுடைய தலைவனை நமது நல்வினையாற் றனதுபெருமைகள் தானுமொழிந்து இவ்விடத்தே வந்துகூடி நமக்கும் உயர்ச்சியுளதாக்கி நம்மை அழகுபெறுத்துகின்றானென்று உள்ளுறையுவமமெய்திற்று.

எம் விழைதரு பெருவிறல்—எம்மை எப்பொழுதும் விரும்புதலைத்தருகின்ற பெரியவெற்றியையுடையவன்,

அவ்வழி (௧௮௬) உள்ளத் தன்மை யுள்ளினன் கொண்டு—தான்முயங்குகையினாலே அப்பொழுது இவளுள்ளத்து நிகழுந்தன்மை மேலவரைந்துகொண்டு இல்லறநிகழ்த்துதலாயிருக்குமென்று நினைந்தனனாய அதனையுட்கொண்டு,

அவ்வழி இங்கேகூட்டிற்று

[சாறயர்ந் தன்ன மிடாஅச் சொன்றி, வருநர்க்கு வரையா வளநகர் பொற்ப, மலரத் திறந்த வாயில் பலருண்]

பலர் உண மலரத் திறந்த வாயில் வளநகர்—பலருமவந்து உண்ணும்படி அகலக் கதவு திறந்துகிடக்கின்ற வாசலையுடைய வளநகர்,

மிடாச் சொன்றி வருநர்க்கு வரையாச் சாறு அயர்ந்து அன்ன வளநகர் பொற்ப—மிடாச்சோற்றை வருவார்க்கெல்லாம் வரையாமலிடுகின்ற விழாக்கொண்டாடினாற் போன்ற செல்வத்தையுடைய அகம் பொலிவுபெறும்படி,

முன்புள்ள இயல்புகூறிற்று

பைந் நிணம் ஒழுகிய நெய் மலி யடிசில்—பசுத்த நிணமொழுகின நெய்மிக்க அடிசிலை நீயிடுகையினாலே,

வசை இல் வான் திணைப் புரையோர் கடும்பொடு விருந்துண்டு எஞ்சிய மிச்சில்—குற்றமில்லாத உயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்த உயர்ந்தோர் தமதுசுற்றத்தோடே விருந்துண்டு மிக்க அடிசிலை,

பெருந்தகை—பெரிய தகைமைப்பாடுடையவன்,

நின்னோடு உண்டலும் புரைவது என்று ஆங்கு அறம் புணையாகத் தேற்றி—நீயிடுகையினாலே யானுண்டலும் உயர்ந்ததென்றுசொல்லி அப்பொழுது இல்லறம் தங்களைக்கரையேற்றுவதாகத் தெளிவித்து,

ஓடு ஆலாக்குக

பிறங்கு மலை மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழுது ஏமுறு வஞ்சினம் வாய்மையின் தேற்றி—பெரியமலையில் மிகஉயர்ந்தவிடத்தே யுறைகின்ற முருகனையும்வாழ்த்தி வணங்கி அவன்முன்னே இவள் மயக்கமுறுதற்குக் காரணமான வஞ்சினத்தை உண்மையாற்றெளிவித்து,

வஞ்சினம் - பிரியின் அறனல்லதுசெய்தேனாவேனென்னுமொழி மூன்றேற்றுதலின், ஏமுறுவஞ்சினமென்றார்

அம் தீம் தெண்ணீர் குடித்தலின் நெஞ்சு அமர்ந்து—அம்மலையில் அழகிய இனிய அருவிநீரை அவன்குடிக்கையினாலே இவள்நெஞ்சு சூளுறவிலே பொருந்தி,

நீர்குடித்தலும் ஒருசூளுறவென்று கொள்க. நெஞ்சமைந்தென்றும் பாடம்.

[அருவிட ரமைந்த களிறுதரு புணர்ச்சி, வானுரி யுறையுள் வயங்கியோ ரவாவு ம், பூமலி சோலை யப்பகல கழிப்பி] வான் உரி உறையுள் வயங்கியோர் அவாவும் அரு விடர் அமைந்த பூ மலி சோலை களிறு தரு புணர்ச்சி அப் பகல் கழிப்பி—ஆகா யத்திடத்தே தமக்குரிய இருப்பினையுடைய விளங்கிய தேவர்விரும்பும் அரிய முழை ஞ்சுகளினிடத்தே பொருந்தின பூமிக்க சோலையிலே களிறுகூட்டின கூட்டத்தை அன்றைப்பகற்பொழுதெல்லாம் போக்கி,

உரிய உறையுள் - விகாரம

உண்மைசெப்புங்கிளவி கூறினள

[எல்லை செலல வேழூர பிறைஞ்சிப, பல்கதிர மண்டிலங் கலசோபு மறைய:] பல் கதிர் மண்டிலம் ஏழ ஊர்பு எல்லை செலல இறைஞ்சிக் கல சேர்பு மறைய—பலகிரணங்களையுடைய ஞாயிறு எழுகுதிரைபூண்ட தேரையேறிப பகற்பொழுது போம்படி தாழ்ந்து அத்தகிரியைச்சேர்ந்து மறைகையினாலே,

மான் கணம மரமுதல தெவிட்ட—மான்றிரள் மரத்தடிகளிலே திரள,

அசையிடுதலுமாம

ஆன் கணம கன்று பயிர குரல மன்று நிறை புகுதர—பசுவினுடையதிரள் கன் றுகளையழைக்குங் குரலையுடையவாய் மன்றுகள்நிறையப புகுதலைசசெய்ய,

ஏங்கு வயிர இசைய கொடு வாய் அன்றில ஓங்கு இரும பெண்ணை அகமடல் அகவ—ஊதுகின்ற கொம்புபோன்ற ஓசையையுடைய வளைந்த வாயையுடைய அன் றில் உயரும பெரியபனையில உண்மடலிலேயிருந்து பேட்டையழைக்க,

பாம்பு மணி உமிழ—பாம்பு தான்மேய்தல காரணமாகத் தனனிடத்துமாணிக் கத்தை யீன,

[பல்வயிற கோவலர், ஆமபலந் தீங்குழற றெள்விளி பயிறற] கோவலர் பல வயின் ஆம்பல அம் தீங் குழல தெள் விளி பயிறற—இடையர பலவிடங்களினுநின்று ஆம்பலென்னும் பண்ணினையுடைய அழகிய இனிய குழலிடத்துத தெளிந்த ஓசை யைப் பலகாலுமெழுப்ப,

ஆம்பல் ஆய இதழ கூம்பு விட—ஆமபலினது அழகியஇதழ்கள தளையவிழ,

[வளமனைப, பூந்தொடி மகளிர சுடாதலைக கொளுவி, யந்தி யநதண ரயர·]

அந்தணர அந்தி அயர—பார்ப்பார அந்திககாலததுச் செய்யுந்தொழில்களை நிகழ்த்த,

வள மனைப பூநதொடி மகளிர சுடர தலைககொளுவி அநதி அயர—செலவத்தை யுடைய மனைகளிற பொலிவுபெற்ற தொடியினையுடைய மகளிர விளக்கை அவ்விடத் தேகொளுத்தி அநதிககாலத்திற றொழிலைநிகழ்த்த,

கானவர விண் தோய பணவைமிசை ஞெகிழி பொத்த—அககாட்டிலவாழ்வார விண்ணைததீண்டுகின்ற பரணினமேலே தீக்கடைகோலாலே நெருப்பைப்பிறப்பித்து எரிப்ப,

வானம யா மலை வாய சூழ்பு கறுப்ப—மேகம பெரிய மலையிடத்தைச்சூழ்ந்து கறுப்ப,

கானம் கல்லெனறு இரட்ட—காட்டிலுள்ள விலங்குகளெல்லாம கல்லென்னு மோசையையுடையவாய ஒன்றறொடொன்று மாறிககூப்பிட,

கானம - ஆகுபெயா

புள்ளினம் ஒலிப்ப — பறவைகள குடமமைககண்ணேநின்று ஆரவாரிக்கையி ஞலே,

* [சினைஇய வேநதன் செல்சமம் கடுபபத, துனைஇய மாலை துனனுதல காணுாஉ:]

தெய்ட்டப (உகள) புகுதர (உகஅ) அகவ (உஉ௦) உமிழ்ப் (உஉக) பயிறறக (உஉஉ) கூமபுவிட (உஉ௩) அயரப (உஉ௫) பொததக (உஉ௬) கறுபப (உஉஎ) இரட்ட ஒலிப் பச (உஉஅ) செலசமஙகடுபப (உஉகூ) மாலை துனனுதலகணடு (உ௩௦) என முடிகக.

இவ்வெசசஙகள் எதிகாலமுணாததின. † "நிலமொருஙகு மயஙகுத லின் றென மொழிப" எனவே காலமிரண்டு மயஙகுமெனறலிற குறிஞ்சியின மாலைககா லஙகூறிறறா

[நேரிறை முனகை பறறி நுமாதர, நாடறி நன்மண மயாகஞ சின்ஞட், கலங்க லோம்புமி னிலஙகிழை யீரொன, வீர நன்மொழி தீரக கூறி]

இலஙகிழையீா—விளஙகுகினற பூணியையுடையீா,

நுமா நோ இறை முனகை பற்றித் தர நாடு அறி நல மணம் அயர்கம—நும்மு டையசுற்றததாா நுமது நேரிய இறையினையுடைய முனகையைபபிடிதது எமசகுத் தர நாட்டிலுள்ளாரெலலாமறியும் நன்றாகியகலியாணததினைப பின்பு நிகழததுவேம்;

சின்னுள் கலஙகல ஓமபுமின என ஈரம் நனமொழி தீரச கூறி—யாம் இக்கள வொழுக்கத்தாறபெறும பேரின்டம்பெறுதறகுச சிறிதுநாள இஙஙனம் ஒழுகாநின் றேமெனறு நெஞசுகலஙகுதலைப பாதுகாபபீராகவென்று அருளுடைததாகிய நல்ல வார்த்தையை இவளநெஞ்சில வருததந தீருமபடி சொலலி,

துணை புணா ஏறறின் எமமொடு வநது—ஆவைபபுணாநத ஏறுபோலே விடா மல் எமமுடனேகூடவந்து,

துஞ்சா முழவின் மூதூா வாயில உண துறை நிறுததுப பெயாநதனன்—ஓசை யை ஒருகாலுமறாத முழவினையுடைய பழைய நம்மூாவாசலில பலரும் நீருண்ணுந் துறையிலே எம்மைநிறுததி மீண்டுபோனுன்,

இதனல் வேட்கையுரைததல கூறினுள

அதறசொண்டு அன்றை அன்ன விருபபோடு எனறும இர வரல மாலையனே—அபபுணாச்சிதொடஙகி அம்முதனுள்போன்ற விருபபத்தோடே எந்நாளும் இர வுககுறியிலே வருதலைத தனககியலபாகவுடையன்,

ஏகாரம - ஈற்றசை

வருதோறும் காவலா கடுகினும கதன் நாய குரைபபினும் நீ துயிலெழினும் நிலவு வெளிப்படினும—அங்ஙனம வருமபோதெலலாம ஊாகாவலா கடுகிககாததாராயினும் கோபத்தையுடைய நாய் குரைததததாயினும் நீ துயிலுணாந்தாயாயினும் நிலவு வெளி யாகவெறிததததாயினும,

வேய் புரை மென் தோள இன்றுயில பெறுஅன்—மூங்கிலையொததமெல்லிய தோளிற்பெறும இனியதுயிலைப் பெறுது போவன;

பெயரினும் முனியல உறுஅன்—யாஙகள குறியல்லதனைக குறியாகக்கருதிச் செல்லாநினறுமீண்டு மனையிடத்தேபுகுகினும் அதற்கு வெறுததலைச்செய்யான்;

---

* இதறகு உரைகிடைத்திலது

† தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம, அகததிணையியல, கஉ.

இளமையின் இகந்தன்றும் இலனே—அவன்றான் இளமைப்பருவத்தைக் கடந்ததுமிலன்,

[வளமையிற், றன்னிலை திரிந்தன்று மிலனே] வளமையில் என்றும் (உசஉ) தன்னிலை திரிந்தன்றும் இலனே—நற்குணங்களைத் திரித்தற்குரிய செல்வச்செருக்கால் எந்நாளும் தன்குலத்திற்குரிய நற்குணங்களின் நீங்கியதுமிலன்,

ஏகாரங்கள் - ஈற்றசை

கொன் ஊர் மாய வரவின் இயல்பு நினைஇத் தேற்றி—அலர்முதலியவற்றான் அச்சத்தையுடைய இவ்வூரின்கண்ணே தனக்குப் பொய்யாயிருக்கின்ற இரவுக்குறியிலே கூடுதற்குவருகின்ற வரவின் றன்மையை இஃதொழுக்கமன்றென்று நினைத்து அவன் வரைந்துகொள்ள இல்லறம் நிகழ்த்துதலே நல்லொழுக்கமென்று துணிகையினாலே,

[நீரெறி மலரிற் சாஅ யிதழ்சோரா, வீரிய கலுழுமிவள் பெருமதர் மழைக் கண்] இவள் பெரு மதர் மழைக் கண் நீர் எறி மலரிற் சாஅய் இதழ் சோரா ஈரிய கலுழும்—இவளுடைய பெரிய மதர்த்த குளிர்ந்த கண்கள் பெருந்துளியெறிந்துபெய்தமலர்போலே அழகுகெட்டு இமைசோர்ந்து ஈரத்தினையுடையவாய்க் கலங்காநிற்கும்,

[ஆகத் தரிப்பனி யுறைப்ப நாளும், வலைப்படு மஞ்ஞையி னலஞ்செலச் சாஅய், நினைத்தொறுங் கலுழுமா லிவளே கங்குல், லளைச்செறி யுழுவையு மாளியு முளியமும், புழற்கோட் டாமான் புகலவியுங் களிறும், வலியிற் றப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத், துருமுஞ் சூரு மிரைதே ரரவமும், மொடுங்கிருங் குட்டத் தருஞ்சுழி வழங்கும், கொடுந்தாண் முதலையு மிடங்கரும் கராமும், நூழிலு மிழுக்கு மூழடி முட்டமும், பழுவம் பாந்தளு முளப்படப் பிறவும், வழுவின் வழாஅ விழுமமவர், குழுமலை விடரக முடையவா லெனவே]

இவள் அவர் குழுமலை விழுமம் உடையவால் என நினைத்தொறும் வலைப்படு மஞ்ஞையின் நலம் செலச் சாஅய் அரிப்பனி நாளும் ஆகத்து உறைப்பக் கலுழும்—இவள் அங்ஙனந்தேற்றக் கண்கலுழுகின்றதற்கு மேலே அவர்வருகின்ற மலை இடும்பையுடையவாயிருக்குமென்று நினைக்குந்தோறும் வலையிலகப்பட்ட மயில்போலே தன்னலம்போம்படி நுணுகிக் கண்ணில் அரித்துவீழ்கின்றநீர் நாடோறும் மார்பிலே துளிப்பக் கலங்காநிற்கும்,

கங்குல்—இராக்காலத்து,

அளைச் செறி உழுவையும்—முழைஞ்சிடத்திலே செறியும் புலிகளும்,

யாளியும்—யாளிகளும்,

உளியமும்—கரடியும்,

புழல் கோடு ஆமான் புகலவியும் – உள்ளூடுபொய்யான கொம்பையுடைய ஆமானிலேறும்,

களிறும்—யானையும்,

வலியின் தப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத்து உருமும்— வலியின்றிறங்கெடுக்கும் தறுகண்மையையுடைத்தாகிய வெவ்விய சினத்தையுடைய உருமேறும்,

சூரும்— கொடுந்தெய்வமும்,

இரை தேர் அரவமும்—இரைதேடித்திரியும் பாம்பும்,

ஒடுங்கு இருங்குட்டத்து அருஞ்சுழி வழங்கும் கொடுந்தாள் முதலையும் இடங்கரும் கராமும்—புடைபட்ட கரிய ஆழத்திட்டத்துப் போதற்கரிய சுழியிடத்தே திரியும் வளைந்த தாளையுடைய முதலையும் இடங்கரும் கராமும்

இவை மூன்றும் சாதி விசேடம்

நூழிலும்—வழிப்பறிப்பார் கொன்றுகுவிக்கும் இடங்களும்,

நூழில் - கொடிப்பிணக்கென்பாருமுளர்

இழுக்கும்—வழுக்கு நிலமும்,

ஊழ் அடி முட்டமுர—முறைப்படிப்பார் ஆய பின்பு வழிமுட்டாயிருக்கும் இடங்களும்,

பழுவும்—பிசாசும்,

பாந்தளும்—பெரும்பாம்பும்

உள்ளப்பட்ட பிறவும் வழுவின வழு அவ் விழுமம்—உள்ளமுதலாக எண்ணப்பட்ட இவையெல்லாமுட்பட வேறும் தப்புஞ்செயலின் றப்பாத இம்மையைகளை

விழுமஞ்செய்வனவற்றை விழுமமென்றார், இஃது ஆகுபெயர்

அவர் குழு மலை விடரகம் உடையவால் என—தலைவருடைய மலையையுடைத்தாகிய மலையின் முழைஞ்சிடம் உடையவாயிருக்குமென்று

அன்னாய் வாழி, அன்னாய் யான் கூறுகின்றதனை விரும்புவையாக (௧), நீயும் ஐயாமையிலையாகி வருந்துதி (௮), இவளும் (௨௪) ஏனையுலகத்தும் இயைவதாலெனக் கூறி (௨௪) மெலியும் (௨௬), யானும் (௨௬) சான்றோர்போல (௨௮) வருந்தாநின்றேன் (௨௯), எண்ணுது (௩௧) எமியேந்துணிந்த அருவினை (௩௨) நிகழ்ந்ததன்மை நீயுணரச் (௩௩) செப்புதலையமைந்தேன் அதுகேட்டுச் சினவாதீமோ (௩௪), நனையிறப்புள்ளோப்பி (௩௮) வருதியரென நீபோகவிடுகையினாலே (௩௯) யாங்களும்போய் இதணமேறிக் (௪௧) கிளிகடிமரபினவற்றை வாங்க ஓட்டிக் (௪௪) கொண்மூப் (௫௦) பொழிந்தென (௫௩) நெடுங்கோட்டிழிதரு தெண்ணீர் (௫௪) அருவி (௫௫) யாடிப் (௫௬) பாயசுனைகுடைவுழிப் (௫௭) பாயம்பாடிக் (௫௮) கூந்தலைப்பிழிவனந்துவரிச் (௬௦) சிவந்தகண்ணேமாய் (௬௧) மலிவனமறுகிப் (௬௭) பரேரம் புழகுடனே (௯௬) காந்தள் (௬௨) முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் (௯௫) பாறையிலேகுவித்துத் (௯௮) தெள்விளி பயிற்றி (௧௦௦) ஓட்பியும் (௧௦௧) தழைதைஇ உடுத்துக் (௧௦௨) கோதையை (௧௦௩) முச்சியிலேகட்டிச் (௧௦௪) செயலைத் (௧௦௫) தண்ணிழலிலே யிருந்தனமாக (௧௦௬), குன்றுகெழுநாடனாகிய எம்பெருவிறல் (௧௧௯) அணிபெறவந்து (௧௩௯) இளையீர், இறந்த (௧௪௧) கெடுதியுமுடையேனென்றனன், அதனெதிர் (௧௪௨) சொல்லேமாதலிற் கலங்கி (௧௪௫) மெல்லியலீர் சொல்லுமாற்றியேமோவெனச்சொல்லி (௧௪௯) ஓச்சி (௧௫௦) அவித்துச் (௧௫௧) சொல்லற்பாணிநின்றனனாக (௧௫௨), வேழம் எதிர்தருகையினாலே (௧௫௫) விரைந்தவற்பொருந்தி (௧௫௮) நடுங்காநிற்கப் (௧௬௧) பகழியைவாங்கி (௧௭௦) அணிமுகத்தழுத்தலின் (௧௭௧) அதுபுறங்கொடுத்தபின் (௧௭௪) கலுழிபாய்தலின் (௧௭௮) வாழையினடுங்கினமாக, அதுகண்டு பெருந்தகை (௧௭௯) எடுத்து அஞ்சலோம்பெனச்சொல்லி (௧௮௧) நீவி நினைந்து (௧௮௨) என்முகநோக்கி நக்கனன் (௧௮௫), அவ்வழி நாணுமுட்கும் அடைதருகையினாலே (௧௮௪) இவளீங்கவும் விடானாய் (௧௮௫) அந்நிலை (௧௮௫) முயங்கலின், அவ்வழி (௧௮௬) யிவளுற்றாளாத்தன்மை யுள்ளினனாய் அதனையுட்கொண்டு (௨௦௦) விருந்துண்டெஞ்சிய மிச்சிலை (௨௦௬) நீயிடுகையினா

லே யானுண்டலும் புரைவதென்று சொலலித (உ0எ) தேற்றிய (உ0அ) பெருந்தகை (உ0கூ) கடவுளும் வாழ்த்திக் கைதொழுது (உ0கூ) வஞ்சினம்வாய்மையிற் றேற்றித (உக0) தெண்ணீர்குடித்தலின் நெஞ்சமாந்து (உகக) சோலையிலே (உகச) களிறுதருபுணர்ச்சியைக (உகஉ) கழிப்பி (உகச) மண்டிலம் மறைகையினாலே (உககூ) மாலைதுன்னுதல் கண்டு (உரு0) இலங்கிழையீா, கலங்கலோம்புமினென்ன (உருரு) ஈர நன்மொழிகூறி (உருச) எம்மொடுவந்து (உருரு) உணதுறைநிறுத்துப் பெயர்ந்தனன், அற்றைக்கொண்டு (உருஎ) என்றும் (உருஅ) இரவிலவருமாலையன், வருந்தோறும் (உருகூ) கடுகினும் குரைப்பினும் (உசு0) துயிலெழினும் வெளிப்படினும் (உசுக) இன்றுயில (உசுஉ) பெரும்றப் போவன, அதுவேயனறிப பெயரினும் முனியலுறுன (உசுரு) இகந்தன்றுமிலன் (உசுச), என்றும் (உசுஉ) தீாந்தன்றுமிலாதவன (உசுரு) மாயவரவினியல்புநினைந்து தேற்றுகையினாலே (உசுகூ) இவள்கலுழும் (உசுஅ), அங்ஙனம் அழுகின்றதற்குமேலே அவாவருகின்ற (உசு0) குழுமலைவிடரகம் (உசுக) விழுமம் (உசு0) உடையவென (உசுக) நினையுந்தோறும் (உருக) சாஅய (உரு0) உறைப்பக (உசுகூ) கலங்காநிறகும் (உருக), இதுகாண நலவினை நிகழ்ந்தவண்ணமென்றுளென வினைமுடிக்க

ஆரியவாசன்பிரசத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் கபிலர்பாடிய குறிஞ்சிப்பாட்டிற்கு மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

வெண்பா

க நின்குற்ற மில்லை நிரைதொடியும் பண்புடைய
ளென்குற்றம் யானு முணர்கலேன் — பொன்குற்
றருவி கொழிக்கு மணிமலை நாட
தெரியுங்காற் றீய திலை

உ ஆற்றலசால் கேள்வி யறம்பொரு ளின்பத்தைப்
போற்றிய புனைந்த பொருளிற்றே - தேற்ற
மறையோர் மணமெட்டி னைந்தா மணத்திற்
குறையுங் குறிஞ்சிக் குணம்

ஒன்பதாவது

பட்டினப்பாலை.

வசையிலபுகழ் வயஙகுவெணமீன்
றிசைதிரிந்து தெறகேகினுந
தறபாடிய தளியுணவிற
புட்டேமபப புயன்மாறி
வான்பொயபபினுந தான்பொயயா
மலைததலைய கடறகாவிரி
புனலபரநது பொன்கொழிககும
விளைவறா வியனகழனிக
கார்ககரும்பின் கமழாலைத
தீததெறுவிற் கவின்வாடி
நீர்ச்செறுவி னீணெயதற
பூச்சாமபும் புலததாஙகட்
காயசசெந்நெற கதிரருநது
மோட்டெருமை முழுக்குழவி
கூட்டுநிழற றுயிலவதியுங
கோட்டெங்கிற் குலைவாழைக்
காய்க்கமுகிற கமழ்மஞ்ச
ளினமாவி னிணர்ப்பெண்ணை
முதறசேமபின் முளையிஞ்சி
யகனகா வியன்முறறத்துச
சுடர்நுதன் மடநோக்கி
னேரிழை மகளி ருணங்குணாக் கவருங
கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை
பொறகாற் புதலவர் புரவியின் றுருட்டு
முககாற சிறுதோ முன்வழி விலக்கும்
விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக்
கொழுமபலகுடி ச செழுமபாககததுக்
குறுமபல்லூர் நெடுஞ்சோணாட்டு
வெள்ளையுப்பின் கொள்ளைசாற்றி
நெல்லொடு வந்த வலவாய்ப் பஃறி
பணைநிலைப் புரவியி னணைமுதற் பிணிக்கும்

கழிசூழ்படப்பைக் கலியாணர்
பொழிற்புறவிற் பூந்தண்டலை
மழைநீங்கிய மாவிசும்பின்
மதிசேர்ந்த மகவெண்மீ
னுருகெழுதிற லுயர்கோட்டத்து
முருகமர்பூ முரண்கிடக்கை
வரியணிசுடர் வான்பொய்கை
யிருகாமத் திணையேரிப்
புலிப்பொறிப் போர்க்கதவிற்
றிருத்துஞ்சுந் திண்காப்பிற்
புகழ்நிலைஇய மொழிவளர
வறநிலைஇய வகனட்டிற்
சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி
யாறுபோலப் பரந்தொழுகி
யேறுபொரச் சேறாகித்
தேரோடத் துகள்கெழுமி
நீறாடிய களிறுபோல
வேறுபட்ட வினையோவத்து
வெண்கோயின் மாசூட்டுந்
தண்கேணித் தகைமுற்றத்துப்
பகட்டெருத்தின் பலசாலைத்
தவப்பள்ளித் தாழ்காவி
னவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்கு
மாவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயிறம்
மாயிரும் பெடையொ டிரியல் போகிப்
பூதங் காக்கும் புகலருங் கடிநகர்த்
தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கு
முதுமரத்த முரண்களரி
வரிமண லகன்றிட்டை
யிருங்கிளை யினனொக்கற்
கருந்தொழிற் கலிமாக்கள்
கடலிறவின் சூடுதின்றும்
வயலாமைப் புழுக்குண்டும்
வறளடம்பின் மலர்மலைந்தும்
புனலாம்பற் பூச்சூடியு
நீனிற விசும்பின் வலனேர்பு திரிதரு
நாண்மீன் விராய கோண்மீன் போல

மலர்தலை மன்றத்துப் பலருடன் குழீஇக்
கையினுங் கலத்தினு மெய்யுறத் தீண்டிப்
பெருஞ்சினத்தாற் புறக்கொடாஅது
இருஞ்செருவி னிகன்மொய்ம்பினோர்
கல்லெறியுங் கவண்வெரீஇப்
புள்ளிரியும் புகர்ப்போந்தைப்
பறழ்ப்பன்றிப் பல்கோழி
யுறைக்கிணற்றுப் புறச்சேரி
மேழகத் தகரொடு சிவல்விளை யாடக்
கிடுகுநிரைத் தெஃகூன்றி
நடுகல்லி னரண்போல
நெடுந்தூண்டிலிற் காழ்சேர்த்திய
குறுங்கூரைக் குடிநாப்பண்
ணிலவடைந்த விருள்போல
வலையுணங்கு மணன்முன்றில்
வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்ந்த
வெண்கூ தாளத்துத் தண்பூங் கோதையர்
சினைச்சுறவின் கோடுநட்டு
மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினான்
மடற்றாழை மலர்மலைந்தும்
பிணர்ப்பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும்
புன்றலை யிரும்பரதவர்
பைந்தழைமா மகளிரொடு
பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லா
துவவுமடிந் துண்டாடியும்
புலவுமணற் பூங்கானன்
மாமலை யணைந்த கொண்மூப் போலவுந்
தாய்முலை தழுவிய குழவி போலவுந்
தேறுநீர் புணரியோ டியாறுதலை மணக்கு
மலியோதத் தொலிகூடற்
றீதுநீங்கக் கடலாடியு
மாசுபோகப் புனல்படிந்து
மலவ னாட்டியு முரவுத்திரை யுழக்கியும்
பாவை சூழ்ந்தும் பல்பொறி மருண்டு
மகலாக் காதலொடு பகல்விளை யாடிப்
பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும்
பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைத்

துணைப்புணர்ந்த மடமங்கையர்
பட்டுநீக்கித் துகிலுடுத்து
மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து
மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு
மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவு
நெடுங்கான் மாடத் தொள்ளெரி நோக்கிக்
கொடுந்திமிற் பரதவர் குரூஉச்சுட ரெண்ணவும்
பாட லோர்த்து நாடக நயந்தும்
வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்துங்
கண்ணடை இய கடைக்கங்குலான்
மாஅகாவிரி மணங்கூட்டுந்
தூஉவெக்கர்த் துயின்மடிந்து
வாலிணர் மடற்றாழை
வேலாழி வியன்றெருவி
னல்லிறைவன் பொருள்காக்குந்
தொல்லிசைத் தொழின்மாக்கள்
காய்சினத்த கதிர்ச்செல்வன்
றேர்பூண்ட மாஅபோல
வைகறொறு மசைவின்றி
யுல்குசெயக் குறைபடாது
வான்முகந்தநீர் மலைப்பொழியவு
மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பரப்பவு
மாரி பெய்யும் பருவம் போல
நீரினின்று நிலத்தேறவு
நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவு
மளந்தறியாப் பலபண்டம்
வரம்பறியாமை வந்தீண்டி
யருங்கடிப் பெருங்காப்பின்
வலியுடை வல்லணங்கினோன்
புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி
மதிநிறைந்த மலிபண்டம்
பொதிமூடைப் போரேறி
மழையாடு சிமய மால்வரைக் கவாஅன்
வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போலக்
கூருகிர் ஞமலிக் கொடுந்தா ளேற்றை
யேழகத் தகரோ டுகளு முன்றிற்
குறுந்தொடை நெடும்படிக் கால

கொடுந்திண்ணைப் பஃறகைப்பிற்
புழைவாயிற் போகிடைகழி
மழைதோயு முயர்மாடத்துச்
சேவடிச் செறிகுறங்கிற்
பாசிழைப் பகட்டல்குற்
றூசுடைத் துகிர்மேனி
மயிலியன் மானோக்கிற்
கிளிமழலை மென்சாயலோர்
வளிநுழையும் வாய்பொருந்தி
யோங்குவரை மருங்கி னுண்டா துறைக்குங்
காந்தளந் துடுப்பிற் கவிகுலை யன்ன
செறிதொடி முன்கை கூப்பிச் செவ்வேள்
வெறியாடு மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க்
குழலகவ யாழ்முரல
முழவதிர முரசியம்ப
விழவறா வியலாவணத்து
மையறு சிறப்பிற் றெய்வஞ் சேர்த்திய
மலரணி வாயிற் பலர்தொழு கொடியும்
வருபுனல் தந்த வெண்மணற் கான்யாற்
றுருகெழு கரும்பி னொண்பூப் போலக்
கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத்
தாழுடைத் தண்பணியத்து
வாலரிசிப் பலிசிதறிப்
பாகுகுத்த பசுமெழுக்கிற்
காழூன்றிய கவிகிடுகின்
மேலூன்றிய துகிற்கொடியும்
பலகேள்வித் துறைபோகிய
தொல்லாணை நல்லாசிரிய
ருறழ்குறித் தெடுத்த வுருகெழு கொடியும்
வெளிலிளக்குங் களிறுபோலத்
தீம்புகார்த் திரைமுன்றுறைத்
தூங்குநாவாய் துவன்றிருக்கை
மிசைக்கூம்பி னசைக்கொடியு
மீன்றடிந்து விடக்கறுத்
தூன்பொரிக்கு மொலிமுன்றின்
மணற்குவைஇ மலர்சிதறிப்
பலர்புகுமனைப் பலிப்புதவின்

னறவுநொடைக் கொடியோடு
பிறபிறவு நனிவிரைஇப்
பல்வே றுருவிற் பதாகை நீழற்
செல்கதிர் நுழையாச் செழுநகர் வரைப்பிற்
செல்லா நல்லிசை யமரர் காப்பி
னீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியுங்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங்
குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுந்
தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிருங்
கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனு
மீழத் துணவுங் காழகத் தாக்கமு
மரியவும் பெரியவு * நெளிய வீண்டி
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகி
னீர்நாப் பண்ணு நிலத்தின் மேலு
மேமாப்ப வினிதுதுஞ்சிக்
கிளைகலித்துப் பகைபேணாது
வலைஞர்முன்றின் மீன்பிறழவும்
விலைஞர்குரம்பை மாவீண்டவுங்
கொலைகடிந்துங் களவுநீக்கியு
மமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியு
நல்லானொடு பகடோம்பியு
நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும்
பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும்
புண்ணிய முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கைக்
கொடுமேழி நசையுழவர்
நெடுநுகத்துப் பகல்போல
நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர்
வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து
தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக்
கொள்வதூஉ மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉங் குறைகொடாது
பல்பண்டம் பகர்ந்துவீசுந்
தொல்கொண்டித் துவன்றிருக்கைப்
பல்லாயமொடு பதிபழகி
வேறுவே றுயர்ந்த முதுவா யொக்கற்
சாறயர் மூதூர் சென்றுதொக் காங்கு

---

* நெரியவீண்டியென்றும் பாடம்.

மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேஎத்துப்
புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையு
முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும்
வாரிருங் கூந்தல் வயங்கிழை யொழிய
வாரேன் வாழிய நெஞ்சே கூருகிர்க்
கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்குப்
பிறர் பிணியகத் திருந்து பீடுகாழ் முற்றி
யருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று
பெருங்கை யானை பிடிபுக் காங்கு
நுண்ணிதி னுணர நாடி நண்ணார்
செறிவுடைத் திண்காப் பேறி வாள்கழித்
துருகெழு தாய மூழி னெய்திப்
பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான் செற்றோர்
கடியரண் டொலைத்த கதவுகொன் மருப்பின்
முடியுடைக் கருந்தலை புரட்டு முன்றா
ளுகிருடை யடிய வோங்கெழில் யானை
வடிமணிப் புரவியொடு வயவர் வீழப்
பெருநல் வானத்துப் பருந்துலாய் நடப்பத்
தூறிவர் துறுகற் போலப்போர் வேட்டு
வேறுபல் பூளையொ டுழிஞை சூடிப்
பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரச
மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க
முனைகெடச் சென்று முன்சம முருக்கித்
தலைதவச் சென்று தண்பணை யெடுப்பி
வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெ னீடி
மாயிதழ்க் குவளையொடு நெய்தலு மயங்கிக்
கராஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்கைக்
கொழுங்காற் புதவமொடு செருந்தி நீடிச்
செறுவும் வாவியு மயங்கி நீரற்
றறுகோட் டிரலையொடு மான்பிணை யுகளவுங்
கொண்டி மகளி ருண்டுறை மூழ்கி
யந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின்
மலரணி மெழுக்க மேறிப் பலர்தொழ
வம்பலர் சேக்குங் கந்துடைப் பொதியிற்
பருநிலை நெடுந்தூ ணொல்கத் தீண்டிப்
பெருநல் யானையொடு பிடிபுணர்ந் துறையவு
மருவிலை நறும்பூத் தூஉய்த் தெருவின்

முதுவாய்க் கோடியர் முழவொடு புணர்ந்த
திரிபுரி நரம்பின் தீந்தொடை யோர்க்கும
பெருவிழாக கழிநத பேஎமுதிர் மன்றத்துச்
சிறுபூ நெருஞ்சியோ டறுகை பமபி
யழலவா யோரி யஞசுவரக கதிரபபவு
மழுகுரற கூகையோ டாண்டலை விளிபபவுங
கணங்கொள கூளியொடு கதுபபிகுத தசைஇப
பிணந்தின் யாககைப பேயமக டுவன்றவுங
கொடுங்கான மாடதது நெடுங்கடைத துவனறி
விருந்துண் டானாப பெருஞ்சோற றட்டி
லொண்சுவா நலலி லுயர்திணை யிருந்து
பைங்கிளி மிழற்றும பாலார் செழுநகாத
தொடுதோ லடியர் துடிபடக குழீஇக
கொடுவி லெயினர் கொள்ளை யுண்ட
வுணவில வறுங்கூட் டுள்ளகத திருநது
வளைவாய்க் கூகை நன்பகற குழறவு
மருங்கடி வரைபபி னூரகவி னழியப
பெருமபாழ் செயதது மமையான் மருஙகற
மலையகழ்க குவனே கடறூாக குவனே
வான்வீழ்க குவனே வளிமாற றுவனெனத
தான்முன்னிய துறைபோகலிற
பலவொளியர் பணிபொடுங்கத
தொலலருவாளர் தொழில்கேட்ப
வடவர் வாடக குடவர் கூமபத
தென்னவன் றிறலகெடச சீறி மனனர்
மன்னெயில கதுவு மதனுடை நோனறாண்
மாத்தானை மறமொய்மபிற
செஙகண்ணாற செயிர்த்துநோக்கிப
புனபொதுவர் வழிபொன்ற
விருங்கோவேண் மருங்குசாயக
காடுகொன்று நாடாககிக
குளந்தொட்டு வளமபெருககிப
பிறங்குநிலை மாடத துறந்தை போக்கிக
கோயிலொடு குடிநிறீஇ
வாயிலொடு * புழையமைத்து
ஞாயிறொறும புதைநிறீஇப

* வழியமைத்தெனறும பாடம்

பொருவேமெனப பெயாகொடுத
தொருவேமெனப புறககொடாது
திருநிலைஇய பெருமன்னெயின்
மின்னொளி யெறிபபத தமமொளி மழுங்கி
விசிபிணி முழவின் வேநதா சூடிய
பசுமணி பொருத பரேரெறுழ்க கழறகாற
பொறறொடிப் புதலவ ரோடி யாடவு
முறறிழை மகளிா முகிழமுலை திளைபபவுஞ
செஞசாநது சிதைநத மாாபி னொணபூ
ணரிமா வன்ன வணஙகுடைத துபபிற
றிருமா வளவன் றெவ்வாக கோககிய
வேலினும வெயய கானமவன்
கோலினுந தண்ணிய தடமென றோளே.

இதன்பொருள்.

இது பட்டினததைச சிறப்பிததுககூறிய பாலைததிணையாகலின, இதறகுப பட்டினப்பாலையென்று பெயாகூறினா பாலையாவது பிரிதலும் பிரிதனிமிததமுங் கூறுவது இபபாட்டு, * வேறறுநாட்டகலவயின விழுமதது தலைவன் செலவழுங்கிக கூறியது. இது, முதலுஙகருவுஙகூறாது உரிபபொருளே சிறபபக கூறியது.

வசை இல புகழ—குறறஙகூறுதலில்லாத புகழையுடைய காவிரி (௬) யென்க.

வயங்கு வெண்மீன திசை திரிநது தெற்கு ஏகினும—† விளஙகுகின்ற வெள்ளியாகியமீன் தான் நிறறறகுரிய வடதிசையினிலலாமல தென்றிசைககணணே போகினும்,

இதனாற் பெய்யுமபருவததுப பெயயாமைககுக காரணஙகூறினா

[தறபாடிய தளியுணவிற், புட்டேமபப புயன்மாறி, வானபொய்ப்பினும.] தளி உணவின் தற பாடிய புள தேமபப் புயல் மாறி வான் பொய்ப்பினும்—துளி உணவாகையினாலே தன்னைப்பாடிய வானமபாடி புலரும்படி மழையைபபெய்தலைததவிாந்து மேகம்பொய்தது வறகடகாலமாயினும,

தான் பொய்யா மலைத தலைய கடற காவிரி—தான் பொயயாமற காலந்தோறும் வருகின்ற குடகமலையிடததே தலையினையுடைய கடலிடததேசெலகின்ற காவிரி,

கடல் - கணவன்

புனல் பரந்து பொன் கொழிககும்—நீாபரநது கரையிலே பொனனைபபோகடும் சோழநாடு (உ௮),

விளைவு அறா வியன கழனி — விளைதறறொழின்மாறாத அகறசியையுடைய கழனியிடத்தில,

காாக கரும்பின் கமழ ஆலைத தீத தெறுயிற கவின வாடி நீாச செறுவின் நீள் நெய்தற் பூச் சாம்பும் புலதது ஆஙகண்—பசிய கருமபின் கமழும்பாகை யடுகின்ற

* தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம், கறபியல், ௫.

† "அலங்குகதிாக கனலி நால்வயிற் றோன்றினு, மிலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு, மந்தண் காவிரி வந்து" என்றூர் புறப்பாட்டிலும், ௩௫

கொட்டிலில் நெருப்பிற்புகை சுடுகையினாலே அழகுகெட்டு நீலையுடைத்தாகிய செய்யின்கணின்ற நீண்ட நெய்தற்பூ வாடும் நிலத்தையுடைய வயலிடத்துக் குறும்பல்லூர் (உஅ),

காய்ச் செந்நெற் கதிர் அருந்தி மோடு எருமை முழுக்குழவி கூட்டு நிழல் துயில் வதியும்—காய்த்த செந்நெற்கதிரைத்தின்று வயிற்றையுடைய எருமையீன்ற முற்பட்டகன்றுகள் நெடுங்கூட்டினுடைய நிழலிலே உறக்கத்தைக்கொள்ளுங் குறும்பல்லூர் (உஅ),

கோள் தெங்கின்—குலைகளையுடைய தெங்கினையும்,

குலை வாழை—குலைகளையுடைய வாழையினையும்,

காய்க் கமுகின்—காயையுடைய கமுகினையும்,

கமழ் மஞ்சள்—மணநாறும் மஞ்சளினையும்,

இனம் மாவின்—இனமான மாமரங்களினையும்,

இணர்ப் பெண்ணை—குலைகளையுடைய பனையினையும்,

முதற் சேம்பின்—அடிபரந்த சேம்பினையும்,

முளை இஞ்சி—முளையினையுடைய இஞ்சியினையுமுடைய விளைவறாவியன்கழனி (அ) யெனமுன்னேகூட்டுக

[அகனகர் வியன்முற்றத்துச், சுடர்நுதன் மடநோக்கின், னேரிழை மகளி ருணங்குணாக் கவருங், கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை, பொற்காற் புதல்வர் புரவி யின் றுருட்டு, முக்காற் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்]

சுடர் நுதல் மட நோக்கின் நேர் இழை மகளிர் உணங்கு உணாக் கவரும் கோழி எறிந்த கொடுங்கால் கனம் குழை—ஒளியையுடைய நுதலினையும் மடப்பம்பொருந்தினநோக்கினையும் பொருந்தின பூணினையுமுடையமகளிர் உலருகின்ற நெல்லைத் தின்னுங் கோழியையெறிந்த வளைந்த இடத்தையுடைய பொன்னாற்செய்த மகரக் குழை,

பொன் கால் புதல்வர் புரவி இன்று உருட்டும் முக்கால் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும் அகல் நகர் வியன் முற்றத்து—பூணணிந்த தாளினையுடைய சிறார் குதிரை பூட்டாமற் கையாலுருட்டும் மூன்றுருளையையுடைய சிறுதேரினது வழியின்முன்பை விலக்கும் செல்வமகன்ற மனையினது அகன்ற முற்றத்தையுடைய குறும்பல்லூர் (உஅ) என்க

[விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக், கொழும்பல்குடிச் செழும்பாக் கத்து.]

இஃது, இருஞ்செருவின் (எஉ) விலங்குபகையல்லது கலங்குபகையறியாப் பாக் கமென மேலேகூட்டிற்று.

குறும் பல் ஊர் நெடுஞ் சோணாட்டு—ஒன்றற்கொன்று அண்ணியதாய்ப் பலவாகிய ஊர்களையுடைய பெரியசோழநாட்டில்,

சோழநாடென்பது சோணாடெனமரூஉமுடிபு.

சோழநாட்டுப்பட்டினம் (உகஅ) என்க.

வெள்ளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி நெல்லொடு வந்த வல் வாய்ப் பஃறி—வெள்ளிதாகிய உப்பினது விலையைச்சொல்லி விற்று நெல்லைக்கொண்டுவாத வலிய இடத்தையுடைய படகை,

பஃறி - ஓடமுமாம்

பணை நிலைப புரவியின் அணை முதற் பிணிகரும் கழி சூழ் படப்பை—பந்தியிலே நிற்றலையுடைய குதிரைகளைப்பிணிக்குமாறுபோலே சாந்த தறிகளிலேபிணிக்கும் கழி சூழ்ந்த பக்கத்தினையும்,

அணைமுதல் - அணையிடத்துத தறியுமாம் படப்பை - தோட்டமுமாம்.

கலி யாணாப் பொழிற் புறவிற் பூந்தண்டலை—மனசசெருசகெழுதற்குக் காரண மான புதுவருவாயினையுடைய தோப்புக்களுசகுப புறம்பாகிய பூஞ்சோலைகளையும்,

[மழைநீங்கிய மாவிசும்பின, மதிசேர்ந்த மகவெண்மீ, னுருகெழுதிற லுயர் கோட்டத்து, முருகமாபூ முரண்கிடக்கை, வரியணிசுடா வான்பொய்கை:]

மழை நீங்கிய மா விசும்பின் மதி சேர்ந்த மகவெண்மீன் உரு கெழு திறல் உயர் கோட்டதது வான் பொய்கை—மழைமாசுநீங்கின பெரிய ஆகாயததிடதது மதியைச் சேர்ந்த மகமாகிய வெள்ளியமீனினது வடிவுபொருநதின வலிமையையுடைய உயர்ந்த கரையையுடைய நன்றாகிய பொய்கைகளையும்,

மதியும் மீனும பொய்கைகரும கரைகரும் உவமிக்கும்பொருள்

இனி உயர்கோட்டத்தை, எல்லாரும் மதியைசசோந்த மகவெண்மீனைப்பார்க்கை ககிடமாகிய கோயிலாககிக் கோயிலும் பொய்கையுமென எண்ணுதலுமாம்

இனிப் பொயகைக்கரையிலே கோயிலாக்கிக் கோயிலும் பொயகையும் மதிசேர்ந்த மகவெணமீன்போனறவெனறுமாம.

முருகு அமா பூ முரண கிடக்கை வரி அணி சுடாப பொய்கை—மணம்பொருந்தின பூ நிறததாற நமமுள் மாறுபட்டபரபபாலே பலநிறமணிநத ஒளியினையுடைய பொயகை,

இரு காமத்து இணை ஏரி—இமமையிலும் மறுமையிலுமுணடாகிய காமவின்பத்தினைகவொடுததறகுரிய இணைநத ஏரிகளையும்,

அது, *"சோமகுணடஞ் சூரிய குணடத துறைமூழ்கிக் - காமவேள கோட்டந் தொழுதாா கணவரொடுந் - தாமின புறுவ ருலகத்துத தையலாா - போகஞ்செய் பூமியினும் போயபபிறபபா" எனறதனுனுமுணாக.

இனி வளகாமமோரி வணிகாமமோரி யென்றும், சஙகிராமகாமம் வணிக்கிராமகாம மென்றுமுரைபப

புலிப பொறிப போாக கதவின திருத துஞ்சும திண் காப்பின் — புலியாகிய அடையாளததினையும பலகைகள தமமிறசேருதலையுடைய கதவினையுமுடைய திரு மகடஙகும் திணணிய மதிலினையும்,

[புகழநிலைஇய மொழிவளர, வறநிலைஇய வகனட்டிற, சோறுவாக்கிய கொழுங் கஞ்சி, யாறுபோலப பரநதொழுகி, யேறுபொரச சேறாகித, தேரோடத் துகள்கெழு மி, நீறாடிய களிறுபோல, வேறுபட்ட வினையோவதது, வெணகோயின மாசூட்டும்·]

சோறு வாககிய கொழுஙகஞ்சி யாறு போலப் பரந்து ஒழுகி—சோற்றைவடித் தொழுக்கிய கஞ்சி யாறுகள்போலே எஙகும்பரந்தொழுகி,

ஏறு பொரச் சேறாகி—இடபங்கள் தம்மிற்பொருகையினாலே பின்பு சேறாய்,

தேர் ஓடத் துகள் கெழுமி—பலதேர்களும ஓடுகையினாலே தூளியாய்ப்பொருந்தி,

---

* சிலப்பதிகாரம், புகார்காண்டம், கனாத்திறமுரைத்தகாதை.

வேறு பட்ட வினை ஓவத்து வெண் கோயில்—வேறுபட்ட தொழில்களையுடைய சித்திரங்களையுடைய வெள்ளிய கோயில்களை,

நீறு ஆடிய களிறு போல மாசு ஊட்டும்—புழுதியைமேலேபூசிக்கொண்ட யானையைப்போல அழுக்கேறப்பண்ணும்,

கஞ்சி ஒழுகிச் சேறாகிக் கெழுமிக் கோயிலை மாசூட்டுதற்குக்காரணமாகிய அட்டிலெனக்கூட்டுக

புகழ் நிலைஇய மொழி வளர அறம் நிலைஇய அகன் அட்டில்—இம்மைக்குப் புகழ் நிலைபெற்றசொல் எங்கும்பரவாநிற்க மறுமைக்கு அறம்நிலைபெற்ற அகன்ற அட்டில்,

இருமையினும் பெறும் பயனுண்டாகச் சோறிடுமே சாலையென்றவாறு.

தண் கேணித் தகை முற்றத்து பகடு எருத்தின் பல சாலை—குளிர்ந்த சிறிய குளங்களை உள்ளேயடக்கின முற்றத்தினையுடைய பெரிய எருத்திற்கு வைக்கோலிடும் பலசாலையினையும்,

தவப் பள்ளி—தவஞ்செய்யும் அமணபள்ளி பௌத்தப்பள்ளிகளையும்,

[தாழ்காவி, னவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்கு, மாவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயிறம், மாயிரும பெடையோ டிரியல போகிப், பூதங் காக்கும புகலருங் கடிநகர்த், தூதுணம் புறவொடு துச்சிற சேக்கும்·]

அவிர் சடை முனிவா அங்கி வேட்கும் ஆவுதி நறும புகை முனைஇக் குயில் தம மா இரு பெடையோடு இரியல போகி—விளங்குகின்ற சடையினையுடைய இருடிகள் தீயின்கண்ணே வேட்டலைசெய்யும் நெய்முதலியவற்றின் நறியபுகையைவெறுத்துக் குயில்கள் தம்முடைய கருமையையும் பெருமையையுமுடைய பேடைகளுடனே கெடுதலையுடையவாய் நீங்கிபபோய்,

பூதம் காக்கும் புகல் அரு கடி நகாத தூது உண அம புறவொடு துசசில் சேக்கும் தாழ காவின்—பூதங்கள் வாசலிலேகாததிருககும புகறகரிய அசசத்தையுடைய காளி கோட்டத்திடததிற கல்லைததின்னும் அழகிய புறவுகளுடனே குடியிருபபாகததஙகும இளமரக்காவினையும்,

முனிவரைாத தன்னிடத்தேகொணடிருததலிற காக காரணமாயிற்று.

[முதுமரத்த முரண்களரி, வரிமண லகனறிட்டை, யிருங்கிளை யினனொககற, கருந்தொழிற் கலிமாககள, கடலிறவின் சூடுதினறும, வயலாமைப புழுககுணடும், வறளடம்பின் மலாமலைந்தும், புனலாமபற பூசகுடியு, நீனிற விசுமபின வலனேர்பு திரிதரு, நாணமீன் விராய கோண்மீன் போல, மலர்தலை மன்றததுப பலருடன குழீஇக, கையினுங கலத்தினு மெய்யுறத தீணடிப, பெருஞ்சினததாற் புறககொடாஅ, திருஞ்செருவி னிகன்மொய்ம்பினோர், கல்லெறியுங கவணவெரீஇப, புள்ளிரியும் புகாப்போங்தைப, பறழ்பபன்றிப பலகோழி, யுறைககிணறறுப புறசசேரி, மேழகத் தகரொடு சிவல்விளை யாட·]

புகாப் போங்தைப் புள வெரீஇ இரியும கல் எறியும கவண—நிறத்தையுடைய பனையிலிருக்கும் பறவைகளஞ்சிக கெட்டுப்போதற்குககாரணமான கல்லையெறியுங கவணையுடைய கலிமாககள் (கூஉ) எனமுன்னேகூட்டுக.

இனன் ஒக்கல் கருந்தொழிற் கலி மாககள்—ஒரினசசுற்றததினையும் வலியதொழிலையுமுடைய செருக்கின பரதவாபிள்ளைகள்,

கடலிறவு இன் சூடு தின்றும் — கடலிறுக்களின் இனிய சுடப்பட்ட தசைத்தி ன்றும்,

வயல ஆமைப புழுககு உண்டும் — வயலில ஆமையைப புழுக்கின இறைச்சி யைத்தின்றும்,

வறள் அடம்பின் மலா மலைந்தும்—மணலிலேபடாந்த அடபபமபூவைத தலையி லேகட்டியும்,

புனல் ஆம்பல பூச சூடியும—நீரினின்ற ஆமபறபூவைப பறிததுச்சூடியும்,

நீல நிற விசும்பின வலன ஏாபு திரிதரு நாள மீன விராய கோள மீன போல— நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே வலமாகவெழுந்து திரியும நாளகளாகிய மீன்களோ டேகலந்த கோளகளாகிய மீன்கள்போல,

மலா தலை மனறதது மெழுகத் தகரொடு சிவல விளையாடப் பலா உடன குழீஇ— அகன்ற இடததையுடைய மன்றிலே மேழககிடாயோடே சிவலையுங்கொணடு பொ ருவிதது விளையாடுமபடி பலரும சேரததிரணடு,

மாககள தின்றும உணடும் மலைந்தும் சூடியும விளையாடும்படி மீன்போற குழீஇ யென்க.

இகல் மொயமபினோா பெருஞ்சினததால வரி மணல அகன திட்டை இருங்கி ளை முது மரதத முரண் களரி புறககொடாது கையினும் கலததினும மெய் உறத தீ ண்டி இருஞ்செருவின் விலஙகு பகை அலலது (உகூ) கொழு பல குடி (உஎ) கலஙகு பகை அறியாச (உகூ) செழுமபாககதது (உஎ)—அஙஙனமபொருவித்தலிற்றேன்றும் மாறுபாடுசெய்யும் வலியினையுடையராய ஆண்டுபபிறந்த பெரியசினத்தாலே அறலி னையுடைததாகிய மணலினையுடைய அகன்றமேட்டில பெரிய கிளைததலையுடைய ப ழையமரததையுடையவாகிய பொருதறகுச்சமைநத போாக்களததேசென்று முதுகு கொடாமற் கையாற்குததியும படைககலங்களாலே வெட்டியும ஒருவர்மெய்யோடு ஒருவாமெய் உறும்படி கலந்துபொரும பெரியபோரை விலஙகுகினற பகையல்லது செருக்கினையுடைய பலகுடி கலஙகி எழுநதிருததறகுக காரணமானபகையை அறி யாத பாக்கஙகளையும்,

பாக்கம - கடறகரையிலூாகள

பறழப் பனறிப பல் கோழி உறைக கிணறறுப புறசசேரி— குட்டிகளையுடைய பனறிகளையும் பலசாதியாகிய கோழிகளையும உறைவைதத கிணறுகளையுமுடைய இ ழிகுலததோா இருககுநதெருவுகளையும,

[கிடுகுநிரைத தெஃகூன்றி, நடுகலலி னரணபோல] நடு கலலின அரண போ லக் கிடுகு நிரைதது எஃகு ஊன்றி—நடுகலலினிறகின்ற தெய்வமாயவனும் அவனுக் குவைதத கிடுகும் வேலுமபோலக கிடுகைநிரைதது வேலையூன்றிப புறககொடாது (எக) எனமுன்னேகூட்டுக

அரண் - ஆகுபெயா.

[நெடுந்தூணடிலிற காழ்சோததிய, குறுங்கூரைக் குடிநாபப, ணிலவடைந்த விரு ள்போல, வலையுணஙகு மணன்முன்றில், வீழ்ததாழைத் தாட்டாழ்ந்த, வெண்கூ தா ளத்துத் தண்பூங் கோதையா, சினைச்சுறவின் கோடுநடடு, மனைசசோத்திய வல்லண ங்கினுன், மடறருழை மலாமலைநதும, பிணாப்பெணைப் பிழிமாந்தியும், புன்றலை யிரும்பரதவர், பைந்தழைமா மகளிரொடு, பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லா, துவவுமடிந் துண்டாடியும்]

புன தலை இரும்பரதவா—சிவந்த தலையினையுடைய பெரியபரதவர்,

உவவு—உவாநாளாகையினாலே,

பாய் இரு பனிக கடல வேட்டம செலலாது மடிந்து—பரந்த கருமையையுடைய குளிாநத கடலில் மீன்பிடித்தற்குப்போகாது மனவெழுசசிதவிாந்து,

பைந்தழை மா மகளிரொடு—பசிய தழையினையுடைய கரியநிறததினையுடைய தம்மகளிரோடேகூடி,

நெடுந்தூணடிலிற காழ சோத்திய குறுஙகூரைக் குடி நாபபண்—நெடியதூணடிவிறகாம்புகள் சாாததிவைதத குறிய இறபபினையுடைய குடியிருப்புநடுவில்,

நிலவு அடைந்த இருள் போல வலை உணஙகு மணல முனறில் மனை—நிலவு நடுவேசோந்த இருளைபபோலே வலைகிடந்துலரும மணலையுடைததாகிய முன்றிலினையுடைய மனையிடததே,

சினைச சுறவின கோடு நட்டுச சோததிய வல் அணஙகினால்—சினையையுடைய சுறவின் கொமபைநட்டு அதனிடததேயேறறிய வலிய தெய்வஙகாரணமாக,

வீழத தாழைத தாள தாழ்ந்த வெணகூதாளததுத தண பூஙகோதையா—விழுதையுடைய தாழையினடியிடததேநினற வெணடாளியினது தணணியபூவாறசெய்த மாலையினையுடையராய,

மடல தாழை மலா மலைநதும—மடலையுடைய தாழையினது மலரைசசூடியும,

பிணாப பெணணைப பிழி மாந்தியும்—சருசசரையையுடைய பனையிற கள்ளையுணடும்,

உணடு ஆடியும்—நெறகள்ளையுணடு விளையாடியும,

புலவு மணற பூஙகானல்—புலானாற்றத்தையுடைய மணலிடததே பூக்களையுடைய கடறகரையிற குடி (அக) யென்க

மா மலை அணைந்த கொண்மூப் போலவும—கரியமலையைச்சோந்த செக்காமேகம்போலவும,

இது, கரிய உயாந்த திரையின்மீதே சிவநத யாற்றுநீா பரநததற்குவமை.

தாய் முலை தழுவிய குழவி போலவும்—தாயுடைய முலையைத்தழுவிய பிள்ளையைப போலவும,

இஃது ஒன்றுபடுதறகு உவமை

தேறு நீாப் புணரியொடு யாறு தலைமணககும— தெளிநத கடலிறறிரையோடே காவிரி தலைகாககும்,

[மலியோதத் தொலிகூடல்] ஓததது ஒலி மலி கூடல்—ஓதத்தினால் ஒலிமலிந்த புகார்முகததே,

தீது நீஙகக் கடலாடியும—தீவினைபோகக கடலாடியும்,

மாசு போகப் புனல் படிநதும—உப்புப்போக நீரிலேகுளிததும்,

அலவன் ஆட்டியும்—ஞெணடுகளையாட்டியும்,

உரவுத திரை உழககியும்—பரக்கின்றதிரையிலே விளையாடியும்,

பாவை சூழ்ந்தும்—பாவைகளைப்பணணியும்,

பல் பொறி மருண்டும்—ஐம்பொறிகளானுகரும்பொருள்களை நுகர்ந்து மயங்கியும்,

அகலாக் காதலொடு பகல் விளையாடி—நீங்காதவிருப்பத்துடனே பகற்பொழுதெல்லாம் விளையாடி,

பரதவர் (௯0) உவவுமடிந்து (௯௩) மகளிரோடே கூடிக் (௯௧) குடிநாப்பண் (அ௧) மனையிடத்தேசேர்த்திய அணங்கிற்கு (அஎ) கோதையராய் (அ௫) மலைந்தும (அஅ) மாந்தியும் (அ௯) ஆடியும் (௯௩) பின்னாக கூடலிலே (௯அ) தீதுநீங்க ஆடியும் (௯௯) படிந்தும் (க00) ஆட்டியும் உழக்கியும் (க0௧) சூழ்ந்தும் மருண்டும் (க0௨) காதலொடு பகல்விளையாடி (க0௩) யெனமுடிக்க

[பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும், பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைத், துணைபுணர்ந்த மடமங்கையர், பட்டுநீக்கித் துகிலுடுத்து, மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து, மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு, மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவு, நெடுங்கான் மாடத் தொள்ளெரி நோக்கிக், கொடுந்திமிற் பரதவர் குரூஉச்சுட ரெண்ணவும், பாட லோர்த்து நாடக நயந்தும், வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்துங், கண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான், மாஅகாவிரி மணங்கூட்டுந், தூஉவெக்கர்த் துயின்மடிந்து]

பெறற்கு அரு தொல் சீர்த் துறக்கம் ஏய்க்கும் நெடுங்கால் மாடத்து—பெறுதற்கரிய பழைய தலைமையினையுடைய சுவர்க்கத்தையொக்கும் நெடிய காலகளையுடைய மாடத்திடத்தேயிருந்து,

பாடல் ஓர்த்து நாடகம் நயந்தும் வெண்ணிலவின் பயன் துய்த்தும—பாட்டைக்கேட்டு நாடகங்களைவிரும்பிக்கண்டும் வெள்ளிய நிலவிற்பெறும்பயனை நுகர்ந்தும்,

மட்டு நீக்கி மது மகிழ்ந்தும—கள்ளுண்டலைக்கைவிட்டுக் காமபானத்தையுண்டு மகிழ்ந்தும்,

பட்டு நீக்கித் துகில் உடுத்தும—பட்டுடுத்தவற்றை நீக்கிப் புணர்ச்சிக்காலத்துக்கு நொய்யவாகிய வெள்ளியவற்றையுடுத்தும,

துணைப் புணர்ந்த மடமங்கையர் கண்ணடைஇய கடைக் கங்குலான்—கணவரைக்கூடின மடப்பத்தையுடையமகளிர் பின்புகண்டுயின்ற பிற்பட்டசாமத்தையுடைய இராக்காலத்தே,

மாடத்தேயிருந்து நயந்தும் துய்த்தும் மகிழ்ந்தும் உடுத்தும் துணைப்புணர்ந்தமடமங்கையர் கண்டுயின்ற கங்குலென்று கங்குற்கு அடைகூறினார்

மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவும மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவும்— மாடத்தேயிருந்து நுகர்ந்து அனந்தர்மிக்கமையாற் கணவர்சூடிய கண்ணியைத் தமது கோதையாகநினைத்து மகளிர்சூடிக்கொள்ளும்படியாகவும மகளிர்சூடியகோதையைத் தமதுகண்ணியாகநினைத்து மைந்தர்சூடிக்கொள்ளும்படியாகவும் கண்டுயின்றகங்குலென இதுவுங் கங்குற்கு அடைகூறினார்

நெடுங்கான் மாடத்துக் குரூஉச்சுடர் ஒள் எரி நோக்கிக் கொடுந்திமிற் பரதவர் எண்ணவும் கண்ணடைஇய கங்குல்—அம்மாடத்திட்ட நிறவிய விளக்குக்களில் விடியற்காலத்தவியாமல் ஒள்ளியவாய் எரிகின்ற அவையிற்றைப்பார்த்து இராக்காலத்தே வளைந்த திமிலைக்கொண்டு கடலிலேபோன பரதவரெண்ணும்படியாகவும் கண்டுயின்ற கடைக்கங்குலென்றும் கங்குற்கு அடைகூறினார்.

விளக்குக்களிலே எண்ணெயைவார்த்துத் தூண்டுவாரின்றி எல்லாருந் துயில்கோடலிற் சில எரிந்தவற்றையெண்ணினார்

பொய்யா மரபின் மா காவிரி பூ மலி பெருந்துறை மணம் கூட்டும் தூ எக்

காத் துயில் மடிந்து—பொய்யாமல் நீவருமுறைமையினையுடைய பெரிய காவிரி பூமிக்க பெரியதுறைகளிற் பூமணங்களைக் கொண்டுவந்து திரட்டுந் தூயவிடுமணலிலே துயில்கொண்டுகிடந்து,

பரதவர் (௯0) பகல்விளையாடி (௧0௬) மாடத்திலிருப்பாரெல்லாரும் கணணடை இய கடைககங்குலிலே (௧௧௫) தூவெககாத துயின்மடிந்து (௧௧௭) மற்றைநாள் மக ளிரொடு செறிய (௧௫௫) எடுதத விழவரு வியலாவணம் (௧௫௮) எனக் கூட்டுக.

[வாலிணர் மடறழுழை, வேலாழி வியன்றெருவி, னலவிறைவன் பொருள்கா க்குந், தொல்லிசைத தொழின்மாககள், காயசினதத கதிரசெலவன், றோபூணட மாஅபோல, வைககெறு மசைவினறி, யுலகுசெயக குறைபடாது, வான்முகநத நீர் மலைப்பொழியவு, மலைபபொழிந்தநீர் கடற்பரப்பவு, மாரி பெய்யும் பருவம் போல, நீரினின்று நிலததேறவு, நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவு, மளந்தறியாப் பல பண்டம், வரம்பறியாமை வநதீண்டி, யருங்கடிப பெருஙகாபபின், வலியுடை வல் லணங்கினோன், புலிபொறிததுப் புறம்போககி, மதிநிறைந்த மலிபணடம், பொ திமூடைப் போரேறி, மழையாடு சிமய மால்வரைக கவாஅன், வரையாடு வரு டைத் தோற்றம் போலக, கூருகிா ஞமலிக் கொடுந்தா ளேறறை, யேழகத தகரோ டுகளு முன்றில்]

வான் முகந்த நீா மலைப பொழியவும் மலைப பொழிநத நீா கடற பரபபவும் மாரி பெய்யும் பருவம் போல—மேகம் தான்முகந்தநீரை மலையிடத்தே சொரிதற்காகவும் மலையிறசொரிந்தநீரை மீண்டு கடலிலே பரபபுதறகாகவும் மாரிக்காலத்தே பெய்கி ன்றசெவ்விபோல,

வான் எழுவாயாகப் பெய்யுமென்னும் பயனிலைகொணடது

வால் இணா மடல தாழை வேலாழி வியன் தெருவில் அருஙகடிப் பெருங்காப் பின்—வெள்ளிய பூங்கொத்துககளையும் மடலினையுமுடைய தாழையையுடையகரை யினையுடைததாகிய கடலருகின்கணிருக்கும் பரதவருடைய அகன்றதெருவிடதது அகன்ற காவலையுடைய பண்டசாலையினகணணே,

வரமபு அறியாமை வந்து ஈண்டி நிலததினின்றும் நீாபபரப்பவும்—எல்லையறியா தபடி வந்துதிரண்டு பின்னா அபபணடசாலையிலேநினறும் கடலிலேயேறறுதறகாக வும்,

வல் அணங்கின் நோன்வலி உடைப் புலி பொறித்துப் புறம போக்கி உல்கு செய மதி நிறைந்த மலி பண்டம—வலிய வருத்துந்தன்மையையுடைய அச்சடையா ளமாகிய வலியையடைய புலியையடையாளமாகவிட்டுப பணடசாலைககுப்புறம்பே புறப்படவிட்டுச் சுஙகங்கொள்ளுதற்கு மதித்தற்றொழிலிறகுறையறற மிக்கபண்டங்க ளையும்,

நீரினின்று நிலததேறவும் புலி பொறிததுப் புறம்போக்கி உல்குசெய அளந்து அறியா மதி நிறைநத பல பண்டம—கடலினின்றும் பணடசாலையிலே யிறககுதற் காகவும் புலிபொறித்து மரக்கலததிற்குப்புறம்பே புறபபடவிட்டுச் சுஙகஙகொள்ளு தற்கு நெஞ்சாலேயளந்தறிந்து மதிததல் நிறைநத பலபண்டஙகளையும்,

பரப்பவும் ஏறவுமென்னுமெச்சங்கள் புலிபொறித்தென்னும் வினையொடுமுடி ந்தன.

பொதி மூடைப் போர் ஏறி—பொதிந்த பொதிகளடுக்கின போரிலேயேறி,

நீர் கடற்பரப்பவுமென்ற உவமைக்கு நிலத்தினின்றுநீர்ப்பரப்பவும், நீர் மலைப் பொழியவுமென்ற உவமைக்கு நீரினின்றுநிலத்தேறவும் பொருளாகக்கொள்க.

நல் இறைவன் பொருள் காக்கும் தொல் இசைத் தொழில் மாக்கள் காய் சினத்த கதிர செல்வன் தேர் பூண்ட மா போல வைகல் தொறும் அசைவு இன்றிக் குறை படாது உல்கு செய—நல்ல அரசனுடையபொருளைப் பிறர்கொள்ளாமற்காக்கும் பழையபுகழினையுடைய சுங்கங்கொள்வோர் எரிகின்ற சினத்தையுடைய கிரணங்களையுடைய பகலவன் தேர்பூண்ட குதிரைகளைப்போல ஒருபொழுதும் மடிந்திராது நாடோறும் இளைப்பின்றித் தாழ்வின்றாகச் சுங்கங்கொள்ள,

இதனை இருவகைப்பண்டங்களுக்குங் கூட்டியுரைப்ப.

மழை ஆடு சிமய மால் வரைக் கவாஅன் வரை ஆடு வருடைத் தோற்றம் போல—மழையுலாவும் சிகரத்தையுடையவாகிய பெரிய மூங்கிலையும் பக்கமலையினையுமுடைய மலையிடத்தேயுலாவும் வருடைமானின் தோற்றரவுபோல,

கூர் உகிர ஞமலிக் கொடுந்தாள் ஏற்றை ஏழகத்தகரோடு உகளும் முன்றில்—கூரிய உகிரையுடைய நாயில் வளைந்த காலையுடைய ஏறுனவை மேழகக்கிடாயோடே குதிக்கும் பண்டசாலையின் முற்றத்தினையும்,

ஏற்றை தகரோடே இருவகைப்பண்டங்களையும்பொதிந்த மூடைப்போரேறி உகளுமுற்றமெனக

குறுந்தொடை நெடு படிக்கால் கொடுந்திண்ணை—அணுகினபடிகளையுடைய நெடிய ஏணிகள்சார்த்தின சுற்றுத்திண்ணையினையும்,

பல் தசைப்பின்—பலகட்டுக்களையும்,

புழை —சிறுவாசலையும்,

வாயில்—பெரியவாசலையும்,

போகு இடைகழி—பெரிய இடைகழிகளையுமுடைய,

[மழைதோயு முயாமாடத்துச், சேவடிச் செறிகுறங்கிற், பாசிழைப் பகட்டல்குற், தூசுடைத் துகிர்மேனி, மயிலியன் மானோக்கிற், கிளிமழலை மென்சாயலோர், வளிநுழையும் வாய்பொருந்தி]

மழை தோயும் உயர் மாடத்து வளி நுழையும் வாய் பொருந்தி—மேகஞ்செறியும் உயர்ந்த மாடத்தில் தென்காற்றுவருஞ் சாளரங்களைச்சேர்ந்தென்க

சேவடி—சிவந்த அடியினையும்,

செறி குறங்கின்—செறிந்த குறங்கினையும்,

பாசிழை—பசிய பூணினையும்,

பகடு அல்குல்—பெரியவல்குலினையும்

தூசு உடை—தூசாகிய உடையினையும்,

துகிர் மேனி—பவளம்போலுநிறத்தினையும்,

மான் நோக்கின—மான்போலும் பார்வையினையும்,

கிளி மென் மழலை—கிளிபோலும் மெலகிய மழலைவார்த்தையினையும்,

மயில் இயல் சாயலோர்—மயிலினது இயல்போலும் மென்மையினையுமுடைய மகளிர்,

ஓங்கு வரை மருங்கின் நுண் தாது உறைக்கும் காந்தள் அம் துடுப்பிற் கவி குலை அன்ன செறி தொடி முன்கை கூப்பி—உயர்ந்த மலைப்பக்கத்தே மெல்லிய

தேன்றளிக்கும் செங்காந்தளினது அழகிய கண்ணிடத்திலேயிணைந்த குலையையொத்த செறிந்த தொடியினையுடைய முன்கைகுவிக்க,

குவிக்கவெனத்திரிக்க. இரண்டு காந்தண்முகை சேர்ந்தாலொத்த கையென்க. கவிதல் - ஒன்றோடொன்றுசேர்தல்

[செவ்வேள், வெறியாடு] வெறியாடு செவ்வேள்—வெறியாடுதற்குரிய முருகனுக்கும்,

[மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க, குழலகவ யாழ்முரல, முழவதிர முரசியம்ப, விழவறா வியலாவணத்து, மையறு சிறப்பிற் றெய்வஞ் சேர்த்திய, மலரணி வாயிற் பலர்தொழு கொடியும்]

மை அறு சிறப்பின் சேர்த்திய பலர் தொழு தெய்வம்—பிறப்பறுதற்குக்காரணமான தலைமையையுடைமையாற் கோயில்களிடத்தே உண்டாக்கின பலருந்தொழுந்தெய்வங்களுக்கும்,

மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க குழல் அகவ யாழ் முரல முழவு அதிர முரசு இயம்ப விழவு அறா வியல் ஆவணத்து—பாடுமகளிரோடே பொருந்தப் பரந்து வங்கியம் இசையையுண்டாக்க யாழ் வாசிக்க முழவு முழங்க முரசு ஒலிப்ப எடுத்த திருநாணீங்காத அகன்ற அங்காடித்தெருவினையும்,

மகளிரொடு செறிய எடுத்த விழவென்க

சேவடிமுதலியவற்றையுடைய சாயலோர் மாடங்களிற் சாளரங்களிற்பொருந்தி முன்கைகூப்பப் பலருந் தொழும் முருகவேளுக்கும் ஏனைத்தெய்வங்களுக்குமெடுத்த விழவறா வியலாவணமெனக்கூட்டுக.

மலர் அணி வாயில் கொடியும்—இல்லுறைதெய்வமகிழ மலரணிந்த மனைவாசலிற் கட்டினகொடிகளும்,

[வருபுனற் றந்த வெண்மணற் கான்யாற், றுருகெழு கரும்பி னொண்பூப் போல]

வருபுனல் தந்த வெண்மணல் கான்யாறு உரு கெழு கரும்பின் ஒண் பூபோல மேலூன்றிய துகிற்கொடியும் (௩௬௮)—வருகின்ற நீர்கொண்டுவந்த வெள்ளியமணலையுடைய காட்டாற்றுக்கரையினின்ற அழகுபொருந்தின கரும்பினது ஒள்ளிய பூவையொக்க மேலூன்றின துகிற்கொடியும்,

கான் - மணமுமாம். கடைத்தெருவிற்கு இரண்டுபுறத்திலுமெடுத்த கொடிக்கு யாற்றங்கரையும் கரும்பம்பூவும் உவமைகூறினார்

[கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத், தாழுடைத் தணிப்பணியத்து, வாலரிசிப் பலிசிதறிப், பாகுகுத்த பசுமெழுக்கிற், காழூன்றிய கவிகிடுகின், மேலூன்றிய துகிற்கொடியும்:]

கூழ் உடைக் கொழு மஞ்சிகை—நெல்லும் அரிசியையுமுடைய அழகிய மஞ்சிகை,

மஞ்சிகை - கொட்டகாரமுமாம்

தாழ் உடைத் தணி பணியத்து மஞ்சிகை—தாழ்ந்திருத்தலையுடைய தணிந்த பண்டங்களையுடைய மஞ்சிகை,

நெல்லுப்போல ஏனைப்பண்டங்கள் சிறந்தனவன்மையிற் றணிந்தபண்டமென்றார். பண்டமெனவே உலகில்விற்கும் பண்டங்களெல்லாம் அடங்கின.

பாகு உகுத்த மஞ்சிகை—பாக்குவெற்றிலை சொரிந்த மஞ்சிகை,
இனி உகுத்தபாகெனமாறிச சிந்தினபாகினையுடைய மஞ்சிகையென்றுமாம்.
என்றது கணசேர்க்கைக் கட்டுப்பாகினை.

இதனைப் பசுமெழுகெனபதனோடுகூட்டிப பரபபியென்பாருமுளா.

பசுமெழுகின் மஞசிகை—புதுமெழுகினையுடைய மஞ்சிகையிடத்தே,

வால் அரிசிப பலி சிதறி—வெள்ளிய அரிசியாகிய பலிகளைத்தூவி,

காழ் ஊன்றிய கவி கிடுகின் மேல ஊன்றிய துகிற் கொடியும்—கால்கள் நட்டு வைதத கவிநதசட்டஙகளின்மேலே நட்டுவைதத வெள்ளியகொடிகளும்,

கால்கள - சட்டஙகளைத்தாஙகுவன

சிதறி ஊன்றிய மஞ்சிகையிறகவிந்த கிடுகெனக.

பல் கேள்வித் துறை போகிய தொல ஆணை நல் ஆசிரியா உறழ குறித்து எடுத்த உரு கெழு கொடியும்—பலவாகிய கேடடற்றொழிலையுடைய நூற்றிரளை முற்றக் கற்ற பெரிய ஆககினையையுடைய நலல ஆசிரியா வாதுசெய்யககருதிககட்டின அச்சமபொருந்தின கொடிகளும்,

வெளில இளககும களிறு போல—அசையாத கம்பத்தினையசைக்கும் யானை போலநின்று தூஙகுநாவாய (கஎ௪),

[தீமபுகாாத திரைமுன்றுறைத, தூஙகுநாவாய துவன்றிருக்கை, மிசைக்கூம்பி னசைககொடியும்]

தீமபுகாாத திரை முன துறை—கட்கினிதாகிய புகாரிடத்துத் திரையினையுடைய துறையின்முன்னே,

துவன்று இருக்கை தூங்கு நாவாய மிசைக் கூம்பின் நசைக கொடியும்—நிறைந்தஇருப்பினையுடைய அசைகின்ற நாவாயின்மேனட்ட பாய்மரத்தின்மேலெடுத்த விரும்புதலையுடைய கொடிகளும,

[மீன்றடிந்து விடககறுத, தூன்பொாிசுகு மொலிமுன்றின், மணற்குவைஇ மலர் சிதறி.]

மணல குவைஇ மலா சிதறி—மணலை மிகபபரபபிச செமபூக்களையுஞ்சிதறி,

மீன் தடிந்து விடககு அறுதது ஊன் பொரிககும் ஒலி முன்றில்—மீனையறுத்துப பின் இறைசசியையுமறுததது அவ்விரண்டுதசையினையும்பொரிக்கும் ஆரவாரத்தினையுடைய முற்றததினையும்,

[பலாபுகுமனைப பலிபபுதவி, னறவுநொடைக கொடியோடு, பிறபிறவு நனிவிரைஇ]

பலிப் புதவின்—தெயவததிறகுககொடுககும் பலியினையுடைய வாசலினையுமுடைய,

பலா புகும் மனை நறவு நொடைக் கொடியோடு பிறபிறவும நனி விரைஇ—கள்ளுணபாாபலருஞ்செலலும் மனைகளிற சிறபபுடைக களளின்விலைககுக் கட்டின கொடியோடே ஏனையவற்றிறகுக கட்டினகொடிகளும் மிகக்கலக்கையினாலே செல்கதிர் நுழையா (கஅ௯) வெனக.

பல் வேறு உருவிற் பதாகை— பலவாய் வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பெருங்கொடிகளும்,

நீழல்—நறவுநொடைக்கொடியோடே முற்கூறியகொடிகளும் பிறகொடிகளும் பதாகைகளும் விரவுகையினாலே இவறறினிழலில,

செல் கதிர் நுழையாச் செழு நகா வரைப்பின்—செல்கின்ற ஞாயிற்றின்கிரணங்கள் நுழையப்படாத வளவிய ஊரெல்லையிடத்து மறுகு (௧௬௯) எனக்கூட்டுக.

செல்லா நல் இசை அமரா காப்பின்—கெடாத நல்ல புகழினையுடைய தேவர்கள் பாதுகாவலினாலே,

[நீரின் வந்த நிமிர் பரிப் புரவியுங், காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்]

நீரிற் காலின் வந்த நிமிர் பரிப் புரவியும்—கடலிலே காற்றான்வந்த நிமிர்ந்த செலவினையுடைய குதிரைகளும்,

நீரிற் காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்—கடலிலே காற்றான்வந்த கரிய மிளகு பொதிகளும்,

வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்—மேருவிலேபிறந்த மாணிக்கமும் சாம்பூநதமென்னும்பொன்னும்,

குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்—பொதியின்மலையிலேபிறந்த சந்தனமுமகிலும்,

புகார்க்குத்தென்மேற்காதலிற் குடமலையென்பார் பொதியின்மலையை அன்றி மேற்குள்ளமலையென்றுமாம்

தென்கடல் முத்தும்—தென்றிசைக்கடலிற்பிறந்த முத்தும்,

குணகடல் துகிரும்—கீழ்த்திசைக்கடலிற்பட்டாநத பவளமும்,

கங்கை வாரியும்—கங்கையாற்றிலுண்டாகிய பொருளும்,

அவை யானையும் மாணிக்கமும் முத்தும் பொன்னுமுதலியனவும் பிறவுமாம்.

* [காவிரிப் பயனு, மீழத் துணவும்]

காழகத்து ஆக்கமும்—கடாரத்திலுண்டான நுகரும்பொருள்களும்,

ஆக்கம் - ஆகுபெயர்

அரியவும்—சீனமுதலிய இடங்களினின்றும்வந்த கருப்பூரம் பனிநீர் குங்குமமுதலியனவும்,

பெரியவும்—இவையொழியப் பெரியவையாகிய பலபொருள்களும்,

நெளிய ஈண்டி—நிலத்தினமுதுகு நெளியும்படி திரண்டு,

[வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகி, னீர்நாப் பண்ணு நிலத்தின் மேலு, மேமாப்ப வினிது துஞ்சி]

ஏமாப்ப நீர் நாப்பணும் நிலத்தின் மேலும் இனிது துஞ்சி—ஏமாப்பினாலே புகாரின்உவிடத்தும் கரையினிடத்தும் அழிவின்றி இனிதாகத் தங்குகையினாலே,

வளம் தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகின—செல்வம் தலைதெரியாத அகன்ற இடங்களையுடைய தெருவுகளையும்,

செழுநகாவரைப்பிற (௧௮௩) புரவிமுதலியனவீண்டித் (௧௯௨) துஞ்சி (௧௯௫) மயங்கிய மறுகு (௧௯௬) என்க

இனி இனிது துஞ்சி மீன்பிறழவும் மாவீண்டவுமென மேலேகூட்டுவாருமுளர்

[கிளைகலித்துப் பகைபேணாது, வலைஞர்முன்றின் மீன்பிறழவும், விலைஞர்குரம்பை மாவீண்டவுங், கொலைகடிந்துங் கள்வுநீக்கியு, மமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியு, நல்லானொடு பகடோம்பியு, நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும், பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும், புண்ணிய முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கைக், கொடுமேழி

* இதற்கு உரைகிடைத்திலது.

நசையுழவா, நெடுநுகத்துப் பகல்போல, நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோா, வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து, தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக, கொளவதூஉ மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉங் குறைபடாது, பலபண்டம் பகாநதுவீசுந், தொல்கொணடிக துவன்றிருக்கைப, பலலாயமொடு பதிபழகி, வேறுவே றுயாநத முதுவா யொக்கற, சாறயா மூதூா சென்றுதொக காஙகு, மொழிபல பெருகிய பழிதீா தேஎத்துப, புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும்]

பழி தீர் தேஎதது முது வாய ஒககல சாறு அயா மூதூா சென்று தொககாஙகு—குறறமற்ற பிறதேசஙகளிலே அறிவுவாயதத சுற்றததினையுடைய விழாககளைநிகழ்த்தின பழையவூரிலுளளாா ஈணடுவநது குடியேறினாறபோல,

* "செலவினும வரவினும" என்னுஞ்சூததிரததாற சென்றெனபது வநதென னும்பொருட்நதது.

வேறு வேறு உயாந்த புலம பெயா மாககள—பலசாதிகளாயுயாநத தததநிலததைக கைவிட்டுபபோநத மாககள,

பலமொழி பெருகிய மாககள—பலபாடைமிகக மாககள,

மாககளெனறாா, ஐயறிவுயுடையராதலின எனறது சோனகா சீனா முதலியோரை

மாககள பலலாயமொடு பதிபழகிக கலநது இனிதுறையும மறுகின (௨௧௬)—இம்மாக்கள பலதிரளோடே இவவூரிடததேபழகி ஈணடைநனமககளோடே கூடி நன்றாகவிருககும மறுகென முன்னேகூட்டுக

இவாகளிருததலின, வளநதலைமயஙகிய மறுகுகளாயின

கிளை கலிததுப பகை பேணாது வலைஞா முனறில மீன பிறழவும விலைஞா குரமபை மா ஈணடவும் கொலை கடிந்தும களவு நீககியும—மீனற்ாளும் விலஙகின்திரளும் செருககி வலையாறபிடிபபாரையும கொனறு இறைசசிவிறபாரையும தமககுப் பகையாகக்கருதியஞ்சாதே வலைஞாமுறறததே மீனபிறழநதுதிரியுமபடியாகவும விலைஞர்குடிலிலே விலங்குகள் கிடககும்படியாகவும் முறபடக கொலைததொழிலை அவர்களிடத்தினின்றும போககியும பின்னாக களவுகாணபாரிடததுக களவுததொழிலைபபோககியும்,

அமரர்ப் பேணியும—தேவாகளை வழிபட்டும்,

ஆவுதி அருததியும்—யாகஙகளைபபணணி அவறறுள ஆவுதிகளை அவாநுகரப்பணணியும்,

நல ஆனொடு பகடு ஓமபியும—நலல பசுககளோடு எருதுகளைப பரிகரிததும,

† "வைசிகன பெறுமே வாணிக வாழககை" ‡ 'மெய்தெரி வகையி னெணவகை யுணவின் - செயதியும் வரையா ரபபா லான" என்பதனுல, வாணிகாககு உழவுத தொழிலுரிததாகலிற் பகடோமபியுமென்றாா யாகததிறகுப பசுவை ஓம்பியுமெனறாா.

நான்மறையோா புகழ பரபபியும—அந்தணாககுணடாம புகழுகளைத தாஙகள் அவாககு நிலைபெறுததியும்,

புணணியம் பணணி அட்டியும—பெரிதாகிய புணணியஙகளைத தாஙகள் பணணி அவற்றைச செயயமாட்டாதாாககுத தானம்பணணியும்,

* தொலகாபபியம, சொல்லதிகாரம, கிளவியாககம, ௨அ
† ,, பொருளதிகாரம, மரபியல, ௭௭.
‡ ,, ,, ,, ௭அ.

அம் - அசை.

பண்ணியமட்டியுமெனறதற்குச சோாறை ஆககியிட்டுமென்பாருமுளர்.

பசும்பதம் கொடுத்தும்—விளைந்தநெல்லையும் பறிக்குங்கமுகையும் உணவாகக் கொடுத்தும,

இதற்கு அரிசியும கறியுங கொடுத்துமெனபாருமுளா

முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கை—இங்ஙனஞ்செய்யும அறத்தொழில்கள் முட்டு பபடாத குளிர்ந்த அருளுடனேவாழும் இல்வாழ்க்கையையுடைய நனனெஞ்சினோ (உ0௭) னொக

கொடு மேழி நசை உழவா நெடுநுகத்துப பகல போல நடுவுநின்ற நல நெஞ்சினோ—வளைந்தமேழியால் உழவுதொழிலை நச்சுதலையுடைய உழவரது நெடிய நுகத்திற்றைத்த பகலாணிபோல நடுவுநிலையெனனுங்குணம் நிலைபெறற நன்றாகிய நெஞ்சினையுடையோா,

என்றது ஆணடுறையும வேதவாணிகளா.

தம பல் பண்டமும் பிற பல பணடமும ஒபப நாடி—தமமுடையவாகிய பலசரக்குகளையும பிறவாகிய பலசரககுக்களையும் பொருளொப்ப ஆராய்ந்து,

வடு அஞ்சி வாய்மொழிந்து—நயகுடிககு வடுவாமென்றஞ்சி மெய்யேசொல்லி,

கொள்வதூஉம மிகை கொளாது கொடுபபதூஉம குறைபடாது—தாங்கொள்ளுஞ் சரககையும தாங்கொடுக்குமபொருட்கு மிகையாகக்கொள்ளாது தாங்கொடுக்குஞ் சரககையும் தாம்வாங்குமபொருட்குக குறையககொடாமல,

பகாந்து வீசும—இலாபத்தை வெளியாகசசொல்லிக கொடுக்கும்,

தொல கொணடி—பழைதாகியகொள்ளையினையும்,

கொள்ளையெனறுா, இந்நெறியை நடத்தினாரிடத்தலலது பொருட்டிரளுண்டாகாதென்றற்கு.

தணணிழல் வாழ்க்கையினையும (உ0௭) தொலகொணடியினையு (உ௧உ) முடைய நன்னெஞ்சினோ (உ0௭) ரொன்க

துவன்று இருக்கை—நெருங்கின குடியிருப்பினையும்,

காவிரி (௬) புனல்பரந்து பொனகொழிக்கும (௭) பல்லூா நெடுஞ்சோணாட்டிற் (உ௮) கழிசூழ்ப்படப்பையினையும் (௩உ) தணடலையினையும் (௩௩) பொய்கைகளையும (௩௮) ஏரிகளையும் (௩௯) இணகாப்பினையும் (௪௧) கோயிலைமாசூட்டுதற்குககாரணமான (௫0)அட்டிலினையும (௪௩) சாலையினையும (௫உ)பள்ளியினையும(௫௩)குயில்(௫௫) துச்சிற்சேக்கைக்குக்காரணமான (௬௮) தாழகாவினையும (௬௩) பாககங்களையும் (உ௭) புறச்சேரியினையும் (௭௬) முன்றிலினையும (௧௪௧) விழவறா ஆவணத்தையும் (௧௫௮) மாககள கலந்து இனிதுறையும் (உ௧௭) வளந்தலைமயங்கிய மறுகுகளையும் (௧௧௩) நன்னெஞ்சினோா (உ0௭) துவன்றிருக்கை (உ௧உ) யினையுமுடைய பட்டினம (உ௧௮) மெனவினைமுடிக்க

முட்டாச் சிறபபிற பட்டினம பெறினும்—குறைவுபடாத தலைமையினையுடைய பட்டினத்தை எனககு உரித்தாகப பெறுவேனாயினும,

வார் இருங்கூந்தல வயங்கிழை ஒழிய—நீணட கரிய கூந்தலையுடைய விளங்குகின்ற பூணினையுடையாள் ஈணடுப பிரிந்திருப்ப,

வாரேன் வாழிய நெஞ்சே—யான் நின்னோடுகூடவாரேன், நெஞ்சே போய் வாழ்வாயாக,

* "அளிநிலை பொறாஅது" என்னும் அகப்பாட்டாற் போதற்கு ஒருப்படாமல் நிற்கும் குறிப்புணர்க

கூர் உகிர்க் கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்கு—கூரிய உகிரினையும் வளைந்த வரிகளையுமுடைய புலிக்குட்டி கூட்டிடத்தே அடையுண்டிருந்து வளர்ந்தாற் போல,

பிறர் பிணி அகத்து இருந்து பீடு காழ் முற்றி—பகைவர் காவலிடத்தே இருந்து தனக்குப்பெருமை வயிரமாக முற்றி,

[அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று, பெருங்கை யானை பிடிபுக் காங்கு, நுண்ணிதி னுணர நாடி]

நுண்ணிதின் உணர நாடி — தன்னுணர்வு கூரிதாகவுணரும்படி இதுவே காரியமென்று ஆராய்ந்து,

பெருங்கை யானை அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று பிடிபுக்காங்கு— பெரிய கையினையுடைய யானை தான் அகப்பட்டப்பண்ணின குழியில் ஏறுதற்கரிய கரைகளை இடியும்படி கோட்டாலே குத்திக் குழியைத் தூர்த்துப் பிடியிடத்தே சென்றாற்போல,

[நண்ணார், செறிவுடைத் திண்காப்பு ஏறி வாள்கழித்து] நண்ணார் செறிவு உடைத் திண் காப்பு வாள் கழித்து ஏறி—அப்பகைவருடைய நெருங்கின திண்ணிய காவலாகிய வாட்படையை ஓட்டி அவ்விடத்தினின்றும் போந்து,

இனித் திண்காப்பிடத்தே வாளை உறைகழித்து வெட்டிப்போந்தென்றுமாம்

உரு கெழு தாயம் ஊழின் எய்தி—அச்சம்பொருந்தின தன்னரசவுரிமையை முறையாலே பெற்று,

பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான்—தான் இறையாகப்பெற்ற அரசுரிமையான் மகிழ்ச்சிபொருந்துதல் செய்யானாய் மேலும் ஆசைமிக்கு,

[செற்றோர், கடியரண் தொலைத்த கதவுகொல் மருப்பின், முடியுடைக் கருந் தலை புரட்டு முன்றாள், உகிருடை யடிய வோங்கெழில் யானை, வடிமணிப் புரவியொடு

* அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, ௫ —"அளிநிலை பொறாஅ தமரிய முகத்தள், விளிநிலை கொள்ளாஅ டமியண் மென்மெ, லலமரு சேவடி நிலம்வடுக் கொளாஅக், குறுக வந்துதன் கூரெயிறு தோன்ற, வறிதகத் தெழுந்த வாயன் முறுவலள், கண்ணிய துணரா வளவை யொண்ணுதல், வினைதலைப் படுதல் செல்லா நினைவுடன், முளிந்த வோமை முதையலங் காட்டுப், பளிங்கத் தன்ன பல்காய் நெல்லி, மோட்டிரும் பாறை யீட்டுவட் டேய்ப்ப, வுதிர்வன படூஉங் கதிர்தெறு கவாஅன், மாய்த்த போல மழுகுநுனைத் தோற்றிப், பாத்தி யன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல், விரனுதி சிதைக்கு நிரைநிலை யதர, பரன்முரம் பாகிய பயமில் கான, மிறப்ப வெண்ணுதி ராயி னறத்தா, றன்றென மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி, யன்ன வாக வென்னுநள் போல, முன்னங் காட்டி முகத்தி னுரையா, வோவச் செய்தியி னொன்றுநினைந் தொற்றிப், பாவை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமொ, டாகத் தொடுக்கிய புதல்வன் புன்றலைத், தூநீர் பயந்த துணையமை பிணையன், மோயின ளுயிர்த்த காலை மாமலர், மணியுரு விழந்த வணியிழை தோற்றங், கண்டே கடிந்தனஞ் செலவே யொண்டொடி, யுழைய மாகவு மினைவோள், பிழையல ளாகுதோ பிரிதுநா மெனினே" என்றது பொருள்வயிற்பிரியக்கருதிய தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லிச் செலவழுங்கியது பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

வயவர் வீழப், பெருநல் வானத்துப் பருந்துலாய் நடப்பத், தூறிவர் துறுகற் போலப் போர்வேட்டு, வேறுபல பூளையொ டுழிஞை சூடிப், பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரசம், மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க, முனைகெடச் சென்று முன்சம முருக்கி]

முடியுடைக் கருந்தலை புரட்டும் முன்றாள் உகிர் உடை அடிய—முடியையுடைய கரியதலைகளையுருட்டும் முன்காலின் உகிருடைய அடிகளையுடையவாய்,

தூறு இவர் துறு கற் போல உழிஞை சூடிச் செறுநர் கடி அரண் தொலைத்த யானையொடு—தூறுபடர்ந்த நெருங்கின மலைகளைப்போல உழிஞையைச்சூடித் தம்மரசராற் போர்பெறாருடைய காவலையுடைய அரண்களையழித்த யானைகளோடும்,

கதவு கொல் மருப்பின் ஓங்கு எழில் யானை—கதவைமுறிக்கும் கொம்பினையும் உயர்ந்த அழகினையுமுடைய யானையென்க.

வடி மணிப் புரவியொடு—வடித்த மணிகட்டின குதிரைகளோடும்,

போர்வேட்டு—போரைவிரும்பி,

பேய்க்கண் அன்ன பிளிறு கடி முரசம் மாக்கண் அகலறை அதிர்வன முழங்க—பேயின்கண்ணையொத்து முழங்குகின்ற காவலையுடைய முரசம் பெருமையை உடைத்தாகிய இடத்தையுடைய பாசறையிலே நடுங்குவனவாய் முழங்க,

அகலறை - மலைப்பக்கமுமாம்

முனை கெடச் சென்று—பகைப்புலங்கெடும்படி சென்று,

பெரு நல் வானத்துப் பருந்து உலாய் நடப்ப வயவர் வீழ முன் சமம் முருக்கி—பெரிய நல்லவானிடத்தே பருந்து உலாவித்திரியும்படியாக வீரர்படும்படி முற்பட்ட தூசியைக்கெடுத்து,

யானைகளோடும் புரவிகளோடும் போர்வேட்டு முரசுமுழங்கச்சென்று பருந்துலாய்நடப்ப வயவர்வீழ முருக்கியெனக

தலை தவச் சென்று—அப்பகைவரரணிடத்தே மிகநடந்து,

[தண்பணை யெடுப்பி, வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெ னீடி, மாயிதழ்க் குவளை யொடு நெய்தலு மயங்கிக், கராஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்கை] வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெல் நீடிக் குவளையொடு மா இதழ் நெய்தலும் மயங்கிக் கராம் கலித்த கண் அகன் பொய்கைத் தண் பணை எடுப்பி—வெள்ளிய பூக்களையுடையகரும்புகளுடனே, செந்நெல்லும்வளர்ந்து குவளையோடே பெருமையையுடைய இதழ்களையுடைய நெய்தலுமயங்கப்பட்டு முதலைகள் செருக்கித்திரிந்த இடமகன்ற பொய்கைகளையுடைய மருதநிலத்துள்ள குடிகளையோட்டி,

[கொழுங்கால் புதவமொடு செருந்தி நீடிச், செறுவும் வாவியு மயங்கி நீரற்று] செறுவும் வாவியும் நீரற்று மயங்கி வேறு பல் பூளை (உருடு) யொடு கொழுங்கால் புதவமொடு செருந்தி நீடி—செய்களும் வாவிகளும் நீரற்றுத் தம்மிலொன்றாய் இருவகைப்பட்ட பலவாகிய பூளைகளோடே கொழுவிய தாள்களையுடைய அறுகோடே கோரைகளும் வளரப்பட்டு,

வேறுபல்பூளை - இங்கேகூட்டிற்று சிறுபூளையும் பெரும்பூளையுமுண்மையின் வேறுபல்பூளையென்றார்

அறு கோட்டு இரலையொடு மான்பிணை உகளவும்—அறல்பட்ட கொம்பினையுடைய புல்வாய்க்கலையோடு மான்பிணை துள்ளிவிளையாடும்படியாகவும்,

தலைதவச்சென்று தணபணையெடுபயி (௨௩௧) நீடி (௨௪௦) உகளவு (௨௪௫) மென்க.

[கொண்டி மகளி ருண்டுறை மூழகி, யந்தி மாட்டிய நந்தா விளககின், மலரணி மெழுக்க மேறிப் பலாதொழ, வம்பலா சேக்குங் கந்துடைப் பொதியில்:]

கொணடி மகளிர் உண துறை மூழகி மெழுககம் அந்தி மாட்டிய நநதா விளக்கின் மலரணி கந்து உடைப் பொதியில—பகைவாமனையோராய்ப் பிடித்துவந்த மக ளிாபலரும நீருண்ணுந்துறையிலே சென்றுமுழுகி மெழுகுமெழுககத்தினையும் அவர் கள் அந்திக்காலத்தேகொளுததின அவியாத விளககினையுமுடைய பூககளைச்சூட்டி ன தறியினையுடைய அம்பலம்,

கந்து - தெய்வமுறையுந தறி

வம்பலா பலர் ஏறித் தொழச் சேககும பொதியில—புதியவாகள பலருமேறித் தொழுதற்குத்தஙகும் பொதியில்,

பொதியிலைமெழுகி விளக்குமிட்டிருகக வம்பமகளிரைவைததார், அதனுல் தமக் குப் புகழுளதாமென்றுகருதி

பருநிலை நெடுநதூண ஒல்கத தீணடிப் பெரு நல் யானையொடு பிடி புணாந்து உறையவும்—அததெய்வமுறையும் அம்பலத்தினின்ற பருதத நிலைமையினையுடைய நெடியதூண் சாயும்படி தம்முடமபுரிஞ்சிப பெரிய நல்ல களிறுகளுடனே பிடிகள் கூடித்தங்கும்படியாகவும,

[அருவிலை நறுமபூத தூஉய்த் தெருவின, முதுவாய்க கோடியா முழவொடு புண ர்ந்த, திரிபுரி நரம்பின் றீநதொடை யோாக்கும, பெருவிழாக கழிநத பேஎமுதிர் மன் றதது:] தெருவின் அருவிலை நறும்பூத தூஉய் முதுவாய்க் கோடியா முழவொடு புணர்ந்த திரி புரி நரம்பின தீந்தொடை ஓாக்கும் பெருவிழாக கழிந்த பேஎமுதிர் மன் றத்து—ஆணடுள்ளதெருவின்கண்ணே விலைகூறுதற்கரிய நறியபூககளைச்சிதறி அறி வுவாய்த்தலையுடைய கூத்தருடைய மததளததிறுளத்தோடேகூடின முறுக்கு தல்புரிந்த நரம்பின் இனிதாகிய கட்டினையுடைய யாழைக்கேட்கும் பெரிய திருநா ளின்றுகிய அசசமுதிாந்த மன்றததிடத்தே,

தூவி ஓாககுமென்க தொடை - ஆகுபெயா

* [சிறுபூ நெருஞ்சியோ டறுகை பம்பி, யழல்வா யோரி யஞ்சுவரக கதிாப்பவும·]

அழுகுரற கூகையோடு ஆணடலை விளிப்பவும்—இசைக்கு வருந்திக்கூப்பிடுகின் ற குரலையுடைய கூகைகளுடனே கூடி ஆணடலைப்புள்ளுக் கூப்பிடும்படியாகவும்,

கணம் கொள் கூளியொடு கதுப்பு இருதது அசைஇப பிணம் தின் யாக்கைப் பே ய்மகள் துவன்றவும்—திரட்சிகொணட ஆணபேய்களுடனே மயிரைத்தாழ்தது இளை த்துப் பிணத்தைத்தின்னும் வடிவையுடைய பேய்மகள் நெருங்கும்படியாகவும்,

கொடுங கால்— வளைந்த கால்களையுடைய பேயமகளென முன்னேகூட்டுக.

விருநது மாடத்து நெடுங் கடைத் துவன்றி உண்டு ஆறுப் பெருஞ் சோறு அட் டில்—விருந்தினா மாடத்திடதது நெடிய தலைவாசலிலே முற்படநெருங்கியிருந்து பின்பு உள்ளேசென்று உண்டு மிக்குககிடககின்ற பெரியசோறறையுடைய அடுக்களை,

ஒண் சுவர் நல் இல் உயா திணை இருந்து பைங்கிளி மிழற்றும் பாலார் செழு நகர்—சாந்திட்ட சுவாகளையுடைய நன்றுகிய அகஙகளின் உயர்ந்ததிண்ணைகளிலே யிருந்து பசியகிளி வார்த்தைதசொல்லுதற்குக் காரணமாகிய பால்நிறைந்த வளவியவூா,

* இதற்கு உரை கிடைக்கவில்லை.

திண்ணை - விகாரம். இனி உயர்திணை - உயர்ந்த மேனிலமென்றுமாம்.

[தொடுதோ லடியர் துடிபடக் குழீஇக், கொடுவி லெயினர் கொள்ளை யுண்ட வுணவில் வறுங்கூட் டுள்ளகத் திருந்து.] கொடு வில் எயினர் தொடுதோல் அடியர் துடி படக் குழீஇக் கொள்ளை உண்ட உணவு இல் வறுங்கூடு உள்ளகத்து இருந்து—கொடிய வில்லினையுடைய வேடர் செருப்புத்தொட்ட அடியினையுடையராய்த் துடியொலிப்பத் திரண்டு கொள்ளையாகக் கொண்டுண்ட நெல் பின் இல்லையான வறுவிய கூட்டினுடைய உள்ளாகியவிடத்தேயிருந்து,

வளை வாய்க் கூகை நன்பகற் குழறவும—வளைந்த வாயினையுடைய கூகை அடியொத்தகாலத்தே கூப்பிடும்படியாகவும்,

செழுநக (௨௬௪) ரட்டிவிடத்துக் (௨௬௨) கூட்டினுள்ளேயிருந்து (௨௬௭) கூகை குழறவு (௨௬௮) மென்க.

[அருங்கடி வரைப்பி னூர்கவி னழியப், பெரும்பாழ் செய்து மமையான் மருங்கற:] அருங்கடி வரைப்பின் ஊர் கவினழிய மருங்கு அறப் பெரும்பாழ் செய்தும் அமையான்—அரிய காவலையுடைய மதிலையுடைய பகைவர்படைவீடுகள் அழகழிய அவர்கள்குலமின்றாகப் பெரியபாழாகப்பண்ணியதனாலும் சேறம் ஆறானாய்,

பெற்றவை மகிழ்தல்செய்யானாய் (௨௨௮) மேலுமாசைமிக்கு யானைகளோடும (௨௩௧) புரவிகளோடும (௨௩௨) போர்வேட்டு (௨௩௪) முரச (௨௩௬) முழங்கச் (௨௩௭) சென்று முன்சமமுருக்கித (௨௩௮) தலைதவசசென்று எடுப்பி (௨௩௯) உகளவும் (௨௪௫) உறையவும் (௨௫௧) கதிர்ப்பவும் (௨௫௭) விளிப்பவும (௨௫௮) குழறவும் (௨௬௮) துவன்றவும் (௨௬௦) பாழ்செய்தும் (௨௭௦) ஊர்கவினழியப் (௨௬௯) பாழசெய்தும அமையானா (௨௭௦) யென வினைமுடிக்க.

பாழ்செய்தல இரணடிடத்துங்கூட்டுக

மலை அகழ்க்குவனே கடல் தூர்க்குவனே வான் வீழ்க்குவனே வளி மாற்றுவனென—இவன் தெய்வத்தன்மையுடையனாதலின் இம்மலைகளையெல்லாம் அகழ்தலைச செய்வன்; கடல்களையெல்லாந் தூர்த்தலைசசெய்வன், தேவருலகைக் கீழ்வீழத்தலைச் செய்வன்; காற்றை இயங்காமல்விலக்குவனென்று உலகத்தார் மேற்கூறும்படியாகத் துறைபோகலினெனக.

பெரும்பாழ்செய்தும் அமையானாய், இங்ஙனம் பாழசெய்தவன் மேல் இவையுஞ்செய்வனென்று கூறும்படியாகத் துறைபோனானென்றவாறு.

தான் முன்னிய துறை போகலின—தான்கருதிய போர்த்துறைகளெல்லாம் பொருதுமுடித்தானாகலின்,

பல் ஒளியா பணிபு ஒடுங்க—பலராகிய ஒளிநாட்டார் தாழ்ந்து தம் வீரங்குறைய, ஒளியராவார் மறவை மண்டலத்திற்கு அரசராதற்குரிய வேளாளா.

தொல் அருவாளர் தொழில கேட்ப—பழைய அருவாளநாட்டிலரசரும் தாங்கள் செய்யுந்தொழிலை வந்துகேட்ப,

வடவர் வாட—அதற்கு வடக்குநாட்டிலுள்ள அரசர் குறைய,

குடவர் கூம்ப—குடநாட்டிலுள்ளார் மனவெழுச்சி குறைய,

[தென்னவன் றிறல்கெடச் சீறி மன்னர், மன்னெயில் கதுவு மதனுடை நோன்றாண், மாத்தானை மறமொய்ம்பிற், செங்கண்ணாற் செயிர்த்துநோக்கிப், புன்பொதுவர் வழிபொன்ற, விருங்கோவேள் மருங்குசாயக், காடுகொன்று நாடாக்கிக், குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கிப், பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை போக்கிக், கோயிலொடு குடி

நிறீஇ, வாயிலொடு புழையமைத்து,ஞாயிறொறும் புதைநிறீஇப், பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத், தொருவேமெனப் புறக்கொடாது, திருநிலைஇய பெருமன்னெயில்:]

புன் பொதுவர் வழி பொன்ற—புல்லிய இடையராய் அரசாள்வோர் கிளைமுழு துங் கெட்டுப்போக,

இருங்கோவேள் மருங்கு சாய—ஐம்பெருவேளிர குலமுழுதுங் குறைய,

காடு கொன்று—சோழமண்டலத்திற காடாகிய இடங்களை வெட்டிப்போகட்டு,

நாடு ஆக்கி—பண்டுபோலக குடியிருநது விளையப்பண்ணி,

குளம தொட்டு—தூர்ந்தகுளங்களைக கல்லி,

வளம் பெருக்கி—நாட்டிற்குச் செல்வத்தைமிகுத்து,

பிறங்கு நிலை மாடதது உறந்தைபோக்கி—பெரிய நிலைகளையுடைய மாடங்களை யுடைய உறந்தையெனனுந தன்னூரைபபோக்கி,

கோயிலொடு குடி நிறீஇ—கோயில்களோடே பழையகுடிகளையும் பண்டுபோல நிலைநிறுத்தி,

திரு நிலைஇய பெரு மன எயில—திருமகணிலைபெற்ற பெரியஆக்கத்தையுடைய உறந்தையின் மதிலிடததே,

வாயிலொடு புழை அமைதது—பெரிய வாசல்களோடே சிறியவாசல்களையுமு ணடாக்கி,

ஞாயில் தொறும புதை நிறீஇ—அதன்றலையில எய்துமறையும் சூட்டுத்தோறும் அம்புககட்டுக்களையும் கட்டிவைத்து,

ஒருவேம் எனப் புறக கொடாது பொருவேமெனப் பெயாகொடுத்து மன்னர் மன் எயில் கதுவும் மதன் உடை நோன் தாள் மாத தானை மறமொய்ம்பின் தென்னவன் திறல்கெடச் செஙகண்ணுற் செயிர்த்து நோக்கிச் சீறி—யாந் தமியேமென்றுகருதிப் பலவரசர்கள்வந்தால் முதுகிடாது அவாகளுடனும் பொரககடவேமென வஞ்சினத் தைச்சொல்லி அரசருடைய பெரியஅரண்களைக் கோபித்தழிக்கும் செருக்கினையுடை ய வலிய முயறசியினையுமு பெருமையினையுடைய நாறபடையினையும் மறத்தையு டைத்தாகிய வலியினையுமுடைய பாணடியனது வலிகெடும்படி தன் செய்யகண்ணு லே குற்றத்தைச்செய்துபார்த்துக கோபித்துப பெறறவை மகிழ்தல் செய்யா(உஉஅ) னென முன்னேகூட்டுக

"கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக், குடிபழி தூற்றுங் கோலே னு குக" என்றுகூறும் வஞ்சினத்தாற் றனக்கு ஓர் பெயர்பெறுதலின் வஞ்சினத்தைப் பெ யரென்றார்

[மின்னொளி யெறிப்பத் தம்மொளி மழுங்கி, விசிபிணி முழவின் வேந்தர் சூடி ய, பசுமணி பொருத பரேரெறுழக் கழற்கால்·]

விசி பிணி முழவின் வேந்தர் தம் ஒளி மழுங்கி மின் ஒளி எறிப்பச் சூடிய கழல் கால்—இறுகவலித்த வாரககட்டினையுடைய முரசுகளையுடைய வழிபாடில்லாத வேந் தர் தம்மரசிழத்தலிற் றமக்கு முன்புள்ள விளக்கங்கெட்டுப் பின்பு அவ்விளங்குகி ன்ற விளக்கம் தோன்றும்படியாகத் தம் முடிமேலேசூடின வீரக்கழலையுடைய கா லினையும்,

பசுமணி பொருத பரோ எறுழக கழல்—பசிய மணிகளோடே மாறுபட்ட பெரி ய அழகிய வலியினையுடைய கழலெனக.

பொற்றொடிப் புதல்வர் ஓடி ஆடவும் முறறிழை மகளிா முகிழ் முலை திளைப் பவும் செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பின்—பொன்னாற்செய்த தொடியினையுடைய பிள்

லைகள் ஓடிவந்து ஏறி விளையாடுகையினாலும் மெய்ம்முழுதுமணிந்த அணிகலங்களையுடைய மகளிருடைய தாமரைமுகைபோலும் முலைகள் புணர்தலாலும் சிவந்தசந்தனமழிந்த மார்பினையும்,

ஒண் பூண்— ஒள்ளிய பேரணிகலங்களையும்,

அரிமா அன்ன அணங்கு உடைத் துப்பின்— சிங்கவேற்றையொத்த வருத்தத்தையுடைய வலியினையுமுடைய,

திரு மா வளவன்—திருவின் பெருமையையுடைய கரிகாற்பெருவளத்தான்,

திண்காப்பு வாள்கழித்தேறிக் (௨௨௬) காடுகொன்று நாடாக்கிக் (௨௮௫) குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கி (௨௮௪) உறந்தைபோக்கிக் (௨௮௫) குடிநிறீஇப் (௨௮௬) பெருமன்னெயிலிலே (௨௮௧) வாயிலொடு புழையமைத்து (௨௮௭) ஞாயிறொறும் புதை நிறீஇ (௨௮௮) இங்ஙனம் உருகெழுதாயம் ஊழினெய்தித் (௨௨௭) தென்னவன் திறல்கெடச்சீறி (௨௭௭) அவன்றிறையாகத்தந்த அரசவுரிமைகளாற் பெற்றவையிற்றுன் மகிழ்தல் செய்யானும் (௨௨௮) மேலுமாசைமிக்கு இவன் மலையகழக்குவன் தூர்க்குவன் (௨௭௧) வீழ்க்குவன் மாற்றுவனென்று உலகங் கூறும்படியாக (௨௭௨) உழிஞைசூடி (௨௩௫) யானையோடும் (௨௩௧) புரவியோடுஞ் (௨௩௨) சென்று முருக்கி (௨௩௮) எடுப்பிப் (௨௩௩) பெரும்பாழ்செய்தும் அமையானும் (௨௭௦) பணிபொடுங்கக் (௨௭௪) கேட்ப (௨௭௫) வாடக் கூம்பப் (௨௭௬) பொன்றச் (௨௮௧) சாயத் (௨௮௨) தான் முன்னிய துறைபோகையினாலே (௨௭௩) வழிபடா ஏனைவேந்தர் (௨௩௩) தம்மொளிமழுங்கி மின்னொளியெறிப்பச (௨௩௨) சூடிய (௨௩௩) காலினையும் (௨௩௪) மார்பினையும் பூணினையும் (௨௩௭) துப்பினையு (௨௩௮) முடைய கரிகாற்பெருவளத்தா (௨௩௯) னென வினைமுடிக்க.

தெவ்வர்க்கு ஓக்கிய வேலினும் வெய்ய கானம்— பகைவரைக்கொல்லுதற்கு அறுதியிட்டுவைத்த வேலினுங் கடியவாயிருந்தன காடு;

அவன் கோலினும் தண்ணிய தட மெல் தோளே— அவன் செங்கோலினுங் குளிர்ந்திருந்தன பெரிய மெல்லியதோள்கள்

நெஞ்சே, (௨௨௦) இவளை நேசமுடன் கொண்டு செல்வோமெனனில, கானம் அவன் (௩௦௦) ஓக்கிய (௨௩௯) வேலினும் வெய்யவாயிராநின்றன (௩௦௦), இவடோள் (௩௦௧) அவன் (௩௦௦) கோலினுந் தண்ணிய (௩௦௧); இவளைப் பிரியாதுறைதவில் யான்போதற்கு ஆற்றுவாயிராநின்ற, ஆதலாற பட்டினம்பெறினும் (௨௧௮) வயங்கிழை ஈண்டுப்பிரிந்திருப்ப (௨௧௯) யான நின்னுடன்வாரேன், இனி ஆண்டுபோய் வாழ்வாயாக (௨௨௦) வென வினைமுடிக்க

வாரேனென்றுன் அவளை ஆற்றுவித்துப் பின்பு பிரிதல்கருதி. அது, * "செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே, வன்புறை குறித்த றவிர்ச்சி யாகும்" என்பதனானுணர்க

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய பட்டினப்பாலைக்கு மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

முச்சக் கரமு * * * காமனெருப புற்று.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௪௪.

பத்தாவது

*மலைபடுகடாம்.

திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின்
விண்ணதி ரிமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்துத்
திண்வார் விசித்த முழவொ டாகுளி
நுண்ணுருக் குற்ற விளங்கடர்ப் பாண்டில்
மின்னிரும் பீலி யணித்தழைக் கோட்டொடு
கண்ணிடை விடுத்த களிற்றுயிர்த் தூம்பி
னிளிப்பயி ரிமிருங் குறும்பரந் தூம்பொடு
விளிப்பது கவருந் தீங்குழ றுதைஇ
நடுவுநின் றிசைக்கு மரிக்குரற் றட்டை
கடிகவர் பொலிக்கும் வல்வா யெல்லரி
நொடிதரு பாணிய பதலையும் பிறவுங்
கார்கோட் பலவின் காய்த்துணர் கடுப்ப
நேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்
கடுக்கலித் தெழுந்த க......கன் சிலம்பிற்
படுத்துவைத் தன்ன பாறை மருங்கி
லெடுத்துநிறுத் தன்ன விட்டருஞ் சிறுநெறி
தொடுத்த வாளியர் துணைபுணர் கானவ
ரிடுக்கண் செய்யா தியங்குந ரியக்கு
மடுக்கன் மீமிசை யருப்ப மேஎ
யிடிச்சுர நிவப்பி னியவுக்கொண் டொழுகித்
தொடித்திரி வன்ன தொண்டுபடு திவவிற்
கடிப்பகை யனைத்துங் † கேள்வி போகாக்
குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பி
னரலை தீர வுரீஇ வரகின்
குரலவார்ந் தன்ன நுண்டுளை யிரீஇச்
சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி
யிலங்குதுளை செறிய வாணி முடுக்கிப்
புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்துப்
புதுவது போர்த்த பொன்போற் பச்சை

---

* இந்நூலுக்குக் கூத்தராற்றுப்படையெனவும் பெயருண்டு.

† கேள்விபோகாதெனவும் பாடம்.

வதுவை நாறும் வண்டுகம ழைம்பான்
மடந்தை மாண்ட நுடங்கெழி லாகத்
தடங்குமயி ரொழுகிய வவ்வாய் கடுப்ப
வகடுசேர்பு பொருந்தி யளவினிற் றிரியாது
கவடுபடக் கவைஇய சென்றுவாங் குந்தி
நுணங்க[illegible]வறிய நுண்ணீர் மாமைக்
களங்கனி யன்ன கதழ்ந்துகிள ருருவின்
வணர்ந்தேந்து மருப்பின் வள்ளுயிர்ப் பேரியா
ழமைவரப் பண்ணி யருநெறி திரியா
திசைபெறு திருவின் வேந்தவை யேற்பத்
துறைபல முற்றிய பைதீர் பாணரொ
டியாந்தோங்கு பெருமலை யூறின் றேறலின்
மதந்தபு ஞமலி நாவி னன்ன
துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சீறடிக்
கணங்கொ டோகையிற் கதுப்பிகுத் தசைஇ
விலங்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி நாட்டத்
திலங்குவளை விறலியர் நிற்புறஞ் சுற்றக்
கயம்புக் கன்ன பயம்படு தண்ணிழற்
புனல்கால் கழீஇய மணல்வார் புறவிற்
புலம்புவிட் டிருந்த புனிறில் காட்சிக்
கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற் றலைவ
தூமலர் துவன்றிய கரைபொரு நிவப்பின
மீமிசை நல்யாறு கடற்படர்ந் தாஅங்
கியாமவ ணின்றும் வருதும் நீயிருங்
கனிபொழி கானங் கிளையொ டுணீஇய
துனைபறை நிவக்கும் புள்ளின மான
புனைதார்ப் பொலிந்த வண்டுபடு மார்பின்
வனைபுனை யெழின்முலை வாங்கமைத் திரடோண்
மலர்போன் மழைக்கண் மங்கையர் கணவன்
முனைபாழ் படுக்குந் துன்னருந் துப்பி
னிசைநுவல் வித்தி னசையே ருழவர்க்குப்
புதுநிறை வந்த புனலஞ் சாயன்
மதிமா றோரா நன்றுணர் சூழ்ச்சி
வின்னணி தடக்கை மேவரும் பெரும்பூ
ணன்னன்சேய் நன்னற் படர்ந்த கொள்கையொ
டுள்ளினிர் சேறி ராயிற் பொழுதெதிர்ந்த
புள்ளினிர் மன்ற வெற்றாக் குறுதலி

ஞாற்றி னளவு மசையுநர்ப் புலம்பும்
வீற்றுவளஞ் சுரக்குமவ னாடுபடு வலசியு
மலையுஞ் சோலையு மாபுகல் கானமுந்
தொலையா நல்லிசை யுலகமொடு நிற்பப்
பலர்புறங் கண்டவ ரருங்கலந் தரீஇப்
புலவோர்க்குச் சுரக்குமவ னீகை மாரியு
மிகழுநர்ப் பிணிக்கு மாற்றலும் புகழுநர்க்
கரசுமுழுது கொடுப்பினு மமரா நோக்கமொடு
தூத்துளி பொழிந்த பொய்யா வானின்
வீயாது சுரக்குமவ னாண்மகி ழிருக்கையு
நல்லோர் குழீஇய நாநவி லவையத்து
வல்லா ராயினும் புறமறைத்துச் சென்றோரைச்
சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வின்றி விளக்கி
நல்லிதி னியக்குமவன் சுற்றத் தொழுக்கமு
நீரகம் பனிக்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற்
பேரிசை நவிர மேஎ யுறையுங்
காரி யுண்டிக் கடவுள தியற்கையும்
பாயிரு ணீங்கப் பகல்செய்யா வெழுதரு
ஞாயி றன்னவவன் வசையில் சிறப்பு
மிகந்தன வாயினுந் தெவ்வர் தேஎ
நுகம்படக் கடந்து நூழி லாட்டிப்
புரைதோல் வரைப்பின் வேனிழற் புலவோர்க்குக்
கொடைக்கட னிறுத்தவவன் றொல்லோர் வரவு
மிரைதேர்ந் திவருங் கொடுந்தாண் முதலையொடு
திரைபடக் குழிந்த கல்லகழ் கிடங்கின்
வரைபுரை நிவப்பின் வான்றோ யிஞ்சி
யுரைசெல வெறுத்தவவன் மூதூர் மாலையுங்
கேளினி வேளைநீ முன்னிய திசையே
மிகுவளம் பழுநிய யாணர் வைப்பிற்
புதுவது வந்தன் றிதுவதன் பண்பே
வானமின்னு வசிவு பொழிய வானா
திட்ட வெல்லாம் பெட்டாங்கு விளையப்
பெயலொடு வைகிய வியன்க ணிரும்புனத்
தகலிரு விசும்பி னாஅல் போல
வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை
நீலத் தன்ன விதைப்புன மருங்கின்
மகுளிபா யாது மலிதுளி தழாலின்

னகளத் தன்ன நிறைசுனைப் புறவிற்
கவ்வை போகிய கருங்காய் பிடியேழ்
நெய்கொள வொழுகின பல்கவ ரீரெண்
பொய்பொரு கயமுனி முயங்குகை கடுப்பக
கொய்பத முற்றன * குவவுக்குர லேனல்
விளைதயிர்ப் பிதிர்வின் வீயுக் கிருவிதொறுங்
குளிர்புரை கொடுங்காய் கொண்டன வவரை
மேதி யன்ன கல்பிறங் கியவின
வாதிகை யன்ன கவைக்கதி ரிறைஞ்சி
யிரும்புகவர் வுற்றன பெரும்புன வரகே
பால்வார்பு கெழீஇப் பல்கவர் வளிபோழ்பு
வாலிதின் விளைந்தன வைவனம் வெண்ணெல்
வேலீண்டு தொழுதி யிரிவுற் றென்னக
காலுறு துவைப்பிற் கவிழ்க்கனைத் திறைஞ்சிக்
குறையறை வாரா நிவப்பி னறையுற்
றாலைக் கலமருந் தீங்கழைக் கரும்பே
புயற்புனிறு போகிய பூமலி புறவி
னவற்பதங் கொண்டன வம்பொதித் தோரை
தொய்யாது வித்திய துளர்படு துடவை
யையவி யமன்ற வெண்காற் செறுவின்
மையென விரிந்தன நீணறு நெய்தல்
செய்யாப் பாவை வளர்ந்துகவின் முற்றிக்
காயங் கொண்டன விஞ்சி மாவிருந்து
வயவுப்பிணி முழுந்தாள் கடுப்பக் குழிதொறும்
விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலை
காழ்மண் டெஃகங் களிறுமுகம் பாய்ந்தென
வூழ்மல ரொழிமுகை யுயர்முகந் தோய்த்த
துறுகல் சுற்றிய சோலை வாழை
யிறுகுலை முறுகப் பழுத்த பயம்புக்
கூழுற் றலமரு முந்தூழ் அகலறைக்
கால மன்றியு மரம்பயன் கொடுத்தலிற்
காலி னுதிர்ந்தன கருங்கனி நாவல்
மாறுகொள வொழுகின வூறுநீ ருயவை
நூறொடு குழீஇயின கூவை சேறுசிறந்
துண்ணுநர்த் தடுத்தன தேமாப் புண்ணரிந்
தரலை யுக்கன நெடுந்தா ளாசினி

* குலவுக்குரலெனவும் பாடம்.

விரலூன்று படுகர் ஞெருளி கடுப்பக்
குடிஞை யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத்துக்
கீழு மேலுங் காரவாய்த் தெதிரிச்
சுரஞ்செல் கோடியர் முழவிற் றூங்கி
முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்குசினைப் பலவே
தீயி னன்ன வொண்செங் காந்தட்
டூவற் கலித்த புதுமுகை யூன்செத்துக்
கறியா தெடுத்த புன்புறச் சேவ
லூஉ னன்மையி னுண்ணா துகுத்தென
நெருப்பி னன்ன பல்லிதழ் தாஅய
வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறைத் தோறு
மணவில் கமழு மாமலைச் சாரற்
றேனினர் கிழங்கின ரூனார் வட்டியர்
சிறுகட் பன்றிப் பழுதுளி போக்கிப்
பொருதுதொலை யானைக் கோடுசீ ராகத்
தூவொடு மலிந்த காய கானவர்
செழும்பல் யாணர்ச் சிறுகுடிப் படினே
யிரும்பே ரொக்கலொடு பதமிகப் பெறுகுவி
ரன்றவ ணசைஇ யற்சேர்ந் தல்கிக்
கன்றெரி யொள்ளிணர் கடும்பொடு மலைந்து
சேந்த செயலைச் செப்பம் போகி
யலங்குகழை நரலு மாரிப் படுகாற்
சிலம்படைந் திருந்த பாக்க மெய்தி
நோனாச் செருவின் வலம்படு நோன்றாண்
மான விறல்வேள் வயிரிய மெனினே
நும்மில் போல நில்லாது புக்குக்
கிழவிர் போலக் கேளாது கெழீஇச்
சேட்புலம் பகல வினிய கூறிப்
பரூஉக்குறை பொழிந்த நெய்க்கண் வேவையொடு
குரூஉக்க ணிறடிப் பொம்மல் பெறுகுவிர்
ரேறித் தரூஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு
வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல்
குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப்
பழஞ்செருக் குற்றநும் மனந்தர் தீர
வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ்
வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை
முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை

பிணவுநாய் முடுக்கிய தடியொடு விரைஇ
வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனி
னின்புளிக் கலந்து மாமோ ராகக்
கழைவளர் நெல்லி னரியலை யூழ்த்து
வழையமை சாரல் கமழத் துழைஇ
நறுமல ரணிந்த நாறிரு முச்சிக்
குறமக ளாக்கிய வாலவிழ் வல்சி
யகமலி யுவகை யார்வமொ டளைஇ
மகமுறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர்
செருச்செய் முன்பிற் குரிசின் முன்னிய
பரிசின் மறப்ப நீடலு முரியி
ரனைய தன்றவன் மலைமிசை நாடே
நிரையிதழ்க் குவளைக் கடிவீ தொடினும்
வரையர மகளி ரிருக்கை காணினு
முயிர்செல வெம்பிப் பனித்தலு முரியிர்
பலநா ணில்லாது * நிலனொடு படாமின
விளைபுன நிழத்தலிற் கேழ லஞ்சிப்
புழைதொறு மாட்டிய விருங்க லரும்பொறி
யுடைய வாறே நள்ளிரு ளலரி
விரிந்த விடியல் வைகினிர் கழிமி
னளிந்து பலா வழுங்கச் செப்பந் துணியின்
முரம்புகண் ணுடைந்த பரல்வறற் போழ்விற்
கரந்துபாம் பொடுங்கும் பயம்புமா ருளவே
குறிக்கொண்டு மரங் கொட்டி நோக்கிச்
செறிதொடி விறலியர் கைதொழூஉப் பழிச்ச
வறிது நெறியொரீஇ வலஞ்செயாக் கழிமின்
புலந்துபுனிறு போகிய புனஞ்சூழ் குறவ
ருயர்நிலை யிதணம் ஏறிக் கைபுடையூஉ
வகன்மலை யிறும்பிற் றுவன்றிய யானைப்
பகனிலை தளர்க்குங் கவணுமிழ் கடுங்க
லிருவெதி ரீர்ங்கழை தத்திக் கல்லெனக்
கருவிர லூகம் பார்ப்போ டிரிய
வுயிர்செகு மரபிற் கூற்றத் தன்ன
வருமிசை தவிராது மரமறையாக் கழிமி
னுரவுக்களிறு கரக்கு மிடங்க ரொடுங்கி
யிரவி னன்ன விருடேங்கு வரைப்பிற்

* நிலனொடு படாமினென்றும் பாடம்

குமிழி சுழலுங் குண்டுகய முடுக்க
ரகழ்இழிந் தன்ன கான்யாற்று நடவை
வழூஉ மருங்குடைய வழாஅ லோம்பிப்
பரூஉக்கொடி வலந்த மதலை பற்றித்
துருவி னன்ன புன்றலை மகாரோ
டொருவி ரொருவி ரோம்பினிர் கழிமி
னழுந்துபட் டலமரும் புழகமல் சாரல்
விழுந்தோர் மாய்க்குங் குண்டுகயத் தருகா
வழும்புகண் புதைத்த நுண்ணீர்ப் பாசி
யடிநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய
முழுநெறி யணங்கிய நுண்கோல் வேரலொ
டெருவை மென்கோல் கொண்டனிர் கழிமி
னுயர்நிலை மாக்கற் புகர்முகம் புதைய
மாரியி னிகுதரு வில்லுமிழ் கடுங்கணைத்
தாரொடு பொலிந்த வினைநவில் யானைச்
சூழியிற் பொலிந்த சுடர்ப்பூ விலஞ்சி
யோராயாற் றியவின மூத்த புரிசைப்
பராவரு மரபிற் கடவுட் காணிற்
றொழாநிர் கழியி னல்லது வறிது
நும்மியந் தொடுத லோம்புமின் மயங்குதுளி
மாரி தலையுமவன் மல்லல் வெற்பே
யலகை யன்ன வெள்வேர்ப் பீலிக்
கலவ மஞ்ஞை கட்சியிற் றளரினுங்
கடும்பறைக் கோடியர் மகாஅ ரன்ன
நெடுங்கழைக் கொம்பர்க் கடுவ னுகளினு
நேர்கொ ணெடுவரை நேமியிற் றொடுத்த
சூர்புக லடுக்கத்துப் பிரசங் காணினு
ஞெரேரென நோக்க லோம்புமி னுரித்தன்று
நிரைசெலன் மெல்லடி நெறிமாறு படுகுவிர்
வரைசேர் வகுந்திற் கானத்துப் படினே
கழுதிற் சேணோ னேவொடு போகி
யிழுதி னன்ன வானிணஞ் செருக்கி
நிறப்புண் கூர்ந்த நிலந்தின் மருப்பி
னெறிகெடக் கிடந்த விரும்பிண வெருத்தி
னிருடுணிந் தன்ன வேனங் காணின்
முளிகழை யிழைந்த காடுபடு தீயி
னளிபுகை கமழாத் திறயினிர் மிசைந்து

துகளறத் துணிந்த மணிமருண் டெண்ணீர்க்
குவளையம் பைஞ்சுனை யசைவிடப் பருகி
மிகுத்துப் பதங்கொண்ட பரூஉக்கட் பொதியினிர்
புட்கை போகிய புன்றலை மகாரோ
டற்கிடை கழிதலோம்பி யாற்றநு
மில்புக் கன்ன கல்லளை வதிமி
னற்சேர்ந் தல்கி யசைதலோம்பி
வான்கண் விரிந்த விடியலேற் றெழுந்து
கானகப் பட்ட செந்நெறிக் கொண்மின்
கயங்கண் டன்ன வகன்பை யங்கண்
மைந்துமலி சினத்த களிறுமத னழிக்குந்
துஞ்சுமரங் கடுக்கு மாசுணம் விலங்கி
யிகந்துசேட் கமழும் பூவு முண்டோர்
மறந்தமை கல்லாப் பழனுமூ ழிறந்து
பெரும்பயங் கழியினு மாந்தர் துன்னா
ரிருங்கால் வீயும் பெருமரக் குழாஅ
மிடனும் வலனு நினையினிர் நோக்கிக்
குறியறிந் தவையவை குறுகாது கழிமின்
கோடுபல முரஞ்சிய கோளி யாலத்துக்
கூடியத் தன்ன குரல்புணர் புள்ளி
னாடுகா ணனந்தலை மென்மெல வகன்மின்
மாநிழற் பட்ட மரம்பயி லிறும்பின்
ஞாயிறு தெறாஅ மாக நனந்தலைத்
தேஎ மருளு மமைய மாயினு
மிறாஅ வன்சிலையர் மாந்தேர்பு கொட்குங்
குறவரு மருளுங் குன்றத்துப் படினே
யகன்கட் பாறைத் துவன்றிக் கல்லென
வியந்த லோம்பிநு மியங்க டொடுமின்
பாடி னருவிப் பயங்கெழு மீமிசைக்
காடுகாத் துறையுங் கானவ ருளரே
நிலைத்துறை வழீஇய மதனழி மாக்கள்
புனற்படு பூசலின் விரைந்துவல் லெய்தி
யுண்டற் கினிய பழனுங் கண்டோர்
மலைதற் கினிய பூவுங் காட்டி
யூறு நிரம்பிய வாறவர் முந்துறு
நும்மி னெஞ்சத் தவல மீட
விம்மென் கடும்போ டினியி ராகுவிர்

ரறிஞர் கூறிய மாதிரங் கைக்கொளபு
குறியவு நெடியவு மூழிழிபு புதுவோர்
நோக்கினும பனிக்கு நோயகூ ரடுக்கத்
தலர்தாய வரிநிழ லசையினி திருப்பிற்
பலதிறம பெயர்பவை கேட்குவிர் மாதோ
கலைதொடு பெருமபழம புண்கூர்ந் தூறலின
மலைமுழுதுங் கமழு மாதிரந் தோறு
மருவி* நுகரும வானர மகளிர்
வருவிசை தவிராது வாங்குபு குடைதொறுந்
தெரியிமிழ் கொண்ட நுமியமபோ லின்னிசை
யிலங்கேந்து மருப்பி னினமபிரி யொருத்தல்
விலங்கன் மீமிசைப பணவைக கானவர்
புலமபுக குணணும புரிவளைப பூசல்
சேயளைப பள்ளி யெஃகுறு முள்ளி
னெய்த்தற விழுக்கிய கானவ ரழுகை
கொடுவரி பாயநதெனக கொழுநர் மார்பி
னெடுவசி விழுப்புண டணிமார் காப்பென
வறல்வாழ் கூந்தற கொடிச்சியர் பாட
றலைநாட் பூத்த பொன்னிணர் வேங்கை
மலைமா ரிடூஉ மேமபப் பூசல்
கனறரைப பட்ட கயந்தலை மடப்பிடி
வலிக்குவரம பாகிய கணவ னோமபலி
னொண்கேழ் வயப்புலி பாயநதெனக கிளையொடு
நெடுவரை யியமபு மிடியுமிழ் தழங்குகுரல்
கைக்கோண் மறந்த கருவிரன் மந்தி
யருவிடர் வீழ்ந்ததன் கல்லாப பார்ப்பிற்கு
முறிமே யாக்கைக் கிளையொடு துவன்றிச்
சிறுமை யுறறக் களையாப பூசல்
கலைகை யற்ற காண்பி னெடுவரை
†நிலைபெய திட்ட மாலபுநெறி யாகப
பெருமபயன் றொகுத்த தேங்கொள கொள்ளை
யருங்குறும பெறிந்த கானவ ருவகை
திருந்துவே லண்ணறகு விருந்திறை சான்மென
நறவுநாட செய்த குறவர் தம பெண்டிரொடு
மானதோற சிறுபறை கறங்கக கல்லென

* நுகக்குமென்றும் பாடம்.

† நிலைபணாத்திட்டவென்றும் பாடம்

வான்றோய் மீமிசை யயருங் குரவை
நல்லெழி னெடுந்தே ரியவுவந் தன்ன
கல்யா றொலிக்கும் விடர்முழங் கிரங்கிசை
நெடுஞ்சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத்
துரவுச்சினந் தணித்துப் பெருவெளிற் பிணிமார்
விரவுமொழி பயிற்றும் பாக ரோதை
யொலிகழைத் தட்டை புடையுநர் புனந்தொறுங்
கிளிகடி மகளிர் விளிபடு பூச
லினத்திற் றீர்ந்த துளங்கிமி னல்லேறு
மலைத்தலை வந்த மரையான் கதழ்விடை
மாறா மைந்தி னூறுபடத் தாக்கிக்
கோவலர் குறவரோ டொருங்கியைந் தார்ப்ப
வள்ளிதழக் குளவியுங் குறிஞ்சியுங் குழைய
நல்லேறு பொருஉங் கல்லென் கம்பலை
கார்த்தட் டுடுப்பிற் கமழ்மட லோச்சி
வண்கோட் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழ
முண்டுபடு மிச்சிற் காழ்பயன் கொண்மார்
கன்று கடாஅவுறுக்கு மகாஅ ரோதை
மழைகண் டன்ன வாலைதொறு ஞெரேரெனக்
கழைகண் ணுடைக்குங் கரும்பி னேத்தமுந்
தினைகுறு மகளி ரிசைபடு வள்ளையுஞ்
சேம்பு மஞ்சளு மோம்பினர் காப்போர்
பன்றிப் பறையுங் குன்றகச் சிலம்பு
மென்றிவ் வனைத்து மியைந்தொருங் கீண்டி
யவல்வு மிசையவுந் துவன்றிப் பல்வுட
னல்கைத் தவிர்த்த வெண்ணருந் திறத்த
மலைபடு கடாஅ மாதிரத் தியம்பக்
குரூஉக்கட் பிணையற் கோதை மகளிர்
முழவுத்துயி லறியா வியலு ளாங்கண்
விழவி னற்றவன் வியலங்கண் வெற்பே
நன்னா டண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டு
முண்டற் கினிய பலபா ராட்டியு
மின்னும் வருவ தாக நமக்கெனத்
தொன்முறை மரபினி ராகிப் பன்மாண்
செருமிக்குப் புகலுந் திருவார் மார்ப
னுருமுரறு கருவிய பெருமலைப் பிற்பட
விறும்பூது கஞலிய வின்குரல் விறலியர்

நறுங்கா ரடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடிக்
கைதொழூஉப் பரவிப் பழிச்சினிர் கழிமின்
மைம்படு மாமலை பனுவலிற் பொங்கிக்
கைதோய் வன்ன கார்மழைத் தொழுதி
தூஉ யன்ன துவலை துவற்றலிற்
றேஎந் தேருங் கடும்பரிக் கடும்பொடு
காஅய்க் கொண்டநு மியந்தொய் படாமற்
கூவ லன்ன விடரகம் புகுமி
னிருங்க விகுப்பத் திறுவரை சேராது
குன்றிடம் பட்ட வாரிடை யழுவத்து
நின்று நோக்கினுங் கண்வா ளெவ்வ
மண்கனை முழவின் றலைக்கோல் கொண்டு
தண்டுகா லாகத் தளர்த லோம்பி
யூன்றினிர் கழிமி னூறுதவப் பலவே
யயில்காய்ந் தன்ன கூர்ங்கற் பாறை
வெயில்புறந் தரூஉ மின்ன லியக்கத்துக்
கதிர்சினந் தணிந்த வமையத்துக் கழிமி
னுரைசெல வெறுத்தவவ னீங்காச் சுற்றமொடு
புரைதவ வுயரிய மழைமருள் பஃறோ
லரசுநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய
பின்னி யன்ன பிணங்கரி நுழைதொறு
முன்னோன் வாங்கிய கடுவிசைக் கணைக்கோ
லின்னிசை நல்யாழ்ப் பத்தரும் விசிபிணி
மண்ணார் முழவின் கண்ணு மோம்பிக்
கைபிணி விடாது பைபயக் கழிமின்
களிறு மலைந்தன்ன கண்கூடு துறுகற்
றளிபொழி கானந் தலைதவப் பலவே
யொன்னாத் தெவ்வ ருலைவிடத் தார்த்தென
நல்வழிக் கொடுத்த நாணுடை மறவர்
செல்லா நல்லிசைப் பெயரொடு நட்ட
கல்லேசு கவலை யெண்ணுமிகப் பலவே
யினம்புறு முரற்கைநும் பாட்டுவிருப் பாகத்
தொன்றொழுகு மரபினும் மருப்பிகுத்துத் துனைமின்
பண்டுநற் கறியாப் புலம்பெயர் புதுவிர்
சந்து நீவிப் புன்முடிந் திடுமின்
செல்லுந் தேஎத்துப் பெயர்மருங் கறிமார்
கல்லெறிந் தெழுதிய நல்லரை மராஅத்த

கடவு ளோங்கிய காடேசு கவலை
யொட்டா தகன்ற வொன்னாத் தெவ்வர்
சுட்டினும பணிகுநர சுரந்தவப பலவே
தேமபாய் கண்ணித தோவீசு ஈவிகை
யோமபா வள்ளற் படர்நதிகு மெனினே
மேமபட வெறுநதவன் றொஃறிணை மூதா
ராங்கன மற்றே நம்ம னோர்க்கே
யசைவுழி யசைஇ யஞசாது கழிமின்
புலியுற வெறுத்ததம வீழ்பிணை யுள்ளிக
கலைநின்று விளிககுங கானமூ ழிறநது
சிலையொலி வெரீஇய செங்கண மரைவிடை
தலையிறுமபு கதழு நாறுகொடிப புறவின
வேறுபுலம படாநத வேறுடை யினத்த
வளையான் றீமபான் மிளைசூழ் கோவலர்
வளையோ ருவபபத் தருவனர் சொரிதலிற்
பலமபெறு நசையொடு பதிவயிற் றீநதநும
புலமபுசே ணகலப புதுவி ராகுவிர
பகர்விரவு நெலலின பலவரி யன்ன
தகர்விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇ
கலலென் கடத்திடைக் கடலி னிரைக்கும
பலயாட் டினநிரை யெலலினிர புகினே
பாலும மிதவையும பண்ணாது பெறுகுவிர
துயமமயி ரடக்கிய சேக்கை யனன
மெய்யுரித் தியற்றிய மிதியதட் பளளித
தீததுணை யாகச சேநதனிர கழிமின
கூப்பிடு கடக்குங கூரநல மெயிற்
கொடுவிற கூளியர கூவை காணிற
படியோரத் தேயதத பணிவி லாணமைக
கொடியோள கணவற படர்ந்திகு மெனினே
தடியுங கிழங்குந தண்டினர தரீஇ
யோமபுந ரல்ல துடற்றுந ரிலலை
யாங்குவியங் கொண்மி னதுவதன் பணபே
தேமபட மலர்ந்த மராஅ மெல்லிணரு
மும்ப லகைத்த வொண்முறி யாவுந
தளிரொடு மிடைநத காமர் கண்ணி
திரங்குமர நாரிற் பொலியச் சூடி
முரம்பு கண்ணுடைநத நடவை தண்ணென

வுண்டனி ராடிக் கொண்டனிர் கழிமின்
செவ்வீ வேங்கைப் பூவி னன்ன
வேய்கொ ளரிசி மிதவை சொரிந்த
சுவல்விளை நெல்லி னவரையம் புளிங்கூ
ழுற்கிடை யுழந்தநும் வருத்தம் வீட
வகலு ளாங்கட் கழிமிடைந் தியற்றிய
புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறுகுவிர்
பொன்னறைந் தன்ன நுண்ணே ரரிசி
வெண்ணெறிந் தியற்றிய மாக்க ணமலை
தண்ணெ னுண்ணிழு துள்ளீ டாக
வசையினிர் சேப்பி னல்கலும் பெறுகுவிர்
விசையங் கொழித்த பூழி யன்ன
வுண்ணுநர்த் தடுத்த விடிநுண் ணுவணை
நொய்ம்மர விறகின் ஞெகிழி மாட்டிப்
பனிசே ணீங்க வினிதுடன் றுஞ்சிப்
புலரி விடியற் புள்ளோர்த்துக் கழிமின்
புல்லரைக் காஞ்சிப் புனல்பொரு புதவின்
மெல்லவ லிருந்த வூர்தொறு நல்லியாழ்ப்
பண்ணுப்பெயர்த் தன்ன காவும் பள்ளியும்
பன்னா ணிற்பினுஞ் சேந்தனிர் செலினு
நன்பல வுடைத்தவன் றண்பணை நாடே
*காண்புமலி பழனங் கமழத் துழைஇ
வலையோர் தந்த விருஞ்சுவல் வாளை
நிலையோ ரிட்ட நெடுநாண் டூண்டிற்
பிடிக்கை யன்ன செங்கண் வராஅற்
றுடிக்க ணன்ன குறையொடு விராஇப்
பகன்றைக் கண்ணிப் பழையர் மகளிர்
ஞெண்டாடு செறுவிற் றராய்க்கண் வைத்த
விலங்க லன்ன போர்முதற் றொலைஇ
வளஞ்செய் வினைஞர் வல்சி நல்கத்
துளங்குதசும்பு வாக்கிய பசும்பொதித் தேறல்
விளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்
முள்ளரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு
வண்டுபடக் கமழுந் தேம்பாய் கண்ணித்
திண்டேர் நன்னற்கு மயினி சான்மெனக்
கண்டோர் மருளக் கடும்புட னருந்தி

---

* சண்புமலிபழனமென்றும் பாடம்.

பெருதெறி களமரோதையொடு நல்யாழ்
மருதம் பண்ணி யசையினிர் கழிமின்
வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇச்
செங்க ணெருமை யினம்பிரி யொருத்தல்
கனைசெலன் முன்பொடு கதழ்ந்துவால் போற்றி
வனைகலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலுந்
துனைசெலற் றலைவா யோவிறந்து * வரிக்கும்
காணுநர் வயாஅங் கட்கின் சேயாற்றின்
பாணா ரொருகரைக் கொண்டனிர் கழிமி
னிதியந் துஞ்சு நிவந்தோங்கு வரைப்பிற்
பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ
வியலிடம் பெறாஅ விழுப்பெரு நியமத்
தியாறெனக் கிடந்த தெருவிற் சாறென
விகழுநர் வெரூஉங் கவலை மறுகிற்
கடலெனக் காரென வொலிக்குஞ் சும்மையொடு
மலையென மழையென மாட மோங்கித்
துனிதீர் காதலி னினிதமர்ந் துறையும்
பனிவார் காவிற் பல்வண் டிமிரு
நனிசேய்த் தன்றவன் பழவிறன் மூதூர்
பொருந்தாத் தெவ்வ ரிருந்தலை துமியப்
பருந்துபடக் கடக்கு மொள்வாண் மறவர்
கருங்கடை யெஃகஞ் சாத்திய புதவி
னருங்கடி வாயி லயிராது புகுமின்
மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்
வெல்போர்ச் சேஎய் பெருவிற லுள்ளி
வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமெனக்
கண்டோ ரெல்லா மமர்ந்தினிது நோக்கி
விருந்திறை யவரவ ரெதிர்கொளக் குறுகிப்
பரிபுலம் பலைத்தநும் வருத்தம் வீட
வெரிகான் றன்ன பூஞ்சினை மராஅத்துத்
தொழுதி போக வலிந்தகப் பட்ட
மடநடை யாமான் கயமுனிக் குழவி
யூமை யெண்கின் குடாவடிக் குருளை
மீமிசைக் கொண்ட கவர்பரிக் கொடுந்தாள்
வரைவாழ் வருடை வன்றலை மாத்தக
ரவுக்குறும் பெறிந்த சிறுகட் டீர்வை

* பனிக்குமென்றும் பாடம்.

யானைச்செறி யுழுவை கோளுற வெறுத்த
மடக்கண் மரையான் பெருஞ்செவிக் குழவி
யரக்குவிரித் தன்ன செந்நில மருங்கிற்
பரற்றவ லூடுமயின் கொடுந்தா ளேற்றை
வரைப்பொலிந் தியலு மடக்கண் மஞ்ஞை
கானக் கோழிக் கவர்குரற் சேவல்
கானப் பலவின் முழவுமருள் பெரும்பழ
மிடிக்கலப் பன்ன நறுவடி மாவின்
வடிச்சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரந்
தூவற் கலித்த விவர்நனை வளர்கொடி
காஅய்க் கொண்ட நுகமரு ணூறை
பரூஉப்பளிங் குதிர்த்த பலவுறு திருமணி
குரூஉப்புலி பொருத புண்கூர் யானை
முத்துடை மருப்பின் முழுவலி மிகுதிரள்
வளையுடைந் தன்ன வள்ளி நழ்க் காந்த
ளொகத திகை நறுங்கா ழாரங்
கருங்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசுங்கறி
திருந்தமை விளைந்த தேக்கட் டேறல்
கானிலை யெருமைக் கழைபெய் தீந்தயிர்
நீனிற வோரி பாய்ந்தென நெடுவரை
நேமியிற் செல்லு நெய்க்க ணிறாஅ
லுடம்புணர்பு தழீஇய வாசினி யனைத்துங்
குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி
கடன்மண் டழுவத்துக் கயவாய்க் கடுப்ப
நோனாச் செருவி னெடுங்கடைத் துவன்றி
வானத் தன்ன வளமலி யானைத்
தாதெருத் ததைந்த முற்ற முன்னி
மழையெதிர் படுகண் முழவுக ணிகுப்பக்
கழைவளர் தூம்பின் கண்ணிட மிமிர
மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்
நரம்புமீ திறவா துடன்புணர்ந் தொன்றிக்
கடவ தறிந்த வின்குரல் விறலியர்
தொன்றொழுகு மரபிற் றம்மியல்பு வழாஅ
தருந்திறற் கடவுட் பழிச்சிய பின்றை
விருந்திற் பாணி கழிப்பி நீண்மொழிக்
குன்றா நல்லிசைச் சென்றோ ரும்ப
லின்றிவட் செல்லா துலகமொடு நிற்ப

விடைதெரிந் துணரும் பெரியோர் மாய்ந்தெனக்
கொடைக்கட னிறுத்த செம்மலோ யென
வென்றிப் பல்புகழ் விறலோ டேத்திச்
சென்றது நொடியவும் விடாஅ னசைதர
வந்தது சாலும் வருத்தமும் பெரிதெனப்
பொருமுர ணெதிரிய வயவரொடு பொலிந்து
திருநகர் முற்ற மணுகல் வேண்டிக்
கல்லெ னொக்க னல்வலத் திரீஇ
யுயர்ந்த கட்டி லுருப்பில் சுற்றத்
தகன்ற தாயத் தஃகிய நுட்பத்
திலமென மலர்ந்த கைய ராகித்
தம்பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்ந்தோர்
நெடுவரை யிழிதரு நீத்தஞ்சா லருவிக்
கடுவரற் கலுழிக் கட்கின் சேயாற்று
வடுவா ழெக்கர் மணலினும் பலரே
அதனால், புகழொடுங் கழிகநம் வரைந்த நாளெனப்
பரந்திடங் கொடுக்கும் விசும்புதோ யுள்ளமொடு
நயந்தனிர் சென்ற நும்மினுந் தான்பெரி
துவந்த வுள்ளமோ டமர்ந்தினிது நோக்கி
யிழைமருங் கறியா நுழைநூற் கலிங்கம்
மெள்ளறு சிறப்பின் வெள்ளரைக் கொளீஇ
முடுவ றந்த பைந்நிணத் தடியொடு
நெடுவெ ணெல்லி னரிசி முட்டாது
தலைநா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து
பலநா ணிற்பினும் பெறுகுவிர் நில்லாது
செலவேந் தில்லவெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கூறி விடுப்பி னும்முட்
டலைவன் றாமரை மலைய விறலியர்
சீர்கெழு சிறப்பின் விளங்கிழை யணிய
நீரியக் கன்ன நிரைசெல னெடுந்தேர்
வாரிக் கொள்ளா வரைமருள் வேழம்
கறங்குமணி துவைக்கு மேறுடைப் பெருநிரை
பொலம்படைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி
நிலந்தினக் கிடந்த நிதியமோ டனைத்து
மிலம்படு புலவ ரேற்றகைந் நிறையக்
கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழறொடித் தடக்கையின்
வளம்பிழைப் பறியாது வாய்வளம் பழுநிக்

கழைவளர் நவிரத்து மீமிசை ஞெரேரென
மழைசுரந் தன்ன வீகை நல்கித்
தலைநாள் விடுக்கும் பரிசின் மலைநீர்
வென்றெழு கொடியிற் றோன்றுங்
குன்றுசூழ் இருக்கை நாடுகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

திரு மழை தலைஇய இருள் நிற விசும்பின் விண் அதிர இமிழ் இசை கடுப்ப—செல்வத்தையுண்டாக்கும் மழையைப்பெய்த இருண்டநிறத்தையுடைய மேகத்தினது ஆகாயத்திடத்திலேநின்று முழங்குமோசையையொப்ப,

நடுக்கங்கூறவே மிக்கவொலியென்றாயிற்று.

பண் அமைத்துத் திண் வார் விசித்த முழவொடு—பண்களைத் தன் கண்களிலே உண்டாக்கப்பட்டுத் திண்ணிய வாரால் இறுகவலித்த மத்தளத்தோடே,

"இடக்க ணிளியா வலக்கண் குரலா - நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்" என்பதனாற் பண்ணமைத்தென்றார்.

ஆகுளி—சிறுபறையும்,

நுண் உருக்குற்ற விளங்கு அடர்ப் பாண்டில—கரைய உருக்குதலுற்ற விளங்கின தகடாகத்தட்டின கஞ்சதாளமும்,

மின் இரும்பீலி அணி தழைக் கோட்டொடு—விளங்குகின்ற கரிய பீலியாகிய அழகினையுடைய தழையைக்கட்டின கொம்போடே,

கண் இடை விடுத்த களிற்று உயிர்த் தூம்பின—கண்களினடுவே வெளியாகத் திறந்த யானையினது கைபோலும் நெடுவங்கியத்தோடே,

உயிர் - ஆகுபெயர். இனி யானை நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற்போலும் ஓசையையுடையவென்றுமாம்.

இளிப்பயிர் இமிரும் குறும் பரம் தூம்பொடு—இளியென்னும் நரம்பினுடைய ஓசையைத் தானொலிக்கும் குறிய மேலாகிய தூம்போடே,

இது குறுந்தூம்பு பயிர் - தழைத்தல

விளிப்பது கவரும் தீங்குழல் துதைஇ—பாட்டைச் சுருதிகுன்றாமற் கைக்கொண்டுநிற்கும் இனிய குழலும் நெருங்கப்பட்டு,

நடுவு நின்று இசைக்கும் அரிக் குரல் தட்டை—கணுக்களுக்குநடுவே நின்றொலிக்கும் நரம்பினோசையையுடைய கரடிகையும்,

இனித் தாளமானத்திடையே நின்றொலிக்கும் அரித்தெழுகின்ற ஓசையையுடையவென்றுமாம்.

கடி கவர்பு ஒலிக்கும் வல் வாய் எல்லரி—விளக்கத்தையுடைத்தாகிய தாளத்தைக்கைக்கொண்டு ஒலிக்கும் வலிய வாயையுடைய சல்லியும்,

நொடி தரு பாணிய பதலையும்—மாத்திரையைச்சொல்லும் தாளத்தையுடைய ஒருகண்மாக்கிணையும்,

பிறவும்—கூறாத வாச்சியங்களும்,

கார் கோட் பலவின் காயத் துணர் கடுப்ப—கார்காலத்தாலே பழுத்தலையுடைய பலாவினது காயைமிகவுடைய தொத்தையொப்ப,

நேர் சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்— தம்மிலொத்த கனத்தையுடையவாகக் கட்டிக் காவின வாச்சியமூட்டுகைகளையுடைய பையையுடையிராய்,

முழவொடே ஆகுளியம் (௩) பாண்டிலும் (௪) கோட்டொடுந் (௫) தூம்பொடுங் (௬) குறுந்தூம்பொடும் (௭) தட்டையும் (௯) எல்லரியும் (௧௦) பதலையும் பிறவும் (௧௧) நீங்குழலும் நெருங்கப்பட்டு (அ) அவற்றைச் சுருக்கிக் காய கலப்பையி (௧௩) னென்க.

கடுக் கலித்து எழுந்த கண் அகன் சிலம்பில்—கடுமரம் மிகக்குவளர்ந்த இடமகன்ற பக்கமலையில,

படுத்து வைத்தன்ன பாறை மருங்கில—படுத்துவைத்தாற்போன்ற ஒத்தநிலமாகிய கற்பாறையின்பக்கத்தில்,

எடுத்து நிறுத்தன்ன இட்டு அரு சிறுநெறி—நிலத்தே கிடக்கின்றவழியை எடுத்துநிறுத்தினாற்போன்ற இட்டிய அரிய சிறியவழியை,

தொடுத்த வாளியர் துணை புணர் கானவர்—தொடுத்த அம்பினையுடையராய்த் தம்மனைவியரோடு கூடியிருக்கின்ற கானவா,

[இடுக்கண் செயயா தியங்குந ரியக்கும] இயங்குநா இடுக்கண் செய்யாது இயக்கும்—வழிபோவாரை வருத்தத்தலைசெய்யாமல வழிபோக்கும்,

[அடுக்கன் மீமிசை யருப்பம் பேணு, திடிச்சுர நிவப்பி னியவுக்கொண் டொழுகி:] அடுக்கல் மீமிசை இடிச சுரம நிவப்பின் இயவு அருப்பம் பேணுது கொண்டொழுகி—மலையிடத்து மிககவுயாசசியிற கல்லையிடித்த அருநிலத்தில் உயர்ந்தவழியைப் போதற்கரிதாகககருதாதே போதககடவேமென்று நெஞ்சாலேகொண்டுநடந்து,

கலலையிடித்து ஆக்கியவழி

சிலம்பிற பாறைமருங்கிற சிறுநெறியைக கானவாபோக்குஞ சுரத்தில் இயவுக கொண்டொழுகியென்க.

தொடி த திரிவு அன்ன தொண்டு படு திவவின்—தொடியினது உறழ்ச்சியையொத்த உறழ்ச்சிைய டைய ஒன்பதென்னுமெண்ணுண்டான வாக்கட்டினையும்,

வலித்தல் மெலித்தல செயயவேண்டுதலின், உறழ்சசிகூறினுர்.

[கடிப்பகை யனைத்தங் கேள்வி போகாக, குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பி, னரலை தீர வுரீஇ]

கேள்வி அனைத்தும் போகா—நூறசேள்வி அடைய முற்றுப்பெற்று,

கடிப்பகை அனைத்தும் அரலை தீர உரீஇ—வெண்சிறுகடுகளவும் கொடும்பில்லையாம்படி தீற்றி,

முடங்கப் பரற்றன்மையாயிருத்தலிற் கொடும்பை அரலையென்றூர்

அரலை - குற்றமுமாம். இனி வெணசிறுகடுகளவும் கேள்விதப்பாதென்பாருமுளர்; அது வடிவிற்குவமையாதலிற பொருந்தாது.

குரல் ஓர்த்துத தொடுத்த சுகிர புரி நரமபின்—ஓசையை ஓர்ந்துபார்த்துக் கட்டின வடித்தமுறுக்கின நரம்பினையும்,

கேள்விபோகா உரீஇத் தொடுத்த நரம்பென்க.

வரகின் குரல வார்நதன்ன நுண துளை இரீஇ—வரகின் கதிா ஒழுகின தன்மைத்தாக நெருங்கின நுண்ணிய துளைகளையிருத்தி,

இது, பொல்லம்பொத்துமிடத்திற றுளை *"பரியரைக் கமுகின் பாளையம் பசும்பூக், கருவிருந் தன்ன கண்கூடு செறிதுளை" என்றூர் பிறரும்.

* பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௭ - அ.

[சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி, யிலங்குதுளை செறிய வாணி முடுக்கிப், புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்துப், புதுவது போழ்ந்த பொன்போற் பச்சை:]

இலங்கு துளை செறிய ஆணி முடுக்கி—விளங்குகின்ற துளைகள் நிரம்பும்படி சுள்ளாணிகளை இறுகத் தைத்து,

புதுவது வெண்கைப் புனைந்த யாப்பு அமைத்து—புதிதாக யானைக்கொம்பாற் செய்த யாப்பை அமையப்பண்ணி,

யாப்பு - பத்தலிற் குறுக்கே வலிபெற ஒட்டுவது

சிலம்பு அமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்திப் புதுவது போழ்த்த பொன் போலப் பச்சை—ஒலித்தலமைந்த பத்தலிலே பற்றோடே கூட்டிப் புதிதாகப்போழ்ந்த பொன்னிறம்போலும் நிறத்தையுடைய தோலினையும்,

இரீஇ முடுக்கி அமைத்துச் சிலம்புதலமைந்த பத்தலிலே போழ்ந்த பச்சையென்க

[வதுவை நாறும் வண்டுகம ழைம்பால், மடந்தை]

வண்டு வதுவை நாறும் ஐம்பால் மடந்தை—தனனிடத்திருந்த வண்டு கலியாணஞ்செய்தமகளுடைய நாற்றத்தைநாறுதற்குக் காரணமான மயிரினையுடைய மடந்தை,

வதுவைக்கு எல்லாமணமும் உளவாதலாற் வதுவைநாறுமென்றார்

கமழ் ஐம்பால்—இயல்பான மணத்தையுடைய ஐம்பால்,

[மாண்ட நுடங்கெழி லாகத், தடங்குமயி ரொழுகிய வவ்வாய் கடுப்ப] எழில் நுடங்கு மடந்தை மாண்ட ஆகத்து அடங்கு மயிர் ஒழுகிய அவ்வாய் கடுப்ப—அழகு கட்புலனாகின்றதையும் மடந்தையது மாட்சிமைப்பட்ட மார்பிடத்தே சென்று பின்பில்லையான மயிர் ஒழுங்குபட்டுக்கிடக்கின்ற அழகிய வயிற்றிடத்தையொக்க,

அகடு சேர்பு பொருந்தி அளவினில் திரியாது கவடு படக் கவைஇய சென்று வாங்கு உந்தி—பொல்லம்பொத்துதல் நடுவைச்சேரப்பட்டுக் கட்கினிதாயத் தனக்குக் கூறுகின்ற அளவிலே வேறுபடாமற் பகுத்தலுண்டாக அகத்திட்ட உயர்ந்துவளைந்த உந்தியினையும்,

உந்தி - யாழகத்து ஓருறுப்பு

நுணங்கு அரம் நுவறிய நுண் நீர் மாமைக் களங்கனி அன்ன கதழ்ந்து கிளர் உருவின் வணர்ந்து ஏந்து மருப்பின் வள் உயிர்ப் பேரியாழ்—நுண்ணிய அரத்தாலே அராவின நுணணியநீர்மையினையுடைய கரியநிறத்தாலே களம்பழத்தினிறத்தை ஒத்தனவாய்க் கடுகித்தோன்றுகின்ற நிறத்தையுடைய வளைந்தேந்தின கோட்டினையுமுடைய பெரிய ஓசையினையுடைய பேரியாழ்,

திவவினையும் (௨௧) நரம்பினையும் (௨௫) பசையினையும் (௨௬) உந்தியினையும் (௩௪) மருப்பினையுமுடைய பேரியாழ் (௩௭) என்க

[அமைவரப் பண்ணி யருணெறி திரியாது.] பேரியாழ் (௩௭) அருள நெறி திரியாது அமைவரப் பண்ணி—பேரியாழைத் தனக்கு நூலிற்கூறிய வழிகளைத் தப்பாதபடி பொருந்துதல்வரச் சமைத்து,

இசை பெறு திருவின் வேந்தவை ஏறபத் துறைபல முற்றிய—இசையை எக்காலமுங்கேட்கின்ற செல்வத்தினையுடைய அரசர்களுடைய அவைக்களத்தே அவர்கள் செவிகொள்ளும்படி தாம்வாசிக்குந்துறைகள் பலவற்றையும் வாசித்துமுடித்த,

பை தீர் பாணரொடு—பசுமையற்ற பாணரோடே,

என்றது:—கல்வி முதிர்ந்தமையின, இளமையற்ற பாணரென்றவாறு.

உயர்ந்து ஓங்கு பெருமலை ஊறு இன்று ஏறலின்—உயர்ந்துவளர்ந்த கற்கள்தம் மிற்றொடரும் பெரியமலைகள் வேறோரிடையூறின்றாக ஏறிவருகையினாலே,

[மரந்தபு குமலி நாவி னன்ன, துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சீறடி:] துளங்கு இயல் மெலிந்த மதம தபு ஞமலி நாவின் அன்ன கல் பொரு சீறடி—அசைகின்ற இயலபினை இளைதத வலிகெட்ட நாயினது நாவினையொத்த கலலுப்பொருகின்ற சிறிய அடியினையும,

ஏறலின் மெலிந்த அடியென்க.

[கணங்கொ டோகையிற கதுபபிகுத் தசைஇ, விலங்குமலைத தமாந்த சேயரி நாட்டத், திலங்குவளை விறலியர் நி' புறஞ் சுற்ற]

விலங்கு மலைதது அமாந்த சேயரி நாட்டதது—மானோடு மாறுபட்டுப பொருந்தின செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும்,

இலங்கு வளை விறலியா—விளஙகுகினற வளையினையுமுடைய விறல்படபபாடியாடுவாா,

கணம கொள தோகையின கதுபபு இருததது அசைஇ நிற புறம சுறற—திரட்சியைககொணட மயிலபோலே மயிராத்தாழத்து இளைதது நினனைப் புறத்தே சூழ,

அடியினையும் (௪௩) நாட்டததினையும், (௪௫) வளையினையுமுடைய விறலியா (௪௬) கதுபபிருததது அசைஇச (௪௪) சுறற (௪௬) வெனக

[கயம்புக கன்ன பயமபடு தணணிழற, புனலகால கழீஇய மணலவார் புறவில்']

புனல் கால்கழீஇய மணல் வார் புறவில்—பெருகுநீர் துராலை வாரிக்கொண்டு போன மணலொழுங்குபட்ட சிறுகாட்டிடத்தில,

கயம் புககன்ன பயம படு தண நிழல்—குளத்திலே புகுந்தாலொதத பயனைத்தருகின்ற குளிர்ந்த நிழலிலே,

[புலம்புவிட் டிருநத புனிறில காட்சிக, கலம்பெறு கணணுள ரொக்கற் றலைவ]

புலம்பு விட்டிருந்த காட்சிக் கலம பெறு கணணுளா ஒக்கல தலைவ—வழிவந்தவருத்ததைக் கைவிட்டிருந்த அறிவினையுடைய பேரணிகலஙகளைபபெறுங கூததருடைய சுறறத்திறகுத தலைவனே,

புனிறு இல் ஒக்கல—ஈன்றணிமையிலலாத சுற்றம,

என்றது பிளளையைபபெறறவாகள பிள்ளையைக்கொணடு கூடவந்திலாகளென்றவாறு.

கலபபையிராய் (௩௩) இயவுககொண்டொழுகி (௨௦) யாழைப் (௩௭) பண்ணித் (௩௮)துறைபலமுற்றிய பாணரொடு (௪௦) விறலியா புறஞ்சுற்றத் (௪௬) தண்ணிழலிலே(௪௭) யிருந்த (௪௯) கணணுளரொககறறலைவனே (௫௦) யென வினைமுடிக்க.

கலப்பையிரென்னும் பன்மை தலைவனென்னுமொருமையோடு முடிந்தது; * "ஒருமை சுட்டிய" என்னுஞ்சூத்திரத்தால்

* தொலகாப்பியம், சொல்லதிகாரம்,எச்சவியல், ௬௫

தூ மலர் துவன்றிய கரை பொரு நிவப்பின் மீமிசை நல் யாறு கடற் படர்ந்தாஅங்கு யாம் அவண் நின்றும் வருதும்—தூய பூக்களெருங்கின கரையைப்பொருகின்ற ஓக்கத்தினையுடைய மலையுச்சியினின்றுமிழிந்த நல்லயாறு கடலைநோக்கிப்போனாற்போல யாம் அவனைநோக்கிச்சென்று சில பெற்றுவருகின்றேம்,

இனி மலையிறபொருள்களை வாரிக்கொண்டு யாறு கடலைநோக்கிப்போனாற்போல அவ்விடத்துள்ள பொருள்களை வாரிக்கொண்டு வருகின்றேமென்றுமாம்

[நீயிரும, கனிபொழி கானங் கிளையொ டுணீஇய, துனைபறை நிவக்கும் புள்ளின மான.]

கனி பொழி கானம் கிளையொடு உண்ஈஇய துனை பறை நிவக்கும் புள்ளினம் மான—பழங்களைசசொரிகின்ற காட்டிற பழஙகளைச சுறறததோடே சென்றுதின்றற்கு விரைந்த பறததற்ஞெழிலிலேயோஙகும் பறவைத்திரளை யொகக,

நீயிருமெனபது மேலேகூட்டுதும்

புனை தார்ப் பொலிந்த வண்டு படு மார்பின—கைசெயத மாலையாற் பொலிவுபெறற வண்டுகளையுண்டாக்குகின்ற மார்பினையுடைய கணவன (௫அ) என்க

வினை புனை எழில் முலை—ஓவியஙகளிலே முலையாகப்பண்ணின கைசெய்த அழகைத தன்னிடததேயுடைய முலையினையும,

வாஙகு அமைத திரள் தோள—வளைந்த மூஙகிலையொத்த திரணட தோளினையும்,

மலர் போல் மழைக் கண் மஙகையர் கணவன்—பூபபோலும் குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையுமுடைய கறபுடைமகளிர்ககுக் கணவன,

முனை பாழ் படுக்கும் துன்னரு துப்பின்—பகைபபுலத்தைப் பாழுணடாக்கும் கிட்டுதற்கரிய வலியினையும்,

[இசைநுவல் வித்தி னசையே ருழவர்ககு] நுவல இசை விததின் நசை ஏர் உழவர்க்கு—தாம பிறர்க்குகூறும் புகழாகிய விதையாலே பிறபொருள்களை நச்சுதலாகிய ஏருழவினையுடைய பரிசிலர்க்கு,

என்றது புகழைவித்திப பொருளை யெடுபபரென்றவாறு

புது நிறை வந்த புனல் அம சாயல—புதுபபெருக்காய்வந்த நீரபோலும் அழகையுடைய மென்மையினையும்,

என்றது - தண்ணீர் அரியகாலததேவந்து பயனறருமாறுபோல இவனும் பயன் றருவனென்றவாறு

மதி மாறு ஓரா நன்று உணர் சூழ்சசி—தனதறிவு ஆககததிறகுமாறாகிய கேட்டைநினையாது ஆக்கததினையேயுணரும் நினைவினையும,

வில நவில் தடக்கை—விறறொழிலிலேபயினற பெரிய கையினையும்,

மே வரும் பெரும்பூண—பொருந்துதலவரும் பேரணிகலங்களையுமுடைய,

நன்னன சேய நன்னற படாஅத கொள்கையொடு—நன்னன்மகனாகிய நன்னனை நினைத்த கோட்பாட்டுடனே,

துபபினையும் (௬௬) சாயலினையும (௬௧) சூழச்சியினையும (௬௨) கையினையும் பூணினையு (௬௩) முடைய நன்னனென்க

உள்ளினிர் சேறிராயின்—அவன்றரும் பரிசிலகளிவையென்று அபபரிசில்களை உள்ளினிராய்ச செல்வீராயின்,

[பொழுதெதிர்ந்த, புள்ளினிர் மன்ற வெறுழக் குறுதலின்:] என் தாக்குறுதலின் எதிர்ந்த பொழுது புள்ளினிர் மன்ற—என்னை எதிர்ப்படுகையினாலே நீர் புறப்படுகின்றபொழுது நுமக்குவரும் ஆக்கத்தை எதிர்கொண்டுநின்ற நன்முகூர்த்தத்தோடே நன்னிமித்தத்தையும் உடையிராயிருந்தீர், அறுதியாக,

ஆற்றின் அளவும்—வழியினது நன்மையினதளவும் தீமையினதளவும்,

அசையும் நற்புலமும்—நீர் தங்கும் நன்றாகிய இடங்களும்,

வீறுவளம் சுரக்கும் அவன் நாடு படுவல்சியும்—பிறநாட்டுக்கில்லாத செல்வத்தை மாறாமற் கொடுக்கும் அவன் நாடுவிளைகின்ற உணவுகளும்,

நாடெனவே மலைநாடும், காட்டுநாடும், தண்பணைநாடுங்கூறினார்; அது மேற் காண்க.

மலையும்—அவனாட்டின மலைகளின்றன்மையும்,

சோலையும்—அவனாட்டிற் சோலைகளின்றன்மையும்,

மா புகல் கானமும்—விலங்குகள் விரும்பித்திரியுங் காட்டின்றன்மையும்,

ஆற்றினதளவுமுதலிய ஐந்தினையும் இக்கூறியமுறையே கூறாமல் மயங்கக்கூறுவர்; கூறும்வழிக்கண் ஆண்டுள்ளனவே கூறவேண்டுதலின்

தொலையா நல் இசை உலகமொடு நிற்பப் பலர் புறங்கண்டு அவர் அருங்கலம் புலவோர்க்குத் தரீஇச் சுரக்கும் அவன் ஈகை மாரியும்—கெடாத நல்லபுகழ் உலகமுள்ளளவுநிற்கும்படியாகப் பகைவர்பலரினையும் முதுகுகண்டு அவர்திறையாகத்தந்த பெறுதற்கரிய பேரணிகலங்களை முற்பட அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்துப் பின் அவர்க்குச்சொரியும் அவன் பொன்மழையும்,

இகழுநர்ப் பிணிக்கும் ஆற்றலும்—தன்னை இகழ்ந்திருக்கும் பகைவரை அரசுகொடாமற் சுருக்கும் அறிவின்வலியும்,

புகழுநர்க்கு அரசு முழுது கொடுப்பினும் அமரா நோக்கமொடு தூத் துளி பொழிந்த பொய்யா வானின் வீயாது சுரக்கும் அவன் நாண்மகிழிருக்கையும்—சூதர் மாகதர் பாணர் கூத்தர் முதலியோர்க்குத் தான்புறங்கண்ட பகைவரரசை முற்றுங்கொடுப்பினும் அமைதிபிறவாத அறிவுடனே தூயதுளியைப் பெருகச்சொரிந்த பருவம்பொய்யாத மேகம் பின்னரும் பெய்யுமாறுபோலப் பின்னரும் மாறாமற்சொரியும் அவனுடைய நாளோலக்கமும்,

நோக்கு - நோக்கத்தோக்கம் "வீயாவீண்டும" என அகரங்கெட்டேற்று.

[நல்லோர் குழீஇய நாநவில் அவையத்து, வல்லாராயினும்புறம் மறைத்துச் சென்றோரைச், சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வின்றி விளக்கி, நல்லிதின் இயக்குமவன் சுற்றத் தொழுக்கமும்] நா நவில் நல்லோர் குழீஇய அவையத்துச் சென்றோரை வல்லாராயினும் புறம் மறைத்துச் சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வு இன்றி விளக்கி நல்லிதின் இயக்கும் அவன் சுற்றத்து ஒழுக்கமும்—தாங்கற்றவை நாவிடத்தே பயின்ற நல்ல அறிவினையுடையோர் திரண்ட தன்னவைக்களத்திடத்தே சென்ற அறிவுடையோரைத் தாங்கற்றவற்றை மனங்கொள்ளக் கூறமாட்டாராயினும் மாட்டாமையை மறைத்துத் தாம் பொருளைச்சொல்லிக்காட்டி அதனைத் தப்பின்றாக எல்லார்மனமுங்கொள்ளும்படி அறிவித்து நன்றாகநடத்தும் அவனுடைய சுற்றத்தாருடைய பேரொழுக்கமும்,

நவிலுதல் - கூறியடிப்படுதல். சுற்றம் - கல்வியுடையோர்.

நீர் அகம் பனிக்கும் அஞ்சு வரு கடுந்திறல் பேர் இசை நவிரம் மேஎய் உறையும் காரி உண்டிக் கடவுளது இயற்கையும்—கடல்சூழ்ந்த உலகுநடுங்கும் அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய கடிய வலியையுடைய பெரிய புகழினையுடைய நவிரமென்னுமலையைப் பொருந்தியிருக்கும் நஞ்சை ஊணாகவுடைய இறைவனதியல்பும்,

பனிக்கும்காரி, திறலினையுடையகாரி

பாய் இருள் நீங்கப் பகல் செய்யா எழுதரு ஞாயிறு அன்ன அவன் வசை இல் சிறப்பும்—பரந்த இருணீங்கும்படி பகற்பொழுதைச்செய்து தோன்றும் ஞாயிற்றையொத்த அவனுடைய பகையாகிய இருளைக்கடிந்த குற்றமில்லாத தலைமையும்,

. [இகந்தன வாயினுந் தெவ்வர் தேஎ, நுகம்படக் கடந்து நூழி லாட்டிப், புரை தோல் வரைப்பின வேனிழற் புலவோர்க்குக், கொடைக்கட னிறுத்தவவன் றொல்லோர் வரவும] தெவ்வர் தேம் இகந்தனவாயினும் நூழிலாட்டி நுகம் படக் கடந்து புரை தோல வரைப்பின வேல் நிழல புலவோர்க்குக் கொடைக் கடன் இறுத்த அவன் தொல்லோர் வரவும—பகைவர்தேயம் சேணிகந்தனவாயினும் ஆண்டுச்சென்று தூசிப்படையைக் கொன்றுகுவித்து வலியுண்டாகவென்று பின்னர் உயர்ச்சியையுடைய யானையணிநின்றநின்ற அணியிலே சென்றுபொருத வேற்போரின்விளக்கத்தையுடைய அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்தற்குரிய நாடும் ஊரும் முதலியவற்றைக்கொடுத்த அவனுடைய குடியிலுள்ளோர் தோற்றரவும்,

காஞ்சி சான்ற வயவராதலின், அவரைப் புலவரென்றார்.

இரை தேர்ந்து இவரும் கொடுந் தாள் முதலையொடு திரை படக் குழிந்த கல் அகழ் கிடங்கின்—இரையைத் தேடியுலாவும் வளைந்த காலினையுடைய முதலைகளோடே திரையுண்டாக ஆழ்ந்த கல்லையகழ்ந்த கிடங்கினையும்,

வரை புரை நிவப்பின வான் தோய் இஞ்சி—மலையையொத்த உயர்ச்சியையுடைய வானைத்தீண்டுமதிலினையுமுடைய,

உரை செல வெறுத்த அவன் மூதூர் மாலையும் கேள்—புகழ் எங்கும்பரக்கும்படி செறிந்த அவனுடைய பழைய ஊரினதியல்பும் இருக்கும்படி கேட்பாயாக;

ஆற்றினதளவு முதலியவற்றையெண்ணி இன்னதும் இன்னதும் இருக்கும்படி கேட்பாயாகவென முடிக்க.

[இனி நீ வேளை முன்னிய திசையே] இனி நீ வேளை முன்னிய திசையே கேள்—அவற்றில் இப்பொழுது நீ நன்னனைக் கருதிச்செல்கின்ற திசையைக் கேள்;

திசை - ஆற்றினளவையுணர்த்திநிற்றலின், ஆகுபெயராயிற்று ஏகாரம் - பிரிநிலை.

மிகு வளம் பழுநிய யாணர் வைப்பிற் புதுவது வந்தன்று—மிகுகின்ற செல்வம் முற்றுப்பெற்ற புதுவருவாயையுடைய ஊர்களாலே புதிதாகிய தன்மை வந்தது;

[இதுவதன் பண்பு] அதன் பண்பு இது—அவ்வழியின் செய்தி இத்தன்மைத்து,

[வானமின்னு வசிவு பொழிய வானாது, இட்ட வெல்லாம் பெட்டாங்கு விளைய.] ஆனாது இட்டவெல்லாம் பெட்டாங்கு விளைய வானம் மின்னு வசிவு பொழிய—அமையாதே நிலத்தேயிட்ட விதைகளெல்லாம் இன்னவாறே விளையவேண்டுமென்று ஆண்டுள்ளார் விரும்பினாற்போலே விளையும்படியாக மேகம் மின்னுகிய பிளந்துவடுப்படுதலோடே பெய்கையினாலே,

பெயலொடு வைகிய வியன் கண் இரு புனத்து—அம்மழையோடே தங்கின அகன்ற இடங்களையுடைய பெரிய கொல்லைநிலத்தே,

[அகலிரு விசும்பி னூஅல் போல, வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை:] புன் கொடி முசுண்டை அகல் இரு விசும்பின் ஆல் போல வாலிதின் விரிந்த—புல்லிய கொடியினையுடைய முசுண்டை ஏனைபூதங்கள் தோன்றுதற்குககாரணமான பெரிய ஆகாயத்திற் கார்த்திகையாகியமீன்போல வெள்ளிதாக மலர்ந்தன,

ஆரல் - ஆலெனவிகாரம.

[நீலத் தன்ன விதைப்புன மருங்கின், மகுளிபா யாது மலிதுளி தழாலி, னகளத் தன்ன நிறைசுனைப புறவிற, கவ்வை போகிய கருங்காய் பிடியேழ், நெய்கொள வொழுகின பல்கவ ரீரொண்] பல கவர் ஈர எண நீலததன்ன விதைப புனம் மருங்கின் அகளத்தன்ன நிறை சுனைப புறவின் மகுளி பாயாது மலி துளி தழாலின் கவ்வை போகிய கரு காய் பிடி ஏழ் நெய் கொள ஒழுகின—பலவாகக் கிளைத்த பசிய எள்ளுத் தோடுகளெல்லாம் நீலமணியையொத்த நிறததையுடையவாயெழும்படி அவற்றைவிதைத்த கொல்லையினபககததில நீரசசாலையொதத நிறைந்த சுனைகளையுடைய காட்டிடத்தே அரக்குப்பாயாமல மிககதுளிதழுவுகையினாலே இளங்காயாகிய தன்மைபோன கரியகாய் ஒருபிடியிலே ஏழ்காயாக நெய உள்ளேகொள்ளும்படியாக வளர்ந்தன;

[பொய்பொரு கயமுனி முயஙகுகை கடுப்பக, கொய்பத முற்றன குவவுக்குரலேனல்:] பொய பொரு கயமுனி முயங்கு கை கடுபபக குவவுக குரல் ஏனல் கொய் பதம் உற்றன—தம்மில் விளையாடிபபொருகினற யானைககன்றுகளின் ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்த கைகளையொபபத தமமிற பிணைபுஙகதிாகளையுடைய தினை அறுககுஞ் செவ்வியாகமுறறின,

[விளைதயிாப பிதிாவின் வீபுக கிருவிதொறுங, குளிாபுளா கொடுங்காய் கொண்டன வவரை] அவரை இருவிதொறும விளை தயிாப பிதிாவின் வீ உக்குக குளிா புளா கொடுங்காய கொணடன—அவரைகள திணையரிதாடோறும் முற்றினதயிரினது பிதிாச்சிபோலும் பூக்களுதிாந்து அடியிலே அரிவாளையொககும வளைந்த காயைக் கொணடன,

குளிர் - கிளிகடிகருவியுமெனப

[மேதி யனன கலபிறங கியவின, வாதிகை யன்ன கவைககதி ரிறைஞ்சி, யிருமபுகவா் வுற்றன பெருமபுன வரகே] பெருமபுன வரகே மேதி அன்ன கல் பிறங்கு இயவின் வாதி கை அன்ன கவைக கதிா இறைஞசி இரும்பு கவாவுற்றன—பெரிய புனத்தில் வரகுகள் எருமைகிடந்தாற்போனற கறபெருதத வழியிடததிலே தருக்கங்கூறுகின்றவன் கையிடத்திணைநத விரல்களையொதத இரட்டிதத கதிாகளை முற்றி வளைந்து அரிவாளாலே அரிதலுறறன,

[பால்வார்பு கெழீஇப பல்கவா வளிபோழ்பு, வாலிதின் விளைந்தன வைவனம வெண்ணெல், வேலீணடு தொழுதி யிரிவுற் றென்னக், காலுறு துவைபபிற் கவிழ்க் கனைத் திறைஞ்சிக்,குறையறை வாரா நிவப்பி னறையுற்,றுலைச் கமைரூ தீங்கழைக கருமபே, புயற்புனிறு போகிய பூமலி புறவி, னவறபதங கொண்டன வப பொதித தோரை, தொயயாது விதகிய தளாபடு துடவை, யையவி யமனற வெண்காற செறுவின், மையென விரிந்தன நீணறு நெயதல், செய்யாப பாவை வளர்ந்துகவின் முறறிக், காயங் கொண்டன விஞசி மாவிருநது, வயவுபபிடி முழந்தாள் கடுபபக் குழிதொறும், விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலை, காழமண் டெஃகங் களிறு

முகம் பாய்ந்தென, ஊழ்மல ரொழிமுகை யுயர்முகந் தோயத், துறுகல் சுற்றிய சோலை வாழை, யிறுகுகுலை முறுகப் பழுத்த பயம்புக், கூழற் றலமரு மூந்தூ ழகலறைக், கால மன்றியு மரம்பயன கொடுத்தலிற, காலி னுதிர்ந்தன கருங்கனி நாவன், மாறு கொள வொழுகின வூறுநீ ருயவை, நூறொடு குழீஇயின கூவை சேறுசிறந், துண்ணு நாத் தடுத்தன தேமாப புண்ணரிந, தரலை யுக்கன நெடுந்தா ளாசினி, விரலூன்று படுக ணுகுளி கடுப்பக், குடிஞை யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத்துக், கீழு மேலுங் கார்வாய்த் தெதிரிச், சுரஞ்செல கோடியா முழவிற றூங்கி, முரஞ்சுகொண டிறைஞ்சின வலங்குசினைப பலவே]

பூ மலி புறவிற புயல புனிறு போகிய அம பொதித தோரை அவல பதம கொண்டன—பூமிக்க காட்டிடத்தே மழையால ஈனறணிமைதீர்ந்துமுற்றிய அழகிய குலையினையுடைய மூங்கில் அவலிடிக்குஞ் செவ்வியைக்கொண்டன,

இது மூங்கில்.

ஐயவி தொயயாது துளா படு துடவை விதத்திய அமனற—வெணசிறுகடுகு உழாதே களைக்கொட்டால் அடிவரைநது கொததும் தோட்டங்களிலே விதைக்கப்பட்டனவாய் நெருங்கி விளைந்தன,

இஞ்சி செய்யாப் பாவை வளாந்து கவின் முறறிக காயம் கொணடன—இஞ்சி முதல் ஒருவராற பணணபபடாத பாவைகள் வளரபபட்டு அழகுமுதிாநது காழ்ப்பைக்கொணடன,

இஞ்சிககிழஙகைப் பாவையெனறல மரபு

கொழுஙகொடிக கவலை குழிதொறும வயவுப பிடி முழநதாள கடுப்ப வீழ்மின் வீழ்ந்தன—கொழுவிய கொடியினையுடைய கவலை குழிகடோறும வலியபிடியடிதத முழநதாளையொக்கும்படி சீரிதாகக கீழேவளாந்தன;

மா இருந்து வீழநதன —முறறி மாவாந்தனமை தம்மிடத்தேயுளவாய வீழ்நதன;

காழ மணடு எஃகம களிறு முகமபாய்நதென—காமபிலேதைததவேல யானையைக் குத்திறறெனனும்படியாக,

ஊழ் மலர் ஒழி முகை உயா முகம தோயத துறு கல் சுற்றிய சோலை வாழை—முறைபபட மலாதலையொழிந்த முகைகளினுடைய உயாநதமுகஙகள் சென்றுதீணடுமபடியாக நெருஙகினமலைகளைச சூழந்துநின்ற சோலையாகியவாழை,

வேல் யானையைககுததினறபோல வாழைபபூ மலையைததீணடி நின்றதென்றுணர்க; வாழைபபூ உதிாந்து பினபுலராதுநிற்றல் இயல்பு

இறுகு குலை முறுகப பழுதத—காயநெருஙகின குலை மிகவுநெகிழும்படி பழுத்தன,

மூந்தூழ ஊழற்றுப பயம புகக்கு அலமரும—பெருமூஙகில நெலலுமுறறுதலுறறுப் பயன்படுந்தனமையிலேபுகுநது அசையாநிறகும,

மரம் காலம அன்றியும பயன கொடுததலின்—ஆண்டுளளமரஙகடாம் காலமனறியும் நிலவிசேடத்தாற பயனைககொடுததலின,

நாவல் காலிற கருஙகனி அகல அறை உதிாந்தன—நாவல காற்றாலே கரியபழம் அகன்ற பாறையிலே உதிாநதன,

இது சினைவினை முதலொடுமுடிநதது.

நீர் ஊறு உயவை மாறு கொள ஒழுகின—விடாய்த்தகாலத்தில் வாய் நீரூறுதற்குக்காரணமான உயவைககொடி நீரோடே மாறுபாடுகொள்ளும்படி படர்ந்தன;

என்றது - தண்ணீர் தேடவேண்டாவென்றவாறு

கூவை நூறொடு சுழீஇயின—கூவைக்கிழங்கு நீறுந்தன்மையோடே முற்றித்திரண்டன,

தேமாச் சேறு சிறந்து உண்ணுநாத தடுத்தன—பழமாக்கள் சாறுமிக்கு உண்பாரை வேறொன்றிற் செல்லவொட்டாமற் றடுத்துக்கொண்டன;

நெடுந்தாள் ஆசினி புண்ணரிந்து அரலை உக்கன—நெடிய அடியையுடைய ஆசினிப்பலாப் புண்ணாம்படிவெடித்து உள்ளுள்ள விதைகள் சிந்தின,

விரல் ஊன்று படு கண் ஆகுளி கடுப்பக் குடிஞை இரட்டும் நெடுமலை அடுக்கத்து—விரல்தீண்டுகின்ற முழங்குங்கண்ணையுடைய சிறுபறையையொக்கப் பேராந்தை பேடுஞ்சேவலும் மாறிக்கூப்பிடும் நெடிய மலைப்பக்கத்தே,

அலங்கு சினைப் பலவு கார் வாய்த்தது எதிரிச் சுரம் செல கோடியர் முழவிற் கீழும் மேலும் தூங்கி முரஞ்சு கொண்டு இறைஞ்சின—அசைகின்ற கொம்பினையுடைய பலாக்கள் மழைமிகப்பெய்யப்பட்டு அதனைத் தாமேற்றுக்கொண்டு வழிபோகின்றகூத்தருடைய மத்தளங்கள்போலே கீழும் மேலுந்தூங்கி முற்றுதல்கொண்டு தாழ்ந்தன,

வெண்கால் செறுவில—வெள்ளிய அரிதாள்களையுடைய செய்யிலே,

ஐவனம் வெண்ணெல் பால் வார்பு கெழீஇப் பல கவர் வளி போழ்பு வாலிதின் விளைந்தன—ஐவனநெல்லும் வெண்ணெலும் பால்கட்டிச் சிறிதுமுற்றிப் பலவாய்க்கவர்த்த காற்று ஊடறுக்கப்பட்டு நன்றாகவிளைந்தன,

வார்தல்-ஒழுகுதலாதலிற் கட்டுதலையுணர்த்திற்று கெழுமுதல் ஈண்டு முற்றுதலையுணர்த்திற்று. பலகவர்வளியெனவே நாலுகாற்றுமடித்து முற்றுதல்கூறினார்

தீங்கழைக் கரும்பு கவிழ்க்கனைத்து—இனிய கோலாகியகரும்பு தோடுகவிழ்த்தலோடே தண்டுதிரண்டு,

அறை குறைவாரா நிவப்பின—பாத்தி குறைபடுதலுண்டாகாத வளர்ச்சியோடே,

வேல் ஈண்டு தொழுதி இரிவு உற்றென்னச் கால் உறு துவைப்பின் இறைஞ்சி—வேற்படை திரண்டதானை கெட்டுப்போதலை உற்றதென்னும்படி காற்று மிகப் படுகின்ற ஆரவாரத்தாலே சாய்ந்து,

அறையுற்று ஆலைக்கு அலமரும—வெட்டுதலுற்று ஆலையிலேசென்று பயன்படுதற்கு அசையாநிற்கும்,

கரும்புதிரண்டு நிவப்போடே இறைஞ்சி அலமருமென்க

நீள் நறு நெய்தல் மை என விரிந்தன—நீண்ட நறியநெய்தல் கருமைதான் வடிவுகொண்டதென்னும்படியாக அலர்ந்தன,

நீ முன்னிய திசையைக்கேள் (௯௪), வானம்பொழிகையினாலே (௯௭) பெயலோடு வைகிப் புனத்து (௯௯) முசுண்டை மலர்ந்தன (௧௦௪), எண் ஒழுகின (௧௦௬), ஏனல் கொய்பதமுற்றன (௧௦௮), அவரை கொண்டன (௧௧௦); வரகு கவர்வுற்றன (௧௧௫); புறவிலே (௧௨௦) தோரை கொண்டன (௧௨௧), ஐயவி அமன்றன (௧௨௩), இஞ்சி காய்கொண்டன (௧௨௫), கவலை வீழ்ந்தன (௧௨௮), வாழை (௧௩௧) பழுத்தன (௧௩௨); மூங்கில் அலமரும் (௧௩௩), நாவல் உதிர்ந்தன (௧௩௫); உயவை ஒழுகின (௧௩௬); கூ-

வை குழீஇயின (௩௩௭); தேமாத தடுத்தன (௩௩அ), ஆசினி உக்கன (௩௩௩); பலவு இறைஞ்சின (௩௪௪); வெண்காற்செறுவிலே (௩௨௩) ஐவனநெல்லும் வெண்ணெலலும் விளைந்தன (௩௩௫), கரும்பு அலமரும் (௩௩௩), நெய்தல விரிந்தன (௩௨௪), இவ்வாறே மிக்கவளம் முறறுபபெற்ற புதுவருவாயையுடைய ஊர்களாலே (௩௫) புதிதாகிய தன்மைவந்தது; அவ்வழியின்பணபு இதததனமைதது (௩௬) எனவினைமுடிகக.

இஃது ஆறறினது நனமையினளவுகூறிறறு

தீயின் அன்ன ஒள் செஙகாந்தள்—நெருபபினையொதத ஒளளிய செஙகாநதளினது,

இதறகு நன்னனென்னுமபெயா தீயோடடுதத தனமையின், ஆனநதமாய், பாடினும் பாட்டுணடாரும இறந்தாரென்று ஆளவநதபிள்ளையாசிரியா குற்றஙகூறினாரா லெனின், அவா அறியாதுகூறினா, செய்யுட்செயத கௌசிகனா ஆனந்தக்குறறமென்னுங் குற்றமறியாமற செய்யுட்செய்தாரேல், இவா நலவிசைபபுலவராகாா, இவாசெய்த செய்யுளை நல்லிசைப்புலவர்செய்த ஏனைசசெயயுட்களுடன சஙகததாா கோவாமல் நீக்குவர்; அஙஙனநீககாது கோததற்குககாரணம் ஆனந்தககுறறமென்பதோாகுற்றம் இச்செய்யுளுட் கூறாமையானென்றுணாக

இசசொன்னிலை நோககுமிடதது ஓாகுறறமுமின்று, என்னை? அனனவென்னும் அகரவீற்றுப் பெயரெச்சஉவமவுருபு தீயெனுமபெயாைசசோந்துநின்று இனசாரியை இடையேயடுததுநிறறலின். நனனனென்ன நகரமுதலும னகரவொறறீறுமாய்நிற்குஞ சொல்லாயினன்றே அககுறறமுளதாவதெனமறுகக நன்னவென அணைமைவிளியாய்நின்ற முன்னிலைபபெயரொனறு குறறஙகூறுவாாககு இபபாட்டுப படாககையேயாய்நிற்றலிற குறறமின்றெனக

நூறகுறறஙகூறுகின்ற பததுவகைககுறறததுள் *"தனனொன்றுபொருள் கருதிக கூறல்" என்னுஙகுறறத்தைப பினனுள்ளோா ஆனநதககுறறமெனபதோா குறறமென்று நூல்செய்ததனறி அகததியனாரும தொலகாபபியனாரும இககுறறஙகூறாமையிற சான்றோாசெயயுட்கு இககுறறமுணடாயினும் கொளளாரெனமறுகக.

தூவற கலித்த புது முகை ஊன் செதது அறியாது எடுதத புன் புறச சேவல—மழையாலே செருககிவளாநத புதிய முகையைத தசையாககககருதி முகையெனறறியாதேயெடுத்த புற்கெனற முதுகினையுடைய பருநது,

ஊன் அன்மையின உணணாது உகுததென—தசையலலாதபடியாலே தின்னாமல எவற்றையுஞ் சிந்திபபோகட்டதாக,

நெருபபின் அன்ன பல இதழ தாஅய வெறிக களம கடுககும வியல அறைதோறும்—நெருபபினையொதத பலவிதழ்களபரநத வெறியாடுகின்ற களததையொககும் அகன்ற பாறைகடோறும்,

மண இல கமழும மா மலைச சாரல—மணஞ்செய்த மனைபோலமணக்கும பெரிய மலைப்பக்கத்திற சிறுகுடி (௩௫௩) யெனக

* பததுவகைக் குற்றஙகளாவன — "சிதைவெனப படுபவை வசையறநாடிற், கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல், குன்றக கூறன மிகைபடக் கூறல், பொருளில மொழிதன் மயங்கக் கூறல, கேட்போாக் கின்னா யாபபிற றாதல், பழித்த மொழியா னிழுக்கங் கூற, றன்னா னொருபொருள் கருதிக கூற, லென்ன வகையினு மனங்கோ ளின்மை, யன்ன பிறவு மவற்றுவிரி யாகும்" என்பன தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௧0அ.

தேனினா கிழங்கினர் ஊன் ஆர வட்டியர்—தேனினையுடையராய்க் கிழங்கினையுடையராய்த் தசைநிறைந்த கடகத்தையுடையராய்,

சிறு கட் பன்றிப பழுதுளி போக்கி—சிறிய கண்ணையுடைய பன்றியிற் பழுதானவற்றைப்போக்கி, அதன் தசையையும்,

பழுதுளி, உளி - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

[பொருதுதொலை யானைக் கோடு சீராகத், தூவொடு மலிந்த காய கானவர்:] தூவொடு மலிந்த பொருது தொலை யானைக் கோடு சீராகக் காய கானவர்—மற்றுள்ள தசைகளோடேநிறைந்த வட்டிகளையும் தம்மிற் பொருதுபட்ட யானையினது கொம்புகளைக் காவுமரமாகக் காவிக்கொண்டுவந்த கானவருடைய,

செழு பல் யாணர்ச் சிறுகுடிப் படினே இரு பேர் ஒக்கலொடு பதம் மிகப் பெறுகுவிர்—வளவிய பல புதுவருவாயினையுடைய சிறிய ஊரிலேதங்கிற் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே அவ்வுணவுகளை மிகவும் பெறுகுவிர்,

[அன்றவ ணசைஇ யற்சேர் தல்கி] அசைஇ அன்று அல சேர்ந்து அவண அல்கி—அவற்றைப்பெற்று இளைப்பாறி அற்றைநாளிராப்பொழுதும் அவர்களுடனே பொருந்தி அவ்விடத்தேதங்கி,

கன்று எரி ஒள இணா கடும்பொடு மலைந்து சேத்த செயலைச் செப்பம் போகி—கன்றின நெருப்புப்போன்ற ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்களைச் சுற்றத்தோடேசூடிச் சிவந்த அசோகமரத்தையுடைய செவ்விய வழியைப்போய்,

அலங்கு கழை நரலும் ஆரிப் படுகாச் சிலம்பு அடைந்திருந்த பாக்கம் எய்தி—அசைகின்ற மூங்கிலொலிக்கும் அரிதாயிழியும் வழிகளையுடைய சிலம்பைச்சேர்ந்திருந்த சீறூர்களைச்சேர்ந்து,

நோனச் செருவின் வலம் படு நோன் தாள் மான விறல் வேள் வயிரியம் எனினே—பகைவரைப் பொறுமறபொரும போரினையும் வெற்றியுண்டாகும் வலியமுயற்சியினையும் மானத்தையும் வெற்றியையுமுடைய நன்னனுடைய கூத்தரோமென்று கூறுவீராயின்,

நும இல் போல நில்லாது புக்கு—நுமமுடைய மனைபோல வாசலினில்லாதே உள்ளேசென்று,

கிழவிர் போலக் கேளாது கெழீஇ—முன்பே கிழமையுடையீர்போலே அவரைக்கேளாதே உறவுகொள்ளுகையினாலே,

சேட் புலம்பு அகல இனிய கூறி—சேணிடைவந்த நுமதுவருத்தந்தீரும்படி இனியமொழிகள் அவர்கூறி,

[பரூஉக் குறை பொழிந்த நெய்க்கண் வேவையொடு.] பொழிந்த நெய்க்கண் பரூஉக்குறை வேவையொடு — மிகச்சொரிந்த நெய்யிடத்தே பருத்த தசைகிடந்து வெந்த பொரியலோடே,

குரூஉக் கண் இறடிப் பொம்மல் பெறுகுவிர்—நிறவிய வடிவினையுடைய தினைச்சோற்றைப் பெறுகுவிர்,

[எறித் தரூஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு, வேயபபெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல், குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப், பழஞ்செருக் குற்றநும் மனந்தீர, வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ், வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை, முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை, பிணவுநாய முடுக்கிய தடியொடு

விரைஇ, வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனின், இன்புளிக் கலந்து மாமோ ராகக், கழைவளர் நெல்லி னரியுலை யூழ்த்து, வழையமை சாரல் கமழத் துழைஇ, நறுமல ரணிந்த நாறிரு முச்சிக், குறமக ளாக்கிய வாலவிழ் வல்சி, யகமலி யுவகை யார்வமொ டளைஇ, மகமுறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர், செருச்செய் முன்பிற் குரிசின் முன்னிய, பரிசின் மறப்ப நீடலு முரியிர், அனைய தன்றவன் மலைமிசை நாடே.]

அவன் மலை மிசை நாடு அனையது அன்று—அந்நன்னனுடைய மலையினது உச்சியினாடு யான் முற்கூறிய தன்மைத்தன்று, மிகவுஞ்சிறப்புடைத்து, ஆண்டுப் பெறுவன வற்றைக் கேட்பீராக,

பிணவு நாய் முடுக்கிய தடியொடு வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை விரைஇ—பெண்ணாகிய நாய் ஓடிக்கடித்த உடும்பின்றடிகளோடே ஓடிவருகின்ற விசையைக் கெடுத்துக்கொன்ற கடமானின் கொழுவிய தசையையும் எய்ப்பன்றியைக் கொன்ற பசுந்நிணத்தையுடைய பிளக்கப் பட்ட தசைகளையும் கலந்து,

வேய்ப் பெயல் விளையுள் தேக்கள் தேறல் குறைவு இன்று பருகி—மூங்கிற் குழாய்க்குள்ளே பெய்தலையுடைய முற்றிய தேனாற்செய்த கட்டெளிவைக் குறைவின்றாக நிரம்பவுண்டு,

நறவு மகிழ்ந்து—பின்னர் நெல்லாற்சமைத்த கள்ளை உண்டுமகிழ்ந்து,

முற்படக் கூறிய தசைகளை இடையேதின்று தேறலைப்பருகி நறவுமகிழ்ந்தென்க.

வைகறைப் பழஞ்செருக்கு உற்ற நும் அனந்தல் தீர—விடியற்காலத்துக் கள்ளுண்டுமகிழ்ச்சியுற்ற நும்முடைய மந்தந்தீரும்படி,

வைகறையனந்தலென்க

அருவி தந்த பழம் ஊழ்த்துச் சுளை வெண் காழ் மா—நீர்கொண்டுவந்த பலாப் பழம் செவ்வியழிந்து உதிர்ந்த வெள்ளிய விதையின் மாவையும்,

வெண் புடைக் கொண்ட துய்த் தலைப் பழனின் இன் புளி உலை மோர் ஆகக் கலந்து—வெள்ளியபுறத்தைக்கொண்ட ஆர்த்தை இடத்தேயுடைய புளியம்பழத்தின் இனியபுளிப்பையும் உலையாகவார்த்த மோருக்களவாகக் கலந்து,

கழை வளர் நெல்லின் அரி வழை அமை சாரல் கமழத் துழைஇ ஆக்கிய—மூங்கிலிலே நின்றுமுற்றிய நெல்லினரிசியைச் சுரபுன்னைநெருங்கிய மலைச்சாரலெல்லாம் நாறும்படியாக்கத் துழாவியாக்கிய,

வால் அவிழ் வல்சி—வெள்ளிய சோறாகிய உணவை,

நறுமலர் அணிந்த நாறு இரு முச்சிக் குறமகள்—நறியமலரைச் சூடின நாறுகின்ற கரிய மயிர்முடியினையுடைய குறச்சாதியின்மகளாக்கியவென்க.

கள்ளுண்டபின்பு அனந்தர்தீரச் சோற்றைப்பெறுகுவிரென்க

அகம் மலி உவகை ஆர்வமொடு அளைஇ—நெஞ்சுநிறைந்த மகிழ்ச்சியையுடையராய் விருந்தினைப்பெற்றேமென்னும் ஆசையோடே நெஞ்சுகலந்து,

மக முறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர்—தத்தம்பிள்ளைகளைக்கொண்டு முறைசொல்லித் தடுக்கையினாலே மனைகடோறும் பெறுகுவிர்,

அண்ணன், அம்மானென்றாற்போல்வன முறை.

ஏறித் தரூஉம் இலங்கு மலைத் தாரமொடு—தாங்கள் சுமந்து மலையிலே ஏறிக் கொண்டுவரும் விளங்குகின்ற மலையிற் பண்டங்களோடே,

அவை சந்தனம், அகில், பொன், மணிமுதலியன

தடுப்ப மனைதொறும் தாரத்தோடே வல்சியைப்பெறுகுவிரொன்க

செருச் செய முன்பின் குரிசில் முன்னிய பரிசில் மறப்ப நீடலும் உரியிர்—ஆணைப்பெற்றவற்றாலே போரைச்செய்கின்ற வலியையுடைய நன்னனிடத்துப் பெறக்கருதிய பரிசிலைமறக்கும்படி நீட்டித்திருத்தலுமுரியிர்;

நிரை இதழ்க் குவளைக் கடி வீ தொடினும் வரை அரமகளிர் இருக்கை காணினும் உயிர் செல வெம்பிப் பனித்தலும் உரியிர்—நிரைத்த இதழையுடைய குவளையில் தெய்வம்விரும்புதலிற் கடியவாகிய பூக்களைச்சிட்டினும் ஆணடை மலையரமகளிருடைய இருப்பைக்காணினும் உயிர்போம்படி வெதும்பி நடுங்குதலுமுரியிராகையினாலே பலநாணில்லாது நிலனுடுபடாமின் (௧௬௨) எனவினைமுடிக்க

இத்துணையும் அசைபுநற்புலமும், வல்சியும் சேரக்கூறினார்.

* [பலநா ணில்லாது நிலனுடு படாமின]

[விளைபுன நிழத்தலின் கேழ லஞ்சிப், புழைதொறு மாட்டிய விருங்க லரும பொறி, யுடைய வாறே] ஆறே கேழல் விளை புனம் நிழத்தலின் அஞ்சிப் புழைதொறும் மாட்டிய இருங்கல அரும்பொறி உடைய—வழிகள் பன்றி முற்றின தினைப்புனத்தை நொதுக்குகையினாலே இதற்கஞ்சிச் சில்வழிகடோறும் கொளுத்திவைத்த பெரிய கற்பொறிகளையுடையவாகையினாலே,

[நளளிரு ளலரி, விரிந்த விடியல வைகினிர் கழிமின] நள்ளிருள் வைகினிர் அலரி விரிந்த விடியல் கழிமின—செறிந்த இருட்காலத்தே தங்கினிராய ஞாயிற்றின்கதிர்விரிந்த விடியற்பொழுதிலே போவீர்

களிந்து பலர் வழங்காச் செப்பம் துணியின்— செறிந்து பலரும்போகாதவழியைப் போகத்துணிவீராயின், அவ்விடம்,

[முரம்பு கணணுடைந்த பரலவற் போழ்வில், கரந்துபாம் பொடுங்கும் பயம்பு மா ருளவே] முரம்பு கணணுடைந்த பரல அவற் போழ்வில் பாம்பு கரந்து ஒடுங்கும் பயம்பும் உளவே—மேட்டுநிலம் தன்னிடத்திலேவிண்ட பரலையுடைய பள்ளநிலத்திற் பிளப்பிலே பாம்பு மறைந்துகிடக்கும் குழிகளுமுள,

உம்மைபாற புலிமுதலியனவுமுள மார்-அசை

குறிக்கொண்டு மரம் கொட்டி நோக்கி—அப்பயமப்பை மனத்தாலே குறித்துக்கொண்டு விலங்கிறகு மரங்களிலேயேறக் கொட்டிப்பார்த்து,

செறி தொடி விறலியர் கைதொழூஉப் பழிச்ச—செறிந்த வளையினையுடைய விறலியர் அப்பாம்பு மனமகிழும்படி கையிறதொழுதுவாழ்த்த,

[வறிது நெறியொரீஇ வலஞ்செயாக கழிமின] நெறி வறிது ஒரீஇ வலம் செயாக கழிமின்—விலங்குகிடக்கும்வழியைச் சிறிதகலப்போய் வலப்பக்கத்துவழியை நுமக்குவழியாகச்செய்துகொண்டு போவீராக,

வலம் - ஆகுபெயர்

இதற்குரைகிடைக்கவில்லை.

[புலந்துபுனிறு போகிய புனஞ்சூழ் குறவர்:] புனிறு போகிய புனம் சூழ் குறவர் புலந்து—ஈன்றணிமைதீர்ந்துமுற்றின தினைபபுனத்தைக காத்தற்குச்சூழ்ந்த குறவர் தினையழிகின்றதற்கு வெறுத்து,

புலாந்தென்பதுபாடமாயின், முறறியென்க.

உயா நிலை இதணம் ஏறிக கை புடையூஉ—உயாநத நிலையினையுடைய பரணிலேயேறிக் கையைககொட்டி,

அகன் மலை இறும்பில துவனறிய யானை—அகன்றமலையிற குறுங்காட்டிடத்தே நிறைந்த யானைகளினுடைய,

பகல நிலை தளாக்கும் கவண உமிழ் கடுஙகல—பகறபொழுதே நிற்கின்ற நிலையைக்கெடுககுங் கவணகாலுகின்ற கடிய கற்கள்,

பகைநிலைதளாககுமென்று பாட மாயின, பகைதத நிலையெனக.

[இருவெதி ரீாஙகழை தததிக கல்லெனக், கருவிர லூகம் பாாபபோ டிரிய, வுயிாசெகு மரபிற கூற்றத தன்ன, வரும்விசை தவிராது]

உயிா செகு மரபிற கூறறததனன—உயிாகளைப போககுமுறைமையாலே கூற்றதனையொக்கும, அவைதாம்,

கருவிரல் ஊகம் பாாபபோடு கலலென இரிய—கரியவிரலையுடைய குரங்குகள் பார்பபோடே கல்லென்னுமோசைபடக கெடும்படியாக,

இரு வெதிா ஈர்ங்கழை தததி விசை தவிராது வரும்—பெரியமூங்கிலினது பசிய கோலைககடநது வருகின்றவிசை மாறுதுவரும,

மரம் மறையாக கழிமின்—அதற்கு மரஙகளிலேயொதுஙகிநின்று போவீராக,

குறவா (உ0௩) ஏறிக கைபுடையூஉத (உ0௪) தளர்ககுங்கல் (உ0௬) கூற்றத்தன்ன (உ0௧); அவை இரியத (உ0௮) தததி (உ0௭) வருவிசைதவிராதுவரும், அதற்கு மரமறையாக கழிமின் (உக0) எனக

உரவுக் களிறு கரககும் இ ஙகா ஓடுஙகி இரவின அனன இருள் தூங்கு வரைபபின்—வலியயானையை விழுஙகுமுதலைகள் தஙகபபட்டு இராக்காலத்தையொத்த இருள்செறியுமிளைகளையும்,

குமிழி சுழலும் குணடு கயம் முடுக்கா—குமிழிகள் சுழன்றுவரும் ஆழ்ந்தநீரறுத மடுககளையுடைய முடுககரையுமுடைய,

முடுககா - நீாகுததின இடங்கள் முடுக்கரையுடையயாறு

அகழ இழிநதன்ன கான் யாறறு நடவை—ஏறுதற்கும் இறங்குதறகும் அரியவாகையினுலே அகழிலே இழிநதாறபோன்ற காட்டாறறுவழி,

வழூஉம் மருஙகு உடைய—காலோடுமிடஙகளையுடைய, அவவிடத்திற்கு,

[வழாஅ லோம்பிப, பரூஉக்கொடி வலந்த மதலை பற்றித, துருவி னன்ன புன்றலை மகாரோ, டொருவி ரொருவி ரோம்பினிர் கழிமின்:]

துருவின் அன்ன புன்றலை மகாரோடு—செமமறியாட்டினையொதத புற்கென்ற தலையினையுடைய பிள்ளைகளோடே,

வலந்த பரூஉக் கொடி மதலை பற்றி வழாஅல் ஓம்பி—மரங்களிற்சுற்றிக்கிடக்கின்ற பரிய கொடியாகிய பெரிய பறறுககோட்டைபபிடித்துக காலோடுதலைப் பரிகரித்து,

ஒருவிா ஒருவிா ஓம்பினிா கழிமின—ஒருவரையொருவா பாதுகாத்துப் போவீராக;

அழுந்து பட்டு அலமரும் புழகு அமல சாரல்—கிழங்கு தாழவீழ்ந்தசையும் மலை வெருகுநெருங்கின பக்கமலையில,

[விழுந்தோர் மாயக்கும குண்டுகயத் தருகா, வழும்புகண் புதைத்த நுணணீாப் பாசி] விழுந்தோா மாயககும குணடு கயத்து அருகாச கண புதைத்த நுண்ணீாப் பாசி வழும்பு—வீழ்ந்தோாைமறைககும் ஆழததையுடைய குளஙகளுக்கருகாக இட மறைதற்குக்காரணமாகிய நுணணிய நீாமையையுடைய பாசியினது குற்றம,

* "வழும்பறுகக கிலலாட ாந் தேனா - வழுமபிலசிா" எனறாா பிறரும.

அடி நிலை தளாககும அருபபமும உடைய-அடி ஊன்றியிட்ட நிலையை ஒடபபண ணும்; அதுவுமன்றி அவவிடம போதறகருமையையுமுடைய, அதற்குப பரிகாரமாக,

முழுநெறி அணஙகிய நுண கோல வேரலோடு எருவை மென கோல கொணட னிா கழிமின்—வழிமுழுதும பினனிவளாநத நுணணியகோலகளையுடைய சிறுமூஙகி லோடே வேழததினது மெலலிய கோலகளையும பறறகோடாகப பிடிததுப போவிா,

இத்துணையும் ஆறறினது தீமையினளவுகூறினா

[உயாநிலை மாககற புகர்முகம புதைய, மாரியி னிருதரு விலலுமிழ் கடுஙகணை த, தாரொடு பொலிந்த வினைநவில யானைச், சூழியிற பொலிந்த]

புகா முகம் புதையச சூழியிற பொலிநத உயா நிலை மாக கல பினை நவில யா னை—புகரையுடைய முகமறையுமபடி முகபடாததாறபொலிவுபெற உயாந்த நிலை யினையுடைய பெருமையையுடைய மலைபோலும போாததொழிலிலே பயினற யானை யினையும்,

மாரியின் இகுதரு வில உமிழ் கடுஙகணை—மழைபோலத தாழநதுவீழும் வில் லுக்கான்ற கடிய அமபினையுமுடைய,

தாரொடு பொலிநத மூதத புரிசை (உ௨௧)- தூசிபபடையோடே பொலிவுபெ ற்ற பழைய மதில்,

மதில் - ஆகுபெயராய்த் திருபபதியையுணாததுகிறது எனறது காரியுண்டிக கடவுளுடைய படைநிறகுதிகூறிறறு அனறிட பகைபபலததை அழிததற்கும அந்நி லத்தைககாத்தறகும நனனனவைதத படையமாம

[சுடாபபூ விலஞசி, யோர்யாற றியவின மூதத புரிசை] சுடாப பூ இலஞ்சி யா றறு ஓா இயவின் மூதத புரிசை—ஒளியையுடைய பூககளையுடைய மடுவினையுடைய யாற்றுக்கரையில ஒருவழியினையுடையவூா,

ஓராற்றியவுபாடமாயின, ஒருபபட வழியெனக

இனி அம்பையுடைய தூசிபபடையோடுபொலிநத யானையெனறு யானைக்கடை யாக்கி அவ்வியானையினுடைய பூககளெழுதின முகபடாமபோலே உயாநிலைமாககற புகாமுகம்புதையபபொலிநத சுடாபபூவையுடைய புரிசையெனறுமாம, இன்னும் யானையின்மத்தகம்போலேபொலிநத சுடாபபூவையுடைய புரிசையென்றுமாம், இ ன்னும் யானையின் மத்தகமபோலே பொலிநத சுடாபபூவிலஞ்சியையுடைய உயாநி லைமாக்கல்லையுடைய புரிசையென்பாருமுளா. அவா சுனையிடததுமலெழுந்த குவ ளைமுதலியவற்றினரும்புகள தலைசாய்ந்து கறபுதையககிடந்ததறகு யானையின்மத்தக த்துப்புகரை உவமையெனறுகொணடாா.

* நாலடியாா், கயமை, உ.

[பராவரு மரபிற் கடவுட் காணின்.] புரிசைப (உஉக) பராவரு மரபிற் கடவுள் காணின்—கோயிலிற் பராவுதற்கரிய முறைமையினையுடைய கடவுளைக்கண்டீராயின்,

[தொழாநிர கழிய லல்லது] நீர் தொழாக கழியின் அல்லது—நீர் வணங்கிப் போம் அத்தனையல்லது,

நீரென்பது குறுகினறது இனித தொழாநிரென்பது மறையன்றித தொழு தென்று பொருடருமேனுமுணாக

வறிது நும் இயம தொடுதல் ஓம்புமின—சிறிது நும்முடைய வாச்சியங்களைத தீண்டுதலைக காப்பீராக, அதற்குக் காரணமென்னையெனின்,

[மயங்குதுளி, மாரி தலையுமவன மலலல வெறபே] அவன மலலல வெற்பு மயங்கு துளி மாரி தலையும்—அவனது வளவிய நவிர மெனனுமலை மயங்கின துளியை யுடைய மழையை இடைவிடாமற்பெய்யாநிற்கும்,

என்றதனாற்பயன வாச்சியங்களுநனைந்து நுமக்கும போதலரிதெனபதாம

[அலகை யனன வெள்வோப பீலிக, கலவ மஞ்ஞை கட்சியிற றளரினும]

அலகை அன்ன வெள் வோப பீலி மஞ்ஞை—பசகாயையொத்த வெள்ளிய வேரினையுடைய பீலியையுடைய மயில,

கட்சியில கலவம் தளரினும—அககாட்டிடத்தே ஆடுதற்குமிரித்த கலாபத்தினது பாரத்தாலே ஆடியிளைத்து நிற்பினும,

[கடுமபறைக கோடியா மகாஅ ரனன, நெ ஙகழைக் கொமபாக கடுவ னுக ளினும்.]

நெடுஙகழைக் கொமபா—நெடிய மூங்கிலின கவடுகளிலே,

கடும்பறைக கோடியா மகாஅா அன்ன கடுவன உகளினும்—கடிய பறையினை யுடைய கூத்தருடைய பிளளைகளையொத்த கடுவனபாயினும,

[நோகொ ணெடுவரை நேமியிற றொடுத்த, சூாபுக லடுககத்துப பிரசங் காணினும்.]

நோ கொள் நெடுவரைச் சூா புகல அடுககத்து—செவவையைத தனனிடத்தே கொண்ட நெடியமலையிற றெயவம் விரும்பின பககமலையிலே,

நேமியின தொடுத்த பிரசம காணினும—தேருருளபோலவைத்த தேனிறாலைக காணினும,

[ஞெரேரென நோககல லோமபுமி னுரித்தன்று, நிரைசெலல் மெல்லடி நெறி மாறு படுகுவிர]

ஞெரேரென நோக்கல உரித்தனறு—கடுகப்பாாத்தல நுமககுரியதொழிலனறு, அதற்குக்காரணமென்னையெனின்,

மெல்லடி நிரை செலல நெறி மாறுபடுகுவிர—மெலலிய அடியாலே நிரைத்துச செல்லுதலையுடைய வழிதப்புவிர.

ஓம்புமின்—ஆதலால அங்ஙனநோககுதலைப் பாதுகாப்பீர,

இதுவும் ஆற்றினதருமைகூறிறறு.

வரை சோ வகுந்தின கானத்துப் படினே—மலையைச்சேர்ந்த வழியினையுடைய காட்டிடத்தேசெல்லின்,

[கழுதிற சேணோ னேவொடு போகி, யிழுதி னன்ன வானிணஞ செருக்கி, நிறப்புண் கூர்ந்த நிலந்தின் மருப்பி, னெறிகெடக் கிடந்த விரும்பிணா ருத்தி, னிரு

ணிந் தன்ன வேனங் காணின், முளிகழை யிசைந்த காடுபடு தீயி, னளிபுகை கமழா திருயினிர் மிசைந்து:]

கழுதிற் சேணோன் நிறப் புண் கூர்ந்த எவொடு போகி நெறிகெடக் கிடந்த ஏனம்—பரணினமேலிருந்த யானைமுதலியவற்றிறகெட்டாதவன் எய்த மருமத்திற் புண்மிகுதற்குககாரணமான அம்போடேபோகி நெறிகெடக்கிடந்த பன்றி,

நிலம் தின் மருப்பின் இழுதின அன்ன வால் நிணம் செருக்கி இரும்பிணர் எருத்தின் இருள் துணிந்தன்ன ஏனம்—கிழங்குகளை அகழ்ந்துதின்கையினாலே மணடின்றுதேய்ந்த கொம்பினையும் நெய்விழுதினையொத்த வெள்ளியநிணம் செருக்கும்படி கரியசருச்சரையையுடைத்தாகிய கழுத்தினையுமுடைய இருள் அறுக்கிடந்தாற் போன்ற ஏனம்,

செருக்கவெனத்திரிக்க.

ஏனம் காணின் முளி கழை இசைந்த காடு படு தீயின் நளி புகை கமழாது இருயினிர் மிசைந்து—பன்றியைக்கண்டீராயின் உலர்ந்தமூங்கில் தம்மில்இழைத்ததனாற் பிறந்த காடெங்குமுண்டாகியதீயினாலே செறிந்தபுகைநாறாமல வக்கி மயிர்போகச் சீவித் தின்று,

[துகளறத் துணிந்த மணிமருடெணணீர்க், குவளையம் பைஞ்சுனை யசைவிடப் பருகி:] *குவளை அம் பைஞ்சுனை துகள் அறத் துணிந்த மணி மருள் தெணணீர் அசைவிடப் பருகி*—குவளையால அழகிய பசியநிறததவாகிய சுனையில கலககமறத்தெளிந்த பளிஙகென்றுமருளுந் தெளிந்தநீரை வழியில இளைப்புத்தீருமபடி குடித்து,

அசைவு - விகாரம்

[மிகுத்துப் பதங்கொண்ட பருஉககட் பொதியினிர்] *பருஉக்கண் பதம் மிகுத்துக் கொண்ட பொதியினிர்*—பருத்த இடத்தையுடைய தசையாகியவுணவை முழுதுந்தினறுமல மிகுததுவைததுககட்டிககொணட பொதியின்சுமையினையுடையிராய்,

புளகைபோகிய புனறலை மகாரோடு—வளை கையினின்றும்போதற்குக்காரணமான சிவந்த தலையினையுடைய பிளளைகளோடே,

பிளளைப்பேற்றால் வளையிடாராகலின், வளைபோதற்குப பிள்ளைகாரணமாயினர்.

[அறகிடை கழிந்த லோமபி யாறறநு, மில்புக் கனன கல்லளை வதிமின்:] *இடைகழிதல் ஓம்பி ஆற்ற நும் இல புக்கன்ன கல அளை அற்கு வதிமின்*—அவ்விடததுப் போதலைப்பரிகரித்து வழியிடததனவாகிய நும்மில்லிலே புககாலொத்த கன்முழைஞ்சுகளிலே இராக்காலததுத் தஙகுவிர்,

இஃது அசையுநற்புலமும வலசியுஞ் சேரககூறிறறு

கானத்துபபடின் (உசஉ) மிசைந்து (உசக) பருகிப (உருக) பொதியினிராய் (உருஉ) மகாரோடே (உரு௩) கழிதலோமபி அற்கு (உருச) வதிமின் (உருரு) என்க.

அந் சேர்ந்து அல்கி அசைதல் ஓம்பி—இராக்காலததிற்கு எலலாருங்கூடித்தங்கி இளைபபாறி,

வான் கண் விரிக்க விடியல் எற்றெழுந்து—வானிடததே ஞாயிற்றின்கதிர் விரிந்த விடியற்காலத்தே துயிலுணர்நதெழுந்து,

***கான் அகப்பட்ட செந்நெறிக் கொண்மின்*—காட்டிடத்தேகிடந்த செவ்விய நெறியைப் போவீராக,**

[கயங்கண் டன்ன வகன்பை யங்கண், மைந்துமலி சினத்த களிறுமதனழிக் குந், துஞ்சுமரங் கடுக்கு மாசுணம் விலங்கி, யிகந்துசேட் கமழும் பூவு முண்டோர், மறந்தமை கல்லாப பழனு மூழிறந்து, பெரும்பயங் கழியினு மாந்தர் துன்னா, திருங் கால் வீயும் பெருமரக் குழாமும]

அகன் பை அம் கண் மைந்து மலி சினத்த களிறு மதன் அழிக்கும் துஞ்சு மரம் கடுக்கும் மாசுணம் விலங்கி—அகன்றபடத்தினையும அழகியகண்ணினையுமுடைய வலிமிகுகின்ற சினத்தவாகிய யானைவலியைக்கெடுத்துவிழுங்கும் விழுந்துகிடக்கின்ற பெருமரங்களையொக்கும் பெரும்பாம்புகிடக்கின்ற வழியைவிலங்கி,

பெரும்பயம் கழியினும் ஊழ இறந்து இகந்து சேண் கமழும் பூவும் உண்டோர் மறந்து அமைகல்லாப் பழனும மாந்தர் துன்னா—அவற்றாற்கொள்ளும் பெரியபயன் கொள்ளாமறபோகிலும முறகாலமடிப்பட்டுப்போந்த முறைமையைக்கடந்து தாம் நிற்கின்ற இடத்தைக்கடந்து தூரியநிலத்தைச்சென்றுநாறும் பூவையும் நுகர்ந்தவர் மறந்து உயிர்வாழ்தலாற்றாத பழங்களையும தெய்வங்களனறி மானிடர் அணுகாராகையினாலே,

ஊழிறந்து துன்னாவென்க

இரு கால வீயும பழனும் கயம கண்டன்ன பெரு மரக்குழாமும—நீளுங்காம் பையுடைய அப்பூக்களையும் பழத்தையும குளத்தைக்கண்டாறபோலுங் குளிர்ச்சியை யுடைய பெரியமரக்குழாத்தினையும்,

[இடனும் வலனு நினையினிர் நோக்கிக், குறியறிந் தவையவை குறுகாது கழி மின்·] நினையினிர் குறியறிந்து இடனும வலனும நோக்கி அவைஅவை குறுகாது கழிமின்—யானகூறியதனைநினைத்து அவற்றினகுறிகளையறிந்து இடத்தினும்வலத்தினுமபார்த்து அவையிற்றை அவையிற்றை அணுகாமற போவீர்,

விலங்கி நோக்கிக் குறுகாது கழியினெனக

இது சோலைகூறிறறு

கோடு பல முரஞ்சிய கோளி ஆலத்துக் கூடு இயத்தன்ன குரல புணர் புள்ளின்—கொமபுகள்பலவுமுற்றிய பழத்தைத் தனனிடத்தேகொண்டதாகிய ஆலமரத்திடத்தே கூடின பலவாச்சியங்களையொத்த பலவோசையுங்கூடின பறவைத்திரளை யுடைய நாடுகா (உ௭0) ணெனக

நாடு காண நனந்தலை மென்மெல அகனமின்—நாடுகளையெல்லாம காணலாயிருக்கினற அகன்ற இடத்தையுடைய மலையை மெலலமெல்லப்போவீர்,

நனந்தலை - ஆகுபெயர்.

மா நிழற பட்ட மரம் பயில இறுமபின—பெரியநிழலுண்டான மரமநெருங்கின குறுங்காட்டாலே,

[ஞாயிறு தெறாஅ மாக நனந்தலை] மாகம ஞாயிறு தெறாஅ நனந்தலை—ஆகாயத்திறறிரியும் ஞாயிறு சுடப்படாத அகனற இடத்தையுடைய குன்றம் (உ௭௫),

தேஎம் மருளும அமையமாயினும இறாஅ வன்சிலையர் மா தேர்பு கொட்கும் குறவரும் மருளும் குனறத்துப படினே—திசைதெரியாமன் மயங்கும் இராக்காலமாயினும் முறியாத வலியவில்லையுடையராய் விலங்குதேர்ந்துநின்று சுழன்றுதிரியும் குறவருமுட்படமயங்குங் குன்றத்தே நீங்களசெலலின்,

[அகன்கட் பாறைத் துவன்றிக் கல்லென, வியங்க லோம்பிநு மியங்கள் தொடு மின்:] இயங்கல் ஓம்பி அகன் கண் பாறைத் துவன்றிக் கல்லென நும் இயங்கள் தொடுமின்—அவ்வழியைப் போதலைப் பரிகரித்து அகன்ற இடத்தையுடைய பாறையிலே குவிந்து கல்லெனனுமோசைபட நும்முடையவாச்சியங்களை வாசிப்பீராக,

பாடு இன் அருவிப் பயம் கெழு மீ மிசைக் காடு காத்துறையும் கானவர் உளர்—ஓசையினிதாகிய அருவியின் பயன் பொருந்திய உச்சிமலையிலே காட்டைக்காத்திருக்கும் கானவர் பலருமுளர்,

ஏகாரம் - ஈற்றசை

நிலைத் துறை வழீஇய மதன் அழி மாக்கள் புனற் படு பூசலின்—நிலையாயப் போந்துறையைத் தப்பி ஆழத்திலே புக்க வலியழிந்தமாக்கள் புனலிலேயழுந்துகின்ற வருத்தங்களோடு விளிக்கெடுப்பாரைப்போல,

[விளைந்தவல லெய்தி, யுண்டற் கினிய பழனுங் கண்டோர், மலைதற் கினிய பூவுங் காட்டி, யூறு நிரம்பிய வாறவர் முந்துற, நுமமி னெஞ்சத் தவலம் வீட, விம் மென கம்போ டினியி ராகுவிர்]

நெஞ்சத்து அவலம் வீட விளைந்து வல் எய்தி—திசைமயக்காற்கலங்கி அறிவழிந்த நெஞ்சிற்கெடு போம்படி ஓடிக் கடுகவந்து சேர்ந்து,

உண்டற்கு இனிய பழனும் கண்டோர் மலைதற்கு இனிய பூவும் காட்டி—எல்லாருமுண்டற்கினியவாகிய பழங்களையும் கண்டவர்கள் சூடுதற்கினியவாகிய பூக்களையும் நுமக்குக்காட்டி, நீர் அவற்றை நுகர்ந்தபின்பு,

அவர் ஊறு நிரம்பிய ஆறு முந்துற—அக்கானவர் இடையூறுமிக்கவழியை நுமக்கு முற்பட்டுப் போகையினாலே,

நுமமின் இயமென் கம்போடு இனியிராகுவிர்—நும்முடைய இம்மெனனு மோசையையுடைய சுற்றத்தோடே மனமகிழ்வீர்,

அறிஞர் கூறிய மாதிரம் கைக்கொளப்—திசைமயக்கநாடியறிவார் கூறிய திசையையுட்கொண்டு,

[குறியவு நெடியவு மூழிழிபு புதுவோர், நோக்கினும் பனிக்கு நோய்கூ ரடுக் கத்து]

புதுவோர் நோக்கினும் பனிக்கும் நோய் கூர் அடுக்கத்து—புதியமாந்தர் கண்ணானோக்கினும் தலைநடுக்கும் நோய்மிக்க பக்கமலையிடத்து,

குறியவும் நெடியவும் ஊழ் இழிபு—குறியனவும் நெடியனவுமாகிய குவடுகளை முறைமைபட இழிந்து,

அலர் தாய வரி நிழல் அசையினிர் இருப்பின்—பூப்பரந்த பலவரிகளையுடையவாகிய நிழலிலே இளைத்திருப்பின்,

பல திறம் பெயர்பவை கேட்குவிர்—பலகூறுபாடுகளையுடையவாய எழுகின்ற ஓசைகளைக் கேட்பீர்,

மாதோ - அசை

கலை தொடு பெரும் பழம் புண் கூர்ந்து ஊறலின்—முசுக்கலைதோண்டின பெரிய பலாப்பழம் புண்மிக்குத் தேனூறுகையினாலே,

மலைமுழுதும் கமழும் மாதிரந்தோறும்—மலைமுழுதும் அதத்தேனூறுந் திசைகடோறும்,

[அருவி நுகரும வானர மகளிர, வருவிசை தவிராது வாங்குபு குடைதொறுந தெரியிமிழ கொண்டநும் மியம்போ லின்னிசை] வாஙகுபு வருவிசை தவிராத இமிழ் கொண்ட அருவி நுகரும் வான் அரமகளிர குடைதொறும் நும் இயம் போல தெரி இன்னிசை—உள்ளபண்டஙகளை வாங்கிககொண்டு வருகின்ற விசைதவிராத ஒலித்தலைக்கொண்ட அருவியையாடும் தெய்வமகளிர அதனைக கையாறகுடையு தோறும் நும்முடைய வாசசியஙகளைபபோல தானஞ்தெரிகின்ற இனியவோசையும்,

[இலங்கேந்து மருபபி னினமபிரி யொருததல, விலஙகன் மீமிசைப பணவைக கானவர், புலமபுக குணணும் புரிவளைப் பூசல]

விலங்கல மீமிசைப பணவைக் கானவா புலம்புக்கு உணணும்—மலையின்பே விட்டபரணிற கானவா தினைபபுனததைப புகுநதுதினனும,

இலஙகு ஏந்து மருபபின் இனம பிரி ஒருததல புரி வளைப பூசல—விளங்குகின் ஏந்தின கொம்பையுடைய தன்னினததைபபிரிந்த யானைததலைவனைப பிடிததறவு விரும்பின வளைததலையுடைய ஆரவாரமும,

[சேயளைப பள்ளி யெஃகுறு முளளி, னெயதெற விழுககிய கானவ ரழுகை சேய் அளைப பள்ளி எய எஃகு உறு முளளின தெற இழுககிய கானவா அழுகை— நெடிய முழையாகிய இருபபிடநதிறறஙகும் எய்பபனறி தனதுகூாமையுறுகின் முள்ளால எயதுகொலலுகையினுலே பட்ட கானவரழுகின்ற அழுகையும்,

[கொடுவரி பாயநதெனக கொழுநா மாாபி, னெடுவசி விழுபபுண டணிமாா காப் பென, வறலவாழ் கூந்தற கொடிச்சியா பாடல] கொழுநா மாாபில கொடுவரி பாய தென நெடு வசி விழுபபுண தணிமாா காபபென அறல வாழ் கூந்தல் கொடிச்சியா பாடல—தஙகணவாமாாபிலே புலிபாய்நததாகப படட நெடிய பிளததலையுடைய சீரியபுணணை ஆறறுதறகுக காவலென்றுகருதி அறல்வீறறிருநத மயிரினையுடைய கொடிசசியாபாடும பாட்டாலெழுநத ஓசையும,

தலை நாள பூதத பொன இணா வேஙகை மலைமாா இடூஉம ஏமப பூசல—முத னளிலேபூத்த பொனபோலுஙகொததினையுடைய வேஙகைப்பூவைச்சூடுதற்கு மக ளிா புலிபுலியெனறுகூபபிடும ஏமததையுடைய ஆரவாரமும,

வேஙகைவளாநது பூவைககொடுததலின், அசசநதீாந்த பூசலென்றா.

கன்று அரைப படட கயநதலை மடபபிடி—கனறு வயிறறிலேயுணடான மெல் லியதலையினையுடைய மடபபாநதையுடையபிடியை,

வலிகசு வரம்பாகிய கணவன் ஓமபலின்—வலிககு ஒரெலலையாகிய களிறு கவழந்தேடிககொடுததுப பாதுகாத்துப போகையினுலே,

ஒண கேழ வயபபுலி பாயநதென—அபபோக்கினைககுறிததது ஒளிததிருநது ஒள் ளிய நிறத்தையுடைய வலியபுலி பாய்ந்ததாக,

கிளையொடு நெடு வரை இயம்பும இடி உமிழ தழஙகு குரல்—அபபிடி தன்சுற றததோடே நெடியமலையிடத்தேகூபபிடும் இடியோசைபோலும முழஙகுஙகுரலும்,

இடியுமிழ்ந்த ஓசையை ஆகுபெயரான உமிழ என்றா

கைக கோள் மறநத கருவிரல மந்தி—பாாபபைத் தன்கையாறறழுவிக்கோடலை மறந்த கரியவிரலையுடையமந்தி,

அரு விடர் வீழ்நத தன் கலலாபபார்ப்பிறகு— எடுததற்கரிய ஆழந்த முழையி லேவீழ்ந்திறந்த தன்குட்டிககு,

கல்லாமை - தனக்குரியதொழிலைக் கல்லாமை

முறி மேய யாக்கைக் கிளையொடு துவன்றிச் சிறுமை உறற களையாப் பூசல்—தளிரைமேய்ந்துவளாந்த வடிவினையுடைய சுற்றத்தோடேநெருங்கி நோய்மிக்க விலக்கப்படாத ஆரவாரமும்,

மந்தி பாரப்பிறகுத் துவன்றிச சிறுமையுறற பூசலென்க

கலை கை அற்ற காண்பு இன் நெடு வரை நிலை பெயது இட்ட மால்பு நெறியாக—முசுக்கலை ஏறமுடியாதென்று செயலற்ற காட்சியினிய உயர்ந்தவரையிலே நிலைபேறுண்டாகக் கட்டிநட்ட கணேணியே வழியாகச்சென்று,

பெரும்பயன் தொகுத்த தேங்கொள் கொள்ளை—பெரியபயனுண்டாகத் தேனீ திரட்டிவைத்த தேனையழித்துக்கொண்ட கொள்ளையாலுண்டான ஆரவாரமும்,

[அருங்குறும் பெறிந்த கானவ ருவகை, திருந்துவே லண்ணற்கு விருந்திறை சான்மென.]

திருந்து வேல் அண்ணற்கு விருந்து இறை சான்மென—திருந்தும்வேலினையுடைய நன்னனுக்குப் புதிதாகக்கொடுத்தற்கு இவற்றிறைக்கொண்டபொருள்கள் அமையுமெனக் கருதிச்சென்று,

அரு குறும்பு எறிந்த கானவர் உவகை—அழித்தற்கரிய குறும்புகளையழித்த கானவர் மகிழ்ச்சியிலுண்டான ஆரவாரமும,

நறவு நாட்செய்த குறவர் தம் பெண்டிரொடு மான தோற் சிறுபறை கல்லெனக் கறங்க வான் தோய் மீமிசை அயரும் குரவை—நறவை நாட்காலத்தேகுடித்த குறவர் தம்பெண்டிரோடேகூடி மான்றோல்போர்த்த சிறுபறை கல்லென்னுமோசைபடவொலிப்ப வானைத்தீண்டும் உச்சிமலையிலேயாடுங் குரவைக்கூத்தினாரவாரமும்,

[நல்லெழி னெடுந்தே ரியவுவந் தன்ன, கலயா றொலிக்கும் விடாமுழுங் கிரங்கிசை:] நல எழில் நெடுந்தேர் இயவு வந்தன்ன ஒலிக்கும் கல் யாறு விடர் முழங்கு இரங்கு இசை—நல்ல அழகினையுடைய நெடியதேர்கள் வழியிலே ஓடிவந்ததன்மையவாக ஒலிக்கும் கல்லின் மேலவரும் யாறுகள் முழைஞ்சுகளிலேவீழ்ந்து மாறுதொலிக்கும் ஓசையும்,

நெடுஞ்சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத்து உரவுச் சினம் தணித்துப் பெரு வெளிற் பிணிமார் விரவு மொழி பயிற்றும் பாகர் ஓதை—காட்டாற்றின் நெடியசுழியிலே வீழ்ந்து அகப்பட்ட தறுகண்மையையுடைய யானையினது வலிய சினத்தைத் தணியப்பண்ணிப் பெரியகம்பத்திலே சேர்த்தற்குத் தமதேவற்றொழிலைச்செய்தற்குக்காரணமான பேச்சுக்களைப்பேசி அவற்றிலே பயிலப்பண்ணும் பாகருடைய ஆரவாரமும்,

ஒலி கழைத் தட்டை புடையுநர் புனந்தொறும் கிளி கடி மகளிர் விளி படு பூசல்—ஒலிக்கும் மூங்கிலாற்செய்த தட்டையைப்புடைத்துப் புனங்கடோறும் கிளியையோட்டுகின்ற மகளிர்கூப்பிடுதலாற்பிறந்த ஆரவாரமும,

இனத்தின் தீர்ந்த துளங்கு இமில் நல்லேறு—நிரையினின்றும்பெயர்ந்த அசையும் குட்டேற்றினையுடைய இடபமும,

மலைத் தலை வந்த மரையான் கதழ் விடை—எக்காலமும் போர்செய்து போந்த தொழில் தன்னிடத்திலேகைவந்த மரையானினது விரைந்த ஏறும்,

[மாறு கொளமந்தி னூறுபடத் தாக்கிக், கோவலர் குறவரோ டொருங்கியைந் தார்ப்ப, வள்ளிதழ்க் குளவியுங் குறிஞ்சியுங் குழைய, நல்லேறு பொருஉங் கல்லென் கம்பலை.]

கோவலர் குறவரோடு ஒருங்கு இயைந்து ஆர்ப்ப—முல்லைநிலத்திற்கோவல ரும் குறிஞ்சிநிலத்திற்குறவரும் சேரக்கூடி வென்றதன்வெற்றிதோன்ற ஆரவாரிக் கும்படி,

மாறு மைந்தின் ஊறு படத் தாக்கிய பொருஉம் கல்லென் கம்பலை—முதுகிடாத வலியுடனே புண்ணுண்டாம்படி முட்டிப்பொரும கல்லென்கின்ற ஓசையையுடைய ஆரவாரமும்,

ஏறும் விடையும் ஆர்ப்பப் பொருஉம் கம்பலையென்க

நல்லேறு வள இதழக் குளவியும் குறிஞ்சியும் குழையப் பொருஉம் கம்பலை—எருமையேறுகள் வளவிய இதழையுடைய குளவியும் குறிஞ்சியும் வாடும்படி தம்மிற் பொருகின்ற ஆரவாரமும்,

[காந்தட் டுடுப்பிற் கமழுமட லோச்சி, வணகோட் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழ, மூழ்படு மிசைசிற் காழ்பயன கொண்மார், கன்றுகடாஅ வுறுக்கு மகாஅ ரோதை]

வணை கோட் பலவின் விளை தீம்பழம் சுளை உண்டு படு மிசைசிற காழ் பயன் கொண் மார்—வளவிய குலைகளையுடைய பலாவினது முற்றின இனிய பழத்திற்சுளையை விரும்பினோரெல்லாரும் தின்று கீழ்வீழ்ந்துகிடக்கும் மிகையான பழத்தின்விதை யைப் பயன்கோடற்கு,

கன்று காந்தள் துடுப்பிற் கமழ் மடல் ஓச்சிக் கடாவுறுக்கும் மகார் ஓதை—கன்றுகளைப்பிணைத்துக் காந்தளினது துடுப்புப்போலும் கமழுகின்ற மடலாலேயடித் துக் கடாவிடும் பிள்ளைகளுடைய ஆரவாரமும்,

* [மழைகண் டன்ன வாலைதொறு ஞெரேரென]

[கழைகண் ணுடைக்குங் கரும்பினேத்தமும்] கரும்பின் கழை கண்ணுடைக் கும் ஏத்தமும்—கரும்பின்கோலைச் சாறுகொள்ளும் ஆலையின்ஓசையும்,

தினை குறு மகளிர் இசை படு வள்ளையும்—தினையைக்குறுகின்ற மகளிருடைய இசைமிகுகின்ற †வள்ளைப்பாட்டும்,

சேம்பும் மஞ்சளும் ஓம்பினர் காப்போர் பன்றிப் பறையும்—சேம்பையும் மஞ்ச ளையும்விதைத்து வளர்ந்தபின்பு பன்றி கிழங்கைக்கழாமற் காப்போருடைய பன்றிக்குக் கொட்டும் பறையோசையும்,

குன்றகச் சிலம்பும்—இவ்வோசைகளான் மலையிடத்தெழும் எதிரொலியும்,

என்ற இவ்வனைத்தும—என்று யான்கூறிய எல்லாவோசைகளும்,

[இயைந்தொருங் கீண்டி.] ஒருங்கு இயைந்து ஈண்டி—சேரப்பொருந்தித் திர ளப்பட்டு,

[அவலவு மிசையவுந் துவன்றிப பலவுடன்] அவலவும் மிசையவும் பல உடன் துவன்றி—தாழ்வரையிலுள்ளனவும உச்சிமலையிலுள்ளனவுமாகிய ஒழிந்த பலவோ சைகளும் நெருங்குகையினாலே,

[அலகைத் தவிர்த்த வெண்ணருந் திறத்த, மலைபடு கடாஅ மாதிரத் தியம்ப:] எண்ணரு திறத்த அலகைத் தவிர்த்த மலை படு கடாம் மாதிரத்து இயம்ப—எண்ணு

* இதற்குரைகிடைத்திலது.

† வள்ளைப்பாட்டு - உலக்கைப்பாட்டு.

தறகரிதாகிய கூறுபாட்டையுடையவாகையினாலே எண்ணையொழிந்த மலைகளாகிய யானைக்குண்டாகின்றவொலி திசைகளெல்லாமொலிப்ப,

கடாம - ஆகுபெயராய் அதனாற்பிறந்த ஓசையையுணாததிற்று.

வரி நிழலிருப்பின் (உ௬௦), இன்னிசையும் (உ௬௪) பூசலும் (உ௬௬) அழுகையும் (௩௦௧) பாடலும் (௩௦௪) பூசலும் (௩௦௬) குரலும (௩௧௦) பூசலும் (௩௧௪) கொளளையும் (௩௧௭) உவகையும் (௩௧௮) குரவையும (௩௨௨) இசையும் (௩௨௪) ஓதையும் (௩௨௭) பூசலும் (௩௨௬) கம்பலையும் (௩௩௫) ஒதையும் (௩௩௬) ஏத்தமும (௩௪௧) வள்ளையும (௩௪௨) பறையும் (௩௪௪) எனறிவவனைத்தும (௩௪௫) குனறகச்சிலம்பும (௩௪௪) ஒருங்கியைந்தீண்டப்பட்டு (௩௪௫) ஒழிந்த ஓசைகளுந் துவன்றுகையினாலே (௩௪௬) மலைகளாகிய யானைகருண்டாகின்ற வொலி (௩௪௮) பலதிறம்பெயாபவை (உ௬௬) மாதிரத்தியப்ப (௩௪௮) அவற்றைக்கேட்குவி (உ௬௧) சொன முடிக்க.

இருப்பிற (உ௬௦) கேட்குவி (உ௬௧) சொனக

மலைக்கு யானையையுவமித்து அதனகட்பிறந்தவோசையைக் கடாமெனச் சிறப்பித்தவதனால் இப்பாட்டிற்கு மலைபடுகடாமென்று பெயாகூறினா.

[குரூஉககட் பிணையற கோதை மகளிர, முழவுத்துயி லறியா வியலு ளாஙகண, விழவி னறறவன் வியன்கண வெறபே]

அவன் வியன கண வெறபு—அநநனனுடைய அகனறவிடத்தையுடைய மலை,

குரூஉக கண பிணையல கோதை மகளிர—பலநிறம்பொருந்தின இடத்தை யுடைத்தாகிய பிணைத்தலையுடைய மாலையினையுடையமகளிர ஆடறகேறற,

முழவு துயில அறியா வியலுள ஆஙகண் விழவின அறறு—முழவு கணணுறகக மறியாத அகன்ற ஊரிடத்துககொணட திருநாளையொத்துச சிறநதிருக்கும,

கண தணணெனக் கணடும கேட்டும உணடறகு இனியபல பாராட்டியும—காண்டற்கினியனவற்றைக கணகளிரககணடும் கேட்கபபடுவனவற்றைச் செவிகுளிரக்கேட்டும் உணடறகினிய உணவுகளைக கொண்டாடியுணடும,

[இன்னும் வருவ தாக நமககெனத, தொனமுறை மரபினி ராகி] நமககு இன்னும் வருவதாக எனத தொல் முறை மரபினிராகி—நமககு மேலும இந்நுகாசசி உண்டாவதாகவென்று விரும்பிப பழையவுறவான மககளைபபோலும் முறைமையினை யுடையிராய்ச சிலநாட்டஙகி,

பல் மாண் செரு மிகலுப் புகலும திரு ஆர மாாபன—பலவாய மாட்சிமைப் பட்ட வஞ்சிமுதலியபோாததொழில மிககுநடததலாலே உலகமபுகழுந் திருமக ணிறைந்திருந்த மாாபினையுடைய நன்னனுடைய,

உரும் உரறு கருவிய பெரு மலை பிறபட—உருமேறுமுழங்குந் தொகுதியை யுடைய பெரிய மலை நுமக்குப்பினறுமபடி,

இறும்பூது கஞலிய இன குரல விறலியா நறுங காா அடுக்கத்துக குறிஞ்சி பாடி—அதிசயநெருங்கின இனிய யாழையுடைய விறல்படவாமகளிா நறிய கரிய பக்கமலையிலே குறிஞ்சியென்னும்பணணைப பாட,

குரல் - ஆகுபெயா. பாடி - பாடவெனக

கை தொழூஉப பரவிப பழிச்சினிா கழிமின்—நீரும் ஆண்டுறையுந் தெய்வங்க

னைக் கையாலேதொழுது எங்குறைமுடித்தால நுமக்கு இவைதருதுமென்று பரவுக்கடன்பூண்டு வாழ்த்திப்போவீர்,

மரபினிராகிப் (௩௱௫௫) பாடிப் (௩௱௫௬) பழிச்சி (௩௱௫௮) மலை பிறபடக் (௩௱௫௭) கழிமின் (௩௱௬0) என்க

[மைபடு மாமலை பனுவலிற பொங்கி] பனுவலிற பொங்கி மை படு மாமலை—சூன்முதிாவதற்குமுன்பு எஃகுறு பஞ்சிபோலப பொங்கிசசென்று காாகாலமவருமளவும மேகமகிடக்கும் பெரிய மலையிடத்தில,

கை தோய்வு அன்ன காா மழைத் தொழுதி—கை சென்றுபிடிக்கும் தன்மையையொத்த அணுகுதலையுடைய கரிய மேகததிரள்,

தூஉய அன்ன துவலை துவறறலின—வலியத தூவினுலொத்த துவலைகளைத் தூவுகையினாலே,

தேஎம தேருக கடும்பரிக கடும்பொடு—திசைகளைத துணிந்துகொள்ளமாட்டாத கடிய செலவினையுடைய சுறறத்தோடே,

காஅயக் கொண்ட நும் இயந் தொயபடாமல்—காவிககொண்ட நும்முடைய வாச்சியங்கள் நனையாதபடி,

கூவல் அன்ன விடரகம புகுமின—கிணறுகள்போனற முழைஞ்சுகளிடத்தே புகுவீர்,

இரு கல் இகுப்பதது இறு வரை சேராது—பெரிய கலலினது திரட்சியினிடத்து முறிநதுநின்ற மலைகளைசசேராதே,

[குன்றிடம் பட்ட வாரிடா ரழுவதது, நினறு நோககினுங கணவாள் வெளவு, மண்கனை முழவின் றலைககோல கொண்டு, தணடுகா லாகத தளாத லோமபி, யூன்றினிா கழிமி னூாறுதவப பலவே]

நினறுகண நோககினும் வாள் வெளவும இடம பட்ட குனறு—நின்று கணணாற் பாாககினும கண்ணினொளியைத தன்னழகாலே வாங்கிக்கொள்ளும் இடமுணடாகிய மலையில்,

உம்மை - அவறறைநுகர மனததாற்கருதின் அம்மனததையும் வாஙகிககொளளுமென எசசவும்மை

ஆரிடா அழுவதது ஊறு தவப் பல—பொறுததறகரிய வருததததைசசெய்யும குழிகளிடததுப் பிறககும் இடையூறுகள் மிகபபல, அவறறை,

மண் கனை முழவின தலைத தணடு காலாகக் கொணடு—மாாசசனைசெறிநத முழவிடததிற் காமரததை நுமக்குக காலாக வாஙகிககொணடு,

தளாதல ஓம்பிக கோல ஊனறினிா கழிமின—அடி உளளேவிழுதலைப பரிகரித்து அத்தண்டாகிய கோலை ஊனறிப்போவீா,

அயில் காய்நதன்ன கூாங கற பாறை—வேல்காயந்தாறபோலும் குடுமிககூாங கற்களையுடைய பாறையில்,

வெயில் புறந்தரூஉம் இன்னல இயககதது—குளிாசசிவாராமல வெயில் பாது காக்கும் இன்னாமைசெயயும் வழியிடததிற போம்பொழுது,

கதிர் சினம் தணிந்த அமையததுக கழிமின்—ஞாயிறு சினமாறின அந்திபபொழுதிலே போவீர்;

[உரைசெல வெறுத்தவவ ரீங்காச் சுறறமொடு, புரைதவ வுயரிய மழைமருள் பஃறோ, லரசுநிலை தளர்க்கு மருபபமு முடைய.]

உரை செல வெறுத்த அவன் நீங்காச் சுற்றமொடு புரை தவ உயரிய மழை மருள் பல் தோல் அருப்பமும் உடைய—புகழ பரக்கும்படி செறிந்த நன்னனுடைய நீங்காத படைத்தலைவரோடே உயர்ச்சிமிகவுயர்ந்த மேகமென்றுமருளும் பல யானைத்திரளையுடைய அரண்களையும் அவ்வழியுடைய;

அரசு நிலைதளர்க்கும் அருப்பம்—பொரவந்த அரசர் நிலையுடைமையைக் கெடுக்குமரண்,

பின்னி அன்ன பிணங்கு அரில் நுழை தொறும்—அவ்வரண்களிற பின்னிவைத் தாலொத்த கொடிபிணங்கின சிறுகாட்டையுடைய சிறியவழிகடோறும்,

முன்னோன் வாங்கிய கடு விசைக் கணைக் கோல் இன் இசை நல் யாழ்ப் பத்தரும் விசிபிணி மண்ணார் முழவின் கண்ணும் ஓம்பிக் கைபிணி விடாது பையப் கழிமின்—முன்போகின்றவன் முகத்திலடியாமல் வாங்கிவிட்ட கடியவிசையையுடைய திரண்டகோல இனிய இசையைத் தன்னிடத்தேகொண்ட நல்ல யாழின்பத்தரையும் வலித்துக்கட்டின மார்ச்சனைசெறிந்த முழவின்கண்ணையும் கெடாதபடி காத்து அவனைக் கரம்பிடித்துக்கோடலை விடாதே மெல்லமெல்லப் போவீர்;

நாடுகாணனந்தலை (உ௭௦) முதல இத்துணையும் மலைகூறிற்று. இவ்விடத்து யாற்றின்தன்மையும் சேரக்கூறினார்

களிறு மலைந்தன்ன கண்கூடு துறுகல்—யானைகள் தம்மிற்சேர்ந்து பொருதாலொத்த ஒன்றினிடத்தே ஒன்று கூடிநெருங்கின கல்லிடத்தே,

தளி பொழி கானம் தலை தவப் பலவே—மழைபெய்கின்ற காடுகள் அவ்விடத்து மிகப்பல;

ஒன்னாத் தெவ்வர் உலைவிடத்து ஆர்த்தென நல்வழிக் கொடுத்த நாணுடை மறவர்—ஏவல்பொருந்தாத பகைவர் முதுகிட்டவளவிலே தமதுவெற்றிதோன்ற ஆரவாரித்தாராக, அதுபொறுமல இவ்விடம் உயிர்கொடுத்தற்கு நல்லகாலமென்று மீண்டு உயிரைக்கொடுத்த நாணத்தையுடைய மறவருடைய,

செல்லா நல் இசைப் பெயரொடு நட்ட கல் ஏசு கவலை எண்ணு மிகப் பலவே—கெடாத நல்ல புகழினையுடைய பெயர்களை எழுதிநட்டகற்கள் முதுகிட்டுப்போனவரை இகழும் பலவழிகள் எண்ணுதல் மிகும்படி பலவாயிருக்கும்;

இன்பு உறு முரற்கை நும் பாட்டு விருப்பாகத் தொன்று ஒழுகும் மரபின் நும் மருப்பு இருத்துத் துனைமின்—இன்பமிகுகின்ற தாளத்தினையுடைய நும்முடைய பாட்டு அந்நடுகல்லிற் றெய்வத்திற்கு விருப்பமாகப் பழமைநடக்கின்ற முறைமையினையுடைய நுமமுடைய யாழைவாசித்து விரையப் போவிர்,

மருப்பு - ஆகுபெயர்

பண்டு நற்கு அறியாப் புலம் பெயர் புதுவிர் சந்து நீவிப் புல் முடிந்து இடுமின்—முற்காலம் நன்மையறியாத தீயநிலத்தை வழியறியாமற்போய மீண்டுவந்த புதியவர்கள் பின்வருகின்றவர்களும் அவ்வாறுபோய மீளாதபடி பலவழிகளுங்கூடின சந்தியைக் கையாலேதுடைத்து அடையாளமாக ஊகம்புல்லை முடிந்திட்டு வைப்பீர்,

நற்கு - நன்கின் விகாரம

கானம் பல (௩௮௫), ஆண்டுக் கல (௩௮௧) நட்ட (௩௮௮) கவலை பல (௩௮௯); அக்கல்லிற்கு மருப்பிருத்துத் துனைமின் (௩௯௧), அப்பொழுது புதுவிர் (௩௯௨) புன்முடிந்திடுமின் (௩௯௩) னெனக் கூட்டுக

செல்லும் தேஎத்து— நீங்கள் போம் தேசத்திலே,

[பெயாமருங் கறிமாா, கலலெறிந் தெழுதிய நல்லரை மராஅத்த, கடவு ளோங்கிய காடேசு கவலை·]

கல எறிந்து மருங்கு பெயா அறிமாா எழுதிய கடவுள்— கல்லை இடந்துகொண்டு அதனிடத்தே இவ்வாறேபொருதுபட்ட இனனெனறு அவனபெயரை உலகமறிவதறகு எழுதிய கடவுள்,

நல் அரை மராத்த கடவுள— நலல அரையினையுடைய மராததிடததனவாகிய கடவுள்,

என்றது - மராமரததினிழலிலே நட்ட கலலெனறவாறு

கடவுள் ஓங்கிய காடு ஏசு கவலை—அககடவுளின செயவததனமைமிகக தன கொடுமையாற பிறகாடுகளையிகழும பலவழிகளில,

[ஒட்டா தகனற வொன்னாத தெவவா, சுட்டினும பனிககுஞ சுரநதவப பலவே·]

ஒட்டாது அகன்ற ஒன்னாத தெவவா சுரம தவப பலவே—நனனனைப பொருந்தாதே நீங்கின அவன் ஏவறகுப் பொருந்தாத பகைவரிருககும் அருநிலஙகள மிகபபல,

இதனால இகழுநாபபிணிக்கும ஆறறல கூறினா

சுட்டினும பனிககும சுரம்— ஈததமூாகளிலேயிருநது நினைப்பினும தலைநடுககுவிக்குஞ் சுரம்,

தேம் பாய் கணணித தோ வீசு கயி கை ஓமபா வள்ளற படாந்திருமெனினே— தேன்சொரிகின்ற கணணியினையும தேரைசசிதறுங் கொடுத்துக்கவிந்த கையினையுமுடைய தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணாத நன்னனைநினைத்துச செல்கின்றோமென்று கூறுவீராயின,

[மேம்பட வெறுத்தவவன றொலறிணை மூதூா, ஆஙகன மற்றே நமம னோககே] நமமனோககு ஆஙகனம் மேமபட வெறுதத அவன் தொல திணை மூதூா அறறு—நமமையொககும பரிசிலாககு அபபகைபபுலம எலலாவூாகளினும மேலாம்படி செல்வமுணடான நன்னனுடைய பழைதாகிய உயாநத ஒழுககததினையுடைய பழையவூாகளை யொககும்,

அசைவுழி அசைஇ அஞசாது கழிமின்—இளைததவிடததே யிளைபபாறி அஞசாமற் போவீா,

[புலியுற வெறுதததன வீழபிணை யுளளிக, கலைநினறு விளிககுங கான மூழிறந்து.] புலி உற வீழ தன் பிணை உளளி வெறுதத கலை நினறு விளிககும் கானம ஊழ இறநது—புலிபாயகையினாலேபடட தனபிணையை நினைதது வெறுதத கலைநின்று கூபபிடும் அககாட்டை முறைமைபபடபபோய,

சிலை ஒலி வெரீஇய செஙகண மரைவிடை—விலலினோசைககு வெருவின சிவந்தகணணையுடைய மரையேறு,

தலை இறும்பு கதழும நாறு கொடிப புறவின—முறபடட குறுஙகாட்டிலே விரைநதோடும் நாறுகினற கொடிகளையுடைய காடடிடதது,

வேறு புலம் படாநத ஏறு உடை இனநத வளை ஆன தீமபால—வேறுபுலஙகளிலே சென்றுமேயநத ஏறறையுடைய நிரையிடததனவாகிய சஙகுபோல வெள்ளிய பசுக்களின இனிய பாலை,

மிளை சூழ் கோவலா வளையோா உவபபத தருவனா சொரிதலின— நிரையைக காவல் சூழகின்ற இடையா வளையினையுடைய மகளிா மனமகிழும்படி கொணடுவநது சொரிகையினாலே,

[பலம்பெறு நசையொடு பதிவயிற் றீர்ந்தநும், புலம்புசே ணகலப் புதுவி ராகுவிர.] பலம் பெறு நசையொடு நும் பதியின் தீர்ந்த புலம்பு சேண் அகலப் புதுவிர ஆகுவிர—பலத்தைப்பெறவேண்டுமென்னும ஆசையுடனே நும்முடைய ஊரினின்றும் போந்த வருத்தம் விட்டு நீங்குகையினாலே விருந்தாந்தன்மையை யுடையிராகுவிர,

[பகாவிரவு நெல்லின் பலவரி யன்ன, தகாவிரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇக், கல்லென் கடத்திடைக் கடலி னிரைக்கும, பல்யாட் டினநிரை] பகர் பலவிரவு நெல்லின அரி அன்ன நகா விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇக கல்லென் கடத்திடைக் கடலின இரைக்கும் பல் யாட்டு இன நிரை—பண்டமாவிற்ற பலவுங்கூடு நெல்லினரிசியையொத்தனவாகக் கிடாய்விரவுகின்ற செம்மறித்திரள் வெள்யாட்டுடனேகலந்து கல்லெனகின்ற ஓசையையுடைய காட்டிடத்தே கடல்போலேயொலிக்கும் பல யாட்டினினங்களையுடைய திரளகளிலே,

பகாநெல் - விலைத்தொரைகை.

எல்லினிர புகின்—இராககாலத்தை யுடையிராயச் செல்லின்,

மனத்தே அககாலத்தைக் கருதுதலின், உடைமையாயிற்று.

பாலும் விதவையும பணுத பெறுகுவிர—பாலும் பாற்சோறும நுமக்கெனறு சமையாமற நமக்குச் சமைந்திருந்தவற்றைப பெறுகுவிர,

துயம்மயிர அடக்கிய சேக்கை அன்ன—மெல்லிய தலைமயிரினையுடைய சேணமிட்ட படுக்கையையொத்த,

மெய் உரித்து இயற்றிய மிதி அதள் பள்ளி—ஆடுகளின மெய்யையுரித்து ஒன்றாகத்தைத்த வாரமிதித்த தோற்படுக்கையிலே,

தீத் துணையாகச் சேர்ந்தனிர கழிமின்—கொடியவிலங்குகள் வாராதபடி இடையா ஒளித்த நெருப்புத் துணையாகத் தங்கிப போவிர,

கூப்பிடு கடக்கும கூர் நல் அமபிற கொடுவிற கூளியர கூவை காணின்—கூப்பிடாத அவ்வெல்லையைக் * கூவாநிறகும கூரிய நல்ல அமபினையும் கொடியவில்லினையுமுடைய நாடுகாககும் வேடருடைய திரளைககண்டீராயின், அவர்களுக்கு,

படியோரத் தேய்தத பணிவு இல ஆணமைக் கொடியோள்கணவற் படர்ந்திகுமெனினே—தனனை வணங்காதாரை அழித்த தாழ்ச்சியில்லாத பகைவரையாளுந் தன்மையினையுடைய நன்னனைநினைத்துப் போகினறோமென்று கூறின,

கொடியோள்கணவன - கொடியினையுடையோள கணவன் இதனால் அவன்றேவி கற்புமகுதி கூறினார இது நனனனென்னும் பொருட்டாய்நின்றது.

தடியும் கிழங்கும தண்டினர தரீஇ ஓம்புநர அல்லது உடற்றுநர இல்லை—தசைகளையும கிழங்குகளையும நுமமை நலிந்து தினனப்பண்ணிப் பாதுகாப்பாரல்லது வருத்துவார்களில்லை, அவ்விறைநுகர்ந்து,

ஆங்கு வியம் கொண்மின்—அவ்விடத்து அவர போகச்சொன்னவழியை நுமக்கு வழியாகக் கொண்டுபோவிர;

அது அதன பண்பே—அக்காட்டின்தன்மை அத்தன்மைத்தாயிருக்கும்;

தேம் பட மலர்ந்த மரா அ மெல் இணரும்—தேனுண்டாக மலர்ந்த மராவினது மெல்லிய பூங்கொத்தும்,

---

* கடவாநிற்குமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

உமபல் அகைத்த ஒள் முறி ஆவும்—யானைமுறித்த ஒள்ளிய தளிர்களையுடைய ஆசசாவிற் பூவும்,

[தளிரொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி, திரங்கு மரநாரிற் பொலியச் சூடி:] திரங்கு மரநாரில் தளிரொடு மிடைந்த காமர் கணணி பொலியச சூடி— உலர்ந்த மரநாரிலே தளிர்களோடே நெருங்கக்கட்டின விருப்பமருவின கண்ணியை அழகுபெறச் சூடி,

முரமபு கண் உடைந்த நடவை தணணென—பருக்கையையுடைய மேட்டுநில த்திடம் விண்ட சிறுவழி மழைபெயதது குளிருகையினாலே,

உண்டனிர் ஆடிக் கொணடனிர் கழிமின்—அநநீரைககுடித்தக குளித்து வழி ககுமுகந்துகொண்டு போமின்,

[செவ்வீ வேஙகைப பூவி னன்ன, வேய்கொ ளரிசி விதவை சொரிந்த, சுவல்வி ளை நெலலி னவரையம் புளிஙகூழ்]

செவ்வீ வேஙகைப பூவின அனன அவரை—சிவந்த பூககளையுடைய வேஙகை பபூவினையொத்த நிறத்தையுடைய அவரைவிதை,

வேய் கொள அரிசி—மூஙகில தன்னிடத்தே கொணட அரிசி,

சுவல விளை நெல்லின் அரிசி—மேட்டுநிலததேவிளைந்த நெலலினரிசி,

சொரிநத விதவைப புளியஙகூழ்—இவறறைப புளிககரைதத உலையிலே சொரிந் தாககின குழைந்த புளியஙகூழை,

அறகு இடை உழநத நும வருததம வீட—இராககாலததுக் காடடிடததுப்பகற பொழுதுவந்த நும்வருததம் போம்படி,

[அகலு ளாஙகட் கழிமிடை நதிய ...., புலவேய குரமபைக குடிதொறும் பெறுகுவிர்] ஆஙகண அகலுள் கழி மிடைநது இயறறிய புல் வேய் குரம்பைக குடிதொறும் பெறுகுவிர—அவவிடத்து அகனற ஊரிட ததுக கழிகளால் தெறறிப்பண்ணின புலலானவேயந்த குடிலகளிலிருககும குடிகடோறும பெறுகுவிர,

கூழை அறகுப பெறுகுவிரெனக

[பொன்னறைந் தனன நுணணே ரரிசி, வெணணெறிந தியறறிய மாக்க ணமலை, தண்ணெ னுணணிழு துளளீ டாக, வசையினிர சேபபி னலகலும் பெறுகுவிர்:]

அசையினிர சேபபின்—இளைபபாறி அவ்விடததே சிலநாட்டங்குவீராயின்,

பொன் அறைந்தனன நுண நேர் அரிசி வெள எறிநது இயறறிய மாக கண் அமலை—பொனனை நறுககினாலொதத நுணணிய ஒதத அரிசியை வெள்ளையெறிந்தாக்கின கரிய இடததையுடைய சோற்றுததிரளை,

தணணென நுண இழுது உளளீடாக அலகலும பெறுகுவிர—தண்ணென்ற நுணணிய நெயயுருகாதே உளளேயிட்டுணணுமபடி நாடோறும பெறுகுவிர;

விசயம் கொழிதத பூழி அனன—கருபபுககட்டியைக் கொழிதத பொடியை யொதத,

உணணுநாத் தடுதத இடி நுண நுவணை—தனனை நுகர்வாரை வேறொன்றை நுகராமற் றடுதத இடிததலால நுண்ணிதாகிய தினைபபிணடியோடு,

சேப்பின நுவணையோடே அமலையை இழுதுள்ளீடாக அல்கலும பெறுகுவி ரெனக.

நுவணையோடென ஓடு விரிக்க.

நொய் மர விறகின் ஞெகிழி மாட்டிப் பனி சேண் நீங்க இனிது உடன் துஞ்சி—நொய்ய மரமாகிய விறகாலாக்கின கடைகொள்ளியை எரித்துப் பனி விட்டுநீங்கும்படி இனிதாகச் சேரத்துஞ்சி,

புலரி விடியற் புள் ஓர்த்துக் கழிமின்—இராக்காலநீங்குதலையுடைய விடியற்காலத்தே நிமித்தம்பார்த்துப் போவீர்,

புள்ளோர்த்தென்றதற்குப் புட்களின்குரல் கேட்டுப் போவீரென்றுமாம்

இத்துணையும் கானமும், கானத்தாற்றினது நன்மையும், அசையுநற்புலமும் வல்சியும் சேரக்கூறினார்

புல் அரைக் காஞ்சி—புற்கென்ற அரையினையுடைய காஞ்சிமரத்தினையும்,

புனல் பொரு புதவின்—நீர்வந்துபொருகின்ற அறுகுகளையும்,

மெல் அவல்—மெல்லிய விளைநிலங்களையும்,

[இருந்த வூர்தொறு நல்லியாழ்ப், பண்ணுப்பெயர்த் தன்ன காவும் பள்ளியும், பன்னாணிற்பினுஞ் சேந்தனிர்செலினு, நன்பல வுடைத்தவன் றண்பணை நாடே]

காவும்—பொழில்களையும்,

பள்ளியும்—இடைச்சேரிகளையுமுடைய,

அவன் தண் பணை நாடே—நன்னனுடைய குளிர்ந்த மருத நிலத்தையுடைய நாடு,

பன்னாள் நிற்பினும் சேந்தனிர் செலினும் இருந்த ஊர்தொறும்—பலநாள்நிற்பினும் ஒருநாட்டங்கிப்போகினும் நீர் நுகர்தற்குக் குடிநீங்காதிருந்த ஊர்கள்தோறும்,

நல்லியாழ் பண்ணுப் பெயர்த்தன்ன நன் பல வுடைத்து—நல்ல யாழின்பண்ணை மாறிவாசித்ததன்மையவாக நன்றாகிய பலபொருள்களை யுடைத்து,

காஞ்சிமுதலியவற்றை உடையநாடு ஊர்தோறும் நன்பலவுடைத்தென்க.

பண் ஒன்றையொன்றொவ்வாது இனிதாயிருக்குமாறுபோல நுகரும்பொருள்களும் ஒன்றையொன்றொவ்வா இனிமையுடையவென்றார்.

கண்பு மலி பழனம் கமழத் துழைஇ வலையோர் தந்த இரு சுவல் வாளை—கண்புநெருங்கின மருதநிலத்தைப் பூக்கள்நாறவளைத்து ஆராய்ந்து வலையைவீசுவார் கொண்டுவந்த பெரிய கழுத்தினையுடைய வாளைத்தடியை,

நிலையோர் இட்ட நெடு நாண் தூண்டில் பிடிக்கை அன்ன செங்கண் வராலின் துடிக்கண் அன்ன குறையொடு விராஇ—ஓரிடத்தில் நிலைபெற நிற்றலையுடையோரிட்ட நெடிய கயிற்றையுடைய தூண்டிலிற்பட்ட பிடியின்கையையொத்த சிவந்த கண்ணையுடைய வராலினது துடியின்கண்ணையொத்த தடியோடேகலந்து,

பகன்றைக் கண்ணிப் பழையர் மகளிர்—பகன்றைப்பூவாற் செய்த கண்ணியையுடைய கள்விற்கும் வலையருடைய மகளிர்,

ஞெண்டு ஆடு செறுவில் தராய்க்கண் வைத்த விலங்கல் அன்ன போர் முதல் தொலைஇ வளம் செய் வினைஞர் வல்சி நல்க—ஞெண்டுகளாடித்திரியும் செய்க்கருகில மேட்டுநிலத்தே யிட்ட மலையையொத்தபோர்களை அடியிலேவிழ அழித்துக் கடாவிட்டு வளப்பத்தையுண்டாக்கும் உழவர் நெல்லை முகந்துதரா நிற்க,

துளங்கு தசும்பு வாக்கிய பசும் பொதித் தேறல்—களிப்புமிகுதியால் அசையும் மிடாவினின்றுமவார்த்த பசிய மூங்கிலாலாக்கின குட்டெனிவை,

[இளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்:] ஞாயிறு இளங்கதிர்க் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்—ஞாயிற்றினது இளைய கதிர்களெறிக்குங்காலத்திலே களங்கடோறும் பெறுகுவிர்,

விளைஞர் வலசிறல்காகிறகப் பழையாமகளிர் விளைஇத் தேறல்நலகாகிறகப் பெறுகுவிர் எனக்

[முள்ளரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண் சோறு, வண்டுபடக் கமழுந் தேம்பாய் கண்ணித், திண்டோ ணன்னறகு மயினி சானமெனக், கண்டோர் மருள]

வண்டு படக் கமழும் தேம் பாய் கண்ணித் திண் தோள் நன்னற்கும் அயினி சான் மெனக் கண்டோர் மருள—வண்டுபடியும்படி நாறும் தேனசொரிந்த கண்ணியினையும் திண்ணிய தோளினையுமுடைய நன்னனுக்கும் உணவாதற்கமையுமென்று கண்டோர்கள் மருளும்படி,

முள் அரித்து இயற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு—முள்ளாலே கழித்தாக்கின கொழுப்பால வெள்ளியநிறத்தையுடைய தடிகளையிட்ட வெள்ளிய சோற்றை,

வெள்ளிய நிறத்தையுடைய தடிகளை வெள்ளரியென்றார், ஆகுபெயராக்கி.

கடும்புடன் அருந்தி—நுஞ் சுற்றத்துடனே யுண்டு,

மருள இயற்றிய வெனக.

எருது எறி களமர் ஓதையொடு நல் யாழ் மருதம் பண்ணி அசையினிர் கழி மின்—எருத்தையடிக்கின்ற உழவரோசையோடே கூடும்படி நல்லயாழை மருதத்தைவாசித்து இளைப்பாறிப் போவீர்,

இத்துணையும் நாடுபடுவலசியும் அசையுநற்புலமும் சேரக்கூறினார்.

வெள் நெல் அரிநர் தண்ணுமை வெரீஇச் செங்கண் எருமை இனம் பிரி ஒருத் தல் கனை செலல் முன்பொடு கதழ்ந்து வரல் போற்றி—வெள்ளிய நெல்லையறுப்பார் கொட்டின பறையோசைக்கு வெருவிச் சிவந்த கண்ணையுடைய எருமைத்திரளைப் பிரிந்தகடா ஆரவாரிக்குஞ் செலவினையுடைய வலியோடே நுமமேல் விரைந்து வருதலைப் பேணி,

வனை கலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலும் துனை செலல் தலைவாய் ஓவிறந்து வரிக் கும—குயவன்வனைகின்ற மட்கலத்திற் சக்கரம்போலக் குமிழி சுழன்றுதோன்றும் விரைந்தசெலவினையுடைய வாய்த்தலையின் ஒழிவின்றி ஓடும் யாறு (௪௭௬),

காணுநர் வயாஅம் கட்கு இன் சேயாற்றின் யாணர் ஒரு கரைக் கொண்டனிர் கழிமின்—காணபார்விரும்புங் கட்கினிய சேயாற்றினது புதுவருவாயையுடைய ஒரு கரையை வழியாகக்கொண்டு போவிர்,

வயாம் - ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டது. சேயாறு - அவ்வியாற்றின் பெயர்

[நிதியந் துஞ்சு நிவந்தோங்கு வரைப்பிற், பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ, வியலிடம் பெறாஅ விழுப்பெரு நியமத், தியாறெனக் கிடந்த தெருவிற் சாறென, விக ழுநர் வெரூஉங் கவலை மறுகிற், கடலெனக் காரென வொலிக்குஞ் சும்மையொடு, மலையென மழையென மாட மோங்கித், துனிதீர் காதலி னினிதமர்ந் துறையும், பனிவார் காவிற் பல்வண் டிமிரு, நனிசேய்த் தன்றவன் பழவிறன் மூதூர்:]

பல் வண்டு இமிரும் பனி வார் காவின்—பலவண்டுகளொலிக்கும் குளிர்ந்த நெடிய பொழில்களையும்,

இகழுநர் வெரூஉம் நிவந்தோங்கு வரைப்பின்—நன்னனை இகழ்ந்திருப்பார் அஞ்சும் மிகவோங்கு மதிலையும்,

சாறெனக் கெழீஇக் கடலெனக் காரென ஒலிக்கும் சும்மையொடு வியல் இடம் பெறா விழுப் பெரு நியமத்து—திருநாளென்னும்படி மாந்தர் பொருந்திக் கடலெனக் காரென ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தோடே திரிதற்கு அகன்ற இடம்பெறாத சீரிய பெரிய அங்காடித்தெருவினையும்,

கவலை மறுகின்—பல கவர்த்தனைமையையுடைய குறுந்தெருக்களையும்,

புதிர் எழவு அறியாப் பழங்குடி துனி தீர் காதலின் இனிது அமர்ந்து உறையும் மாடம் மலையென மழையென ஓங்கி—ஊரினின்றும் போதலையறியாத பழையகுடி வெறுப்பில்லாத விருப்பத்தோடே நன்றாகப் பொருந்தியிருக்கும் மாடங்கள் மலையென மழையென ஓங்குகையினாலே,

யாறெனக் கிடந்த தெருவின்—யாறெனனும்படி கிடந்த பெருந்தெருவினையும்,

இரண்டுமருங்கின மாடமுந் தெருவும் யாறும் கரையும் போன்றனவென்றவாறு.

நிதியம் துஞ்சும் அவன் பழ விறல் மூதூர் நனி சேய்த்தன்று—காவினையும் மதிலினையும் நியமத்தினையும் மறுகினையும் தெருவினையுமுடைய பொருட்டிரட்டங்கும் அவன் பழைய வெற்றியையுடைய மூதூர் மிகவும் தூரித்தன்றெனக்

இது மூதூர்மாலை கூறிற்று.

பொருந்தாத் தெவ்வர் இருந்தலை துமியப் பருந்து படக் கடக்கும் ஒள் வாள் மறவர்—நன்னனைப்பொருந்தாத பகைவருடைய கரிய தலைகள் துணியப் பருந்துகள்படியப் போரைவெல்லும் ஒள்ளிய வாளையுடைய மறவர் தம்முடைய,

கருங்கடை எஃகம் சாத்திய புதவின் அருங்கடி வாயில் அயிராது புகுமின்—கரிய காம்பினையுடைய வேலைச்சாத்திவைத்துக் காத்திருக்கின்ற பல தெற்றுவாசல்களையுமுடைய அரிய கோபுரவாயிலை ஐயுறமற்புகுவீர்,

[மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர், வெல்போர்ச் சேஎய் பெருவிற லுள்ளி, வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமெனக், கண்டோ ரெல்லா மமர்ந்தினிதி னோக்கி]

மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர் கண்டோரெல்லாம்—அம்பலங்களிலே தங்குவாராகிய தூரியநிலங்களினின்றும் வந்த கூத்தர்முதலியோராய் நும்மைக்கண்டோரெல்லாம்,

அளியர் தாம் வெல் போர்ச் சேஎய் பெரு விறல் மன்றவுள்ளி வந்தோரென அமர்ந்து இனிதின் நோக்கி—இவ்வளிக்கத்தக்கவர்தாம வெல்லும்போரைவல்ல முருகனைப்போலும் நன்னனைப் பரிசிலர்க்குக் கொற்றமாகநினைத்து வந்தோரென்றுகருதி முகம்பொருந்தி இனிதாகப்பார்த்து,

[விருந்திறை யவரவ ரெதிர்கொளக் குறுகிப், பரிபுலம் பலைத்தநும் வருத்தம் வீட:] பரி புலம்பு அலைத்த வருத்தம் வீட அவர் விருந்து நும் இறை எதிர்கொள அவர்க் குறுகி—தரித்தலானுண்டான தனிமை வருத்தினவருத்தம் போம்படி அவ்விடத்தோர் விருந்தாய நீங்கள் தங்குதலை எதிரேற்றுக்கொள்கையாலே அவர்களைச் சேர்ந்திருந்து,

[எரிகான் றன்ன பூஞ்சினை மராஅத்தத், தொழுதி போக வலிந்தகப் பட்ட, மட நடை யாமான் கயமுனிக் குழவி]

எரி கான்றன்ன பூஞ் சினை மராஅத்த தொழுதி போக வலிந்து அகப்பட்ட மட நடை ஆமான் குழவி—நெருப்பைக் கான்றாலொத்த பூங்கொம்புகளையுடைய மராம ரத்திடத்தே கிடந்த இனமெல்லாங் கெட்டுப்போகப் போகமாட்டாதகப்பட்ட மடப்பத்தையுடைய நடையையுடைய ஆமானினது குழவி,

கயமுனிக் குழவி—யானைக்கன்றினையுந்,

[ஊமை யெண்கின் குடாவடிக் குருளை] எண்கின் குடாவடி ஊமைக் குருளை—காடியின வளைந்த அடியினையுடைய வாய்திறவாக்குட்டி,

மீமிசைக் கொண்ட கவா பரிக் கொடுந்தாள் வரை வாழ் வருடை வன் தலை மாத் தகா—முதுகிடத்தேகொண்ட நிலத்தைக்கைக்கொள்ளும் செலவினையுடைய வளைந்தகாலையுடைய வரையிடத்தேவாழும் எண்காலவருடையில் வலிய தலையினையுடைய பெரியகிடாய்,

இனி வருடையுந் தகருமென வேறாக்க கூறலுமாம்

அரவுக் குறும்பு எறிந்த சிறு கண் தீர்வை- பாம்பினது வலிகளையழித்த சிறிய கண்ணினையுடைய கீரி,

அளைச் செறி உழுவை கோளுற வெறுத்த மடக்கண் மரையான பெருஞ்செவிக் குழவி—முழையிலே செறிந்திருந்த புலி பாய்தலுறுகையினாலே தன்னுடலைவெறுத்த மடப்பத்தையுடையகண்ணினையுடைய மரையானினது பெரிய செவியினையுடைய குழவி,

அரக்கு விரித்தன்ன செந்நிலம் மருங்கிற் பரல் தவழ் உடும்பின் கொடுந்தாள் ஏற்றை—அரக்கைப்பரப்பினாலொத்த சிவந்தநிலத்திடத்திற் சுக்கான்கல்லிலேதவழும் உடும்பினது வளைந்தகாலையுடைய ஏறு,

வரைப் பொலிந்து இயலும் மடக்கண் மஞ்ஞை—மலையிடத்தே அழகுபெற்று ஆடும் மடப்பத்தையுடைய கண்ணினையுடைய மயில்,

கானக் கோழிக் கவா குரற் சேவல்—கானத்திடத்துக் கோழியினது பெடையையழைக்கின்ற குரலையுடைய சேவல்,

கானப் பலவின் முழவு மருள் பெரும்பழம்—காட்டிடத்துப் பலாவினுடைய முழவென்றுமருளும் பெரியபழம்,

[இடிக்கலப் பன்ன நறுவடி மாவின், வடிச்சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரம்] நறுவடி மாவின் இடிக் கலப்பன்ன வடிச் சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரம்—நறிய வடுக்களையுடைய மாவினது பொடிசெய்த கண்டின்கலப்பையொத்த பிழியப்படும் சாறுமுற்றின இனிய பழமாகிய பண்டம்,

தூவற் கலித்த இவர் நனை வளர் கொடி—மழையாற்செருக்கின பரக்கின்ற அரும்புகளையுடைய மணமவளருகின்ற நறைக்கொடி,

காஅய்க் கொண்ட நுகம் மருள் நூறை—காவிக்கொண்டுவந்த நுகமென்றுமருளும் நூற்றைக்கிழங்கு,

நூறை - மலங்கென்பாருமுளர்

[பரூஉப்பளிங் குதிர்த்த] உதிர்த்த பரூஉப் பளிங்கு—மரத்தினின்றும் சிதறியுதிர்த்த பருத்த நிகரமாகிய கற்பூரம்,

பல உறு திரு மணி—பலவிலைபெற்ற அழகிய மாணிக்கம்,

[குரூஉப்புலி பொருத புண்கூர் யானை, முத்துடை மருப்பின் முழுவலி மிகு திரள்:] குரூஉப்புலி பொருத புண் கூர் முழுவலி யானை முத்துடை மருப்பின் மிகு திரள்—நிறத்தையுடைய புலிபொரப்பட்ட புண்மிக்க குறைவில்லா வலியையுடைய யானைகளினுடைய முத்துடைய கொம்புகளினுடைய மிக்கதிரள்,

வளை உடைந்தன்ன வள் இதழ்க் காந்தள்—வளையுடைந்தாற்போன்ற வளவிய இதழையுடைய காந்தட்பூ,

நாகம்—புன்னைப்பூ,

திலகம்—திலகப்பூ,

நறுங் காழ் ஆரம்—நரிய வயிரத்தையுடைய சந்தனம்,

[கருங்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசுங்கறி] மிளகின் கருங்கொடி காய்த் துணர்ப் பசுங்கறி—மிளகினது கரியகொடிகள்காய்த்த கொத்தின பசியமிளகு,

முன்னர் மிளகென்றது முதலை, கறி - சினை.

திருந்து அமை விளைந்த தேக்கள் தேறல்—நன்குமுதிய மூங்கிற்குழாயிலே முற்றிய தேனாற்செய்த கட்டெளிவு,

கான நிலை எருமைக் கழை பெய் தீந்தயிர்—காட்டிடத்து நிலைமையினையுடைய எருமையினது மூங்கிற்குழாயிலேசேர்த்த இனியதயிர்,

நீல் நிற ஓரி பாய்ந்தென—முற்றுகையின்றலே நீலநிறத்தையுடைய நிறம்பிறந்த தாக,

நெடு வரை நேமியிற் செல்லும் நெய்க் கணை இருவல—நெடிய மலையில் இருவிடத்தைவிட்டுப்போயுந் தேனைத் தன்னிடத்தேயுடைய இருலகள்,

[உடம்புணர்பு தழீஇய வாசினி யனைத்தும், குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி, கடன்மண் டழுவத்துக் கயவாய் கடுப்ப, நோஞ்சை செருவி னெடுங்கடைத் துவன்றி*]

தழீஇய ஆசினி—நன்றென்று கூட்டிக்கொண்ட ஆசினிப்பலா,

குடமலைப் பிறந்த தண் பெருங்காவிரி கடல் மண்டு அழுவத்துக் கயவாய் கடுப்ப—குடகமலையிற்பிறந்த குளிர்ந்த பெரிய காவிரி கடலிலே மிகக்குச்செல்கின்ற ஆழத்தையுடைய புகார்முகத்தையொப்ப,

நோஞ்சை செருவின் நெடுங்கடை - பகைவர் பொறுத்தலாற்றாத போரினையுடைய தலைவாசலிடல,

அனைத்தும் உடம்புணர்பு துவன்றி,

[வானத் தன்ன வளமலி யானைத், தாதெருத் ததைந்த முற்ற முன்னி.]

மழை எதிர் படு கண் முழவு கண் இகுப்ப—மழைமுழக்கத்திற்கு எதிராகமுழங்கும் கண்ணையுடைய முழவின்கண்கள் ஒலியாநிற்க,

கழை வளர் தூம்பின் கண்ணிடம் இமிர—மூங்கிலாகிய இசைவளரும் பெருவங்கியத்தினது திறந்தகண்ணிடம் ஒலியாநிற்க,

[மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ், நரம்புமீ திறவா துடன்புணர்ந் தொன்றிக், கடவ தறிந்த வின்குரல் விறலியர்]

மருதம் பண்ணிய கரு கோடு சீறியாழ் நரம்பு மீது இறவாது உடன் புணர்ந்து ஒன்றி இன் குரல் விறலியர்—மருதத்தை வாசித்த கரிய தண்டினையுடைய சிறிய

---

* இவற்றிற்கு உரைகிடைத்திலது

யாழினரம்பினோசைக்கு மேறபோகாது அவவோசையுடனேகூடி ஓரோசையாய இனிதாகிய பாட்டினையுடைய விறலபட ஆடுமகளிா,

கடவது அறிந்த விறலியர்—தலைவனைககணடாற செயயககடவ தொழிலை யறிந்த விறலியா,

தொனறு ஒழுகு மரபின தம இயலபு வழாஅது—பழைதாயநடககு முறைமையினையுடைய தமமிலககணததிற றபபாமல,

அருந்திறற் கடவுட பழிசசிய பினறை—பொறுததறகரிய வலியையுடைய கடவுளை முதல் வாழததின பினபு,

முற்றததையணுகி (ருகூக) இருபப (ருகூ௨) விறலியா (ருகூகூ) தேவபாணியைப் பாடினபினபு (ருகூ௪) எனக

விருந்திற பாணி கழிப்பி—செனறுற புதிதாகபபாடும பாட்டுககளைப்பாடி,

நீள் மொழிக குனறு நல இசைச செனறோர உமபல—வேனிறறபுலவோாக குக் கொடுததவறறை வாஙகாதபடி தாஙகூறிய வஞ்சினஙகளிறகுறையாத நலல புகழிலேநடநதோருடைய வழியில்வநதவன்,

இதனுற கொடைககடனிறுதத அவன் தொலலோாவரவுகூறினா.

[இனறிவட் செலலா துலகமொடு நிறப, விடைதெரிந துணரும பெரியோா மாய்ந்தெனக, கொடை ககட னிறுதந செம்ம லோயென]

இடை தெரிந்து உணரும பெரியோா மாய்நதென—நன்றிது தீதிதுவென்று ஆராயும பெரிய உபகாரிகள இறநதாாகளாக,

இன்று இவண செல்லாது உலகமொடு நிறபக கொடைக கடன் இறுதத செம்மலோய் என—நினபோ இககாலதது இவவுலகிலே நடநதுவிடாதே உலகமுள்ளவளவுநிற்கும்படி கொடையாகியகடனை முடிதத தலைமையை யுடையோயெனறுகூறி,

வென்றிப பல புகழ விறலோடு ஏததி—வெற்றியாலுணடாகிய பலபுகழ்களை ஐம்பொறிகளைத தன்வசமாககின வெறறியோடேபுகழநது,

சென்றது நொடியவும விடாஅன—நும்மனத்திறசெனற ஏனைபபுகழ்களை முறறக்கூறவும் அமையாஞய,

நசை தர வந்தது சாலும் வருநததமும பெரிது என—எனமேலுள்ளநசை கொணடுவருகையினுலே என்னிடததேவநதது அமையும, வழிவந்தவருததமும் பெரிதென முகமன்கூறி,

பொரு முரண எதிரிய வயவரொடு பொலிநது திருநகா முறறம அணுகல் வேணடி—பொருகினற மாறுபாட்டினை எதிாகொணடிருககும் படைத்தலைவரோடே பொலிவுபெறறுச செலவததையுடைய தனமனையினமுறறத்தை நீஙகளசெல்லுதலை விரும்பி,

பொலிந்தெனனுமெசசததை உடையவெனபதனேடுமுடிகக.

கல்லென ஒக்கல நல வலதது இரீஇ—கலலெனனும ஆரவாரததையுடைய சானறோரிருக்கின்ற நனறுகிய சமையத்திருக்கு மணடபததேயிருநது,

வலம் - இடம்

இதனுல், நல்லிதினியக்குமவன சுறறததொழுககமும அவன் நாணமகிழிருககை யுஙகூறினா.

உயர்ந்த கட்டில் உருபபு இல் சுறறததது அகன்ற தாயதது அம்கிய நட்பதது இலமென மலர்ந்த கையராகி—உயர்ந்த அரசவுரிமையினையும், கொடுமையிலலாத அமைச்சர்முதலியோரையும, அகன்றநாட்டினையும், சுருங்கின அறிவினையுமுடையராய் இரந்துவந்தோர்க்கு யாம் இல்லேமென்றுகூறி இல்லையென்று மறித்த கையினையுடையராய்,

கட்டில - சிஙகாதனமுமாம தாயம் - உரிமைகளெல்லாவற்றையுங் கூறிற்றுமாம

தம் பெயர் தம்மொடு கொணடனர் மாய்ந்தோர—தம்பெயரை உலகில் நிறுத்தாமல் தம்முடனேகொணடு பொன்றக கெட்டுபபோன அரசர்,

நெடு வரை இழிதரு நீததம் சால அருவிக கடு வரற் கலுழிக கட்கு இன் சேயாற்று வடு வாழ எககர மணலினும் பலரோ—நெடிய மலையினின்றுஙகுதிககும் பெருக்குநிறைந்த அருவியின நூ கடியவரததினையுடைததாகிய பெருக்கினையுடைய கட்கினிய சேயாற்றின அறலவீற்றிருந்த இடுமணலாகிய மணலினுமபலர்,

[அதனால், புகழொடுங கழிகநம் வரைந்த நாளென] அதனால் நம வரைந்தநாள் புகழொடும் கழிக என—ஆகையினாலே நமகருத் தெயவம் இததுணைக்காலமிருவென எல்லையிட்டுவிட்ட நாள் புகழோடே கழிந்துபோவதாகவென்றுகருதி,

[பரந்திடங கொடுக்கும் விசும்புதோ யுள்ளமொடு]

பரநது இடம கொடுககும உள்ளமொடு—கொடுததற்ரொழிலிலேவிரிந்து அதற்கே இடஙகொடுக்கும் நெஞ்சுடனே,

விசும்பு தோய் உள்ளம்—ஆகாயததைதயொதத பெரிய உள்ளம்

[நயந்தனிர் சென்ற நும்மினுந் தான்பெரி, துவந்த வுளளமோ டமரந்தினிது நோக்கி.] நயந்தனிர உவந்த உள்ளமோடு சென்ற நுமமினும் தான் பெரிது அமரநது இனிது நோககி—பரிசிலபெறுதறகு விருமபி மகிழ்நத நெஞ்சததோடே சென்ற நும்மினுஙகாட்டில் தான் பெரிதும முகனமர்ந்து இனிதாகப்பாரதது,

[இழைமருங் கறியா நுழைநூற கலிஙக, மெள்ளறு சிறபபின வெள்ளரைக் கொளீஇ] எள்ளறு சிறபபின இழை மருஙகு அறியா நுழை நூற் கலிஙகம் வெள்ளரைக் கொளீஇ—இகழசசியற்ற தலைமையினையுடைய இழைபோனவிடமறியாத நுண்ணியநூலாறசெய்த புடைவைகளை அழுகசேறினசீலைகள் கிடததலின வெள்ளிதாகிய அரையிலே உடுத்தி,

[முடுவ றந்த பைநகிணத தடியொடு, நெடுவெ ணெல்லி ன்ரிசிமுட் டாது, தலைநா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து, பலநா ணிற்பினும் பெறுகுவிர]

வழி சிறநது பல நாள் நிற்பினும்—அவ்விடம் நுங்நெஞ்சிற்குச சிறப்பெயதிப் பலநாள் நின்றீராயினும,

முடுவல் தந்த பைநகிணத தடியொடு—பெணணாய் கடித்துககொணடுவந்த பசிய திணத்தையுடைய தசைகளோடே,

நெடு வெள் நெல்லின் அரிசி முட்டாது—நெடிய வெள்ளிய நெல்லினரிசியும் முட்டுப்படாமல்,

தலைநாள் அன்ன புகலொடு பெறுகுவிர—முதனாட்போன்ற விருப்பத்தோடே பெறுகுவிர்;

[நில்லாது. செலவேந் நிலலவெந் தொலபதிப பெயர்ந்தென, மெல்லெனக் கூறி விடுப்பின்] நில்லாது எம் தொல பதிப் பெயர்நது செலவேம் நிலல என மெல்

லெனக் கூறி விடுப்பின்—அவ்விடத்து நில்லாதே எம்முடைய பழைய வூரோ மீண்டு போவேம்; இஃது எங்களுக்குவிருப்பமென்று அவன்பொறுக்கச்சொல்லி அவனைக் கைவிடின்,

நும்முள் தலைவன் தாமரை மலைய—நுங்களிற் றலைவனானவன் பொற்றாமரை யைச் சூட,

விறலியர் சீர் கெழு சிறப்பின் விளங்கு இழை அணிய—விறல்படவாடுமகளிர் அழகுபொருந்தின தலைமையினையுடைய விளங்குகின்ற பேரணிகலங்களைப் பூண,

நீர் இயக்கு அன்ன நிரை செலல் நெடுந்தேர்—நீரின் செலவினையொத்த நிரைத்துச்செல்கின்ற செலவினையுடைய நெடிய தேர்கள்,

வாரிக் கொள்ளா வரை மருள் வேழம்—யானைபடுகின்றவிடத்திற் பிடித்துக் கொள்ளாத மலையென்றுமயங்கும் யானைகள்,

எறிந்து - பகைவர்திறைதந்த யானைகளை

கறங்கு மணி துவைக்கும் ஏறு உடைய பெரு நிரை—ஒலிக்குமணிகள் ஆரவாரிக்கும் ஏறுகளையுடைய பெரிய பசுத்திரள்கள்,

பொலம் படைய பொலிந்த கொய் சுவல் புரவி—பொன்னாற்செய்த கலனைமுதலியவற்றாற் பொலிவுபெற்ற மனசெருக்கால் மயிரைப் பலகாலுங் கொய்யும் கழுத்தினையுடைய குதிரைகள்,

நிலம் தினக் கிடந்த நிதியமோடு—மண்தின்னும்படி பழைதாய்க்கிடந்த பொருட்டிரளோடே,

அனைத்தும்—எல்லாவற்றையும்,

இலம் படு புலவர் ஏற்ற கைந் நிறையக் கலம் பெயக் கவிழ்ந்த கழல் தொடித் தடக் கையின்—இல்லாமையுண்டான புலவர் ஏற்றகைந்நிறையும்படி பேரணிகலங்களைச்சொரிகையினாலே கீழ்நோக்கின உழலுந்தொடியணிந்த பெரியகையினிடத்துண்டாகிய,

இதனால் புலவோர்க்குச்சுரக்கும் அவன் ஈகைமாரிகூறினார்.

வளம் பிழைப்பு அறியாது—தான்கொடுத்தசெல்வம் கெடுதலையறியாதபடி,

வாய் வளம் பழுநிய கழை வளர் நவிரத்து மீமிசை—வாய்த்தவளப்பம் முற்றுப்பெற்று மூங்கில்வளர்ந்த நவிரமெனனும் பெயரையுடைய மலையிடத்துச்சியிலே,

ஞெரேரென மழை சுரந்தன்ன ஈகை—கடுக மழைசொரிந்தாற்போன்ற கொடையாலே,

[நல்கித், தலைநாள் விடுக்கும் பரிசில.] தலைநாள் பரிசில் நல்கி விடுக்கும்—முதனாளிலே பரிசில்தந்து போகச்சொல்லும்,

மலை நீர் வென்று எழு கொடியில் தோன்றும் குன்று சூழ் இருக்கை நாடு கிழவோனே—மலையினின்றும் விழுகின்ற அருவிகள் வென்றுயர்கின்ற கொடிகள்போலத்தோன்றும் மலைகள்சூழ்ந்த பரப்பினையுடைய நாட்டிற்கு உரிமையையுடையோன்.

விடுப்பிற் (௫௬௮) செனறோருமபல் (௫௬௦) நாடுகிழவோன் (௫௮௬) தன்கையிடத்துண்டாகிய (௫௭௭) மழைசுரந்தன்ன இயல்பாகிய கொடைத்தொழிலாலே(௫௮௦) வளம்பிழைப்பறியாதபடி (௫௭௮) நிதியத்தோடே (௫௭௫) தேர் (௫௭௧) வேழம் (௫௭௨) நிரை (௫௭௩) புரவி (௫௭௪) இவையனைத்தும் (௫௭௫) உயர்ந்தவன் தாமரை

மலைய விறலியர் (௫௬௯) இழையணியத் (௫௭௰) தலைநாளிலே பரிசிலாக (௫௮௧) நல்கி (௫௮௰) விடுக்கும் (௫௮௧) எனமுடிக்க

இதனால், வீயாதுசுரக்குமவனது வியன்மகிழிருக்கை கூறினார்

கலப்பையிராய் (௧௩) ஒழுகிச் (௨௰) சுரம் (௬௯) இருந்த (௪௧) தலைவ (௫௰), யாறு கடற்படர்ந்தாங்கு (௫௨) யாம் அவனைக்கருதிச்சென்று பரிசில்பெற்று வருகின்றேம், நீயிரும் (௫௩) நன்றுபடாநத கொள்கையொடு (௬௪) சென்றீராயின் (௬௫) எற்றுக்குறுதலின் (௬௬) எதிர்ந்தபொழுதையும் (௬௫) புள்ளையும் உடையிராயிருந்தனிர் (௬௬); இனி யாற்றினதளவும புலமும் (௬௭) வல்சியும் (௬௮) மலையும் சோலையும் கானமும (௬௯) ஈசைமாரியும் (௭௨) ஆற்றலும் (௭௩) இருக்கையும் (௭௬) சுற்றத்தொழுக்கமும் (௮௰) கடவுளதியற்கையும (௮௩) அவன் சிறப்பும (௮௫) தொலலோர்வரவும் (௮௯) மூதூரமாலையும் (௯௩) இருக்குமபடி கேட்பாயாக, அவற்றுள் இனிவேளை நீ முன்னியதிசையைககேள் (௯௪), பெட்டாங்குவிளைய (௯௮) வானம பொழிகையினாலே (௯௭) முசுண்டை (௧௰௧) முதலாகப பல (௧௪௪) ஈருகவெண்ணிய இம மிகுவளம பழுநியவைபபாலே (௯௫) புதுவதுவந்தனறு, அவவழியினபணபு இததன்மைத்து (௯௬), அவற்றைககண்டு கானவா (௧௫௫) சிறுகுடிபபடின (௧௫௬) ஒககலொடும் பத மிகபபெறுகுவிர (௧௫௭), அசைஇ அனறு அறசோநது அவண அலகிப (௧௫௮) போகிப் (௧௬௰) பாககமெயதி (௧௬௨) ஏறலவேள ஓயிரியமெனிற் (௧௬௪) பொமமலபெறுகுவிர (௧௬௯), அவனமலைமிசைநாடு அனையமனறு (௧௮௮), ஆணடுத தேககட்டேறலைப (௧௭௧) பருகி நறவைமகிழ்ந்து (௧௭௨) அணந்தல தீர (௧௭௩) மகமுறைறதடுபப மனைதொறுய (௧௮௫) தாரதபோட்ட (௧௭௰) வலசியைப (௧௮௩) பெறுகுவிர (௧௮௫), பெற்றால பரிசினமரபப சீடலுமுரியிர (௧௮௭), அஙஙனநீட்டிபபிற பனிததலுமுரியிர (௧௯௧), ஆதலால பலநாணிலலாது நாடபடாமின (௧௯௨), படருபபொழுது அவவாறு (௧௯௫) அருமபொறி (௧௯௪) யுடையவாகையினாலே நளளிருள (௧௯௫) வைகினிர விரிநதவிடியலகழிமின (௧௯௯), கழநது செபபநதுணியின (௧௯௭) வலஞ்செயாககழிமின் (௨௰௨), கழிநது குறவா (௨௰௩) ஏற்த (௨௰௪) தளாககுஙகல (௨௰௬) கூற்றததனன (௨௰௯), அவைதாம இரியத (௨௰௮) ததநி (௨௰௭) யிசைதவராது வருமம, அதறகு மரமறையாககழிமின் (௨௧௰), கழிநது கானயாற்றுநடைவை (௨௧௪) வழூஉமருஙகுடைய (௨௧௫), அவவிடததிறகு வலந்த பரூஉக் கொடிமதலைபற்றி (௨௧௬) வழாலோமபி (௨௧௫) ஓருவமொருவிரோமபினிர கழிமின (௨௧௮), கழிந்து நுண்ணீரபபாசிவழும்பு (௨௨௧) அடிநிலைதளாககு மருபபமுமுடைய (௨௨௨), அதறகு வேரலோடு (௨௨௩) மெனகோல பற்றினிரகழிமின (௨௨௪), கழிந்து கடவுட்கானின் (௨௩௰) வெறபு மாரிதலையு (௨௩௩) மாதலின, நுமரியகையாடுதலோமபுமின (௨௩௨), ஓம்பி மஞ்ஞைதளரினும (௨௩௩) கடுவன உகளினும் (௨௩௭) பிரசஙகாணினும் (௨௩௯) ஒஞ்ஞொனனோககலுரிததனறு (௨௪௰), நெறிமாறுபடுகுவிர (௨௪௧), அஙஙனம் நெறிமாறுபடாமறபாயக கானததுபபடின (௨௪௨) ஏனஙகாணின (௨௪௭) மிசைந்து (௨௪௯) பருகப (௨௫௧) பொதியினராய (௨௫௨) மகாரோடே (௨௫௩) கழிதலோம்பி அறகுக (௨௫௪) கலைஙளைவதிமின (௨௫௫), வதிநது விடியலெழுந்து (௨௫௭) செங்கெறிக்கொணமின (௨௫௮), கொணடு விலஙகி (௨௬௧) நோக்கிக (௨௬௬) குறுகாதுகழிமின் (௨௬௭), கழிநது நாடுகாணனந்தலை மெனமெலவகனமின் (௨௭௰), அகன்று குன்றத்துப்படின் (௨௭௫) அயநதொடுமின (௨௭௭), தொட்டால் கானவருளா (௨௭௯), அவரெயதிக (௨௮௧) காட்டி (௨௮௩) முந்துற (௨௮௪) இனியிராகுவிர (௨௮௬); அஙஙனமினியிராய் அவாகூறிய மாதிரஙகைககொணடு (௨௮௭) இழிந்து

(௨௮௮) இருப்பின் (௨௯௦) மலைபடுகடாம (௩௪௮) பலதிறம்பெயர்பவை கேட்குவிர் (௨௯௧); கேட்டபின் அவன்வெற்பு விழவினற்று (௩௫௧), ஆண்டைத் தொன்முறைமரபி னிராகிப் (௩௫௫) பாடிப (௩௫௯) பழிச்சி (௩௬௦) மலைபிறபடக் (௩௫௭) கழிமின், (௩௬௦) கழிந்து துவலைதுவற்றலின (௩௬௩) விடரகம்புகுமின் (௩௬௬), புகுந்து குன் றில் ஆரிடரழுவத்து (௩௬௮) ஊறு தவபபல (௩௭௨), அவற்றைக் கோலகொணடு (௩௭௦) ஊன்றினிர்கழிமின் (௩௭௨), கழிந்து இன்னலியக்கத்து (௩௭௪) அமையத்துக கழிமின (௩௭௫), கழிந்து அவவிடம் அரும்பமுமுடைய (௩௭௮), அவவரணகளிற போகில நுழைதொறும் (௩௭௯) கைபிணிவிடாதுகழிமின (௩௮௩), கழிந்தாற கானமப ல (௩௮௫), கல நட்ட (௩௮௮) கவலைகளபல (௩௮௯); அககலலிறகு மருபபிகுததுத்துனை மின் (௩௯௧), அபபொழுது புதுவிர் (௩௯௨) புனைமுடிநதிடுமின (௩௯௩), இட்டுப்போ ன்று சுரந்தப்பால (௩௯௮), ஓமபாவளளற படாநிகுமெனின (௪௦௦) நம்மனோ ர்க்கு ஆங்கணம (௪௦௨) மூதூர் (௪௦௧) அற்று (௪௦௨), அசைவுழியசைஇ அஞ்சா துகழிமின (௪௦௩), அககானததையிறந்து (௪௦௫) கோவலாபாலைச (௪௦௯) சொ ரிகையினாலே (௪௧௦) அவர்க்குவிருந்தாவிர் (௪௧௨), அங்ஙனமவிருந்தாய ஆட்டி னிரையிலேபுகிற (௪௧௬) பாலுமவிதவையும பெறுகுவிர் (௪௧௭), அவற்றைபபெற்று அதட்பள்ளியிலே (௪௧௯) சேந்தனிர்கழிமின (௪௨௦), கழிந்து கூளியாக்கூவைகாணிற (௪௨௨) படாநதிகுமெனின (௪௨௪) தடியுங்கிழங்கும் ஏர்இ (௪௨௫) ஓம்புநரலலது உட றுநரிலலை (௪௨௬), அவற்றையருந்தி வியங்கொண்மின, அதனபணபு அஃது (௪௨௭), அப்பண்பைககணடு கண்ணியைச (௪௩௦) சூடித் (௪௩௧) தண்ணென (௪௩௨) உண்ட னிர் ஆடிககொண்டனிர்கழிமின (௪௩௩), கழிந்தாற புளிங்கூழை (௪௩௬) அறகுக் (௪௩௭) குடிதொறும்பெறுகுவிர் (௪௩௯), பெற்று அசையினிர் சேப்பின் (௪௪௩) நுவ லையோடு (௪௪௫) அமலையை (௪௪௧) இழுதுளளீடாக (௪௪௨) அலக்கும் பெறுகுவிர் (௪௪௩); அவறறைபபெற்று ஞெகிழிமாட்டித (௪௪௬) துஞ்சிப (௪௪௭) புளளோர்த்துக கழிமின் (௪௪௮), கழிந்தால அவன தணபணைநாடு நனபலவுடைத்து (௪௫௩), அதனை யடைந்தால விளைஞாவலசிநலகப (௪௬௨) பழையாமகளிர (௪௫௧)' விளைஇத (௪௫௮) தேறலை (௪௬௩) நலக (௪௬௨) அவறறைபபெறுகுவிர் (௪௬௪), அவற்றைபபெறறபின்பு அவரவரிட்டவெணசோற்றை (௪௬௫) யருந்தி (௪௬௮) மருதமபணணிக கழிமின (௪௭௦), கழிந்து எருமையொருத்தல (௪௭௨) கதழ்ந்து வரலபோற்றிச (௪௭௩) சேயாற றின் (௪௭௬) ஒருகரைகொணடனிர்கழிமின (௪௭௭), கழிந்தால அவன்மூதூர் சேய் த்தன்று (௪௮௭), அவவூர்றசென்று அருங்கடிவாயிலை அயிராது புகுமின (௪௯௧), பு க்கார்பரிசிலர் (௪௯௨) கண்டோரெலலாம (௪௯௫) எதிர்கொளக்குறுகிப (௪௯௬) பின்னர் முற்றமுன்னிக (௫௩௧) கடவுள் வாழ்த்திப்பின்னர் (௫௩௮) விருந்திறபாணிகழிப்பிச (௫௩௯) செம்மலோயெனக் கூறி (௫௪௩) யேததிச (௫௪௪) சென்றதுநொடியவும் விடா அய (௫௪௫) வருத்தமும பெரிதெனக்கூறி (௫௪௬) அணுகலவேணடி (௫௪௮) நல்வலததி ரீஇ (௫௪௯) மாய்ந்தோர் (௫௫௩) மணலினுமபலர் (௫௫௬), அதனால் நம்வரைந்தநாள் புகவொடு கழிகவென்றுகருதிப (௫௫௭) பரந்திடங்கொடுக்குமுள்ளத்தோடே (௫௫௮) அமர்ந்து நோக்கிக் (௫௬௦) கலிங்கம (௫௬௧) வெள்ளரைகொளீஇப (௫௬௨) பலநாள் நிறபினும் (௫௬௬) தடியொடு (௫௬௩) அரிசி முட்டாது (௫௬௪) தலைநாளன்னபுகலொ டு (௫௬௫) தரப பெறுகுவிர்; நிலலாது (௫௬௬) செல்வேமெனை (௫௬௭) விடுபபின் (௫௬௮) சென்றோரும்பல் (௫௪௦), நாடுகிழவோன (௫௮௩), அவன் தனகையிடத்துண்டாகிய (௫௭௭) மழைசுரந்தன்ன இயலபாகிய கொடைததொழிலாலே (௫௮௦) வளம்பிழை ப்பறியாதபடி (௫௭௮) நிதியுததோடே (௫௭௫) தேர் (௫௭௧) வேழம் (௫௭௨) நிரை

(௫௭௩) புரவி (௫௭௪) இவையனைத்தையும் (௫௭௫) தலைவன்றாமரைமலைய விறலியர் (௫௬௧) இழையணியத் (௫௭௦) தலைநாளிலேபரிசிலாக (௫௮௧) நல்கி (௫௮௦) விடுக்கும் (௫௮௧); ஆதலால், அவன்பாற் றாழாமற் கடிதாகச்சென்று பரிசில்பெறுகுவிராக வெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் பல்குன்றக்கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னனைப்பாடிய மலைபடுகடாத்திற்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்த உரைமுற்றிற்று.

வெண்பா

தூஉய்த தீபபுகையத தொலவிசுமபிற போாகததுகொல
பாஅய்ப பகலசெயவாம் பாம்பின்வாயப பட்டான்கொல்
கோண்மா மிசையானகோ னன்ன னறுநுத
லார்மாமை யெலலாம பசபபு.

பத்துப்பாட்டு

நச்சினார்க்கினியருரை

முற்றுப்பெற்றது

வெண்பா

முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டின
பாலை கடாத்தொடும் பத்து

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா

*பாரதந் தொல்காப்பியமும் பத்துப்பாட்டுங் கலியு
மாரக் குறுந்தொகையு ளைஞ்ஞான்கும் — சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திநச் சினார்க்கினிய மே.

ஆசிரியப்பா

பாற்கடல் போலப் பரந்த நூனெறி
நூற்படு வான்பொரு ளுணர்ந் துணர்ந்த
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
னுறுபொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாற்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமிம் மூன்று
மிழுக்கற வாய்ந்த வழுக்கில்சீர்த் தித்
தொல்காப் பியமெனுந் தொடுகடற் பரப்பை
மறுவுங் குறைவு மின்றி யென்றுங்
கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன
நிலையுடைக் கலத்தி னெடுங்கரை காணுக்
கல்லார் மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
முரையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்து
மான்றோர் புகழ்ந்த வறிவினி றெரிந்து
சான்றோ னுரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
லோருபது பாட்டு முணர்பவர்க் கெல்லா
முரையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து
மொழித்திறத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குங்
கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமுந்
தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்

* இந்தவெண்பா, திருவாவடுதுறை யாதீனமடத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ள ஒரு பழைய திருக்குறள் பரிமேலழகருரைப் புத்தகத்திறுதியில் "நற்றிணைநல்ல" 'முருகுபொருநாறு'' ''நாலடிநான்மணி'' என்னும் வெண்பாக்கள் மூன்றனோடும் எழுதப்பட்டிருந்தது.

கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
யிறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளீஇத்
துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டமை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப்
பாற்பட நூலின் யாப்புற வுரைத்த
நாற்பெயர் பெயரா நடப்பாக் கிடத்திப்
போற்ற வினாவுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
பொய்யில் வானகத்தைப் பொதிந்த செந்தமிழ்ச்
சிந்தா மணியைத் தெண்கடல் மாநிலம்
வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
திருத்தக்க முனிவன் கருத்திது வென்னப்
பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடர்ப் படுத்து
வினையொடு முடியப் புனையுரை யுரைத்து
நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்துந்
தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்
வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனி
லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான்
பயின்ற கேள்விப் பாரத் துவாசன்
னான்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய
தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
தானே யாகிய தன்மை யாளன்
னவின்ற வாய்மை நச்சினார்க் கினிய
னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியின்
மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
வூழி யூழி காலம்
வாழி வாழியிம் மண்மிசை தானே

விருத்தம்

பச்சைமா லனைய மேகம் பௌவநீர் பருகிக் கான்ற
வெச்சிறை றிசையு முண்ணு மமிழ்தென வெழுநா வெச்சின்
மெச்சினா ளும்விண் ணோர் மிசைகுவர் வேத போத
நச்சினார்க் கினிய னெச்சி னறுந்தமிழ் நுகர்வர் நல்லோர்.

பத்துப்பாட்டு.

அரும்பதவிளக்கம்.

கு —குறிஞ்சிப்பாட்டு
சிறு—சிறுபாணாற்றுப்படை
திரு—திருமுருகாற்றுப்படை
நெ —நெடுநல்வாடை
ப —பட்டினப்பாலை
பெரு —பெரும்பாணாற்றுப்படை
பொரு—பொருநராற்றுப்படை
மது —மதுரைக்காஞ்சி
மலை —மலைபடுகடாம்
மு —முல்லைப்பாட்டு

[இந்த அரும்பதவிளக்கத்துள்ள பதங்கட்கும் பின்னாகச் சேர்க்கப்பட்ட அருந்தொடர் விளக்கத்துள்ள தொடர்கட்கும் எழுதிய பொருள்கள் அவ்வவ்விடங்களில் நச்சினார்க்கினியரெழுதியவையே]

அ

அகநாடு - உண்ணாடு மது, கசகூ
அகல் - சட்டி பெரு, ஙஎஎ
அகலறை - பாசறை, மலைப்பக்கமுமாம் ப, உஙஎ.
அகவ - ஒலியாநிற்க திரு, சஉஉ
அகவர் - சூதர் = அழைத்துப் புகழ்வோர் [அகவல் - அழைத்தல்] மது, உஉங நாட்டில்வாழ்வார் பொரு. உஉ0.
அகளம் - நீர்ச்சால் மலை, க0ச பத்தர், தாழிபோலப் புடைபட்ட மரத்தலின் சிறு, உஉச
அகைத்த - முறித்த. மலை, சஉகூ
அகைந்தன்ன - தழைத்தாலொத்த பொரு, கருக
அகைய - தழைக்க மது, கூக
அங்காடி - கடை. மது, சரு0, ருசச
அசைஇ - இருந்து: பெரு, ருகூ இளைத்து: ப, உருக. இளைப்பாறி சிறு, கஉ, பெரு, ருக0. வருத்தி. சிறு, கஎ.
அசைஇப - ஓய்ந்த சிறு, ருஉ.
அசைஇயது - கிடந்தது திரு, க0ரு
அசைத்த - கட்டிய மு, கச
அசைதல் - இருத்தல் திரு, கஎசு
அஞர் - வருத்தம் பொரு, அஅ
அட்டி - இட்டு திரு, உஅ மிகவிட்டு பெரு, ருகூ
அட்டில் - அடுக்களை சிறு, கருஉ
அடம்பு - அடம்பம்பூ கு, அஎ
அடர் - தகடு மலை, ச.
அடுக்கம் - பக்கமலை திரு, சஉ, பெரு, உருஎ மலைப்பக்கம் மலை, கசக, ருகூக
அடை - முன்னை, நெல்லடையுமாம் பெரு, உஎஅ
அடைச்சி - உடுத்து மது, ருஅஅ
அண்ணல் - தலைமை சிறு, உ00.
அணர்ந்த - உணர்ந்தகு பொரு, கஉ
அணங்கிய - பின்னிவளர்ந்த மலை, உஉரு
அணங்கு - தெய்வம் பெரு, சகூச பேய்கள் பெரு, சருக. வருத்தம் திரு, உஅக வருத்துந்தெய்வம். மது, சுருஉ

அணத்தல் - தலையெடுத்தல். பொரு, கரு.
அணந்த - மேனோக்கிநின்றுவருந்தின: கு, ரூ௫.
அணல் - கழுத்து. பெரு, உ௦௫ தாடி. பெரு, கரு௮.
அணிந்து - அழகுபெற்று: மது, உ௭௮
அணுகுப - அண்ணிதாகநின்று பொரு, க௬க
அத்தம் - வழி. பெரு, ருக
அதரிகொள்ளுதல்-கடாவிடுதல மது,கூ௬
அதள் - தோல் · பெரு, க௫க
அதிகன் - ஓர்வள்ளல்; இவன தனக்குக கிடைத்த அமிழ்துவிளையும் கருநெல்லி ககனியைத் தானுணடு உடமபுபெறு தே ஔவைககுககொடுத்தோன சிறு, க௦௬
அதிரல - புனலி மு, ௫க. புனலிபபூ கு, ௭௫
அந்தணர் - அந்ததததையணவுவார, என் ற து வேதாந்தத்தையே நோக்குவாரெ ன்றவாறு· திரு, கூசு, மது, ௬௭௬
அமர்ந்து - பொருந்தி திரு, கூ
அமலுதல் - நெருஙகுதல மலை, உகக.
அமலை - கட்டி · சிறு, ககூ, பெரு, உஉ௬ சோறறுத்தடி மலை, ௬௬க
அமன்ற - நெருங்கின மது, ௭க௦
அமைதல் - நெருங்குதல. மலை, க௮க
அமையான - அமுன ப, உ௭௦
அயிர் - நுண்மணல மு கூஉ
அயிராது - ஐயுறாமல மலை, ௬௩க
அயினி - உணவு மலை, ௬சு௭
அரகு - சாதிலிங்கம் சிறு, ௭௬, உ௫௬ பெரு, உகரு, பொரு, ௬ரு
அரந்தை - மணக்கவறசி மது, ககசு
அரலை - கொடுமபு, குறறமுமாம· மலை,உ௬ விதை: மலை, ககக.
அரி - அழகு· திரு, ௭சு வணடு, மென மையுமாம்: மது, உ௫உ.
அரிநர் - அறுபபார: மது, கக௦, மலை, ௬௭க
அரிமா - சிஙகவேறு· ப, உகூ௮.
அரில் - பிறுகாடு மலை, ௩௭க பிணககம பொரு, ககக; மது, உ௮௮

அருகா - கெடாத: பொரு, ௭௭, க௬க.
அருபபம் - அரண்: மது, சு௭; மலை, ௩௭௮; மு, உசு. அரிது: மலை, கக. அருமை: மலை, உஉஉ.
அருவாளா - அருவாளநாட்டிலரசர்: ப, உ௭௫
அரை - வயிறு· மலை, ௩௦௭
அல்கி - தங்கி பெரு, க௭சு; பொரு, ௬க, மலை, க௫௮
அலலாநது - மகிழ்நது· கு, க௬௩
அலகு - பலகறை· மலை, உரு௬
அலஙகல் - அசைதல்: திரு, உக௮;பெரு, ௮ரு; மலை, ககக.
அலநதோா - இடுககட்பட்டோா: திரு, உ௭க
அலமரும் - அசையும் மலை, ககக, உகக
அலரி - பூ கு, க௩௭
அலவுறறு - அலம்வந்து· கு, ௭
அலை - அலைததல்· நெ, சு.
அலைக்கும - வருததும்· திரு, ௫௦
அலைப்ப - வருதத கு, க௦.
அவல - விளைநிலம மலை, ௬௫௦.
அவலம - கேடு· மலை, உ௮௫. மிடி பெரு, ரு௮
அவிழ - சோறு மலை, க௮௩
அவைபபு - குததுதல சிறு, ககூ.
அவையம - திரள மது, ௬கூஉ
அவையல - குததலரிசி பொரு,கசு
அழுநதல - எரிதல்· பொரு, ௫.
அழுனற - வெமமைசெயத· சிறு, உரு௬.
அழுந்துபடடிருததல் - நெடுங்காலம்அடி பபட்டிருத்தல· மது, ரு௬உ
அழுமயில் - மாணவிறலவே ளென்னுங குறுநிலமன்னனூர்· மது, ரு௬௫.
அழுவம் - .ஆழம் மலை, ௫உ௮ குழி: மலை, ருரு௮. பரபபு: பெரு, ரு௫௦.
அளகு - கோழிப்பெடை: பெரு, உ௫சு.
அளவை - தன்மை: பொரு, கூஉ.
அளியன - அளிக்கத்தக்கான்· திரு,உ௮௬
அளை - முழை பெரு, உ௦௮; பொரு, கூ; மலை, ரு௦௦, முழைஞ்சு: கு, உ௫உ; திரு, ருக௬, மலை, உ௫௫ மோர்·பெரு, கசுரு.

அளாஇ - கலந்து: பெரு, ௨௭௮, மலை, ௧௮௪

அறிந - அறியவல்லாய்: பொரு, ௫௭

அறிவுமடம் - தான் கூறுகின்றவனறை யுணரும அறிவில்லாதார்மாட்டுத் தானறியாமைப் பட்டிருப்பது: சிறு, ௨௩௩

அறிவுறூல - அறிவுறுத்தல் கு, ௨௨

அறுவை - உடை: சிறு, ௨௩௬. துகில பொரு ௮௩.

அறை - பாத்தி: மலை, ௧௧௮ பாறை கு, ௯௮.

அறையுறாறு - வெட்டுதலுறறு மலை, ௧௧௮.

அனந்தர் கள்ளின்செருக்கு பொரு, ௯௪

அனந்தல - மதம் மலை, ௧௭௫

அனிச்சம் - அனிச்சப்பூ கு, ௬௨

ஆ

ஆகுளி - சிறுபறை மது, ௫௰௫, மலை, ௧௪௦

ஆங்கண - ஊர மது, ௩௨௭

ஆங்கு - அக்காலத்தே சிறு, ௧௪௧

ஆடி - அளைந்து பெரு, ௩௩

ஆடிய - அளைந்த திரு, ௫௨

ஆண்டலை - ஆண்டலைப்புள் ப, ௨௫௮

ஆணை - ஆகஞை மது, ௭௬௧

ஆதி - குதிரைக்கதியு ளொன்று மது, ௩௯௦

ஆம்பல - ஒருபண். கு, ௨௨௩

ஆம்பி - குடைக்காளான் பெரு, ௧௩௭ பனறிபபதல மது, ௯௧

ஆமூர் - நல்லியக்கோட னூர் சிறு, ௧௮௮

ஆய் - ஓர்வள்ளல், இவன தனக்குப் பாம்புகொடுத்த நீலக்கலிங்கத்தை ஆலின்கீழிருந்த இறைவனுக்குக் கொடுத்தோன. சிறு, ௯௯

ஆயம் - திரள். சிறு, ௨௨௦; பொரு, ௪௨௩

ஆர்கலி - வெள்ளம்: நெ, ௩.

ஆர்த்தி - கொடுத்து: பொரு, ௧௭௪

ஆர்த்தும் - நுகர்விக்கும: திரு, ௨௭௦.

ஆர்வம் - கருதியபொருள்களைமேல் தோன்றின பற்றுள்ளம்: மது, ௬௮௧

ஆர்வலா - அன்புசெய்வோர: திரு, ௯௩ ௨௨௧.

ஆர - நுகர: மது, ௮௨

ஆரம் - ஆர்: சிறு, ௨௫௩, பெரு, ௬௬. சந்தனம்: திரு, ௨௯௭ முத்தாரசெய்த ௧௪௬. நெ, ௧௩௬.

ஆல் - கார்த்திகைமீன், ஆரல் ஆலென விகாரம் மலை, ௧௦௦

ஆல - ஆரவாரித்தழைப்ப பொரு, ௧௯௦.

ஆலும - ஆரவாரிக்கும பெரு, ௩௩௦.

ஆவுதி - ஆகுதி ப, ௫௫. யாகம்: ப, ௨௦௦; மது, ௬௯௪

ஆளி - யாளி பொரு, ௧௩௯.

ஆறற - பொறுத்திருக்க கு, ௨௩

ஆன்று - அமைந்தேன கு, ௩௪. நிறைந்து மது, ௬௨௯

ஆன்றது - அமையாது. திரு, ௨௭௭, மலை, ௯௭

இ

இகல - மாறுபாடு திரு, ௧௩௧

இகழுநா - இகழ்ந்திருப்போர மலை, ௭௩.

இகுத்து - தாழ்ந்து ப, ௨௫௯, மலை, ௪௪. வாசித்து மலை, ௩௩௧.

இகுதரும - தாழ்ந்துவீழும மலை, ௨௨௬

இகுப்ப - ஒலியாநிறக. மலை, ௫௯௨

இகுப்பம - திரட்சி மலை, ௩௬௭.

இசை - ஓசை மலை, ௨.

இடங்கர் - முதலைவிசேடம கு, ௨௫௭.

இடன - அகலம பொரு, ௬௫

இடும்பை - மிடி பொரு, ௬௭.

இணர - குலை: ப, ௧௮ பூ: திரு, ௩௪

இதணம - பரண் கு, ௪௧.

இதழ் - இமை கு, ௨௪௭

இதை - புபறபாய் மது, ௭௯, ௩௭௬.

இரில - கூடடேறு மலை, ௩௩௦.

இமிழ - ஒலி: மலை, ௨௯௬.

இமிழ்ந்து - முழங்கி: மது, ௨௬௭.

இமைத்தல் - கண்களின் இதழ்களிரண்டினையுங்குவித்தல திரு, ௩

இமைப்பு - விளக்கம்: திரு, ௮௫

இயக்கம் - வழி: மலை, ௩௭௪.

இயக்கி - ஒலிப்பித்து: திரு, ௨௪௯
இயக்கு - செலவு: மலை, ௫௭௧.
இயங்குநர் - வழிபோவார்: மலை, ௧௮
இயல்பு - ஒழுக்கம். கு, ௧௫
இயல - அசைய. திரு, ௨௧௫
இயலி - உலாவி: பெரு, ௩௩௧
இயவர் - வாச்சியக்காரர். மது, ௩௦௪
இயவு - வழி. பெரு, ௮௨, மலை, ௧௧௧, ௩௨௩.
இயவுள் - தலைவன்; கடவுளுமாம் திரு, ௨௭௪.
இரட்ட - ஒலிப்ப: மது, ௯௦௯ மாறியொலிப்ப: மது, ௨௩௩.
இரட்டுதல் - மாறியொலித்தல். திரு, ௮௦
இரவலன் - இரத்தற்றொழிலில வலலோன்: பெரு, ௪௫.
இரியல் - கெடுதல் பெரு, ௨௬௨
இரீஇ - இருத்தி: பொரு, ௭௯. இருநது மலை, ௫௪௯.
இருக்கை - குடியிருப்பு பெரு, ௨௪௨, பொரு, ௧௯௯.
இருபிறப்பாளா - உபநயனத்திற்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒருபிறபபுமாகிய இரு பிறப்பினையு முடையவா திரு, ௧௮௨.
இருமை - கருமை. திரு, ௧௧௧
இருவி - தினையரிநததாள் கு, ௧௫௩, மலை, ௪௦௯.
இருள் - கருமை: மது, ௯௩௪
இலஞ்சி - மடு. மது, ௨௪௮; மலை, ௨௨௮
இலம் - இல்லாமை: மலை, ௫௭௯.
இலிற்றும் - துளிக்கும் சிறு, ௨௨௭
இவர்தல் - படர்தல். ப, ௨௩௪, பொரு, ௧௬௫. பரத்தல் மலை, ௫௧௪
இவரும் - உலாவும். மலை, ௬௦.
இழுக்கு - வழுக்குநிலம்: கு, ௨௫௮.
இழுது - நெயவிழுது மலை, ௨௪௪, ௪௪௨
இழை - பேரணிகலம்: மது, ௭௦௪.
இளக்கும் - அசைக்கும்: ப, ௧௭௨.
இளக - அசைந்தவிழும்படி: பெரு, ௩௯௯
இளி - இளியென்னுநரம்பு: மலை, ௭.
இளையோன் - இளஞ்சேட்சென்னி; இவன் கரிகாற பெருவளவன் தந்தை: பொரு, ௧௩௦.
இறடி - தினை: மலை, ௧௬௬
இறவு - இருமீன். பொ, ௨௬௪.
இறாவுதல் - வக்கி மயிர்போகச் சீவுதல்: மலை, ௨௪௬
இறநத - முடித்த பெரு, ௪௪௯
இறுப்ப - கிடகக பொரு, ௨௨௫.
இறும்பு - இளமரககாடு. பெரு, ௪௬௫. குறுங்காடு மலை, ௨௦௫, ௨௭௧.
இறும்பூது - அதிசயம மலை, ௩௫௮.
இறை - இறபபு பெரு, ௨௯௫
இறைகூடி - அரசாணடு: பொரு, ௭௬
இறைகொண்ட - தஙகுதல்கொண்ட: மது, ௨௫௩
இனபம - இனிமை மது, ௧௬.
இனம் - திரட்சி மது, ௨௧௪.
இனி - இபபொழுது மலை, ௩௪.

ஈகை - பொன் மலை, ௭௨
ஈஙகை - இண்டம்பூ கு, ௮௯
ஈாந்து - இழுககபபட்டு சிறு, ௧௬
ஈரிய - ஈரத்தையுடைய கு, ௨௪௮

உக்கம் - மருங்கு திரு, ௧௦௮.
உகநது - உயர்ந்து: மது, ௩௩௪.
உகுதலென - போகட்டதாக மலை, ௧௪௮.
உகைப்ப - எழுபப: மது, ௧௮௪.
உட்க - அஞ்ச திரு, ௨௪௩
உடகு - அசசப கு, ௧௮௪.
உடம்பிடி - வேல்: பெரு, ௭௯.
உடன் - அடைய சிறு, ௧௩௬.
உடன்று - கோபித்து, பெரு, ௪௧௮.
உடீஇ - உடுத்தி: சிறு, ௨௩௪. உடுத்து: திரு, ௧௮௪, ௨௦௪.
உடு - அம்பில் நாணைக்கொள்ளுமிடம்: கு, ௧௭௦.
உடையூஉ - உடைந்து: ௩௦௫.

உதள் - இடாயு: பெரு, ௧௫௧.
உந்தல் - நரம்புகளைத்தெறித்தல். பொரு, ௨௩.
உந்தி - யாழகத்தோருறுப்பு. மலை, ௩௪. யாற்றிடைக்குறை' மது, ௨௪௫
உந்தூழ் - பெருமூங்கிற்பூ: கு, ௬௫
உம்பல் - வழிவந்தோன்' மது, ௬௧, மலை, ௫௬௦
உமட்டியர் - உப்புவாணிகத்தியா' சிறு, ௬௦.
உமணா - உப்புவாணிகா: சிறு, ௫௫, பெரு, ௬௫.
உய்த்தர-செலுத்துதலைச்செய்ய மு, ௧௫
உய்ம்மார - செலுத்துதற்கு: மது, ௩௨௨
உய்யாமை - உயிரைத் தாங்கியிராமை கு, ௧௧.
உயாநிலை - தெய்வத்தன்மை திரு, ௨௮௯
உயரி - எடுத்து. மு, ௯௧
உயவும - வருந்தும் பொரு, ௩௮.
உயவை - உயவைக்கொடி மலை, ௧௩௬
உயிர் - ஓசை: கு, ௧௦௦
உரவு - பரத்தல' பெரு, ௪௫௩. மிகுதி கு, ௪௫ வலிமை மலை, ௩௨௬.
உரறுதல் - முழங்குதல் மலை, ௩௫௭
உரன - அறிவு: சிறு, ௧௧௫.
உராஅய் - பரந்துசென்று மது, ௧௨௫.
உராலின் - ஓடுதலினால. மது, ௩௮௭
உரிஞிய - உரைாத்த திரு, ௩௩.
உரீஇ - தீறறி மலை, ௨௪
உரு - அச்சம மது, ௧௦௦
உருகெழு - அச்சம்பொருந்தின திரு, ௨௪௪.
உருத்த - தோற்றின' பொரு, ௩௫
உருப்பு - வெப்பம்: சிறு, ௮, ௧௭௪.
உருவம் - சிவந்தநிறம்: திரு, ௨௪௧.
உருளி - உருளை: பெரு, ௪௭.
உரை - புகழ: மது, ௨௩௬
உரைஇ - உலாவி. மது, ௩௭௮.
உல்கு - சுங்கம்: ப, ௧௨௫; பெரு, ௮௧
உலகம் - சிவான்மாக்கள். திரு, ௧. நன்மக்கள்: திரு, ௧௨௪.
உலறிய - உலறிக்கிடந்த. நெ, ௧௩௮ காய்ந்த: திரு, ௪௭.
உவலை - தழை: மது, ௩௧௧; மு, ௨௯.
உழக்க - கொன்றுதிரிய: மது, ௪௮.
உழக்கி - வென்று' மது, ௧௨௮.
உழந்த - வருந்திய: சிறு, ௧௩௫; பொரு, ௪௪.
உழவா - உழவுத்தொழிலுடையோா: பெரு, ௧௯௭.
உளாதல் - அசைத்தல் பொரு, ௧௭. அசைதல்' சிறு, ௬௦.
உளர்பபு - அலைத்தல் திரு, ௧௯௮.
உளர - வாசிக்க திரு, ௧௪௨.
உளை - கழுத்தின்மயிர்' பெரு, ௪௮௮. கேசாரி நெ, ௯௩. தலையாட்டம்: சிறு, ௯௨, பெரு, ௨௭; பொரு, ௧௬௪. தூய். திரு, ௮
உறந்தை - உறையூா' சிறு, ௮௩.
உறழ்குறித்தல் - வாதுசெய்யககருதுதல்' ப, ௧௭௧.
உறழ்சசி - மாறுபாடு சிறு, ௧௧௨.
உறழ்தல் - மாறுபடல்: திரு, ௫. வீணையில் ஒருநரம்பைவிட்டு ஒருநரம்பைத தெறித்தல பொரு, ௨௩.
உறுகண் - வருத்தம் பெரு, ௪௩
உறுநா - சேர்ந்தவா திரு, ௪.
உறை - துளி' திரு, ௮, பெரு, ௨௧௯
உறைபப - மிகவிழ பெரு, ௩௭௯

ஊ.

ஊக்கலா - முயற்சியையுடையாா மது, ௭௪௩
ஊக்குதல் - தப்புதல்' மது, ௬௪௭
ஊகம் - ஊகம்புல. பெரு, ௧௨௨. கரியகுரங்கு சிறு, ௨௨௧. குரங்குகள்: மலை, ௨௦௮
ஊசல - அசைவு பொரு, ௩௦.
ஊாதல - ஏறுதல் பெரு, ௨௪௯. பரத்தல. சிறு, ௨௫௧
ஊழ - முறை கு, ௪௪
ஊழ்த்து - செவ்வியழிந்து: மலை, ௧௮௦.
ஊனறி - அழுக்கி. பெரு, ௨௦௦
ஊன்றிய - நட்டுவைத்த. ப, ௧௬௭.

எஃகம - வாள்: மு, கூ௮. வேல் நெ, கஎகூ; பெரு, ககக.
எஃகு - கூர்மை' மலை, கூ00
எக்கா - இடுமணல்' ப, ககஎ, மலை, ரு௫கூ
எடுப்பி - ஒட்டி ப, உகூக
எதிர்தல் - தோறறுதல மது, சகச
எதிர்பு - ஏறட்டுககொணடு மது, சஉ
எதிரி - ஏற்றுக்கொணடு மலை, கசஉ
எமியேம் - தமியேம கு, கூஉ.
எய்—எயப்பன்றி - முள்ளமபனறி பெரு, ௮௮, மலை, கூ0க
எய்த்த - இளைதத பொரு, கூ௮
எயிற்பட்டினம் - நலலியககோடன் ஊா சிறு, க௫உ - க௬கூ
எயிற்றியர் - எயினசகுலததின மகளிா சிறு, கஎ௫
எயினா - எயினசசாதயிலுளளாா பெரு, கஉக.
எருககி - அடிதது பெரு, ககஉ வெட்டி மு, உ௫
எருந்து - கிளிஞ்சில சிறு, ௬௮
எருவை - பஞ்சாய்ககோரை, பொறுககசியுமாம் கு, கூ௮
எல் - ஞாயிறு' திரு, எச
எல்லரி - சல்லி' மலை, க0
எல்லை - பகல் பொரு, கக௮, மது உ.. பகறபொழுது: பொரு, உகூகூ
எழால் - யாழ பொரு, ௬கூ
எழு - கணையம் சிறு, ககஉ. கணையமரம். பெரு, ச௮
எறுழம் - எறுழமபூ கு, கூகூ.
எனின் - எனகையினுலே பொரு, க0எ
ஏக்கறுதல - இத்தன்மை பெறத்வேடியேயென்று விரும்புதல்: சிறு, க௫எ
ஏங்குவனர் - ஏங்குவார்' மது, ச0ச
ஏணி - எல்லை. மது, கககூ

ஏமம - இரட்சை' திரு, கூஎ. காவல்: சிறு, எகூ பாதுகாவல். மது, கூ௮கூ.
ஏமாப்ப - கலக்கமுறும்படி மது, ௫எ௫. துணிய. பொரு, கூ௮.
ஏமுறல - மயக்கமுறல: திரு, ககூகூ.
ஏர் - எழுச்சி. பொரு, கூகூ.
ஏாபு - எழுநது திரு, க, மு, ச
ஏரகம் - மலைநாட்டகதது ஒரு திருப்பதி [உகூ - மபக்கம] க௮க.
ஏறு - இடி பெரு, ககூ௫, உருமேறு மது, உசகூ
ஏனறு - வஞ்சியாது எதிாகினறு திரு, கூ௮, ௫௫

ஐ

ஐ - வியபபு திரு, ககக
ஐது - மெலலிது. சிறு, ககூ
ஐயா - இருடிகள திரு, க0எ
ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு தி, உஉ௮, நெ, ௮கூ, மது, உ௮எ; மலை, கஉகூ.

ஒ

ஒடுககம் - ஒதுஙகியிருககினற இடம மது, கூசஉ
ஒதுஙகல - நடததல் பொரு, சகூ
ஒய்யென - சடுக பொரு, க௫உ
ஒரீஇ - நீககி மது, சக௮
ஒருசிறை - ஒருபககம் பொரு, கூ0
ஒலக - சாய ப, உ௫0
ஒல்குதல - நுடஙகுதல் சிறு, ககூ௫
ஒலஎன - ஒலலென்று மோசைபட பொரு, கஎஎ.
ஒலித்தல - தழைததல நெ, கூ௮
ஒலிந்த - தழைதத மது, உகூக
ஒழுகிய - ஒழுஙகுபட்ட. சிறு, உஉச. பொரு, சக. ஒழுஙகுபடககிடந்த பொரு, எ ஒழுங்குபடவளாநத: சிறு, உக
ஒழுகின - வளர்ந்தன' மலை, க0கூ.
ஒழுகை - சகடவொழுஙகு. சிறு, ௫௫, பெரு, கூகூ
ஒளி - விளககம். ப, உகூஉ.

ஒளியா - ஒளிகாட்டார் ப, உஎசு

ஒளிறுதல் - விளங்குதல் நெ, கஎஉ, பெரு, ருலுo

ஒறறி - வேயந்து மது, ௬சஉ

ஒன்னு - பொருந்தாத பெரு, ககஅ

ஓ

ஓ - சென்றுதங்குதல் தி, ௩

ஓசசி - ஓட்டி கு, கரு பெரு 97, 118

ஓடா - கெடாத திரு, உசஎ

ஓடுதல் வருந்துதல் சிறு, உசசு

ஓடை - நெற்றிப்பட்டம் சிறு எக பட்டம் மது, சரு

ஓதி - பாடி சிறு, உஉ

ஓப்பி - ஓட்டுதலைச்செய்து கு கoக

ஓம்ப - பாதுகாப்ப பொரு, கஅ௬

ஓம்பி - பரிகரித்து பெரு, உகூ

ஓம்புதல் - பரிகரித்தல் திரு, உகூக

ஓர்க்கும் - நினையாநிற்கும் திரு, சகு

ஓரி - ஓரவள்ளல், இவன் கூத்தர்க்கு மலைநாடுகளைக்கொடுத்தோன் சிறு, ககக ஓரியென்னும் வள்ளலின் குதிரை பிடரிமயிரென்றுமாம் சிறு, ககக குதிரைக் கழுத்தின்மயிர் பொரு கசு௬ நிறப மலை, ருஉசு மயிர் பெரு கஎஉ

ஓவம் - சித்திரம் ப, சகூ

ஓவு - சித்திரம் மது, ௩௬ரு

கசசம் - கச்சு மது, சகூ௬

கசடு - வடு பொரு, எo

கஞ்சகம் - கருவேப்பிலை பெரு, ௩oஅ

கஞலிய - நெருங்கின சிறு, கoஅ, மலை, ௩ருஅ

கடசி - காடு பெரு, உoரு, மலை, உ௩ரு

கட்டளை - உரைகல் பெரு, உஉo

கட்டில் - அரசவுரிமை, சிங்காதனமுமாம் மலை, ருரு0.

கட்பு - களைபறித்தல் மது, உருஅ.

கடவுள் - முனி மது, சக

கடறு - காடு பெரு, கக௬ மது, உஎசு

கடாவுறுப்ப - செலுத்துதலைச்செய்கையினாலே சிறு, சo

கடி - அச்சம் மது, ௬கக காவல் பெரு, சுக பேய் மது, ௩௬

கடு - கடுமரம் மலை, கசு

கடுக்கும் ஒக்கும் பொரு, கசு கடுக்கவோடும் மது, ௩அஅ

கடுப்பகண் - தறுகண்மை மது, ௬கக, மலை ௩உரு

கடுமுருகு - முறபட்டநூல் பெரு, ௩கூரு மது, ௬ ௬

கடை இ - செலுத்தி மது, சசு செலுத்தக்கொடுத்த மது, உஉ

கடைக்கூட்டல் - முடிவுபோக்கல் பொரு, கஎ

கடைநா - கடைவாய் மது, ருகக

கணக்கு - நெருக்கம் பொரு, கரு.

கணடம் பலநிறத்தாற்கூறுபட்ட மதிட்டிரை, ஆகுபெயர் மு, சசு

கணணி - போர்ப்பூ ருகூ௬

கண்ணுள் வினைஞர் - சித்திரகாரிகள், நோக்குநர்கண்ணிடத்தே தந்தொழிலை நிறுத்துதலிற் கண்ணுள்வினைஞரென்றார் மது ருகஅ

கண்ணுளர் - கூத்தர் மலை, ருo

கணம் - தராசு பெரு, உருகூ, மது ருகூ

கணவீரம் - செவ்வலரி திரு, உ௩௬

கணை - திரட்சி பெரு, கூக, மலை, ௩அo

கணைக்கால் - திரண்டகால் திரு, கசு

கதழ்வுறுதல் - கலங்கிக்கூப்பிடுதல் பெரு, உருகூ

கதுப்பு - மயிர் திரு, சஎ

கதுமென - கடுக பொரு கoக

கந்து - கம்பம் மது, ௩அ௩

கமபுள் - கம்புட்கோழி மது, உருசு

கம்மியர் - தொழிற்றொழிலையுடையார் மது, ருஉக

கம - நிறைவு திரு, எ

கமழ்தல் - தோற்றுதல் பொரு, கக

கயம் - நீராருந்தமடு. மலை, உ௧௩.
கயவாய் - புகாருகம். மலை, ௫உஅ
கரண்டை - குண்டிகை: மது, ௪அஉ
கரந்தை - நாறுகரந்தை: கு, எ௬
கரம்பை - கரம்பைநிலம். பெரு, ௯௩.
கராம் - முதலைவிசேடம்: கு, உ௫எ
கரிகாலன் - ஓர்சோழன், நெருப்பாற்கரிந்தகாலையுடையவனென்றவாறு; இதனை "முச்சக்கரம்" [௫அ-ம் பக்கம்] என்னுங்கவியானும், "சுடப்பட் டுயிருய்ந்த சோழன் மகனும் - பிடர்த்தலைப் பேரானைப்பெற்ற - கடைக்கால் - செயிரறு செங்கோல் செலீஇயினானில்லை - யுயிருடையா ரெய்தா வினை" எனனும் பழமொழிச் [௩0௫] செய்யுளானும் உணர்க. பொரு, ௧௪அ
கருப்பை - எலி: பெரு, அ௫
கருமை - கொடுமை. பெரு, எ௪
கருவி - தொகுதி. கு, ௫௩, பெரு, உ௪, பொரு, உ௩௬, மலை, ௩௫எ
கருனை - பொரிக்கறி: பொரு, ௧௦௫
கரையும் - அழைக்கும். பெரு, ௩௫0
கலப்பையிர் - வாச்சியமுட்டுக்களையுடையபையையுடையீர். மலை, ௧௩
கலம் - பேரணிகலம். மலை, ௫0
கலவம் - தோகை: பொரு, உ௧உ
கலாபம் - தோகை: சிறு, ௧௫
கலாவ - கலக்க. திரு, ௩0௧ கலக்கமெய்த: நெ, ௬.
கலாவல் - கூடுகை. கு, ௪அ
கலி - ஆரவாரம். கு, ௪0. செருக்கு. நெ, ௧எ௧; மது, ௩௨0. பெருக்கு. மது, ௧௧அ. மனச்செருக்கு. ப, ௩உ
கலிங்கம் - போர்வை. சிறு, அ௫.
கலித்த - செருக்கிவளர்ந்த: மலை, ௧௪௬. செருக்கின: மது, ௧௧உ. மகிழ்ந்த. மது, ௩0௪. மிகவெழுந்த. நெ, உ௧
கலித்து - செருக்கி: ப, ௧௧௬.
கலிப்ப - பெருக: பொரு, ௧௩௪
கலுழ்தல் - கலங்குதல், ஒழுகுதலுமாம். மது, ௪௧௩
கலுழி - பெருக்கு. கு, ௧எஅ, மலை, ௫௫௫

கலை - முசுக்கலை. பெரு, ௪௧௬.
கவடு - பகுத்தல்: மலை, ௩௪
கவல்பு - கவற்சி. பொரு, ௧௫.
கவலை - கவர்த்தவழி. பெரு, அ௧. நாற்சந்தி. மு, ௩0. பலவழி: மது, ௩௧உ; மலை, ௩அ௧, ௩௧௬.
கவவு - உள்ளீடு. மது, ௬உ௬. தின்றல். பொரு,௧அ௪. முயக்கம். மது, ௬௬௩.
கவாஅன் - பக்கமலை. ப, ௧௩அ.
கவிகை - கொடுத்துக்கவிந்தகை: மலை, ௩௧௧.
கவினறு - அழகுபெறறு; கவினென்னும் பண்படியாகக் கவின்றென்னும் தொழில் பிறந்தது. திரு, உ௧.
கவைஇ - அணைத்து. கு, ௧அ௫. சூழ்ந்து. திரு, அஎ
கவைஇய - அகத்திட்ட. மலை, ௩௪. சூழ்ந்த. திரு, ௧௩; மது, எ௧௬.
கவைத்தாம்பு - தாமணியையுடைய தொடுத்தாம்புகள். பெரு, உ௪௪.
கழங்கு - கழல. பெரு, ௩௩௫.
கழாஅல - கழற்ற. சிறு, ௧௪அ
கழிப்பி - போக்கி: பொரு, ௧௧௧
கழூஉ - பரண்: மலை, உ௪௩ பேயிலொருசாதி. மது, ௬௩௩
கழை - கோல்: மலை, ௧௧௧
களமர் - வீரர்; களத்தே சேறலிற் களமரெனறார். மது, ௩௧௩.
களரி - போக்களம். ப, ௫௧
களி - களிப்பு. மது, ௬௬உ. வண்டல். நெ, ௧௬.
களைஞா - களைகளைப்பறிப்பார். பெரு, உ௧௩.
கறங்கிறை - கல்லணை. மது, எஉ௫.
கறங்க - ஒலிக்க: திரு, உ௪0.
கறி - மிளகு. திரு, ௩0௧.
கன்னல் - கரகம். நெ, ௬௫.
கனை - செறிதல்: மது, உ௩௫.
கனைத்து - திரண்டு: மலை, ௧௧எ.

கா

காஞ்சி - காஞ்சிப்பூ: கு, அ௪. காஞ்சிமரம். சிறு, ௧எ௧.

காட்சி - அறிவு· திரு, ௧௩௫

காடி - ஊறுகறி. பெரு, ௩௧0. கஞ்சி நெ, ௧௩௪. கழுத்து, புளிங்கறியுமாம பொரு, ௧௧௫. புளியங்காய் நெல்லிககாய முதலியன ஊறவிட்டுவைத்தது, நெயயென்பாருமுளர் பெரு, ௫௭

காண் - அழகு· திரு, ௩௬, ௨௫0

காண்மாா - காண்டறகு மது, ௪௪௩

காத்து - பரிகரித்து· மது, ௪௯௭.

காமர் - விருப்பம்· சிறு, ௭௭, திரு, ௭௫, மது, ௨௮௨

காமரம் - சீகாமரமென்னும பண சிறு, ௭௭

காய - காவின மலை, ௧௩

காயம் - காழப்பு மலை, ௧௨௬

கார்கோள் - கடல்; கார் முககபபடுதலிற் கடல் கார்கோளென்று பெயாபெறறது; ஆகுபெயா திரு, ௭

காரி - ஓாவள்ளல, இவன் இரவலாககு நாட்டைக கொடுததோன் சிறு, ௯௫ ஓா வீரன்; அவன் குதிரை· சிறு, ௧௧0, கரியகுதிரை· சிறு, ௧௧0 நஞ்சு மலை, ௮௩

காரேறு - கரியகடா பெரு, ௨௧0

கால - காம்பு கு, ௧௧௭

காலயாத்த - நெருங்கின பெரு, ௩௧

காலோர் - காலாட்கள. மது, ௪௪௧.

காவிதிமாக்கள்-காவிதிப்பட்டங கட்டின அமைச்சர்: மது, ௪௯௯.

காழ் - இருபபு நாராசம்: பொரு, ௧0௫. கருமை· கு, ௧0௭; சிறு, ௬ கழிகள சிறு ௧௩௩. காம்பு. நெ, ௧௭௬ குததுகக்கோல்: மு, ௪௪. தறிகள பெரு, ௨௪௪ தூண்: நெ, ௧௧௧. வடம· திரு, ௨0௪, மது, ௬௮௧. விதை: பெரு, ௧௩0, மலை, ௧௭௪.

காழவை - அகிறபூ கு, ௯௩.

காழகம் - கலிஙகம. திரு, ௧௮௪

காழோர் - பரிக்காரா: மது, ௬௫௮. பரிக்கோலையுடையோர்: பெரு, ௩௯௯

காளாம்பி - காளான்: சிறு, ௧௩௪.

கானல - கடறகரை: ப, ௯௪. கரை. மது, ௧௧௪.

கானவர் - முலலைநிலததுவாழவாா பொரு, ௨௨0

கி

கிடங்கில் - நலவியக்கோடன் ஊா சிறு, ௧௬0

கிடுகு - சட்டம் ப, ௧௬௭

கிணகிணி - சிறுசதஙகை திரு, ௧௩.

கிணைமகள் - கிணைவனுடையமகள் சிறு, ௪௩௬

கிலுகிலி - கிலுகிலுப்பை சிறு, ௬௧

கிழவிா - கிழமையுடையீா· மலை, ௧௬௬.

கிழவோன் - உரிததாந்தன்மையை யுடையோன் பொரு, ௨௪௮ உரிமையையுடையோன திரு, ௩௧௭; பெரு, ௫00, மலை, ௫௮௩

கிழாா - பூட்டைபபொறி மது, ௯௩.

கிளர்தல - எழுதல திரு, ௮௨.

கிளைஇய - கிளைதத: கு, ௧௯௬.

கிளையாமை - இமையாமை. கு, ௧௩௨.

கினனரம - கினனரப்பறவை பெரு, ௪௯௪

கு.

நடடம - ஆழம்· சிறு, ௧௮0

நட்டுவா - குட்டநாட்டாா: மது, ௧0௫.

குட்டுவன் - குட்டநாட்டையுடையோன் சிறு, ௪௯

குடசம் - வெட்பாலைபபூ· கு, ௬௭.

குடநதம்படடு - வழிபட்டு; வணககம் பட்டு என்றுமாம், குட என்பது தடவென்பதுபோல வளைவை யுணாத்துவதோா உரிசசொல்லாதலின் அதனடியாகப்பிறநத பெயருமாம. திரு, ௨௨௯.

குடவா - குடநாட்டிலுள்ளாா· ப, ௨௭௬

குடாவடி - வளைந்த அடியையுடையது. மலை, ௫0௧.

குடி - குடிமக்கள். பொரு, ௧௮௨.

குடிஞை - பேராந்தை. பொரு, ௨௧0; மலை, ௧௪௧

குண்டு - ஆழம் திரு, ௧௯௯, மது, ௬௪.

குதத - கின்ன· பொரு, ௨௨௨.

குததி - ஊன்றி· மு, ௪௧.

குந்தம் - எறிகோல் மு, ௪௧
குப்பை - பொலி பெரு, ௨௪௰, பொரு ௨௪௪
குமரி - அழியாததன்மை பெரு, ௨௪௭
குய - தாளிப்பு மது, ௭௫௭
குயம் - அரிவாள் பொரு, ௨௪௨
குயினர் - துளையிடுவோர் மது, ௫௪௪
குரம்பை - குடில் சிறு, ௧௭௪, ப, ௧௩௮, பெரு, ௮௮, மது, ௩௧௦
குரல் - குரலென்னு நரம்பு மது, ௬௦௫ கொத்து பொ, ௧௩௨ (...)டல் திரு, ௨௧௨
குரவம் - குரவம்பூ கு, ௬௯
குரவை - ஒருகூத்து திரு ௧௯௭
குரிசில் - தலைவன் திரு, ௨௭௬
குரீஇப்பூளை - சிறுபூளை கு, ௭௨
குருகிலை - முருக்கிலை கு, ௭௩
குருகு - குருகத்தி பெரு, ௩௭௬ குருகென்னும்பறவை மது, ௨௬௮
குரும்பி - புற்றாம்பழஞ்சோறு பெரு ௨௭௭
குரை - ஆரவாரம் பொரு, ௫௪
குல்லை - கஞ்சங்குல்லை திரு, ௨௦௧, பெரு, ௨௩௪ கஞ்சங்குல்லைப்பூ, கு ௭௮
குலை - பூங்கொத்து பெரு ௩௭௦
குவவுஇ - குவிகை ... பெரு, ௧௦௪ குவிந்தது கு, ௧௮ பரப்பி ப, ௧௭௮
குவையிய - திரட்டின பொரு, ௨௪௪
குழல் - குழலென்னும் சிறு, ௧௬௨
குழிசி - பானை பெரு, ௩௬௩.
குழும்பு - குழி மது, ௨௪௪, மது ௨௭௩ திரள் மது, ௨௪
குழும் - முழங்க மது, ௬௭௭
குளவி - காட்டுமல்லிகை சிறு, ௪௬, திரு, ௧௯௧ காட்டுமல்லிகைப்பூ கு ௭௬
குளித்தல் - மறைதல் சிறு, ௧௬
குளிர் - அரிவாள், கிளிகடிகருவியுமாம் மலை, ௧௧௦ கிளிகடிகருவி கு, ௪௩
குறடு - அச்சுக்கோக்குமிடம் சிறு, ௨௫௨
குறமகள் - குறச்சாதியாகியமகள் திரு, ௨௪௨.
குறள் - சிறுமை பெரு, ௧௯௩.
குறிஞ்சி - ஒருபண் திரு, ௨௩௯. குறிஞ்சிப்பண் பெரு, ௧௮௨, மலை, ௩௫௯
குறுநர் - பறிப்பார் பெரு, ௨௯௫
குறுநறுங்கண்ணி - குன்றிப்பூ கு, ௭௨
குறும்பு - அரண் பெரு, ௧௨௧ வலி மலை, ௫௦௪
குறும்பொறை - உதரபந்தம் திரு, ௨௧௩
குறை - தசை பெரு, ௪௭௨, பொரு, ௨௧௭
குறைஇய - அறுத்த மது, ௩௨௦
குறைவில் - இரவில் பெரு, ௨௬௨

கூ

கூட்டு - கொள்ளை மது, ௭௬௨
கூட்டுண்ணும் - கொள்ளைகொண்டுண்ணும் பெரு, ௧௧௬
கூடல் - புகார்முகம் ப, ௯௮.
கூடு - நெற்கூடு பொரு, ௧௮௨
கூம்ப - மனவெழுச்சிகுறைய ப, ௨௭௬
கூம்பு - பாய்மரம் மது, ௩௭௭
கூர் - குளிர்ச்சிறக்க, குன்றுகவென்றுமாம் நெ, ௬
கூரை - இறப்பு ப, ௮௧
கூலம் - பண்டம் மது, ௩௧௭
கூவல் - கிணறு மலை, ௩௬௬
கூவியர் - அப்பவாணிகர் மது, ௬௨௭
கூவியர் - அப்பவாணிகர் பெரு, ௩௭௭
கூவிரம் - கூவிரப்பூ கு, ௬௬.
கூவை - கூவைக்கிழங்கு, திரளுமாம் மது, ௧௪௨, மலை, ௧௩௭ திரள் மலை, ௪௨௨
கூழ் - நெல்லுமரிசியும் ப, ௧௬௩
கூளி - ஆண்பேய் ப, ௨௫௧
கூளியர் - சேவித்துநிற்பார் திரு, ௨௮௨ நாடுகாக்கும்வேடர் மலை, ௪௨௨. வேடுவர் மது, ௬௯௧

கெ

கெண்டி - அறுத்துத்தின்று பெரு, ௧௪௩.
கெழுமி - பொருந்தி ப, ௪௭.

கே.

கேட்டிசின் - கேட்பாயாக மது, உ0அ
கேணி - சிறியகுளம் ப, ௫க.
கேள் - உறவு: பொரு, எச.
கேளிர் - நட்டார பொரு, எச

கை

கை - ஒழுங்கு மு, சகூ. செயல மது, கூ௫க.
கைஇ - கோலஞ்செய்து மது, சக௫.
கைதொழுதல் - கையைததலைமேலேவைததல் திரு, உ௫உ.

கொ.

கொஙகு - தாது கு, அரு, சிறு, எக தேன சிறு, கஅச.
கொட்டம - கொட்டை; நூறகின்றகொட்டையுமாம் சிறு, ககூகூ
கொட்டி - அபபி திரு, ரு௫.
கொட்டை - திரளமுடிந்த முடி, தும்புமாம' பொரு, க௫௫.
கொடி - ஒழுஙகு. மது, க௫௱, கூகூ௫
கொடிஞ்சி - தாமரைபபூவாகபபண்ணிததேர்ததட்டின் முன்னே நடுவது மது, எ௫உ.
கொடுததனறு - கொடுததது திரு, கூச
கொடுமார் - கொடுததறகு மது, ச௫கூ.
கொடுவாள் - வளைந்த அரிவாள பெரு, சஎக
கொண்டி - உணவு, கொளளபபடுதலின் உணவாயிறறு, கொள்ளையுமெனப மது, கஙஎ. கொள்ளை ப, உகஉ; பெரு, ச௫ச.
கொண்மர் - கொள்வார' மது, ௫கச
கொண்மார - கொள்ளுதறகு. திரு, கஎங
கொல்லன் - கொற்றொழில் செய்கின்றவன்: பெரு, உ0எ
கொலைஇய - கொல்லுதலைச்செய்த' திரு, கசுச.
கொழித்தல் - தெள்ளுதல்: திரு, ஙூகூ.
கொழிப்ப - மேலேயாக: மது, உஎச.
கொழுக்க - தழைப்ப. மது, க0.
கொழுதி - பறித்து. மது, ௫அஎ.
கொழுமை - அழகு. பொரு, உகூ.
கொள்கை - கோட்பாடு. மலை, கூச. விரதம் திரு, அகூ, மது, சஅ0, சகூஉ.
கொளளி - நெருப்பு நெ, அ
கொளஙளை - விலை' பெ ரு கூச; மது, உ௫கூ
கொளீஇ - கொளுததி பொரு, எஅ
கொளை - பாட்டு பொரு, உகக.
கொறகை - ஒரூா [இது பாண்டியனுடையது] சிறு, கூஉ, மது, கஙஅ.
கொறறவா - வெறறியையுடையோர' மது, எச
கொற்றவன - வெற்றியையுடையவன்' மது, அஅ
கொற்றவை - வனதுாக்கை' திரு, உ௫அ
கொன - பெரிது மது, உ0எ.

கோ

கோகுடி - கோகுடிபபூ' கு, அக.
கோட்டம் - கரை ப, ஙகூ.
கோடல - வெணகோடறபூ. கு, அங.
கோடியா - கூததாடுவோர். சிறு, க0கூ. கூத்தா சிறு, கஉ௫; பொரு, ௫எ; மலை, உஙகூ.
கோடு - ஊதுகொம்பு திரு, உ0கூ. கரை' பெரு, உஎங. கொம்பென்னுமவாச்சியம் மலை, ௫. மலை சிறு, உகூ௫; மு, ௫ மேட்டுநிலம். மது, உஅகூ வீணைததணடு சிறு, உஉஉ, நெ, எ0.
கோணம - தோட்டி மது, ௫கூஉ.
கோலி - வளைதது மு, சச
கோள் - குலை சிறு உஎ, பொரு, உ0அ.
கோளி - பூவாமற் காய்க்குமரம்: பெரு, ச0எ.

கௌ.

கௌவை - எள்ளிளஙகாய் மது, உஎக.

ச.

சண்பு - சண்பங்கோரை: மது. ௧௭௨.
சதுக்கம் - நாறசந்தி· திரு, ௨௨௫
சந்து - பலவழிகளுங்கூடினசந்தி. மலை, ௩௯௩.
சமம் - நடுவுநிலைமை· திரு, ௯௯.
சலம் - மாறுபாடு. மது, ௧௧௨.
சவட்டி - மென்று: பெரு, ௨௧௭

சா

சாஅய் - இளைத்து· சிறு, ௧௬. நுணுகி கு, ௨௫௦.
சாடு - சகடம்: பெரு, ௧௮௮
சாணம் - தழும்பு மது, ௫௯௩
சாத்து - திரள்· பெரு, ௮௦
சாதி - திரள்: பெரு, ௨௨௯.
சாம்பு - சேக்கை: பெரு, ௧௫௦
சாம்பும் - வாடும்: ப, ௧௨.
சாய் - கோரை பெரு, ௨௦௯ செறும்பு திரு, ௩௧௨.
சாயல் - மென்மை சிறு, ௧௬, திரு,௨௧௩.
சாரல் - பக்கமலை சிறு, ௯௦
சால்பு - அமைதி· கு, ௧௫.
சாலிநெல் - செந்நெல் பொரு, ௨௪௬
சாலினி - தேவராட்டி· மது, ௬௧௦
சாலுதல் - அமைதல்· திரு, ௨௮௯
சாவகர் - விரதங் கொண்டோர். [இவா சைனர்] மது, ௪௭௬.
சாற்றி - நிறைத்து· மது, ௨௪௬
சாறு - விழா· சிறு, ௨௦௧, திரு, ௨௮௩; பொரு, ௨.
சான்ற - அமைந்த: திரு, ௨௮௭.
சான்றோர் - அறிவுடையோர்· கு, ௨௮

சி.

சித்தன்-முருகக்கடவுள்: [பக-௨௭]
சிதர் - துவலை; மெத்தெனவுமாம் மு, ௫௨. வண்டு; சிந்துதலுமாம்; சிசிலி யுமாம: சிறு, ௨௫௪
சிதர்வை - சிதரினசீரை· பெரு, ௪௬௮
சிதரல் - சிதறுதல்: மது, ௨௪௪.
சிதறி - பலவாகக்கொடுத்து: மது, ௨௨௪.
சிதறும் - எல்லாருக்குங்கொடுக்கும்: மது, ௧௦௪.
சிதார் - சீலை· பொரு, ௮௧ 'துணி: பொரு, ௧௫௪.
சிந்துவாரம் - கருநொச்சிப்பூ· கு, ௮௯
சிமிலி - உறி· மது, ௪௮௩.
சிமையம் - உச்சி· நெ, ௨௭
சிரல - சிச்சிலி· சிறு, ௧௮௧
சிரறியவன் - கோபித்தவன் பொரு, ௧௨௪
சிலகாற்று - தென்றறகாறறு மது, ௩௫௮.
சில்பலி - சிறுபலி: திரு, ௨௩௪.
சிலதர் - தொழில்செய்வார· பெரு, ௩௨௪.
சிலம்பி - சிலநதி· நெ, ௫௯, பெரு, ௨௩௬
சிலம்பு - பக்கமலை பெரு ௩௩௦, ௩௭௨, மலை, ௧௪. மலைபபக்கம திரு, ௨௩௮.
சிலைக்கும் - ஆரவாரிக்கும்· பெரு, ௨௬௦
சிலைபப - முழுங்க· திரு, ௩௧௫.
சிறறினம் - அறிவுமொழுக்கமு மில்லாத மாக்கள் திரள். சிறு, ௨௦௭.
சிறத்தல் - மிகுதல்: மது, ௨௪௪
சிறப்பு - தலைமை: மது, ௫௯, ௭௬௨.
சிறுகுடி - சிறிய ஊா. திரு, ௧௯௬
சிறுகுழை - தாளுருவி· பெரு, ௧௬௧.
சிறுசெங்குரலி - கருந்தாமக்கொடிபபூ கு, ௮௨.
சிறுபசுமஞசள் - மஞ்சளில் ஒருசாதிவி சேடம் திரு, ௨௩௫.
சிறுமாரோடம் - செங்கருங்காலிப்பூ. கு, ௭௮
சிறை - வரம்பு பொரு, ௨௪௬
சினம - கோபத்தின் பின்ளுகச் சிறிது பொழுதநிற்பது: திரு, ௧௩௫.
சினை - கொமபு. திரு, ௨௯௮ சிறிய கொமபு: சிறு, ௧௭௮.

சீ.

சீகரும் - தாரரைவாரும்: பெரு, ௪௯௭.
சீப்ப - பெருக்கியபோகட. மது, ௬௮௫.
சீர் - அழகு. திரு, ௧௨௬, மலை, ௫௭௦.

கணம்: மலை, க௩. காவுமரம் மலை, ௧௫௪. தலைமை. திரு, ௨௨௦, ப, ௧௦௪, மது, ௮௭. தாளம் பெரு, ௪௩௩. தாள வறுதி: மது, ௧௬௦. புகழ் பெரு, ௩௮௮

சு

சுடா - ஒளி மது, ௭௦௨. நெருப்பு திரு, ௬௩.

சுடுமண் - செங்கல் பெரு, ௪௦௫

சுண்ணம - சுண்ணப்பொடி, இது நவம ணிகளும பொன்னும் சந்தனமும கரு ப்பூரமுதலியனவும் புழுகிலும பனி நீரிலும நனையவைத்த இடிக்கப்படுவது மது, ௩௩௩

சும்மை - ஓசை பொரு, ௬௫

சுமடு - சுமட்டை பெரு, ௧௫௧

சுமந்து - மேறகொண்டு திரு, ௨௩௬

சுரக்கும் - மாறுமற கொடுக்கும் மலை, ௬௮

சுரம் - அருநிலம் மலை, ௨௦, ௩௩௮ காடு மது, ௫௮

சுரிகை - பத்திரம் பெரு, ௭௩

சுரிமுகிழ - முறுக்குண்ட அரும்பு மது, ௨௮௧.

சுவல - தோட்கட்டு. பெரு, ௧௭௧. மேட டுநிலம. பெரு, ௧௩௧, மலை, ௪௩௬

சுள்ளி - மராமரப்பூ கு, ௬௬

சுற - சுறுமீன் பொரு, ௨௦௩.

சுறவுவாய - மகரவாயாகிய தலைக்கோல ம பெரு, ௩௮௫.

சூ

சூட்டு - உருளையின்விளிம்பில்வைத்த வ ளைந்தமரம்: பெரு, ௪௬

சூடு - சுடப்பட்டது: ப, ௬௩. நெறசூடு. பொரு, ௨௪௩.

சூதா - நின்றேத்துவார்: மது, ௬௭௦

சூர் - கொடுந்தெயவம கு, ௨௫௫ கொ டுமை திரு, ௪௧ தெய்வம்: கு, ௧௬௩, மலை, ௨௩௩

சூாப்பு - கொடுந்தொழில்: மது, ௩௩.

சூாமுதல - சூரபன்மாவாகிய தலைவன் திரு, ௪௬.

சூரல - சூரைப்பூ கு, ௭௧. பிரம்பு; சூ றகொடியுமாம் கு, ௪௨

சூழகோடை - சூறுவளிககாறறு: மது, ௩௦௮

சூழி - முகபடாம் மது,௪௩, மலை, ௨௨௮

செ

செகில - தோள் பொரு, ௧௩௮

செஙகாநதள் - செங்கோடறபூ கு, ௬௨

செஙகொடுவேரி - செஙகொடு வேரிப்பூ கு, ௬௪.

செசசை - வெட்சி திரு, ௨௦௮.

செநது - ஒதது. பெரு, ௪௭௩. கருதி மலை, ௧௪௬

செதுக்கு - வாடல் பெரு, ௩௩௮.

செபபம் - செவவியவழி. மலை, ௧௬௦. சே பபு. சிறு, ௫௩. வழி மலை, ௧௬௭.

செம்மல் - சாதிப்பூ கு, ௮௩ தலைமை சிறு, ௧௪௫, திரு, ௬௨ பூவாடல் மது, ௭௪௬

செமமை - தலைமை மது, ௪௩௧. நடு நிலைமை மது, ௪௧௧.

செய் - செய்கை மது, ௭௪௬ செயல் செயலென்னும வினைப்பெயா செய் யென முதனிலையாய்நின்றது. நெ, ௧௭௧

செயயாா - பகைவா, ஏவல்செய்யாதவ ரெனறபடி பொரு, ௧௩௪

செயயோன் - சிவந்தநிறத்தையுடையோ ன பொரு, ௬

செயலை - அசோகு திரு, ௨௦௭

செயிர்தத - வருததத்தைச்செய்த: பொ ரு, ௧௨௪.

செயிர்த்து - குற்றத்தைச்செய்து பொரு ௧௨௦

செரீஇ - செருகி: கு, ௧௧௧, திரு, ௨௭

செருக்கி - களிதது. பொரு, ௧௪௦. மயங் கி கு, ௧௫௧.

செருக்கு - மகிழ்ச்சி: பொரு, அக, மலை, களக.

செருந்தி - கோரை: ப, உசக வாட்கோரை; கெட்டிக் கோரையுமாம்: மது, களஉ.

செருவிளை - வெண்காக்கணம்பூ கு, கூஅ

செல் - இடி: திரு, ரு.

செலவு - ஓட்டம்: பொரு, களஉ.

செவ்வரக்கு - சாதிலிங்கம். நெ, அo

செவ்வழி - ஒருபண். மது; கூoச

செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது: திரு, கரு உ

செற்றை - சிறுதூறு: பெரு, கசக

செறுது - தகையாமல்: மது, எசஅ

செறிதது - அடக்கி கு, கஉ

செறு - பாத்தி மது, ககள.

செறுநா - அழித்தற்குரியார் திரு, ரு செறப்படுவார். திரு, கக

சென்னியம் - பாணச்சாதியமை பெரு, கoரு

சே.

சேக்கும் - கிடக்கும் பெரு, ருஉ தங்கும்: ப, உசக.

சேடல் - பவழக்கான மலலிகைப்பூ கு, அஉ

சேண் - சேய்நிலம் திரு, கக, கூஎ, அஎ. தூரியநிலம் மலை, உகூஉ, மு, உரு

சேஞேன் - ஆகாயத்திருப்போன் கு, சo. மலைமிசையுறையுங்குறவன, இழிகுலத்தோனென்றுமாம் மது, உகூச.

சேப்ப - தங்க. பொரு, உoஎ

சேப்பின் - தங்கின்: பெரு, உஎச; பொரு, உoரு

சேய் - முருகக்கடவுள், செய்யவனென்பது சேயென விகாரத்தால் நீண்டதென்றுமாம்: திரு, கூக.

சேர்ந்து - திரண்டு, சேரென்னுமுரிச்சொல் முதனிலையாகச் சேர்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வந்தது. சிறு, உo

சேறு - இனிமை நெ, உகூ சாறு மலை, கருஎ. தேன் மது, ருஉஎ

சோ.

சோணுடு - சோழநாடு; சோழநாடென்பது சோணுடென மருஉமுடிபு: ப, உஅ.

ஞ.

ஞமலி - நாய் ப, கசo

ஞரல - முழங்க: திரு, கஉo

ஞா.

ஞாயில - மதிற்சூடு; அஃது எய்தால் மறைதற்கு உயரப்படுப்பது ப, உஅஅ, மது, கூகூ.

ஞாழல் - ஞாழற்பூ கு, அக

ஞெ.

ஞெகிழி - கடைக்கொள்ளி, தீக்கடைகோலென்றுமாம பெரு, களஅ தீக்கடை கோல் கு, உஉகூ நெகிழ்ந்து பெரு, கூசக

ஞெமன் கோல - துலாக்கோல, மது, சகூக

ஞெமிர்ந்து - பரந்து மது, உசகூ.

ஞெரேரென - கடுக பொரு, கசக, மலை, உசo

ஞெலிகோல் - தீக்கடைகோல், படுத்த கோலென்றுமாம் பெரு, களஅ

த

தக - தகிருக்கும்படி திரு, உருo.

தகடு - இதழ பெரு, உகரு புறவிதழ். திரு, உஎ

தகர் - மேட்டுநிலம்: பெரு, அஎ

தகரம் - மயிர்ச்சந்தனம்: நெ, ருரு.

தகை - அழகு. பெரு, கூகo; மது, சoo, ருகூரு மாலை; கட்டுதலிற்றகையென்றா, ஆகுபெயர். திரு, கூகக.

தகைதல - உள்ளேயடக்குதல் ப, ருக.

தங்கல் - நிலைபெறுதல், தாழ்த்தலுமாம் பொரு, ௧௭௫
தட்கும் - தங்கும் மது, ௧௪0
தட்ட - தடுத்துக்கொண்ட மது, ௩௯௮
தட்டம் - ௧௪௯ நெ, ௧௨௯
தட்டை - கரடிகை மலை, ௧ கிளிமுதலியவற்றையோட்டுங் கருவி, அது மூங்கிலைக் கணுக்களை உள்ளாக நறுக்கிப் பலவாகப்பிளந்து ஓசையுண்டாக ஒன்றிலேதட்டுவது கு, ௬௫
தட - பெருமை திரு, ௫
தடவு - இந்தளம் நெ, ௯௯
தடாரி - உடுக்கை பொரு ௭0
தடி - தசை மலை, ௬௨௫
தடைஇய - திரண்ட நெ, ௧௬௩
தடையா - தடையில்லாத பொரு ௯௯
தண்டலை - பூந்தோட்டம் மது, ௩௬௧ மரச்சோலை பொரு, ௧௮௧
தண்டா - அமையாத மது, ௧௯, ௧௭
தண்டாது - அமையாமல் கு, ௫௯
தண்டி - பலகாலலைத்து பொரு, ௧0௬
தணக்கம் - தணக்கம்பூ கு, ௮௫
தணிமார் - ஆற்றுதற்கு மலை, ௩0௩
தத்துற்று - தத்துதலையுற்று மேலேகொண்டு குதித்து திரு, ௩0௫
ததா - செறிவு, கொத்துமாம் சிறு, ௨௫௫
தமமின் - கொணாமின் மது, ௭௨௧
தயங்குதல் - அசைதல் சிறு, ௧௨௩, ௧௬௧, மது, ௬௩௯
தரத்தர - மேன்மேலேதர பொரு, ௪௨௭
தராய - மேட்டுநிலம் மலை, ௬௯0
தரீஇ - தந்து பொரு, ௬௯௨
தருநா - கொண்டுவந்திடுவார் மது, ௫௩௫
தருநன் - தருபவன் பொரு, ௨௩௩
தலைஇய - சொரிந்த திரு, ௯
தலைத்தந்து - முதற்கைகொடுத்து திரு, ௨௧௯
தலைப்பெயல் - காரகாலத்துமுதற்பெயல் திரு, ௯
தலைவாய் - வாய்த்தலை மலை, ௬௭௫
தவ்வென்று - தவ்வென்னுமோசைபட்டு நெ, ௧௮௫
தழல் - கையாற்சுற்றினகாலத்துத்தன்னிடத்துப்பிறக்கு மோசையாற்கிளி முதலியவற்றையோட்டுங்கருவி, கவணுமாம் கு, ௬௩
தழால் - தழுவுதல் மலை, ௧0௩
தழீஇ - உள்ளடக்கிக்கொண்டு திரு, ௨௮௯, ௩0௫
தழீஇய - சூழ்ந்த பொரு, ௧௯௯, மது, ௩௩௭
தழூஉ - குரவைக்கூத்து மது, ௩௨௯ தழூவி மது, ௯௧௬
தளவம் - செம்முல்லைப்பூ கு ௮0
தளவு - முல்லையின்சேட்டம் பொரு, ௧௯௯
தறுகண் - கடுக்கக்கொல்லுதல் சிறு, ௧௬௧

தா

தா - பாய்ப்பு நெ, ௪௮௫ வருத்தம் திரு, ௮௯ வலி மது ௬௬௫
தாஅய பரந்து ப, ௧௫௫
தாஅய - பரந்த மது, ௨௭௬
தாக்குறுதல் எதிர்ப்படுதல் மலை, ௯௯
தாங்குநர் - புரப்பார் பெரு, ௧௮
தாது - தேன் ப, ௧௫௨ பூந்தாது, நீறுமாம் மது, ௩௯௯
தாய - தாவின மது, ௩௩௨
தாயம் - உரிமை ப ௨௨௭ நாடு, உரிமைகளெல்லாவற்றையுங் கூற்றுமாம் மலை, ௫௫௧
தார் - தூசிப்படை மலை, ௨௨௭
தாரம் - அருமபண்டம் மது, ௯௯௭ பண்டம் மது, ௨௯0, மலை, ௧௭0 பலபண்டம் பெரு, ௩௯௧
தாழ் - தங்க திரு ௨௫
தாழை - தெங்கிற்பாளை கு, ௮0 தெங்கு திரு, ௩0௭, பொரு, ௧௮௧
தாள் முயற்சி சிறு, ௧௧௫
தாறு - பரிக்கோல் கு, ௧௫0
தாற்றுக்கோல் - செலவு முடுக்குங்கோல் பொரு, ௧௯௭, ௧௯௯

தி

திகழ்தல் - உள்ளடக்கிக்கொள்ளுதல் மது, ௬௬௮

திட்டை - மேடு: ப, சுo.
திணை - ஒழுக்கம்: மலை; சoக நிலம் பொரு, உஉக.
திதலை - துத்தி: திரு, கசரு.
திமில் - மீன்படகு: மது, ககசு
திரங்குதல் - உலர்தல் மலை, சாகூக
திரள்பு - திரண்டு: மது, உசo
திரிமரம் - திரிகை: பெரு, கஅஎ.
திரு - அமைதி. சிறு, கருஎ
தில்லை - தில்லைப்பூ' கு, எஎ.
திலகம் - மஞசாடிமரததின்பூ கு, எச.
திவவு - யாழின்வலிககட்டு' மது, சுoச வார்க்கட்டு' சிறு, உஉஉ; திரு, கச), பொரு, கரு
திளைப்ப - அசைய: திரு, உoச
திறம் - கூறுபாடு' மலை, உகூக
திறல் - வலி' சிறு, அசு, திரு, கசகூ, மது, ககூo.
திறன் - வழி' பொரு, உகூ)

தீ

தீது - குற்றம்' திரு, எo
தீம்புழல் - இனியபணணியாரம்; இருப பைப்பூவுமாம்' மது, கூகூரு.
தீலவ - கீரி: மலை, ருoச.
தீற்றி - தின்னப்பண்ணி. பெரு, கூசகூ

து

துகின்முடிதது - மயிாக்கட்டுககட்டி. மது, சகூச.
துஞ்சுதல் - தங்குதல' சிறு, கoசு, பெரு, கஉக.
துடவை - தோட்டம பெரு, உoக, மலை, கஉஉ
துணங்கை - ஒருவகைக்கூததது, "பழுப புடை யிருகை முடககி யடிககத், து டக்கிய நடையது துணங்கை யாகும". திரு, ருசு.
துணரிய - குலைகொண்ட பொரு, ககூக.
துணிந்த - தெளிந்த மலை, உருo,
துணிநீா - தெளிந்தநீர்: மது, உஅகூ.
துணியல் - துணிகள்: மது, கூஉo'
துணை - ஒப்பு' திரு, உகூஎ.
துதி - படபபொறி' பொரு, சுகூ.
துப்பு - வலி: பெரு, சஉசு.
துமிபு - அறுத்து' மு, எஉ.
துய - பஞ்சுநுனைபோன்றிருப்பது: கு, கூஎ.
துயலவரும - அசையும், சிறு, உ
துரப்பு - முடுக்குதல்' பொரு, கo.
துராய - அறுகம்புல்லாறறிரித்த பழுதை: பொரு, கoகூ.
துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை. திரு, உஉகூ.
துரும்பு - கூளம். பெரு, உகூகூ.
துருவை - செம்மறிககிடாய்: பொரு, கoகூ.
துவர் - செம்மைநிறம்: பொரு, உஎ.
துவர - மிக' பொரு, அக. முற்ற: திரு, உசு
துவரி - ஈரத்தைபபுலர்த்தி' கு, சுo.
துவறறல் - தூவுதல: மலை, கூசுகூ.
துவன்றி - குவிந்து, மலை, உஎசு நிறைந்திருந்து: பெரு, உசுஅ.
துவன்றிய - நிறைந்த மலை, உoரு.
துவைத்தல் - ஆரவாரித்தல. மலை, ருஎகூ.
துவைபபு - ஆரவாரம். மலை, ககஎ.
துழவை - துழாவியட்டகூழ். பெரு, உஎரு.
துழைஇ - துழாவி மலை, கஅக.
துளங்குதல - அசைதல' மது, அரு.
துளர் - களைகொட்டு. மலை, கஉஉ. கொட்டு பெரு, உoக.
துறறிய - தின்ற பொரு, கoகூ
துன்னல - தைததல்: பொரு, அக.
துனி - வெறுபபு திரு, ககூஎ.

தூ.

தூ - தசை' மலை, கருரு. தூய்மை: மலை, ருக வலி: மது, கஅஅ.
தூங்க - ஆட: திரு, ருசு; பொரு, ககo.
தூஙகல் - அனந்தர்' மு, ருகூ.
தூஙகும் - நாலும்: பெரு, உசுஎ
தூது - கல்: ப, ருஅ

தூதுணம்புறவு - கலலைததினனும அழகி ய புறவு' ப, ௫௮
தூம்பு - துளை திரு, ௧௪௮ நெடுவெஙகியம மலை, ௩ பெருவஙகியம மலை, ௫௩௩
தூவல - துவலை மது, ௧௧௫ மழை மலை, ௧௪௬

தெ

தெயவவுததி - சீதேவியெனனுந தலைககோலம திரு, ௨௩
தெருமரல - மணககவறசி பொரு, ௧௩௪
தெவிட்ட - குதட்ட மது, ௬௬ திரளகு, ௨௧௭
தெவிட்டும - குதட்டும நெ, ௬௪
தெவிள - திரள நெ, ௨௫
தெழிபப - ஒலிபப மது, ௬௬௬
தெளவிளி - தெளிநதசொறகள கு, ௧௦௦ தெளிந்தவோசை கு, ௨௨௨
தெறறெண - கடுக பொரு, ௧௭௪
தெறல் - அழிததல பெரு, ௪௨௨ கோபிததல் மது, ௩௨
தெறுவின் - சுடுகையினுலே ப, ௧௦
தென்னவன - இராவணனை, பாணடியனும கூற்றுவனுமாம மது, ௪௦

தே

தேம - இனிமை பெரு, ௨௭௮. திசை நெடு, ௭௭ தேயம பொரு, ௧௩௪ நெய கு, ௧௧௧
தேம்ப - புலர ப,
தேம்பி - உலாந்து மது, ௧௬௭
தேம்பும் - மெலியும ௨௬
தேயத்த - அழிதத திரு, ௫
தேய்வை - சநதனககுழமபு திரு, ௩௩
தோபு - தோந்துநினறு மலை, ௨௭௪
தேறல - கட்டெளிவு சிறு, ௨௩௭

தை

தைஇய - இழைதத திரு, ௨௨௨, மது, ௨௮௪
தைவர - வருட சிறு, ௩௩

தொ

தொட்ட - துளையிட்ட பெரு, ௧௭௬
தொட்டி - கபலி ப, ௨௮௪ தோணடி, தொணடுதலுமாம திரு, ௫௩
தொடா - சஙகிலி பெரு, ௧௨௫
தொடலை - தூககு மது, ௬௩௬
தொடி - பூண பெரு, ௪௩௬ வீரவளை மது, ௭௨௦
தொடுதத - கட்டபபட்ட மது, ௭௩௭ கட்டின பெரு, ௧௮௧
தொடுததல - கட்டுதல மு, ௧௨
தொடுபபு - விதைபபு மது, ௧௧
தொடை - கட்டு மது ௩௩
தொடையல - தொடாசசி பொரு, ௧௮
தொணடகம் - குறிஞசி நிலததிற்குரிய சிறியபறை திரு, ௧௬௭.
தொணடையோா - தொணடையைசசூடினோா பெரு, ௪௫௪
தொபபி - நெலலாறசமைததகள பெரு, ௧௪௨
தொயயா - கெடாத பெரு, ௪௩௪
தொயயாது - உழாது மலை, ௧௨௨
தொயயில - எழுதுஙகுழமபு மது, ௪௧௬ தொயயிறகொடி மது, ௨௮௩
தொலைஇ - அழிதது மலை, ௪௬௧
தொலைசசி - போககி பெரு, ௧௪௧ ௩௫௨
தொலைசசிய - சொனற மலை, ௧௭௬
தொலைபபு - கெடுதல பெரு, ௩௬௮
தொழுதி - இனம மலை, ௪௬௬ திரள நெ, ௧௫, மலை, ௩௬௨
தொழுவா - தொழிலசெயவாா மது, ௮௬, ௧௨௨
தொளி - சேற பெரு, ௨௧௧
தொனறு - பழமை மது, ௧௨௪

தோ

தோட்டி கதவு மது, ௬௬௩
தோடு - ஓலை பொரு, ௧௪௩

தோண்டி - முகந்துகொண்டு: பெரு, ௬௮
தோய் - உவமவாசகம்: மலே, ௫௫௮.
தோரை - தோரைநெல் மது, ௨௮௭. மூங்கில். மலே, ௧௨௧.
தோல் - பக்கரை: மு, ௭௨.
தோன்றல் - உயர்ச்சி. நெ, ௧0௮ தோற்றம். மது, ௪௬.
தோன்றலா - தோற்றத்தையுடையவா: திரு, ௧௬௬.
தோன்றி - தோன்றிப்பூ: கு, ௬0

ந.

நகர் - ஊர்; கோயிலென்றுமாம்: திரு, ௨௯௮. வீடு. சிறு, ௧௮௭
நகரம் - கோயில்: மது, ௪௮௪.
நகர்அர் எயிறு: சிறு, ௫௭
நகை - ஒளி. திரு, ௮௬ மகிழ்ச்சி சிறு, ௨௨0, பொரு, ௮௫. விளக்கம் மு, ௭௮.
நகையுநர் - நசைவந்தார் திரு, ௨௭0, பொரு, ௬௬
நடுங்க - அஞ்ச பெரு, ௧௧௮
நடை - ஒழுக்கம்: மு, ௫௯
நந்தி - நந்தியாவட்டப்பூ கு, ௯௧
நந்திய - தழைத்த மு, ௬௭
நயந்தனிர் - விரும்பினீர் சிறு, ௨௬௧
நயந்திசினோர் - விரும்பினவர்கள் பெரு, ௪௨௫
நயந்து - விரும்பி சிறு, ௧௪௪, திரு,௨௮௫
நயம் - இனிமை: சிறு, ௯௬ விருப்பம் மது, ௬௫0.
நயவர் - விரும்பிவந்தவர் சிறு, ௨௪௮
நயன் - ஈரம் திரு, ௧௪௧
நரந்தம் - கத்தூரி மது, ௫௫௯. நரந்தப்புல்: பொரு, ௨௯௮ நாரத்தம்பூ: கு, ௯௪
நரை - பெருமை: மது, ௬௯.
நல்லேறு - எருமையேறு மலே, ௯௯௫
நலம் - செம்மைநிறம்: திரு, ௧0௯.
நவிரம் - ஒருமலே: மலே, ௮௨, ௫௭௯
நவிலுதல் - கூறியடிப்படுதல்: மலே, ௭௭, பயிலுதல்: மலே, ௬௯.
நவின்று - பயின்று: திரு, ௧0௯.
நள்ளி - ஓர்வள்ளல்; நட்பினர்க்கு இல்லறத்திற்கு வேண்டும்பொருள்களையெல்லாம் நாடோறும் கொடுத்தோன்: சிறு, ௧0௭
நள்ளிருணாறி - இருவாட்சிப்பூ: கு, ௯௪
நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள்: பொரு,௭௨
நளி - செறிந்த: திரு, ௨௯௮. செறிவு. சிறு, ௨௯, ௫௭; நெ, ௨௭ பெருமை பெரு, ௩௨௧
நளிந்து - செறிந்து மலே, ௧௯௭
நறகு - நன்னின்விகாரம்: மலே, ௩௯௨.
நறவம் - நறைக்கொடி. கு, ௯௧
நறை - தூபம கு, ௭. நறைக்கொடி பொரு, ௨௯௮
நறைக்காய் - நறுநாற்றத்தை யுடையகாய்=சாதிக்காய். திரு, ௧௯0.
நன்மொழி - தேவபாணி. பொரு, ௨௪.
நன்னர் - நன்மை திரு, ௬௫
நன்னன் - மலேபடுகடாமென்னும் பாட்டினதலேவன், இவனறநகை மலே, ௬௪ மது, 618, 4 ம்ரு 157

நா

நாகம் - சுரபுன்னே சிறு, ௮௮, ௧0௮, திரு, ௩0௨, பொரு, ௨0௧. நாகப்பூ: கு,௯௪.
நாலகு - நான்கு, பெயர்த்திரிசொல்: பெரு, ௪௮௧, பொரு, ௧௬௫
நாழி - முகத்தலளவைக்கருவி: மு, ௬
நாள் - காலே: பெரு, ௧௬0 விடியற்காலம பெரு, ௧௪௧,மது, ௨௨௯.

நி

நிதி - பொருட்டிரள் மது, ௨0௯.
நிதியம் - பொருட்டிரள்: மலே, ௫௭௫.
நிமிர்தல் - நுடங்குதல்: மது, ௬௭௧.
நியமம் - அங்காடித்தெரு. திரு, ௭0; மலே, ௪௮0.
நிரவிய - ஒக்கமிதித்த: பெரு, ௨௧௧.
நிலவு - நிலேபெறுதல்: மது, ௯௬௬.

நிலை - தன்மை: பெரு, ௪௬, பொரு, ௧௭; மு, ௩௨.
நிலஇ - நிலைபெற்று: மது, ௩௭௩
நிலஇய - நிலைத்த மது, ௩௫௩ நிலைபெற்ற திரு, ௧௨௫.
நிலஇயர் - நிலைபெறுவதாக மது, ௨0௬.
நிலைமை - புகழ்; நிலைபெறுந்தகைமையுடைத்தாகலின்,புகழை நிலைமையென்றார், ஆகுபெயர் பொரு, ௧௭௬.
நிவந்த - மேலான மது, ௨௪௮ வளர்ந்த சிறு, ௬௮; திரு, ௧௨
நிவப்பு - ஒக்கம்: கு, ௫0, மலை, ௫௧. வளரச்சி திரு, ௫௮
நிழத்த - இல்லையாக்க பொரு, ௨௩௫ ஓய்ந்த மது, ௩0௩
நிழத்தலில - நொக்கிவிடுகையினாலே கு, ௧௫௭, நொக்குகையினாலே மலை, ௧௬௩
நிழல - அருள் ப, ௨0௪, பொரு, ௧௪௬ விளக்கம் மலை, ௮௮
நிழன்ற - நிழல்செய்த சிறு, ௨௩௩.
நிற்றர - நிற்றலைசசெய்ய மது, ௫௨௨
நிறீஇ - நிறுத்தி திரு, ௨௧௧.

நீ.

நீத்து - பெருக்கம் பெரு, ௨௮௬
நீர் - நீர்மை சிறு, ௫௭; பொரு, ௨௪
நீர்மை - ஒளி நெ, ௧௩௬
நீவி - துடைத்து கு, ௧௮௨.
நீறு - துகள மது, ௧௮௪. புழுதி சிறு, ௨0௧, பெரு, ௬௩.

நு

நுகம் - கணையமரம. பெரு, ௧௨௭ பாரம்: சிறு, ௧௧௩. வலி. மலை, ௮௭.
நுகாகு - நுகாவேன் கு, ௧௮௧.
நுடக்கிய - கழுவின பெரு, ௩௬௬
நுடங்கி - அசைந்து திரு, ௨௬௬.
நுணவம் - நுணா சிறு, ௫௧.
நுவணை - தினைப்பிண்டி. மலை, ௪௪௫.
நுவறிய - அராவின மலை, ௩௫.
நுழை - சிறியவழி மலை, ௩௭௬
நுளைமகள் - நுளைசசாதியிற பிறந்தமகள்: சிறு, ௧௫௮
நுனை - முனை மு, ௩௪.

நூ.

நூழில் - வழிபறிப்பார் கொன்றுகுவிக்குமிடங்கள்; கொடிப்பிணக்குமாம் கு, ௨௫௮.
நூழிலாட்டி - கொன்றுகுவித்து: மலை, ௮௭.
நூழிலாட்டு - கொன்றுகுவித்தல் மது, ௨௫௭
நூறு - சுண்ணும்பு மது, ௪0௧. நீறு. மலை, ௧௩௭
நூறை - நூற்றைககிழங்கு; மலங்கென்றுமாம மலை, ௫௧௫

நெ.

நெடியோன் - வடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியன் மது, ௬௧
நெய்தல் - குவளை கு, ௮௪
நெலலினூா - சாலியூா மது, ௮௭-௮௮
நெறி - அறல் பெரு, ௧௬௨.

நே

நேமி - தேருருள மலை, ௨௩௮.
நேர்தல - நீணடுதல பெரு, ௩௮௪.

நை.

நைவளம - நட்டபாடை சிறு, ௩௬. நட்டராகம் கு, ௧௪௬.

நொ

நொடை - விலை. பெரு, ௧௪௧; மது, ௬௨௨, ௬௬௨.

௫0

நோ

நோக்கு - அழகு· மது, ௧௩. அறிவு· மது, ௫௧௭.
நோய் - வருத்தம்· கு, ௧௫௮.
நோன் - வலி. சிறு, ௫௫, ௧௧௫, ௨௫௨, திரு, ௪
நோன்மார - நோற்கைக்கு· மது, ௪௮௧
நோனாது - பொறாது கு, ௧௫௭

நௌ

நௌவி - நௌவிமான் மது, ௨௭௫.

ப

பஃறி - படகு, ஓடமுமாம ப, ௩௦
பகர்நர் - விற்கும்வணிகா· மது, ௫௦௯
பகல்- பகுத்தல் திரு, ௧௯௯, மது, ௯௫௩.
பகன்றை - பகன்றைப்பூ; இது சிவதை கு, ௮௮.
பச்சூன் - செவ்வியான இறைச்சி பெரு, ௨௮௩.
பச்சை - தோல்· பொரு, ௫ போர்வை சிறு, ௨௨௯
பசலை - வருத்தம் மு, ௧௨.
பசி - மிடி· பெரு, ௨௫௩
பசும்பிடி - பச்சிலைப்பூ கு, ௭௦
பசும்பொன் - கிளிச்சிறையென்னும்பொன்: மது, ௪௧௦.
பசை - பற்று: மலை, ௨௯
பஞ்சாயககோரை - தண்டாங்கிய கோரை· பெரு, ௨௧௭.
பட - உண்டாக: திரு, ௧௦
படப்பை- தோட்டம சிறு, ௧௯௦. பக்கம, தோட்டமுமாம்· ப, ௩௨, பெரு, ௧௨௯, ௩௨௧, ௪௦௧. பூந்தோட்டம்· பெரு, ௩௫௪.
படர் - செலவு மது, ௪௩௧. நினைவு. கு, ௧௧. *
படாகுவிர் - நினைப்பீர்: பெரு, ௩௭
படர்தல் - செல்லுதல்: திரு, ௯௨.
படர்ந்த - நினைந்த. மலை, ௯௪.
படலை - தழை· நெ, ௩௧; பெரு, ௯௦
படார - சிறுதூறுகள்· மு, ௫௧.
படியோர - தன்னைவணங்காதார்: மலை, ௪௨௩
படிவம - தான்வழிபடுதெய்வம். பெரு, ௨௯௮ விரதம் மு, ௩௭.
படு - குளம்; மடுவுமாம் சிறு, ௧௫௩
படுகா - வழி மலை, ௧௯௧.
படுதல - ஒலித்தல மது, ௨௩௨ தாழ்தல திரு, ௮௦.
படை - கலனைமுதலியவை மலை, ௫௭௪.
பணடம - சரக்கு மது, ௮௧.
பணணியம் - நுகர்பொருள் மது, ௪௨௨ பண்டங்கள மது, ௪௦௫.
பணவை - பரண்: கு, ௨௨௯; மலை, ௨௯௮.
பணைத்து - இடங்கொண்டு மது, ௯௦௧
பதம் - உணவு பெரு, ௧௦௫. காலமுமாம் பொரு, ௧௧௧ செவ்வி நெ, ௪௧, மலை, ௧௨௧.
பதலை - ஒருகண்மாக்கிணை மலை, ௧௧.
பதாகை - பெருங்கொடி ப, ௧௮௨; மது, ௩௭௩
பயம் - பயன் மலை, ௪௭
பயம்பு - குழி மலை, ௧௩௯ மட்டுக்குழி பெரு, ௧௦௮
பயிர - அழைப்பு கு, ௨௧௮ தழைத்தல் மலை, ௭
பயிலல - நெருங்கல திரு, ௪௨.
பயிற்றி - சொல்லி கு, ௧௦௦
பயினி - பயினிப்பூ கு, ௯௯.
பரதா - செட்டிகள் மது, ௩௧௭
பரதவா - தென்றிசைககட்குறு நிலமன்னா மது, ௧௪௪.
பரல - சுக்கான்கல. பொரு, ௪௪
பரவி - வாழ்த்தி திரு, ௨௫௨
பராரை - பரிய அடி· திரு, ௧௦.
பரி - செலவு: மது, ௩௮௭, ௯௮௯.
பரிசில - பிறர்கையிலேறறபொருள் சிறு, ௨௧௮
பரிசிலா - இரந்துவருதோர். திரு, ௨௭௩.
பரிநத - அறுத்த· மது, ௯௮௦.
பரியா - வாங்கிப்போகட்டு: கு, ௩௦௧.

பருகுதல் - விழுங்குதல்: பொரு, ௧0௪.

பருமம் - பக்கரை: நெடு, ௧௭௪. பதினெண்கோவையாகியமேகலை: திரு, ௧௪௬

பருஉக்கை - வண்டியில அச்சுமரத்தின் மேலே நெடியவாய் இரண்டுபக்கத்தும் நெடுக்க கிடக்கின்ற பருமரங்கள பெரு, ௪௮.

பரேரம்புழகு - மலையெருக்கம்பூ, செம்பூவுமாம், புனமுருங்கையு மெனபா கு, ௯௬.

பல்காறபறவை - வண்டு பெரு, ௧௮௩

பல்சாலைமுதுகுடுமி - பலயாகசாலைமுதுகுடுமிப பெருவழுதியெனபவன மது, ௭௫௯.

பழி - குற்றம் ப, ௨௧௬

பழிச்ச - வாழ்த்த மலை, ௨0௧

பழிச்சுதல் - வாழ்த்துதல மலை, ௫௩௮

பழு - பிசாசு கு, ௨௫௯

பழுது - மிடி பொரு, ௧௫0.

பழுநி - முற்றுப்பெற்று மலை, ௫௭௮

பழுநிய - பருவமுதிாந்த மது, ௪௭௫ முற்றுப்பெற்ற கு, ௧௪௬, சிறு, ௩௬, மலை, ௯௫

பழுமரம் - பழுத்தமரம பெரு, ௨0, பொரு, ௬௪

பழையா - கள்விற்கும வலையா மலை, ௪௫௧

பழையன் - ஒரு குறுநிலமன்னன மது, ௫0௮

பழையோள் - காடுகாள, இது காடுகிழாளென்பதன மரூஉ திரு, ௨௫௯.

பள்ளி - இடைச்சேரி மலை, ௪௫௧.

பறம்பு - பாரியென்னும வள்ளலுடைய மலை: சிறு, ௯௧

பறி - மீன்களை வாரியெடுப்பது பெரு, ௨௬௫.

பறைதல் - தேய்தல பெரு, ௯௫.

பறைந்த - தேய்ந்த. பெரு, ௧௮௯

பனி - குளிர்ச்சி நெ, ௭ பனிமாசு பெரு, ௩௨௮

பனிக்கும் - தலைநடுக்கும். மலை, ௨௮௯. தலைநடுக்குவிக்கும மலை, ௩௯௮. நடுங்கும. மலை, ௮௧.

பனிப்ப - குளிருமபடி. நெ, ௧. நடுங்க: திரு, ௩0௩.

பனுவல - எஃகுறுபஞ்சு மலை, ௩௬௧

பனைமீன - பனைமீனென்னுஞ் சாதி: மது, ௩௭௫

பா

பாக்கம - கடற்கரையிலூர்கள் ப, ௨௭. சீறூர மது, ௧௩௭, மலை, ௧௬௨

பாங்கா - ஒப்பு கு, ௮௫

பாட்டியா - பாணிச்சியா மது, ௭௪௯.

பாடல - புகழ்தல சிறு, ௧௫௧.

பாடி - பாசறை மு, ௨௮

பாடு - ஓசை திரு, ௧௧௫, பெரு, ௨௨௬, மலை, ௨௭௮.

பாணடில-கஞ்சதாளம மலை, ௪ காலையுருது சிறு, ௨௬0. வட்டக்கட்டில்: நெ, ௧௨௩

பாணி - காலம் கு, ௧௫௨ தாளம பொரு, ௪௮ பாட்டு மலை, ௫௩௯.

பாந்தள - பெரும்பாம்பு கு, ௨௫௯.

பாய்ந்தென - பாயந்ததாக. மலை, ௩0௨, ௩0௯

பாயம - புணாச்சியைக்கருதுங்கருத்து பெரு, ௩௪௨. மனத்துக்குவிருப்பமானவை கு, ௫௮.

பார - பாறை. திரு, ௪௫.

பாாவை - பாாவைமான் பெரு, ௯௫

பாரம - பருத்திப்பூ கு, ௯௨.

பாராட்டி - கொண்டாடி மலை, ௩௫௩.

பாரி - ஓாவள்ளல, இவன் முலலைக்கொடிக்குத்தேர்கொடுத்தோன சிறு, ௯௧.

பாரித்தல - பரப்புதல. பெரு, ௬௪௨

பால் - பகுதி. திரு, ௧௧௮.

பாலை - பாலைப்பண் பெரு, ௧௮0 பாலைப்பூ கு, ௭௭ பாலையாழ்: கு, ௧௪௬, சிறு, ௩௬, பொரு, ௨௨.

பாளை - நடுயாமம்: நெ, ௧௨; மது, ௫௪௨.

பி.

பிடகை - பூந்தட்டு. நெ, ௩௯; மது, ௩௯௭.
பிடவம் - பிடவம்பூ. கு, ௭௮
பிணர் - சருச்சரை· திரு, ௫௦.
பிணி - தளை. மது, ௬௫௪
பிணிமார் - சோத்தற்கு மலை, ௩௨௬
பிணிமுகம் - முருகற்குரியயானை, மயிலு மாம: திரு, உ௪௭
பிணையூஉ - கைகோத்து மது, ௬௧௪
பித்திகம் - பிச்சி· நெ, ௪௦. பிச்சிப்பூ கு, ௮௯
பித்தை - மயிர் பெரு, ௪௮௨, பொரு, ௧௬௦.
பிழா - தட்டுப்பிழா பெரு, உ௭௬
பிளவை - பிளக்கப்பட்ட தசை மலை, ௧௭௬.
பிறக்கி - அடுக்கி· பொரு, உ௪௩
பிறகு - பின். பெரு, ௩௫௧; மு, ௧௦௧
பிறங்குதல் - பெருத்தல் மலை, ௧௧௧.
பிறழிய - முரிந்த. பொரு, ௧௭௮

பீ

பீரம் - பீர்க்கம்பூ கு, ௯௨ பீர்க்கு நெ, ௧௪.
பீலி - தோகை பெரு, ௩௩௧.

பு

புகா - திறம். பெரு, ௧௯௪.
புகல் - விருப்பம்· மது, ௫௯௬, ௭௨௬, மலை, உ௩௯, ௫௬௫.
புகல்வு - மனச்செருக்கு கு, ௧௩௫
புகழாவாகை - அகத்தி பெரு, ௧௦௯
புகன்று- விரும்பி. திரு, ௬௭, மது, ௧௧௨.
புட்டில் - தக்கோலத்தின் காய், அதுபுட் டில் போறலின் அப்பெயர் பெற்றது திரு, ௧௯௧.
புடையூஉ - கொட்டி : மலை, உ௦௪
புணர்மார் - கூட்டுதற்கு. நெ, ௬௭. கூடு தற்கு: மது, ௫௫௦.
புணரி - அலை· மு, உ௮' திரை: ப, ௯௭
புதல - சிறுதூறு மது, ௫௬௮. தூறு. மு, உ௫
புதவம் - அறுகு ப, உ௪௩.
புதவு - அறுகு மலை, ௪௪௧. வாசல் பெரு, ௫௨, ௧௨௭, மது, ௬௫.
புதுவோர் - புதியமாந்தர் மலை, உ௮௮
புதை - அம்புக்கட்டு. ப, உ௮௮, பெரு ௧௨௩.
புரட்டுமை - உருட்டுமை ப, உ௩௦.
புரவலன் - புரத்தலை வல்லவன் சிறு ௧௨௫.
புரி - கயிறு பெரு, ௧௮௧.
புரை - உயர்ச்சி மலை, ௮௮
புரையுநா - ஒப்பார்· திரு, உ௮௦.
புரையோர் - உயர்ந்தோர் கு, உ௦௫
புல - புலலரிசி பெரு, ௯௪.
புலந்து - வெறுத்து· பொரு, ௧௭௫.
புலம் - மெய்ஞ்ஞானம் திரு, ௬௩
புலம்ப - தனிக்கும்படியாக பெரு, உ௮௬ தனிப்ப திரு, உ௯௮
புலம்பு - தனிமை நெ, ௫ வருத்தம் மலை, ௪௧, ௪௧உ
புலமை - மெய்ஞ்ஞானம் திரு, உ௮௦
புலாதல் - உலாதல். பெரு, உ௭௬
புலவன் - அறிவுடையவன் திரு, உ௬௧
புலவு - புலாற்றம் ப, ௯௪
புலித்தொடர் - புலிச்சங்கிலி மு, ௬௨
புழகு - மலைவெருகு மலை, உ௧௧
புழல் - உட்டுளை சிறு, ௧௩௪, பெரு, ௧௮௧
புழுக்கல் - சோறு பொரு, ௧௧௪.
புழுக்கு - புழுக்கினது ப, ௬௪, பொரு, ௧௦௩ புழுங்கவெந்தது பெரு, ௧௧௫
புழை - சிலவழி. மலை, ௧௧௩. சிறியவாச ல ப, உ௮௭.
புள் - வளை மலை, உ௫௩
புறக்கொடாது - முதுகிடாது. ப, உ௯௦ முதுகுகொடாமல. ப, ௭௧.
புறங்கடை - பின்னிட்டதோன்: பெரு, ௩௨.
புறந்தரும் - பாதுகாக்கும்: மலை, ௩௭௪.

புறம் - இடம் திரு, ௩0௧.
புறவு - காடு பெரு, ௪௧௬, பொரு, ௨0௨, மலை, ௧0௪. சிறுகாடு. மலை, ௪அ.
புன்னுகம் - புன்னையின் விசேடம். கு, ௬௧.
புனம் - கொல்லை மலை, ௬௬.
புனிறு - ஈன்றணிமை சிறு, ௧௩௨

பூ

பூ - புகா. திரு, ௩0௩
பூசல - ஆரவாரம மது, ௨௬அ
பூட்கை - மேறகோள சிறு, அ௩, ௧௪௧ வலி திரு, ௨௪௭
பூண - பேரணிகலம் திரு, ௨௭௧, ப, ௨௬௭
பூததல் - பொலிவுபெறுதல் திரு, ௧௯௬
பூரிமம் - சிறகு, [சிறகு - தெருவின பக கம்] சாந்திட்ட தொட்டியுமாம மது, ௧அ
பூழி - புழுதி சிறு, ௧௩௪.

பெ

பெயா - பொருள் திரு, ௨௯௬, மது, ௯௬௬.
பெயாிய - போகினை மது, ௪0
பெரும்பொருள் - வீடு [௩௯-பககம.]
பெரும - பெருமானே பெரு, ௪௯௧

பே

பேகன் - ஓாவள்ளல, இவனமயிலுககுப போர்வை கொடுததோன் சிறு, அ௭.
பேணி - வழிபட்டு ப, ௨0௦ விரும்பியு ட்கொண்டு சிறு, ௨௪௪.
பேம் - அச்சம் ப, ௨௫, மது, ௭௯
பேழ் - பெருமை திரு, ௪௭.

பை.

பை - பசுமை. பெரு, ௧0௫
பைஙகொடி - பச்சிலைககொடி, பசசிலை யென்னுது சினைவினை முதன்மேலே ற்றிப் பைங்கொடியென்றா; எலலாவ றறினும பசுததிருததலிற பச்சிலையெ னறு பெயாபெறறது. திரு, ௧௬0
பைது - ஈரம் பெரு, ௨௩௬ பசுமை பெரு, ௨௩0

பொ.

பொஙகா - மரததின சிறியகொமபு மது, ௨௬௯
பொதி - குலை மலை, ௧௨௧
பொதியில - அமபலம திரு, ௨௨௯
பொதும்பா - இளமரககா பெரு, ௩௭௪, மது, ௧௧௫.
பொதுளிய - தழைதத திரு, ௧0
பொரீஇ - ஒபபிததுபபாாதது கு, ௩௧.
பொருநா - பொருவாா திரு, ௯௬.
பொருநன - உவமிககபபடுவோன, பொ ருவபபடுமவன பொருநனெனறினறது திரு, ௨௭௯ ஒபபறறவன், தானபிறாக கு உவமிககபபடுவானென்னும் பொரு ட்டு மது, ௪௨
பொழிதல - மிகசசொாிதல மலை, ௧௯அ
பொழியும - தஙகும மது, ௨௯௩
பொறி - அடையாளம ப, ௪0. ஒளி பெரு, ௪௪அ திரட்சி நெ, ௧௩. பீலி திரு, ௩0௬
பொறிதத - வைதத சிறு, ௪அ, மு, ௨.
பொறிதது - அடையாளமாக இட்டு ப, ௧௩௫
பொறை - சுமை பொரு, ௨௩௬ மலை சிறு, ௧0௬

போ.

போகு - போதல பொரு, அ௯.
போகிய - முறறுபபெறற பொரு, ௧அ.
போஙகம - மஞ்சாடிபபூ கு, ௭௪.
போந்தை - பனஙகுருத்து பொரு, ௧௪௩ பனை ப, ௭௪
போழ - வகிா பெரு, ௩0௭
போழந்த - பலவழியாகபபிளந்த மது, ௫அ
போழவு - பிளபபு மலை, ௧௬அ.

பௌ

பௌவம் - கடல்: பொரு, ௧௩௫.

ம

மகரப்பகுவாய் - சுறாவினது அங்காந்த வாயாகப் பண்ணினதலைக்கோலம்; ஆகுபெயர்: திரு, ௨௫

மகிழ் - கள், ஆகுபெயர் பொரு, அ௪

மகுளிபாய்தல் - அரக்குப்பாய்தல்: மலை, ௧0௩.

மஙகுல் - திசை. பெரு, ௪அ0.

மடி - மடிப்புடைவை மது, ௫௨0

மடிதல் - தொழிலொழிந்திருத்தல் பெரு, ௨௫௪

மடிந்து - மனவெழுச்சிதவிர்ந்து ப, ௯௩.

மடிய - துயில்கொள்ள மது, ௬௨அ.

மடியின் - தங்கின பெரு, ௨௫௪

மடை - மூட்டுவாய் நெ, ௧௨௪.

மண்டி - மிக்குச்சென்று திரு, ௫அ

மண்டுதல் - மிக்குச் செல்லுதல் மலை, ௫௨அ.

மண்ணி - பண்ணி திரு, ௨௨௭, மது, ௪௯௪. பூசி கு, ௧0அ

மண்ணுறுத்து - பண்ணி திரு, ௨௫

மணி - நீலமணி சிறு, ௧௪அ, மது, ௯௬

மணிச்சிகை - செம்மணிப்பூ கு, ௬௪

மத்தம் - மத்து: பெரு, ௧௫௬

மத்திகை - குதிரைச்சம்மட்டி மு, ௫௧

மதலை - கொடுங்கை நெ, ௪அ பற்றுக்கோடு: பெரு, ௩௪௬.

மதவலி - முருகன் திரு, ௨௭௫

மதன் - அழகு. சிறு, ௨௫௧ அறியாமை திரு, ௪ செருக்கு ப, ௨௭அ வலி மலை, ௨௬0, ௨அ0

மதாணி - பேரணிகலம். மது, ௪௬௧.

மயங்கி - கலங்கி: கு, ௫0.

மரபு - முறைமை சிறு, ௧௧அ, ௧௨௭, திரு, ௨௬௧.

மரா - ஒருமரம்: மலை, ௪௨அ

மராம் - செங்கடம்பு; வெண்கடம்புமாம்: திரு, ௧0. மரவம்பூ கு, அ௫.

மரீஇய - அடிப்பட இருந்த: மது, ௧௫௧.

மருகன் - குடியிலுள்ளவன் பெரு, ௪௫௲; மது, ௨௩.

மருங்கு - குலம் திரு, ௨௭௫, ப, ௨௭0. கூறு திரு, ௧௭௩.

மருங்குல் - உடம்பு பெரு, ௩௫௨.

மருண்ட - கலங்கிய பொரு, ௯அ.

மருதம் - மருதப்பண் மலை, ௪௭0.

மருப்பு - யாழ்த்தண்டு பொரு, ௧௩.

மருமான் - குடியிலுள்ளோன் சிறு, ௪௭, ௬௩, ௭௯

மலர்தல் - அகலல் பெரு, ௨௭௬.

மலைத்து - மாறுபட்டு. மலை, ௪௫

மலைந்து - சூடி மலை, ௧௫௯.

மலைமார் - சூடுதற்கு மலை, ௩0௬

மலைய - சூட மலை, ௫௬௯.

மழவர் - சிலவீரர் மது, ௩௯௫, ௬அ௭

மள்ளர் - வீரர் பெரு, ௪௫௫.

மள்ளன் - இளமைப்பகுதித் திருநாமத்தொன்று திரு, ௨௬௨.

மறவர் - கொடியோர் பெரு, ௪௫௫.

மறுக - கொண்டுபோக பொரு, ௨௧௭

மன - ஆக்கம் ப, ௨௯௧

மன்ற - அறுதியாக மலை, ௬௬

மன்றம் - ஊருக்குநடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி திரு, ௨௨௬

மன்னுயிர் - பல்லுயிர் திரு, ௨௭அ.

மா.

மா - ஒருமாநிலம் பொரு, ௧அ0 கருமை ப, ௯௫ மாமைநிறம் பெரு, ௧௬0.

மாக்கள் - அறிவில்லாதோர் மு, ௫௫

மாகதர் - இருந்தேத்துவார். மது, ௬௭0.

மாசு - அழுக்கு திரு, ௧௩அ

மாசுணம் - பெரும்பாம்பு மலை, ௨௬௧

மாட்டி - அழித்து மு, ௨௬. எரித்து: சிறு, ௧௫௬.

மாட்டிய - கொளுத்திய: ப, ௨௪௭; பெரு, ௩௪௯. கொளுத்திவைத்த. மலை, ௧௯௪.

மாமை - கரியநிறம்: மலை, ௩௫

மாயோய் - மாமை நிறத்தை யுடையோளே மு, ௨௧.

மாயோள் - கரியநிறத்தை யுடையோள் பொரு, ௧௪.
மாயோன் - மாமைநிறத்தை யுடையோன்' மது, ௫௯௧
மார் - அசை' மலை, ௧௯௯
மார்பு - வடிவு பெரு, ௨௪௫.
மால் - கருமை. பெரு, ௪௮௭ மயககம கு, ௯௭
மாலபு - கணணேணி மலை, ௩௧௬
மாலை - இயல்பு மலை, ௯௩.
மாழாந்து - மயஙகி பொரு, ௯௫.
மாறியோா - விற்றவாகள் பொரு, ௨௧௪
மானவிறலவேள் - ஒருகுறுநிலமன்னன மது, ௩௪௪

மி

மிசைமின் - தின்பீராக பெரு, ௨௬௨
மிண்டி - குததுகையிஞலே பெரு, ௯௨
மிலைந்த - சூடிய திரு, ௪௪
மிளிர - கீழ்மேலாக' பெரு, ௯௨
மிளை - காவல மலை, ௪0௯. காவறகாடு பெரு, ௧௨௬, ௪0௧, மது, ௬௪.

மீ

மீககூற்றம - மேலாகியசொல் சிறு, ௨௧௨
மீமிசை - மேல திரு, ௧௧௪, பொரு, ௧௩௫
மீளி - கூற்றுவன் பெரு, ௭௫, பொரு, ௧௪0

மு.

முகத்தலை - மனததுககினியவை நெ, ௧௫௬.
முகம் - பக்குவம் மது, ௨௯௫
முச்சி - கொணடை, திரு, ௨௬ மயிாமுடி மலை, ௧௮௨. முடி' கு, ௧0௪
முசுணடை - முசுண்டைககொடி மது, ௨௮௧
முட்டாது - முட்டுப்படாமல மலை, ௫௬௪,
முடலை - முறுக்கு நெ, ௩௨; பெரு, ௬௧
முடிநா - முடிவாா மது, ௫௧௪
முடிமார் - முடிப்பவா திரு, ௮௯.
முடுக்கா - நீர்குத்தின இடம். மலை, ௨௧௩
முடுக்குதல் - கடாவுதல்' நெ, ௮௫
முடுவல் - பெண்ணுய்' மலை, ௫௬௩.
முளாடகம்-கழிமுள்ளி சிறு, ௧௪௮; மது, ௯௬.
முது - பேரறிவு சிறு, ௪0 ;
முதுவெள்ளிலை - ஓா ஊா, இது குறுநில மன்னவாிருபபு மது, ௧௧௯.
முநது - முறபட திரு, ௨௫௧; மலை, ௨௮௪.
முநதூழ - பெருமூங்கில மலை, ௧௩௩
முரஞசிய - முற்றிய மலை, ௨௬௮.
முரஞ்சுதல - முறறுதல மலை, ௧௪௪.
முரமபு - பருககைகயையுடைய மேட்டுநிலம மலை, ௪௩௨
முரல - கதற' மது, ௧௭0
முரவை - வரி பொரு, ௧௧௩
முரறகை - தாளம மலை, ௩௯0
முருககி - அழித்து சிறு, ௨௪௭ கெடுத்து' திரு, ௯௯
முருகு - தெயவததன்மை. மது, ௧௮௧, ௭௨௪ மணம ப, ௩௭ வேள்வி மது, ௩௮
முழவு - மததளம மலை, ௩.
முளரி - விறகு நெ, ௫௫.
முளவுமா - எயபபன்றி மலை, ௧௭௬
முற்றி - தஙகி மது, ௨௩௮
முறறிய - முடிதத மலை, ௪0.
முனபு - வலி மது, ௬௯௧, மலை, ௧௮௬, ௪௭௩.
முன்னி - மேற்கொண்டு திரு, ௧௨௩
முனனிய - கருதிய பொரு, ௩.
முனை - பகைபபுலம்' கு, ௧௨௮, சிறு, ௧0௫, ப, ௨௩௮, மலை, ௫௯
முனைஇ - வெறுத்து ப, ௫௫, பெரு, ௨௨௪, மது, ௫௮௬.
முனையின்- வெறுககில் பெரு, ௧௮0, பொரு, ௧௮௪

மூ

மூடை - பொதி ப, ௧௩௭.
மூரல - சிறுத்தசோறு. பெரு, ௧௬௮.

மெ

மெய்ப்பை - சட்டை மு, ௬0.
மெல்குபு - மென்று. சிறு, ௪௫
மெலவெண - மெதவெதன பொரு, கஉஉ.

மே

மேஎய - மேவபபட்ட மது, ௫எஎ
மேம்படுந - மிக்கவனே. பெரு, ௪௫௬.
மேம்படுததவல்லாய பொரு, ௬0
மேவர - பொருந்துதல்வர திரு, க௩௬
மேனி - நிறம் நெ, க௪அ

மை

மைந்து - வலி கு, கஉக, பெரு, ௩௩அ, மலே, உ௬0, ௩௩உ

மொ.

மொசகுள் - கொபபுளம பொரு, ௪௫.

மோ

மோகூா - பழையனென்னுங குறுநிலம ன்னனூா: மது, ௫0அ.
மோடு - பெரியவுடல், வயிறுமாம் திரு, ௫0, ப, ௪௪; பெரு, ௪௫அ
மோதகம் - அப்பம்: மது, ௬உ௬.

மௌ.

மௌவல - மௌவற்பூ: கு, அக.

ய.

யவனா - சோனகா நெ, ௧0க; பெரு, ௩க௬; மு, ௬க.

யா.

யாணர் - செல்வவருவாய். பொரு, க. புது வருவாய்: ப, ௩உ, பெரு, உஉஅ, ௩௬ள்; மது, ௩௩0
யாதத - கட்டின. பெரு, உஅ௪
யாப்பு - பததலிறகுறுக்கே வலிபெறவிட் டுவது. மலே, உஅ
யாவதும - சிறிதும் பொரு, ௬௪.
யாறு - ஆறு மலே, உக௪
யானையநகுருகு - வணடாழ்ங்குருகு மது, ௬எ௪

யூ

யூகம் - கருங்குரஙகு திரு, ௩0உ.
யூபம் - குறைத்தலேப்பிணம மது, உஎ

வ

வசி - பிளபபு மலே, ௩0௩
வசிநது - பிளநது திரு, க0௬.
வசிவு - பிளந்துவடுபபடுதல மலே, ௬எ.
வசை - குற்றம் ப, க.
வஞ்சி - ஒரூா சிறு, ௫0. வஞ்சிபபூ. கு, அ௬
வட்டம் - ஆலவட்டம் நெ, ௫க. பரிசை திரு, கக௧.
வட்டி - கடகம் மலே, க௫உ
வடவா - வடநாட்டிலுள்ளார் நெ, ௫க; ப, உஎ௬
வடவனம் - வடவனபபூ. கு, அஎ.
வடி - வடு பெரு, ௩0௪; மலே, ௫கஉ.
வடிததல் - நரம்புகளே உருவல் பொரு, உ௩.
வடு - உரு சிறு, உ௫உ
வணடல் - விளேயாட்டு பெரு, ௩கக
வண்ணம் - குணம்: கு, ௩௪. நிறம்; சாதி: கு, கக௪.
வணர்ந்து - வளேந்து மலே, ௩எ.
வதுவை - கலியாணஞ்செய்த மகள் மலே, ௩0 மணமாலே: திரு, ககஎ.
வம்பலா - புதியவா ப, உ௪௪; பெரு, எ௬, ௩௬௫
வம்பு - கச்சு: கு, க௧அ.
வம்மென - வாருமென்று: பொரு, க0௪.

வயம் - வலி. திரு, ௯௧௧, மது, ௧௫
வயவா - படைத்தலைவர். சிறு, ௨௪௬
வயாம் - விரும்பும்: மலை, ௪௭௬
வயிர் - கொம்பென்னும் வாசசியம் திரு, ௧௨0.
வயிரியம் - கூத்தரேம் மலை, ௧௬௪.
வயிரியா - கூத்தா மது, ௭௫0
வரம் - வேண்டும்பொருள். திரு, ௬௪.
வரி - நிறம் ப, ௯௮ பாட்டு கு, ௧௧௧ புகா திரு, ௭௮
வருடை - வருடைமான: ப, ௧௯௯
வருதியர் - வருக கு, ௯௬
வரை - பககமலை மது, ௪௨ மூஙகில, வரைகளையுடைமையின் வரையாயிற்று, ஆகுபெயா [வரை - கணு] திரு, ௧௨
வரைந்த - எலலையிட்ட மலை, ௫௫௭
வரைப்பு - குளம், கோட்டம, வரைககபபடுதலின வரைபபு ஆகுபெயா பொரு, ௨௪0 மதில. ப, ௨௬௬, பெரு, ௧௨௨, பொரு, ௬௫
வரையாதுகொடுகதல - கலவிமிகுதியில்லாத பரிசிலாககுக கொடாதிருததலை மேற்கொள்ளாதே அவர்களஅளயிறகுத்தக்கன வறறைக கொடுததல்; தனககென ஒனறும வரைநதுவையாமற கொடுததலெனறுமாம் சிறு, ௨௧௭.
வல்சி - உணவு பெரு, ௧௯௭, ௯௪௯; மலை, ௬௮ சோறு மது, ௧௪௧.
வல்லூறு - சில்லூறு பெரு, ௬௮.
வலததல - கட்டுதல பொரு, ௫௧
வலநத - சுறறிககிடககினற மலை, ௨௧௬. தெற்றிய கு, ௪௨
வலம்புரி - வலமபுரிவடிவாகசசெய்த தலைக்கோலம் திரு, ௨௯.
வலவா - கட்டாத. பொரு, ௧௬௧.
வலைஞர் - வலையால் மீன்பிடிபபாா மது, ௨௫௬
வழங்கல - உலாவல் பொரு, ௪௬.
வழஙகுநா - கொடுபபவர் பெரு, ௪00
வழி - ஏவல் மது, ௧௮௬.
வழுமபு - குறறம்: மலை, ௨௨௧
வழூஉம் - காலோடும்: மலை, ௨௧௫.
வழை - சுரபுன்னை: மலை, ௧௮௧. சுரபுன்னைபபூ. கு, ௮௯.
வழைச்சு - இளமை பெரு, ௨௮0.
வள் - பெருமை சிறு, ௧௯௬; திரு, ௮, பெரு, ௫, மது, ௨௫௧
வளளி - வள்ளிப்பூ கு, ௭௬ வளை: நெ, ௯௬
வளம் - செல்வம் மலை, ௫௭௮
வளன - செலவம் பெரு, ௨௬.
வளைஇ - சுறறி கு, ௧௧௮. வளைத்து: மு, ௨௭ வளையவைதது திரு, ௯0
வறம் - வறகடம். பெரு, ௨௯.
வறல - உலாதல் சிறு, ௧௬௯
வறன - வறகடம பொரு, ௨௯௭.
வறிது - சிறிது சிறு, ௫0, ௮௯, மலை, ௨0௨, ௨௯௧
வறை - பொரிககறிகள் மது, ௭௫௬. பொரியல பெரு, ௧௯௯
வனகண - தறுகணமை மு, ௬௧.
வன்புலம - முல்லைநிலம் பெரு, ௨0௬.

வா

வாஙகிய - வளைநது நுடங்கிய திரு, ௧௪.
வாடாமாலை-பொனனரிமாலை திரு, ௭௬.
வாடாவளளி - வள்ளிககூத்து. பெரு, ௯௭0
வாடுனை - உபபுககண்டம் பெரு, ௧00.
வாணன் - ஓாசூரன மது, ௨0௬.
வாய - மெய மது, ௧௬
வாயபபுள - நறசொல மு, ௧௮.
வாய்வது - உணமை மு, ௨0
வாயில் - வழி: பொரு, ௭௫.
வார்ந்த - நேரிதாகிய. மது, ௬௧௪.
வாரவை - தொததுளிபபாய் பெரு, ௫0.
வாரி - யானைபடுகின்றஇடம் மலை, ௫௭௨
வாருதல - யாழ நரம்புகளைக் கூடத்தழுவல் பொரு, ௨௯
வாலுவன - மடையன்: மது, ௯௬.
வாரூது - அரியாது பெரு, ௧00.
வாணி - வாணிபபூ: கு, ௬௬.

வி.

விசித்த - இறுகவலித்த: மலை, ரு
விசும்பு - மேகம்: திரு, ௧௧௬; பெரு, ௧௩௫, மலை, ௧
விசையம - பாகு: மது, ௬௨௫
விடக்கு - இறைச்சி. ப, ௧௭௬
விடா - முழை மலை, ௩௧௨ முழைஞ்சு. சிறு, ௧௭0, மது, ௩0௮; மலை, ௩௨௪ விண்ட. திரு, ௩௧௪.
விடுபு - விட்டு. மது, ௫௩0
விடை - கிடாய்: திரு, ௨௩௨
விண்டு - மலை மது, ௨0௨
விதவை - பாறசோறு மலை, ௪௧௭.
விதுப்பு - நடுக்கம் கு, ௧௬௮.
வியப்பு - அதிசயம் மது, ௭௬௪ மேம்பா டு: கு, ௧௫.
வியம் - வழி மலை, ௪௨௭
வியன் - அகலம்· பெரு, ௪௧
விரகு - பணணியாரம, உபாயங்களாறப ணணுதலின் விரகென்றார்; ஆகுபெயா பொரு, ௧0௮.
விரை - சந்தனமுதலியன கு, ௭
விரைஇ - கலக்கையினாலே· ப, ௧௮௧ கல ந்து: திரு, ௧௧௧, ௨௧௮.
வில்யாழ் - வில்லாகியயாழ் பெரு, ௧௮௨
விலங்கு - குறுக்கு மது, ௭௭.
விலங்குதல் - குறுக்கிட்டுக்கிடத்தல. கு, ௧௧.
விலைஞர் - விற்பார மது, ௪0௫.
விழுமம் - இடும்பைகள கு, ௨௬0 வருத தம் மது, ௨௫௧.
விழுமிய - சீரிய. திரு, ௨௧௪
விளக்கம் - மோதிரம். நெ, ௧௬௪, மது, ௭௧௧
விளி - ஓசை பெரு, ௩00.
விளிவு - கேடு· திரு, ௨௧௨
விளையுள் - விளைதல. பொரு, ௨௪௭; மது, ௧0௧.
விறந்து - செறிந்து பெரு, ௨௨௬
விறல் - வெற்றி. திரு, ௩௮.
விறலியர் - விறல்பட ஆடுமகளிர். மலை, ௫௬௬. விறலபடப பாடியாடுவோர் [விறல - சத்துவம்] பொரு, ௧௧0

வீ

வீங்குதல - இறுகுதல் சிறு, ௨௨௨ பெரு, ௫௬
வீட - நீங்க பெரு, ௨௫0. போம்படி பொரு, ௮௭
வீயா - வீடாத பெரு, ௩௬௭.
வீயாது - மாறாது· மலை, ௭௬.
வீவு - கெடுத்தல் கு, ௩
வீழ் - விழுது பெரு, ௩௫௭
வீழ்தல் - விரும்புதல். கு, ௪௬.
வீளை - சீழ்க்கை· கு, ௧௬௧.
வீற்றிருந்த - வருத்தமின்றியிருந்த திரு ௭0
வீறு - பொலிவு திரு, ௨௮௩ வெற்றி கு ௧௫0, மது, ௫௪

வெ

வெடி - கேடு, ஓசையுமாம் மது, ௨௩௩
வெண்கூதாளம - வெண்டாளி. திரு ௧௧௨
வெண்ணில - ஓரூர், அது சேரனையும் ப ணடியனையும் கரிகாறசோழன் வென் இடம் பொரு, ௧௪௭.
வெண்மீன் - வெள்ளி ப, ௧
வெம்பி - வெதும்பி மலை, ௧௧௧
வெரீஇய - வெருவின. மலை, ௪0௬.
வெருவர - அச்சந்தோன்ற திரு, ௫௪ அச்சம வரும்படி திரு, ௨௪௧.
வெரூஉ - அச்சம். பொரு, ௧௭௧.
வெலீஇய - வெலலுதற்கு மு, ௫௭.
வெள்ளில - விளா திரு, ௩௭.
வெளில - அசையாதகம்பம் ப, ௧௭௨ கம்பம மலை, ௩௨௬.
வெறி - ஒழுங்கு· மது, ௬௧௭
வெறுத்த - செறிந்த. மலை, ௧௩, ௩௭௬.
வெறுத்து - செறிந்து. மது, ௭௩.

வே

வேண்டுநர் - விரும்புவோர் திரு, ௨௬௮
வேய்வை - குற்றம் பொரு, ௬௭
வேர் - வேர்ப்பு' பொரு, ௮0
வேரல் - சிறுமூங்கில் திரு, ௨௯௭; மலை, ௨௨௫. சிறுமூங்கிற்பூ கு, ௭௪
வேலன் - படிமத்தான திரு, ௧௯0, முருகக்கடவுள்வேலைத் தனக்கு அடையாளமாகக்கொண்டுதிரிதலின் வேலனென்றார்: திரு, ௨௨௨; மது, ௬௧௧
வேளூர் - நல்லியக்கோடனூர சிறு, ௬௭௫.
வேவை - வெந்தது' பொரு, ௧0௪. வெந்தபொரியல். மலை, ௧௬௮
வேழம - கொறுக்கச்சி: மது, ௨௫௭. வேழக்கோல' பெரு, ௨௬௫.
வேளாண்மை - உபகரித்தல. பொரு, ௭௫
வேளிர் - குறுநிலமன்னர் மது, ௫௫.

வை

வைப்பு - ஊர் திரு, ௨௪௪, பெரு, ௮௨.
வையியா - கூத்தர் மது, ௬௨௮

அருமபதவிளக்கம்

முற்றுப்பெற்றது

பத்துப்பாட்டு.

அருந்தொடர்விளக்கம்.

அ

அகலிருவானம் - தன்னையொழிந்த பூதங்கள் விரிதற்குக்காரணமாகிய பெருமையையுடைய ஆகாயம். மது, ௨௬௭
அகலிருவிசும்பு - தன்னையொழிந்த நான்குபூதமுந் தன்னிடத்தே அகன்றுவிரிதற்குக் காரணமான பெரிய ஆகாயம். பெரு, ௧.
அசைவுழியசைஇ - இளைத்தவிடத்தே இளைப்பாறி' பெரு, ௪௪
அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவான மயிரினையுடையாய்: கு, ௧௮0.
அஞ்சுவருபேய்மகள் - கண்டார்க்கு அச்சந்தோன்றுகின்ற பேயாகியமகள்' திரு, ௫௧
அடிபுதையரணம் - செருப்பு'பெரு, ௬௯
அணங்குடைநல்லில் - இல்லுறைதெய்வங்களையுடைய நன்றாகிய அகம் மது, ௫௭௮.
அணாச்செவி - எடுத்தசெவி பெரு, ௮0.
அணைமுதல - சார்ந்ததறி, அணையிடத்துத்தறியுமாம் ப, ௯௧.
அமராநோக்கம் - அமைதிபிறவாத அறிவு மலை, ௭௪
அரிக்கூடின்னியம் - அரித்தெழும் ஓசையையுடைய இனியவாச்சியம் மது, ௬௧௨
அரிசெத்து - ஞாயிற்றையொத்து; உவமையின்றுகவென்றுமாம்: பெரு, ௭௫.
அரிநெல் - அரிகின்றநெல்: பொரு, ௧௯
அரிமயிர்முன்கை - ஐம்மைமயிரினையுடைய முன்கை' பொரு, ௯௨.
அரும்படர் - ஆற்றுதற்கரிய நினைவு: நெ, ௧௬௭

அருவியான்ற - அருவிகளில்லையான: மது, ௱0௬

அலர்முலைச்செவிலி - பால்சுரந்த முலையினையுடைய செவிலி· பெரு, உ௫ ௦ - உ௫௪.

அலவனாட்டி - ஞெண்டுகளையாட்டி· ப, ௧0௪.

அவ்வாய் - அழகிய இடம் பெரு, ௬௪உ

அவ்விதழ - அழகிய இதழ். நெ, ௬௪.

அவையாவரிசி - குத்தாத கொழியலரிசி பெரு, உ௭௫.

அழிதருகமபலை - மிகுதியைததருகின்ற ஓசை. மது, ௫௬௪

அழிபசி - அறிவுமுதலியன அழிதறகுக் காரணமான பசி சிறு, ௧௩௦

அழுகுரறகூகை - இசைக்கு வருந்திக்கூப்பிடுகின்ற குரலையுடைய கூகை ப, உ௫அ

அறற்குழறபாணிதூஙகியவா - தாளவறுதியையுடைய குழலோசையின தாளத்திறகொபப ஆடியமகளிா சிறு, ௧௬உ

அறுகோட்டிரலை - அறலபட்ட கொமபினையுடைய புலவாயககலை ப, உ௪௫

அறைக்கரும்பு - அறுததலைசசெயயுங கருமபு· பொரு, ௧௯

அன்னத்தூ நிறததூவி - அனனசசேவலின் தூயநிறத்தையுடைய சூட்டு நெ, ௧௩உ.

ஆ

ஆசறுகாட்சி - குறறமறறவறிவு கு, ௧௭.

ஆடமை - சமைத்தலமைந்த மது, ௬உ௫.

ஆடமைப்பணைத்தோள் - அசைகின்ற மூங்கில்போலும் பெருததலையுடைய தோள்: பொரு, ௩உ.

ஆடுபசியுழந்த - அடுகின்றபசியாலே வருந்தின: பொரு, ௬௧.

ஆடுற்ற - அடுதலுற்ற· மது, ௯௫.

ஆண்டலைக்கொடி - தலை ஆண்மகன்தலையும் உடல் புள்ளின்வடிவுமாக எழுதினகொடி; இது, பேய்முதலியன பலியை நுகராமற் கட்டப்படுவது: திரு உஉ௭

ஆணிமுடுக்கி - ஆணிகளை இறுகத்தைத்து மலை, உ௭

ஆமபலநதீங்குழல் - ஆம்பலெனனும் பணணினையுடைய அழகிய இனிய குழல குறி, உஉஉ

ஆமான்சூட்டு - ஆமானினது சூட்டிறைசசி சிறு, ௧௭௭

ஆமான்புகல்வி - ஆமானிலேறு· கு, உ௫௩

ஆய்கோலவிரதொடி - அழகிய திரட்சியையுடைய விளஙகுகினற தொடி மது, ௫௬௩.

ஆய்தினையரிசி - அழகினையுடைய தினையரிசி பொரு, ௧௬

ஆய்தொடி - அழகிய நோந்த தொடி பொரு, ௧௪.

ஆய்மகள - ஆய்சசாதியிடபிறந்த மகள் பெரு, ௧௬உ

ஆரிடா - பொறுததறகரிய வருததம மலை, ௩௬அ

ஆரிப்படுகா - அரிதாயிழியும் வழி மலை, ௧௬௧.

ஆவியர்பெருமகன - ஆவியாகுடியிற்பிறந்த பெரியமகன சிறு, அ௬

ஆறுகிடந்தனனவகனெடுந்தெரு - யாறுகிடந்தாறபோன்ற அகனற நெடிய தெரு நெ, ௩0

ஆறுவிருபபு - மிகுகின்றவிருபபு: சிறு, உ௪௫

இ

இகநதன்றுமிலன - இகநதறுமிலன்· கு, உ௬௪

இகலாறறல் - மாறுபாட்டை நடத்துதலையுடைய· மது, ௫அ.

இகழபதம - நெகிழ்ந்தசெவ்வி· பெரு, ௩௧௩

இகன்மீக்கடவும் - மாறுபாட்டின்மிகுதியைச் செலுத்தும: கு, உ௭

இகுபெயல் - தாழகின்றமழை· சிறு, ௧௩.

இஞ்சிசெயயாபபாவைவளாந்து - இஞ்சி

முதல ஒருவராறபணணப்படாத பா வைகள்வளரப்பட்டு; இஞசிககிழங்கை ப் பாவையென்றல் மரபு மலே, கஉகூ, கஉ௫.

இணைத்தகோதை - இதழபறித்துககட்டி ன மாலே திரு, உ00

இணையீரோதி - கடையொத்த நெய்பபி னேயுடைய கூநதல் திரு, உ0

இயங்கடொடுமின - வாச்சியஙகளே வாசி ப்பீராக மலே, உஎஎ

இயஙகாவையயதுவள்ளியோரநசைஇ - வள்ளியோரினமையிற பரிசிலாசெல லாத உலகததே பரிசிறருவாரை வி ரும்பி; இனி இயங்கும்வையம் சகட மாகவின, உலகததிற்கு இயஙகாவைய மென வெளிபபடைகூறிற்றுமாம் சி று, ௯அ.

இரியல்போகி - கெடுதலேயுடையவாய நீ ஙகிபபோய' ப, ௫கூ.

இருகோட்டறுவை - முனனுமபினனும் தொங்கலாக நாலவிட்டதுகில நெ, ௯௫

இருஙகோவேள்மருஙகுசாய - ஐம்பெரு வேளிர குலமுழுதுங குறைய ப,உஅஉ

இருஞ்சேறு - கரியசேறு திரு, எஉ

இருததர-இருததலேச்செய்ய மது, ௪0கூ

இருபெருநியமம் - இரண்டாகிய பெரிய அஙகாடித்தெரு;நாளஙகாடி அலலஙகா டியாகிய இரண்டுகூறறை உடையதெ னறபடி மது, ௯கூ௫

இருபெருவேந்தாவினே - இருவராகிய பெ ரிய அரசரைச சநதுசெயவிககுந்தொ ழில: கு, உஎ-உஅ

[இரும்பனேவெளிறறின்புன்சாயன்ன குரூஉ மயிர்யாககைககுடாவடியுளியம்] வெளிறறின் இரும் பனேப் புன்சாய அ ன்ன குரூஉமயிா யாக்கைக் குடாவடி உளியம்—உள்ளே வெளிற்றினேயுடை த்தாகிய கரிய பனேயினது புல்லிய செ றும்பையொத்த கரியநிறத்தையுடைத் தாகிய மயிரினேயுடைய உடம்பினேயும வளேந்த அடியினேயுமுடைய கரடி திரு, ௯௯உ-௯௯௯

இருவாசசுட்டியபலவேறுதொல்குடி - தா யுந்தந்தையுமாகிய இருவர்குலத்தைய ம உலகததார் நன்றென்றுமதித்த பல வாய்வேறுபட்ட பழையகுடி திரு கஎஅ

இழையுலறிய - இழையினறிப பொலிவ ழிநத சிறு, கஅ

இளநலம் - இளேயவடிவு திரு, உகூ0.

இறுகுகுலே - காயநெருங்கின குலே மலே, க௯உ.

இன்னகையாயம் - இயலிசைநாடகத்தா லும இனிய மொழிகளாலும் இனிய மகிழ்ச்சியைச்செய்யும் திரள சிறு, உஉ0

இன்னரமபுளர-இனியநரமபை வாசிகக திரு, க௪உ

ஈ

ஈகைச்செநநுகம் - கொடையாகிய செவ வியபாரம சிறு, ககக

ஈரஙகழை - பசியகோல மலே, உ0எ

ஈரந்திரி - நெய்தோய்ந்ததிரி நெ, ௪உ

ஈரெண் - பசிய எளளு மலே, க0கூ.

ஈறறியாமை - ஈறறுதலொழிலேயுடைய யாமை பொரு, கஅகூ.

உ

உய்யாவரும்படர - உயிரைத தாங்கியிரா மைககுக் காரணமாகிய ஆறறுதறகரி ய நினேவு கு, கக

உயாவிழுசசீா - உயருஞ்சீரினேயுடைய புகழ திரு, கஉ௪

உரவுச்சினம - பாக்கின்றசினம' கு, க௯0

உருகெழுசெலவு- கண்டார் உட்குதல்பொ ருந்தும் நடை' திரு, ௫க

உரும்இடிமுரசம் - உருமேற்றினது இடி.

ப்புப்போலும் ஓசையையுடைய முரசு: திரு, க௨க.
உறைகிணறு - உறைவைத்தகிணறு ப, எ௬.

ஊ

[ஊமைமெணகினகுடாவடிககுருளை] எண்கின் குடாவடி ஊமைக் குருளை—கரடியின் வளைந்த அடியிணையுடைய வாய திறவாக்குட்டி மலை, ௫0௧
ஊழடிமுட்டம - முறையடிப்பாடாயப் பின்பு வழிமுட்டாயிருககும இடஙகள் கு, ௨௫அ.
ஊனசோறு இறைசசிகளையுடையசோறு மது, ௫௬௬

எ

எதிரபூஙகோதை -ஒனறறகொனறு மாறுபட்ட பூமாலை' மது, ௬௯அ
எய்யாநலவிசை - ஒருவராலும் அளநதறியவொண்ணாத நல்ல புகழ் திரு, ௬௧.
எரிநைப்ப - எரிகின்ன பொரு, ௨௬௪.
எல்லினிர்புகின - இராக்காலததையுடையிராய்ச செலலின், மனததே அககாலத்தைக்கருதுதலின் உடைமையாயிறறு: மலை, ௪௧௬.
எழாத்தோள் - முதுகிட்டார்மேற செலலாததோள்: மது, ௧எஎ.
எழினிவாங்கியவீரறைப்பள்ளி - திரையைவளைதத புறவறைக்குள்ளறையிற படுக்கை' மு, ௬௪
எழுவுறழ்திணிதோள் - கணையததோடு மாறுபடுகின்ற திணிந்ததோள். சிறு, ௧க௨.

ஏ

ஏட்டிலை - மென்மையையுடைய இலை பெரு, ௫௬.
ஏடிருமரை - பொறருமரை. பொரு, க௫௬.
ஏநதெழில் - உயர்ந்துதோன்றுகின்ற ழகு மெ, ௬அ.
ஏமமாக - இளபபுத்திர பெரு, ௬௬.
ஏழகததகா - மேழகக்கிடாய ப, க௪க
ஏனையுலகம் - மறுபிறப்பு. கு, ௨௪

ஐ

ஐதுநடநது - மெதமெனநடந்து' சிறு, எ
ஐவனவெணணெல் - ஐவனநெல்லென்னும் வெள்ளிய நெல் மது, ௨அஅ

ஒ

ஒனனுதவெவவா - தன ஏவலைப்பொருநதாத பகைவா பெரு, ௪க௬, மலை ௬அ௬, ௬௬எ.

ஓ

ஓடாததானை - முதுகிடாதபடை பெரு க0௨.
ஓடாபபூட்கையுறந்தை - தன்னிடத்திருந்தோா ஓடாமைக்குக் காரணமாகிய மேறகோளினையுடைய உறந்தை சிறு, அ௬
ஓகிமவிளக்கு - அன்னவிளககு: பெரு, ௬கஎ.
ஓமபாவள்ளல் - தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணாதநன்னன்' மலை, ௪00.
ஓவிறந்து - ஒழிவின்றி மலை, ௪எ௫.

க.

கடமான்கொழுங்குறை - கடமானின் கொழுவியதசை' மலை, கஎ௫.
கடல்வேட்டம் - கடலில் மீன்பிடித்தல். ப, க௨.
கடல்வேலிவியலகம் - கடலை வேலியாக வுடைய உலகு: சிறு, கக௪.
கடறகுட்டம் - கடல்சூழ்ந்த இடம்: மது, ௫௪0.
கடனுடைஞெண்பூங்கோதை - கடல்சேர்

ந்த நாட்டையுடையவனுகிய ஒள்ளிய பனந்தாரையுடைய சேரன மது, ௫௨௪.

கடுந்தெறறுழுடை - நெருங்கததெறறின குதிர்: பொரு, ௨௪௫

கடுப்புடைபபறவைசசாதி - எறியபபட்டாாக்குக கடுக்குந்தனமையைக கொடுத்தலே யுடைததாகிய குளவிததிரள் பெரு, ௨௨௧

கடும்பரிககடுமபு - கடிய செலவினையுடைய சுற்றம் மலை, ௩௬௪

கடுவோடொடுஙகியதூம்புடை வாலெயிறு - நஞ்சுடனே உறைகருள்ளேகிடந்த துளையினையுடைய வெள்ளிய எயிறு திரு, ௧௪௮

கணனுடைஇய - கணடுயினற ப, ௧௧௫

கணமாருடவா - விழிததகண இமைககுமளவிலே மறைகின்றகளவா மது, ௬௪௨.

கந்தழி - ஒருபறறுமறறு அருவாயததானேநிறகுந தததுவஙகடந்தபொருள் [௪௦ - மபககம]

கநதுடைபபொதியில - தெயவமுறையுநதறியினையுடைய அம்பலமை ப, ௨௪௧

கயஙகுடைந்தன்னவியம்தொட்டு - கயத்தைக கையாற்குடைநது விளையாடுநதன்மையவாக வாசசியஙகளைசசாறறி மது, ௬௬௬

கயகதலைமடபபிடி - மெலலிய தலையினையுடைய மடபபததையுடையபிடி மலை, ௬௦௭

கயவாயெருமை - பெரிய வாயையுடைய எருமை' சிறு, ௪௨

கராங்கலிதத - முதலைகளை செருககிததிரிநத ப, ௨௪௨

கருங்கடையெஃகம - கரிய காம்பினையுடைய வேல மலை, ௪௬௦.

கருஙகோட்டாமா - கரிய கொமபுகளையுடைய ஆமா' திரு, ௬௧௪ - ௬௧௫.

[கருஞ்சினையரவாய வேமபினஙகுழைததெரியல்:] கருஞ்சினை வேமபின அரவாய அமகுழைத்தெரியல - கரியகொமபினையுடைய வேம்பினுடைய வாளரததினவாயபோலும் விளிம்பினையுடைய அழகியதளிராறசெய்த மாலை: பொரு, ௧௪௩ - ௧௪௪

கருநதொழில-வலியதொழில சிறு, ௨௫௭, ப, ௬௨.

கலலாமாநதா - காமநுகாச்சியினையன்றி வேறொன்றையுங்கலலாத இளையோா மது, ௪௨௦.

கலலாவிளையா - தநதொழிலையொழியவேறுகல்லாத இளையா சிறு, ௬௬.

கலியாணா - செருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவாய மது, ௬௬௦.

கவலைமறுகு - பல சவாததனமையையுடைய குறுந்தெரு. மலை, ௪௮௨

கவளஙகைபப - கவளததைததீற்ற மது, ௬௫௧

கவிகுடில் - கவிநதகுடில் பெரு, ௨௨௫

கவைததாள் - கபபிததகால் பெரு, ௨௦௮.

கவைமுட்கருவி - கவைதத முள்ளையுடைய பரிகோல் மு, ௬௫.

கழலகட்கூகை - பிதுஙகிய கணணையுடைய கூகை திரு, ௪௧

கழறொடி - உழலுநதொடி சிறு, ௬௫, மலை, ௫௭௭

கழிபபியபின்றை - செய்துவிட்டபின்பு' பொரு, ௫௨.

கழுநீா - தீவினையைக கழுவுதறகுக் காரணமான தீாததநீா மது, ௪௨௭

கழுநீாதுணைபப - சழுநீாகளை மாலைகட்டுமபடியாக மது, ௫௯௧.

கழைபெய்தீநதயிா - மூங்கிறகுழாயிலே பெயத தோய்தத இனியதயிர்: மலை, ௫௨௬

கழைவளாதூமபு - மூங்கிலாகிய இசை வளரும் பெருவஙகியம்: மலை, ௫௬.

களளினிருமபைககலம் - கள்ளினையுடைததாகிய பெருமையினையுடைய குப்பிகள். மது, ௨௨௮

களிறறுததழுமபிருந்தகழறயஙகு திருந்த

டி-யானையைச்செலுத்துதலால உளதாகிய தழும்புகிடந்த வீரககழல்கிடந்தசையும் பிறககிடாத அடி' சிறு, ௧௨௩
களிறுமாய்கருங்கதிர்க்கழனி - யானைகளநின்றால அவறறைமறைக்கும்படி வ்ளைந்தகதிரையுடைய கழனி மது, ௨௪எ.
கறிமூடை - மிளகுபொதி ப, ௧அ௬

கா

காந்தட்டுடுப்பின கமழ்மட ல - காநதளினது துடுப்புபபோலுங கமழுகின்றமடலமலை, ௩௩௬
காம்புசொலித்தன்ன - மூங்கில ஆடையையுரித்தாலொதத சிறு, ௨௩௬
காய்ச்செந்நெல் - காயததசெந்நெல ப, ௧௩
காய்த்துணா - காயத்தகொததுமலை, ௰௨௧ காயை மிகவுடைய தொததுமலை, ௧௨.
கார்ககரும்பு - பசியகரும்பு. ப, ௩
காரகோடபலவு- காரகாலததாலே பழுததலையுடைய பலா மலை, ௧௨.
காழ்மண்டெஃகம் - காம்பிலே தைததவேல். மலை, ௧௨௧ காம்பு குழைசசினுள்ளேசெருகினவேல மது, எ௩௧.
காழகநுணஙகறல் -கருமையை இடததேயுடைய நுணமையையுடைய அறல்சிறு, ௬.

கி

கிம்புரிப்பகுவாய் - மகரவாயாகபபகுததவாய்: நெ, ௩௬.
கிளைமலர் - தொத்திலெழுந்த பூ சிறு, ௧௬0.
கிளையிதழ - புறவிதழ் கு, ௪0௧

கு

குடகாறறெறிநதகுப்பை - மேலகாறறாலே கையாலே தூவிததூற்றின பொலி: பெரு, ௨௪0.
குடிநிரலுடைமை - ஒருகுடியாகாமல் இரணடுகுடியும் ஒத்தலுடைமை: கு, ௩௯.
குடியகறறி - குடிமக்களைப்பெருக்கி: மது, எ௬௬
குடுமிக்கூகை - குட்டியினையுடைய கூகை: மது, ௧எ0.
குரலபுலர - கதிாமுற்ற மது, ௨எ௨.
குலலையமபுறவு - கஞ்சஙகுலலையையுடைய அழகிய காடு சிறு, ௨அ.
குளபபுவழியன்னகவடுபெபததல் - மான்குளம்பழுததிய இடத்தையொதத இரணடருகுந தாழநத நடுவுயர்ந்த பத்தல்: பொரு, ௪.
குளிாகொளீஇ - குளிர்ச்சியைக்கொளுத்தி பொரு, எஅ.
குறிஞ்சிசான்ற - புணர்சசியாகிய உரிபபொருளமைந்த. மது, ௩00
குறுந்தொடைநெடும்படிககால் - அணுகின படிகளையுடைய நெடிய ஏணிகள். ப, ௧௪௨.
குறுநெறிககொண்டகூந்தல - குறிதாகிய அறலைத தன்னிடநதேகொண்டமயிா: பெரு, ௧௬௨
குறும்பலலூா - ஒன்றற்கொன்று அண்ணிதாயப பலவாகிய ஊாகள் ப, ௨அ
குறுமபிடி - சிலசொட்டை மது, ௬௩எ.
குறுமுறியடகு - சிறிய இலைகளையுடைய இலைககறி மது, ௫௩௧
குன்றுகுயின்றன்ன-மலையை நடுவே வெளியாகததிறந்தாறபோனற நெ, அஅ.

கூ.

கூகைகுழற - கூகைகூபபிட. ப, ௨௬அ.
கூரஙகறபாறை - குடுமிக்கூரஙகறகளையுடைய பாறை மலை, ௩எ௩.

கை.

கைகவிதேறல் - தன்கடுமையாற் சிறிதமையுமென்று கைகவித்தற்குக் காரண

மான கட்டெளிவு பொரு, ௧௫அ, ௧௫௭

கைதோய்வன்னகாரமழைத தொழுதி - கை சென்றுபிடிக்கும் தன்மையையொத்த அணுகுதலையுடைய கரியமேகததிரள மலை, ௬௬உ

கைபுடையூஉ - கைகொட்டி மலை, உ௦௪

கொ.

கொட்டைக்கரையபட்டுடைநல்கி - திரளமுடிந்த முடிகளைக கரையிலேயுடைய பட்டாகிய உடைகளைத்தந்து பொரு, க௫௫

கொடுந்தறி - வளைந்தமுளைககோல நெ, ௫அ

கொடும்பறை - கணகள்வளைந்த பறை மது, ௫உ௬

கொடுமுடிவலைஞா - வளைநதமுடியினையுடைய வலையைவீசுவாா பெரு, உஎ௪

கொடுவாயிருமபு - வளைந்தவாயினையுடைய தூண்டில பெரு, உஅ௯

கொடுவிலெயினா - கொடியவில்லினையுடைய வேடா ப, உ௯௯.

கொண்டிமகளிா - பிடித்துவந்தமகளிா ப, உ௪௯. பொருளவாஙகுதலையுடைய பரத்தையா மது, ௫அ௬

கொய்சுவறபுரவி - மனசெருக்கால மயிரைப் பலகாலுஙகொயயும கழுததையுடைய குதிரை மலை, ௫எ௪

கொழுஙகடைமழைக்கண-அழகிய கடையினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய கண் பொரு, உ௯

கொழுங்குறை - பெரியதசை பொரு, க௦௫.

கொழுநிழல் - குளிாநதநிழல்: மது, ௭௦௯

கொழுமலர் - அழகியமலா' திரு, உஉ௬

கோ

கோட்டிற்செய்தகொடிஞ்சிநெடுந்தோ யானைக்கொம்பாற்செயத தாமரைமுகையினையுடைய நெடியதோ பொரு, க௬௩

கோட்டெங்கு - குலைகளையுடைய தெஙகு ப, க௯

கோணமீன - கோளாகியமீன் சிறு, உ௪உ.

கோதையினெழுகும் விரிநீாநல்வரல்வையை - மாலையொழுகினற போல ஓடும் பெருநீர் நன்றாகிவருதலை யுடைய வையை மது, ௬௬க - ௬௪௦

கோழியெறிநத கொடுஙகாறகனஙகுழை- கோழியையெறிந்த வளைந்தஇடத்தையுடையபொன்னாற்செயதமகரக்குழை ப, உ௬

கோளூன - கொழுத்தஇறைச்சி பொரு, க௦௫; மது, க௪க.

கோளியாலம - பழத்தைததன்னிடத்தே கொணடதாகிய ஆலமரம மலை, உ௬அ.

கௌ

கௌவைகறுபப - எளளிளஙகாய் முறற மது, உஎக

சா

சாந்துபுலர்திணிதோள் - சநதனம்பூசிப்புலருந்திண்ணியதோள சிறு, ௬அ.

சாந்துமறுக - சந்தனமரைக்கும்படியாக மது, ௫௫௬.

சி

சில்பதவுணவு - இடப்படும்பொருள்களுக்குச சிறியவாக இடப்படும் உணவு; என்றது உப்பை பெரு, ௬௪.

சில்வளை - சிலவாகியவளை. சிறு, கஎ௯.

சிறுபுன்மாலை - சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலைக்காலம்: மு, ௬

சின்மலாபெய்மமார்- சிலமலரிட்டு முடித்தலைவேண்டி' நெ, ௫௪.

சினந்திருகிய - சினமுறுகிய பெரு, ௫உ

சீ.

சீறியாழ் - சிறியயாழ்' மது, ௫௫௧

சு

சுகிர்புரிநரம்பு - வடித்துமுறுக்கினநரம்பு மலை, உ௯

சுடரிலைநெடுவேல் - எரிகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடியவேல. திரு, ௪௬

சுரியிரும்பித்தை - கடைகுழன்ற கரியமயிர்: பொரு, ௧௬0.

சுரிவளர்குஞ்சி - கடைகுழன்று வளர்ந்த மயிர்: கு, ௧0௭, ௧௧உ.

சுழல்விழிப பசுங்கட் சூர்த்த நோக்கின் - கோபத்தாற்சுழலும விழியையுடைய பசியகண்ணினையும் கொடுமைசெய்த பார்வையினையும். திரு, ௪அ.

சூ

சூழ்சுளைப் பெரும்பழம் - தினபார்விரும்பிச்சூழும் சுளையையுடைய பெரியபழம்: பெரு, ௬௫௬.

செ

செய்பூங்கண்ணி - கிடேசகையார் செய பூவினையுடைய மாலை சிறு, ௫௪

செயிர்த்துநோக்கி - குற்றத்தைசசெயது பார்த்து' ப, உஅ0.

செல்லாநல்லிசை - கெடாத நல்லபுகழ் மலை, ௬அஅ.

செல்லிசை நிலைஇய பண்பினல்லியக்கோடன் - பிறரிடத்து நில்லாமறபோசின்ற புகழ் தன்னிடத்தேநிற்றற்குக் காரணமான குணத்தினையுடைய நல்லியக்கோடன். சிறு, உ௬அ - உ௬௯

செவ்வேல் - செய்யவேல; எக்காலமும் போர் செய்தலின் செவ்வேலென்ப திரு, ௬௧.

சே.

சேயாறு - ஓர்யாறு: மலை, ௪௭௬

சொ

சொன்மலை - சொற்களினீட்டம்: திரு, உ௬௩

சோ

சோற்றமலை - சோற்றுக்கட்டி பெரு, உஉ௪.

சோறுவாயத்தொழிந்தோர் - செஞ்சோற்றுக்கடனிறுத்துப்பட்டவீரர் மு, எஉ

த

தண்டினாதரீஇ - நலிந்து தின்னப்பண்ணி மலை, ௪உ௫

தணபணணியம் - நெலலையொழிந்த பணடம் ப, ௧௬௪

தண்மீனசூடு - மிகவுமுலராத மீனைச்சுட்டது பெரு, உஅஉ.

தம்பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்ந்தோர் - தம்பெயரை உலகிலநிறுததாமல் தம்முடனேகொணடு பொன்றககெட்டுப்போன அரசர் மலை, ௫௫௩

தவபபல - மிகபபல மலை, ௩௧அ.

தளிரேர்மேனி - மாந்தளிரையொதத நிறம்' நெ, ௧௪அ

தா.

தாசினை - பரநதகொமபு கு, ௧௪௯.

தாழ்பெருந்தடக்கை - நிலததேகிடக்கின்ற பெரிய வளைவினையுடையகை, திரு, ௧௫அ.

தாழையன்னம் பூபப - தாழை அன்னம் போலப் பூக்கையினால் சிறு, ௧௪௬.

தி

திணகாழ்வயிரெழுநதிசைபப - திண்ணியவயிரததையுடைய கொம்பு மிககொலிபப' திரு, ௧௧௯ - ௧உ0.

திண்ணிலைப்போர்வாய்க்கதவம் - சிக்கென்ற நிலையினையுடைய இரணடுகதவுந் தம்முட்பொருதல்வாயத்த கதவு: நெ, ௬உ-௬௩.

திணிதோள் - சிக்கென்றதோள் திரு, கஙஉ.

திமிலவேட்டுவா - மீன்படகாலே வேட்டையாடுவாா. மது, ககரு

திரிபுரிநரமபின் றீந்தொடை - முறுக்குதலபுரிந்த நரம்பின் இனிதாகியகட்டினையுடைய யாழ் ப, உஙச.

திருகிளாசெலவன் - திருமகளவிளங்குஞசெலவன் திரு, கஙக

திருத்துஞ்சும் - திருமகடஙகும ப, சக.

திருநகா - திருமகளையுடையநகா மது, உகரு.

திருமறுமாாபு - திருவாகிய மறுவையணிந்த மாாபு பெரு, உக.

திருமாவளவன - திருவினபெருமையையுடைய கரிகாறபெருவளததான ப, உகக.

திருமுகம் - அழகினையுடையமுகம் மது, சசஅ.

திைாபிறழிய இருமபௌவம - திைாமுரிநத கரியகடல. பொரு, களஅ

திலகநதைஇய - திலகமிட்ட திரு, உச

தீ

தீஞ்சேறறுககடிகை - கணடசருககைாத தேறு. மது, ருஉ.

தீஞசேறு - இனியபாகோடு சோததுககைாத்த மா மது, ருஉள

தீம்புளி - கருபபுககட்டிகூடடிப பொரிததபுளி மது, ருகஅ

து.

துஞ்சாமுழவு - ஓசையை ஒருகாலுமறுத முழவு கு, உருரு

துடிககுடிஞை - துடியோசைபோலும ஓசையினையுடைய பேராநதை பொரு, உகo

துணிமழை - தெளிந்தமேகம சிறு, உருரு.

துணைததக - தம்மிலொததறகுப் பொருநத. திரு, ருo.

துணையாாகோதை - இணைதனிநைந்த மாலை. சிறு, ருரு.

தும்மயிரடககியசேக்கை - மெல்லிய தலைமயிரினையுடைய சேணமிட்ட படுக்கை. மலை, சகஅ

துயல்கழை - அசைகின்றமூங்கில் சிறு, உருரு.

துயின்மடிந்து - துயிலகொணடுகிடந்து ப, ககள

துவாமுடிதததுகளறுமுசசி - வேண்டுவனகூட்டி முற்றமுடித்த குற்றமறுகின்றகொணடை திரு, உரு.

துவனறிருககை - நிறைநத இருப்பு ப, களச

துறுகல - நெருஙகினமலை. ப, உருச; மலை, கருக

துனிகூரெவ்வம் - நன்னை வெறுத்தல்மிகக வருத்தம சிறு, ருக.

தூ

தூமபுடைத்திரடாள - உள்ளுப்பொய்யையுடைததாகிய திரணடதாள் பெரு, உருக

தூவறகலிதத புதுமுகையூன்செத்து - மழையாலே செருககிவளாந்த புதியமுகையை ஊனுககககருதி மலை, கசரு.

தூவறகலிததவிாநனைவளாகொடி - மழையாறசெருகின பரக்கின்ற அரும்புகளையுடைய மணமவளருகினற நறைக்கொடி மலை, ருகச

தெ.

தெஙகினமுப்புடைததிரள்காய் - தெங்கினுடைய மூன்றுபுடைபபினையுடைய திரணடகாய், பழுத்தால் அடி மூன்றுகபபுடைததல அதற்கியலபு: பெரு, ருருச.

தெவவாககோககியவேல - பகைவனாக கொலலுதறகுறுதியிட்டுவைதத வேல். ப, உகக-ருoo.

தெவ்வர் திறைதுறைபோகிய செலவன்- பகைவரைத்திறைகொள்ளும கூறுபாடுகளெல்லாம் முடியபபோன செல்வன் பொரு, ௧௨௦-௧௨௧.

தெவ்வர்முனைகவர்ந்து- பகைவர்மண்ணைக்கொண்டு மு, ௧௮-௧௯.

தே

தேக்கட்டேறல - தேனாற்செய்த கட்டெளிவு திரு, ௧௯௫

தேம்படுகவுள்-மதம்பாயகின்றகதுபபு மு, ௫௧.

தேம்பிழிதேறல - தேனாற்சமைத்த கட்டெளிவு கு, ௧௫௫

தேனெய் - தேனாகியநெய் பொரு,௨௧௪

தொ

தொடித்தோட்கை - வீரவளையையுடையவாகிய தோளையுடைய கை மது, ௫௪.

தொன்மருங்கறிஞர் - பழைதாகிய நூலையறிவார்: கு, ௧௮.

தொன்முதுபெண்டிர் - பழமை மூதத பெண்டிர் மது, ௪௦௯

தோ

தோடாழ்குளம - கையைமேலே கூப்பிமுழுகி நீர்நிலைகாட்டுங்காலத்துக் கையமிழ்ந்துங்குளம் பெரு, ௨௭௫

தோளோச்சி - தோளையெடுத்து பெரு, ௧௪௫

ந

நடைப்பரிகாரம - இல்லறம் நடத்துதற்கு வேண்டும்பொருள சிறு, ௧௦௪.

நண்ணுவழி-அண்ணிதானஇடம பொரு, ௭௬

நள்ளென்யாமம் - நள்ளெனனுமோசையையுடைய யாமம் நெ, ௧௮௬.

நற்போர் - அறத்தாற்பொருகின்ற போர் மு, ௫௮

நறவுமகிழ்ந்து - நெல்லாற்சமைத்தகள்ளையுண்டுமகிழ்ந்து மலை, ௧௭௨ மதுவையுண்டு மது, ௬௭௧.

நன்பகல் - அடியொத்தகாலம் ப, ௨௬௮ எப்பொருளுமறுகாதற்கு நன்றாகிய பகல் திரு, ௧௫௦

நன்பகலந்தி - நன்றான உச்சிக்காலமான சந்தி. பொரு, ௪௬

நன்மாமயிலின்மென்மெலவியலி - நன்றாகிய பெருமையையுடைய மயில்போலே மெதமெதென மெதமெதென நடந்து மது, ௬௦௮

நனந்தலை - அகற்சியையுடைத்தாகிய இடம் மது, ௪௫௦

நனிபல - மிக்கபல சிறு, ௨௮௬.

நனைஞாழல - அரும்பினஞாழல் பொரு, ௧௯௭

நா

நாகுமுதிர் -இளமைமுதிர்ந்த சிறு, ௧௦௮.

நாகுமுதிர்நுணவம - இளமை முதிர்ந்த நுணா சிறு, ௫௧

நாட்போது - நாட்காலத்திற்பூ சிறு,௧௮௫.

நாண்மகிழிருக்கை - நாளோலக்கம் மலை, ௭௬.

நாண்மலர் - நாட்காலத்து மலர் சிறு,௨௫

நாவியன்மருங்கினவில்பபாடி - நாப்புடைபெயருமளவிலே பயில வுச்சரித்து திரு, ௧௮௭

நாளிருக்கை - நாளோலக்க இருப்பு மது, ௫௨௫

நி

நிமிர்பரிப்புரவி- நிமிர்ந்தசெலவினையுடைய குதிரை ப, ௧௮௫.

நிரைதிமில்வேட்டுவர்- நிரைத்த மீன்படகாலே வேட்டையாடுவார் மது,௧௧௬

நில்லாவுலகத்துநிலைமைதூக்கி - செல்வமும் யாக்கையுமுதலியன நிலைநில்லா

தவுலகத்துப புகழைச சீர்தூக்கிப்பாராத்து: பொரு, கஎசு.

நிலவெகா - நிலவுபோலும இடுமணல பொரு, உகக

நிலைத்துறை - நிலையாய்ப்போம துறை மலை, உ௮௦

நீ

நீத்தம குளஙகொளசசாறறி - பெருக்கை க குளஙகள் கொளளும்படி நிறைததுமது, உசசு

நீரநணிப்பிரமபு - நீர்க்கு அணித்தாய்நின்ற பிரம்பு பெரு, உ௮௮

நீரபெயாசசுழியினிறைந்தகொபபூழ் - நீரினிடததுப பெயாதலையுடைய சுழிபோல உததமவிலக்கணங்கள நிறைந்த கொபபூழ் பொரு, ௬எ

நீரவாய்ததணபணை - நீரை எபபொழுதும் தன்னிடததேயுடைததாகிய தணணிய மருதநிலம் பொரு, கசு௮-கசுசு

நீலபபைஙகுடம் - பசசைக்குப்பி பெரு, ௬௮உ

நீலப்பைஞ்சுனை - சரவணபபொயகை, நீலமென்றா, அதினின்ற நீலநிறததை யுடைய தருப்பைபயை திரு, உ௫௬

நீனிறமுல்லை - நீலநிறததையுடைய முல்லைககொடி பொரு, உஉக

நு

நுணணுருககுற்ற-கணிய உருக்குதலுறற மலை, ௪

நெ.

நெடுஙகாழககணடம-நெடிய குததுககோலுடனேபணணின பலநிறததாற் கூறுபட்ட மதிட்டிரை மு, ௪௪

நெடுநுகத்துபபகல- நெடிய நுகததிறறைதத பகலாணி. ப, உ௦சு.

நெயகனிந்திருளியகதுபபு - எணணெயிலெமுறறுபபெறறு இருணடமயிர.சிறு, க௪.

நெய்தலசான்ற - இரஙகலாகிய உரிபபொருளமைநத மது, ௬உ௫

நெயமிதிகவளம் - நெய்யைவாரததுமிதிதத கவளம பெரு, ௬௬௪

நெய்யுமிழசுரை - நெயயைக காலுகினற திரிககுழாய் மு, ௪௮

நெலலுமலருநதூயகைகைதொழுது - நெலலையுமலரையுஞ்சிதறி இலலுறைதெய்வதநதை வணஙகி நெ, ௪௬

நே

நோவாயககட்டளை-மாடததின்கட்சாலேகம நெ, ௬உ

நோ

நோனஞாள - நடநத வலியையுடையவாகிய கால் பெரு, சு௮. வலியையுடைய முயறசி பொரு, ௫௬.

ப

பகட்டாவீன்றகொடுநடைக்குழவி - பெருமையையுடைய பசுககளீன்ற வளைந்த அடியையுடையகனறு பெரு, உ௪௬.

பகறபெயன் மழைவீழுந்தன்ன மாததாட்கமுகு - பகறபொழுதிலே பெய்தலையுடைய மழை கால்வீழநதாலொத்த பெரிய தணடினையுடைய கமுகுகள் பெரு, ௬௬உ-௬௬௬

பகைமுனை - பகைபபுலம் மது, ௪௦உ.

பசுந்தினை - செவவிததினை பெரு, கசு௮

பசுமபதம் - விளைந்தநெல்லும் பறிகுஙக முதும, இதறகுஅரிசியும கறியுமென்று முரைபபா ப, உ௦௬

பசுமபொதிதநேறல - பசிய முளையாலாக கின கட்டெளிவு. மலை, ௪சு௬.

பசுமெழுககு - புதுமெழுக்கு ப, கசுசு

பஞசாய்ககோரை பல்விறசவட்டிப புணாநாரபபெயத புனைவின்கணணி - தண்டாஞகிய கோரையைப் பல்லாலேமெனறுமென்று கிழிததுமுடிந்த நாரார்க

ட்டின புனைதற்கினியமாலை' பெரு, உகஎ-உகஅ
படம்புக்கு - சட்டையிட்டு' பெரு, சுகூ
படாந்திகும் - நினைததுச் செலகின்றேம் மலை, சOO, சஉச
படலைக்கண்ணி - கலம்பகமாகிய மாலை பெரு, கஎச தழைவிரவின மாலை நெ, ௬க, பெரு, சுO
பணணமை - பணகுறைவறற. பொரு, கOகூ
பணைமருளுேன்ருள் - மூரசென்றுமருளு ம் வலியகால் நெ, ககூ
பதனறிந்து - காலமறிந்து' பொரு, கOஉ
பதியெழுவறியாபபழுஙகுடி - ஊரினின்று ம்போதலையறியாத பழையகுடி மலை, சஎகூ.
பராரை - பரியமேற குறங்கு பொரு, கOச.
பரிசிலவாழக்கைபபரிசிலா - பிறாகையி லேறறபொருளால இலவாழ்ககைநடத துதலையுடைய பாணா கூததா முதலி யோா: சிறு, உகஅ.
பரிதியிறறெடுதத தணகமழலரிருல் - ஞா யிற்றின் மண்டிலததைப்போல ஈவை ககபபட்ட தண்ணியவாய மணககின்ற விரிந்த தேன்கூடு திரு, உகூகூ - ௬OO
பரியணாககமுகு - பரிய தாளினையுடைய க முகு பெரு, எ
பருநதிருந்துக்குமபன்மாணலலில - பரு நது இளைபபாறியிருந்துபினபு உயரபப றககும் பலதொழின்மாட்சிமைப்பட்ட நல்ல இல மது, ௫Oஉ.
பருந்துபறககலலாபபாரவறபாசறை -உய ரப்பறக்கும் பருந்துகளும் பறததலாற ருத உயர்சசியையுடைய அரணகளையு டைய பாசறை மது, உ௬க.
பரோெறுழ்ககழல - பெரிய அழகிய வலி யினையுடைய கழல ப, உகூச.
பரேரெறுழ்ததிணிதோள்-பரியஅழகினையு ம் வலியினையுமுடைய இறுகினதோள் பெரு, சுO பருத்த அழகினையுடையவா கிய வலியினையுடைய இறுகினதோள் நெ, ௬க.
பல்கேள்விததுறைபோகிய - பலவாகிய கேட்டற்றெழிலையுடைய நூற்றிரளை முறறககறற' ப, கசுக.
பல்பொறிமஞ்ஞை- பல பீலியையுடைய மயில், பொறி - ஆகுபெயர்: திரு, கஉஉ.
பல்வரிக்கொடுஞ்சிறைபபுள - பலவரியி னையுடைத்தாகிய வளைந்த சிறகினையு டைய கருடன் திரு, க௫O-க௫க.
பலவுறுதிருமணி - பலவிலைபெற்ற அழகி ய மாணிக்கம். மலை, ௫கசு.
பழம்படுதேறல - பழையதாகிய களிப்பு மிகுகின்ற கட்டெளிவு சிறு, க௫கூ.
பழமுதிர்சோலை - பழமுறறின சோலை திரு, ௬கஎ
பழுமிளகு - பழுததமிளகு' கு, கஅஎ
பள்ளியயர - துயிலுதலைசசெய்ய' மது, சுஉ௬.
பறைவெரூஉநுவலும்வேழம - பறை எ ல்லாருககும அசசத்தைச சாற்றுதற்கு ககாரணமாகிய யானை பொரு, கஎக-கஎஉ.
பனமபோந்தை - பனஙகுருத்து, அதனி பததினின்றும் போந்ததனுற போந் தையென்றா பொரு, கச௬.

பா.

பாடினபடுமணியிரட்ட - ஓசை இனிதா கிய ஒலிககின்றமணியை மாறியொலி ககபபண்ண' திரு, கக௫.
பாடுபுலாந்தநறுஞ்சாந்து - பூசினபடியே புலாந்த நறியசந்தனம் மது, உஉசு
பாண்டிலவிளக்கு - கால்விளககு' நெ, கஎ௫
பாணமகன்-பாணனுகியமகன. சிறு, ௬எ.
பாணிதூஙக - தாளததிற்கு ஆட பொ ரு, ககO.
பாய்மணற்பநதர் - பரந்த மணலையுடைய பநதா பெரு, உசுஎ.
பாயிருள் - பரந்த இருள். பெரு, க.
பாலைசான்றசுரம - பிரிவாகிய உரிப்பொ ருளமைந்த அருநிலம் மது, ௬கச.
பாலைநின்ற பாலைநெடுவழி - பாலைததன்

மை நிலைபெற்றமையாற்பிறந்த பாலை நிலமாகிய தொலையாதவழி சிறு, ௧௧
பாவைகுழந்து - பாவைகளைப்பண்ணி ப, ௧௦௨.

பி

பிணவுநாய்முடுக்கியதடி - பெண்ணாகிய நாய் ஓடிக்கடித்த உடும்பின் தடிகள மலை, ௧௭௭
பிணியகம - காவலிடம ப, ௨௨௨
பிணையறகோதை - பிணைததலையுடைய மாலை மலை, ௫௪௯
பிறக்கிட்டு - கொண்டையிலே முடிதது மது, ௫௬௨.
பிறங்குமலை - பெரியமலை கு, ௨௦௮
பிறழ்பல் - நிரையொவ்வாத பல் திரு, ௪௭

பீ

பீடுகெழுதிரு - பெருமைபொருந்தினசெலவம் பொரு, ௫௫

பு

புகழ்கூடல மதுரை - புகழைக்கூடுதலை யுடைய மதுரை மது, ௪௨௯, ௬௯௯.
புட்பிறரறியவும் - வளைகழலுதலைப பிறரறியவும் கு, ௧௦.
புணரியொடுயாறுதலை மணக்கும் - கடலிற்றிரையோடே காவிரி தலைகரக்கும் ப, ௯௭
புதுநிறைவந்தபுனலஞ்சாயல் - புதுப்பெருக்காய்வந்த நீரபோலும்அழகையுடைய மென்மை: மலை, ௬௧
புரியடங்குநரம்பு - முறுக்கடங்கின நரம்பு: சிறு, ௫௪.
புரைதவவுயரிய - உயாசசிமிக உயாநத மலை, ௫௭௭.
புல்லெனட்டில் - பொலிவழிந்த அடுக்களை: சிறு, ௧௫௨.
புலவுவாய்ப்பாண - கறறகல்வியை வெறுததுக்கூறுகின்ற வாயினையுடையபாண, புலானறுகின்ற வாயென்றுமாம பெரு, ௨௨
புலவுவில - எயதவமபுதனனை மீணடும் தொடுததலிற புலானறறதனதயுடைய வில மது, ௧௪௨
புழறகோடு - உள்ளுபபொயயானகொமபு கு, ௨௫
புற்றிறகுரும்பி - புறறுமபழஞ்சோறு பெரு, ௨௭௭
புறசசேரி - இழிகுலததோரிருக்கும் தெரு ப, ௭௬
புறந்தரபப - முதுகிலேயடிபப பெரு, ௫௮
புன்புறவரிபபூ - புறகெனற புறததினையுமவரிகளையுமுடைய பூ பெரு, ௫௭௬
புனபொதுவாவழிபொன்ற - புல்லியஇடையராய அரசாளவோாகிளை முழுதுங்கெட்டுபபோக ப, ௨௮௧.
புனறலைமகாா - சிவநத தலையினையுடைய பிள்ளைகள் மலை, ௨௫ புறகெனற தலையினை யுடைய பிளளைகள மலை, ௨௧௭

பூ

பூககனிநது - பூதொழில முறறுபபெறறு பொரு, ௮௨
பூந்தொடி - பூததொழிலையுடைய தொடி மது, ௪௪௬

பெ.

பெட்டாவளைவயின் - பேணிபபாடுவதறகு முன்னே பொரு, ௭௫
பெடைமயிலுரு - பெடைமயிலருகுநின்ற மயில்போலுஞ் சாயல பொரு, ௪௭
பெரிதாணட - நெடுங்காலமுலகை ஆணட பொரு, ௨௨௯.
பெருந்தகுஅடி - பெருமை தககிருக்கின்ற அடி, பெருவென்னுமுதனிலை பெருமையையுணர்த்திநின்றது பொரு, ௪௨.
பெருநதகுபாடினி - பெருமைதககிருக்கின்ற பாடினி பொரு, ௪௭.

பெருந்தகை - பெரிய தகுதிப்பாடுடை யவன். கு, கஎக

பெருந்தடக்கை -பெரிய வளைவினையுடை யகை பொரு, கஎக

பெரும்பெயா - பெரும்பொருள மது, சுககூ

பெருவிறல் - பெரிய வெறறியையுடைய வன் கு, ககூ

பே

பேரிசையாளன- பெரிய புகழையாளுத லையுடையவன' திரு, உஎ

பேரிளம்பெணடிா - பெரிய இளமையினை யுடைய பெணடிா மது, சசுரு

பேழ்வாய் - பெருமையையுடைய வாய திரு, சஎ

பை.

பைத்தபாமபு - படமவிரிதத பாம்பு பொ ரு, சுகூ

பைதிாபாணா - பசுமையறறபாணா, என் றது கலவிமுதிர்ந்தமையின இளமை யற்ற பாணரென்றவாறு மலை, சO.

பைங்நிணை - பசுதத அரும்பு சிறு, கசுச.

பைபயக்கழிமின் -மெலலமெல்லப போ வீர். மலை, ருஅரு

பைமபாகல -பசியபாகல பொரு, ககூச.

பொ

பாருநாககாயினும் புலவாககாயினு ம ருமறைநாவி னந்தணாககாயினுஙகட வுண்மால்வரை கண்விடுததன்ன, வ டையாவாயிலவனருங்கடை குறுகி] பொருநர்ககு அடையாவாயினும புல வர்க்கு அடையாவாயினும அருமறை நாவின் அந்தணாககு அடையாவாயினு ம் அரு கடவுள் மால்வரை கணவிடுதத ன்ன அவன் கடைவாயில் குறுகி—கிணை ப்பாணாக்கு அடைககபபடாவாயினும் அறிவுடையோர்ககு அடைககப்படா வாயினும், அரிய வேததகதையுடைத்தா கிய நாவினையுடைய அநதணாக்கு அ டைககபபடாவாயினும ஏனையோாககு உளளே சேறற்கரிய, தெய்வஙகளிருக கினற பெருமையையுடைய மேரு ஒரு கணணைவிழிததுப பாாததா லொதத அவனுடைய தலைவாயிலை அணுகி.சிறு, உ0ரு-உ0௪-உ0ரு-உ0சு.

பொருபுனல - கரையைககுததுகின்றபு னல சிறு, ககஅ

பொலலமபொத்திய - இரணடுதலையுஙகூ ட்டிததைதத பொரு, அ

பொழிமழைதுறந்த புகைவேய குனறம - பெயகினறமழை துறததலால நிலததி ன்கண எழுந்த ஆவிசூழந்த மலை பெ ரு, கக.

பொறையுயிாதது - சுமையை இளைப்பாற ததளளி பொரு, உகூ

பொனகொழியா - பொடியானபொன னைததெளளி திரு, ரு0சு.

பொன்வாய்மணிசசிரல - பொன்னிறம போலும் வாயையுடைய நீலமணிபோ ன்ற சிசசிலி சிறு, கசுக.

பொன்னறைந்தன்ன - பொன்னை நறுக கினலொத்த மலை, சச0

பொனனெறிமணி - பொன்னிலேயழுத தின நீலமணி ரு, ருகூ

போ

போகிடைகழி - பெரிய இடைகழி ப, கசச

போர்க்கதவு - தமமிற் சேருதலையுடைய கதவு ப, ச0.

போறறுபு நோககி - பேணிப் பாாத்து. பொரு, கருக.

ம

மகிழப்பதம - மகிழசசியையுடையகள்: பொரு, ககக.

மடநடைமகளிா - மடப்பம் பொருந்திய ஒழுக்கத்தினையுடைய மகளிர்: திரு, உ0ரு.

மடநடைமஞ்ஞை - மடப்பத்தினையுடைத்தாகிய ஒழுக்கத்தினையுடைய மயில திரு, ஙகல

மடமங்கையர் - மடப்பத்தையுடைய மகளிர். ப, கoகூ.

மடவரன்மகளிர் - மடப்பந்தோன்றுதலையுடைய மகளிர் பெரு, ஙஅஎ

மடியாமென்றோல் - திரையாத மெலலிய தோல்· பெரு, உஉஉ

மடிவாய்த்தண்ணுமை - தோலைமடித்துப்போர்த்த வாயையுடைய மத்தளம் பெரு, கசச

மடிவாய்ப்பயம்பு - மூடினவாயையுடைய பொய்க்குழி மது, உகச

மண்டமர் - பகைவாமனம் அறியாமல மிகக்குச்செலகின்ற போா மு, கூஎ

மண்டமா கடந்த - மிககுச செல்கின்ற போாகளைமுடித்த திரு, உஎஉ

மணிக்காயா - நீலமணிபோலும பூவினையுடைய காயா பொரு, உoக

மணிதொடாந்தன்ன - மாணிககமொழுகிளுலொத்த மது, சஙஅ

மணிநிழறறிய - மணியெறிந்து விட்ட மு, ருo

மணிநீர்க்கிடங்கு - நீலமணிபோலுநீரையுடைய கிடங்கு மது, ஙரு௪

மணிநீரவைப்பு - நீலமணிபோலும கழிகள்சூழ்ந்த ஊா சிறு, கருஉ

மணிமருடெண்ணீா - பளிஙகென்றுமருளும தெளிந்தநீா மலை, உருo.

மதவலி - மிகுதியையுடையவலி திரு, உஙஉ.

மதிநிறைந்த - மதித்தறறொழிலிற குறையறற ப, கஙசு.

மந்திகூர - மந்தி குளிரசசிமிக, குன்றுகைகவென்பாருமுளா நெ, கூ

மராஅத்த துருள்பூந்தண்டாா - செஙகடம்பினது தேருருள்போலும் பூவாற்செயயப்பட்ட குளிர்ந்த மாலை: திரு, கo-கக.

மருதஞ்சான்றதண்பணை - ஊடலாகிய உரிப்பொருளமைந்த மருதநிலம். மது, உஎo.

மருதஞ்சான்றமருதத்தண்பணை - ஊடியுங்கூடியும் போகநுகருந்தன்மையமைந்த மருதநிலத்திற குளிர்ந்தவயல· சிறு, கஅசு

மரையான்கதழ்விடை - மரையானினது விரைந்த ஏறு மலை, ஙஙக.

மரையானபெருஞ்செவிக்குழவி - மரையானினது பெரியசெவியினையுடைய குழவி· மலை, ருoசு

மரைவிடை - மரையேறு மலை, சoசு.

மலரணிவாயில் - இல்லுறைதெய்வமகிழ மலரணிந்த மனைவாசல் ப, கசுo

மழுவாணெடியோன் - மழுவாகிய வாளையுடைய பெரியோன் மது, சருரு.

மழையாடுசிமயம் - மழையுலாவுஞ்சிகரம் ப, கஙஅ

மறுகுநீாமொசகுள் - துளும்புநீரையுடைய கொபபுளம பொரு, சரு.

மறுவிலகறபு - மறக்கறபில்லாத அறக்கற்பு திரு, சு

மனவுசசூலுடும்பு - அக்குமணிபோலுமுட்டையையுடைய உடும்பு பெரு, கஙஉ

மனைவாழளகு - மனையினகண்ணேவாழும கோழிபபெடை பெரு, உருசு

மா

மாமுகமுசுககலை - கரியமுகத்தையுடைய முசுககலை திரு, ஙoங

மாரிதலையும் - மழையை இடைவிடாமறபெயயாநிறகும் மலை, உஙங.

மானவிறலவேள - மானத்தையும்வெறறியினையுமுடைய நன்னன் மலை, கசுச

மீ

மீனெய் - மீனினதுநெய் பொரு,உகரு.

மு

முக்காறசிறுதேர் - மூன்றுருளையையுடைய சிறுதேர் ப, ரு.ரு

முகடுதுமித்து - தலையைததிறநது பெரு, உ௪௬.
முட்டாச்சிறபபு-குறைவுபடாத தலைமை ப, உக௮
முட்டாதகொடுத்த - நாடோறுஙகொடுத்த· சிறு, க0௫.
முடஙகிறை - மூட்டுவாய. மு, ௮எ.
முடலையாக்கை - முறுக்குணட உடம்பு பெரு, ௬க. முறுக்குணட யாக்கை· நெ, ௫உ
முடித்தகுல்லை - இலையைத தலையிலே யணிந்த கஞ்சஙகுல்லை. திரு, உ0க.
முடிநாட்சாபம - தலையிலே முடிந்த நாணையுடையவில பெரு, கஉ0-கஉக.
முத்தார்மருப்பினிறஙகுகை - முதது நிறைந்தகொம்பிலே ஏறட்டுநான்ற கைகு, ௫௬
முதுசுளை - முற்றியசுளை திரு, ௫0௪.
முதுவாயொக்கல்-அறிவுவாய்தத சுற்றமப, உக௪.
முதுவாயக்கோடியா - அறிவுவாய்த்தலையுடைய கூத்தர் ப, உ௫௩.
முரவைபோகிய முரியாவரிசி - வரியறற இடைமுரியாத அரிசி· பொரு, கக௩
முல்லைசான்றகறபு - முல்லை சூடுதறகமைந்த கற்பு· சிறு, ௩0.
முல்லைசான்றபுறவு - இருததலாகிய உரிபபொருளமைந்த காடு மது, உ௮௫.
முல்லைசான்றமுல்லையமபுறவு - கணவன் கூறிய சொற்பிழையாது இலலிருந்து நல்லறஞ்செய்து ஆற்றியிருந்த தன்மையமைந்த முல்லைக்கொடிபடாநத அழகிய காடு· சிறு, க௬க
முழுக்குழவி - முற்பட்டகன்று ப, க௪
முழுகொழு - பெரியகொழு பெரு,உ00.
முழுமுதல் - பெரியமுதல. திரு, ௫0எ
முழுமுதறகமுகு - பெரிய அடியினையுடைய கமுகு ௸, உ௩
முழுவலி-குறைவிலலாதவலி மலை,௫க௮ நிரம்பியவலி பெரு, ௬க
முழுவலிமாககள் - நிரமபின மெய்வலியையுடைய ம்லேசசா. நெ, ௩உ.
முளையெயிறறிருமபிடி - மூஙகின்முளைபோலுங் கொம்பினையுடைய கரியபிடி: பெரு, ௫௩.
முறறிழைமகளிா - மெயம்முழுதுமணிந்த அணிகலங்களையுடைய மகளிர்: ப, உ௩௬.
முறிமேயாககை - தளிரைமேயந்து வளா்ந்தவடிவு. மலை, ௩க௩
முன்னாட்சென்றனமாக - நாலுபத்து நாளைககுமுன்னே போனேமாக. சிறு, கஉ௩.
முன்னியவினை - முற்பிறபபிற கருதிசசெய்தவினை திரு, ௬௬.

மெ

மெலலவல - நெகிழ்ந்த பள்ளம் மது, உ௮௩ மெல்லிய விளைநிலம் மலை, ௪௫0
மென்னூலேணி - மெலலிய நூலாறசெயத ஏணி. மது, ௬௪0. என்றது மதிறறலையிலே உளளேவிழவெறிந்தாற்கைபோல மதிலைபபிடித்துக்கொள்ளுமபடி இருமபாற்சமைத்ததனைத்தலையிலேயுடைய நூறகயிறறை.

மே.

மேஎநதோல்-மேவினதோல மது, ௬௩௪.
மேஎந்தோன்றி - மேலாய்த்தோன்றி: மது, க௩௩.
மேவருநிலை - பொருந்துதலவருகின்ற இடம் திரு, உஉக.
மேழகத்தகா - மேழகக்கிடாய ப, எஎ; பெரு, ௩உ௬

மை

மைநதரேறு - வீராகக்கிடபம். திரு, உ௬௪.
மையிருங்குட்டம - கருமையையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த குளம்: பெரு, உஎக.

யா.

யாணர்க்கோங்கு - புதிதாகப பூத்தலையுடைய கோங்கு: சிறு, ௨௫

யாறுகிடந்தன்னவகனெடுந்தெரு- யாறுகிடந்தாற்போன்ற அகன்ற நெடிய தெருக்கள்: மது, ௩௫௯

யானையெருத்தம் -யானையின்கழுத்து திரு, ௧௫௮ - ௧௫௯

வ

வடுவாழெககா - அறலவீறறிருநத இடமெணல. மலை, ௫௫௬

வடுவில்வாய்வாள் - பகைவா முகததினும் மாாபினும் வெட்டின வாயததவாள்

வணபுகழ - பெரியபுகழ திரு, ௧௦௬.

வணங்கிறைபபணைததோள் - வளைநதசந்தினையுடைய மூங்கிலபோலுந்தோள் மது, ௪௧௪

வம்மெனககூய - வாருமென்று அழைத்து. பொரு, ௧௦௧.

வயவுப்பிடி - வலியபிடி மலை, ௧௨௭.

வரிக்கடைபபிரசம்- வரியை யுடைததாகிய பின்னையுடைய தேனினம மது, ௭௧௭

வரிநிழல் - செறியாதநிழல் சிறு, ௧௨ பலவரிகளையுடைய நிழல் மலை, ௨௯௦

வரிமணல் - அறலினையுடைய மணல் ப, ௬௦.

வரிவில் - வரிந்தவில் கு, ௧௨௪

வரைவாழவருடைவனறலைமாத்தகா - வரையிடத்தேவாழும் எணகாலவருடையில் வலிய தலையினையுடைய பெரியகிடாய்: [இதறகு முதுகிலும் கால்கள உண்டு] மலை, ௫௦௩

வலம்புரிபுரையும்வானரைமுடியினா - வடிவாலும் நிறத்தாலும வலம்புரிச்சங்கினை யொககும் வெள்ளிய நரைமுடியினையுடையவா திரு, ௧௨௭.

வலவயின் - வெறறிக்களம். திரு, ௧௫௨.

வலைவலந்தன்ன மென்னிழன்மருங்கில்- வலையைமேலே கட்டினாலொத்தமெல்லியநிழலினிடததே: பொரு, ௫௧.

வழாஅலோம்பி - காலோடுதலைப்பரிகரித்து மலை, ௨௧௫.

வழிநாள்-பின்னாள். சிறு, ௯; பொரு, ௨.

வள்ளுகிா - பெரியவுகிா சிறு, ௧௮௨. பெருமையையுடைத்தாகிய உகிர்: பொரு, ௩௪.

வள்ளுகிாக குறைதத குபபைவேளையுப்பிலிவெநதைை- பெரிய உகிராற்கிள்ளின குபபையில்நின்ற வேளை உப்பின்றாய் சிறு, ௧௩௬ - ௧௩௭.

வளந்தலைமயங்கிய- செல்வம் தலைதெரியாத: ப, ௧௧௩

வளிதுஞ்சுநெடுங்கோட்டுநளிமலை - உயாச்சியாற காறறுததங்கும் நெடியசிகரததையுடைய செறிநதமலை சிறு, ௧௦௬-௧௦௭

வறளடம்பு - நீரறறவிடததிலெழுநத அடமபு. பொரு, ௧௧௫. மணலிலேபடர்ந்த அடம்பு: ப, ௬௫

வறறகுழறகூட்டு - உலாதலையுடைய குழனமீனைசசுட்டது சிறு, ௧௬௩.

வா

வாயவளமபழுநி - வாய்ததவளம் முறறுப்பெறறு. மலை, ௫௭௮

வாய்வாள் - தபபாதவாள் மது, ௭௩.

வாயுறை - தாளுருவி. நெ, ௧௪௦.

வாழைப் பூவெனப பொலிந்த வோதி - வாழையினது பூவென்னும்படி அழகுபெறற பனிச்சை: சிறு, ௨௧ - ௨௨.

வாள்போழ்விசும்பு - திங்களும் ஞாயிறும் இருளைநீககும் ஆகாயம்; வாள்-ஆகுபெயர் திரு, ௮.

வானகோடு - வெள்ளியகொமபு. திரு, ௩௦௫ வெள்ளியசங்கு: மது, ௪௦௭.

வான்பொய்கை - நன்றாகியபொய்கை. ப, ௩௮

வி

விசயங்கொழித்தபூழி - கருப்புக்கட்டியை க்கொழித்த பொடி' மலை, ௪௬௪
விடர்காலருவி - முழைஞ்சுகளிலே குதிக்கும் அருவி சிறு, ௧௭௦
விண்பொருநெடுவரை - தேவருலகத்தைத் தீண்டுகின்ற நெடியமலை திரு, ௨௬௬
விதலைப்புளிங்கூழ் - குழைந்தபுளியங்கூழ்' மலை, ௪௬௫-௪௬௬
வியனுண்மீன் - அகலத்தையுடைய நாண்மீன்கள் மது, ௬
விரலுளர்நரம்பு - விரலால் அசைக்கும் நரம்பு பொரு, ௧௭
விரிச்சிநிறப - நற்சொற்கேட்டுநிற்க மு, ௧௧.
விரிந்துவாயவிழ்ந்ததாமரை- முறுக்குநெகிழ்ந்து பின்பு தாதும் அல்லியுந்தோன்ற மலர்ந்த தாமரை திரு, ௭௨-௭௩
விரைமரவிறகு - மணத்தையுடைய அகிலாகியவிறகு சிறு, ௧௫௫
விழுக்குலை - சீரியகுலை திரு, ௩௰அ
விழுக்கோலுளிவாயசுரை -சீரியகோலசெருகின உளிபோலும வாயினையுடைய பாரை; கோலசெருகபபடுகின்ற ரையயுடைமையிற சுரையென்றா ஆகுபெயா பெரு, ௯௧-௯௨
விழுத்தண்டு - வருத்தஞ்செய்யுந் தடி பெரு, ௧௭௦
விளக்கங் கொளீஇ - விளக்கினையேற்றி மது, ௫௫௬
விறற்களம - வெற்றிக்களம திரு, ௫௫

வீ

வீழ்த்தாழை - விழுதையுடைய தாழை ப, அ௪
வீற்றுவளம் - வேறிடத்தில்லாத செல்வம்: மலை, ௬அ

வெ.

வெண்கைப்புனைந்த - யானைக்கொம்பாற் செய்த மலை, ௨அ.
வெய்துயிர்த்து - வெப்பத்தைப்போக்கி மது, ௪௦௬
[வெயினுழைபறியாக் குயினுழைபொதும்பர்] வெயில நுழைபு அறியாப் பொதுமபா, குயில நுழை பொதும்பர்-ஞாயிறறின்கதிர் தோனறியகாலததும் படுகின்றகாலததுமுட்படச் சிறிதும வெயிலநுழைதலறியாத பொதும்பா, இலை நெருககத்தாலே குயிலகள் நுழைந்து செலலும் இளமரககா' பெரு, ௬௭௪.
வெவ்வெஞ்செல்வன் - வெம்மையையுடைய எலலாரும விருமபப்படும் இளஞாயிறு பொரு, ௧௩௬
வெளளரை - அழுக்கேறினசீலைகள் கிடததலின வெளளிதாகிய அரை' மலை ௫௬௨
வெள்ளி முளைதத - வெள்ளி யெழுந்த பொரு, ௭௨
வெளிலிளககுங்களிறு - அசையாத கம்பத்தினை யசைககும யானை, ப, ௧௭௨
வெறியயாகளம - வெறியாடுகளம் திரு ௨௨௨
வென்றுடு - வெனறடுகின்ற திரு, ௨௭௨

வே

வேயப்பெயலவிளையுட்டேக்கட்டேறல் - மூங்கிற குழாயகளுள்ளே பெய்தலையுடைய முறறியதேறலுறசெய்த கட்டெளிவு மலை, ௧௭௧

வை

வையையன்னவழக்குடைவாயில - வையையாறு இடைவிடாது ஓடுமாறுபோன்ற மாந்தருமமாவும் இடைவிடாமல் வழங்குதலையுடையவாயில்' மது,௩௫௬

அருந்தொடர்விளக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்
சு	ச	மூவரோ	மூவரொ
எ	ரு	வேள்	வேஎள்
கசு	கஅ	வெட்டின	வெட்டிஞ
		வெ	னெ
கஅ	உஉ	மொயம்பி	மொய்ம்பி
உ0	ரு	என்ப	என்பத
உரு	உரு	தையஇய	தைஇய
உசு	உஅ	மூவரோடு	மூவரொடு
,,	ருச	ஓடு	ஒடு
ருரு	கரு	மாலைதுணை	மாலை, து
			ணை
ருஎ	ருச	நல்" லம	நலல ்
ச0	கச	(உருஉ)அண	ப்(உருஉ)பி
			ன்னா அண
ரு0	ரு	மயிாவெட்	மயிா வெ
			ட்
ருஉ	ருரு	கண	கணனும்
ருரு	கக	கின்,	கின்
ருசு	உஉ	கிய	கிய,
,,	ருச	துடி	[துடி
சுக	க0	முறிந்த	முரிந்த
சுஎ	கஉ	நேரியற	நெரியற
க00	உக	சொன்றி	சொன்றிப
,,	ருரு	ழகக	ழ்க
க0க	க0	டவண	டவண
ககரு	ரு	கடம	கடப
ககச	உ0	வாசினை	ஆசினை

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
கஉரு	கூ0	தழீ	தழீஇப
		இப	
கஉச	கஉ	தீரா	தாரா
கஉகூ	எ	ககெளவி	க அவவி
			ரையைககெளவி
கருஎ	கூ	சினைய	சினைஇய
கருஅ	ச0	கெடு	கேடு
கசக	உகூ	(சஎஅ)	(சஎஎ)
கசச	க0	வேணடிச	வேணடிஅ
			ழைதது ச
கசஎ	உஎ	விசயவெ	விசயமவெ
கரு0	உரு	நிகழ்தறகு	நிகழததறகு
கசுசு	உஉ	சாா	சாாச
,,	உகூ	நீழல	நீழற
கஎ0	கரு	விலைஞா	விலைஞா
கஅக	உ	அரசாககு	அரசறகு
உ0ச	உக	வான	மான
,,	உரு	வான	மான
உகரு	க0	திரட்சிகளை	திரடசியை
உசச	ககூ	ருளி	ருளிக
உசசு	கக	குடைத	குடை
உஅக	உஅ	பாடுடைய	பாடுடைய
			வன
ஙகூஅ	எ	கறனுவறிய	காநுவறய
ஙககூ	கா	வலலரா	வலலாரா
ஙஉ0	கரு	வணவெ	வணமவெ
ஙஙங	ஙஎ	மாசகிளை	மாசகிளை